

1817
ARTES
SCIENTIA
VERITAS
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
TUEBOR
SI QUAERIS PENINSULAM AMOENAM
CIRCUMSPICE

[redacted]

EUCOLOGE
OU
LIVRE D'EGLISE

IMPRIMÉ PAR ORDRE
DE MONSEIGNEUR
L'ARCHEVÊQUE DE ROUEN,
A L'USAGE DE SON DIOCÉSE
POUR LES LAIQUES.

Selon les Nouveaux Missel, Rituel & Breviaire.

PARTIE D'ETE'.

A ROUEN,
Chez FRANÇOIS OURSEL, Imprimeur de Monseigneur l'Archevêque, grande ruë Saint Jean, à l'Imprimerie.

M. DCC. XXXIX.
AVEC PRIVILEGE DU ROY.

PRIVILEGE DU ROY.

LOUIS PAR LA GRACE DE DIEU, ROI DE FRANCE ET DE NAVARRE: A nos amez & feaux Conseillers, les Gens tenans nos Cours de Parlement, Maîtres des Requêtes ordinaires de nôtre Hôtel, Grand Conseil, Prevôt de Paris, Baillifs, Senéchaux, leurs Lieutenans Civils, & autres nos justiciers qu'il appartiendra, SALUT. Nôtre bien amé & Féal Conseiller en nos Conseils: Le Sieur NICOLAS DE SAULX-TAVANES, Archevêque de Roüen, Primat de Normandie, Pair de France, Premier Aumônier de la Reine, nôtre très chere Epouse & Compagne, Nous a fait representer qu'il a besoin de nos Lettres de Privilége pour l'impression des Usages de son Diocèse; & d'autant qu'il lui est important qu'ils ne puissent être imprimez par d'autres Libraires, ou Imprimeurs que celui qu'il aura choisi, il Nous a supplié de lui accorder nos Lettres de Privilége sur ce nécessaires. A CES CAUSES, voulant favorablement traiter le dit Sieur Archevêque, & seconder ses pieuses intentions, Nous lui avons permis & permettons par ces presentes, de faire imprimer par tel Imprimeur ou Libraire qu'il voudra choisir, tous les *Bréviaires*, *Diurnaux*, *Missels*, *Rituels*, *Antiphoniers*, *Manuels*, *Graduels*, *Processionnaux*, *Epistoliers*, *Pseautiers*, *demi-Pseautiers*, *Directoires*, *Heures*, *Catéchismes*, *Ordonnances*, *Mandemens*, *Statuts Sinodaux*, *Lettres Pastorales*, *Eucologe ou Livre d'Eglise pour les Laïques & Instructions à l'usage de son Diocèse*, en tels volumes, forme, marge, Caractere, conjointement ou séparement, & autant de fois que bon lui semblera, & de les faire vendre & débiter par tout nôtre Roïaume pendant le tems de dix années consécutives, à compter du jour de la date desdites Presentes, sans toutefois qu'à l'occasion des Livres cy-dessus spécifiez, il puisse en être imprimé d'au-

tres, qui ne ſoient pas dudit Sieur Archevêque. Faiſons défenſes à toutes Perſonnes, de quelque qualité & condition qu'elles ſoient, d'en introduire d'impreſſion étrangere dans aucun lieu de nôtre obéïſſance; comme auſſi à tous Libraires, Imprimeurs, & autres, que celui que ledit Sieur Archevêque aura choiſi, d'imprimer faire imprimer, vendre, faire vendre, debiter ni contrefaire leſdits Livres cy-deſſus expoſés, en tout ou en partie, ni d'en faire aucuns Extraits, ſous quelque prétexte que ce ſoit d'augmentation, correction, changement de titre, même de traduction étrangere ou autrement, ſans la permiſſion expreſſe & par écrit dudit Sieur Archevêque ou de celui qui aura droit de lui, à peine de confiſcation des Exemplaires contrefaits, de trois mille livres d'amende contre chacun des Contrevenans, dont un tiers à Nous, un tiers à l'Hôtel-Dieu de Paris, l'autre tiers audit Sieur Archevêque, ou à celui qui aura droit de lui, & de tous dépens, dommages & intérêts; à la charge que ces preſentes ſeront enregiſtrées tout au long ſur le Regiſtre de la Communauté des Libraires & Imprimeurs de Paris, dans trois mois de la date d'icelles: que l'impreſſion deſdits Livres ſera faite dans nôtre Royaume & non ailleurs, en bon papier, & beaux caracteres, conformément aux Réglemens de la Librairie; & qu'avant de les expoſer en vente, les Manuſcrits ou Imprimés qui auront ſervi de Copie à l'impreſſion, ſeront remis ès mains de nôtre très-cher & féal Chevalier Garde des Sçeaux de France, le Sieur CHAUVELIN; qu'il en ſera enſuite remis deux Exemplaires dans nôtre Bibliothéque publique, un dans celle de nôtre Château du Louvre, & un dans celle de nôtre très-cher & féal Chevalier Garde des Sçeaux de France, le Sieur CHAUVELIN, le tout à peine de nullité des Preſentes; du contenu deſquelles vous mandons & enjoignons de faire joüir l'Expoſant, ou ſes aïans cauſe, pleinement & paiſiblement, ſans ſouffrir qu'il leur ſoit fait aucun trouble ou empêchement. Voulons qu'à la Co-

pie desdites Presentes, qui sera imprimée tout au long, au commencement, ou à la fin desdits Livres, foi soit ajoûtée comme à l'Original. Commandons au premier nôtre Huissier ou Sergent, de faire pour l'exécution d'icelles tous Actes requis & nécessaires & nonobstant Clameur de Haro, Charte Normande, & Lettres à ce contraires : Car tel est nôtre plaisir. Donné à Paris le dix-neufviéme jour de May, l'an de grace mil sept cens trente-quatre, & de nôtre Regne le dix-neufviéme, & plus bas, PAR LE ROI en son Conseil.

Signé, SAINSON.

Registré sur le Registre VIII. de la Chambre Royale & Syndicale de la Librairie & Imprimerie de Paris, N° 708. pag. 709. conformément au Réglement de 1723. qui fait defenses Art. IV. à toutes personnes de quelque qualité qu'elles soient, autres que les Libraires & Imprimeurs, de vendre, debiter, & faire afficher aucuns Livres pour les vendre en leurs noms, soit qu'ils s'en disent les Auteurs ou autrement ; à la charge de fournir les Exemplaires prescrits par l'Article CVIII. du même Réglement. A Paris, le 22. May 1734.

Signé, G. MARTIN, Sindic, *Avec Paraphe.*

Registré sur le Livre de la Communauté des Imprimeurs & Libraires de Roüen, page 246. N°. 184. conformément aux Reglemens, & notament à l'Arrêt du Conseil du 13. *Août* 1703. *A Roüen, le* 10 *Mars* 1736.

Signé, FRANÇOIS OURSEL, Sindic, *Avec Paraphe.*

CESSION DU PRIVILEGE.

NICOLAS DE SAULX-TAVANES, par la permission Divine & la grace du S. Siége, Archevêque de Roüen, Primat de Normandie, Pair de France, Premier Aumonier de la Reine. Nous avons cedé & transporté, cédons & trans-

portons par ces presentes au Sr. FRANÇOIS OURSEL, le droit de Privilége qui nous apartient en conséquence des Lettres Patentes de Sa Majesté à nous accordées le 19. May 1734. pour en vertu d'icelui faire par ledit Sr. FRANÇOIS OURSEL, Imprimer, vendre, distribuer, les Livres, *Heures*, *Prieres*, & *Instructions Chrétiennes contenant les Offices de tous les Dimanches & Fetes de l'année*, *Pseautiers*, *demi-Pseautiers*, *Eucologe ou Livre d'Eglise pour les Laïques*, qui paroîtront sous nôtre nom, & à l'usage de nôtre Diocèse, tant en Latin, qu'en Latin & François, & tout en François. DONNÉ à Roüen, sous nôtre Seing le contre-Seing de nôtre Secrétaire, & le Sçeau de nos Armes, le vingt-huit May, mil sept cens trente-six.

Signé † NICOLAS Archevêque de Roüen.

Par MONSEIGNEUR,

SAAS, *Secrétaire*.

Registré sur le Registre IX. de la Communauté des Libraires & Imprimeurs de Paris, page 262. conformément aux Réglemens & notament à l'Arrêt du Conseil du 13. Août 1703. A Paris le 6. Juin 1736.

Signé, G. MARTIN, *Syndic*.

Vû, à Rouën ce quatorziéme Juin 1736.

Signé, DESFORGES.

Registré sur le Registre de la Communauté des Imprimeurs-Libraires de cette Ville page 346. Recto Numero 186. conformément aux Réglemens de la Librairie, & notament à l'Arrêt du Conseil du 13. Août 1703. A Roüen le 14. Juin 1736.

Signé, A. P. BEHOURT, *Syndic-Garde*.

[redacted]

EXPLICATION
DE LA TABLE DES FESTES MOBILES.

De la Lettre Dominicale.

LA Lettre Dominicale dans chaque année, eſt celle par laquelle on marque le Dimanche. Les années qui en ont deux, ſont les biſſextiles; & pour lors la premiere ne ſert que juſqu'à la Vigile de S. Matthias, & l'autre depuis ce jour juſqu'à la fin de l'année.

De l'Epacte.

L'Epacte ſert à trouver le jour de la Lune. Elle change tous les ans le premier jour de Mars, ajoûtant onze à la précédente; & lorſque le nombre ſurpaſſe trente, on ôte les trente, & le ſurplus eſt le nombre de l'Epacte.

Pour ſçavoir donc par l'Epacte en quel jour on eſt de la Lune, il faut prendre le nombre du mois où l'on eſt, en commençant à compter un par Mars, y ajoûter le nombre des jours du mois, puis celui de l'Epacte, comme on la trouve en la Table ſuivante; & ſi ces jours aſſemblés ſont moins que trente, ils donneront le jour de la Lune; & s'ils ſont plus, ce qui ſera pardeſſus trente, ſera le jour de la Lune.

Des jours mobiles.

COmme la Fête de Pâques ſe doit célébrer le Dimanche dans la pleine Lune qui ſuit l'Equinoxe, elle change de jour tous les ans; & toutes les Fêtes qui doivent précéder ou ſuivre Pâques d'un certain nombre de jours, doivent changer auſſi.

Telles ſont la Septuageſime, le jour des Cendres, l'Aſcenſion, la Pentecôte, &c.

Le premier Dimanche de l'Avent doit être le quatriéme Dimanche avant Noël, & par conſéquent le plus proche de la Fête de S. André, c'eſt-à-dire, celui qui eſt après le vingt-ſixiéme de Novembre.

On verra dans la Table en quel jour de chaque année ſe célébrent toutes ces Fêtes.

1742	xxiij	g	
1743	iv	f	
1744	xv	e d	
1745	xxvj	c	
1746	vij	b	
1747	xviij	a	
1748	*	g f	
1749	xj	e	
1750	xxij	d	2
1751	iij	c	
1752	xiv	b a	3
1753	xxv	g	1
1754	vj	f	1
1755	xvij	e	26
1756	xxviij	d c	15
1757	ix	b	6
1758	xx	a	22
1759	j	g	11
1760	xij	f e	3
1761	xxiij	d	18
1762	iv	c	7

LES FESTES M

PAS-QUES.	ASCEN-SION.	PENTE-COSTE.
29 Mars.	7 Mai.	17 Mai.
17 Avril.	26 Mai.	5 Juin.
2 Avril.	11 Mai.	21 Mai.
25 Mars.	3 Mai.	13 Mai
14 Avril.	23 Mai.	2 Juin.
5 Avril.	14 Mai.	24 Mai.
18 Avril.	27 Mai.	6 Juin.
10 Avril.	19 Mai.	29 Mai.
2 Avril.	11 Mai.	21 Mai.
14 Avril.	23 Mai.	2 Juin.
6 Avril.	15 Mai.	25 Mai.
29 Mars.	7 Mai.	17 Mai.
11 Avril.	20 Mai.	30 Mai.
2 Avril.	11 Mai.	21 Mai.
22 Avril.	31 Mai.	10 Juin.
14 Avril.	23 Mai.	2 Juin.
30 Mars.	8 Mai.	18 Mai.
18 Avril.	27 Mai.	6 Juin
10 Avril.	19 Mai.	29 Mai
26 Mars.	4 Mai.	14 Mai
15 Avril.	24 Mai.	3 Juin
6 Avril.	15 Mai.	25 Mai
22 Mars.	30 Avril	10 Mai
11 Avril.	20 Mai.	30 Mai
3 Avril.	12 Mai.	22 Mai
22 Avril.	31 Mai.	10 Juin
7 Avril.	16 Mai.	26 Mai
30 Mars.	8 Mai.	18 Mai
19 Avril.	28 Mai.	7 Juin
3 Avril.	12 Mai.	22 Mai

TABLE POUR TROUVER

Années.	*Epacte.*	*Lettres Dom.*	*Septuagesime.*	*Les Cendres.*
1739	xx	d	25 Janv.	11 Févr.
1740	j	c b	14 Févr.	2 Mars.
1741	xij	a	29 Janv.	15 Févr.
1742	xxiij	g	21 Janv.	7 Févr.
1743	iv	f	10 Févr.	27 Févr.
1744	xv	e d	2 Févr.	19 Févr.
1745	xxvj	c	14 Févr.	3 Mars.
1746	vij	b	6 Févr.	23 Févr.
1747	xviij	a	29 Janv.	15 Févr.
1748	*	g f	11 Févr.	28 Févr.
1749	xj	e	2 Févr.	19 Févr.
1750	xxij	d	25 Janv.	11 Févr.
1751	iij	c	7 Févr.	24 Févr.
1752	xiv	b a	30 Janv.	16 Févr.
1753	xxv	g	18 Févr.	7 Mars.
1754	vj	f	10 Févr.	27 Févr.
1755	xvij	e	26 Janv.	12 Févr.
1756	xxviij	d c	15 Févr.	3 Mars.
1757	ix	b	6 Févr.	23 Févr.
1758	xx	a	22 Janv.	8 Févr.
1759	j	g	11 Févr.	28 Févr.
1760	xij	f e	3 Févr.	20 Févr.
1761	xxiij	d	18 Janv.	4 Févr.
1762	iv	c	7 Févr.	24 Févr.
1763	xv	b	30 Janv.	16 Févr.
1764	xxvj	a g	19 Févr.	7 Mars.
1765	vij	f	3 Févr.	20 Févr.
1766	xviij	e	26 Janv.	12 Févr.
1767	*	d	15 Févr.	4 Mars.
1768	xj	c b	31 Janv.	17 Févr.

LES FESTES MOBILES.

PASQUES.	ASCENSION.	PENTECOSTE.	LE SAINT SACREMENT.	Le I. Dimanche de l'Avent.
29 Mars.	7 Mai.	17 Mai.	28 Mai.	29 Nov.
17 Avril.	26 Mai.	5 Juin.	16 Juin.	27 Nov.
2 Avril.	11 Mai.	21 Mai.	1 Juin.	3 Déc.
25 Mars.	3 Mai.	13 Mai	24 Mai.	2 Déc.
14 Avril.	23 Mai.	2 Juin.	13 Juin.	1 Déc.
5 Avril.	14 Mai.	24 Mai.	4 Juin.	29 Nov.
18 Avril.	27 Mai.	6 Juin.	17 Juin.	28 Nov.
10 Avril.	19 Mai.	29 Mai.	9 Juin.	27 Nov.
2 Avril.	11 Mai.	21 Mai.	1 Juin.	3 Déc.
14 Avril.	23 Mai.	2 Juin.	13 Juin.	1 Déc.
6 Avril.	15 Mai.	25 Mai.	5 Juin.	30 Nov.
29 Mars.	7 Mai.	17 Mai.	28 Mai.	29 Nov.
11 Avril.	20 Mai.	30 Mai.	10 Juin.	28 Nov.
2 Avril.	11 Mai.	21 Mai.	1 Juin.	3 Déc.
22 Avril.	31 Mai.	10 Juin.	21 Juin.	2 Déc.
14 Avril.	23 Mai.	2 Juin.	13 Juin.	1 Déc.
30 Mars.	8 Mai.	18 Mai.	29 Mai.	30 Nov.
18 Avril.	27 Mai.	6 Juin.	17 Juin.	28 Nov.
10 Avril.	19 Mai.	29 Mai.	9 Juin.	27 Nov.
26 Mars.	4 Mai.	14 Mai.	25 Mai.	3 Déc.
15 Avril.	24 Mai.	3 Juin.	14 Juin.	2 Déc.
6 Avril.	15 Mai.	25 Mai.	5 Juin.	30 Nov.
22 Mars.	30 Avril	10 Mai.	21 Mai.	29 Nov.
11 Avril.	20 Mai.	30 Mai.	10 Juin.	28 Nov.
3 Avril.	12 Mai.	22 Mai.	2 Juin.	27 Nov.
22 Avril.	31 Mai.	10 Juin.	21 Juin.	2 Déc.
7 Avril.	16 Mai.	26 Mai.	6 Juin.	1 Déc.
30 Mars.	8 Mai.	18 Mai.	9 Mai.	30 Nov.
19 Avril.	28 Mai.	7 Juin.	18 Juin.	29 Nov.
3 Avril.	12 Mai.	22 Mai.	2 Juin.	27 Nov.

Let. Dô.	Jours du mois.	JANVIER.
a	1	LA CIRCONCISION DE NOTRE SEIGNEUR, *Triple de ij. Classe.*
b	2	S. Basile le Grand, evêque & docteur de l'Eglise, *semid. avec mem.* de saint Fulgence, evêque.
c	3	S. Geneviéve vierge, *simple.*
d	4	S. Tite evêque, *simple.*
e	5	*Vigile de l'Epiphanie. Memoire* de saint Edoüard Roi d'Angleterre.
f	6	L'EPIPHANIE DE N. SEIGNEUR, *Solemnel.*
g	7	De l'Octave, *semidouble.*
a	8	De l'Octave. *Mem.* de S. Lucien ev.
b	9	De l'Octave.
c	10	De l'Octave. *Mem.* de S. Guillaume ev.
d	11	De l'Octave.
e	12	De l'Octave.
f	13	Le Batême de J. C. & l'Oct. de l'Epiph. *Double majeur.*
g	14	S. Hilaire ev. & doct. de l'Eglise, *semid. avec mem.* de S. Felix Prêtre.
a	15	S. Paul hermite, *semidouble.*
b	16	
c	17	S. Antoine abbé, *semidouble.*
d	18	
e	19	S. Remi arch. de Roüen, *simple.*
f	20	SS. Fabien & Sebastien mart, *double ma.*
g	21	S. Agnès vierge & mart. *simple.*
a	22	S. Vincent diacre & mart. *double min.*
b	23	S. Waning laïque, *semidouble.*
c	24	S. Timothée ev. & mart. *simple.*
d	25	Conversion de S. Paul apôtre, *double mineur.*
e	26	S. Policarpe ev. & mart. *simple avec mem.* de sainte Paule veuve.
f	27	S. Jean Chrisostome ev. & docteur de l'Eglise *semidouble.*

Lett. Dõ.	Jours du mois.	JANVIER.
g	28	S. Charlemagne Empereur & Roi de France, *semid. avec mem.* de S. Cyrille evêque & docteur de l'Eglise.
a	29	S. François de Sales ev. *double-mineur.*
b	30	S. Batilde Reine de France, veuve, *semidouble.*
c	31	S. Julien evêque, *semidouble.*
		FE'VRIER.
d	1	S. Sever ev. *double-mineur, avec mem.* de saint Ignace evêque & martyr.
e	2	LA PRESENTATION DE N. S. ET LA PURIFICATION DE LA B. V. M. *Triple de j. Classe.*
f	3	S. Austreberte vierge & martyre, *semid. avec mem.* de S. Blaise ev. & mart.
g	4	S. Isidore prêtre & solitaire, *semid.*
a	5	S. Agathe vierge & martyre, *simple.*
b	6	S. Amand evêque, *simple avec mem.* de S. Vait evêque.
c	7	
d	8	
e	9	S. Ansbert arch. de Roüen, *semid.*
f	10	
g	11	
a	12	
b	13	
c	14	
d	15	
e	16	
f	17	
g	18	
a	19	
b	20	
c	21	
d	22	

Lett. Dõ.	Jours du mois.	F E' V R I E R.
e	23	*Vigile de S. Matthias.*
f	24	S. Matthias apôtre, *double-majeur.*
g	25	S. Prétextat arch. de Roüen, *ſimple.*
a	26	
b	27	S. Honorine vierge & mart. *ſimple.*
c	28	Les SS. Martyrs morts au ſervice des peſtiferés à Alexandrie, *ſimple.*

¶ *En l'année Biſſextile Février a 29. jours, la Fete de S. Matthias ſe célébre le 25. & S. Prétextat le 26. La lettre Dominicale qui a ſervi depuis le mois de Janvier ſe change en la précédente.*

MARS.

d	1	
e	2	
f	3	
g	4	S. Adrien & ſes Compagnons, martyrs, *ſimple.*
a	5	
b	6	
c	7	*Mem.* des ſaintes Perpétuë & Felicité martyres.
d	8	
e	9	*Mem.* des SS. Martyrs maſſacrés pour la défenſe des Livres ſaints.
f	10	
g	11	
a	12	
b	13	
c	14	
	5	
	6	
	7	*Mem.* de S. Patrice evêque.
	8	*Mem.* de S. Cyrille evêque.

Mem.

Lett. Dõ.	Jours du mois.	MARS.
a	19	
b	20	*Mem.* de S. Joachim, pere de la B.V.M.
c	21	
d	22	
e	23	
f	24	
g	25	L'ANNONCIATION ET L'INCARNATION DE NOTRE SEIGNEUR, *Triple de j. classe.*
a	26	*Mem.* de S. Herbland Abbé.
b	27	*Mem.* de S. Eutiche soudiacre, & ses Compagnons, martyrs.
c	28	
d	29	
e	30	
f	31	¶ Le Vendredi après le Dimanche de la Passion, la Fête de la Compassion de la sainte Vierge, *double-majeur.*
		AVRIL.
g	1	
a	2	S. François de Paule, Instituteur de l'Ordre des Minimes, *semid.*
b	3	
c	4	
d	5	
e	6	
f	7	
g	8	S. Gautier abbé, *semidouble.*
a	9	S. Hugues arch. de Roüen, *simple.*
b	10	S. Gaucher prêtre, *double-mineur avec mem.* de tous les Ss. Prêtres & Levites.
c	11	S. Leon pape & doct. de l'Egl. *semid.*
d	12	
e	13	S. Justin martyr, *simple.*

c	20	S. Gervais &
d	21	S. Latuin evê
e	22	S. Paulin evêq
f	23	Vigil
g	24	LA NATIVIT TISTE, *Trip.*
a	25	De l'octave de S de S. Prosper
b	26	De l'octave de S des SS. Jean
c	27	S. Irenée evêque & ses Compag *avec mem.* de l'
d	28	Vigile *avec jeûne*
e	29	S. PIERRE ET S. *de ij. classe.*
f	30	La Commémorati *double-majeur av* & de l'octave S.

Lett. Dô.	Jours du mois.	JUILLET.
g	1	La Décollation, & l'octave de la Nativité de S. Jean-Baptiste, *double-mineur*, *avec mem.* de l'octave des SS. des Apôtres.
a	2	La Visitation de la S. Vierge Marie, *double-majeur*, *avec mem.* de l'octave des SS. Apôtres.
b	3	De l'octave des SS. Apôtres, *simple*, *avec mem.* de saint Martial.
c	4	De l'octave des SS. Apôtres, *simple*.
d	5	De l'octave des SS. Apôtres, *simple*.
e	6	L'Octave des SS. Apôtres, & la Chaire de S. Pierre à Antioche & à Rome, *double-mineur*.
f	7	S. Pantin prêtre, *semid.*
g	8	
a	9	
b	10	Les sept Freres, & leur mere S. Felicité, martyrs, *simple*.
c	11	S. Benoist abbé, *semid.*
d	12	S. Clete pape & martyr, *simple*.
e	13	
f	14	S. Bonaventure ev. & doct. de l'Eglise, *semid.*
g	15	S. Thomas d'Aquin, prêtre & docteur de l'Eglise, *semid.*
a	16	
b	17	S. Clair martyr, *semid. avec memoire* de S. Sperat & ses Compagnons martyrs.
c	18	
d	19	S. Arséne moine, *simple*.
e	20	
f	21	S. Victor & ses Compagnons, martyrs, *simple*.
g	22	S. Marie Madeleine, *double-mineur*.
a	23	S. Wandrille abbé, *semid.*
b	24	Vigile *sans jeûne*.

Lett. Dô.	Jours du mois	JUILLET.
c	25	S. Jacques apôtre, *double-majeur*, *avec mem.* de S. Christophe martyr.
d	26	S. Anne mere de la S. Vierge, *double-mineur.*
e	27	
f	28	
g	29	Les SS. Lazare, Marthe & Marie ses sœurs, *semidouble.*
a	30	
b	31	S. Germain evêque d'Auxerre, *simple*, *avec mem.* de S. Ignace, Instituteur de la Compagnie de Jesus.
		AOUST.
c	1	S. Pierre aux Liens, *semid. avec mem.* de S. Exupere evêque.
d	2	Fête de tous les Saints de l'ancienne Loi, *double-mineur avec mem.* de saint Etienne pape & martyr.
e	3	L'Invention du corps de S. Etienne premier martyr, *simple.*
f	4	S. Dominique Prêtre, Instituteur de l'Ordre des FF. Prêcheurs, *semid.*
g	5	
a	6	La Transfiguration de N. S. J. C. *double-majeur avec mem.* de saint Xiste pape & martyr.
b	7	S. Victrice arch. de Roüen, *double-min.*
c	8	
d	9	Vigile *avec jeûne.*
e	10	S. Laurent martyr, *double-majeur.*
f	11	S. Taurin ev. *semidouble.*
g	12	Sainte Claire vierge, *simple.*
a	13	Sainte Radegonde Reine de France, veuve, *semid.*
	4	Vigile *avec jeûne.*

Lett. Dô.	Jours du mois.	AOUST.
c	15	L'ASSOMP. DE LA S. VIERGE, Patrone de la Cathédrale & du Diocèse de Roüen, *Solemnel.*
d	16	De l'octave, *mem.* de S. Roch laïque.
e	17	De l'octave.
f	18	De l'octave.
g	19	De l'octave.
a	20	S. Bernard abbé & docteur de l'Eglise, *double-mineur*, *avec mem.* de l'octave & de S. Philbert abbé.
b	21	De l'octave.
c	22	L'Octave de l'Assomption, *memoire* du Vœu de Loüis XIII. & de la Dédicace de S. Marie majeure, *double-majeur.*
d	23	Vigile *sans jeûne.*
e	24	S. Barthelemi apôtre, *double-majeur.*
f	25	S. Loüis Roi de France, *double-majeur.*
g	26	S. Oüen arch. de Roüen, *double-mineur.*
a	27	S. Césaire ev. & doct. de l'Egl. *simple, avec mem.* de S. Vivien ev.
b	28	S. Augustin ev. & doct. de l'Egl. *double-mineur.*
c	29	
d	30	
e	31	
		SEPTEMBRE.
f	1	S. Gilles abbé, *simple avec mem.* de saint Leu evêque.
g	2	
a	3	S. Gregoire pape & docteur de l'Eglise, *double-mineur.*
b	4	
c	5	
d	6	
e	7	S. Cloud prêtre, *simple.*

Lett. Dõ.	Jours du mois.	SEPTEMBRE.
f	8	LA NATIVITE' DE LA S. VIERGE, *Triple de j. classe.*
g	9	De l'oct. de la S. V. *mem.* de S. Gorgon.
a	10	De l'octave.
b	11	De l'octave.
c	12	De l'octave.
d	13	De l'octave.
e	14	L'Exaltation de la sainte Croix, *double-majeur*, *avec mem.* de l'octave.
f	15	L'octave de la Nativité de la S. Vierge, *double-mineur.*
g	16	S. Corneille pape & martyr, & S. Cyprien ev. & mart. & doct. de l'Egl. *semid. avec mem.* de sainte Euphemie, vierge & martyre.
a	17	
b	18	S. Senateur evêque, *semid.*
c	19	S. Janvier evêque & mart. *simple.*
d	20	
e	21	S. Lo evêque, *simple.* [On fait la Fête de S. Matthieu le Jeudi des Quatre-Tems.]
f	22	S. Maurice & ses Compagnons martyrs, *semid.*
g	23	S. Lin pape & mart. *simple avec mem.* de sainte Thecle, vierge & martyre.
a	24	S. Germer abbé, *semid.*
b	25	S. Firmin ev. & mart. *simple.*
c	26	
d	27	S. Côme & S. Damien, freres, martyrs, *semid.*
e	28	
f	29	S. MICHEL ARCHANGE ET TOUS LES SAINTS ANGES, *Triple de ij. classe.*
g	30	S. Jerôme prêtre & docteur de l'Eglise, *double-mineur*, *avec mem.* de sainte Eustochium vierge.

Lett. Dô.	Jours du mois.	OCTOBRE.
a	1	S. Remi evêque, *simple.*
		¶ Le premier Dimanche d'Octobre L'ANNIVERSAIRE DE LA DEDICACE de l'Eglise Métropolitaine, & des autres Eglises du Diocese, *Triple de j. classe*, avec octave.
b	2	Les SS. Anges Gardiens, *semid. avec mem.* de S. Leger evêque & martyr.
c	3	
d	4	S. François d'Assise, Instituteur des FF. Mineurs, *semid.*
e	5	
f	6	*Mem.* de S. Bruno Instituteur de l'Ordre des Chartreux, & de sainte Foi vierge & martyre.
g	7	¶ Le deuxiéme Dimanche d'Octobre
a	8	S. NICAISE & S. MELLON, Fondateurs de l'Eglise de Roüen. *Triple de j. classe.*
b	9	S. Denis ev. de Paris, & ses Compagnons martyrs, *double-min. avec mem.* de S. Denis l'Areopag. ev. & martyr.
c	10	S. Evode arch. de Roüen, *simple.*
d	11	
e	12	
f	13	
g	14	
a	15	Sainte Therese vierge, *semid.*
b	16	
c	17	
d	18	S. Luc evangeliste, *double-majeur.*
e	19	S. Just, martyr, *simple.*
f	20	
g	21	S. Hilarion abbé, *simple avec mem.* de sainte Ursule & ses Compagnes, vierges & martyres.

Lett. Dô.	Jours du mois.	OCTOBRE.
a	22	
b	23	S. ROMAIN Archevêque de Roüen, *Triple de j. classe.*
c	24	De l'octave de saint Romain, *semidou.*
d	25	De l'octave.
e	26	De l'octave.
f	27	Vigile *avec jeûne* & *mem.* de l'octave.
g	28	S. SIMON ET S. JUDE apôtres, *double-majeur*, *avec mem.* de l'octave.
a	29	De l'octave.
b	30	L'octave de S. Romain & *mem.* de tous les SS. Archevêques de Roüen, *double-mineur.*
c	31	Vigile *avec jeûne*, & *mem.* de S. Quentin evêque & martyr.
		NOVEMBRE.
d	1	FESTE DE TOUS LES SAINTS, *Solemnel.*
e	2	LA COMMEMORATION DE TOUS LES FIDELES DEFUNTS, *double-majeur.*
f	3	De l'octave de tous les Saints, *semid.*
g	4	De l'octave.
a	5	De l'octave.
b	6	De l'octave.
c	7	De l'octave.
d	8	La Vénération des Reliques, & l'octave de tous les Saints, *double-majeur.*
e	9	S. Charles evêque, *semid.*
f	10	
g	11	S. MARTIN evêque, *double-majeur.*
a	12	S. Martin pape & martyr, *simple.*
b	13	S. Brice evêque, *simple.*
	14	S. Laurent evêque, *semid.*
	15	S. Maclou ev. *simple*, *avec mem.* de saint Sidoine abbé.

Lett. Dô.	Jours du mois	NOVEMBRE.
e	16	
f	17	S. Gregoire Taumaturge, ev. & doct. de l'Eglise, *semid. avec mem.* de saint Denis d'Alexandrie evêque.
g	18	S. Romain diacre & martyr. *simple.*
a	19	
b	20	
c	21	La Presentation de la S. Vierge, *double-majeur.*
d	22	S. Cecile vierge & mart. *double-mineur.*
e	23	S. Clement pape & mart. *semid.*
f	24	S. Chrisogone mart. *simple, avec mem.* de sainte Anastasie, veuve & mart.
g	25	Sainte Catherine vierge & mart. *semid.*
a	26	
b	27	
c	28	
d	29	Vigile *avec jeûne & mem.* de saint Saturnin evêque & martyr.
e	30	S. ANDRE' apôtre, *double-majeur.*
		DECEMBRE.
f	1	S. Eloi evêque, *semid. avec mem.* de saint Cande evêque.
g	2	
a	3	*Mem.* de saint François Xavier, prêtre.
b	4	
c	5	
d	6	S. Nicolas evêque, *double-mineur.*
e	7	S. Ambroise ev. & doct. de l'Eglise, *double-mineur.*
f	8	LA CONCEPTION DE LA SAINTE VIERGE, *Triple de 1. classe.*
g	9	*Mem.* de l'octave de la Conception.
a	10	*Mem.* de l'octave de la Conception.
b	11	*Mem.* de l'octave de la Conception.

Lett. Dõ.	Jours du mois.	DECEMBRE.
c	12	S. Joseph époux de la S. Vierge, *double-majeur*, *avec mem.* de l'octave.
d	13	*Mem.* de sainte Luce vierge & martyre. & de l'octave.
e	14	*Mem.* de l'octave.
f	15	L'octave de la Conception de la sainte Vierge, *double-mineur*.
g	16	
a	17	
b	18	
c	19	
d	20	Vigile *sans jeûne*.
e	21	S. Thomas apôtre, *double-majeur*.
f	22	
g	23	
a	24	Vigile *avec jeûne*.
b	25	LA NATIVITE' DE N. SEIGNEUR, *Solemnel*.
c	26	S. ESTIENNE premier martyr, *double-majeur avec mem.* de l'octave de Noël.
d	27	S. JEAN apôtre & evangeliste, *double-maj. avec mem.* de l'octave de Noël.
e	28	Les SS. Innocens martyrs, *double-majeur avec mem.* de l'octave de Noël.
f	29	S. Thomas de Cantorbery, ev. & mart.
g	30	L'Office du Dimanche dans l'octave de la Nativité, *double-mineur*, *mem.* de S. Ursin evêque.
a	31	S. Sylvestre pape, *double-mineur*, *avec mem.* de l'octave de la Nativité.

LA

LA BENEDICTION DE L'EAU

QUI SE FAIT LES DIMANCHES, avant la Grande Messe.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram.

L'Exorcisme du Sel.

EXorcízo te, creatúra salis, per Deum † vivum, per Deum † verum, per Deum † sanctum: per Deum, qui per te Elizéum prophétam in aquam mitti jussit, ut sanarétur sterílitas aquæ: ut efficiáris sal exorcizátum in salútem credéntium: & sis ómnibus suméntibus te sánitas ánimæ & córporis: & effúgiat atque discédat à loco in quo aspérsum fúeris, omnis phantásia & nequítia vel versútia diabólicæ fraudis, omnísque spíritus immúndus adjurátus. Per eum qui ventúrus est judicáre vivos & mortuos, & séculum per ignem. ℟. Amen.

Oraison.

IMménsam cleméntiam tuam, omnipotens, ætérne Deus, humíliter implorámus: ut hanc creatúram salis, quam in usum géneris humáni tribuísti, benedi † cere, & sancti † ficáre tuâ pietáte dignéris: ut sit ómnibus suméntibus salus mentis & córporis: & quidquid ex eo tactum vel respérsum fúerit, cáreat omni immundítiâ, omníque impugnatióne spirituális nequítiæ. Per Dóminum.

L'Exorcisme de l'Eau.

EXorcízo te creatúra aquæ in nómine Dei † Patris omnipoténtis, & in nómine Jesu † Christi Fílii ejus Dómini nostri, & in virtúte Spíritûs † sancti; ut fias aqua exorcizáta ad effugándam omnem potestátem inimíci, & ipsum inimícum eradicáre & explantáre valeas cum ángelis suis apostáticis; Per virtútem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos & mórtuos, & séculum per ignem. ℟. Amen.

INSTRUCTION

Sur le ſaint Sacrifice de la Meſſe.

LA célebration de la ſainte Meſſe eſt l'action la plus excellente de la Religion Chrétienne, puiſque Jeſus-Chriſt y eſt offert & que les Fidéles s'y offrent eux-mêmes en Jeſus-Chriſt. Il n'y en a point à laquelle on doive apporter plus de préparation, de ferveur & de reſpect. Auſſi les ſaints Peres demandent preſque autant de diſpoſition pour bien aſſiſter aux ſacrez Miſteres, que pour communier dignement. Ce mot de Meſſe, qui vient du mot latin, *Miſſa*, ſignifie renvoi, parce qu'autrefois pendant ce Sacrifice on faiſoit ſortir de l'Egliſe les Catéchumenes & les Pénitens, comme n'étant pas dignes d'y aſſiſter, & qu'encore à preſent on renvoye à la fin le peuple, en diſant, *Ite miſſa eſt*, *Allez, on vous renvoye.* Il ne faut donc ſortir de l'Egliſe, qui nous a invités au ſaint Sacrifice, que lorſqu'elle nous congédie.

Le Temple où l'on offre ce ſaint Sacrifice, repreſente le Ciel où Dieu ſe manifeſte à ſes Elus ; il ſignifie auſſi la ſocieté des Fidéles où Dieu habite ; & les Fidéles ſont les pierres vivantes dont cet Edifice ſpirituel eſt compoſé ; c'eſt pour cela qu'on l'appelle Egliſe, parce qu'il repreſente l'Egliſe qui eſt la ſocieté des Fidéles. L'Autel repreſente le Trône de Dieu, où nous lui offrons nos hommages. Le Prêtre repreſente Jeſus-Chriſt nôtre Pontife ; les habits dont il eſt revêtu, repreſentent Jeſus-Chriſt crucifié, au nom duquel il agit & parle dans cette ſainte action : Ainſi, figurez-vous dans le Prêtre, Jeſus-Chriſt qui monte ſur le Calvaire pour y renouveller ſon Sacrifice.

L'ORDINAIRE DE LA MESSE.

Le Prêtre au bas de l'Autel récite alternativement avec les Ministres ce qui suit, excepté aux Messes des Morts.

In nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti. Amen.

INtroíbo ad altáre Dei.

℟. Ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

℣. Júdica me Deus, & discérne causam meam de gente non sancta : ab hómine iníquo & dolóso érue me.

℟. Quia tu es Deus fortitúdo mea, quare me repulísti, & quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus ?

℣. Emítte lucem tuam, & veritátem tuam : ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

℟. Et introíbo ad altáre Dei : ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

℣. Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus: quare tristis es ánima mea, & quare contúrbas me ?

℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : salutáre vultûs mei, & Deus meus.

℣. Glória Patri & Fílio, &c.

℟. Sicut erat, &c.

[*La Messe des Morts ne commence qu'ici*]

℣. Introíbo ad altáre Dei.

℟. Ad Deum qui læti-

ficat juventútem meam.

℣. Adjutorium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fécit cœlum & terram.

Ensuite le Prêtre dit, Confiteor; *auquel les Ministres répondent,* Misereátur tui, *& disent ensuite* Confiteor; *auquel le Prêtre répond,* Misereátur & Indulgéntiam, *comme il est marqué le Lundi à Prime, 60.*

℣. Deus tu convérsus vivificábis nos,

℟. Et plebs tua lætábitur in te.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam,

℟. Et salutáre tuum da nobis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam,

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Le Prêtre montant à l'Autel, dit: Orémus.

AUfer à nobis, quæsumus, Dómine, iniquitátes nostras: ut ad sancta sanctórum, puris mereámur méntibus introíre. Per.

ORámus te, Dómine, per mérita sanctórum tuórum, *en baisant l'Autel,* quorum relíquiæ hic sunt, & ómnium sanctórum: ut indulgére dignéris ómnia peccáta mea. Amen.

Aux Messes solemnelles, le Prêtre benit l'encens, en disant: Ab illo bene✠dicáris, in cujus honóre cremáberis, Amen.

Après l'Introïte.

Le Pr. Kyrie eléïson.
Les M. Kyrie eléïson.
Le Pr. Kyrie eléïson.
Les M. Christe eléïson.
Le Pr. Christe eléïson.
Les M. Christe eleïson.
Le Pr. Kyrie eleïson.
Les M. Kyrie eléïson.
Le Pr. Kyrie eleïson.

Ensuite le Prêtre dit le Cantique suivant, s'il doit le dire.

GLória in excélsis Deo. Et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Laudámus te, Benedícimus te, Adorámus te, Glorificámus te. Grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam, Dómine Deus rex cœléstis, Deus pater omnípotens. Dómine Fili unigénite Jesu Christe. Dómine Deus, agnus Dei, Fílius Patris. Qui tollis peccáta mundi, miserére nobis. Qui tollis peccáta mundi, sú-

precatiónem nos-
)ui sedes ad déx-
'atris , miserére
Quóniam tu solus
, Tu solus Dómi-
: solus altíssimus ,
riste , Cum sanc-
:u , in gloria Dei
Amen.
*'etre se tournant
Peuple dit :* Dó-
'obíscum ,
:. Et cum spíritu
. . .
*te il dit une ou
: Oraisons, l'Epi-
iduel,* l'Allelúia,
*, ou le Trait, selon
ce le demande.*
*les grandes Messes
: après avoir don-
ns à benir met le
's Evangiles sur
& étant à genoux
'Autel, dit :* Mun-
neum , *ci-après.*
*riere finie il prend,
& étant à genoux
le l'Evangile , il
'la benediction au
s disant* : Jube
benè dicere.
tre , Dóminus sit
tuo , & in lábiis
dignè & compe-
nuntiem Evan-
uum : In nómine
Fílii , † & Spí-
cti , Amen.
*re avant de chan-
ter l'Evangile , dit :* Dóminus vobíscum.

Le Chœur , Et cum spíritu tuo.

Inítium *ou* Sequéntia sancti Evangélii secúndùm N.

Le Chœur. Glória tibi, Dómine.

Après l'Evangile le Soûdiacre porte le livre au Pretre qui le baise en disant : Per Evangélica dicta deleántur nostra delicta.

Aux Messes basses le Prètre dit :

MUnda cor meum , ac labia mea , omnípotens Deus qui labia Isaíæ prophétæ cálculo mundásti ignito : ita me tuâ gratâ miseratióne dignáre mundáre , ut sanctum Evangélium tuum dignè váleam nuntiáre. Per Christum , &c.

Jube , Domne , benedícere. Dóminus sit in corde meo , & in lábiis meis : ut dignè & competénter annuntiem Evangélium suum , Amen.

℣. Dóminus vobíscum, *& le reste comme ci-dessus.*

A la fin de l'Evangile il baise le Livre disant : Per Evangélica dicta deleántur nostra delícta.

PRIERES DU PRÔNE.

Pseaume 66.

DEus misereátur nostri, & benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur & exúltent Gentes, * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus, * & métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri, &c.

℣. Salvos fac servos tuos & ancillas tuas, ℟. Deus meus sperántes in te.

℣. Dómine, exáudi.

Oraison.

ECclésiæ tuæ, quæsumus, Dómine, preces placátus admitte : ut destrúctis adver-

sitátibu[s] ... vérsis, ... viat libe[ra] ...

O[raison.]

DEus, ... desi[deria] ... consilia, ... ópera, d[a] ... illam, qu[am mundus] dare non po[test] : ut & corda ... dátis tuis déd[ita] ... tium sublátâ ... témpora sint ... ctióne tranqui[lla] ...

En certains ... dit les suivantes ...

Pseaume. De[us misere]atur, &c. *ci-a[près]* ...

℣. Salvos fac ... tuos & ancillas ... ℟. Deus meus, ... tes in te.

℣. Oremus pro ... stite nostro N. ℟. ... minus consérvet eu[m] ... vivíficet eum.

℣. Dómine, salvum ... regem nostrum N. ℟. ... exáudi nos in die quâ ... vocavérimus te.

℣. Salvum fac pop[u]lum tuum, Dómine, & bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, & extolle illos usque in ætérnum.

℣. Dómine, non secúndùm peccáta nostra fácias nobis. ℟. Neque secúndum iniquitátes

nostras retribuas nobis.

℣. Fiat pax in virtute tuâ. ℟. Et abundantia in turribus tuis.

℣. Dómine exaudi.

Pour l'Eglise. Oraison.

Ecclesiæ, &c. *ci-dessus.*

Pour Monseigneur l'Archevêque. Oraison.

DEus, qui populis tuis indulgentiâ cónsulis & amóre domináris; Pontífici nostro N. cui dedisti regímen disciplínæ, da spíritum sapiéntiæ; ut de proféctu óvium fiant gáudia ætérna Pastóris.

Pour le Roi, Oraison.

QUæsumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus Rex noster N. qui tuâ miseratióne suscépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat increménta; quibus decénter ornátus, vitiórum monstra devitáre, hostes superáre, hæreses extirpáre & ad te qui via, véritas & vita es, gratiósus váleat pervenire.

Pour la Rémission des péchés, Oraison.

EXáudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benignus & pacem.

Pour la Paix. Oraison.

Deus, à quo, *ci-dessus.*

Pour les Défunts.

Pseaume 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine, * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israël in Dómino;

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio:

Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam, &c.

Oraison

DEus véniæ largítor, & humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ

congregatiónis fratres, propinquos, & benefactóres, qui ex hoc século transiérunt, beátâ Maríâ semper vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire co[illegible] cédas.

Ora[illegible] m.

FIdélium Deus ómnium có[illegible] démptor, a[illegible] nium fidéliu[illegible] rum remis[illegible] ctórum tri[illegible] rum; ut [illegible] quam semp[illegible] piis supplic[illegible] sequántur; [illegible]

Aux Di[illegible] certaines Fetes, on dit le Symbole suivant :

CRedo in unum Deum, Patrem omnipoténtem, Factórem cœli & terræ, Visibílium ómnium & invisibílium. Et in unum Dóminum Jesum Christum, Filium Dei unigénitum. Et ex Patre natum ante ómnia sécula. Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum, de Deo vero. Génitum, non factum, consubstantiálem Patri: per quem ómnia facta sunt. Qui [illegible] nes, & [illegible] salútem [illegible] cœlis. Et [illegible] de Spiritu [illegible] ría vírgine [illegible] FACTUS [illegible] fixus étiam [illegible] Pontio Piláto [illegible] sepúltus est. E[illegible] tértiâ die, [illegible] [illegible]úras. Et a[illegible] [illegible]m: sedet [illegible] Patris. E[illegible] [illegible]rus est cu[illegible] [illegible]áre vivos & m[illegible] ; Cujus regni no[illegible] [illegible]inis. Et in Spiritu[illegible] tum dóminum & v[illegible] ántem: Qui ex Pa[illegible] Filióque procédit. [illegible] cum Patre & Filio simul adorátur & conglorificátur: Qui locútus est per Prophétas. Et unam sanctam cathólicam & apostólicam Ecclésiam. Confiteor unum baptísma in remissiónem peccatórum. Et expécto resurrectiónem mortuórum. Et vitam ventúri séculi. Amen.

Après le Credo *le Prêtre dit l'Offertoire, ensuite il offre le Pain qui doit être consacré, en disant :*

SUscipe sancte Pater omnipotens ætérne Deus, hanc immaculá-

-am hóstiam quam ego indignus sámulus tuus offero tibi Deo meo vivo & vero, pro innumerabilibus peccátis & offensiónibus & negligéntiis meis, & pro ómnibus circumstántibus, sed & pro ómnibus fidélibus Christiánis vivis atque defúnctis; ut mihi & illis profíciat ad salútem in vitam ætérnam. Amen.

Il met le vin & l'eau dans le Calice, en disant :

Deus, qui humánæ substántiæ dignitátem mirabíliter condidísti, & mirabílius reformásti : da nobis per hujus aquæ & vini mystérium, ejus divinitátis esse consórtes, qui humanitátis nostræ fíeri dignátus est párticeps, Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster : Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus : Per ómnia sǽcula seculórum. Amen.

Offrant le Calice il dit :

Offérimus tibi, Dómine, cálicem salutáris tuam deprecántes cleméntiam, ut in conspéctu divínæ majestátis tuæ, pro nostra & totius mundi salúte cum odóre suavitátis ascéndat.
Amen.

In spíritu humilitátis & in ánimo contríto suscipiámur à te, Dómine : & sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódiè, ut pláceat tibi, Dómine Deus.

Veni sanctificátor omnípotens ætérne Deus : & béne ✝ dic hoc sacrifícium tuo sancto nómini præparátum.

Aux grandes Messes le Prêtre benit l'encens en disant :

Per intercessiónem beáti Michaélis Archángeli stantis à dextris altáris incénsi, & ómnium electórum suórum, incénsum istud dignétur Dóminus bene ✝ dícere, & in odórem suavitátis accípere. Per Christum. Amen.

Il encense les offrandes, en disant :

Incénsum istud à te benedíctum, ascéndat ad te, Dómine, & descéndat super nos misericórdia tua.

Il encense l'Autel en disant :

Dirigátur Dómine, orátio mea, sicut incénsum, in conspéctu tuo : elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum. Pone, Dómi-

ne, custódiam ori meo, & óstium circumstántiæ lábiis meis : ut non declínet cor meum in verba malítiæ, ad excusándas excusatiónes in peccátis.

En rendant l'Encensoir au Diacre :

ACcéndat in nobis Dóminus ignem sui amóris & flammam ætérnæ charitátis.

Il lave ... *disant le* ...

LAvá... céntre... & circúr... tuum, ...

Ut áu... dis : & ... mirabili...

Dómi... rem domûs tuæ, & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam : & cum viris sánguinum vitam meam.

In quorum mánibus iniquitátes sunt : déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum : rédime me, & miserére mei.

Pes meus stetit in diréćto : in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Glória ...

Sicut era...

En s'inclin...

SUscipe s... tas, hanc ... quam tibi o... memóriam pa... surrectiónis, ... siónis Jesu Ch... mini nostri : & i... beátæ Maríæ se... ginis, & beáti ... Baptístæ, & sanctor... Apostolórum Petri ... Pauli, & justórum, ... ómnium Sanctórum : ... illis profíciat ad ho... rem, nobis autem ad ... lútem : & illi pro no... intercédere dignéntur ... cœlis quorum memóri... ágimus in terris. P... eúndem Christum D... minum nostrum. Amen.

Le Pr. Oráte, fratre... ut meum ac vestrum s... crifícium acceptábile fi... apud Deum Patrem o... nipoténtem.

Les M. Suscípiat D... minus Sacrifícium ... mánibus tuis ad laude... & glóriam nóminis sui ad utilitátem quoque no... tram, totiúsque Ecclési... suæ sanctæ.

Le Pr. Amen.

Ensuite il dit la Secret... qu'il finit par ces parol... prononcées tout haut :

Pe

Per ómnia sécula sæculórum.

Les M. Amen.

Le Pr. Dóminus vobíscum.

Les M. Et cum spíritu tuo.

Le Pr. Sursum corda.

Les M. Habémus ad Dóminum.

Le Pr. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Les M. Dignum & justum est.

PRÉFACES.

Pour la Fete de la sainte Trinité, & les Dimanches.

Verè dignum & justum est, æquum & salutáre, nos tibi semper & ubíque grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui cum unigénito Fílio tuo, & Spíritu sancto, unus es Deus, unus es Dóminus: non in uníus singularitáte persónæ, sed in uníus Trinitáte substántiæ. Quod enim de tua glória, reveláme te crédimus, hoc de Fílio tuo, hoc de Spíritu sancto, sine differéntia discretiónis séntimus. Ut in confessióne veræ, sempiternǽque Deitátis, & in persónis propríetas, & in esséntia únitas, & in majestáte adorétur æquálitas, quam laudant Angeli, atque Archángeli, Chérubim quoque ac Séraphim, qui non cessant clamáre quotídie, unâ voce dicéntes.

Pour la Fête du S. Sacrement & de la Transfiguration.

Verè dignum & justum est, æquum & salutáre, nos tibi semper & ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Quia per incarnáti Verbi mystérium, nova mentis nostræ óculis lux tuæ claritátis infúlsit: ut dum visibíliter Deum cognóscimus, per hunc in invisibílium amórem rapiámur. * Et ídeò cum Angelis & Archángelis, cum Thronis & Dominatiónibus, cumque omni milítia cœléstis exércitûs, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes.

Aux Fetes de la sainte Vierge, & pendant leurs Octaves, & aux Messes votives de la sainte Vierge.

Verè dignum & justum est, æquum & salutáre, nos tibi semper, & ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater

omnípotens, ætérne Deus. Et te in Visitatióne, *ou* Assumptióne, *ou* Festivitáte, *ou* Veneratióne, beátæ Maríæ semper vírginis collaudáre, benedícere, & prædicáre; quæ & Unigénitum tuum sancti Spíritûs obumbratióne concépit: & virginitátis glóriâ permanénte, lumen ætérnum mundo effúdit, Jesum Christum Dóminum nostrum,* per quem majestátem, &c.

Aux Fêtes des Apôtres & Evangelistes.

Verè dignum & justum est, æquum & salutáre, te Dómine, supplíciter exoráre, ut gregem tuum pastor ætérne non déseras: sed per beátos Apóstolos tuos contínuâ protectióne custódias. Ut iisdem rectóribus gubernétur, quos óperis tui vicários eídem contulísti præésse pastóres. * Et ideò, &c.

Aux Fêtes des Saints.

Verè dignum & justum est, æquum & salutáre, nos tibi semper & ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui mirábilis in Sanctis tuis ab ubertáte domûs tuæ eos inébrias; immortáli lúmine vestis; & pro momentánea tribulatióne ætérno glóriæ póndere múneras; ut, quorum gaudémus victóriis, palmis accéndimur, instrúimur exémplis, suffrágiis adjuvémur. * Et ideò, &c.

Pour toutes les Messes qui n'en ont point de propre.

Verè dignum & justum est, æquum & salutáre, nos tibi semper, & ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus; * Per quem majestátem tuam laudant Angéli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Cœli, cœlórumque virtútes, ac beáta Séraphim, sóciâ exultatióne concélebrant. Cum quibus nostras voces, ut admítti júbeas deprecámur, súpplici confessióne dicéntes:

SAnctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sabaoth.

Pleni sunt cœli & terra glóriâ tuâ, Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Hosánna in excélsis.

[redacted]

CANON DE LA MESSE.

TE igitur, clementissime Pater, per Jesum Christum Filium tuum Dóminum nostrum, súpplices rogámus ac pétimus, uti accépta hábeas, & benedicas, hæc † dona, hæc † múnera, hæc † sancta sacrificia illibáta. In primis quæ tibi offérimus pro Ecclésia tua sancta Cathólica: quam pacificáre, custodíre, adunáre, & régere dignéris toto orbe terrárum: unâ cum fámulo tuo Papa nostro N. & Antístite nostro N. & Rege nostro N. & ómnibus orthodóxis, atque Cathólicæ & Apostólicæ fidei cultóribus.

Mémoire des vivans.

Meménto, Dómine, famulórum, famularúmque tuárum N. & N. [*Le Pretre fait mémoire de ceux pour qui il veut prier.*] Et ómnium circumstántium, quorum tibi fides cógnita est, & nota devótio, pro quibus tibi offérimus: vel qui tibi ófferunt hoc sacrificium laudis, pro se, suísque ómnibus: pro redemptióne animárum suárum, pro spe salútis & incolumitátis suæ: tibíque reddunt vota sua ætérno Deo, vivo, & vero.

Communicántes & memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper vírginis Maríæ, genitrícis Dei & Dómini nostri Jesu Christi: Sed & beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum Petri & Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis & Thadæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis & Pauli, Cosmæ & Damiáni: & ómnium Sanctórum tuórum: quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio. Per eúndem Christum Dóminum nostrum, Amen.

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed & cunctæ famíliæ tuæ, quæsumus, Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab

æterna damnatióne nos éripi, & in electórum tuórum júbeas grege numerári. Per Christum Dóminum nostrum, Amen.

Quam oblatiónem, tu Deus, in ómnibus, quæsumus, bene † dictam, adscri † ptam, ra † tam, rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris: ut nobis Cor † pus, & San † guis fiat dilectíssimi Filii tui Dómini nostri Jesu Christi,

Qui prídiè quàm paterétur, accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas: & elevátis óculis in cœlum ad te Deum Patrem suum omnipoténtem, tibi grátias agens, bene † dixit, fregit, dedítque discípulis suis, dicens: Accípite, & manducáte ex hoc omnes,

Hoc est enim Corpus meum.

Simili modo postquàm cœnátum est, accipiens & hunc præclárum Cálicem in sanctas ac venerábiles manus suas: item tibi grátias agens, bene † dixit, dedítque discípulis suis, dicens: Accípite & bíbite ex eo omnes,

Hic est enim Calix Sánguinis mei, novi & ætérni

testaménti
dei, qui pr
multis effu
missiónem p
Hæc quo
céritis, in
riam faciéti
Unde &
Dómine,
sed & plebs
ejúsdem Chr
Dómini nost
tæ Passiónis,
ab ínferis resu
sed & in cœl
Ascensiónis,
præcláræ maje
de tuis donis
Hóstiam † pur
tiam † sanctam
tiam † immacula
nem † sanctum v
næ & Cálicem
perpétuæ;
Supra quæ p
seréno vultu res
gnéris: & accé
re, sicuti accé
re dignátus es
púeri tui justi
sacrifícium P
nostri Abrahæ
tibi óbtulit su
cérdos tuus
dech, sanctu
cium, immacul
tiam.
Súpplices te
omnípotens D
hæc perférri

sancti Angeli tui in sublíme altáre tuum, in conspéctu divínæ majestátis tuæ: ut quotquot ex hac Altáris participatióne, sacro-sanctum Fílii tui, Cor † pus, & San † guinem sumpsérimus, omni benedictióne cœlésti & grátiâ repleámur. Per eundem Christum Dóminum nostrum, Amen.

Mémoire des Morts.

Meménto étiam, Dómine, famulórum famularúmque tuárum N. & N. qui nos præcessérunt cum signo fidei, & dórmiunt in somno pacis: *Le Prêtre fait mémoire de ceux pour qui il veut prier.* Ipsis, Dómine, & ómnibus in Christo quiescéntibus, locum refrigérii, lucis & pacis, ut indúlgeas deprecámur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum, Amen.

Nobis quoque peccatóribus, fámulis tuis, de multitúdine miseratiónum tuárum sperántibus, partem áliquam & societátem donáre dignéris, cum tuis sanctis Apóstolis & Martyribus: cum Joánne, Stephano, Matthía, Bárnaba, Ignátio, Alexándro, Marcellíno, Petro, Felicitáte, Perpétua, Agatha, Lúcia, Agnéte, Cæcília, Anastália, & ómnibus sanctis tuis: intra quorum nos consórtium, non æstimátor mériti, sed véniæ, quæsumus largítor admítte. Per Christum Dóminum nostrum.

Per quem hæc ómnia, Dómine, semper bona creas, sancti † ficas, vivi † ficas, bene † dícis, & præstas nobis.

Per ip † sum, & cum ip † so, & in ip † so, est tibi Deo Patri † omnipoténti, in unitáte Spíritûs † sancti, omnis honor & glória. Per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

Orémus. Præcéptis salutáribus móniti, & divínâ institutióne formáti, audémus dícere:

Pater noster, qui es in cœlis: Sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cœlo, & in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie. Et dimitte nobis débita nostra, sicut & nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in ten-

ratiónem. ℟. Sed libera nos à malo.

Le Prêtre dit : Amen, *& ensuite il continuë.*

Líbera nos, quǽsumus, Dómine, ab ómnibus malis, prætéritis, præséntibus, & futúris : & intercedénte beátâ & gloriósâ semper Vírgine Dei genitríce Maríâ cum beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque Andréa, & ómnibus Sanctis, da propítius pacem in diébus nostris : ut ope misericórdiæ tuæ adjúti, & à peccáto simus semper líberi, & ab omni perturbatióne secúri,

Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus ; per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Pax † Dómini, sit † semper vo[illegible] † cum. ℟. Et cum [illegible] tuo.

H[illegible] ixtio & cu[illegible] rporis & [illegible] ini nostri [illegible] fiat acci[illegible] s in vitam [illegible] men.

[illegible] ei, qui [illegible] llis [illegible] undi [illegible] te

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, dona nobis pacem.

Aux Messes des Morts au lieu de miserére nobis, *on dit* dona eis réquiem, *& au lieu de* dona nobis pacem, *on dit* dona eis réquiem sempitérnam.

L'Oraison suivante s'omet aux Messes des Morts.

Dómine Jesu Christe, qui dixísti Apostólis tuis : Pacem relínquo vobis ; pacem meam do vobis : ne respícias peccáta mea, sed fidem Ecclésiæ tuæ ; eamque secúndùm voluntátem tuam pacificáre, & coadunáre dignéris. Qui vivis & regnas Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen. *Si le Prêtre doit donner la Paix, en la donnant il dit :* Pax tecum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui ex voluntáte Patris, cooperánte Spíritu sancto, per mortem tuam mundum vivificásti, líbera me per hoc sacro-sanctum corpus & sánguinem tuum, ab ómnibus iniquitátibus meis, & univérsis malis : & fac me

tuis semper inhærére mandáris, & à te nunquam separári permíttas. Qui cum eodem Deo Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus in sécula seculórum, Amen.

Percéptio córporis tui, Dómine Jesu Christe, quod ego indignus súmere præsúmo, non mihi provéniat in judícium & condemnatiónem: sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum mentis & córporis, & ad medélam percipiéndam, qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum, Amen.

Panem cœléstem accípiam, & nomen Dómini invocábo.

Le Prêtre dit trois fois l'Oraison suivante.

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantùm dic verbo, & sanábitur ánima mea.

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam æternam, Amen.

Quid retríbuam Dómino pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, & nomen Dómini invocábo. Laudans invocábo Dóminum, & ab inimícis meis salvus ero.

Sanguis Dómini nostri Jesu Christi, custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

S'il y a quelques personnes à communier, on les communie.

Quod ore súmpsimus Dómine, purâ mente capiámus: & de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

Corpus tuum, Dómine, quod sumpsi, & Sanguis quem potávi adhæreat viscéribus meis: & præsta, ut in me non remáneat scélerum mácula, quem pura & sancta refecérunt sacraménta. Qui vivis & regnas in sécula seculórum, Amen.

Aprés la Communion le Prêtre dit: Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Ite, Missa est, ℟. Deo grátias.

Si on n'a pas dit, Glória in excelsis, *à la Messe au lieu de,* Ite Missa est, *il dit* Benedicámus Dómino.

Aux Messes des Morts on dit, Requiescant in pace. ℟. Amen.

Plâceat tibi, sancta Trinitas, obséquium servitútis meæ, & præsta: ut sacrificium, quod óculis tuæ majestátis indígnus óbtuli, tibi sit acceptábile, mihíque & ómnibus, pro quibus illud óbtuli, sit, te miseránte, propitiábile; Per Christum Dóminum nostrum, Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus, *se tournant vers le Peuple*, Pater, & Fílius, ✝ & Spíritus sanctus. ℟. Amen.

Aux Messes des Morts on ne donne point la Benediction, mais immédiatement après l'Oraison Plâceat tibi, *le Pretre dit:*

Dóminus vobíscum; ℟. Et cum spíritu tuo.

Initium sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Chap. I. *v.* I.

IN princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum Omnia per ipsum facta sunt: & sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, & vita erat lux hóminum: & lux in ténebris lucet, & ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus à Deo, qui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux: sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, & mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognóvit. In própria venit, & sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri; sed ex Deo nati sunt. ET VERBUM CARO FACTUM EST: & habitávit in nobis, & vídimus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti à Patre, plenum grátiæ & veritátis.

℟. Deo grátias.

PRIERES.

L'Oraison Dominicale.

PAter noster, qui es in cœlis : sanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat volúntas tua, sicut in cœlo, & in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie : & dimitte nobis débita nostra, sicut & nos dimíttimus debitóribus nostris : & ne nos indúcas in tentatiónem : sed libera nos à malo. Amen.

La Salutation Angélique.

AVe María, grátiâ plena : Dominus tecum : benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui Jesus.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus nunc & in hora mortis nostræ. Amen.

Le Symbole des Apôtres.

CRedo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli & terræ. Et in Jesum Christum Fílium ejus únicum Dóminum nostrum, qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María vírgine, passus sub Pontio Piláto, crucifixus, mórtuus, & sepúltus : descéndit ad inferos : tertia die resurréxit à mórtuis : ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectionem, vitam ætérnam. Amen.

Pour demander la grace du S. Esprit.

VEni sancte Spiritus, reple tuórum corda fidélium : & tui amóris in eis ignem accénde.

℣. Emitte spíritum tuum, & creabúntur,

℟. Et renovábis fáciem terræ.

Oraison.

DEus, qui corda fidélium sancti Spíritûs illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spiritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére ; Per Christum Dóminum nostrum.

La bénédiction de la Table.

BEnedícite. ℟. Dóminus. *Bénédiction.* Nos & ea quæ ſumus ſumptúri benedícat déxtera Chriſti. In nómine Patris, & Filii, & Spiritûs ſancti. ℟. Amen.

Action de graces après le repas.

AGimus tibi grâtias, omnípotens Deus, pro univérſis beneficiis tuis: Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

℣. Beáta víſcera Maríæ vírginis quæ portavérunt ætérni Patris Fílium. ℟. Et beáta úbera quæ lactavérunt Chriſtum Dóminum.

Fidelium ánimæ per miſericórdiam Dei requiéſcant in pace.

℟. Amen.

Pater noſter, &c.

*Priere qui ſe dit le matin, le midi & le ſoir, quand on ſonne l'*Ave María.

ANgelus Dómini nuntiávit Maríæ, & concépit de Spíritu ſancto.

Ave María, &c.

Ecce ancílla Dómini, fiat mihi ſecúndùm verbum tuum.

Ave María, &c.

Et verbum caro factum eſt, & habitávit in nobis.

Ave María, &c.

Oraiſon.

GRátiam tuam, quæſumus, Dómine, méntibus noſtris infúnde, ut qui Angelo nuntiánte, Chriſti Fílii tui incarnatiónem cognóvimus, per paſſiónem ejus & crucem ad reſurrectiónis glóriam perducámur. Per eundem Chriſtum.

INSTRUCTION

Sur l'Office divin.

OFfice ſignifie devoir. On a donné le nom d'*Office Divin*, aux prieres publiques qui ſe ...ntent dans l'Egliſe, pour nous marquer qu'une ... principales obligations, eſt de païer ... tribut de loüanges que la Religion nous

impose. Ce corps de prieres arrangé comme il est aujourd'hui, est ce qu'on appelle *Breviaire*.

Il est composé de Pseaumes, d'Antiennes, de Leçons, de Chapitres, de Répons, d'Hymnes, de Versets, de Cantiques, &c. On peut regarder les *Pseaumes* comme un abregé de toute la Religion ; tant les devoirs du Chrétien y sont admirablement exprimés. Les *Antiennes* sont une espéce de répétition de ce qui a le plus touché dans les Pseaumes, ou qui a le plus de rapport au Mystére & à la Fête qui se célébre. Les *Leçons* & les *Chapitres* representent les lectures & instructions qui accompagnoient autrefois chaque partie de l'Office. Les *Répons* peuvent être regardés comme un abregé de ces lectures. Les *Versets* sont comme autant d'Oraisons jaculatoires, par lesquelles l'ame s'éleve vers Dieu. Les *Hymnes* enfin & les *Cantiques* renferment des sentimens de loüanges & d'actions de graces, proportionés aux Fêtes ou aux mystéres de la Religion.

Pour imiter le Prophéte Roy, qui se levoit au milieu de la nuit afin de rendre gloire à Dieu ; & qui chantoit ses loüanges sept fois le jour ; l'Eglise a marqué des prieres publiques pour sept heures différentes de la journée ; & elle en a aussi marqué pour la nuit.

L'Office de la nuit est ce qu'on appelle à present *Matines*. On ne lui a donné ce nom, que depuis qu'on y a joint les *Laudes* qui sont proprement les *Matines*, c'est-à-dire, les *Loüanges du Matin*. On l'appeloit auparavant, *Nocturne*, ou *Office de la Nuit* : de-là sont venus les noms de 1. 2. & 3. Nocturne. Les *Laudes* se disoient à la pointe du jour.

Au Soleil levant on comptoit la premiere heure du jour ; ce qui a donné le nom de *Prime*, à la priere que l'Eglise a consacrée pour offrir à Dieu toutes les actions de la journée. Trois heures après, on recitoit *Tierce*, ainsi nommée, parce que cette priere se faisoit à la fin de la troisiéme heure d'a-

près le lever du Soleil : comme celle de Se
se faisoit à la sixiéme heure ; & enfin c
None, qu'on recitoit à la fin de la neuviém
re, c'est-à-dire, à trois heures après-midi.
comme les jours sont inégaux dans une gr
partie de la terre, on avançoit, ou l'on re
doit ces Offices, à proportion que le lever
coucher du Soleil avançoit ou reculoit : de s
qu'on disoit toûjours *Prime* à Soleil levant, T
au milieu de la matinée, *Sexte* à midi, &
quelques heures après.

Les Vepres se disoient au soir, comme le m
porte, après le Soleil couché. On les appelloit
cernarium, c'est-à-dire, l'Office qui se dit
lampes, parce qu'on avoit besoin de lumiere
s'éclairer. Enfin les *Complies* sont la fin de
l'Office, qui est alors complet & achevé ; &
ce que signifie ce mot de *Complies*. On les di
immédiatement avant que de se coucher.

De l'usage des Cierges & des Encensemens.

DAns les premiers siécles de l'Eglise, les
semblées des fidéles se tenant la nuit & d
des lieux soûterrains à cause des persécutions
nécéssité introduisit l'usage des Cierges : L'Eg
a retenu cet usage même en plein jour, 1. P
conserver les vestiges de l'antiquité, 2. En si
de joïe, 3. Afin que cette lumiére soit le Symb
de J. C. qui est la lumiere du monde, 4. Pour
moigner la foi des fidéles. Sur ces principes, il
aisé d'expliquer pourquoi on allume plus ou mo
de cierges selon la solemnité des offices, pourq
on n'en allume point le Vendredi Saint à l'Of
du matin, &c.

L'Eglise se sert aussi d'Encens pour plusieurs
sons, 1. La fumée qui s'éleve en haut, figu
le desir que nous avons que nos priéres s'élev
jusqu'au trône de Dieu, comme il est marqué d

la priere que le Prêtre recite en encensant les Autels & les offrandes, 2. On encense les Croix & les Images par respect pour J. C. & pour les Saints à qui nous adressons nos prieres, 3. On encense le livre de l'Evangile pour marquer le respect que nous avons pour la parole de Dieu, 4. On encense les fidéles, comme les membres de J. C. 5. On encense les Reliques des Saints, pour parfumer les ossemens de ceux qui ont répandu la bonne odeur de J. C. pendant leur vie, & qui la répandent encore après leur mort. 6. Enfin on encense les corps & les sépulchres des Prêtres, à cause de leur ordination.

Priere avant l'Office Divin.

APeri, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis, & aliénis cogitatiónibus, intelléctum illúmina, affectum inflámma: ut dignè, atténtè, ac devótè hoc Officium recitáre váleam, & exaudíri merear in conspectu divínæ majestátis tuæ. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

DOmine, in unióne divínæ illius intentiónis quâ laudes in terris Deo Patri persolvisti has tibi laudes & horas persolvo.

Priere après l'Office Divin.

SUscipe clementíssime Deus, précibus & méritis beátæ Maríæ semper vírginis & ómnium Sanctórum & Sanctárum officium servitútis nostræ: & si quid dignum laude égimus, propitius réspice, & quod negligénter actum est, cleménter ignósce. Qui in Trinitáte perfécta vivis & regnas Deus, per ómnia sécula seculórum. Amen.

SAcro-ſanctæ & indivíduæ Trinitáti, Crucifixi Dómini noſtri Jeſu Chriſti humanitáti, beatiſſimæ ac glorioſiſſimæ virginis Maríæ fecunditáti & integritáti, omniúmque Sanctórum univerſitáti, ſit ſempitérna laus, honor, virtus, & glória ab o nobiſque re tórum, pe cula ſeculór

Beáta viſ vírginis, qu runt, & beáta lactavérunt tris Fílium. Amen.

ABSOLUTIONS ET BENEDICTION

Qui ſe diſent avant les Leçons de Matines.

LE DIMANCHE

AU I. NOCTURNE.

Abſolution.

DEus noſter inclínet corda noſtra ad ſe, ut cuſtodiámus mandáta ejus. ℟. Amen.

On répond ainſi, Amen, *à toutes les Abſolutions & Benedictions.*

Benedictions.

1. Deus ſpei rédpleat nos omni gáudio, & pace in credéndo.

2. Fílius Dei det nobis ſenſum ut cognoſcámus verum Deum.

3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem.

AU II. NOCTURNE.

Abſolution.

DA, Dómine mercédem ſuſtinéntibus te, & exáudi oratióne ſervórum tuórum.

Benedictions.

1. Pater Dómini no tri Jeſu Chriſti benedi cat nos in omni benedi ctióne ſpirituáli.

2. Superabúndet i nobis grátia Dómin noſtri, cum fide & dile ctióne.

3. Ipſe Spíritus póſtu let pro nobis gemítibu inenarrabílibus.

AU III. NOCTURNE.

Abſolution.

DIrige nos, Deus, i viam juſtitiæ, & ſciant omnes, qui hábi tant terram, quia tu e Deus conſpéctor ſeculó rum.

Benedictions.

1. Miſericórdia & pa

[redacted]

A Deo Patre, & Christo Jesu Dómino nostro.

2. Cháritas Dei diffundátur in córdibus nostris per Spíritum sanctum.

3. Evangélium virtus Dei, sit in salútem omni credénti.

Si l'Evangile se lit au Jubé, on dit :

Super montem excélsum ascénde tu, qui evangelizas Sion.

Si on lit pour dixiéme Leçon un autre Evangile & une Homelie, la Benediction sera :

Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii Jesu Christi, qui est imágo Dei.

Si on lit une dixiéme Leçon de la vie d'un Saint, la Benediction sera :

Ipse Deus pacis sanctíficet nos per ómnia.

AUX FESTES DE N. SEIGNEUR.

Si l'Office est de neuf Leçons, les Absolutions & Benedictions se disent comme le Dimanche : Si l'Office est de trois Leçons, l'Absolution & les deux premieres Benedictions se disent du Nocturne convenable à la Férie ; la troisiéme est la neuviéme du Dimanche : Evangélium, &c.

S'il y a une quatriéme Leçon, ou une dixieme, la Benediction se dit comme il est marqué pour le Dimanche, lorsqu'il s'y rencontre une dixieme Leçon.

AUX FESTES DE LA STE. VIERGE, & des Saints.

Si l'Office est de neuf Leçons, les Absolutions & Benedictions du j. & iij. Nocturne, sont les mêmes qu'aux Dimanches ; & au ij. Nocturne, on dit les suivantes.

Absolution.

Benefaciat vobis Deus, & memínerit testaméntí sui quod locútus est ad Abraham, & Isaac ; & Jacob servorum suórum fidélium, & det vobis cor ómnibus ut colátis eum.

1. *Bened.* Deus det nobis illuminátos óculos cordis nostri, ut sciamus quæ sit spes vocatiónis ejus in Sanctis.

2. Dignos nos fáciat Deus in partem sortis Sanctórum, in lúmine, qui erípuit nos de potestate tenebrárum.

3. Aperiántur óculi nostri, ut convertámur à ténebris ad lucem,

& accipiámus ſortem inter Sanctos.

Si l'Office eſt de trois Leçons, on dit l'Abſolution & les Benedictions ci deſſus, Benefáciat vobis, &c. *Si la derniere Leçon eſt une Homelie, au lieu de la Benediction*, Aperiántur, *on dit la ix. du Dimanche*, Evangélium, &c. *ou* Super, &c.

S'il y a une iv. Leçon on dit comme au Dimanche, lorſqu'il y a une dixiéme Leçon.

Aux Fetes ſimples, l'Abſolution, & la j. & ij. Benediction de la Ferie, la iij. Aperiántur, *ci-deſſus.*

AUX FERIES

Les Abſolutions & Benedictions du Dimanche; ſçavoir, le Lundi & le Jeudi, celles du j. Nocturne. Le Mardi & le Vendredi celles du ij. le Mercredi & le Samedi, celles du iij. Nocturne; mais au lieu de la troiſiém., on dit la ſuivante.

P[illegible]ter Dómini noſtri Jeſ[illegible] Chriſti det nobis Ch[illegible]ſtum habitáre per fidem in córdibus noſtris.

Dans les Féries majeures, avant l'Homelie, on dit la Benediction ſuivante.

Dóminus det verbum evangelizántibus virtúte multâ.

S'il y a une iv. Leçon, on dit la Benediction marquée pour le Dimanche, où il ſe trouve une x. Leçon.

PSEAUTIER

PSEAUTIER DISPOSE' SELON LES JOURS DE LA SEMAINE.

LE DIMANCHE A MATINES.

Après avoir dit tout bas, Pater, Ave, *&* Credo, *tout du long, on dit tout haut, en faisant le Signe de la Croix avec le pouce de la main droite sur la bouche.*

DOMINE, lábia mea apéries ;

℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

Deus in adjutórium meum inténde,

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto ; Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen. Allelúia.

*Depuis la Septuagesime jusqu'à Pâques, au lieu d'*Allelúia, *on dit*, Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

L'Invitatoire, les Hymnes, Antiennes, Pseaumes, Versets, Capitules & Répons brefs ci-après, se disent tous les Dimanches de

& accipiámus ſortem inter Sanctos.

Si l'Office eſt de trois Leçons, on dit l'Abſolution & les Benedictions ci deſſus, Benefáciat vobis, *&c. Si la derniere Leçon eſt une Homelie, au lieu de la Benediction*, Aperiántur, *on dit la ix. du Dimanche*, Evangélium, *&c. ou* Super, *&c.*

S'il y a une iv. Leçon on dit comme au Dimanche, lorſqu'il y a une dixiéme Leçon.

Aux Fêtes ſimples, l'Abſolution, & la j. & ij. Benediction de la Ferie, la iij. Aperiántur, *ci-deſſus.*

AUX FERIES

Les Abſolutions & Benedictions du Dimanche ſçavoir, le Lundi & Jeudi, celles du j. Nocturne. Le Mardi & Vendredi celles du ij. Mercredi & le Samedi celles du iij. Nocturne mais au lieu de la troiſiéme, on dit la ſuivante.

Pater Dómini noſt Jeſu Chriſti det nob Chriſtum habitáre per dem in córdibus noſtri

Dans les Féries majeure avant l'Homelie, on dit Benediction ſuivante.

Dóminus det verbu evangelizántibus virt te multâ.

S'il y a une iv. Leçon, dit la Benediction ma quée pour le Dimanche, il ſe trouve une x. Leçon

PSEAUTIE

[redacted]

Beáta mundum cóndidit,
Vel quo resúrgens cónditor,
Nos, morte victâ, líberat.

Pulsis procul torpóribus,
Surgámus omnes ócyùs,
Et nocte quærámus Deum,
Prophéta sicut præcipit.

Nostras preces ut áudiat,
Suámque dextram pórrigat,
Et expiátos sórdibus
Reddat polórum sédibus.

Ut, quique sacratíssimo
Hujus diéi témpore
Horis quiétis psállimus,
Donis beátis múneret.

Jam nunc patérna cláritas,
Te postulámus áffatim,
Absint faces libídinis,
Et omnis actus nóxius.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

Au I. Nocturne.

Ant. 3. a. Beátus vir.

*Le petit asterique * ou étoile qui est au milieu de chaque Verset, signifie qu'il y faut faire la pause de la médiation.*

Pseaume 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúnque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic; * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum, * & iter impiórum períbit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui sancto;

Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, * & in sécula seculórum. Amen.

l'année dans tous les Offices, quand il n'y en a point de propres.

Invitatoire, Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Pseaume 94.

VEníte, exultémus Dómino; jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei.

Reprise de l'Invitatoire, Dóminum, qui fecit nos, * Veníte; adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus super omnes deos; quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdines montium ipse cónspicit.

Reclame de l'Invitatoire, * Veníte, adorémus.

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: Veníte, adorémus, & procidámus ante Deum, ploré- [illegible] am Dómino, [illegible] nos; quia ipse [illegible] nus Deus nos- [illegible] utem pópulus [illegible] oves páscuæ

Reprise, Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Hódiè si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra; sicut in exacerbatióne secúndùm diem tentatiónis in desérto, ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, & vidérunt ópera mea.

Reclame, * Veníte, adorémus.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic; & dixi: Semper hi errant corde; ipsi verò non cognovérunt vias meas; quibus jurávi in ira mea; Si introíbunt in réquiem meam.

Reprise, Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto; Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

Reclame, * Veníte, adorémus.

Ensuite, on répete l'Invitatoire, Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Hymne.

PRIMO die, quo Trínitas

xi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circundántis me: * exúrge, Dómine, salvum me fac Deus meus;

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa; * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus; * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

℣. In nóctibus extóllite manus vestras in Sancta, ℟. Et benedícite Dóminum.

Après le Verset de chaque Nocturne, on dit tout bas, Pater noster, *jusqu'au* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

L'Absolution & les Bénédictions sont ci-dessus avant le Pseautier, & on dit les Leçons & les Répons propres.

AU II. NOCTURNE.

Antienne. 4. e. Deus meus.

Pseaume 17.

DIligam te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * & sperábo in eum.

Protéctor meus, & cornu salútis meæ, * & suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum, * & ab inimícis meis salvus ero.

Circundedérunt me dolóres mortis, * & torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamavi;

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam; * & clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est, & contrémuit, terra; fundaménta móntium conturbáta sunt, & commóta sunt, * quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus, & ignis à fácie ejus exársit; * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & descéndit, * & calígo sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, & volávit; * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus: * tenebrósa aqua in núbibus áëris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam; * grando & carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, & dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * & reveláta sunt fundaménta orbis terrárum.

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritûs iræ tuæ.

Misit de summo, & accépit me; * & assúmsit me de aquis multis.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui sancto;

Sicut erat [illegible] ad-

[illegible] ábo

[illegible]

Division du Pseaume 17.

ERípuit me de inimícis meis fortíssimis, & ab iis qui odérunt me; * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * & factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndùm justítiam meam, * & secúndùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi.

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpiè gessi à Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo, * & justítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndùm justítiam meam, * & secúndùm puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * & cum viro innocénte ínnocens eris.

Et cum elécto eléctus eris, * & cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies,* & óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine: * Deus meus illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne,* & in Deo meo transgrédiar murum.

Ant. Salvum me fecit Dóminus, quóniam vóluit me.

Ant. 6. f. Deus meus.

Autre division du Pseaum. 17.

DEus meus, impollúta via ejus; elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcínxit me virtúte, * & pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum, * & super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: * & posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, * & déxtera tua suscépit me.

Et disciplína tua corréxit me in finem, * & disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me, * & non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos, & comprehéndam illos; * & non convértar donec defíciant.

Confríngam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad bellum; * & supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * & odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret: * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et comminuam eos ut púlverem ante fáciem venti; * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli; * constítues me in caput Géntium.

Pópulus, quem non

cognóvi, servívit mihi; * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi, * fílii aliéni inveteráti sunt, & claudicavérunt à sémitis suis.

Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus; * & exaltétur Deus salútis meæ.

Deus qui das vindíctas mihi, & subdis pópulos sub me; * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me; * à viro iníquo erípies me.

Proptéreà confitébor tibi in natiónibus, Dómine, * & nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes Regis ejus, & fáciens misericórdiam christo suo David, * & sémini ejus usque in séculum.

Ant. Deus meus protéctor est ómnium sperántium in se.

℣. Médiâ nocte surgébam ad confiténdum tibi, ℟. Super judícia justificatiónis tuæ.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 7. a. Exáudi.

Pseaume 27.

AD te, Dómine, clamábo, Deus

meus n
nequan
& assimi
tibus in l
Exáudi
vocem
meæ, dùm
dùm extól
ad templ
tuum.
Ne simul
cum peccatór
cum operán
quitátem ne p
Qui loquún
cum próximo
mala autem i
eórum.
Da illis
ópera eórum
cundum nequ
inventiónum i
Secúndùm
nuum eórum
lis, * redde r
nem eórum ip
Quóniam n
lexérunt óper
ni; & in óper
ejus, * déstr
& non ædifica
Benedíctus
nus; * quónia
vit vocem dep
meæ.
Dóminus adj
& protéctor m
ipso sperávit c
& adjútus sum
Et reflóruit c

Re ex voluntáte mea con-
Cerébor ei.
Dóminus fortitúdo plebis suæ ; * & protéc-
tor salvatiónum christi sui est.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hereditáti tuæ ; * & rege eos, & extólle illos usque in ætérnum.
Ant. Exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dùm oro ad te.
Ant. 8. g. Dómine.

Pseaume 29.

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me ; * nec delectásti inimícos meos super me.
Dómine Deus meus, clamávi ad te, * & sanásti me.
Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me à descendéntibus in lacum.
Psállite Dómino sancti ejus ; * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.
Quóniam ira in indignatióne ejus ; * & vita in voluntáte ejus.
Ad vésperum demorábitur fletus, * & ad matutinum lætítia.
Ego autem dixi in abundántia mea ; * Non movébor in ætérnum.
Dómine, in voluntáte tua * præstitísti decóri meo virtútem.
Avertísti fáciem tuam à me, * & factus sum conturbátus.
Ad te, Dómine, clamábo ; * & ad Deum meum deprecábor.
Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem ?
Nunquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam ?
Audívit Dóminus, & misértus est mei ; * Dóminus factus est adjútor meus.
Convertísti planctum meum in gáudium mihi ; * conscidísti saccum meum, & circundedísti me lætítiâ.
Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar : * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.
Ant. Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.
Ant. 1, d. Benedíctus.

Pseaume 65.

Jubiláte Deo omnis terra, psálmum dícite nómini ejus, * date glóriam laudi ejus.
Dícite Deo, quàm terribília sunt ópera tua,

Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & psallat tibi, * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super Gentes respíciunt: * qui exásperant, non exalténtur in semetípsis.

Benedícite Gentes Deum nostrum, * & audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus; * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro, * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem & aquam, * &

ua
ed
quæ mea
Et meum
mea.

Holocáu
ófferam tib
so aríetum
tibi boves c

Veníte,
narrábo, om
métis Deum
fecit ánimæ m

Ad ipsum
clamávi, * &
sub lingua mea.

Iniquitátem
in corde meo,
exáudiet Dómin

Proptéreà ex
Deus, * & attend
deprecatiónis mea

Benedíctus Deu
qui non amóvit or
nem meam, & mi
córdiam suam à me.

Ant. Benedíctus D
qui non amóvit orat
nem meam, & mise
córdiam suam à me.

℣. Memor fui noct
nóminis tui, Dómine
℟. Et custodívi legem tuam.

L'Hymne qui suit, se dit

Après le dernier Répons, s'il n'y a quelque Rubrique contraire.

Hymne.

TE Deum laudámus : * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes A'ngeli, * tibi cœli & univérsæ potestátes,

Tibi Chérubim & Séraphim * incessábili voce proclámant :

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus, * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli & terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus ;

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * imménsæ majestátis ;

Venerándum tuum verum * & únicum Fílium ;

Sanctum quoque * Paraclétum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei sedes * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergo, quæsumus, fámulis tuis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.

Ætérnâ fac * cùm Sanctis tuis glóriâ munerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hereditáti tuæ ;

Et rege eos, * & extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te,

Et laudámus nomen tuum in séculum, * & in séculum séculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, ſperávi, * non confúndar in ætérnum.

A LAUDES.

℣. *Sacerdotal.* Bonum eſt pſállere nómini tuo, Altíſſime; ℟. Ad annuntiándum manè miſericórdiam tuam.

DEus in adjutórium meum inténde, ℟. Dómine, ad adjuvándum me feſtína.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto; Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen. Allelúia.

Ant. 8. c. In matutínis.

Pſeaume 62.

DEus, Deus meus; * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea; * quàm multipliciter tibi caro mea!

In terra deſerta, & ínvia, & inaquóſa, ſic in ſancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas; * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pingué[dine]
dine[…] mea, * [exulta]tiónis la[…]

Si me[mor fui tui su]per ſtrat[um meum], in matut[inis meditabor] in te, *

Quia [fuisti adjutor] meus, * & [in velamen]to alárum [tuarum exul]tábo.

Adhæſit [anima mea] poſt te; * m[e suscepit] déxtera tua.

Ipſi verò in [vanum] quæſiérunt [animam] meam; * introi[bunt in] inferióra terræ, [tradentur] in manus g[ladii,] partes vúlpium er[unt].

Rex verò lætábi[tur in] Deo, laudabúntur [om]nes qui jurant in eo, quia obſtructum e[st os] loquéntium iníqua.

Ant. In matutínis [me]ditabor in te, Dómin[e,] quia fuiſti adjútor meu[s].

Ant. 3. g. Paráta.

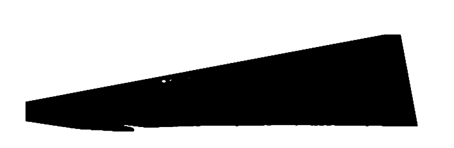
Pſeaume 92.

DOminus regnávit, decórem indútus eſt; * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcinxit ſe.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta ſedes tua ex tunc; * à ſéculo tu es.

Elevavérunt

Elevavérunt flúmina, Dómine, * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirabiles elatiónes maris; * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ant. Paráta sedes tua, Deus, ex tunc; à século tu es.

Ant. 2. D. Dóminus.

Pseaume 99

JUbiláte Deo omnis terra; * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus; ipse fecit nos, & non ipsi nos: * pópulus ejus & oves páscuæ ejus.

Introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis, * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam suávis est Dóminus, * in ætérnum misericórdia ejus, & usque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Ant. Dómin
Deus, ipse feci
non ipsi nos.

Ant. 4. f. Be
Cantique des trois
Dan. 3 5

BEnedícite
ópera Dóm
mino: * laudát
per exaltáte eu
cula.

Benedícite An
mini Dómino :
nedícite cœli Dó

Benedícite aq
nes, quæ supe
sunt, Dómino :
dicite omnes
Dómini Dóminc

Benedícite sol
Dómino: * be
stellæ cœli Dómi

Benedícite om
ber & ros Dón
benedícite omne
tus Dei Dómino,

Benedícite ig
æstus Dómino :
dícite frigus &
Dómino.

Benedícite ro
pruína Dómino
nedícite gelu &
Dómino.

Benedícite glá
nives Dómino :
dícite noctes & di
mino.

Benedícite lux
nebræ Dómino

B

nedícite fúlgura & nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum ; * laudet & superexáltet eum in sécula.

Benedícite montes & colles Dómino, * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino : * benedícite mária & flúmina Dómino.

Benedícite cete, & ómnia quæ movéntur in aquis Dómino : * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ & pécora Dómino : * benedícite filii hóminum Dómino.

Benedícat Iſraël Dóminum ; * laudet & superexáltet eum in sécula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino : * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus & ánimæ justórum Dómino : * benedícite sancti & húmiles corde Dómino.

Benedícite Anánia, Azária, Míſaël Dómino ; * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

[illegible] de Glória Pa-

[illegible]ſit,

Benedicámus Patrem ; & Filium * cum sancto Spíritu ;

Laudémus & superexaltémus eum * in sécula seculórum. Amen.

Ant. Benedicat I'ſraël Dóminum ; laudet & superexáltet eum in sécula.

Ant. 7. c. Júvenes.

Pseaume 148.

Laudáte Dóminum de cœlis ; * laudáte eum in excélsis :

Laudáte eum omnes Angeli ejus ; * laudáte eum omnes virtútes ejus :

Laudáte eum sol & luna ; * laudáte eum omnes stellæ & lumen :

Laudáte eum cœli cœlórum ; * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini ;

Quia ipse dixit, & facta sunt ; * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, & in séculum séculi : * præcéptum pósuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, & omnes abýſſi ;

Ignis, grándo, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus ;

Montes & omnes col-

les, * ligna fructífera, & omnes cedri;
Béstiæ & univérsa péćora, * serpéntes & vólucres pennátæ.
Reges terræ & omnes pópuli, * príncipes, & omnes júdices terræ,
Júvenes & vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini; * quia exaltátum est nomen ejus solíus.
Conféssio ejus super cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis ejus, * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.
Glória Patri, &c.
Ant. Júvenes & vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini.

Capitule. Deuteronome. 6.

AUdi Israël, Dóminus Deus noster, Dóminus unus est. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota fortitúdine tua; eruntque verba hæc in corde tuo, & meditáberis in eis sedens in domo tua, & ámbulans in itínere, dórmiens atque consúrgens.

℟. Deo grátias.

On répond ainsi à la fin de tous les Capitules.

Hymne.

ÆTERNE rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.

NOCTÚRNA lux viántibus,
A nocte noctem ségregans,
Præco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.

JESU labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige;
Si réspicis, lapsi stabunt,
Fletúque culpa sólvitur.

TU lux refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute,
Te nostra vox primùm sonet,
Et vota solvámus tibi.

UT ipse nobis ánnuas,
Affla preces quas fúndimus:
Si corda dent suspíria,
Orígo sis & términus!

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Prævenérunt óculi

mei ad te dilúculo, ℟. Ut meditárer elóquia tua.

Le Cantique de Zacharie. Luc. 1. 68.

Benedíctus Dóminus Deus Israël; * quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui à século sunt, Prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * & de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris, * & memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte & justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis; * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos óriens ex alto:

Illumináre his qui in ténebris, & in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Après le Cantique on dit l'Antienne propre, ensuite, Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo, *& l'Oraison propre; après l'Oraison,* ℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Quand on recite seul l'Office, au lieu de Dóminus vobíscum, *on dit le* ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat.

S'il survient quelque Fête Simple ou Semidouble, on en fait mémoire; & ensuite, on fait mémoire de la sainte Vierge.

Ant. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem sibi.

mus. *Oraison.*
tege, Dómine,
nulos tuos subsí-
cis; & beátæ Ma-
nper vírginis pa-
is confidéntes, à
hóstibus & perí-
:dde secúros. Per
ium nostrum Je-
Christum Fílium
qui tecum vivit
iat in unitáte Spí-
ancti Deus, per
sécula seculórum.
Amen.
e fait point d'au-
noire dans l'Eglise
rale : mais dans les
Eglises, on fait
Patron par l'An-
, le Verset, & l'O-
propre, ensuite on
℣. Dóminus vo-
℟. Et cum spí-
o.
Benedicámus Dó-
℟. Deo grátias.
s chaque Heure,
lle n'est point sui-
n autre Office, on
t bas,
lium ánimæ, per
órdiam Dei, re-
nt in pace.
Amen.
ite, Pater noster,
s.
dit Prime immé-
ent après Laudes,
ssi-tôt après Deo

grátias, *on commence* Deus in adjutórium meum inténde. *Ce qui s'observe toutes les fois qu'on dit deux ou plusieurs Heures de suite.*

A PRIME.

Pater. Ave.
Deus in adjutórium, &c.

Hymne.

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet à nocéntibus.

LINGUAM refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

SINT pura cordis íntima,
Absístat & vecórdia;
Carnis terat supérbiam
Potûs cibíque párcitas.

UT cùm dies abscésserit,
Diémque nox excéperit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

Ant. I. a. Benedíctus es.

Pseaume 117.

CONfitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor; * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor; * & ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quàm speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiér[illegible] * & in nómi[illegible] quia ultus [illegible] [illegible]tes circun[illegible] * & in [illegible] quia

Circumdedérunt me sicut apes, & exarsérunt sicut ignis in spinis; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem, * & Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis & salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam; * & narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus, * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me, * & factus es mihi in salútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificántes, * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud, * & est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dóminus ; * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, ô Dómine, benè prosperáre : * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus & illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi ; * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me, * & factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Pseaume 118.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum ;

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ * ad custodiéndas justificatiónes tuas !

Tunc non confúndar, * cùm perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis, * in eo quòd dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam ; * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam ; * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te ; * ne repéllas me à mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine, * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * & considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor, * non oblivíscar sermónes tuos.

REtríbue servo tuo, vivífica me, * & custodiam sermónes tuos.

reámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei filius, Deus & homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sécula génitus; * & homo est ex substántia matris in século natus.

Perféctus Deus, perféctus homo; * ex ánima rationáli & humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndùm divinitátem; * minor Patre secúndùm humanitátem.

Qui licèt Deus sit & homo; * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem; * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omninò non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális & caro unus est homo, * ita Deus & homo unus est Christus:

Qui passus est pro salúte nostra, descéndit ad ínferos, * tertia die resurréxit à mórtuis;

Ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis, * inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos:

Ad[...] omnes [...] gere [...] póribus [...] ditúri su[...] priis ratio[...]

Et qui [...] ibunt in vit[...] qui verò ma[...] ætérnum.

Hæc est fi[...]ca, * quam [...] fidéliter firm[...] díderit, salv[...] póterit.

Ant. Bened[...] Dómine, doc[...] ficatiónes tuas

Capitule Deuter[...]

Quid Dómi[...] tuus petit à [...] raël, nisi ut tim[...] minum Deum tu[...] ámbules in viis e[...] díligas eum, ac [...] Dómino Deo tuo [...] corde tuo, & in [...] ánima tua.

℟. Deo grátias.

Quand on fait P[...] d'une Fête particulier[...] dit le Capitule suivan[...]

Capitule. I. Timoth.

Regi seculórum i[...] mortáli, invisib[...] li, soli Deo honor, [...] glória in sécula seculo[...]rum. Amen.

℟. Deo grátias.

℟. *bref*, Christe fili[...]

eréré no-
. Christe
Miserére
sedes ad
is, * Mi-
ỷ. Glória
, & Spi-
hriste fili
eréré no-

Dómine,
. Et rédi-
r nomen

s vobis-

iritu tuo.
Oratio.
Deus om-
, qui ad
us diéi nos
ti, tuâ nos
irtúte : ut
ullum de-
átum, sed
n justítiam
tra procé-
, dirigán-
s & ópera;
. nostrum
m filium
um vivit
uitáte Spí-
Deus, per
culórum.

vobíscum.
piritu tuo.
mus Dó-

℟. Deo grátias.

On lit ensuite le Martyrologe, après lequel l'Officiant dit :

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et sans dire Orémus, *il poursuit :*

SAncta María, & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum; ut nos mereámur ab eo adjuvári, & salvári qui vivit & regnat in sécula seculórum.

℟. Amen.

Ensuite le Lecteur dit à haute voix :

Jube, Domne, benedicere.

Quand on recite seul l'Office, au lieu de Domne, *on dit*, Dómine.

Bénediction. Bonitátem, & disciplinam, & sciéntiam dóceat nos Dóminus.

℟. Amen.

Après suit la lecture du Canon, à la fin duquel on ajoûte, Tu autem, Dómine, miserére nostri,

℟. Deo grátias.

Ensuite l'Officiant dit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini,

℟. Qui fecit cœlum & terram,

℣. Benedícite, ℟. Deus.
℣. Dóminus nos benedícat, & ab omni malo deféndat, & ad vitam perdúcat ætérnam. ℟. Amen.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

A TIERCE.

Pater noster. Ave María.
Deus in adjutórium.

Hymne.

NUNC sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.
Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiónem pérsonent;
Flamméscat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.
Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

Ant. 4. a. In toto corde.

Ps. Pseaume. 118.

Legem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum, * & exquíram eam semper.
Da mihi intelléctum, & scrutábor legem tuam, * & custódiam illam in toto corde meo.
Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, * quia ipsam vólui.
Inclina cor meum in testimónia tua, * & non in avarítiam.
Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem; * in via tua vivífica me.
Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.
Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum; * quia judícia tua jucúnda.
Ecce concupívi mandáta tua; * in æquitáte tua vivífica me.
Et véniat super me misericórdia tua, Dómine, * salutáre tuum secúndùm elóquium tuum.
Et respondébo exprobrántibus mihi verbum; * quia sperávi in sermónibus tuis.
Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque; * quia in judíciis tuis supersperávi.
Et custódiam legem tuam

tuam semper, * in sǽculum & in sǽculum sǽculi.

Et ambulábam in latitúdine; * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ diléxi; * & exercébar in justificatiónibus tuis.

MEmor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea; * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníquè agébant usquequáque, * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à sǽculo, Dómine; * & consolátus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine, * & custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi; * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo, * miserére mei secúndùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, & non sum turbátus, * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me; * & legem tuam non sum oblítus.

Médiâ nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judicia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * & custodiéntium mandáta tua.

Misericórdiâ tuâ, Dómine, plena est terra; * justificatiónes tuas doce me.

BOnitátem fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndùm verbum tuum.

Bonitátem, & disciplinam & sciéntiam

doce me ; * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer, ego delíqui ; * proptéreà elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu, * & in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum ; * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum ; * ego verò legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me, * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri & argénti.

Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me ; * da mihi intelléctum, & díscam mandáta tua.

Qui tíment te, vidébunt me, & lætabúntur ; * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

tión
quia
mea

Co
bi, q
tátem
ego au
mandát

Conv
méntes
vérunt te

Fiat c
maculátum
tiónibus tu
confúndar.

Ant. In
meo scrutáb
tua, Dómino

Capitule 1.

HÆc est
Dei, ut
ejus custodiár
mandáta ejus
non sunt.

℟. *bref.* Incl
meum, Deus, *
timónia tua. Incl
meum, Deus, *
timónia tua. ℣.
te óculos meos n
deant vanitátem, i
tua vivífica me. *
testimónia tua. ℣. G
ria Patri, & Fílio,
Spirítui sancto. Incl
cor meum, Deus,
testimónia tua.

℣. Deduc me in sémi
tam mandatórum tuórum, ℟. Quia ipsam vólui.

ison comme dans
e du Temps.
SEXTE.
nostler. Ave Ma-

in adjutórium,

Hymne.
TOR potens, ve-
x Deus,
peras rerum vi-
;
re manè illúmi-
,
bus merídiem.
NGUE flammas
m,
alórem nóxium,
salútem córpo-
,
ue pacem cór-
m.
nos creávit laus
tri,
ui redémit Fílio,
ritáte nos foves,
tibi laus, Spíri-
Amen.
. d. Inclinávi.
Pseaume 118.
ecit in salutáre
m ánima mea, *
bum tuum super-

érunt óculi mei
ium tuum, *
: Quando con-
me?
factus sum sicut
pruina; * justi-

ficatiónes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes, * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníquè persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulò minùs consummavérunt me in terra; * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndùm misericórdiam tuam vivífica me, * & custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo;

In generatiónem & generatiónem véritas tua: * fundásti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tuâ persevérat dies; * quóniam omnia sérviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditátio mea est, * tunc fortè periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas; * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, * sal-

doce ... quóniam
dáti ... tuas ex-
P ...
rer ... runt pec-
pté ... érderent
cu ... ómnia tua
... matió-
... latum
... nimis.
... xi le-
... Dómi-
Q ... meditá-
... meos
... fecísti
... quia in
... est.
... docéntes
... quia tes-
... meditátio
... intellé-
... ndáta tua
... via mala
... meos, *
... verba tua.
... tuis non de-
... tu legem
... fáucibus
... tua! * su-
... meo.
... uis intel-
... eá odívi
... iquitátis.
... bus meis
* & lu-

Jurávi, & státui * cus-todíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usque-quáque, Dómine; * vivífica me secúndùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine; * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper, * & legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi, * & de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum; * quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

INíquos ódio hábui, * & legem tuam diléxi.

Adjútor & suscéptor meus es tu; * & in verbum tuum supersperávi.

Declináte à me malígni, * & scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndùm elóquium tuum, & vivam; * & non confúndas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & salvum

...ro ; * & meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes à judíciis tuis:* quia injústa cogitátio eorum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ ; * ideò diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas , * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & justítiam ; * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum ; * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum , * & in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndùm misericórdiam tuam ; * & justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego;* da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine : * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua , * super aurum & topázion.

Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar;* omnem viam iníquam ódio hábui.

Ant. Inclinávi cor meum , Dómine , ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum.

Capitule. 1. Jean 4.

DEus cháritas est , & qui manet in charitáte , in Deo manet , & Deus in eo.

℟. *bref.* In ætérnum , Dómine , * Non oblivíscar justificatiónes tuas. In ætérnum , Dómine , * Non oblivíscar justificatiónes tuas. ℣. Quia in ipsis vivificásti me. * Non oblivíscar justificatiónes tuas. ℣. Glória. In ætérnum.

℣. Lucérna pédibus meis verbum tuum ,

℟. Et lumen sémitis meis.

L'Oraison comme dans le Propre du Temps.

A NONE.

Pater noster. Ave María.

Deus in adjutórium.

Hymne.

RERUM , Deus , tenax vigor ,
Immótus in te pérmanens ,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

LARGIRE lucem véspere ,

Quæ corda nusquam déserat ;
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.
Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

Ant. 5. a. Mandáta.
Psalmus 118.

Mirabília testimónia tua ; * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum [illegible] illúminat, * & intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, & [illegible] ; * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, & [illegible] * [illegible] [illegible] diligéntium [illegible]

Gressus meos dírige [illegible] elóquium tuum [illegible] domi- [illegible] injustí-

[illegible] calúm- [illegible] * ut [illegible] tua. [illegible] ómi- [illegible] n, * [illegible] i-

duxérunt óculi me quia non custodi legem tuam.

Justus es, Dómi & rectum judí tuum.

Mandásti justítia timónia tua, * & tátem tuam nimis.

Tabéscere me zelus meus ; * quia ti sunt verba tua ini mei.

Ignítum elóquium t veheménter, * & se tuus diléxit illud.

Adolescéntulus ego & contémptus justificatiónes tuas sum oblítus.

Justítia tua, justíti ætérnum ; * & lex tu ritas.

Tribulátio & angú invenérunt me ; * m dáta tua meditátio est.

Æquitas testimó tua in ætérnum ; * telléctum da mihi, vivam.

Clamávi in toto c de meo, exáu me, Dómine ; * justi catiónes tuas requíra

Clamávi ad te, salvu me fac, * ut custódia mandáta tua.

Prævéni in maturit te, & clamávi ; * quia

…erba tua superspérávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò, * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndùm misericórdiam tuam, Dómine, * & secúndùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti; * à lege autem tua longè facti sunt.

Propè es tu, Dómine, * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis; * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me; * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me; * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus salus; * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine; * secúndùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, & tríbulant me; * à testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, & tabescébam; * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine; * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum véritas: * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

PRíncipes persecúti sunt me gratis; * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus sum; * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam, * & non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum, Dómine; * & mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua, * & diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua & testimónia tua; * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu

tuo, Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secúndùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum ; * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me ; * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine ; * & lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, & laudábit te, * & judícia ...juvábunt me.

...vi sicut ovis quæ ... quære servum ...ia mandáta tua oblítus.

Mandáta tua di... ómine, in miseri... ...ua vivífica me.

...le. 1. *Timoth.* 1.

... est chá... ...rde puro ... bona & ...

...mávi in ... Exáu... ...re...

péte. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. * Exáudi. ℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto. Clamávi.

℣. Clamávi ad te salvum me fac, ℟. Ut custódiam mandáta tua.

L'Oraison comme dans le Propre du Temps.

A VESPRES.

Pater noster. Ave María.

Deus in adjutórium.

Ant. 1. d. Dixit.

Pseaume 109.

DIxit Dóminus Dómino meo : * Sede à dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion, * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum, * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum ; * Tu es sacérdos in ætérnum, secúndùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

ıdicábit in natióni-
, implébit ruínas, *
quassábit cápita in
a multórum.
De torrénte in via bi-
; * proptéreà exaltá-
caput.
'nt. Dixit Dóminus
nino meo : Sede à
:ris meis.
nt. 2. D. Sanctum.
Pseaume 110.
Onfitébor tibi, Dó-
mine, in toto cor-
neo, * in concílio
ɔrum & congrega-
e.
agna ópera Dómi-
* exquisíta in om-
voluntátes ejus.
onféssio & magnifi-
ia opus ejus, * &
tia ejus manet in
lum séculi.
emóriam fecit mi-
lium suórum, mi-
:ors & miserátor Dó-
us, * escam dedit
éntibus se.
emor erit in sécu-
testaménti sui, *
item óperum suó-
annuntiábit pópu-
o ;
t det illis hereditá-
géntium : * ópera
ıum ejus ; véritas &
ium.
délia omnia man-
ejus, confirmata

in séculum séculi ;* facta
in veritáte & æquitáte.
Redemptiónem misit
pópulo suo ; * mandá-
vit in ætérnum testamén-
tum suum.
Sanctum & terríbile
nomen ejus : * inítium
sapiéntiæ, timor Dómi-
ni.
Intelléctus bonus óm-
nibus faciéntibus eum ;*
laudátio ejus manet in
séculum séculi.
Ant. Sanctum & ter-
ríbile nomen ejus : iní-
tium sapiéntiæ, timor
Dómini.
Ant. 3. A. Qui timet.
Pseaume 111.
BEátus vir, qui ti-
met Dóminum, * in
mandátis ejus volet ni-
mis.
Potens in terra erit
semen ejus : * generátio
rectórum benedicétur.
Glória & divítiæ in
domo ejus : * & justítia
ejus manet in séculum
séculi.
Exórtum est in téne-
bris lumen rectis, * mi-
séricors & miserátor &
justus.
Jucúndus homo, qui
miserétur & cómmodat,
dispónet sermónes suos
in judício ; * quia in ætér-
num non commovébitur.

In memória ætérna erit justus, * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus, * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus, justítia ejus manet in séculum séculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & irascétur, déntibus suis fremet & tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Qui timet Dóminum, in mandátis ejus volet nimis.

Ant. 7. c. Sit nomen.

Pseaume 112.

LAudáte púeri Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes Gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília

re
te
S
per
érig
U
princ
cipibu
Qui
stérile
matrem
tem.
Ant.
mini ben
nunc, & u
Ant. 1.
qui vívimu
Pseau
IN éxitu
Ægýpto
Jacob de
baro.
Facta est Ju
ficátio ejus,
potéstas ejus.
Mare vidit &
Jordánis conv
retrórsùm;
Montes exult
ut aríetes, * &
sicut agni óvium.
Quid est tibi
quòd fugísti? *
Jordánis, quia co
sus es retrórsùm?
Montes exultástis
aríetes, * & colles
agni óvium.
A fácie Dómini mota
terra, * à fácie Dei Jac

timent Dóminum
érunt in Dómi-
adjútor eórum &
ctor eórum est.
minus memor fuit
i, * & benedíxit
s.
nedíxit dómui If-
, * benedíxit dómui
on.
enedíxit ómnibus,
timent Dóminum, *
llis cum majóribus.
djíciat Dóminus su-
vos, * super vos &
er fílios vestros.
Benedícti vos à Dó-
no, * qui fecit cœlum
terram.
Cœlum cœli Dómi-
o; * terram autem de-
it fíliis hóminum.
Non mórtui laudábunt
e, Dómine, * neque
omnes qui descéndunt in
inférnum.
Sed nos qui vívimus,
benedícimus Dómino, *
ex hoc nunc, & usque
in séculum.
Ant. Nos qui víví-
mus, benedícimus Dó-
mino.
Capitule. Ecclesiast. 2.
QUi timétis Dómi-
num, dilígite il-
lum, & illuminabúntur
corda vestra; Quis enim
permánsit in mandátis
ejus, & derelíctus est?

aut quis invocávit eum, & despéxit illum?

℟. Deo grátias.

Hymne.

LUCIS Creátor ópti-me,
Miri labóris ártifex,
Jubes, níhil fit ómnia,
Ináne te...
...inet.
T... ...urrunt
N... ...pér-
... ...dita
... ...ius.
Tib... ...bra
..., Creátor, míli-tant;
Zelo pari, fac æmulus
Homo, tibi desérviat.

FAC mens graváta crímine,
Dolóre vero cóncita,
Laboriósis flétibus,
Pœnas repéndat débitas.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíri-tus. Amen.

℣. Dirigátur, Dómi-ne, orátio mea, ℟. Si-cut incénsum in consp-péctu tuo. *Psal.* 140. 2.

Cantique de la Ste. Vierge. *Luc* 1.

MAgníficat * ánima mea Dóminum.

Et exu... meus * in... meo.

Quia res... tátem anci... ecce enim ... tam me di... generatiónes.

Quia fecit ... gna, qui pote... & sanctum no...

Et misericór... à progénie in pr... timéntibus eum.

Fecit potént... bráchio suo: * d... supérbos mente ... sui.

Depósuit potént... sede, * & exaltávi... miles.

Esuriéntes implévit... nis; * & dívites dim... inánes.

Suscépit Israël pú... rum suum, * record... tus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abra-ham, & sémini ejus in sécula.

L'Antienne & l'Orai-son, comme dans le Propre du Temps. Ensuite, on dit:

℣. Dóminus vobís-cum.

℟. Et cum spíritu tu...

℣. Benedicámus Dó-mino.

℟. Deo grátias.

S'il ſe rencontre quelque Fête ſimple ou Semi-double, on en fait mémoire : enſuite on fait mémoire de la ſainte Vierge.

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna, qui potens eſt.

℣. Sanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus, ℟. Deus in médio ejus.

Orémus. *Oraiſon.*

CОncéde nos fámulos tuos, quæſumus, Domine Deus, perpétua mentis & córporis ſanitáte gaudére; & glorioſa beátæ Maríæ ſemper vírginis intercеſſione à præſénti liberári triſtítia, & ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum noſtrum.

On ne fait point d'autre mémoire dans l'Egliſe Cathédrale : mais dans les autres Egliſes, on fait mémoire du Patron par l'Antienne, le Verſet & l'Oraiſon propre. Enſuite on repete :

℣. Dóminus vobiſcum.
℟. Et cum ſpiritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo gratias.

Si on ne dit Complies, on ajoûte Fidélium, &c. & Pater noſter.

A COMPLIES.

℣. Converte nos, Deus ſalutáris noſter; ℟. Et avérte iram tuam à nobis.

Deus in adjutórium meum inténde. &c.

Ant. 8. g. Miſerére.

Pſeaume 4.

CUm invocárem exaudívit me Deus juſtítiæ meæ: * in tribulatióne dilataſti mihi.

Miſerére mei, * & exaudi oratiónem meam.

Fílii hóminum uſquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendacium?

Et ſcitóte quóniam mirificávit Dóminus ſanctum ſuum: * Dóminus exaudiet me, cum clamávero ad eum.

Iraſcímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus veſtris, in cubílibus veſtris compungímini.

Sacrificáte ſacrifícium juſtítiæ, & ſperáte in Dómino; * multi dicunt: Quis oſténdit nobis bona?

Signátum eſt ſuper nos lumen vultûs tui, Dómine: * dediſti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti

vini & ólei sui * multiplicári sunt.

In pace in idípsum * dórmiam & requiéscam.

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Pseaume 90.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commo...

Dicet
céptor n
fúgium
meus

Qu
vit r
tiun

Sc
brábit
pennis ejus spe...

Scuto circúndabit te véritas ejus, * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, à negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrsu, & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis; * ad te autem non appropinquábit.

Verumtámen óculis tuis considerábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine spe
tíssimum p
gium tuum.

Non acc
malum, * &
non appropin
bernáculo tuo

Quóniam An
mandávit de t
custódiant te in
bus viis tuis.

In mánibus po
e, * ne forte offénda
ad lápidem pedem tuum

Super áspidem & ba
silíscum ambulábis, *
& conculcábis leónem
& dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum; * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, & ego exáudiam eum; * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & osténdam illi salutáre meum.

Pseaume 133.

ECce nunc benedícite Dóminum * omnes servi Dómini;

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri,

In nóctibus extóllite

[redacted]

manus vestras in sancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Miserére mei, Dómine, & exáudi oratiónem meam.

Capitule. 1. Theff. 5.

VOs filii lucis estis, & filii diéi : non sumus noctis, neque tenebrárum : igitur non dormiámus sicut & céteri, sed vigilémus & sóbrii simus.

℟. Deo grátias.

Hymne.

DIEM sacrátum, Cónditor,
Quo das tibi quiéscere;
Quo te sepúlcro súscitas;
Quiéta nox fac óccupet.
IN nocte nostra sit quies
Legem tuam revólvere:
In otio, sit máximum
Laudáre te negótium.
IN mente sis, ut cógitem;
In corde sis, ut díligam;
In te movémur, & sumus;
Sit vita per te, sit salus.
NOCTURNA per siléntia,
Sit laus Patri, laus Filio;
Qui nostra pax es, & quies
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi.
℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me.

Ant. 6. F. In manus tuas.

Cantique de S. Simeon. Luc 2.

NUnc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndùm verbum tuum in pace.

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum.

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum.

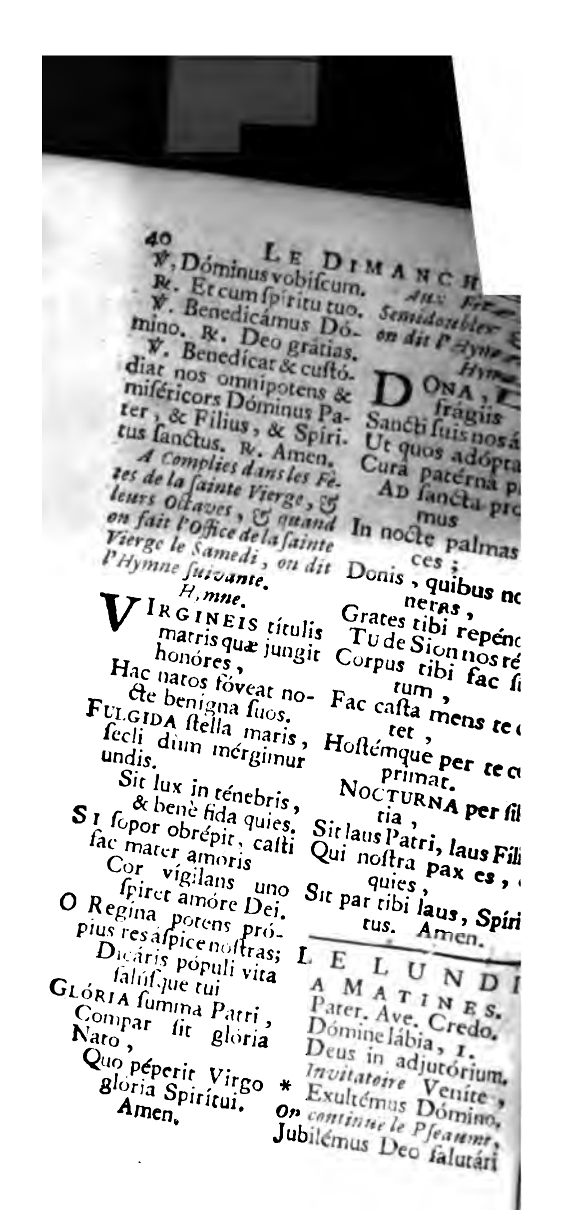
Lumen ad revelatiónem Géntium, * & glóriam plebis tuæ Israël.

Ant. In manus tuas comméndo spíritum meum, redemísti me, Dómine Deus veritátis.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oraison.*

VIsita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem nostram, & omnes insídias inimíci ab ea longè repélle; Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, & benedíctio tua sit super nos semper. Per Dominum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.
℣. Benedícat & custódiat nos omnípotens & miséricors Dóminus Pater, & Filius, & Spíritus sanctus. ℟. Amen.

A Complies dans les Fêtes de la sainte Vierge, & leurs Octaves, & quand on fait l'Office de la sainte Vierge le Samedi, on dit l'Hymne suivante.

Hymne.

VIRGINEIS títulis matris quæ jungit honóres,
Hac natos fóveat nocte benigna suos.
FULGIDA stella maris, secli dum mérgimur undis.
Sit lux in ténebris, & benè fida quies.
SI sopor obrépit, casti fac mater amoris
Cor vígilans uno spiret amóre Dei.
O Regina potens própius res áspice nostras;
Dicáris pópuli vita salúsque tui.
GLÓRIA summa Patri, Compar sit glória Nato,
Quo péperit Virgo glória Spirítui. Amen.

Aux Fre... Semidoubles ... on dit l'Hym...

Hym...

DONA, L... frágiis
Sancti suis nos á...
Ut quos adópta...
Cura patérna p...
AD sancta pr... mus
In nocte palmas ... ces;
Donis, quibus n... neras,
Grates tibi repénd...
TU de Sion nos ré...
Corpus tibi fac s... tum,
Fac casta mens te ... tet,
Hostémque per te c... primat.
NOCTURNA per sil... tia,
Sit laus Patri, laus Fili...
Qui nostra pax es, ... quies,
Sit par tibi laus, Spíri... tus. Amen.

LE LUNDI

A MATINES.

Pater. Ave. Credo.
Dómine lábia, I.
Deus in adjutórium.
Invitatoire Veníte, * Exultémus Dómino.
On continue le Pseaume, Jubilémus Deo salutári

me ci-dessus I.
ymne.
reféctis ártu-

ili, súrgimus:
ater, canén-
s
depóscimus.
igua primùm
cinat,
s ardor ám-
:
i sequéntium,
e, sis exór-
n.
NT ténebræ
ini,
úrno síderi:
, quam nox
it,
scat múnere.
MUR iidem
lices,
omnes ámpu-

anéntium
mni témpore.
creávit laus
i,
edémit Fílio,
ite nos foves
laus, Spíri-
Amen.
OCTURNE.
f. Quàm.
ne 103.
, ánima mea,
o; * Dómi-
meus, ma-
es vehemén-

Confessiónem & decórem induísti, * amíctus lúmine sicut vestiménto.

Exténdens cœlum sicut pellem; * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum; * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos, spíritus, * & minístros tuos, ignem uréntem;

Qui fundásti terram super stabilitátem suam, * non inclinábitur in séculum séculi.

Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient; * à voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes, & descéndunt campi, * in locum quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur, * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus, * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri; * expectábunt

ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt, * de médio petrárum dabunt voces.

I. *Division du Ps.* 103.

RIgans montes de superióribus suis: * de fructu operum tuórum satiábitur terra?

Prodúcens fœnum juméntis, * & herbam servitúti hóminum.

Ut edúcas panem de terra; * & vinum lætíficet cor hóminis;

Ut exhílaret fáciem in óleo; * & panis cor hominis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, * & cedri Líbani, quas plantávit.

Illic pásseres nidificábunt: * Heródii domus dux est eórum.

ontes excélsi cer- * petra refúgium ıácíis.

cit lunam in tém-; * sol cognóvit sum suum.

)suísti ténebras, & a est nox; * in ipsa ansíbunt omnes bé-lvæ.

ıli leónum rugiéntipiant, * & quæ-eo escam sibi.

sol, & con-, * & in

cubílibus suis colloca-búntur.

Exíbit homo ad opus suum, * & ad operatiónem suam usque ad vésperam.

II. *Division du Ps.* 103.

QUàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! ómnia in sapiéntia fecísti; * impléta est terra possessióne tuâ.

Hoc mare magnum & spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est númerus, animália pusílla cum magnis.

Illic naves pertransíbunt, * draco iste, quem formásti ad illudéndum ei.

Omnia à te expéctant, * ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent; * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur; * áuferes spíritum eórum, & defícient, & in púlverem suum reverténtur.

Emíttes Spíritum tuum, & creabúntur; & renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in

a, * psallam
o quándiù sum.
dum sit ei eló-
neum ; * ego
ectábor in Dó-

ant peccatóres
& iníqui ita ut
: : * bénedic,
ea, Dómino.
Quàm magnifi-
ópera tua, Dó-
mnia in sapién-
i.
NOCTURNE.
. irreg. c. Ipse.
ume 104.
iteémini Dómi-
& invocáte no-
; , * annuntiáte
ntes ópera ejus.
te ei, & psállite
narráte ómnia
a ejus.
mini in nómine
jus : * lætétur

terra judícia ejus.
Memor fuit in sǽculum testaménti sui, * verbi, quod mandávit in mille generatiónes.
Quod dispósuit ad Abraham, * & juraménti sui ad Isaac.
Et státuit illud Jacob in præcéptum, * & Israël in testamentum ætérnum.
Dicens : Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hereditátis vestræ,
Cùm essent número brevi, paucíssimi, * & íncolæ ejus.
Et pertransiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.
Non relíquit hóminem nocére eis, * & corrípuit pro eis reges,

firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum;* in servum venúndatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum ; * misit rex, & solvit eum, princeps populórum, & dimísit eum.

Constítuit eum Dóminum domûs suæ, * & príncipem omnis possessiónis suæ.

Ut erudíret príncipes ejus sicut semeptipsum,* & senes ejus prudéntiam docéret.

I. *Divis. du Ps* 104. Et

INtrávit Isráël in Ægýptum, * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

[illegible] auxit pópulum [illegible] veheménter, * [illegible] mávit eum super [illegible] os ejus.

[illegible] ivértit cor eórum [illegible] irent pópulum [illegible] & dolum fáce- [illegible] vos ejus.

[illegible] óysen servum [illegible] Aaron quem [illegible] n.

[illegible] eis verba [illegible] rum, * & prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, & obscurávit, * & non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem, * & occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, & venit cœnomýïa & cínifes, * in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, & ficúlneas eórum, * & contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, & venit locústa, & bruchus, * cujus non erat númerus :

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto & auro ; * & non erat in tríbubus eórum infírmus.

II. *Division du Ps.* 104.

LÆtáta est Ægýptus in profectióne eórum ; * quia incúbuit

um super eos.
dit nubem in
iem eórum , *
ut lucéret eis
m.
nt , & venit
; * & pane
ávit eos.
petram , &
aquæ, * abié-
co flúmina;
m memor fuit
ti sui, * quod
ad Abraham
ıum.
úxit pópulum
exultatióne, *
suos in læti-

t illis regiónes
* & labóres
n possedérunt;
ódiant justifi-
jus, * & le-
requírant.
Ipse Dóminus
ter, in univér-
ıdícia ejus.
NOCTURNE.
c. Salvos.
me 105.
témini Dó-
quóniam bo-
ıóniam in sé-
ericórdia ejus.
quétur potén-
ini, * audítas
mnes laudes

ui custódiunt

judícium, * & fáciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui, * vísita nos in salutári tuo,

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ, * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris, * injustè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægýpto non intellexérunt mirabília tua, * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum, * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et increpuit mare Rubrum, & exsiccátum est; * dedúxit eos in abýssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos; * unus ex

eis non remánsit.
Et credidérunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.
Citò fecérunt, obliti sunt óperum ejus, * & non sustinuérunt consílium ejus.
E...
...t con-
...desér-
...érunt
...itió-
...nisit
...nas

I. ...oy. du Ps. 105. Et

Irritavérunt Moysen in castris, * Aaron sanctum Dómini.
Apérta est terra, & deglutivit Dathan, * & opéruit super congregatiónem Abiron.
Et exársit ignis in synagóga eórum, * flamma combussit peccatóres.
Et fecérunt vitulum in Horeb, * & adoravérunt sculptile.
Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vituli comedéntis fœnum.
Obliti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, * mirabília in terra Cham, terribília in mari Rubro.

Et dixit ... ret eos, * ... eléctus eju... confractióne ... pectu ejus.
Ut avért... ejus, * ne ... eos.
Et pro níhi... runt terram d... lem: * non cre... verbo ejus.
Et murmurav... tabernáculis sui... non exaudiérunt ... Dómini.
Et elevávit m... suam super eos, ... prostérneret eos in ... serto;
Et ut dejíceret sem... eórum in natiónibus, & dispérgeret eos ... regiónibus.
Et initiáti sunt Beelphegor; * & comedérunt sacrificia mortuórum.
Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis; * & multiplicáta est in eis ruina.
Et stetit Phínees, & placávit, * & cessávit quassátio;
Et reputátum est ei ... justitiam, * in generatiónem & generatiónem usque in sempit... num.

...vis. du Ps. 105. Et
...itavérunt eum ad
...quas contradictió-
* & vexatus est
...ses propter eos;
...uia exacerbavérunt
...tum ejus, * & dis-
...it in lábiis suis.
...on disperdidérunt
...es, * quas dixit
...inus illis.
... commíxti sunt in-
...entes, & didicérunt
...a eórum, & servié-
... sculptílibus eó-
...; * & factum est il-
... scándalum.
... immolavérunt fi-
...uos, * & filias suas
...oniis.
... effudérunt sángui-
... innocéntem, sán-
...em filiórum suó-
... & filiárum suá-
..., * quas sacrifi-
...runt sculptílibus
...naan.
... inféɛta est terra in
...inibus, & conta-
...ta est in opéribus
...m; * & fornicati
... in adinventiónibus

... irátus est furóre
...inus in pópulum
..., * & abominátus
...ereditátem suam.
... trádidit eos in ma-
...géntium, * & do-
...ti sunt eórum, qui
...nt eos.

Et tribulavérunt eos inimici eórum * & humiliáti sunt sub mánibus eorum.

Sæpe liberávit eos: * ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo: & humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit cùm tribularéntur, & * audivit oratiónem eórum.

Et memor fuit testaménti sui, * & pœnituit eum secúndum multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias, * in conspéctu omnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine, Deus noster, * & congrega nos de natiónibus.

Ut confiteámur nómini sancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a sǽculo & usque in sǽculum; * & dicet omnis pópulus: fiat, fiat.

Ant. Salvos nos fac, Dómine Deus noster, ut confiteámur nómini sancto tuo.

℣. In die clamávi & nocte coram te; ℟. Intret in conspéctu tuo orátio mea, Dómine.

A LAUDES.

℣. *Sacerdotal.* Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos; ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

Deus in adjutórium.

Ant. 1. D. Bonum est.

Pseaume 91.

BOnum est confitéri Dómino, * & psállere nómini tuo, Altíssime;

Ad annuntiándum manè misericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem,

In decachórdo psaltério, * cum cántico, in cithara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua, * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta sunt opera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insipiens non cognóscet, * & stultus non intélliget hæc.

Cùm exórti fúerint peccatóres sicut fœnum, * & apparuérint omnes, qui operántur iniquitátem; ut intéreant in séculum séculi.

Tu autem Altíssimus, *

in ætérnum,
Quóniam e
ci tui, Dóm
niam ecce i
períbunt; *
géntur omne
rántur iniquit
Et exaltábit
córnis cornu
& senéctus m
sericórdia ub
Et despé
meus inimicc
& in insurge
me malignái
diet auris me
Justus ut p
bit, * sicut
bani multipli
Plantáti in
mini, * in át
Dei nostri fl
Adhuc n
búntur in sen
ri, * & benè
erunt.
Ut annúnti
niam rectus
Deus noster,
est iníquitas i
Ant. Bonun
fitéri Dómino
Ant. 3. a. Co
Pseaume
COnfitémir
no quón
nus, * quóniar
num misericó
Confitémini
rum, * quónia

num misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cœlos in intellectu, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam & stellas in potestátem noctis, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Qui percússit Ægýptum cum primogénitis eórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israël de médio eórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti, & brachio excélso, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divisit mare Rubrum in divisiónes, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israël per médium ejus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem, & virtútem ejus in mari Rubro, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant 3. A. Confitémini.

Division du Pseaume 135.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Sehon regem Amorrhæorum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og regem Basan, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hereditátem, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hereditátem Israël ser-

vo suo, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis nostris, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino, qui redémit nos ab inimícis nostris.

Ant. 5. a. Fortitúdo.

Cantique de Moyse Exod. 15.

Cantémus Dómino, gloriósè enim magnificátus est, * equum & ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, & glorificábo eum; * Deus patris mei, & exaltábo eum.

D
gnát
nome
Cu
exérci
in ma
cipes
in mar
Abyſ
eos, *
profúnd
Déxte
ne, ma
fortitúdi
tua, Dó
inimícum.
Et in m
riæ tuæ dep
sários tuos
iram tuam,
vit eos sicut
Et in spíri
congregátæ
stetit unda
gregátæ sun
médio mari.
Dixit inimí
quar & compr
dividam spólia
bitur ánima m
Evaginábo
meum, * interf
manus mea.
Flavit spíritu
& opéruit eos m
submérsi sunt qua
bum in aquis ve
tibus.
Quis símilis tui
tibus, Dómine?

ui ? * magníficus
ctitáte, terribilis
laudábilis, fáciens
ilia.
:endísti manum
, * & devorávit
rra.
x fuísti in miseri-
a tua pópulo, quem
nísti ; * & portásti
in fortitúdine tua,
abitáculum sanctum
.
:endérunt pópuli,
iti sunt ; * dolóres
uérunt habitatóres
sthiim.
nc conturbáti sunt
ipes Edom, robúst-
Moab obtínuit tre-
* obriguérunt om-
habitatóres Chá-

jat super eos formí-
pavor, * in magni-
e bráchii tui : fiant
biles quasi lapis.
onec pertranseat pó-
tuus, Dómine, *
: pertránseat pópu-
us iste, quem pos-
i.
rodúces eos, &
abis in monte here-
s tuæ, * firmíssimo
áculo tuo, quod
tus es, Dómine :
ctuárium tuum,
ine, * quod fir-
runt manus tuæ.

Dóminus regnábit *
in ætérnum & ultrà.
Ingréssus est enim
eques Phárao cum cúr-
ribus & equitibus ejus in
mare; * & redúxit super
eos Dóminus aquas ma-
ris :
Fílii autem Israël am-
bulavérunt per siccum *
in médio ejus.
Ant. Fortitúdo mea
& laus mea Dóminus.
[*Aux Fetes, on dit le Cantique suivant, au lieu du précédent.*
1. *Par.* 29.
BEnedictus es, Dó-
mine, Deus Israël
patris nostri, * ab ætér-
no in ætérnum.
Tua est, Dómine,
magnificéntia, * & po-
téntia, & glória, atque
victória ; & tibi laus.
Cuncta enim quæ in
cœlo sunt, * & in ter-
ra, tua sunt :
Tuum, Dómine, re-
gnum, * & tu es super
omnes príncipes.
Tuæ divítiæ, & tua
est glória : * tu dominá-
ris ómnium.
In manu tua virtus &
poténtia : * in manu tua
magnitúdo, & impé-
rium ómnium.
Nunc ígitur, Deus
noster, confitémur ti-

bi, * & laudámus nomen tuum ínclytum.

Tua sunt ómnia: * & quæ de manu tua accépimus, dédimus tibi.]

Ant. 2. d. Qui statis.

Pseaume. 134.

LAudáte nomen Dómini, * laudáte servi Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus; * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israël in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quòd magnus est Dóminus, * & Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúnque vóluit, Dóminus fecit in cœlo, & in terra, * in mari, & in ómnibus abýssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ; fúlgura in pluviam fecit: * qui pro[illegible]cit ventos de thesauris [illegible]s;

Qui percússit primogéni[illegible]ta Ægýpti: * ab hómi[illegible]ue ad pecus,

[illegible]isit signa & pro[illegible] in médio tui, [illegible]e, * in Pharaó-

nem, & in omnes ser[illegible]vos ejus.

Qui percússit gent[illegible] multas, * & occid[illegible] reges fortes.

Sehon regem Amo[illegible]rhæórum, & Og reger[illegible] Basan, * & ómnia r[illegible]gna Chánaan.

Et dedit terram eóru[illegible] hereditátem, * heredi[illegible]tátem Israël pópulo su[illegible]

Dómine, nomen tuu[illegible] in æternum: * Dómine memoriále tuum in gen[illegible]ratióne & generatióne[illegible]

Quia judicábit Dómi[illegible]nus pópulum suum, * [illegible] in servis suis deprecábi[illegible]tur.

Simulácra géntium a[illegible]géntum & aurum, * ope[illegible]ra mánuum hóminum;

Os habent, & non lo[illegible]quéntur; * óculos ha[illegible]bent, & non vidébunt;

Aures habent, & no[illegible] áudient; * neque enim e[illegible] spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant q[illegible] fáciunt ea; * & om[illegible]nes qui confídunt in ei[illegible]

Domus Israël bened[illegible]cite Dómino, * dom[illegible] Aaron benedícite D[illegible]mino.

Domus Levi bened[illegible]cite Dómino; * qui t[illegible]métis Dóminum, bene[illegible]dícite Dómino.

ictus Dominus
, * qui habitat
item.
Qui statis in do-
mini , in atriis
Dei nostri , lau-
minum.
tle , Ephes. 2.
is qui dives est
misericórdia ,
nímiam suam
em , qua diléxit
& cum essémus
peccátis , convi-
nos in Christo,
átia estis salváti.
Hymne.
NDOR Patérnæ
riæ ,
e lucem próse-
s ,
diis lucis novæ ,
ies illúminans.
USQUE sol illá-
e ,
nitóre pérpeti :
ne sancti Spiritûs
: nostris sénsibus.
IS vocémus &
rem ,
poténtis grátiæ ,
perénnis glóriæ ,
reléget lúbri-
l.
ORMET actus
nuos ;
retúndat invidi :
cúndet ásperos :
rectè dirigat.
TEM gubérnet
egat ,

Sit pura nobis cástitas :
Fides calóre férveat ,
Fraudis venéna nésciat.
CHRISTUSQUE nobis
sit cibus ,
Potúsque noster sit fides ,
Læti bibámus sóbriam
Profusiónem Spiritûs.
LÆTUS dies hic
tránseat :
Pudor sit ut dilúculum :
Fides velut meridies ,
Crepúsculum mens nésciat.
AURÓRA lucem próvehit ,
Cum luce nobis pródeat ,
In Patre totus Filius ,
Et totus in Verbo Pater.
QUI nos creávit laus
Patri ,
Laus qui redémit Filio ,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus , Spiritus. Amen.
℣. Repléti sumus manè misericórdiâ tuâ :
℟. Exultávimus , & delectati sumus.
A Benedíctus , *Ant.*
6. f. Benedíctus Dóminus Deus Israël.
Aux Feries de l'Avent , du Careme , des Quatre-Temps , & des Vigiles , ausquelles il est jeûne , excepté la Vigile de Noel , & la Vigile & les Quatre-Temps de la Pentecôte , on dit à genoux les Prieres

ſurc-antes, *après l'Antienne de* Benedictus, & *de* Magnificat.

Kyrie eléiſon, Chriſte eléiſon, Kyrie eléiſon.

Pater noſter, *tout bas*.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miſerére mei: ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, uſquequò? ℟. Et deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos: ℟. Quemádmodum ſperávimus in te.

℣. Orémus pro Paſtóre noſtro N. ℟. Dóminus consérvet eum & vivíficet eum.

℣. Sacerdótes tui induántur juſtítiam: ℟. Et ſancti tui exúltent.

℣. Dómine, ſalvum fac Regem: ℟. Et exáudi nos in die, quâ invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hereditáti tuæ: ℟. Et rege eos, & extólle illos ...e in ætérnum.

...Memor eſto congre... ℟. Quam ...ítio. ... virtúte

tua: ℟. Et abundánti in túrribus tuis.

℣. Pro frátribus noſtri abſéntibus. ℟. Salvos fa ſervos tuos, Deus meus ſperántes in te.

℣. Pro infírmis, af flictis & captívis. ℟. Líbera eos, Deus Iſraël ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de ſancto ℟. Et de Sion tuére eos

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant juſtítiam ejus.

Enſuite on dit le Pſeaume De profúndis *qui eſt ci-après aux Vêpres du Mercredi;* & *à la fin* Glória Patri. *Et à Vêpres, le Pſeaume* Miſérere, *qui eſt ci-après aux Complies du Samedi.*

Le Pſeaume étant fini, on dit:

℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos ℟. Et oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos: ℟. Et rédime nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam: ℟. Et clamor meus ad te véniat.

:ninus vobiſcum.
cum ſpiritu tuo.
it l'Oraiſon du
on doit faire mé-
quelque Fete, on
uant les Suffra-
ans.

FRAGES.

Fetes Semidoubles
les, & aux Fe-
cepté l'Avent, le
la Paſſion & de
on fait les Memoi-
uivent.
ire de la Croix,
it ſeulement dans
e la Ferie.
ſpiciámus in au-
dei, & conſum-
n Jeſum, qui
o ſibi gáudio ſuſ-
:rucem, confu-
ntémptâ.
ud Dóminum mi-
ia, ℟. Et copió-
um redémptio.
mus. *Oraiſon.*
is qui eripuiſti
s de poteſtáte te-
m, & tranſtuliſti
m Fílii dilectió-
; per ſánguinem
us concéde, ut,
noſtram crucifi-
peccátis mórtui,
vivámus. Per
Chriſtum.
:nen.
ire de la ſainte

Ant. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem ſibi.

Orémus. *Oraiſon.*

PRotege, Dómine, fámulos tuos ſubſídiis pacis; & beátæ Maríæ ſemper vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóſtibus & perículis redde ſecúros. Per Chriſtum. ℟. Amen.

Mémoire de ſaint Nicaiſe, ſaint Mellon, & des autres Saints Pontifes de l'Egliſe de Roüen.

Ant. Super muros tuos Jeruſalem conſtitui cuſtódes, totâ die, & totâ nocte in perpétuum non tacébunt.

℣. Sacerdótes tui induántur juſtitiam, ℟. Et ſancti tui exúltent.

Orémus. *Oraiſon.*

BEnignis pópulum tuum, Deus, reſove auxíliis per mérita ſanctorum Nicáſii, Mellóni, Victricii, Románi, atque aliórum beatórum Pontíficum, quos Rotomagénſis venerátur Eccléſia, & contra ómnia adverſántia eórum nos deféndc ſuffrágiis. Per Chriſtum. ℟. Amen.

On fait mémoire du Patron du lieu devant ou après les susdites Commemorations, suivant le rang & la qualité : & en dernier lieu, on fait mémoire de la Paix par l'Antienne & Oraison suivante.

Ant. Convértat vultum suum Dóminus ad nos, & det nobis pacem.

℣. Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem,

℟. Et abundántia diligéntibus te.

Orémus. *Oraison.*

DEus auctor pacis & amátor, quem nosse, vívere ; cui servíre, regnáre est ; prótege ab ómnibus impugnatiónibus súpplices tuos, ut, qui in defensióne tua confídimus, nullíus hostilitátis arma timeámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum fílium tuum, qui tecum vivit & ...at in unitáte Spíri... ...cti Deus, per óm... ...cula seculórum. ...Amen.

...uite on répete :

...Dóminus vobíscum ;

℟. ...um spíritu tuo.

...icámus Dó...

...grátias.

...um ánimæ

per misericórdiam I...
requiéscant in pace.

℟. Amen.

Pater noster, *tout b...*

A PRIME.

Pater. Ave.

Deus in adjutóriu...

Hymne. Jam lucis, ...

Ant. 1. d. Remin...cere.

Pseaume 5.

VErba mea áu...bus pércipe, D...mine, * intéllige c...mórem meum.

Inténde voci oratió...meæ, * Rex meus, ...Deus meus.

Quóniam ad te o...bo, Dómine, * m...exáudies vocem mea...

Manè astábo tibi, ...vidébo, * quóniam ...Deus volens iniquitát...tu es.

Neque habitábit j...ta te malígnus, * ne...permanébunt injústi a...óculos tuos.

Odísti omnes, qui o...rántur iniquitátem : ...perdes omnes, qui ...quúntur mendácium.

Virum sánguinum ...dolósum * abominá...tur Dóminus.

Ego autem in mul...titúdine misericórdiæ t...introíbo in dom...tuam ; * adorábo ...

emplum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua; * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas; * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis, secúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, * coronásti nos.

Pseaume 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iniqua agéntes, * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi; * & sémitas tuas édoce me.

Dirige me in veritate tua, & doce me; * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustinui totà die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * & misericordiárum tuárum, quæ à sæculo sunt.

Delicta juventútis meæ, * & ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu, * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus, * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia & véritas, * requiréntibus testaméntum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum est enim.

Division du Ps. 24.

QUis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur; * & semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum; * & testaméntum ipsius, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum; * quoniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserére mei; * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, & labórem meum; * & dimitte univérsa delicta mea.

Réspice inimícos
os, quóniam multi-
áti sunt, * & ódio
quo odérunt me.
ustódi ánimam
& érue me; *
ubéscam, quó-
erávi in te.
céntes & recti
unt mihi; * quia

Líbera, Deus
ex ómnibus tr
nibus suis.

Ant. Remini
seratiónum tu
Dómine, & m
diárum tuárum
século sunt.

Capitule. I. J

IN hoc est
non quasi nc
rimus, Deum,
niam ipse pric
nos, & misit
suum, propit
pro peccátis nc

Dans toutes
on dit le Capitule
quand il n'y e
de propre.

REgi seculo
mortáli.
li, soli Deo h
glória in sécul
rum. Amen.

℞. *bref.* Cl
Dei vivi, *
nobis. Christe
vivi, * Miseré
℣. Qui sedes a
ram Patris. *
nobis. ℣. Glór
& Fílio, &
sancto. Christe
vivi, miserére
℣. Exúrge,
ádjuva nos, ℞
dime nos pro
men tuum.

Aux Fêtes
Doubles, Sémi

& dans les Octaves, immédiatement après le Verset, Exúrge, Dómine, &c. on dit :

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Et l'Oraison, Dómine Deus omnípotens, &c.

Mais dans les Fetes Simples & les Feries, on dit les Prieres suivantes, & on les dit à genoux, quand on a dit les Prieres Feriales à Laudes.

Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Pater noster, tout bas jusqu'au Verset, Et ne nos indúcas in tentatiónem, ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum, tout bas jusqu'au Verset, Carnis resurrectiónem, ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Ego ad te, Dómine, clamávi; ℟. Et manè orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude; ℟. Ut cantem glóriam tuam: totâ die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam à peccátis meis; ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus; ℟. Et Spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me à fácie tua: ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui, ℟. Et Spíritu principáli confírma me.

Si on a dit les Prieres à Laudes, on ajoûte ici les Prieres suivantes; sinon on dit aussi-tôt le ℣. Adjutórium, comme ci-dessous.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo, ℟. A viro iníquo éripe me.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem, ℟. Et de viris sánguinum salva me.

℣. Sic Psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi; ℟. Ut reddam vota mea de die in diem.

℣. Exáudi nos, Deus salutáris noster; ℟. Spes ómnium fínium terræ, & in mari longè.

℣. Deus in adjutórium meum intende, ℟. Dómine, ad adju-

vándum me festína.

℣. Deus sanctus, Deus fortis, Deus immortális, ℟. Miserére nobis.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino, ℟. Et ómnia quæ intra me sunt nómini sancto ejus.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino, ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; ℟. Qui sanat omnes infirmitates tuas.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam; ℟. Qui corónat te in misericórdia, & miseratiónibus.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram.

L'Officiant dit ensuite à voix basse ;

CONfiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli archángelo, beáto Joánni-Baptíltæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, (& vobis [illegible]es;) quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, [illegible]re; meâ culpâ, meâ meâ máxima culpâ. Ideò precor, beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem archángelum, beátum Joánnem-Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, (& vos fratres,) oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Le Chœur répond :

MIsereátur tui omnipotens Deus, & dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

L'Officiant dit : Amen.

Le Chœur répete Confiteor, *& au lieu des mots* vobis fratres, vos fratres; *on dit*, tibi pater, *&* te pater.

Ensuite l'Officiant dit

MIsereátur vestri omnípotens Deus, & dimíssis peccatis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Quand on dit l'Office en particulier, on ne dit qu'une fois le Confiteor, *sans dire, ni* vobis fratres, *&* vos fratres, tibi pater, *&* te pater.

Et on ne dit qu'une Misereatur nostri, ...

INdulgéntiam, absolutiónem, & remissiónem peccatórum nostró[rum]

rórum tribuat nobis omnipotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine, ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua Dómine, super nos: ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam: ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oraison.*

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti, tuâ nos hódiè salva virtúte: ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum, &c.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

On lit ensuite le Martyrologe, après lequel l'Officiant dit:

℣. Pretiósa in conspectu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et sans dire Orémus, *il poursuit:* *Oraison.*

SAncta María, & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum; ut nos mereámur ab eo adjuvári, & salvári qui vivit & regnat in sǽcula sæculórum. Amen.

[*S'il est Fête chommée, aussi-tôt après l'Oraison* Sancta Maria, &c. *on fait la Lecture des Canons*]

℣. Deus in adjutórium meum inténde, ℟. Dómine, ad adjuvándum me festina.

On le dit trois fois; & à la derniere on ajoûte, Glória Patri, &c.

Kyrie eléison. Christe eléison, Kyrie eléison.

Pater noster, *tout bas jusqu'au* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, & in ópera tua, & dírige fílios eórum.

℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, & opus mánuum nostrárum dírige.

Glória Patri, &c.

Orémus. *Oraison.*

DIrígere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora nostra, sensus, sermónes, & actus nostros in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum: ut hic & in ætérnum, te auxiliánte, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi, qui vivis & regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

On ajoûte ici la lecture des Canons, selon l'ordre marqué dans le Propre du Tems, & on finit par ces paroles: Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum & terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

℣. Dóminus nos benedícat, & ab omni malo defféndat, & ad vitam perdúcat ætérnam. ℟. Amen.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. Amen.

A TIERCE.

Pater noster. Ave María.

Deus in adjutórium.

Hymne. Nunc sancte, 24.

Ant. 2. d. Tolli[...]

Pseaume. 19.

EXáudiat te Dó[...] nus in die trib[...] tiónis; * prótega[...] nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxi[...] de sancto, * & de [...] tueátur te.

Memor sit omni[...] crifícii tui, * & [...] cáustum tuum p[...] fiat.

Tríbuat tibi secú[...] cor tuum, * & [...] consílium tuum c[...] met.

Lætábimur in s[...] tuo, * & in nómin[...] nostri magnificáb[...]

Impleat Dó[...] omnes petitiónes t[...] nunc cognóvi qu[...] salvum fecit Dó[...] christum suum.

Exáudiet illu[...] cœlo sancto suo, [...] potentátibus salus [...] teræ ejus.

Hi in cúrribus, [...] in equis; * nos [...] in nómine Dómi[...] nostri invocábim[...]

Ipsi obligáti su[...] cecidérunt; * nos [...] surréximus & eré[...] mus.

Dómine, salvu[...] regem; * & exáu[...] in die quâ invoc[...] mus te.

[redacted]

Pseaume 42.

JUdica me Deus, & discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo & dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulísti ? & quare tristis incédo, dùm afflígit me inimícus ?

Emítte lucem tuam & veritátem tuam ; * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus : * quare tristis es, ánima mea & quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi ; * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Pseaume 95.

CAntáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis ; * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus, * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem, * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus, * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra ; * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur ; * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus ; * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Ant. Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus, adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Capitule. 1. Joan. 4.

IN hoc appáruit cháritas Dei in nobis quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

℟. *br.* Ego dixi, * Dómine, miserére mei. *On répete*, Ego dixi. ℣. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. * Dómine. ℣. Glória Patri. *On répete*, Ego dixi.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me; ℟. Neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quand on a dit à Laudes les Prieres Feriales, on dit aussi à Tierce, Sexte, & None d'une voix basse les Prieres suivantes à genoux.

Kýrie eléison, Christe eléison, Kýrie eléison.

Pater noster, *tout bas jusqu'au Verset*, Et ne

nc
ne
à n
℣
tútu
℟.
tuam
℣.
ádjuv
dime
men tu
℣. Do
tiónem
mor me
℣. Dón
℟. Et c
L'Orais
le Propre
A S
Pater noste
Deus in
Hymne.
tens, 27.
Ant. 2. d.
Pseaume

DOmine
tua lætáb
& super salut
exultábit veher
Desidérium
ejus tribuísti ei
voluntáte labiór
non fraudásti eu
Quóniam præ
eum in benedictio
dulcédinis; * p
in cápite ejus coro
de lápide pretióso.
Vitam pétiit à te
tribuísti ei longitúdi

n in séculum, &
ılum séculi.
ʒna est glória ejus
ıtári tuo; * gló-
k magnum decó-
npónes super eum.
ȯniam dabis eum
ıedictiónem in sé-
ı séculi; * lætifi-
eum in gáudio
/ultu tuo.
ȯniam rex sperat
ómino, * & in
icórdia Altíssimi
ommovébitur.
eniátur manus tua
ɔus inimícis tuis: *
:a tua invéniat
ı, qui te odérunt.
es eos ut clibanum
in témpore vultûs
* Dóminus in ira
ɔnturbábit eos, &
·ábit eos ignis.
uctum eórum de
perdes, * & semen
n a fíliis hóminum.
ióniam declinavé-
n te mala; * cogi-
ınt consília, quæ
potuérunt stabili-

ȯniam pones eos
m: * in relíquiis
ræparábis vultum
n.
altáre, Dómine,
túte tua: * cantá-
ı & psallémus vir-
tuas.

Pseaume 26.

Dóminus illuminátio mea, & salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dùm apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, & cecidérunt.

Si consístant advérsùm me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsùm me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo, * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me, * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis, * cantábo, & psalmum

dicam Dómino.

Divifion du Pf. 26.

EXáudi, Dómine, vocem meam, quâ clamávi ad te: * miferére mei, & exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam à me; * ne declínes in ira à fervo tuo.

Adjútor meus efto, ne derelínquas me, * neque defpícias me, Deus falutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me; * Dóminus autem affúmpfit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua, * & dírige me in fémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me; * quoniam infur-...érunt in me teftes, ...i, & mentita eft ...tas fibi.

...do vidére bona ...ni, * in terra vi-...ium.

...écta Dóminum, ...r age, & confor-...r tuum, * & Dóminum.

Ant. Exáu...
ne, vocem m...
clamávi ad t...

Capitule 1.

VIdére qu...
ritátem...
bis Pater, ...
nominémur ...

℟. *bref.* ...
Dóminum * ...
témpore. B...
℣. Semper l...
ore meo. * ...
℣. Glória Pa...
dicam.

℣. Laudál...
num in vi...
℟. Pfallam ...
quándiù fúer...

Si on doit d...
res, 64.

L'Oraifon ...
le Propre du ...

A N O...

Pater nofter.

Deus, in a...

Hymne. Reru...

Ant. 4. *irre...*

Pfeaum...

DIxit i...
corde f...
eft Deus.

Corrúpti fu...
minábiles fa...
iniquitátibus...
qui fáciat bo...

Deus de c...
xit fuper fi...
num, * ut v...

...ligens, aut requí-... Deum.

...mnes declinavérunt, ...ul inútiles facti ...t: * non est qui fá-...t bonum, non est ...ue ad unum.

Nonne scient omnes, ...i operántur iniquitá-...m, * qui dévorant ...lebem meam ut cibum ...anis?

Deum non invocavé-runt: * illic trepidavé-runt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissi-pávit ossa eórum, qui hominibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cùm convérterit Deus capti-vitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & læ-tábitur Israël.

Pseaume 72.

QUàm bonus Israël Deus * his qui recto sunt corde!

Mei autem penè moti sunt pedes * penè effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns;

Quia non est respectus morti eórum, * & firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * & cum homínibus non flagellabúntur.

Ideò ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte & impietáte suâ.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, & locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locuti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum; * & lingua eórum transívit in terra.

Ideò convertétur pópulus meus hic; * & dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt: Quomodo scit Deus, * & si est sciéntia in Excélso?

Ecce ipsi peccatóres, & abundantes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * & lavi inter innocéntes manus meas;

Et fui flagellátus totâ die, * & castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic, * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me.

Donec intrem in sanctuárium Dei, * & intélligam in novíssimis eórum.

Veruntámen propter dolos posuísti eis; * dejecisti eos dùm alleváréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbitò defecérunt? * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, & renes mei commutáti sunt; * & ego ad níhilum redáctus sum, & nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te, * & ego semper tecum.

Division du Ps. 72.

TEnuisti manum déxteram meam, & in voluntáte tua de- -isti me, * & cum -ria suscepísti me.

-uid enim mihi est -elo? * & à te quid super terram.

-cit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se à te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est, * pónere in Dómino Deo spem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, in portis fíliæ Sion.

Ant. Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.

Capitule. Rom. 5. 8.

COmméndat charitátem suam Deus in nobis quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndùm tempus Christus pro nobis mórtuus est.

℟. *bref.* Ab occúltis meis * Munda me, Dómine. Ab occúltis. ℣. Et ab aliénis parce servo tuo. * Munda me. ℣. Glória Patri. Ab occúltis.

℣. Pérfice gressus meos in sémitis tuis. ℟. Ut non moveántur vestígia mea.

Les Prieres, si on doit les dire, 64.

L'Oraison comme au Propre du Tems.

A VESPRES.

Pater noster. Ave Maria.

Deus in adjutorium.

Ant. 1. d. Convértere.

Pseaume 114.

DIléxi, quóniam exaudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circundedérunt me dolóres mortis; * & pericula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni, * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, & justus, & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus; * humiliátus sum & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in requiem tuam, quia Dóminus benefécit tibi.

Ant. 2. d. Quid retribuam.

Pseaume 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo; * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam; * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus; * pretiosa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus, * ego servus tuus, & fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea; * tibi sacrificábo hostiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus, * in átriis domús Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Quid retríbuam Dómino pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Ant. 3. c. Ad Dóminum.

Pseaume 119.

AD Dóminum cùm tribulárer clamávi, * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à labiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid détur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar; * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus; * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Ad Dóminum cùm tribulárer clamávi & exaudívit me.

Ant. 2. d. Auxílium.

Pseaume 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormitet qui custódit te.

Ecce non dormit[...] neque dórmiet, * [...] custódit Israël.

Dóminus custódit [...] Dóminus protéctio tu[...] super manum dexter[...] tuam.

Per diem sol non u[...] te, * neque luna [...] noctem.

Dóminus custódi[...] ab omni malo; * cu[...] diat ánimam tuam [...] minus.

Dominus custó[...] intróitum tuum, [...] éxitum tuum; * ex [...] nunc, & usque in s[...] lum.

Ant. Auxílium m[...] à Dómino, qui [...] cœlum & terram.

Ant. 5. a. In dom[...]

Pseaume 121.

LÆtátus sum in [...] quæ dicta sunt [...] hi; * in domum [...] mini ibimus.

Stantes erant p[...] nostri * in átriis [...] Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ [...] ficátur ut cívitas: [...] jus participátio ej[...] idipsum.

Illuc enim ascen[...] runt tribus, tribus [...] mini, testimónium[...]

...l, * ad confiténdum ...mini Dómini.
Quia illic sedérunt ...des in judício, * sedes ...per domum David.
Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem ; * & abundántia diligénti-bus te.
Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.
Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.
Ant. In domum Dómini ibimus.

Capitule. 2. *Thessal.* 2.

DOminus noster Jesus Christus, & Deus, & Pater noster, qui diléxit nos, & dedit consolatiónem ætérnam, & spem bonam in grátia, exhortétur corda vestra, & confírmet in omni ópere & sermóne bono.

Hymne.

SI spléndidis colóribus
Sublime cœlum píngitur :
Manu peritâ vívidos,
Deus, colóres ímprimis.
QUANTA refúlges glóriâ !
Nimbis thronus stat péndulis :
Supérque ventórum leves
Pennas, triúmphans ámbulas.
VERBO magistro, vítreos
Impónis undæ límites ;
Et quo jubes, fert cóncito
Imbres procélla vórtice.
TIBI rebélles, Cónditor,
Metu salúbri cóncute ;
Et subdítos non désine
Mollíre rore grátiæ.
QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos fovet
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. In Deo laudábimur totâ die : ℟. Et in nómine tuo confitébimur in séculum.

A Magníficat, *Ant.* 8. g. Magníficat ánima mea Dóminum.

Les Prieres, s'il faut les dire. 64.

SUFFRAGES.

On fait les Memoires suivantes aux Fetes semidoubles, Simples, & Feries, hors le tems de l'Avent, de la Passion, & de Paques.

Mémoire de la
qui se dit seulemen
en fait l'Office de l

Ant. Mihi abs
riári nisi in Cruce
mini nostri Jesu C

℣. Omnis terra
ret te, & psallat
℟. Psalmum dicat
mini tuo.

Orémus. *Oraison*

PErpétuâ nos, qu
sumus, Dómin
pace custódi, quos p
lignum sanctæ Cruc
redimere dignátus es
qui vivis & regnas Deus
per ómnia. ℟. Amen.

Mémoire de la sainte Vierge.

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna, qui potens est.

℣. Sanctificavit tabernáculum suum Altíssimus, ℟. Deus in médio ejus.

Orémus. *Oraison.*

COncéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & corporis sanitáte gaudére: & gloriósa beátæ Mariæ semper vírginis intercessióne à præsénti liberári tristítia, & ætérnâ pérfrui lætítia. Per Christum. ℟. Amen.

i
v
fc
m
gu
ru
C
Pa
apr
mo,
rang
en de
memo
l'Ant
suivan
Ant.

qui fecit nobífcum fecúndùm fuam mifericórdiam, det nobis jucunditátem cordis. & fieri pacem in diébus noftris.

℣. Fiat pax virtúte tua: ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Orémus. *Oraifon.*

DEus à quo fancta defidéria, recta consília & jufta funt ópera, da fervis tuis illam, quam mundus dare non poteft, pacem: ut, & corda noftra mandátis tuis dédita, & hóftium fublàta formídine, témpora fint tuâ protectióne tranquilla. Per Dóminum, &c.

℣. Dóminus vobífcum. ℟. Et cum fpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

A COMPLIES.

℣. Convérte nos, &c.
Deus in adjutórium.

Ant. 8. g. Salvum.

Pfeaume 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me; * neque in ira tua corripias me.

Miferere mei Dómine, quóniam infirmus fum; * fana me, Dómine quóniam conturbáta funt offa mea.

Et ánima mea turbáta eft valdè: * fed tu Dómine, úfquequo?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * falvum me fac propter mifericórdiam tuam.

Quóniam non eft in morte qui memor fit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi;

Laborávi in gémitu meo, lavábo per fingulas noctes lectum meum: * lácrymis meis ftratum meum rigabo.

Turbátus eft a furore óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Difcédite à me omnes, qui operámini iniquitátem: * quoniam exaudivit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam; * Dóminus orationem meam fufcépit.

Erubéfcant & conturbéntur vehementer omnes inimíci mei: * convertántur & erubéfcant valdè velociter.

Pfeaume 7.

DOmine Deus meus, in te fperavi; * falvum me fac ex omni-

bus perſequéntibus me, & líbera me.

Nequándò rápiat ut leo ánimam meam, * dùm non eſt qui rédimat, neque qui ſalvum fáciat.

Dómine Deus meus, ſi feci iſtud, * ſi eſt iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis.

Perſequátur inimícus ánimam meam, & comprehéndat, & concúlcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua, * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandáſti, * & ſynagóga populórum circúndabit te.

Et propter hanc * in altum regrédere:

Dominus júdicat pópulos. * Júdica me, Dómine, ſecúndùm juſtítiam meam, & ſecúndùm innocéntiam meam ſuper me.

Conſumétur nequítia

ârius vester diábolus tanquam leo rúgiens círcuit quærens quem dévoret, cui resístite fortes in fide.

Pour les Fêtes Simples, & les Féries.

Hymne.

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Hac nocte nos custódias.

PROCUL recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata,
Hostémque nostrum cómprime,
Ut casta surgant córpora.

NOCTURNA per siléntia,
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nostra pax es, & quies
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me.

Aux Fêtes des Saints Semidoubles & au-dessus, on dit l'Hymne DONA Deus, *pag* 40.

Ant. 6. F. In manus tuas. *Cantique* Nunc dimittis, *page* 32.

Dans les Fêtes Simples, & les Féries, on dit les Prieres suivantes, & on les dit à genoux, quand on a dit les Prieres Fériales à Laudes.

Kýrie eléïson, Christe eléïson, Kýrie eléïson. Pater noster, *tout bas jusqu'au* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum *tout bas jusqu'au* ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum : ℟. Et laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula.

℣. Benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum. ℟. Et laudábile, & superexaltátum in ómnibus sæculis.

℣. Benedíctus es in firmaménto cœli. ℟. Et laudábilis, & gloriósus in sécula.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noster. ℟. Benedícat nos Deus.

Ensuite, l'Officiant dit à voix basse, Confiteor, &c. *comme à Prime*. 60.

℣. Dignáre, Dómine,

nocte istâ, ℞. Sine pe
câto nos custodíre.

℣. Miserére nostri
Dómine; ℞. Miserére
nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos; ℞. Quemádmodùm sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam; ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oraison.*

V Isita, quæsumus, Dómine, habitatiónem nostram, & omnes insídias inimíci ab ea longè repélle; Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, & benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum. ℞. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℞. Deo grátias.

℣. Benedicat & custódiat nos omnípotens & miséricors Dóminus, Pater, & Filius, & Spíritus sanctus. ℞. Amen.

L'Office se dit comme le lundi dans toutes les Fé-

C
Lu
No
Afsi
A
n
Fuga
nu
Expéll
Ne pig
SIC
ómn
Indúlgea
Ut profit
Quod præ
limus.
QUI nc
Patri,
Laus qui rec
Qui charitá
Sit par tibi
tus. Ame
AU I. NOC
Ant. 3. c.
Pseaume
D Omine
noster, * q

-rábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecisti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quòd memor es ejus; * aut filius hóminis, quóniàm visitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, glóriâ & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves & boves univérsas, ínsupèr & pécora campi;

Vólucres cœli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Pseaume. 18.

CŒli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum, * & ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam; * à summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus, * nec est qui se abscóndat à calóre ejus.

Division du Ps. 18.

LEx Dómini immaculáta convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda, * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in séculum séculi: * judícia

Dómini vera justificáta in semetipsa.

Desiderabilia super aurum & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me ; * & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei;* & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.

Ant. Dómine adjútor meus, & redémptor meus.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 2. d. Tu es Deus.

Pseaume 75.

NOtus in Judǽa Deus : * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias

arcuum
gládium
Illúmin
líter à m
nis : * tu
nes insipie
Dormié
suum, * &
nérunt omn
tiárum in m
Ab increp
Deus Jacob
vérunt qui
equos.
Tu terríbi
quis resístet t
tunc ira tua.
De cœlo au
císti judicium
trémuit & quié
Cùm exúrge
dicium Deus ;
vos fáceret om
suétos terræ.
Quóniam
hóminis confit
bi : * & reliqu
tatiónis diem
agent tibi.
Vovéte, &
Dómino Deo
omnes qui in
ejus affértis mú
Terríbili &
aufert spíritum
pum, * terríb
reges terræ.
Pseaume
VOce meâ a
num clam

voce meâ ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum, * & non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, * memor fui Dei, & delectátus sum, & exercitátus sum, & defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei; * turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos, * & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Nunquid in ætérnum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscondet, * à generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini, * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Division du Ps. 76.

Deus, in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus, qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob, & Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt, * & turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sonitûs aquárum; * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ transéunt, * vox tonitrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ; * commóta est & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis: * & vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Moysi & Aaron.

Ant. Tu es Deus qui facis mirabília.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 3. a. Quis intélliget.

Pseaume 106.

Confitémini Dómino quóniàm bonus; * quóniàm in sǽculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt à Dómino, * quos redémit de ma... ini-míci.

Et de reg... gregávit eo... ortu & ... Aquilóne ...

Erravér... dine in i... viam civit... li non inve...

Esuriént... tes, * ánim... ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur: * & de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus filiis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem, * & ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sed... & umbra ... vinctos in ... & ferro.

Quià exace... elóquia Dei, ... silium Altissim... vérunt.

Et humiliátum ... labóribus cor eo... infirmáti sunt, ... adjuváret.

... clamavérunt ... minum cùm tribula... r: * & de necessi... us eórum liberávit

... edúxit eos de te... is, & umbra mor... * & vincula eórum ... pit.

Division du Ps. 106.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus filiis hóminum.

Quià contrívit portas ǽreas, * & vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abominára est ánima eórum: * & appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribu-

ntur, * & de necessi-
ɔus eórum liberávit

Misit verbum suum,
anávit eos, * & erí-
: eos de interitióni-
eórum.
Confiteántur Dómino
éricórdiæ ejus, * &
abília ejus filiis hó-
num;
Et sacríficent sacrifi-
m laudis, * & an-
ntient ópera ejus in
iltatióne.
Qui descéndunt mare
návibus, * faciéntes
ratiónem in aquis
ltis,
Ipsi vidérunt ópera
mini, * & mirabília
s in profúndo.
Dixit, & stetit spíri-
procéllæ; * & exal-
unt fluctus ejus.
Ascéndunt usque ad
los, & descéndunt
queadabýssos; * áni-
eorum in malis ta-
scébat.
Turbáti sunt, & moti
t sicut ébrius: * &
nis sapiéntia eórum
voráta est.
Et clamavérunt ad
óminum cùm tribula-
ntur; * & de necessi-
ibus eórum edúxit
s.
Et státuit procéllam
ejus in auram; * &
siluérunt fluctus ejus.
Et lætáti sunt quia
siluérunt; * & dedúxit
eos in portum voluntá-
tis eórum.

II. Division du Ps. 106.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus filiis hóminum;
Et exáltent eum in ecclésia plebis, * & in cáthedra seniórum laudent eum.
Pósuit flúmina in desértum, * & éxitus aquárum in sitim:
Terram fructíferam in salsúginem, * à malítia inhabitántium in ea.
Pósuit desértum in stagna aquárum, * & terram sine aqua in éxitus aquárum.
Et collocávit illic esuriéntes, * & constituérunt civitátem habitatiónis.
Et seminavérunt agros, & plantavérunt víneas, * & fecérunt fructum nativitátis.
Et benedíxit eis, & multiplicáti sunt nimis; * & juménta eórum non minorávit.
Et pauci facti sunt, * & vexáti sunt à tribula-

tióne malórum, & dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes: * & erráre fecit eos in invio, & non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia, * & pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabúntur, * & omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, & custódiet hæc, * & intélliget misericórdias Dómini?

Ant. Quis intélliget misericórdias Dómini?

℣. In die mandávit Dóminus misericórdiam suam; ℣. Et nocte cánticum ejus.

A LAUDES.

℣. *Sacerd.* Magnificáte Dóminum mecum; ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Ant. 4. d. Prætende.

Pseaume. 35.

DIxit injústus, ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniàm dolósè egit conspéctu ejus, * inveniátur iníquitas ad ódium.

[illegible]ba oris ejus iní[illegible] dolus; * nó-luit intellígere, ut benè ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo; ástitit omni viæ non bonæ, * malítiam autem non odívit.

Dómine in cœlo misericórdia tua, * & véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abýssus multa.

Hómines & juménta salvábis, Dómine: * quemádmodùm multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

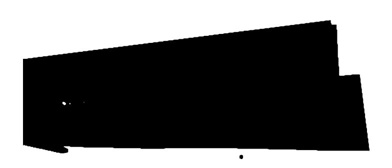
Inebriabúntur ab ubertáte domûs tuæ: * & torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniàm apùd te est fons vitæ: * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * & justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ: * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui

perántur iniquitátem, * xpúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Prætende, Dómine, misericórdiam tuam sciéntibus te.

Ant. 6. f. Rex.

Psaume 46.

OMnes Gentes, pláudite mánibus, * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite ; * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Rex omnis terræ Deus : psállite sapiénter.

Ant. 3. A. Exáudi nos.

Psaume 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion : * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegísti & assumpsísti, * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtia : * qui conturbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, & timébunt qui hábitant términos à signis tuis : * éxitus matutíni & véspere delectábis.

Visitásti terram & inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum, * quóniàm ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * & campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti, * & exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exáudi nos, Deus salutáris noster, spes ómnium fínium terræ.

Ant. 2. d. Deus.

Cantique d'Anne. I. *Reg.* 2. I.

Exultávit cor meum in Dómino, * & exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos, * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus, neque enim est álius extra te: * & non est fórtis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia gloriántes: * recédant vétera de ore vestro.

Quià Deus sciéntiárum Dóminus est, * & ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est: * & infírmi accíncti sunt róbore.

Repléti priùs, pro pánibus se locavérunt: * & famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos: * & quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat & vivíficat, * dedúcit ad ínferos & redúcit.

Dóminus páuperem facit & ditat, * humíliat & súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * & de stércore élevat páuperem:

Ut sédeat cum princípibus, * & sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * & pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, & ímpii in ténebris conticéscent; * quià non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum

Dóminum formidábunt adversárii ejus : * & super ipsos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium Regi suo,* & sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Deus scientiárum Dóminus est.

[*Aux Fêtes, Cantique.*] *Tobie* 13.

MAgnus es, Dómine, in ætérnum, * & in ómnia sécula regnum tuum.

Quóniàm tu flagéllas, & salvas : dedúcis ad ínferos & redúcis : * & non est qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, filii Israël, * & in conspéctu Géntium laudáte eum :

Quóniàm ideò dispérsit vos inter Gentes, quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus.

Et faciátis scire eos : * quia non est álius Deus omnípotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras : * & ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo quæ fecit nobíscum, & cum timóre & tremóre confitémini illi ; * Regémque seculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi : * quóniam osténdit majestátem suam in gentem peccatrícem.

Convertímini, ítaque, peccatóres, & fácite justítiam coram Deo, * credéntes quod fáciet vobíscum misericórdiam suam.

Ego autem, & ánima mea, * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum omnes elécti ejus : * ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.]

Ant. 5. t. Secundùm.

Pseaume 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus ; * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, & cíthara.

Laudáte eum in týmpano, & choro : * laudáte eum in chordis, & órgano.

tibus, in tribulatióne?
Dùm supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.
Quóniàm laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ; * & iníquus benedícitur.
Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndùm multitúdinem iræ suæ non quæret.
Non est Deus in conspéctu ejus: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.
Auferúntur judícia tua à fácie ejus; * ómnium inimicórum suórum dominábitur.
Dixit enim in corde suo: * Non movébor à generatióne in generatiónem sine malo.
Cujus maledictióne os plenum est, & amaritúdine & dolo, * sub [illegible] ejus labor & do-

[illegible]sedet in insídiis cum [illegible]ítibus in occúltis, * interfíciat innocén-

[illegible] ejus in páupe-[illegible]píciunt: * insi-[illegible]n abscóndito, [illegible]n spelúnca sua. [illegible]ur ut rápiat

páuperem; * rá[illegible] páuperem, dùm á[illegible]hit eum.
In láqueo suo h[illegible]liábit eum, * incl[illegible]bit se, & cadet cùm minátus fúerit pá[illegible]rum.
Dixit enim in c[illegible] suo: Oblítus est De[illegible] avértit fáciem suam vídeat in finem.
Exúrge, Dó[illegible] Deus, exaltétur m[illegible] tua; * ne oblivis[illegible] páuperum.
Propter quid irri[illegible] ímpius Deum? * enim in corde suo: requíret.
Vides, quóniam labórem & dol[illegible] consíderas, * ut das eos in manus
Tibi derelíctus pauper: * órphan[illegible] eris adjútor.
Cóntere bráchi[illegible] peccatóris & malig[illegible] quærétur peccátum líus, & non inveni[illegible]
Dóminus regnáb[illegible] ætérnum, & in séc[illegible] sǽculi: * peribítis, [illegible]tes, de terra illíus.
Desidérium pá[illegible]rum exaudívit D[illegible]nus: * præparati[illegible] cordis eórum au[illegible] auris tua.

Judicáre pupíllo & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre se homo super terram.

Ant. Exúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: ne oblivíscáris páuperum.

Capitule 1. *Joan.* 2.

Filíoli mei: Ténebræ transiérunt, & verum lumen jam lucet. Qui dicit se in luce esse, & fratrem suum odit, in ténebris est usque adhuc. Qui díligit fratrem suum, in lúmine manet, & scándalum in eo non est.

A TIERCE.

Ant. 2. d. Osténde.

Pseaume 28.

Afférte Dómino, fílii Dei, * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam & honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros; * & confringet Dóminus cedros Líbani.

Et comminúet eas tanquam vítulum Líbani: * & diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: vox Dómini concutiéntis desértum, * & commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, & revelábit condénsa: * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre fácit: * & sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Pseaume 84.

Benedixísti, Dómine, terram tuam, * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ, * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam, * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster, * &

avérte iram tuam à nobis.

Nunquid in ætérnum irafcéris nobis ? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem.

Deus, tu convérfus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Ofténde nobis, Dómine, mifericórdiam tuam, * & falutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniàm loquétur pacem in plebem fuam.

Et fuper fanctos fuos, * & in eos qui convertúntur ad cor.

Verúntamen prope timéntes eum falutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra noftra.

Mifericórdia & véritas obviavérunt fibi * juftítia & pax ofculátæ funt

[illegible]itas de terra orta & juftítia de cœlo [illegible]xit.

[illegible]im Dóminus da[illegible] [illegible]nignitátem, * & [illegible] dabit fruc[illegible]

[illegible] eum am[illegible] [illegible]ponet in [illegible]via greffus fuos.

Pfeaume 149.

CAntáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia fanctórum.

Lætétur Ifraël in eo qui fecit eum, * & filii Sion exúltent in rege fuo.

Laudent nomen ejus in choro, * in týmpano & pfaltério pfallant ei.

Quia beneplácitum eft Dómino in pópulo fuo, * & exaltábit manfuétos in falútem.

Exultábunt fancti in glória, * lætabúntur in cubílibus fuis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum, * & gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis:

Ad alligándos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium confcríptum, * glória hæc eft ómnibus fanctis ejus.

Ant. Ofténde nobis, Dómine, mifericórdiam tuam, & falutáre tuum da nobis.

Capitule I. *Joan.* 4.

SI quis dixerit quóniàm diligo Deum, & fratrem suum óderit, mendax est. Qui enim non diligit fratrem suum quem videt, Deum quem non videt quómodo potest diligere? Et hoc mandátum habémus à Deo, ut qui diligit Deum, diligat & fratrem suum.

A SEXTE.

Ant. 6. f. Dóminus.

Pseaume 36.

NOli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniàm tanquàm fœnum velóciter aréscent; * & quemádmodùm ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem, * & inhábita terram, & pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, & spera in eo, * & ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, & judícium tuum tanquàm merídiem: * súbditus esto Dómino, & ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prospcrátur in via sua; * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, & derelínque furórem; * noli æmulári ut malignéris.

Quóniàm qui malignántur, exterminabúntur; * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusillùm, & non erit peccátor: * & quæres locum ejus, & non invénies.

Mansuéti autem hereditábunt terram, * & delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum, * & stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum, * quóniam próspicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres, * intendérunt arcum suum,

Ut dejíciant páuperem & ínopem, * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum: * & arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo; * super divitias

peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur, * confírmat autem justos Dóminus.

I. *Division du Ps. 36.*

Novit Dóminus dies immaculatórum, * & heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, & in diébus famis saturabúntur, * quia peccatóres períbunt.

Inimíci verò Dómini mox ut honorificáti fúerint & exaltáti, * deficiéntes quemádmodùm fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, & non solvet: * justus autem miserétur, & tríbuet.

Quià benedicéntes ei hereditábunt terram: * maledicéntes autem ei dispeíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur; * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur, * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui, * & non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

To
cómn
illius
erit.
Dec
fac bo
bita in
Quia
judiciu
línquet
in ætér
búntur.
Injústi
& sem
períbit.
Justi a
bunt terra
bitábunt i
culi super
II. *Divisio*
Os just
tur sap
& lingua
judícium.
Lex Dei
de ipsius: *
plantabúntur
ejus.
Considerat
justum, *
mortificáre eu
Dóminus au
derelínquet eu
nibus ejus, * n
nábit eum cùm
bitur illi.
Expécta Dóm
& custódi viam
exaltábit te, ut
táte cápias terra

eum períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * & elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, & ecce non erat: * & quæsívi eum, & non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, & vide æquitátem: * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injústi autem dispeníbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum à Dómino: * & protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos: & éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos: * quia speravérunt in eo.

Ant. Dóminus amat judicium, & non derelínquet sanctos suos.

Capitule 1. Joan. 4.

CHaríssimi: Si diligámus invicem, Deus in nobis manet, & cháritas ejus in nobis perfécta est. In hoc cognóscimus quóniam in eo manémus, & ipse in nobis: quóniàm de Spiritu suo dedit nobis.

A NONE.

Ant. 1. D. Hereditátem.

Pseaume 57.

SI verè útique justítiam loquímini, * recta judicáte filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra injustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero, * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndùm similitúdinem serpéntis, * sicut áspidis surdæ, & obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decurrens: * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * supercécidit ignis, & non vidérunt solem.

Priúsquàm intelligerent spinæ vestræ rhamnum, * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus cùm víderit vindíctam; * manus suas lavábit in

sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Sicútique est fructus justo, * útique est Deus júdicans eos in terra.

Pseaume 93.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre qui júdicas terram, * redde retributiónem supérbis.

Usquequò peccatóres, Dómine, * úsquequò peccatóres gloriabúntur?

Effabúntur, & loquéntur iniquitátem, * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupíllos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite insipiéntes in pópulo, * & stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes, non árguet? * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniàm vanæ sunt.

Division du Ps. 93.

BEátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum.

Ut mitíges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quià non repéllet Dóminus plebem suam, * & hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convértatur in judícium, * & qui juxta illam omnes, qui recti sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsùs malignántes? * aut quis stabit mecum advérsùs operántes iniquitátem?

Nisi quià Dóminus adjúvit me, * paulò minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus, * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secúndùm multitúdinem dolórum meórum in córde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Nunquid adhæret tibi

sedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi, * & sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum, & in malítia eórum dispérdet eos; * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Hereditátem suam non derelinquet Dóminus.

Capitule 1. *Joan.* 3.

Filioli mei: Non diligámus verbo, neque linguâ, sed ópere & veritáte.

A VESPRES.

Ant. 2. d. Miserére.

Pseaume 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum; * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ, * in mánibus dóminæ suæ.

Ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum; * donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri; * quia multum repléti sumus despectióne.

Quia multum repléta est ánima nostra: * opprobrium abundántibus, & despéctio supérbis.

Ant. Miserére nostri, Dómine, miserére nostri.

Ant. 3. a. Adjutórium.

Pseaume 123.

Nisi quià Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël; * nisi quià Dóminus erat in nobis.

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutissent nos.

Cùm irascerétur furor eórum in nos, * forsitan aqua absorbuisset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra, * forsitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus: * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est, * de láqueo venántium.

Láqueus contritus est, * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium nostrum in nomine Dómini.

Ant. 4. d. Bénefac.

Pseaume 124.

QUi confidunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus; * & Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc & usque in séculum.

Quià non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum; * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem; * pax super Israël.

Ant. Bénefac, Dómine, bonis, & rectis corde.

Ant. 5. a. Convérte.

Pseaume 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum; * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum; * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Eúntes ibant & flebant; * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.

Ant. Convérte, Dómine, captivitátem nostram.

Ant. 7. c. Nisi Dóminus.

Pseaume 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérun qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustrà vígilat qui custódit eam.

Vanum

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cùm déderit diléctis suis somnum ; * ecce heréditas Dómini, fílii ; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis ; * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis ; * non confundétur cùm loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Nisi Dóminus ædificáverit domum, in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Capitule. Galat. 5.

PEr charitátem Spíritûs servíte invicem. Omnis enim lex in uno sermóne implétur : Díliges próximum tuum sicut te ipsum.

Hymne.

TERRÆ marisque Cónditor,
Aquis refúsis imperas,
Vix imperántem séntiunt,
Siccáta tellus énatat.

FONTES creas & flúmina,
Marique metas ímprimis ;
Littus ferítur flúctibus,
Tu frangis undas déxtera.

SOL arva nondum cónfovet,
Glebas nec imber móllijt ;
Tellus abúndat trítico,
Et gloriátur flóribus.

DONA, Creátor, córdibus,
Quæ seminasti gérmina :
Tibi, tuǽque débitos
Proférre fructus glóriæ.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos fovés,
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. A custódia matutína usque ad noctem speret Israel in Dómino.
℟. Quia apud Dóminum misericórdia.

A Magnific. *Ant.* 5. a. Exultavit spíritus meus in Deo salutári meo.

A COMPLIES.

Ant. 4. d. Réspice.

Pseaume 10.

IN Dómino confido : quómodo dícitis ánimæ meæ, * Transmigra in montem sicut passer ?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, *

ût sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniàm quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt ; * pálpebræ ejus intérrogant filios hóminum.

Dóminus intérrogat justum & ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, & sulphur, & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniàm justus Dóminus, & justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Pseaume 11.

SAlvum me fac, Dómine, quóniàm defécit sanctus ; * quóniàm diminútæ sunt veritátes à filiis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum ; * lábia dolósa, in corde & corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * & linguam magníloquam.

Qui dixérunt : Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra à nobis sunt, * quis noster Dóminus est ?

Propter misériam inopum, & gémitum páuperum, * nunc exúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári : * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta ; * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos, & custódies nos, * à generatióne hac in ætérnum.

In circúitu impii ámbulant : * secúndùm altitúdinem tuam multiplicásti filios hóminum.

Pseaume 12.

USquequò, Dómine, oblivísceris me in finem ? * Usquequò avértis fáciem tuam à me ?

Quándiù ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem ?

Usquequò exaltábitur inimícus meus super me ? * réspice, & exáudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos ne unquam obdórmiam in morte ; * nequándo

dicat inimícus meus : Præválui advérsùs eum.

Qui tríbulant me , exultábunt si motus fúero ; * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo : cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi , * & psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Réspice & exáudi me ; Dómine Deus meus.

Capitule. Thren. 2.

LAuda in nocte , in princípio vigiliárum : effúnde sicut aquam cor tuum ante conspéctum Dómini : leva ad eum manus tuas.

LE MERCREDI
A MATINES.

Invitatoire. Deus magnus Dóminus , * Venite , adorémus.

Pseaume Veníte , *p.* 2.

Hymne.

RERUM Creátor óptime ,
Rectórque noster áspice :
Nos à quiéte nóxia ,
Mersos sopóre , líbera.
TE , sancte Christe , póscimus ;
Ignósce culpis ómnibus :
Ad confiténdum súrgimus ,
Morásque noctis rúmpimus.
MENTES , manúsque tóllimus ,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit :
Paulúsque gestis censuit.
VIDES malum , quod fécimus :
Occúlta nostra pándimus ,
Preces geméntes fúndimus ,
Dimítte quod peccávimus.
QUI nos creávit laus Patri ,
Laus qui redémit Fílio ,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus , Spíritus. Amen.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 4. e. Beáta.

Pseaume 23.

DOmini est terra , & plenitúdo ejus ,* orbis terrárum , & univérsi qui hábitant in eo.

Quià ipse super mária fundávit eum , * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis

ſtabit in loco ſancto ejus ?

Innocens mánibus, & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.

Hæc eſt generátio quærentium eum, * quærentium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes veſtras, & elevámini portæ æternáles : * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes veſtras, & elevámini portæ æternáles ; * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.

Pſeaume 32.

EXultáte juſti in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino cíthara : * in pſaltério [illegible]em chordárum pſálli[illegible].

Cantáte ei cá[illegible] novum : * benè [illegible] ei in vociferatión[illegible]

Quià rectum e[illegible] bum Dómini, * [illegible] nia ópera ejus in [illegible]

Díligit miſeric[illegible] & judícium : * [illegible] córdiâ Dómini pl[illegible] terra ;

Verbo Dómir[illegible] firmáti ſunt ; * & [illegible] tu oris ejus omni[illegible] eórum.

Cóngregans ſi[illegible] utre aquas maris [illegible] nens in theſáuri[illegible] ſos.

Tímeat Dó[illegible] omnis terra : * [illegible] autem commov[illegible] omnes inhabitán[illegible] bem.

Quóniàm ipſe [illegible] & facta ſunt ; [illegible] mandávit, & [illegible] ſunt.

Dóminus díſſip[illegible] sília Géntium ; * [illegible] bat autem cogit[illegible] populórum, & [illegible] bat consília prín[illegible]

Consílium aute[illegible] mini in ætérnu[illegible] net : * cogitatión[illegible] dis ejus in gene[illegible] & generatiónem.

Diviſion du Pſeau[illegible]

BEáta gens, [illegible] eſt Dóminus

ejus, * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus, * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo: * respéxit super omnes qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * & gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem, * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniàm adjútor & protéctor noster est.

Quià in eo lætábitur cor nostrum: * & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos; * quemádmodum sperávimus in te.

Ant. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 2. d. Benedictus.

Pseaume 67.

EXurgat Deus, & dissipéntur inimici ejus: * & fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicùt déficit fumus defíciant: * sicùt fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi epuléntur, & exúltent in conspéctu Dei, * & delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum, Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur à fácie ejus, patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo, * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * símiliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus cùm egrederé-

ris in conſpéctu pópuli tui : * cùm pertransíres in desérto,

Terra mota eſt, étenim cœli diſtillavérunt à fácie Dei Sinaï, * à fácie Dei Iſraël.

Plúviam voluntáriam ſegregábis, Deus, hereditáti tuæ * : & infirmáta eſt, tu verò perfeciſti eam.

Animália tua habitábunt in ea ; * paráſti in dulcédine tua páuperi, Deus.

I. *Diviſion du Pſ. 67.*

DOminus dabit verbum evangeliſántibus * virtúte multâ.

Rex virtútum diléčti, diléčti, * & ſpeciéi domûs divídere ſpólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * & poſterióra dorſi ejus in pallóre auri.

Dum diſcérnit cœléſtis reges ſuper eam, * nive dealbabúntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis, * mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid ſuſpicámini montes coagulátos : * mons in quo beneplácitum eſt Deo habitáre in eo : étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem libus múltiplex, m lætántium : * D nus in eis in Sina ſancto.

Aſcendíſti in al cepíſti captivitáte accepíſti dona in h nibus.

Etenim non cr tes * inhabitáre D num Deum.

Benedíctus Dó die quotídiè : * p rum iter fáciet Deus ſalutárium n rum.

Deus noſter, ſalvos faciéndi : Dómini Dómini mortis.

Verúntamen confringet cápita micórum ſuórum vérticem capílli p bulántium in de ſuis.

Dixit Dóminus Baſan convértam convértam in pr dum maris :

Ut intingátur pe in ſánguine, * l canum tuórum ex i cis ab ipſo.

Vidérunt ingr tuos, Deus, * ingr Dei mei, Regis me eſt in ſancto.

Prævenérunt pr pes conjuncti pſall

Deus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

II. *Division du Ps. 67.*

IN Ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum, * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ, * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes quæ bella volunt, vénient Legáti ex Ægýpto, * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, * date glóriam Deo,

Super Israël magnificéntia ejus, * & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem & fortitúdinem plebi suæ; * benedíctus Deus.

Ant. Benedíctus Dóminus die quotídiè.

A U III. NOCTURNE.

Ant. 3. g. Sanctus.

Pseaume 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus, * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ, * vidit & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * & qui gloriántur in simulácris suis.

I 4

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit; & lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniàm tu Dóminus altíssimus super omnem terram, * nimis exaltátus es super omnes Deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum, * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Pseaume 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirábilia fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ: * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte exultáte, & psal

Psállite Dómi cíthara, * in c & voce psalmi.

In tubis ducti & voce tubæ córn jubiláte in con regis Dómini.

Moveátur mar plenitúdo ejus: * terrárum, & qui tant in eo.

Flúmina pla manu, simul n exultábunt à con Dómini, * qu venit judicáre te

Judicábit orbe rárum in justíti & pópulos in æquit

Pseaume 98

DOminus regn irascántur li, * qui sedet Chérubim, mo terra.

Dóminus in Sio gnus, * & excél per omnes pópulo

Confiteántur n tuo magno, * qu terríbile & sanctu

Et honor regis cium díligit: * tu ti directiónes, juo & justítiam in Ja fecisti.

Exaltáte Dór Deum nostrum:

[tá]te scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Moyses & Aaron in sacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus : * & præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propitius fuísti eis, & ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Sanctus Dóminus Deus noster.

℣. In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : ℟. Et nocte cánticum ejus.

A LAUDES.

℣. Adjútor meus, tibi psallam, ℟. Quia Deus suscéptor meus es.

Ant. 1. d. Tu es.

Pseaume 43.

DEus, áuribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis opus, * quod operátus es in diébus eórum, & in diébus antiquis.

Manus tua Gentes dispérdidit, & plantásti eos : * afflixísti pópulos, & expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * & bráchium eórum non salvávit eos.

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultus tui : * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus, & Deus meus, * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo : * & gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos, * & odiéntes nos confudísti.

Ant. Tu es ipse Rex meus, & Deus meus, qui mandas salútes Jacob.

Ant. 2. d. In Deo.

I. *Division du Ps.* 43.

IN Deo laudábimur tota die ; * & in nó-

mine tuo confitébimur in séculum.

Nunc autem repulísti & confudísti nos : * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros : * & qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tanquam oves escárum, * & in Géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio ; * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem & derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem Géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me est, * & confúsio faciéi meæ coopéruit me.

A voce exprobrántis, & obloquéntis, * à fácie inimíci, & persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti [illegible]s te, * & iníquè [illegible]égimus in testaménto.

Et non recéssit retrò cor nostrum, * & declinásti sémitas nostras à via tua;

Quóniàm humiliásti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Ant. In Deo laudábimur totâ die.

Ant. 3. c. Exúrge.

II. *Division du Ps.* 43.

SI oblíti sumus nomen Dei nostri, * & si expándimus manus nostras ad Deum aliénum,

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniàm propter te mortificámur totâ die, * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exúrge, quare obdórmis, Dómine : * exúrge, & ne repéllas in finem

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ & tribulatiónis nostræ?

Quóniàm humiliáta est in púlvere ánima nostra; * conglutinátus est in terra venter noster.

Exúrge, Dómine, ádjuva nos, * & rédime nos propter nomen tuum.

Ant. Exúrge, quare obdórmis, Dómine: exúrge, & ne repéllas in finem.

Ant. 5. a. Adónaï.

Cantique de Judith. 16.

INcípite Dómino in týmpanis, * cantáte Dómino in cýmbalis.

Moduláminí illi psalmum novum: * exaltáte, & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella, * Dóminus nomen est illi.

Qui pósuit castra sua in médio pópuli sui, * ut eríperet nos de manu ómnium inimicórum nostrórum.

Hymnum cantémus Dómino, * hymnum novum cantémus Deo nostro.

Adónaï Dómine, magnus es tu, * & præclárus in virtúte tua, & quem superáre nemo potest.

Tibi sérviat omnis creatúra tua: * quia dixísti & facta sunt:

Misísti Spíritum tuum, & creáta sunt, * & non est qui resístat voci tuæ.

Montes à fundaméntis movebúntur cum aquis; * petræ, sicut cera, liquéscent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Ant. Adónaï Dómine, magnus es tu, & præclárus in virtúte tua.

[*Aux Fetes, Cantique. Eccli.* 39.

COllaudáte cánticum, * & benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam, * & confitémini illi in voce labiórum vestrórum, & in cánticis labiórum, & cítharis,

Et sic dicétis in confessióne: * ópera Dómini univérsa bona valdè.

In verbo ejus stetit aqua sicut congéries: * & in sermóne oris illius sicut exceptória aquárum:

Quóniàm in præcépto ipsius placor fit, * & non est minorátio in salúte ipsius.

Opera omnis carnis coram illo, * & non est quidquam abscónditum ab óculis ejus.

A sæculo usque in sæculum réspicit, * & nihil est mirábile in conspéctu ejus.]

Ant. 8. c. Deo nostro.

Pseaume 146.

LAudáte Dóminum quóniàm bonus est psalmus ; * Deo nostro sit jucúnda decoráque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus, * dispersiónes Israëlis congregábit.

Qui sanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus, * & sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus ; * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne ; * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit ; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. Deo nostro sit jucúnda, decoráque laudátio.

Capitule. Rom. 15.

QUæcúnque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt, ut per patiéntiam, & consolatiónem Scripturárum spem habeámus.

Hymne.

NOx, & tenébræ, & núbila,
Confúsa mundi, & túrbida :
Lux intrat : albéscit polus :
Christus venit : discédite.

CALIGO terræ scínditur
Percússa solis spículo
Rebúsque jam color redit
Vultu niténtis síderis.

TE, Christe, solum nóvimus,
Te, mente purâ & símplici,
Flendo, & canéndo quæsumus,

Inténde

Inténde nostris sénsibus.

SUNT multa fucis íllita,

Quæ luce purgéntur tuâ :

Tu vera lux cœléstium,

Vultu seréno illúmina.

QUI nos creávit laus Patri,

Laus qui redémit Fílio,

Qui charitáte nos foves

Sit par tibi laus Spíritus. Amen.

℣. Exultábo manè misericórdiam tuam, Dómine : ℟. Quia factus es suscéptor meus.

A Benedíctus, *Ant.* S. f. Jusjurándum jurávit ad Abraham patrem nostrum, datúrum se nobis.

A PRIME.

Ant. 1. a. Non avértas.

Pseaume 101.

DOmine, exáudi oratiónem meam * & clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam à me : * in quacúnque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúnque die invocávero te, velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, & áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei, * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis ; * factus sum sicut nycticorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei : * & qui laudábant me, advérsùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ & indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes ; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

I. *Division du Ps.* 101.

TU exúrgens miseréberis Sion, * quia

tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * & terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * & pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspéxit.

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum.

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem.

[illegible] conveniéndo pó[illegible] in unum & reges,* [illegible] serviant Dómino.

[illegible]spóndit ei in via [illegible]is suæ: * Paucitá[illegible] diérum meórum [illegible] mihi.

[illegible] révoces me in dimídio diérum meórum, * in generatiónem, & generatiónem anni tui.

II. *Division du Ps.* 101.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti; * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi peribunt, tu autem pérmanes; * & omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur: * tu autem idem ipse es, & anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt, * & semen eórum in sǽculum dirigétur.

Ant. Non avértas fáciem tuam à me; in quacúnque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

Capitule. Eccli. 2.

Qui timétis Dóminum, speráte in illum, & in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Scitóte, quia nullus sperávit in Dómino, & confúsus est.

A TIERCE.

Ant. 2. d. Voluntáriè.

Pseaume 49.

Deus deórum Dóminus locútus est,

cávit terram, * à
ɔrtu uſque ad occá-

Sion ſpécies decó-
ıs : * Deus mani-
véniet : Deus noſ-
k non ſilébit.
is in conſpéctu ejus
léſcet : * & in
itu ejus tempéſtas
a.
vocábit cælum de-
m, & terram : *
:nere pópulum

ıgregáte illi ſanc-
ıs : * qui ordinant
ıéntum ejus ſuper
:cia.
annuntiábunt cœ-
itiam ejus : * quó-
Deus judex eſt.
li pópulus meus,
ɉuar : Iſraël, &
cábor tibi : * Deus
tuus ego ſum.
n in ſacrifíciis tuis
m te : * holocáuſta
ı tua in conſpéctu
unt ſemper.
n accípiam de do-
ıa vítulos, * ne-
: grégibus tuis hir-

ɔniam. meæ ſunt
s feræ ſilvárum, *
ıta in móntibus &

ɱóvi ómnia vola-
:œli ; * & pulcri-

túdo agri mecum eſt.

Si eſuríero, non di-
cam tibi : * meus eſt
enim orbis terræ, &
plenitúdo ejus.

Nunquid manducábo
carnes taurórum ? * aut
ſánguinem hircórum po-
tábo ?

Immola Deo ſacrifí-
cium laudis, * & redde
Altíſſimo vota tua.

Et ínvoca me in die
tribulatiónis : * éruam
te, & honorificábis me.

Diviſion du Pſeaume 49.

PEccatóri autem di-
xit Deus : * Quare
tu enárras juſtítias meas,
& aſſúmis teſtaméntum
meum per os tuum ?

Tu verò odíſti diſci-
plínam, * & projecíſti
ſermónes meos retrór-
ſum.

Si vidébas furem,
currébas cum eo, * &
cum adúlteris portió-
nem tuam ponébas.

Os tuum abundávit
malítiâ ; * & lingua tua
concinnábat dolos.

Sedens advérsùs fra-
trem tuum loquebáris &
advérsùs fílium matris
tuæ ponébas ſcánda-
lum : * hæc fecíſti, &
tácui.

Exiſtimáſti, iníque,
quòd ero tui símilis : *

árguam te, & ſtátuam contra fáciem tuam.
Intellígite hæc qui obliviſcímini Deum; * ne quando rápiat, & non ſit qui erípiat.
Sacrifícium laudis honorificábit me: * & illic iter, quo oſténdam illi ſalutáre Dei.

Pſeaume 53.

DEus, in nómine tuo ſalvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.
Deus, exáudi oratiónem meam, * áuribus pércipe verba oris mei:
Quóniam aliéni inſurrexérunt advérsùm me, & fortes quæſiérunt ánimam meam, * & non propoſuérunt Deum ante conſpéctum ſuum.
Ecce enim Deus ádjuvat me, * & Dóminus ſuſcéptor eſt ánimæ meæ.
Avérte mala inimícis meis, * & in veritáte tua diſpérde illos.
Voluntáriè ſacrificábo tibi, * & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum eſt:
Quóniam ex omni tribulatióne eripuíſti me: * [illegible]er inimícos meos [illegible]it óculus meus.

Ant. Voluntáriè
crificábo tibi, & c
tébor nómini tuo,
mine.

Capitule. 1. *Pier.*

CHaríſſimi: D
num Chriſtum
tificáte in córdibus
tris, paráti ſempe
ſatisfactiónem omn
cénti vos ratióner
ea, quæ in vobis eſt

A SEXTE

Ant. 6. f. Béned

Pſeaume 100.

MIſericórdiam
dícium * car
tibi, Dómine.
Pſallam & intéll
in via immaculát
quando vénies ad
Perambulábam
nocéntia cordis m
in médio domûs m
Non proponéban
óculos meos rem
tam, * faciéntes p
ricatiónes odívi.
Non adhæſit mi
pravum, * decliná
à me malígnum
cognoſcébam.
Detrahéntem ſ
próximo ſuo, *
perſequébar.
Supérbo óculo
ſatiábili corde, *
hoc non edébam.
Oculi mei ad
terræ, ut ſédean

tùm : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iníquitátem.

Pseaume 102.

BEnedic, ánima mea, Dómino, * & ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino, * & noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis, * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam, * qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Miserátor, & miséricors Dóminus, * longánimis, & multùm miséricors.

Non in perpétuum irascétur, * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndùm peccáta nostra fecit nobis, * neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndùm altitúdinem cœli à terra * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantùm distat Ortus ab Occidénte, * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.

Division du Ps. 102.

QUómodo miserétur pater filiórum, miséртus est Dóminus timéntibus se, * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo sicut fœnum dies ejus, tanquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, & non subsístet, * & non co-

gnoscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * & usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justitia illius in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus.

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam: * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, * ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus, * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, in omni loco dominatiónis ejus: * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Bénedic, ánima mea, Dómino.

Capitule. 1. Joan. 3.

CHaríssimi, nunc filii Dei sumus, & nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam cùm apparúerit,

símil[es] e[i]
[...]niam vi[...]
sicuti est.
habet hanc [...]
sanctíficat se[...]
ille sanctus est.

A NO[...]

Ant. 2. d[...]

Pseaume 108

DEus, laudem m[...] ne tacúeris; * [...] os peccatóris, & os d[...] si super me apértum [...]

Locúti sunt adv[ér]sùm me linguâ dolós[a], & sermónibus ódii c[ir]cumdedérunt me, * [&] expugnavérunt me gra[]tis.

Pro eo ut me dilige[rent], detrahébant mi[hi]; * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Constitue super eum peccatórem: * & diábolus stet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci; * & episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant filii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur filii ejus, & mendicent, * & ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus; * & dirípiant alièni labóres ejus.

Non sit illi adjútor: * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

I. *Division du Ps.* 108.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini: * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, & dispéreat de terra memória eórum; * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem, & mendicum, * & compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, & véniet ei: * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, * & intrávit sicut aqua in interióra ejus, & sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur, * & sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum, * quia suávis est misericórdia tua.

II. *Division du Ps.* 108.

Líbera me, quia egénus & pauper ego sum; * & cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declinat ablátus sum, * & excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt à jejúnio; * & caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis, * vidérunt me, & movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine Deus meus; * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc, * & tu, Dómine, fecísti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces; * qui insúrgunt in me, confundántur; servus autem tuus lætábitur.

Induántur, qui détrahunt mihi, pudóre: * & operiántur sicut diplóide confusióne suâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo: * & in médio multórum laudábo eum,

Quia ástitit à dextris páuperis, * ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam.

Ant. Adjuva me, Dómine Deus meus, salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Capitule Hebr. 10.

FRatres: Nolíte amíttere confidéntiam vestram, quæ magnam habet remuneratiónem. Patiéntia enim vobis necessária est; ut voluntátem Dei faciéntes, reportétis promissiónem.

A VESPRES.

Antienne. 8. c. Beáti

Pseaume 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * ui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuá- quia manducábis,* us es, & benè tibi

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum,

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ;

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum.

Ant. 3. c. Confundántur.

Pseaume 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea,* dicat nunc Israël.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres; * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum; * confundántur, & convertántur retrórsum omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúſ-

quam evellátur, exáruit;

De quo non implévit manum suam qui metit, * & sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos, * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Confundántur omnes qui odérunt Sion.

Ant. 3. g. Sperávit.

Pseaume 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit.

Quia apud te propitiátio est: * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus, * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex omnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Sperávit ánima mea in Dómino.

Ant. 4. a. Speret.

Pseaume 130.

DOmine, non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam:

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc & usque in séculum.

Ant. Speret Israël in Dómino.

Ant. 1. a. Quàm bonum.

Pseaume 132.

ECce quàm bonum, & quàm jucúndum, * habitáre fratres in unum.

Sicut unguéntum in cápite, quod descéndit in barbam, barbam Aaron, * quod descéndit in oram vestimenti ejus.

Sicut ros Hermon, * qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic man-

dávit Dóminus benedictiónem, * & vitam uſque in ſéculum.

Ant. Quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum.

Capitule Rom. 15.

DEus ſpei répleat vos omni gáudio & pace in credéndo, ut abundétis in ſpe, & virtúte Spíritûs ſancti.

Hymne.

QUAM grande nobis, Cónditor,
Aſtris volúmen éxplicas!
His te poténtem flámmeis
Donas legéndum lítteris.

TE ſol vocánte próſilit.
Lunâque lux refléctitur.
Stellæ micant, & ſingulis
Tu certa ponis nómina.

QUI luce tantâ múneras
Terram, Deus, quàm díligi,
Quàm dignus es perénnibus
Orbis coli præcóniis!

ÆTHER quot ignes éxhibet,
Tot óribus te prædicat:
Ut prædicéris plénius,
His ora noſtra jungimus.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos fovet
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Ad te clamávi totâ die, Dómine: ℟. Lætífica ánimam ſervi tui.

A Magníficat, Ant. 1. a. Miſericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum.

A COMPLIES.

Ant. 3. A. Conſérva me.

Pſeaume 13.

DIxit inſípiens in corde ſuo: * Non eſt Deus.

Corrúpti ſunt, & abominábiles facti ſunt in ſtúdiis ſuis: * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Dóminus de cœlo proſpéxit ſuper filios hóminum, * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt: * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Sepúlcrum patens eſt guttur eórum: linguis ſuis dolóſè agébant: * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Quorum os maledic-

ne & amaritúdine
num est : * velóces
les eórum ad effun-
ıdum sánguinem.
Contrítio & infelíci-
in viis eórum, &
.m pacis non cogno-
·unt : * non est timor
:i ante óculos eórum.
Nonne cognóscent
nes qui operántur ini-
tátem, * qui dévo-
.t plebem meam sicut
am panis?
Dóminum non invo-
érunt ; * illic trepi-
'érunt timóre, ubi
ı erat timor.
Quóniam Dóminus in
eratióne justa est :
sílium ínopis confu-
.is, * quóniam Dó-
ıus spes ejus est.
Quis dabit ex Sion sa-
:re Israël ? * cùm
rterit Dóminus cap-
tátem plebis suæ,
ıltábit Jacob, & læ-
itur Israël.

Pseaume 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáɔ tuo ? * aut quis re-
:scet in monte sancto
?
Qui ingréditur sine
:ula, * & operátur
ítiam ;
Qui lóquitur veritá-
in corde suo * qui
non egit dolum in lingua sua ;
Nec fecit próximo suo
malum, * & opprobrium
non accépit advérsus
próximos suos ;
Ad nihilum dedúctus
est in conspéctu ejus
malígnus ; * timéntes
autem Dóminum glorí-
ficat ;
Qui jurat próximo
suo, & non décipit ; *
qui pecúniam suam non
dedit ad usúram, &
múnera super innocén-
tem non accépit.
Qui facit hæc, * non
movébitur in ætérnum.

Pseaume 15.

COnsérva me, Dómine, quóniam
sperávi in te : * dixi
Dómino : Deus meus
es tu, quóniam bonorum meórum non eges.
Sanctis qui sunt in
terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes
meas in eis.
Multiplicátæ sunt infirmitátes eorum ; *
póstea acceleravérunt.
Non congregábo conventícula eórum de
sanguínibus ? * nec
memor ero nóminum
eórum per lábia mea.
Dóminus pars hereditátis meæ, & cálicis

mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris; * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum; * ínsuper & usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper; * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea; * insuper & caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno; * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo; * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te.

Capitule. Eccli. 32.

BEnedícite Dóminum, qui fecit te. Qui vigiláverint ad illum invénient benedictiónem.

L E

A M

Invit. I

minus p

Venite :

Pseau

NO

c

Terræ c

Nos cor

mus

Te, ju

diu

UT á

Sordésq

luas

Donésqu

grát

Ut arce

MENS

pia

Quam

nóx

Obscúra

Et te

quæ

QUI r

Patr

Laus qui

Qui ch

ves

Sit par t

tus.

AU I.

Ant.

Ps

ATt

mei

; * inclináte au-
eltram in verba
ei.
riam in parábolis
um, * loquar pro-
nes ab initio.
nta audivimus, &
vimus ea, * &
noltri narravé-
obis.
i sunt occultáta à
órum, * in gene-
e áltera.
rántes laudes Dó-
c virtútes ejus, *
rabília ejus quæ

ascitávit testimó-
n Jacob, * & le-
sfuit in Israël.
nta mandávit pá-
nostris nota fácere
is suis, * ut co-
t generátio ál-

qui nascéntur, &
:nt, * & narrábunt
uis.
nant in Deo spem
, & non obli-
:ur óperum Dei, *
ndáta ejus ex-
t.
fiant sicut patres
, * generátio pra-
xásperans:
:rátio, quæ non
cor suum, * &
lt créditus cum
íritus ejus.

Filii Ephrem intendéntes & mitténtes arcum, * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus, quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægýpti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perduxit eos, * & státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi, * & tota nocte in illuminatióne ignis.

I. *Division du Ps. 77.*

INterrúpit petram in erémo, * & adaquávit eos velut in abýsso multa.

Et edúxit aquam de petra, * & dedúxit tanquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei, * in iram excitavérunt excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et malè locúti sunt

de Deo, * dixérunt: Nunquid póterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, * & torréntes inundavérunt.

Nunquid & panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus, & distulit: * & ignis accénsus est in Jacob, & ira ascéndit in Israël.

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus désuper, * & jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * & panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo; * cibária misit eis in abundántia.

II. *Division du Ps. 77.*

TRánstulit Austrum de cœlo, * & in
dúxit in virtúte sua A
cum.

Et pluit super e
púlverem carn
sicut arénam
latilia pen

Et ceci
dio cast

círcatabe

Et ma
saturáti
desidériu
lit eis; *
dáti à de

Adhuc
erant in
& ira Dei
eos.

Et occí
rum, * &
impedívi

In ómn
cavérunt
non cred
rabílibus

Et def
nitáte di
anni eóru
tióne.

Cum
quærébar
vertebánt
culo veni

Et rem
quia De
eórum, *
sus redém

E di

ndávit ut avér-
m suam, * &
céndit omnem
m :
ordátus est quia
t, * spíritus va-
non rédiens.
eus excélsus ipse
ricors, & pro-
t peccátis.

NOCTURNE.

℣. f. Elégit.

ision du Ps. 77.

ties exacerbavé-
t eum in desér-
iram concitavé-
n in inaquóso ?
nvérsi sunt, &
runt Deum, * &
i Israël exacer-
t.
sunt recordári
jus, * die quâ
eos de manu
is.
n Ægýp-
& pro-
o Tá-
sángui-
rum, *
n, ne bí-
eos cœno-
nédit eos, *
dispérdi-
ni fruc-
labóres

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum, * & possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ, indignatiónem, & iram, & tribulatiónem, * immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, & non pepércit à morte animábus eórum * & juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægýpti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum, * & perdúxit eos tanquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, & non timuérunt, * & inimícos eórum opéruit mare.

IV. *Div* ... *Ps.* 77. Et

INd ... mon-
te ... atiónis
suæ ..., quem
ac ... a ejus.
... e eórum
... rte diví-
... funículo
... e fecit in t

bernáculis eórum * tribus Iſraël.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excélſum, * & teſtimónia ejus non cuſtodiérunt.

Et avertérunt ſe, & non ſervavérunt pactum, quemádmodum patres eórum, * convérſi ſunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus ſuis, * & in ſculptílibus ſuis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & ſprevit; * & ad níhilum redégit valdè Iſraël.

Et répulit tabernáculum Silò, * tabernáculum ſuum; ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitá tem virtútem eórum,* & pulcritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúſit in gládio pópulum ſuum, * & hæreditátem ſuam ſprevit.

Júvenes eórum comédit ignis; * & vírgines eórum non ſunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt: * & víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus eſt tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino.

Et percúſſit inimícos ſuos in posterióra: * oppróbrium ſempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joſeph, * & tribum Ephraïm non elégit.

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

V. *Diviſion du Pſ.* 77. Et

ÆDificávit ſicut unicórnium ſanctifícium ſuum in terra, * quam fundávit in ſécula.

Et elégit David ſervum ſuum, * & ſúſtulit eum de grégibus óvium.

De poſt fœtántes accépit eum * páſcere Jacob ſervum ſuum, & Iſraël hæreditátem ſuam.

Et pavit eos in innocéntia cordis ſui; * & in intelléctibus mánuum ſuárum dedúxit eos.

Ant. Elégit Dóminus tribum Juda, montem Sion quem diléxit.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 5. f. Dómine.

Pſeaume 88.

MIſericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem & ge-

tératiónem, * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis; * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum;

Et ædificábo in generatiónem & generatiónem, * sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine: * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino, * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum, * magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris, * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, & tua est terra: * orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundásti.

Aquilónem, & mare tu creásti: * Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt.

Tuum bráchium cum poténtia: * firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua.

Justítia & judícium præparátio sedis tuæ: * misericórdia & véritas præcédent fáciem tuam.

I. *Division du Ps. 88.*

Beátus pópulus, qui scit jubilatiónem: * Dómine in lúmine vultûs tui ambulábunt;

Et in nómine tuo exultábunt totâ die, * & in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es: * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * & sancti Israël Regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, & dixísti: * Pósui adjutórium in poténte & exal-

távi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum, * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei : * & bráchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimícus in eo, * & filius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipsius inimícos ejus, * & odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, & misericórdia mea cum ipso ; * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu, * Deus meus, & suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam, * & testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in séculum séculi semen ejus, * & thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem de
rint tílii ejus
meam, * & in
meis non ambulá

Si justítias me
sanáverint, * &
ta mea non custo

Visitábo in vi
quitátes eórum,
verbéribus pecc
rum.

Misericórdiam
meam non di
ab eo, * neque
in veritáte mea ;

Neque profaná
taméntum meum
quæ procédunt d
meis, non fácian

II. *Division du*

Semel jurávi i
to meo, si
méntiar : * sem
in ætérnum ma

Et thronus ej
sol in conspéctu
sicut luna perfé
ætérnum, & t
cœlo fidélis.

Tu verò rep
despexísti, * d
christum tuum.

Evertísti testa
servi tui, * profa
terra Sanctuáriu

Destruxísti om
pes ejus : * posu
maméntum ejus
dinem.

Diripuérunt eu

ıſeúntes viam , *
eſt oppróbrium
ſuis.
ltáſti déxteram
éntium eum , *
ſti omnes inimí-
s.
tíſti adjutórium
:jus , * & non es
tus ei in bello.
ruxíſti eum ab
atióne , * & ſe-
us in terram col-

ɔráſti dies tém-
jus , * perfudíſti
nfuſióne.
equò , Dómine ,
infinem , * exar-
icut ignis ira tua ?
ıoráre quæ mea
ıtia : * nunquid
vanè conſtituiſti
filios hóminum ?
ı eſt homo , qui
, & non vidébit
n , * éruet áni-
ſuam de manu
,
ſunt miſericórdiæ
:íquæ , Dómine,*
uráſti David in
e tua ?
ıor eſto, Dómine,
ırii ſervórum tuó-
* (quod contínui
meo) multárum
ım ;
d exprobravérunt
i tui , Dómine , *

quod exprobravérunt commutatiónem chriſti tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * Fiat , fiat.

Ant. Dómine Deus virtútum , quis símilis tibi ?

℣. Deum exquisívi , mánibus meis nocte contra eum. ℟. Et non ſum decéptus.

A LAUDES.

℣. Laudábo nomen Dei cum cántico. ℟. Et magnificábo eum in laude.

Ant. 3. a. Exultáte.

Pſeaume 80.

EXultáte Deo adjutóri noſtro , * jubiláte Deo Jacob.

Súmite pſalmum , & date týmpanum , * pſaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tubâ , * in insígni die ſolemnitátis veſtræ ;

Quia præcéptum in Iſraël eſt , * & judícium Deo Jacob.

Teſtimónium in Joſeph póſuit illud , cùm exíret de terra Ægypti : * linguam quam non nóverat , audívit.

Divértit ab onéribus dorſum ejus : * manus

ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, & liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis : probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi pópulus meus, & contestábor te : * Israël, si audíeris me, non erit in te Deus recens, neque adorábis Deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti : * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam, * & Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndùm desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me, * Israël si in viis meis ambulásset.

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem, * & super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * & erit tempus eórum in sécula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * & de petrâ melle saturávit eos.

Ant. Exultáte Deo adjutóri nostro jubiláte Deo Jacob.

Ant. 2. d. Psallam.

Pseaume 107.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo, & psallam in glória mea.

Exúrge, glória mea, exúrge psaltérium & cíthara : * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus, & super omnem terram glória tua : * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac déxterâ tua, & exáudi me.

Ant. Psallam tibi, Dómine, quia magna est super cœlos misericórdia tua.

Ant. 6. F. Da nobis.

Division du Ps. 107.

DEus locútus est in sancto suo, exultábo, & dívidam Síchimam, * & convállem tabernaculórum diménar.

Meus est Gálaad, & meus est Manásses, * Ephraïm suscéptio capitis mei:

Juda rex meus, * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum; * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam.

Nonne tu Deus, qui repulísti nos, * & non exíbis, Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * & ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Ant. Da nobis auxílium de tribulatióne: quia vana salus hóminis.

Ant. 5. a. Convérsus est.

Cantique d'Isaïe. 12. 1.

Confitébor tibi Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, & consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus: * fiduciáliter agam, & non timébo;

Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus salvatóris, * & dicétis in illa die: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus:

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit; * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exúlta, & lauda habitátio Sion, * quia magnus in médio tui sanctus Israël.

Ant. Convérsus est furor tuus, Dómine, & consolátus es me.

(*Aux Fetes, Cantique d'Isaïe.* 26.

Urbs fortitúdinis nostræ Sion: * Salvátor ponétur in ea, murus & antemurále.

Aperíte portas, * & ingrediátur gens justa, custódiens veritátem.

Vetus error ábiit: servábis pacem: * pacem, quia in te sperávimus.

Sperástis in Dómino in sǽculis ætérnis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitántes in excélso, * civitátem sublímem humiliábit.
Humiliábit eam usque ad terram, * détrahet eam usque ad púlverem.
Conculcábit eam pes: * pedes páuperis gressus egenórum.
Sémita justi recta est: * rectus callis justi ad ambulándum.
Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: * nomen tuum & memoriále tuum in desidério ánimæ.
Anima mea desiderávit te in nocte: * sed & spíritu meo in præcórdiis meis de manè vigilábo ad te.
Cum féceris judícia tua in terra, * justítiam discent habitatóres orbis.
Misereámur ímpio, & non discet justítiam: * in terra sanctórum iníqua gessit, & non vidébit glóriam Dómini.
Dómine, exaltétur

enim óper
rátus es nol
Ant. 3.
Psean
LAuda
Dómi
Deum tuu
Quónian
seras portár
benedíxit f
Qui pósu
pacem: *
ménti satia
Qui emi
suum terræ
currit serm
Qui dat
lanam: * n
cínerem sp
Mittit cry
sicut buccé
fáciem frig
sustinébit ?
Emittet
& liquefáci
bit spíritus
aquæ.
Qui annú
suum Jacob
& judícia s
Non feci
ni natióni :

[redacted]

…non apparéntium.

Hymnus.

LUx ecce surgit áurea:
Pallens facéssat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diù
Erróre traxit dévio.

Hæc lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi;
Nihil loquámur súbdolum,
Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus,
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet.

Speculator adstat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Manè astábo tibi, Dómine, ℟. Et vidébo, quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Ad Benedictus, Antiphona. ℣. f. Serviámus Dómino in sanctitáte & justítia ómnibus diébus nostris.

A PRIME.

Ant. 2. d. Sit splendor.

Psaume 66.

DEus misereátur nostri, & benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur & exúltent Gentes, * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus, * & métuant eum omnes fines terræ.

Psaume 89.

DOmine, refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priúsquàm montes

fierent, aut formarétur terra & orbis, * à século & usque in séculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem : * & dixísti : Convertímini filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, tanquam dies hestérna quæ prætériit, * & custódia in nocte.

Quæ pro níhilo habéntur, * eórum anni erunt.

Manè sicut herba tránseat, manè flóreat, & tránseat : * véspere décidat, indúret, & aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo, * séculum nostrum in illuminatióne vultûs tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt : * & in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur:*dies annórum nostrórum, in ipsis septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni : * & ámpliùs eórum, labor & dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo, * & corripiémur.

Division du Pseaume 89.

QUis novit potestátem iræ tuæ, * & præ timóre iram tuam dinumeráre ?

Déxteram tuam sic notam fac, * & erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequò ? * & deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus manè misericórdiâ tuâ : * & exultávimus, & delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti, * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, & in ópera tua : * & dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, * & opus mánuum nostrárum dírige.

Ant. Sit splendor Dómini Dei nostri super nos.

Capitule. Hebr. II.

SIne fide impossíbile est placére Deo. Crédere enim opórtet accedéntem ad Deum quia

quia est, & inquiréntibus se remunerátor sit.

A TIERCE.

Ant. 1. d. Dómine.

Pseaume 41.

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum, * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * Quando véniam & apparébo ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídiè : Ubi est Deus tuus.

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam, * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis, & confessiónis, * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea, * & quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi, * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Division du Pseaume 41.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptéreà memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei; * & quare contristátus incédo, dùm affligit me inimícus ?

Dùm confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dùm dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus ? * quare tristis es, ánima mea, & quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi, * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Pseaume 83.

Quàm dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum ! * concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro

mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus, & Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine, * in sécula seculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te, * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaudi oratiónem meam, * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster áspice, Deus, * & réspice in fáciem christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam & veritátem díligit Deus, * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Ant. Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Capitule. Rom. 10.

CORde créditur ad justítiam; ore autem conféssio fit ad salútem; dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur.

A SEXTE.

Ant. 6. f. Suávis est.

Pseaume 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu

meo mensam, * advérsùs eos qui tribulant me.

Impinguásti in óleo caput meum; * & calix meus inébrians quàm præclárus est.

Et misericórdia tua subsequétur me: * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini: * in longitúdinem diérum.

Pseaume 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & lætentur.

Magnificáte Dóminum mecum: * & exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, & exaudívit me: * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini, * & fácies vestræ nón confundéntur.

Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum; * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini incircúitu timéntium eum, * & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Division du Pseaume 33.

VEníte, filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo, * & lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte à malo, & fac bonum: * inquire pacem, & perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos: * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxtà est Dóminus

iis qui tribuláto sunt corde : * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justòrum, * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * & qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * & non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Suávis est Dóminus, beátus vir qui sperat in eo.

Capitule. Jacques 2.

QUid próderit, fratres mei, si fidem quis dicat se habére, ópera autem non hábeat? Nunquid póterit fides salváre eum ? Fides si non hábeat ópera, mórtua est in semetípsa.

A N O N E.

Ant. 2. d. Ne memíneris.

Pseaume 78.

DEus, venérunt Gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum : * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cœli : * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tanquam aquam in circúitu Jerúsalem ; * & non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris, * subsannátio & illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequò, Dómine, irascéris in finem ? * accendétur velut ignis zelus tuus ?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt, * & in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt :

Quia comedérunt Jacob, * & locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, citò antícipent nos misericórdiæ tuæ, * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster, & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos, * & propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum :

Ne fortè dicant in Géntibus, * Ubi est Deus eórum ?

tus. Tu es spes mea, mine, pórtio mea in a vivéntium.
apitule. Rom. 5.
Jstificáti ex fide, pacem habeámus ad um, per Dóminum trum Jesum Chris-t: per quem & ha-nus accéssum per fi-a in grátiam istam, qua stamus, & glo-nur in spe glóriæ rum Dei.

Hymne.

DIE cadénte, Cón-ditor,
li loquáces íncolæ,
ique cives æquoris,
prosequántur láu-dibus.
LUDENT benígnum,
próvido
format omnes nú-mine;
dent Poténtem, qui mari,
lóque donat vívere.
LAS leves quis cóm-modet,
bus colúmba tóllitur?
ræ tenácis ímmemor
o quiéscet spíritus.
JNCTO poténtes fœ-dere,
es, & alma cháritas
dant amátis, sédi-bus
s vincla carnis ág-gravant.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíri-tus. Amen.

℣. Os meum annun-tiábit justítiam tuam,
℟. Totâ die salutáre tuum.

A Magníficat, *Ant.* 3. a. Potens est Dómi-nus, & sanctum nomen ejus.

A COMPLIES.

Ant. 2. D. Exáudi.

Pseaume 31.

BEáti quorum remís-sæ sunt iniquitátes, * & quorum tecta sunt pec-cáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus pec-cátum, * nec est in spí-ritu ejus dolus.

Quóniam tácui, in-veteravérunt ossa mea * dùm clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dùm confígitur spina.

Delictum meum có-gnitum tibi feci: * & injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor ad-vérsùm me injustítiam meam Dómino: * & tu

meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum.

Et confitébor nómini tuo super misericórdia tua, & veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne nomen sanctum tuum.

In quacúnque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, & humília réspicit, * & alta à longè cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me; * & super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : Dómine, misericórdia tua in séculum, * opera mánuum tuárum ne despícias.

Dómine, misericórdia tua in séculum.

Ant. 3. g. Tu es

Pseaume. 141.

Voce meâ ad Dóminum clamávi; * voce meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum : * & tu cognovísti sémitas meas.

In via hac quâ ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam; * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me, * & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam, * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me, * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.

:um, * quóniam
:i.
·e à me plagas
à fortitúdine ma-
ego deféci.
increpatiónibus
iniquitátem cor-
hóminem, & ta-
fecísti sicut ará-
ánimam ejus; *
amen vane con-
r omnis homo.
ıdi oratiónem
; Dómine, & de-
ónem meam: *
; pércipe lácry-
cas.
:eas, quóniam ád-
go sum apud te,
:grínus, * sicut
patres mei.
itte mihi, ut re-
r priúsquam á-
* & ámpliùs non

enne. Exáudi ora-
ı meam, Dómi-
t deprecatiónem

itule. *Jud*. 20.
[aríssimi, super-
dificántes vosme-
sanctíssimæ vestræ
in Spíritu sancto
s, vosmetípsos in
.óne Dei serváte,
:ántes misericór-
Dómini nostri Je-
·isti in vitam ætér-

LE VENDREDI

A MATINES.

Invitatoire. Venite, adorémus, & * Procidámus ante Deum.

Pseaume. Venite. 2.

Hymne.

TU Trinitátis únitas,
Orbem poténter qui regis,
Atténde laudis cánticum
Quod excubántes psállimus.

NAM léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum,

SI fraude lusi dæmonum
In nocte quid delíquimus,
Tuâ poténti gràtiâ
Dies renáscens déleat.

NEC corpus adstet sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Nec críminis contágio
Tepéscat ardor spíritûs.

OB hoc, redémptor, quæsumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis
Nullis ruámus áctibus.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos fove

Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 3. g. Ego autem.

Pseaume. 51.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Totâ die injustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem, * iniquitátem magis, quàm loqui æquitátem.

Dilexísti omnia verba præcipitatiónis, * lingua dólosa.

Proptéreà Deus déstruet te in finem, * evéllet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, & radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, & timébunt, & super eum ridébunt, & dicent; * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum.

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum, * & præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum: & in séculum séculi.

Confitébor tibi in séculum quia fecísti, * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Pseaume 54.

EXáudi, Deus oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam, * inténde mihi, & exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea, * & conturbátus sum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * & in ira moléfti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * & formído mortis cécidit super me.

Timor & tremor venérunt super me: * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ? * & volábo & requiéscam.

Ecce elongávi fúgiens * & mansi in solitúdine.

Expectábam eum, qui salvum me fecit, * à pusillanimitáte spíritûs, & tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum; * quóniam

quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas : * & labor in médio ejus, & injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra, & dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi * sustinuíssem útique :

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset, * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero homo unánimis, * dux meus, & notus meus.

Qui simul mecum dulces capiébas cibos : * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos, * & descéndant in inférnum vivéntes :

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi : * & Dóminus salvábit me.

Division du Pseaume 54.

Vespere, & manè & merídiè nárrabo & annuntiábo : * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi : * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humiliábit illos, * qui est ante sǽcula.

Non enim est illis commutátio, & non timuérunt Deum : * exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt ab ira vultûs ejus, * & appropinquávit cor illíus.

Molliti sunt sermónes ejus super óleum, * & ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, & ipse te enútriet : * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu verò, Deus, dedúces eos, * in púteum intéritûs.

Viri sánguinum & dolósi non dimidiábunt dies suos, * ego autem sperábo in te, Dómine.

Ant. Ego autem sperábo in te, Dómine.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 4. *irreg.* c. Deus meus.

Pseaume 58.

Eripe me de inimícis meis, Deus meus, *

& ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * & de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam : * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum Dómine, * sine iniquitáte cucúrri, & diréxi.

Exúrge in occúrsum meum, & vide : * & tu Dómine Deus virtútum, Deus Israël.

Inténde ad visitándas omnes gentes, * non miseréaris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam, & famem patiéntur ut canes, * & circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo & gládius in lábiis eórum : * quóniam quis audívit ?

Et tu Dómine, deridébis eos :* ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia, Deus suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Division du Pseaume 58.

DEus osténdet mihi super inimícos meos : * ne occídas eos nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua, * & depóne eos protéctor meus, Dómine.

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum ; * & comprehendántur in supérbia sua.

Et de execratióne & mendácio annuntiabúntur, * in consummatióne, in ira consummatiónis, & non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob, * & fínium terræ.

Converténtur ad vésperam, & famem patiéntur ut canes, * & circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum ; * si verò non fúerint saturáti, & murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam, * & exultábo manè misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, & refúgium meum, * in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, quia Deus, suscéptor meus es ; * Deus meus misericórdia mea.

Pseaume 60.

EXáudi, Deus, deprecatiónem meam, * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi, dùm anxiarétur cor meum, * in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sécula, * prótegar in velaménto alárum tuárum :

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies ; * annos ejus usque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 3. a. Exáudi me,

Pseaume 68.

SAlvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profúndi, * & non est substántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei, dùm spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injústè : * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam ; * & delícta mea à te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me, qui expéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me, * qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustinui oppróbrium, * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * & pe-

regrínus fíliis matris
me æ.
Quóniam zelus do-
mûs tuæ comédit me ; *
& oppróbria exprobrán-
tium tibi cecidérunt
super me.
Et opérui in
ánima
factum
brium
Et p
meum
factus su
bolam. n para-
Advérsum me loque-
bántur qui sedébant in
porta ; * & in me psallé-
bant qui bibébant vinum.
Ego vero oratiónem
meam ad te , Dómi-
ne ; * tempus beneplácí-
ti , Deus.
In multitúdine miseri-
córdiæ tuæ exáudi me, *
in veritáte salútis tuæ.
Eripe me de luto , ut
non infígar : * líbera
me ab iis , qui odérunt
me , & de profúndis
aquárum.
Non me demérgat
tempéstas aquæ , neque
absórbeat me profún-
dum , * neque úrgeat
super me púteus os suum.
I. *Division du Ps. 68.*
EXáudi me , Dómi-
ne , quóniam benígna est misericórdia

tua : * secúndum
túdinem misera
tuárum réspice in
Et ne avértas
tuam à púero tu
quóniam tribulor
citer exáudi me.
Inténde ánimæ m
& líbera eam : * pro
inimícos meos éripe
Tu scis impropé
meum , & confusión
meam , * & reverénti
meam.
In conspéctu tuo su
omnes , qui tribulan
me , * impropérium ex
pectávit cor meum , &
misériam.
Et sustínui qui simul
contristarétur , & non
fuit : * & qui consolaré
tur , & non invéni.
Et dedérunt in escam
meam fel , * & in siti
mea potavérunt me acé-
to.
Fiat mensa eórum, *
ram ipsis in láqueum co
& in retributiónes , & in
scándalum.
Obscuréntur óculi eó-
rum ne vídeant , * &
dorsum eórum semper
incúrva.
Effúnde super eos
iram tuam , * & furor
iræ tuæ comprehéndat
eos.
Fiat habitátio eórum

deſérta, * & in tabernáculis eórum non ſit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percuſſiſti, perſecúti ſunt; * & ſuper dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem ſuper iniquitátem eórum ; * & non intrent in juſtítiam tuam.

Deleántur de Libro vivéntium, * & cum juſtis non ſcribántur.

Ego ſum pauper & dolens ; * ſalus tua, Deus, ſuſcépit me.

II. *Diviſion du Pſ. 68.*

LAudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo ſuper vítulum novéllum, * córnua producéntem & úngulas.

Vídeant páuperes, & læténtur : * quærite Deum, & vivet ánima veſtra.

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus, * & vinctos ſuos non deſpéxit.

Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus ſalvam fáciet Sion ; * & ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hereditáte acquírent eam.

Et ſemen ſervórum ejus poſſidébit eam ; * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. Exáudi me, Dómine, quóniam benígna eſt miſericórdia tua.

℣. Illúmina óculos meos, Dómine. ℟. Ne unquam obdórmiam in morte.

A LAUDES.

℣. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. ℟. Et pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Ant. 3. c. Egénus.

Pſeaume 69.

DEus, in adjutórium meum inténde ; * Dómine, ad adjuvándum me feſtína.

Confundántur & revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsùm, & erubéſcant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur ſtatim erubeſcéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent & læténtur in te omnes, qui quærunt te ; * & dicant ſemper : Magnificétur Dó-

minus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus, & pauper sum, * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, & liberátor meus es tu ; * Dómine, ne moréris.

Ant. Egénus & pauper sum, Deus, ádjuva me.

Ant. 4. f. Deus meus.

Pseaume 70.

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum, * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agéntis, & iníqui.

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine : * Dómine, spes mea à juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero, de ventre matris meæ tu es protéctor meus : * in te cantátio mea semper.

Tanquam prodígium factus sum multis, * & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut can[illegible] glóriam tuam, * [illegible] die magnitúdinem [illegible].

Ne projícias me in témpore senectútis : * cùm defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi : * & qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.

Dicéntes : Deus derelíquit eum ; persequímini, & comprehéndite eum ; * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me : * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundántur & defíciant detrahéntes ánimæ meæ : * operiántur confusióne & pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo ; * & adjíciam super omnem laudem tuam.

Ant. Deus meus, in auxílium meum réspice.

Ant. 1. a Exultábunt.

Division du Pseaume 70.

OS meum annuntiábit justítiam tuam, * totâ die salutáre tuum.

Quóniam non cognó-

ri litteratúram, introíbo in potentias Dómini: * Dómine, memorábor justitiæ tuæ solius.

Deus, docuísti me à juventúte mea; * & usque nunc pronuntiábo mirabilia tua;

Et usque in senéctam & sénium, * Deus, ne derelinquas me.

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra est,

Poténtiam tuam, & justitiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus, quis similis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas & malas: * & convérsus vivificásti me, & de abyssis terræ íterum reduxísti me.

Multiplicásti magnificéntiam tuam, * & convérsus consolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam, Deus: * psallam tibi in cíthara, Sanctus Israël.

Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi; * & ánima mea, quam redemísti.

Sed & lingua mea tota die meditábitur justitiam tuam, * cùm confúsi & revériti fuerint, qui quærunt mala mihi.

Ant. Exultábunt labia mea cùm cantávero tibi; & ánima mea quam redemísti.

Ant. 7. b. Opéruit.

Cantique d'Habacuc. 3.

DOmine audivi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies: * cùm irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * & sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus, * & laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit: córnua in mánibus ejus; * ibi abscóndita est fortitúdo ejus.

Ante fáciem ejus ibit mors: * & egredietur diábolus ante pedes ejus.

Stetit, & mensus est terram, * aspéxit, & dissolvit Gentes, & contríti sunt montes séculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Nunquid in flumínibus irátus es, Dómine: * aut in flumínibus furor tuus, vel in mari indignátio tua?

Qui aſcéndes ſuper equos tuos, * & quadrígæ tuæ ſalvátio.

Súſcitans ſuſcitábis arcum tuum, * juraménta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios ſcindes terræ, vidérunt te, & doluérunt montes: * gurges aquárum tránſiit.

Dedit abýſſus vocem ſuam; * altitúdo manus ſuas levávit.

Sol & luna ſtetérunt in habitáculo ſuo, in luce ſagittárum tuárum, * ibunt in ſplendóre fulgurántis haſtæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram, * & in furóre obſtupefácies Gentes.

Egréſſus es in ſalútem pópuli tui, * in ſalútem cum Chriſto tuo.

Percuſsíſti caput de domo ímpii, * denudáſti fundaméntum ejus uſque ad collum.

Maledixíſti ſceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad diſpergéndum me.

Exultátio eórum, * ſicut ejus qui dévorat páuperem in abſcóndito.

Viam fecíſti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, & conturbátus eſt venter meus: * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óſſibus meis, * & ſubter me ſcáteat.

Ut requiéſcam in die tribulatiónis, * ut aſcéndam ad pópulum accínctum noſtrum.

Ficus enim non florébit, * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ, * & arva non áfferent cibum.

Abſcindétur de ovíli pecus, * & non erit arméntum in præſépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * & exultábo in Deo Jeſu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea, * & ponet pedes meos quaſi cervórum.

Et ſuper excélſa mea dedúcet me victor * in pſalmis canéntem.

Ant. Opéruit cœlos glória ejus, & laudis ejus plena eſt terra.

, *Cantique*
10.
justis sa-
mercédem
m, * &
n via mi-

in vela-
& in luce
octem.
os per ma-
' & transf-
quam ni-

item illó-
n mare, *
e inferó-
os.
lérunt, *
m.
vérunt ,
nen sanc-
& victri-
uam lau-
er :
sapiéntia
órum, *
ntium se-

Laudábo.
145.
ma mea,
, laudá-
in vita
lam Deo
úero.
idere in
* in filiis
n quibus

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam; * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus: spes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in séculum, facit judícium injúriam patiéntibus; * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos; * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum & víduam suscípiet, * & vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dominus in sécula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem & generatiónem.

Ant. Laudábo Dóminum in vita mea.

Capitule. 1. *Pierre.* 4.

CHaríssimi, Communicántes Christi passiónibus gaudéte, ut & in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultántes. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis.

Hymne.

ÆTERNA cœli glória,
Beáta spes mortálium,
Summi tonántis Unice,
Castæque proles Vírginis.

DA déxteram surgéntibus,
Exúrgat & mens sóbria,
Flagrans & in laudem Dei
Grates rependat débitas.

ORTUS refúlget lúcifer,
Præítque Solis núntius:
Cadunt ténebræ nóctium:
Lux sancta nos illúminet:

MANENSQUE nostris sénsibus,
Noctem repéllat séculi,
Omníque fine témporis
Purgáta servet péctora.

SINCERA radíces agat
In corde símplici fides,
Immóta spes congáudeat,
His major adsit cháritas.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Ad te orábo, Dómine, ℟. Manè exáudies vocem meam.

A Benedíctus, Antienne. 3. a. Per víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto.

A PRIME.

Ant. 8. c. Dómine.

Pseaume 34.

JUdica, Dómine, nocéntes me; * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma & scutum: * & exúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, & conclúde advérsùs eos, qui persequúntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur & revereántur, * quærentes ánimam meam.

Avertántur retrórsùm, & confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti: * & Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum: * & Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui: * supervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat; & cáptio, quam abscóndit apprehéndat eum: * & in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.

I. *Division du Pseau. 34.*

SUrgéntes testes iníqui: * quæ ignorábam, interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam: * & orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens & contristátus sic humiliábar.

Et advérsùm me lætáti sunt, & convenérunt; * congregáta sunt super me flagélla, & ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? * restítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníquè, * qui odérunt me gratis, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebántur; * & in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum: * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas à me.

II. *Division du Ps. 34.*

EXúrge & inténde judício meo: * Deus meus, & Dóminus meus, in causam meam.

Júdica me secúndùm justítiam tuam, Dómine Deus meus: * & non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdi-

bus suis : Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant & revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne & reveréntiâ : * qui magna loquúntur super me.

Exlútent & læténtur qui volunt justítiam meam, * & dicant semper : Magnificétur Dóminus qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam : * totâ die laudem tuam.

Ant. Dómine, ne discédas à me, exúrge & inténde judício meo.

Capitule. I. *Pierre.* 2.

SI benefaciéntes patiénter sustinétis : hæc est grátia apud Deum, in hoc enim vocáti estis : quia & Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus.

A TIERCE.

Ant. 2. d Tu Dómine.

Pseaume. 25.

JUdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum, * & in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me, Dómine, & tenta me : * ure renes meos & cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est : * & complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis : * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium : * & cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas : * & circúmdabo altáre tuum, Dómine.

Ut áudiam vocem laudis, * & enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * & cum viris sánguinum vitam meam.

In quorum mánibus iniquitátes sunt : * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum : * rédime me, & miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto : * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Pseaume 39.

EXpéctans expectávi Dóminum, * & inténdit mihi.

Et

Et exaudívit preces meas, * & edúxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos, * & diréxit gressus meos.

Et immisit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt, * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus: * & non respéxit in vanitátes & insánias falsas.

Multa fecísti, tu Dómine Deus meus, mirabília tua: * & cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, & locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluísti, * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum & pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Division du Pseaume 39.

ANnuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo, * veritátem tuam & salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miseratiónes tuas à me: * misericórdia tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei, * & cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur & revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsùm, & revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent & læténtur

ſuper te omnes quærén-tes te, * & dicant ſemper : Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego autem mendícus ſum & pauper, * Dóminus ſollícitus eſt mei.

Adjútor meus, & protéctor meus tu es, * Deus meus, ne tardáveris.

Ant. Tu, Dómine, ne longè fácias miseratiónes tuas à me.

Capitule I. *Pierre* I.

NOn corruptibílibus auro, vel argénto redémpti eſtis de vana veſtra converſatióne patérnæ traditiónis : ſed pretióſo ſánguine quaſi agni immaculáti Chriſti, & incontamináti.

A SEXTE.

Ant. 6. f. Dómine.

Pſeaume 21.

DEus Deus meus, réſpice in me; quare me dereliquíſti? * longè à ſalúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exáudies; * & nocte, & non ad inſipiéntiam mihi.

Tu autem in ſancto hábitas, * Laus Iſraël.

In te ſperavérunt patres noſtri; * ſperavérunt, & liberáſti eos.

Ad te clamavérunt, & ſalvi facti ſunt : * in te ſperavérunt, & non ſunt confúſi.

Ego autem ſum vermis, & non homo, * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me derisérunt me : * locúti ſunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * ſalvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxíſti me de ventre, * ſpes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projéctus ſum ex útero, * de ventre matris meæ, Deus meus es tu.

I. *Diviſion du Pſeau.* 21.

NE diſcéſſeris à me quóniam tribulátio próxima eſt, * quóniam non eſt qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi; * tauri pingues obſedérunt me.

Aperuérunt ſuper me os ſuum, * ſicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúſus ſum : * & diſpérſa ſunt ómnia oſſa mea.

Factum eſt cor meum tanquam cera liquéſcens in médio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit faucibus meis: * & in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi verò consideravérunt & inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, & super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine ne elongáveris auxílium tuum à me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam: * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis,

Nec avértit fáciem suam à me: * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

II. *Division du Ps.* 21.

APud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, & saturabúntur: & laudábunt Dóminum qui requirunt eum: * vivent corda eórum in séculum séculi.

Reminiscéntur & converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus: * univérsæ famíliæ Géntium

Quóniam Dómini est regnum: * & ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * & semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventura: * & annuntiábunt cœli justítiam ejus populo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me.

Capitule Ephef. 2.

NUnc in Chrifto Jefu vos, qui aliquándo erátis longè, facti eftis propè in fánguine Chrifti. Ipfe enim eft pax noftra.

A NONE.

Ant. 7. a. Ego autem.

Pfeaume 30.

IN te, Dómine, fperávi, non confúndar in ætérnum: * in juftítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Efto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut falvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abfcondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

... manus tuas com... o fpíritum meum:* ...ifti me, Dómine veritátis.

... obfervántes va... fupervácuè.

...em in Dómino fperávi,* exultábo, & lætábor in mifericórdia tua.

Quóniam refpexifti humilitátem meam: * falváfti de neceffitátibus ánimam meam.

Nec conclusifti me in mánibus inimíci: * ftatuífti in loco fpatiófo pedes meos.

I. *Divifion du Pf.* 30.

MIferére mei, Dómine: quóniam tríbulor: * conturbátus eft in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus;

Quóniam defécit in dolóre vita mea; * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta eft in paupertáte virtus mea; * & offa mea conturbáta funt.

Super omnes inimícos meos factus fum oppróbrium & vicínis meis valdè, * & timor notis meis

Qui vidébant me, foras fugérunt à me, * oblivióni datus fum, tanquam mórtuus à corde.

Factus fum tanquam vas pérditum; * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu:

In eo dùm convenírent fimul advérfùm me, * accípere ánimam meam confiliáti funt.

Ego autem in te fperá-

,Dómine;* dixi:Deus
meus es tu, in mánibus
tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * & a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, & deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia & in abusióne.

II. *Division du Ps.* 30.

QUàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te!

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * à conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * à contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus, * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum à fácie oculórum tuórum.

Ideò exaudísti vocem oratiónis meæ: * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam veritátem requiret Dóminus, & retribuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Ant. Ego autem in Dómino sperávi.

Capitule. 1. *Corinthiens.* 6.

EMpti estis prétio magno. Glorificáte, & portáte Deum in córpore vestro.

A VESPRES.

Ant. 5. a. Ecce.

Pseaume 138.

DOmine, probásti me, & cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, & resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longè, * sémitam meam, & funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima & antíqua: * tu formásti me, & posuísti super me manum tuam.

[illegible] facta est [illegible] ex me : * [illegible] est, & non [illegible]

[illegible] a [illegible] : * & quo a [illegible] fugiam :

Si [illegible] in cælum, tu illic es ; * si descéndero in inférnum, ades.

Si [illegible] pennas meas [illegible], * & habitávero in extrémis maris.

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me ; * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non ob[illegible]abúntur a te, & nox sicut dies illuminábitur, * sicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos, * suscepísti me [illegible]tero matris meæ.

℣. Ecce, Dómine, [illegible]novísti ómnia, [illegible]ma & antíqua.

[illegible] 3. c. Deduc.

[illegible] du Ps. 138.

[illegible]onfitébor tibi quia [illegible] terr[illegible] magnifi[illegible] [illegible]tus [illegible]irabília [illegible] ope[illegible] [illegible] mea [illegible] [illegible] tum os

meum a te, quod fecísti in occúlto ; * & substántia mea in inferióribus terræ.

[illegible] vidérunt óculi tui, & in libro tuo omnes scribéntur ; * dies formabúntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honoricáti sunt amíci tui, Deus * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, & super arénam multiplicabúntur : * exsurréxi, & adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres ; * viri sánguinum, declináte à me.

Quia dícitis in cogitatióne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam : * & super inimícos tuos tabescébam ?

Perfécto ódio óderam illos, * & inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, & scito cor meum : * intérroga me, & cognósce sémitas meas.

Et vide si via iniquitátis in me est : * & deduc me in via ætérna.

Ant. Deduc me, Dómine, in via ætérna.

Antienne. 7. a. Custódi me.

Pseaume 139.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo : * viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * totâ die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris, * & ab homínibus iníquis éripe me ;

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum ; * juxta iter scándalum posuérunt mihi :

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Ant. Custódi me, Dómine, de manu peccatóris.

Ant. 3. c. Dómine.

Division du Ps. 139.

DOmine, Dómine, virtus salútis meæ, * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne fortè exalténtur.

Caput circúitus eórum ; * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindíctam páuperum.

Verúntamen justi confitebúntur nómini tuo : * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Dómine, virtus salútis meæ, ne derelínquas me.

Ant. 8. g. Non declínes.

Pseaume 140.

DOmine, clamávi ad te, exáudi me ; * inténde voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo, * & óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis;

Cùm homínibus operántibus iniquitátem: * & non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia; & increpábit me; * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum:

Quóniam adhuc & orátio mea, * in beneplácitis eórum.

Absórpti sunt juncti petræ júdices eórum, * áudient verba mea quóniam potuérunt.

Sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram;* dissipáta sunt ossa nostra secùs inférnum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei; * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me à láqueo quem statuérunt mihi; * & à scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Antienne. Non declínes cor meum, Dómine, verba malítiæ.

Capitule Heb. 13.

JEsus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est. Exeámus ígitur ad eum extra castra, impropérium ejus portántes.

Hymne.

TELLUS abúndat bélluis:
Opus fidélis pérsequi
Manum Creátor ádmovet,
Homóque primus cónditur.

LIMUS períto dúcitur
Molles in artus póllice:
Inspírat in vultum Deus,
Et vita limum pérmeat.

IMAGO nos Dei sumus,
Qui fronte rectâ fíngimur:
Sit cura semper íntegris
Deum reférre móribus.

QUI nos eódem, Cónditor,
Ad te creásti púlvere,
Opus tuæ poténtiæ
Fac stet tuâ cleméntiâ.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Clamávi ad te, Dómine, totâ die,
℟. Expándi ad te manus meas.

Magníficat, *Ant.* a. Esuriéntes implé- bonis; & dívites di- misit inánes.

COMPLIES.

Ant. 8. g. Dómine.

Pseaume 37.

Domine, ne in furóre tuo árguas me: * que in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi, * & confirmásti super me ma- num tuam:

Non est sánitas in car- ne mea à fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meó- rum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt ca- put meum, * & sicut onus grave graváæ sunt super me.

Putruérunt & corrúptæ sunt cicatrices meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, & curvátus sum usque in finem: * totâ die con- tristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusióni- bus, * & non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, & hu- miliátus sum nimis: * rugiébam à gémitu cor- dis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Division du Pseaume 37.

Cor meum conturbá- tum est, derelíquit me virtus mea, * & lu- men oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Amíci mei & próximi mei * advérsùm me ap- propinquavérunt & ste- térunt:

Et qui juxta me erant de longè steterúnt: * & vim faciébant qui quæ- rébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vani- tátes, * & dolos totâ die meditabántur.

Ego autem tanquam surdus non audiébam, * & sicùt mutus non apé- riens os suum.

Et factus sum sicut ho- mo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dó- mine, sperávi, * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi, Nequándo supergáudeant mihi ini- mici mei: * & dùm com- movéntur pedes mei, su- per me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * & dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me : * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus, * ne discésseris à me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Pseaume 55.

MIserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo : * totâ die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die : * quóniam multi bellántes advérsùm me.

Ab altitúdine diéi timébo : ego verò in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabántur : * advérsùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt & abscóndent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro nihilo salvos fácies illos, * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi, * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Sicut & in promissióne tua, * tunc convertént ur inimíci mei retrórsùm.

In quacúnque die invocávero te, * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem; * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, quæ reddam, * laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapsu, * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Dómine, Deus meus, ne discésseris à me.

Capitule. 1. *Thess.* 5.

FRatres : Non pósuit nos Deus in iram,

quisitiónem sa-
Dóminum no-
um Christum,
ius est pro nobis
igilémus, sive
ius, simul cum
nus.

AMEDI
ATINES.
Ipse est Dómi-
noster: * Ve-
émus.
*. Veníte, 2.
Hymne.
Æ Parens cle-
tiæ,
gis qui máchi-
,
substántiæ,
e persónis Deus
ROS pius cum
cis
nignè súscipe:
le puro sór-
.
iámur lárgiùs.
IOS jecúrque
idum
adúre cón-
:
ut artus éxcu-
ióto péssimo.
NQUE ut horas
um
icinéndo rúm-
s,
omnes áffatim
átæ pátriæ.

Qui nos creávit laus
Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos fovet
Sit par tibi laus, Spíri-
tus. Amen.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 8. g. Dómine.

Pseaume 40.

BEátus qui intélligit super egénum & páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * & loquebátur in idípsum.

Advérsùm me susurrábant omnes inimíci

mei, * adversùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsùm me: * Nunquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi, * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, & resúscita me: * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti, * & confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël à século, & usque in séculum: * Fiat, fiat.

Pseaume 48.

Audíte hæc, omnes Gentes: * áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem.

Quique terrígenæ, & filii hóminum, * simul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam, * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte sua, * & in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo? * non dabit Deo placatiónem suam.

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ: * & laborábit in ætérnum, & vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cùm víderit sapiéntes moriéntes: * simul insípiens & stultus períbunt.

Et relínquent aliénis divítias suas, * & sepúlcra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie, & progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cùm in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis: * & pósteà in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósiti sunt: * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum justi in matutíno : * auxílium eórum veteráſcet in inférno à glória eórum.

Verúntamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi , * cùm accéperit me.

Diviſion du Pſaume 48.

Ne timúeris cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam cùm interíerit, non ſumet ómnia ; * neque deſcéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsius benedicétur ; * confitébitur tibi cùm benefécеris ei.

Introíbit uſque in progénies patrum ſuórum, * & uſque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre eſſet, non intelléxit: * comparátus eſt juméntis inſipiéntibus , & ſimilis factus eſt illis.

Ant. Dómine, miſerére mei; ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.

AU II. NOCTURNE.

Ant 4. irreg. c. Tibi, Deus.

Pſeaume 61.

Nonne Deo ſubjécta erit ánima mea ? * ab ipſo enim ſalutáre meum.

Nam & ipſe Deus meus , & ſalutáris meus, ſuſcéptor meus , * non movébor ámpliùs.

Quoúſque irrúitis in hóminem ? * interfícitis univérſi vos tanquam paríeti inclináto & macériæ depúlſæ ?

Verúntamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in ſiti:* ore ſuo benedicébant ; & corde ſuo maledicébant.

Verúntamen Deo ſubjécta eſto, ánima mea;* quóniam ab ipſo patiéntia mea.

Quia ipſe Deus meus, & ſalvátor meus , adjútor meus : * non emigrábo.

In Deo ſalutáre meum & glória mea : * Deus auxílii mei , & ſpes mea in Deo eſt.

Speráte in eo , omnis congregátio pópuli , effúndite coram illo corda veſtra : * Deus adjútor noſter in ætérnum.

Verúntamen vani fílii hóminum , mendáces fílii hóminum in ſtatéris, * ut decípiant ipſi de vanitáte in idípſum.

Nolíte ſperáre in ini-

quitáte, & rapínas no-
líte concupíscere; * di-
vítiæ si áffluant, nolíte
cor appónere.

Semel locútus est Deus,
duo hæc audívi, quia
potéstas Dei est, & tibi,
Dómine, misericórdia, *
quia tu reddes unicuíque
juxta ópera sua.

Pseaume 63.

EXáudi, Deus, ora-
tiónem meam cùm
déprecor: * à timóre
inimíci éripe ánimam
meam.

Protexísti me à con-
véntu malignántium, *
à multitúdine operán-
tium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut
gládium linguas suas, *
intendérunt arcum rem
amaram, ut sagíttent in
occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt
eum, & non timé-
bunt: * firmavérunt sibi
sermónem nequam.

Narravérunt ut abs-
cónderent láqueos: * di-
xérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitá-
: * defecérunt scru-
tes scrutínio.
ccédet homo ad cor
m; * & exaltábitur
s.
ittæ parvulórum fa-
nt plagæ eórum; *

& infirm
eos lingu

Contur
nes qui vi
& timuit o

Et annunt
ra Dei, *
intellexérun

Lætábitur
Dómino, &
eo, * & la
omnes recti c

Pseaume

COnfitébim
Deus, * c
mur, & invocáb
men tuum.

Narrábimus m
lia tua: * cùm ac
tempus, ego ju
judicábo.

Liquefácta est
& omnes qui hábitan
ea: * ego confirmávi
lúmnas ejus.

Dixi iníquis: Noli
iníquè ágere: * & de
linquéntibus: Nolíte
exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in al-
tum cornu vestrum: *
nolíte loqui advérsus
Deum iniquitátem.

Quia neque ab Orién-
te, neque ab Occidén-
te, * neque à desértis
móntibus.

Quóniam Deus judex
est, * hunc humíliat,
& hunc exáltat.

Quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto, * & inclinávit ex hoc in hoc:

Verúntamen fæx ejus non est exinaníta; * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sǽculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * & exaltabúntur córnua justi.

Ant. Tibi, Deus, confitébimur, & invocábimus nomen tuum.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 3. g. Deus.

Pseaume. 81.

DEus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequò judicátis iniquitátem; * & fácies peccatórum súmitis.

Judicáte egéno, & pupíllo; * húmilem & páuperem justificáte.

Erípite páuperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * & filii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini, * & sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram: * quóniam tu hereditábis in ómnibus Géntibus.

Pseaume 82.

DEus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris, Deus:

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt, * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * & cogitavérunt advérsùs sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, & disperdámus eos de gente, * & non memorétur nomen Israël ultrà.

Quóniam cogitavérunt unánimiter simul: * advérsùm te testaméntum disposuérunt tabernácula Idumæórum & Ismaëlítæ:

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec, * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis, * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis ſicut Mádian, & Síſaræ : * ſicut Jabin in torrénte Ciſſon.

Diſperiérunt in Endor : * facti ſunt ut ſtercus terræ.

Pone príncipes eórum ſicut Oreb & Zeb, * & Zébee, & Sálmana.

Omnes príncipes eórum, qui dixérunt : * Hereditáte poſſideámus Sanctuárium Dei.

Diviſion du Pſeaume 82.

DEus meus, pone illos ut rotam, * & ſicut ſtípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit ſilvam, * & ſicut flamma combúrens montes.

Ita perſequéris illos in tempeſtáte tua, * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomíniâ, * & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéſcant, & conturbéntur in ſéculum ſéculi, * & confundántur, & péreant.

Et cognóſcant quia nomen tibi Dóminus, * tu ſolus Altíſſimus in omni terra.

Ant. Deus, quis símilis erit tibi ?

℣. Confitébor tibi in pópulis, Dómine ;

℟. Quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua.

A LAUDES.

℣. Repleátur, Dómine, os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam.

Ant. 8. g. Mirífica.

Pſeaume 16.

EXáudi, Dómine, juſtítiam meam : * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolóſis.

De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probáſti cor meum, & viſitáſti nocte : * igne me examináſti, & non eſt invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * propter verba labiórum tuórum ego cuſtodívi vias duras.

Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis ; * ut non moveántur veſtígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudíſti me, Deus : * inclína aurem tuam mihi, & exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me, * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Ant. Mirífica misericórdias tuas, qui salvos facis sperántes in te.

Ant. 2. d. Satiábor.

Division du Pseaume 16.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt, * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam, * & sicut cátulus leónis hábitans in abdítis.

Exúrge, Dómine, prævéni eum, & supplánta eum; * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum : * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis : * & dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo, * satiábor cùm apparúerit glória tua.

Ant. Satiábor, Dómine, cùm apparúerit glória tua.

Ant. 1. a. Deus.

Pseaume 56.

Miserére mei, Deus, miserére mei; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum Altíssimum, * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, & liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam, & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : * dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & sagíttæ : * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus : * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt

pédibus meis, * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam, * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, & psalmum dicam.

Exúrge, glória mea, exúrge, psaltérium & cíthara: * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & psalmum dicam tibi in Géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & super omnem terram glória tua.

Ant. Deus, miserére mei; quóniam in te confídit ánima mea.

Ant. 3. g. Date.

Cantique de Moyse, Deuteronome 32.

AUdite, cœli, quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrina mea, * fluat ut ros elóquium meum.

Quasi imber super herbam, & quasi stillæ super grámina: * quia nomen Dómini invocábo.

Date magn
Deo nostro: *
fécta sunt ópe
nes viæ ejus ju
Deus fidélis
ulla iniquitáte
& rectus.
Peccavérun
filii ejus in s
generátio pra
pervérsa.
Hæccine re
mino, * pópu
insipiens?
Nunquid no
pater tuus, *
dit te, & fecit
vit te?
Meménto d
tiquórum, *
nerationes sín
Intérroga pat
& annuntiábi
majóres tuos,
tibi.
Quando div
tíssimus Gente
separábat filio
Constituit té
pulórum * ju
rum filiórum I
Pars autem
pópulus ejus? *
niculus heredi
Invénit eum
desérta, * in lo
ris, & vastæ s
Circumdúxi
dócuit: * &
quasi pupillam
Sicut áquila

cans ad volándum pullos suos, * & super eos vólitans.

Expándit alas suas, & assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit: * & non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram, * ut coméderet fructus agrórum.

Ut súgeret mel de petra, * óleumque de saxo duríssimo.

Bútyrum de arménto, & lac de óvibus, * cum ádipe agnórum, & aríetum filiórum Basan:

Et hircos, cum medúlla trítici: * & sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, & recalcitrávit: * incrassátus, impinguátus, dilatátus.

Derelíquit Deum factórem suum, * & recéssit à Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis & non Deo, * diis, quos ignorábant.

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum, qui te génuit, dereliquísti, * & oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus est: * quia provocavérunt eum filii sui & fíliæ.

Et ait: Abscóndam fáciem meam ab eis, * & considerabo novíssima eorum.

Generátio enim pervérsa est: * & infidéles filii.

Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat Deus, * & irritavérunt in vanitátibus suis;

Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus, * & in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * & ardébit usque ad inférni novíssima.

Devorábitque terram cum gérmine suo, * & móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * & sagíttas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * & devorábunt eos aves morsu amaríssimo.

Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super

terram, atque serpéntium.

Forìs vastábit eos gládius, & intùs pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi : Ubinam sunt ?* cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli ; * ne fortè superbírent hostes eórum.

Et dícerent : Manus nostra excélsa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, & sine prudéntia : * Utinam sáperent & intellígerent, ac novíssima providérent !

Quómodo persequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia ?

Nonne ideò, quia Deus suus véndidit eos,* & Dóminus conclúsit illos ?

Non enim est Deus noster ut dii eórum, * & inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * & de suburbánis Gomórrhæ.

Uva eórum uva fellis,* & botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum, * & venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me,* & signáta in thesáuris meis ?

Mea est últio, & ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum.

Juxtà est dies perditiónis, * & adésse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis miserébitur.

Vidébit quòd infirmáta sit manus : * & clausi quoque defecérunt, resíduíque consúmpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam ?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum ;

Surgant & opituléntur vobis, * & in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quòd ego sim solus, * & non sit álius Deus præter me.

Ego occídam, & ego vívere fáciam ; percútiam, & ego sanábo : * & non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, & dicam:* Vivo ego in ætérnum.

acúero ut fulgur
m meum, * &
erit judícium ma-
ea.
dam ultiónem hóſ-
meis, * & his qui
unt me retríbuam.
briábo ſagittas meas
guine, * & gládius
s devorábit carnes.
e cruóre occiſórum,*
e captivitáte, nudá-
nimicórum cápitis.
Laudáte, Gentes,
pulum ejus, * quia
nguinem ſervórum
órum ulciſcétur.
Et vindíctam retríbuet
hoſtes eórum, * &
opítius erit terræ pó-
li ſui.
Ant. Date magnifi-
ntiam Deo noſtro.
Aux Fetes, Cantique
Jonas 2.
Lamávi de tribula-
tióne mea ad Dómi-
m, & exaudívit me: *
ventre ínferi clamá-
, & exaudíſti vocem
am.
t projecíſti me in pro-
ndum in corde maris,
flumen circúmdedit
: * omnes gúrgites
, & fluctus tui ſuper
tranſiérunt.
Et ego dixi: Abjéctus
a conſpéctu oculó-
tuórum: * verúnta-
men rúrsùs vidébo tem-
plum ſanctum tuum.
Circumdedérunt me
aquæ uſque ad ánimam,
abyſſus vallávit me, *
pélagus opéruit caput
meum.
Ad extréma móntium
deſcéndi: terræ vectes
concluſérunt me in ætér-
num: * & ſublevábis
de corruptióne vitam
meam, Dómine Deus
meus.
Cùm anguſtiarétur in
me ánima mea, Dómi-
ni recordátus ſum; * ut
véniat ad te orátio mea
ad templum ſanctum
tuum.
Qui cuſtódiunt vanitá-
tes fruſtrà, * miſericór-
diam ſuam derelínquunt.
Ego autem in voce lau-
dis immolábo tibi, *
quæcúnque vovi, red-
dam pro ſalúte Dómino.
Ant. 5. a. Omnes.
Pſeaume 116.
LAudáte Dóminum,
omnes Gentes, *
laudáte eum, omnes pó-
puli.
Quóniam confirmáta
eſt ſuper nos miſericór-
dia ejus; * & véritas
Dómini manet in ætér-
num.
Ant. Omnes gentes,
laudáte Dóminum.

H

AURO
git
Terris die
Lucis reſúl
Diſcédat c
cum.
PHANTA
éxulet :
Mentis reát
Quidquid té
ridum
Nox áttulit cu
UT mane
últimum
Hic deprecám
Cum luce nobi
Hoc dum can
crepat.
QUI nos creá
Patri ,
Laus qui redémi
Qui charitáte n
Sit par tibi lau

ræ inópia.
ıd te , Dó-
die , * ex-
nanus meas.
mórtuis fá-
ia , * aut
itábunt , &
ır tibi ?
ıarrábit áli-
lcro miséri-
m* & veritá-
ı perditióne.
cognoscén-
ris mirabília
ıstítia tua in
ónis ?
te , Dómi-
. , * & manè
prævéniet te.
Dómine, re-
nem meam,*
iem tuam à

ım ego , & in
à juventúte
ltátus autem,
sum & con-

ansiérunt iræ
terróres tui
írunt me.
edérunt me
otà die : * cir-
nt me simul.
à me amícum
ım , * & no-
miséria.
*
142.
e , exáudi
ınem meam ,

auribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua ; * exáudi me in tua justítia ;

Et non intres in judícium cum servo tuo , * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens ;

Quia persecútus est inimícus ánimam meam,* humiliávit in terra vitam meam :

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sǽculi , * & anxiátus est super me spíritus meus , in me turbatum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum , meditátus sum in ómnibus opéribus tuis , * in factis mánuum tuárum meditabar.

Expándi manus meas ad te ; * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me , Dómine , * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam à me , * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam ; * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam

in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Division du Ps. 142.

ERipe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam; * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Notam fac mihi viam, in qua ámbulem, quia ad te levávi ánimam meam.

Capitule Philipp. 4.

QUæcúnque sunt vera, quæcúnque pudíca, quæcúnque justa, quæcúnque sancta, quæcúnque amabília, quæcúnque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplínæ, hæc cogitáte.

A TIERCE.

Ant. 2. d. Benedíctum.

Pseaume 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus formâ præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentíssime.

Spécie tua & pulchritúdine tuâ * inténde, prósperè procéde,

Et regna propter veritátem, & mansuetúdinem & justítiam, * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * proptéreà unxit te Deus Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis, * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astit

Astitit regína à dextris ᵗuis in vestitu deauráto,* ᶜircúmdata varietáte.

Audi, filia, & vide, ᵉt inclína aurem tuam:* ᵉt obliviscere pópulum ᵗuum, & domum patris ᵗui.

Et concupíscet Rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intùs, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætitia & exultatióne, * adducéntur in templumRegis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in sǽculum sǽculi.

Pseaume 71.

DEus, judícium tuum regi da, * & justítiam tuam fílio regis.

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Division du Pseaume 71.

REges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei:

Quia liberábit páuperem à poténte, * & pau-

perem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi, * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum: * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper, * totâ die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus, * & florébunt de civitáte, sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sécula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël, * qui facit mirabília solus.

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum, & replébitur ma... áte ejus omnis terra: * ...t, fiat.

Ant. Benedíctum no... majestátis ejus in ...num.

Capitule. 2. Pet. 1.

SAtágite ut per bona ópera certam vestram vocatiónem & electiónem faciátis: hæc enim faciéntes, non peccábitis aliquándò.

A SEXTE.

Ant. 3. c. Magnus.

Pseaume 45.

DEus noster refúgium & virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dùm turbábitur terra, * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ sunt aquæ eórum, * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei, * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes & inclináta sunt regna; * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ posu...

rodígia super terram: * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus, * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Pseaume 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis, * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cùm suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt, * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: tremor apprehéndit eos: * ibi dolóres ut parturiéntis.

In spíritu veheménti * cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndùm nomen tuum, Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justítiâ plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúndate Sion, & complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, & distribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in séculum séculi: * ipse reget nos in sécula.

Pseaume 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Glorióśa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienigenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Nunquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea, * & ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, & príncipum; * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Magnus Dóminus & laudábilis nimis in civitáte Dei nostri.

Capitule 1. *Corinth.* 10.

Sive manducátis, sive bibitis, sive áliud quid fácitis; ómnia in glóriam Dei fácite.

A NONE.

Ant. 5. a. Da nobis.

Pseaume 59.

Deus, repulísti nos, & destruxísti nos:* irátus es, & misértus es nobis.

Commovísti terram, & conturbásti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem, ut fúgiant à fácie arcûs: * ut liberéntur dilécti tui;

Salvum fa
tuâ, * & exá
Deus locú
sancto suo: *
& partibor S
& convállem
lórum metíbo
Meus est C
meus est Ma
Ephraïm for
pitis mei.
Juda rex
Moab olla sp
In Idumæam
calceaméntum
mihi alienige
sunt.
Quis dedú
civitátem mu
quis dedúcet
in Idumæam
Nonne tu,
repulísti nos
egrediéris, D
tútibus nostri
Da nobis au
tribulatióne,
na salus hómin
In Deo fac
tútem, * & i
hilum dedúce
tes nos.

Pseaume

Ut quid,
pulísti in
irátus est furo
per oves páscu
Memor est
gatiónis tuæ,
possedísti ab i

[redacted]

emísti virgam heres tuæ: * mons Sion,
ɔ habitásti in eo.
va manus tuas in su-
as eórum in finem: *
:a malignátus est
cus in sancto!
gloriáti sunt qui
ınt te, * in médio
ınitátis tuæ.
suérunt signa sua,
, & non cognové-
, * sicut in éxitu su-
ımmum.
ıasi in sylva lignó-
securibus excidé-
ıánuas ejus in idip-
* in secúri & áscia
érunt eam.
endérunt igni san-
ium tuum; * in
polluérunt taberná-
n nóminis tui.
xérunt in corde suo
átio eórum simul: *
scere faciámus om-
dies festos Dei à
.
;na nostra non ví-
s: jam non est pro-
ı: * & nos non co-
:et ámplius.
quequó, Deus, im-
:rábit inimícus, *
t adversárius no-
tuum in finem?
quid avértis ma-
tuam, & déxteram
, * de médio sinu
ı finem?

Deus autem Rex no-
ster ante sécula, * ope-
rátus est salútem in mé-
dio terræ.

Tu confirmásti in vir-
túte tua mare: * con-
tribulásti cápita dracó-
num in aquis.

Tu confregísti cápita
dracónis, * dedísti eum
escam pópulis Æthio-
pum.

Tu dirupísti fontes,
& torréntes, * tu siccásti
flúvios Ethan.

Tuus est dies, & tua
est nox: * tu fabricátus
es auróram & solem.

Tu fecísti omnes tér-
minos terræ: * æstátem
& ver tu plasmásti ea.

Division du Pseaume. 73.

MEmor esto hujus,
inimícus impropé-
rávit Dómino: * &
pópulus insípiens inci-
távit nomen tuum.

Ne tradas béstiis áni-
mas confiténtes tibi, * &
ánimas páuperum tuó-
rum ne obliviscáris in
finem.

Réspice in testaméntum
tuum: * quia repléti sunt,
qui obscuráti sunt, terræ
dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis
factus confúsus, * pau-
per & inops laudábunt
nomen tuum.

Exúrge, Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt totâ die.

Ne oblivíscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odé[illegible]

A[illegible]

mine, [illegible]

bulation[illegible]

lus hó[illegible]

Capit[illegible]

Sine [illegible] oráte. [illegible] ómnibus grátias ágite: hæc est enim volúntas Dei in Christo Jesu in ómnibus vobis.

A VESPRES.

Ant. 6. f. Benedíctus.

Pseaume 143.

Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, & refúgium meum: * suscéptor meus, & liberátor meus.

Protéctor meus, & in ipso sperávi; * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies [illegible] sicut umbra prætére[illegible]

Dómine, inclína [illegible] tuos, & descénd[illegible] tange montes, & fu[illegible] bunt.

Fúlgura corusc[illegible] nem, & dissipábis e[illegible] emitte sagittas tua[illegible] conturbábis eos.

Emitte manum tu[illegible] de alto, éripe me, [illegible] líbera me de aquis m[illegible] tis, * de manu filiór[illegible] alienórum.

Quorum os locútu[illegible] est vanitátem; * & déx[illegible] tera eórum, déxtera in[illegible] quitátis.

Ant. Benedíctus Dóminus Deus meus.

Ant. 4. d. Beátus.

Division du Ps. 143.

Deus, cánticum novum cantábo tibi, * in psaltério decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus, * qui redemísti David servum tuum de gládio maligno;

Eripe me & érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem: * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Quorum filii, sicut novéllæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ, * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis: * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus, * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. 8. c. Laudábo.

Pséaume 144.

EXaltábo te, Deus meus Rex, * & benedícam nómini tuo in séculum, & in séculum séculi.

Per síngulos dies benedícam tibi: * & laudábo nomen tuum in séculum, & in séculum séculi.

Magnus Dóminus & laudábilis nimis; * & magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur: * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent: * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt: * & justítiâ tuâ exultábunt.

Ant. Laudábo nomen tuum in séculum & in séculum séculi.

Ant. 4. f. Suávis.

I. *Division du Ps.* 144.

MIserátor & miséricors Dóminus: * pátiens, & multùm miséricors.

Suávis Dóminus univérsis, * & miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; * & sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent: * & poténtiam tuam loquéntur:

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam: * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium seculórum; * & domináio

tua in omni generatióne, & generatiónem.

Fidelis Dóminus in ómnibus verbis suis : * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt , * & érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant , Dómine , * & tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam , * & imples omne ánimal benedictióne.

Ant. Suávis Dóminus univérsis , & miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Ant. 2. D. Laudatiónem.

II. *Division du Ps.* 144.

JUstus Dóminus in ómnibus viis suis , * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus [illegible] ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium [illegible] fáciet , & deprecatiónem eórum exáudiet : * & salvos fáciet eos.

[illegible] Dóminus omnes [illegible] * & omnes [illegible] dispérdet.

[illegible] Dómini [illegible] &

benedícat omnis caro nómini sancto ejus in séculum, & in séculum sécul[i]

Ant. Laudatiónem Dómini loquétur os meum

Capitule Heb. 4. 9.

RElínquitur Sabbatísmus pópulo Dei qui enim ingréssus est in réquiem ejus , étiam ipse requiévit ab opéribus suis , sicut à suis Deus. Festinémus ergo íngredi in illam réquiem.

Hymne.

OPus tuum qu[i] réspicit ,
Orbis supréme Cóndito[r]
Nec te poténtem præd[i]cet ,
Nec diligéndum séntia[t]

DIE quiétis mystica
Quo vis amári pléniu[s]
Da charitatis ígneæ
Fervóre pectus árdeat

JUSSU tuo labórib[us]
Dum temperábit dexte[ra]
Fac , inquiétis liberu[m]
Curis tibi cor mílitet.

IN te salútis ánchora
Spes fundet , ut post f[lu]vidos
Vitæ tumúltus , in t[uo]
Detur sinu quiéscere.

QUI nos creávit la[us]
Patri ,
Laus qui redémit Fíli[o]
Qui charitáte nos fo[vet]
Sit par tibi laus , Spí[ri]tus. Amen.

átio mánuum
ómine. ℟. Sa-
espertinum.
ne a Magnifi-
raison comme
lu temps.
raison on fait
es particulie-
en a : ensuite
la Ste. Vierge
ron , comme
du Dim. 37.
APLIES.
e. Inclína.
me 50.
e mei, Deus.*
dùm magnam
iam tuam.
ndùm multi-
niserationum
dele iniquitá-
.
lava me ab
nea,*& à pec-
munda me.
n iniquitátem
cognósco : *
n meum con-
semper.
i peccávi , &
am te feci : *
is in sermóni-
& vincas cùm

um in iniqui-
céptus sum, *
átis concépit
nea.
m veritátem
* incérta &

occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, & mundábor : * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium & lætítiam * & exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua, * & Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui, * & spíritu principáli confirma me.

Docébo iniquos vias tuas, * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries, * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique, * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

[...] gnè fac, Dómine, [...] [...]a voluntáte tua Sion, * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, & holocáusta, * tunc impónent super altáre tu[...]

I Nc[...]e, aur[...]u- di me[...]ps & p[...]

[...]i[...]imam meam, quóni[...] sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, animam meam levávi.

Quoniam tu, Dómine, suávis & mitis, * & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam, * & inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine, * & non est secúndùm ópera tua.

Omnes Gentes quas- cunque fecisti [...] & adorábunt [...] Dómine, * [...] cábunt nomen [...]

Quóniam [...] tu, & fácien[...] lia, * tu es D[...]

Division du P[...]

D Educ me[...] in via tua[...] diar in veritá[...] lætétur cor m[...] meat nomen t[...]

Confitébor t[...] ne Deus meu[...] corde meo, * [...] cábo nomen [...] ætérnum.

Quia miseri[...] magna est sup[...] eruísti ánimam [...] inférno inferió[...]

Deus, iniqui[...] runt super me, [...] ga poténtium [...] ánimam meam [...] proposuérunt [...] spéctu suo.

Et tu Dómine [...] serátor & mis[...] patiens, & m[...] ricórdiæ, & v[...]

Réspice in me [...] re mei, * da [...] tuum púero tuo [...] fac filium anci[...]

Fac mecum [...] bonum, ut ví[...] odérunt me, & [...] dántur, * quó[...]

...mine, adjuvísti me, ... consolátus es me.

℟. *Ant.* Inclína, Dómine, aurem tuam, & exáudi me.

Capitule 1. Pierre 4.

FRatres: Vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem mútuam in vobísmetípsis charitátem contínuam habéntes: quia cháritas óperit multitúdinem peccatórum.

Hymne, TE lucis & *le reste*, 75.

On ne dit point les Priéres.

Après les Complies, on dit par dévotion l'Antienne suivante.

SAlve Regína, mater misericórdiæ, vitæ dulcédo, & spes nostra salve. Ad te clamámus éxules filii Evæ. Ad te suspirámus gementes & flentes in hac lacrymárum valle. Eia ergo, advocáta nostra illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Jesum benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exílium, osténde benígnum. O clemens, ô pia, ô dulcis virgo María.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem sibi.

Oraison.

OMnípotens sempitérne Deus, qui gloriósæ vírginis matris Maríæ corpus & ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu sancto cooperante, præparásti: da, ut cujus commemoratióne lætámur, ejus piâ intercessióne ab instántibus malis, & à morte perpétua liberémur. Per eúndem.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Ensuite on dit tout bas, Pater. Ave. & Credo.

On peut dire aussi par dévotion cette Antienne à la fin des autres Heures en cette maniere, après, Fidélium ánimæ, & Pater noster, *on dit le Verset*, Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam. Amen. *Ensuite l'Antienne; & on finit par le Verset*, Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Restout inv. a Paris chez Duchange. C.P.R. Beauvai

Le Pere, le Verbe et le Saint Espri
une même chose. 1. Jean. 5.

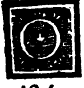

LE PROPRE DU TEMS.

LE DIMANCHE DE LA TRES-SAINTE TRINITÉ.

TRIPLE DE II. CLASSE.

INSTRUCTION.

N adore tous les jours, & particuliérement tous les Dimanches de l'année, la très-ſainte Trinité, c'eſt-à-dire, un ſeul Dieu en trois perſonnes. C'eſt le premier miſtére de nôtre Foi, & l'objet que la Religion propoſe continuellement à nôtre culte & à nos adorations. Cependant l'Egliſe en a fait une fête particuliere, afin d'engager les fidéles à exciter leur foi, à s'y affermir de plus en plus, & à en faire

...endurо
été commu
nes, comm
tez par le l
leur en ren
Enfin ils rép
leur pouvoir
des autres jo
sacrer à l'hon

A U

Les Pseaume
medi.

1. *Ant.* I
AUdi Israël
nus Deus
Dóminus unus e
2. *Ant.* 5. a.
Deus deórum,
minus dominán
Deus magnus &
3. *Ant.* 2. d. Ex
&

nedíctio, & cláritas, & gratiárum áctio, & virtus Deo nostro. * Benedícat. ℣. Glória Patri. * Benedícat.

Hymne.

Ter sancte, ter potens Deus,
Incomprehénsa Trínitas,
O lux perénnis! própriis
O ter beáta gáudiis!
O vera semper Unitas!
O una semper Véritas!
O sancta semper, quæ bonum
Diffúndis omne, Cháritas!

Te densa circum núbila,
Te circum inaccéssum jubar;
Quod intùs ardent Angeli
Circum treméntes cérnere.

Te confitétur in tuo
Et plebs renáta nómine;
Firmáque prælíbat fide
Amor quod ambit prǽmium.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Excélsus Dóminus & humília réspicit; allel.
℟. Et alta à longè cognóscit, allelúia.

A Magníficat, *Antienne.* 4. e. Apparuérunt Abrahæ tres viri stantes propè eum, & adorávit in terram. Et dixit: Dómine, ne tránseas servum tuum, allelúia.

Dans tous les Offices on dit toûjours l'Oraison de la Messe, s'il n'est marqué autrement.

Mémoire du premier Samedi après la Pentecôte.

Ant. Non est sanctus ut est Dóminus; & non est fortis sicut Deus noster, allelúia.

℣. Elevátio mánuum meárum, Dómine, allel.
℟. Sacrifícium vespertínum, allelúia.

L'Orais. Deus, in te, 202.

A MATINES.

Invit. Patrem, & Fílium, & Spíritum sanctum * Veníte, adorémus.

Hymne.

Sublíme Numen ter potens,
Incomprehénsum, máximum,
Persóna triplex, una res,
Te totus Orbis cóncinat.

Quod lapsa retrò sécula

Non nóverant mystérium,
Nobis reveláſti, Deus,
In Filio per Spíritum.
O Trínitas, unus Deus,
Quam per fidem nunc crédimus;
Te quándonam vidébimus,
Laudémus ut te júgiter!
Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

Les Pſeaumes du Dimanche, & de même dans tout l'Office.

1. *Ant.* 1. a. Ecce Deus magnus vincens ſciéntiam noſtram, númerus annórum ejus inæſtimábilis.

2. *Ant.* 6. f. Adónaï, Dómine, magnus es tu & præclárus in virtúte tua.

3. *Ant.* 3. c. Deus ſempitérnus Dóminus, qui creávit términos terræ.

4. *Ant.* 7. d. Nunquid non pater unus ómnium noſtrûm? Nunquid non Deus unus creávit nos?

5. *Ant.* 5. a. Unus Deus & Pater ómnium, qui eſt ſuper omnes, & per ómnia, & in ómnibus nobis.

mi
qu
ipſ
7
ſun
niſi
8.
Spír
redd
quod
9.
enim
& ſum
ſumus.
℣.
omni n
℟. Et
manifeſt
Pater

De Epíſt
Joann
Cha

OMne
eſt ex
mundum:
tória, quæ
dum, fides
eſt, qui vin
niſi qui cre
Jeſus eſt Fíli
eſt, qui veni
& ſanguinen
Chriſtus, no
ſolùm, ſed i
ſánguine. Et Sp
qui teſtificátur
Chriſtus eſt
Quóniam tres ſ

estimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, & Spíritus sanctus ; & hi tres unum sunt. Et tres sunt, qui testimónium dant in terra : spíritus, & aqua, & sanguis ; & hi tres unum sunt. Si testimónium hóminum accípimus, testimónium Dei majus est : quóniam hoc est testimónium Dei, quod majus est, quóniam testificátus est de Fílio suo. Qui credit in Fílium Dei, habet testimónium Dei in se.

℟. Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus exercítuum ; plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus ; & hi tres unum sunt. * Sanctus.

Leçon ij.

Sermo sancti Leónis Papæ.

IN Trinitáte divína nihil dissímile, nihil impar est : & ómnia, quæ de illa possunt substántia cogitári, nec virtúte, nec glóriâ, nec æternitáte discréta sunt. Cúmque in personárum proprietátibus *álius sit* Pater, álius sit Fílius, álius Spíritus sanctus ; non tamen ália déitas, nec divérsa natúra est. Siquidem cùm & de Patre sit Fílius unigénitus ; & Spíritus sanctus Patris Filiíque sit Spíritus, non sicut quæcúnque creatúra, quæ & Patris & Fílii est, sed sicut cum utróque vivens & potens, & sempitérnus, & ex eo quod est Pater Filiúsque subsístens. Non ergo ália sunt Patris, ália Fílii, ália Spíritûs sancti ; sed ómnia quæcúnque habet Pater, habet & Fílius, habet & Spíritus sanctus ; nec unquam in illa Trinitáte défuit illa commúnio. Nulla ibi témpora, nulli gradus, nullæ differéntiæ cogiténtur ; & si nemo de Deo potest explicáre quod est, nemo áudeat affirmáre quod non est. Quidquid ítaque de sempitérna & incommutábili glória Patris pia possunt corda concípere, hoc simul & de Fílio, & de Spíritu sancto, inseparabíliter, atque indifferénter intélligant. Ideò enim hanc beátam Trinitátem, unum confitémur Deum, quia in his tribus perso-

nis, nec substántiæ, nec poténtiæ, nec voluntátis, nec operatiónis est ulla divérsitas.

℟. Ex ipso, & per ipsum, & in ipso sunt ómnia: * Ipsi glória in sécula. ℣. Ipse est Dóminus Deus noster, & nos pópulus páscuæ ejus. * Ipsi.

Leçon iij.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Chap. 28. 18.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Data est mihi omnis potéstas in cœlo & in terra; eúntes ergo docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti. Et réliqua.

Homilía sancti Clementis Papæ & Mártyris.

APóstoli nobis Evangelizavérunt à Dómino Jesu Christo, Jesus Christus à Deo: missus igitur est Christus à Deo, & Apóstoli à Christo; & factum est utrúmque ordinátim ex voluntáte Dei. Itaque accéptis mandátis, & certò persuási per resurrectiónem Dómini nostri Jesu Christi, & in fide confirmáti per verbum Dei cum sancti Spíritûs plenitúdine ac securitáte; egréssi sunt annuntiántes adventúrum esse regnum Dei. Prædicántes igitur per regiónes ac urbes, primitias eárum, Spiritu cùm probássent; in Epíscopos & Diáconos eórum qui creditúri erant, constituérunt. Neque hoc novè: à multis enim tempóribus de Epíscopis & Diáconis scriptum fúerat. Sic enim alícubi dicit Scriptúra; Constituam Epíscopos eórum in justítia, & Diáconos eórum in fide.

℟. Locútus est Jesus úndecim Discípulis: Eúntes, docéte omnes Gentes, baptizántes eos, * In nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti. ℣. Mundábimini ab ómnibus inquinaméntis vestris. * In nómine. ℣. Glória. * In nómine.

Après le troisiéme Répons, on lit l'Homélie du j. Dimanche après la Pentecôte.

Leçon iv.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Chap. 6. 36.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis:

Estóte misericórdes sicut & Pater vester misséricors est: Nolíte judicáre, & non judicabímini: Nolíte condemnáre, & non condemnabímini: Dimíttite & dimittémini. Date & dábitur vobis. Et réliqua.

Homilía sancti Cleméntis Papæ & Mártyris.

HUmiles simus, fratres, deponéntes omnem arrogántiam, & fastum, & améntiam, & iras; præcípuè mémores sermónum Dómini Jesu, quos locútus est, docens mansuetúdinem & æquanimitátem. Sicut enim dixit; Miserémini, ut misericórdiam consequámini; Dimíttite, ut dimittátur vobis: sicut fácitis, ita vobis fiet; sicut datis, ita dábitur vobis. Hoc præcépto & his mandátis stabiliámus nos; semper obediéntes simus sanctis illíus elóquiis, humíliter de nobis sentiéntes. Justum ergo ac pium est, viri fratres, Deo pótiùs obediéntes nos esse, quàm sequi eos qui in supérbia & seditióne duces fuérunt abominándæ æmulatiónis. Detriméntum enim non leve, immò verò grande perículum sustinébimus, si præcipitánter nos tradidérimus voluntátibus hóminum, qui ad contentiónem & seditiónem collímant. Benígni inter nos simus, juxta misericórdiam & dulcédinem illíus qui fecit nos.

Après la Leçon, Te Deum.

A LAUDES.

℣. *Sacerd.* Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli, allelúia, ℟. Et laudábilis & gloriósus in sécula, allelúia.

1. *Ant.* 6. f.

NArráte in cunctis pópulis mirabília Dómini, quia magnus Dóminus, & laudábilis nimis.

2. *Ant.* 3. a. Afférte Dómino glóriam & impérium: leváte sacrifícium, & adoráte Dóminum.

3. *Ant.* 2. D. Benedíctus es, Dómine Deus Israël, ab ætérno in ætérnum tua est poténtia, tibi laus.

4. *Ant.* 1. *irreg.* Exaltántes.

Au lieu du Cantique, Benedícite, *on dit le suivant.*

Cantique. Eccli. 43. 29.

MUlta dicémus, & deficiémus in verbis; * consummátio autem sermónum, ipse Dóminus est in ómnibus.

Gloriántes ad quid valébimus; * ipse [illegible] Omnipotens [illegible] ópera sua.

Terribilis [illegible] & magnus [illegible] ter; * & mir[illegible] téntia ipsíus.

Glorificántes Dóminum quantumcúnque potuéritis; * supervalébit enim adhuc, & admirábilis magnificéntia ejus.

Benedicéntes Dóminum, exaltáte illum quantùm potéstis; * major est enim omni laude.

Exaltántes eum replémini virtúte. Ne laborétis; * non enim comprehendétis.

Quis vidébit eum, & enarrábit? * & quis magnificábit eum sicut ab inítio?

Ant. Exaltántes Dóminum replémini virtúte. Ne laborétis; non enim comprehendétis.

℣. Ant. ℣. C. Benedictus Dóminus Deus Israel ab ætérno usque in ætérnum; & dicat omnis pópulus: Amen.

Capitule. Rom.

O Altitúdo di[illegible]rum sapién[illegible] sciéntiæ Dei! Qu[illegible] comprehensibilia [illegible] dícia ejus, & inv[illegible] biles viæ ejus!

Hymne.

O LUCE quæ tu[illegible]tes,
Beáta semper Tri[illegible]tas!
Te confitémur, [illegible]mus,
Pióque corde quæ[illegible]mus.

O sancte sanctórum Pater,
O Nate de Deo Deus,
O charitátis vínculum
Jungens utrúmque Spi[illegible]tus!

UT se videt totum Pater,
Coæva Proles náscitur;
Amórque quo se díligunt,
Et ipse procédit Deus.

EST totus in Nato Pater,
In Patre totus Fílius,
Natóque plenus ac Patre
Inest utríque Spíritus.

QUOD Natus est, hoc Spíritus,
Hoc est utérque quod Pater;
Tres una summa Véritas,

[redacted]

s una summa Cháritas.

Qui nos creávit, laus Patri,

[F]ius qui redémit Filio,

[Q]ui charitáte nos fóves,

[S]it par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Dómine Dóminus [n]oster, allelúia. ℟. Quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra! allelúia.

A Benedíctus, *Antienne*. 1. d. Benedíctus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, in quo credéntes signáti sumus Spíritu promissiónis sancto, allelúia.

Mémoire du Dimanche.

Ant. Estóte misericórdes, sicut & Pater vester miséricors est, al.

℣. Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò, allel. ℟. Ut meditárer elóquia tua, allelúia.

L'Oraison, Deus in te, 202.

Aux petites Heures, on dit toûjours les Antiennes de Laudes en omettant la quatriéme, s'il n'est marqué autrement.

A PRIME.

On dit le Symbole Quicúnque.

CANON.

Ex Concílio Rotomagénsi.

IMprímis prædicándum est ómnibus generáliter; ut credant Patrem, & Fílium, & Spíritum sanctum unum Deum esse omnipoténtem, qui ómnia fecit; & unam esse deitátem, & substántiam, & majestátem in tribus persónis Patris, Fílii, & Spiritûs sancti.

A TIERCE.

Capitule. Rom. 15.

DEus det vobis idípsum sápere in altérutrum secúndùm Jesum Christum, ut unánimes, uno ore honorificétis Deum & Patrem Dómini nostri Jesu Christi.

℟. *bref.* Exaltáte Dóminum Deum nostrum, * Allelúia, allelúia. Exaltáte. ℣. Adoráte in monte sancto ejus, * Allelúia. ℣. Glória. Exaltáte.

℣. Jubiláte Deo omnis terra, allelúia. ℟. Servíte Dómino in lætítia, allelúia.

A LA PROCESSION.

℟. Locútus est, 198.

S'il ne suffit pas, on ajoûte le suivant.

℟. Séraphim, 197.

A la Station, ℟. Chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, tulit de médio Christus, affigens illud cruci, & * Expólians principátus & potestátes, tradúxit confidénter, palàm triúmphans illos in semetipso. ℣. Confitémini Dómino, qui erípuit nos ab inimícis nostris. * Expólians.

℣. Apud Dóminum misericórdia, allelúia. ℟. Et copiósa apud eum redémptio, allelúia.

Oraison.

OMnípotens sempitérne Deus, qui Filium tuum misísti in mundum, ut advérsas nobis potestátes per Crucem in semetipso triumpháret; concéde, quǽsumus, ut redémpti ab inimícis nostris, in accépto pígnore Spíritûs sancti te semper glorificémus. Per eúndem Dóminum nostrum.

A l'Entrée du Chœur, *l'Ant.* Benedíctus, 201.

A LA MESSE,

Introïte.

MIsericórdiâ Dómini plena est terra, Verbo Dómini cœli firmáti sunt, & Spíritu oris ejus omnis virtus

eórum. *Ps.* in Dómin cet collaud ria. Miseri

Or

OMnip térne disti famul fessióne ver næ Trini agnóscere tia majes Unitátem ut ejúsdem te, ab om muniámur

Memoire che après l

DEus in fortitu propítius i nostris: & nihil potes firmitas; lium grat in exequén tuis, & vo actióne pl Dóminum Léctio E Joánnis 1. *Je.*

CHarissi qui cr Jesus est Deo natus e qui díligit e díligit & e est ex eo. I cimus quo

mus natos Dei, cùm Deum diligámus, & mandáta ejus faciámus. Hæc est enim cháritas Dei, ut mandáta ejus custodiámus : & mandáta ejus grávia non sunt. Quóniam omne, quod natum est ex Deo, vincit mundum : & hæc est victória, quæ vincit mundum, fides nostra. Quis est, qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Jesus est Fílius Dei. Hic est qui venit per aquam & sánguinem, Jesus Christus : non in aqua solùm, sed in aqua & sánguine. Et Spíritus est, qui testificátur, quóniam Christus est véritas. Quóniam tres sunt, qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, & Spíritus sanctus ; & hi tres unum sunt. Et tres sunt, qui testimónium dant in terra : spíritus, & aqua, & sanguis : & hi tres unum sunt. Si testimónium hóminum accípimus, testimónium Dei majus est : quóniam hoc est testimónium Dei quod majus est: quóniam testificátus est de Fílio suo. Qui credit in Fílium Dei, habet testimónium Dei in se. Qui non credit Fílio, mendácem facit eum : quia non credit in testimónium, quod testificátus est Deus de Fílio suo. Et hoc est testimónium, quóniam vitam ætérnam dedit nobis Deus. Et hæc vita in Fílio ejus est.

Graduel. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis, & magnitúdinis ejus non est finis. ℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, & sancti tui benedícant tibi. Allelúia, allelúia. ℣. Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus sábaoth : plena est omnis terra glóriâ ejus. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Matthæum. c. 28. 18.

IN illo témpore ; Locútus est Jesus discípulis suis : Data est mihi omnis potéstas in cœlo & in terra. Eúntes ergo docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti : docéntes eos serváre ómnia quæcúnque mandávi vobis. Et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, usque ad consummatiónem sǽculi.

ritum sapiéntiæ & rev
tiónis, in agnitióne e

Secrete.

SAnctífica, quá
mus, Dómine D
noster, per tui sancti
minis invocatiónem,
jus oblatiónis hóstia
& per eam nosmeti
tibi pérfice munus æ
num. Per Dominum

Pour le Dimanch

HOstias nostras, c
sumus, Dómi
misericórditer accep
& sanctificáre digné
ut ex eárum sancti
tióne nobis salus pr
niat, & defénsio ser
térna. Per Dóminu

Préface de la Trini

Communion. Grátia
mini nostri Jesu Chr
& cháritas Dei, & c
municátio sancti S
tûs sit cum ómnibu
bis. Amen.

Postcommunion.

DOmine Deus,
ter Dómini n
Jesu Christi, ex qu
nis patérnitas in cœ
in terra nominátur
nobis virtúte corrob
ri per Spíritum tuu
interiórem hómin
& scire supereminé

...mmis erit, si sit sicut ma-
...ister ejus. Quid autem
...ides festúcam in óculo
...atris tui ; trabem au-
...em, quæ in óculo tuo est,
...on consíderas ? aut quó-
...modo potes dícere fratri
...o ; Frater, sine ejíciam
...stúcam de óculo tuo,
...ſe in óculo tuo trabem
...on videns ? Hypócrita,
...ice primùm trabem de
...culo tuo, & tunc perspí-
...ies ut edúcas festúcam
...e óculo fratris tui.

A SEXTE.

Capitule. Jude 20.

CHaríssimi, super-
ædificántes vosmet-
...sos sanctíssimæ vestræ
...dei, in Spíritu sancto
...ántes, vosmetípsos in
...ilectióne Dei serváte,
...expectántes misericór-
...am Dómini nostri Je-
...Christi in vitam ætér-
...um.

℟. *bref.* Deus misereá-
...r nostri, & benedícat
...bis, * Allelúia, alle-
...ia. Deus. ℣. Illúminet
...ltum suum super nos &
...isereátur nostri. * Alle-
...ia. ℣. Glória Patri.
...eus.

℣. Miséricors Dómi-
...s & justus, allelúia.
. Et Deus noster mise-
...ur, allelúia.

A NONE.

Capitule Ephes. 5.

IMpleémini Spíritu
sancto, loquéntes vo-
bismetípsis in psalmis, &
hymnis, & cánticis spi-
rituálibus, cantántes, &
psalléntes in córdibus
vestris Dómino, grátias
agéntes semper pro óm-
nibus, in nómine Dómi-
ni nostri Jesu Christi Deo
& Patri.

℟. *bref.* Quis Deus ma-
gnus sicut Deus noster ?
* Allelúia, allelúia. Quis.
℣. Tu es Deus qui facis
mirabília. * Allelúia.
℣. Glória Patri. Quis.

℣. Cantent in viis Dó-
mini, allelúia. ℟. Quó-
niam magna est glória
Dómini, allelúia.

AUX II. VESPRES.

Les Ant. de Laudes.

Capitule. 2. Cor. 13.

GRátia Dómini no-
stri Jesu Christi, &
cháritas Dei, & com-
municátio sancti Spiri-
tùs sit cum ómnibus
vobis.

℟. Séraphim, *le 1. de Matines.* 197.

Hymne, Ter Sancte, *Comme aux 1. Vespres.*

℣. Benedíctus Dómi-
nus Deus Israël, alle-
lúia. ℟. Qui facit mira-
bília solus, allelúia.

A Magnificat, An-

tienne. 8. g. Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus omnípotens. Dignus es, Dómine Deus noster, accípere glóriam & honórem, allel.

Mémoire du Dimanche.

Ant. Dimíttite, & dimittémini: date, bitur vobis, dic minus, allelúia.

℣. Dirigátur, ne, orátio mea, a

℟. Sicut incén conspéctu tuo., a

L'Oraison, Det *comme à la Messe.*

Restout pinx. a Paris chez Duchange, C.P.R. Beauvais sculp.

Il leur a donné un pain du Ciel: l'homme a mangé le pain des Anges. Ps. 77.

LA FESTE DU SAINT ACREMENT.

TRIPLE DE I. CLASSE.

L'EGLISE toute ocupée le Jeudi Saint de la Passion de Jesus-Christ, & ne pouvant alors célébrer l'institution de la Sainte Eucharistie avec toute la solem-, la pompe & l'éclat, dont elle souhaite acıpagner la vénération de cet auguste Mistére, a remis la fête au Jeudi d'après l'octave de la tecôte. Cependant elle n'a été établie qu'au eu du treisiéme siécle : on peut dire que jus-s-là on se contentoit d'honorer la Sainte Euristie par la consécration & la participation de ıcharistie même, qui se fait tous les jours à la ſſe, & où les fidéles communioient alors bien : souvent qu'ils ne font aujourd'hui.

:e fut pour ranimer la pieté des Chrétiens, devenoit de jour en jour plus languissante, & r s'oposer aux erreurs naissantes des hérétiques, commençoient à attaquer ce Mistére, que l'E-: institua cette fête. Bien-tôt après elle ordonna Processions solemnelles, où l'on porte le Saint

pulis in monte Sion convívium pinguium, convívium medullatórum.

2. *Ant.* 5. a. Vénient, & laudábunt in monte Sion : & cónfluent ad bona Dómini, super fruménto & vino.

3. *Ant.* 3. a. Tríticum cómedent, & vinum bibent in átriis sanctis.

4. *Ant.* 2. d. Erit ánima eórum quasi hortus irríguus, & ultrà non esúrient.

5. *Ant.* 4. e. Quid bonum ejus est, & quid pulchrum ejus, nisi fruméntum electórum, & vinum gérminans vírgines?

Capitule. Jeremie. 31.

I NEBRIABO ánimam Sacerdótum pingué-

& biberit
nem, no
tam in vo
te. ℣. Glo
Hymne.
aux ij. Ve
℣. Gust
quóniam
minus, all
tus vir qui
allelúia.
A Mag
tienne. 6.
vis est, D
tus tuus !
dinem tua
monstráre
simo de c
esuriéntes
& divites
nes, allel
Les Comp
après les ij.
Les Salut

Hymne.

ACRIS solémniis juncta sint gáudia, ex præcórdiis sonent præcónia: ecédant vétera, nova sint ómnia, Corda, voces, & ópera.

NOCTIS recólitur Cœna novíssima, Quâ Christus créditur Agnum & ázyma Dedisse frátribus, juxta legítima Príscis indúlta Pátribus.

POST agnum týpicum, explétis épulis, Corpus Domínicum datum discípulis, Sic totum ómnibus, quod totum síngulis, Ejus fatémur mánibus.

DEDIT fragílibus córporis férculum, Dedit & trístibus sánguinis póculum, Dicens: Accípite quod trado vásculum; Omnes ex eo bíbite.

SIC sacrifícium istud instítuit, Cujus offícium commítti vóluit Solis Presbýteris, quibus sic cóngruit, Ut sumant & dent céteris

PANIS angélicus fit panis hóminum, Dat panis cœlicus figúris términum; O res mirábilis! Mandúcat Dóminum Pauper, servus, & húmilis.

TE trina Déitas unaque póscimus; Sic nos tu vísita, sicut te cólimus: Per tuas sémitas duc nos quò téndimus, Ad lucem quam inhábitas. Amen.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 1. d. Fructum salutíferum gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore. *Pseaume*, Beátus vir, 3.

Ant. 2. d. A fructu fruménti, vini & ólei sui multiplicáti sunt. *Ps.* Cùm invocárem, 37.

Ant. 3. a. Communióne cálicis quo Deus ipse súmitur, non vituló-rum sánguine congregávit nos Dóminus. *Pseaume*, Consérva me, 119.

℣. Spera in Dómino, & fac bonitátem, allelúia. ℟. Et pascéris in divítiis ejus, allelúia.

Leçon j.

De libro Exodi. c. 16. 11.

LOcútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Audívi murmuratiónes filiórum Israël; lóquere ad eos: Véspere comedétis carnes, & mane

quasi pilo tusum, in similitúdinem pruínæ super terram. Quod cum vidíssent filii Israël, dixérunt ad ínvicem: Manhu? Quod signíficat: Quid est hoc? ignorábant enim quid esset. Quibus ait Móyses: iste est panis, quem Dóminus dedit vobis ad vescéndum. Hic est sermo, quem præcépit Dóminus: Cólligat unusquísque ex eo quantùm súfficit ad vescéndum: gomor per síngula cápita, juxta númerum animárum vestrárum quæ hábitant in tabernáculis, sic tollétis. Fecerúntque ita filii Israël: & collegérunt, álius plus, álius

D
quæ ex
non audi
dimisérun
eis usque
tére cœpi
que comp
est contr
Colligéba
singuli, q
re póteri
dum: cúr
set sol,
die autem
runt cibo
est duo go
los hómin
autem om
multitúdir
vérunt M
eis: Hoc

...cerúntque ita ut præ-...perat Móyses, & non ...mpútruit; neque ver-...is invéntus est in eo. ...ixítque Móyses: co-...édite illud hódiè, quia ...abbatum est Dómini: ...on inveniétur hódiè in ...gro. Sex diébus collí-...ite: in die autem sépti-...mo sábbatum est Dómi-...ni, idcírcò non invenié-...tur. Venítque séptima ...dies: & egrélli de pópulo ...ut collígerent, non inve-...nérunt.

℟. Comedétis carnes, & saturabímini pánibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. ℣. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. * Iste.

Leçon iij. v. 31.

MAn erat quasi semen coriándri album, gustúsque ejus quasi símilæ cum melle. Dixit autem Móyses: iste est sermo, quem præcépit Dóminus: imple gomor ex eo, & custodiátur in futúras retrò generatiónes: ut nóverint panem, quo álui vos in solitúdine, quando edúcti estis de terra Ægýpti. Dixítque Móyses ad Aaron: Sume vas unum, & mitte ibi Man, quantùm potest cápere gomor; & repóne coram Dómino ad servándum in generatiónes vestras, sicut præcépit Deus Móysi. Posuítque illud Aaron in tabernáculo reservándum. Filii autem Israël comedérunt Man quadragínta annis, donec veníret in terram habitábilem: hoc cibo áliti sunt, úsquequò tángerent fines terræ Chanaan.

℟. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem: qui surgens comédit & bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei Horeb. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. * Et ambulávit. ℣. Glória. * Et.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 4. e. Memor sit Dóminus sacrifícii nostri, & holocáustum nostrum pingue fiat. *Pseaume*, Exáudiat te Dómi-nus, 62.

Ant. 5. a. Parásti in conspéctu meo mensam advérsùs eos, qui tríbulant me. *Pseaume*, Dóminus regit me, 134.

Ant. 6. f. In voce exul-

S *

lecténtur in lætítia, allelúia.

Leçon iv.

Ex Epístola sancti Ignátii Antiochéni Epíscopi, & Mártyris, ad Smyrnæos.

HÆrétici ab Euchariſtia & oratióne ábſtinent, eò quod non confiteántur Euchariſtiam carnem eſſe Servatóris noſtri Jeſu Chriſti, quæ pro peccátis noſtris paſſa eſt, quam Pater ſuâ benignitáte ſuſcitávit. Contradicéntes ergo huic dono Dei, altercántes moriúntur. Omnes Epíſcopum ſequímini, ut Jeſus Chriſtus Patrem: & Presbýterum, ut Apóſtolos: Diáconos au-

benep
& rat
que ág
℞.
cit cœ
miſit
cœnæ
veníre
ſunt ó
coméd
& bi
míſcui

Ex A
ſanct
ris,

E I
eſ
& póc
quibus
dem
univer
nomen

...d nulli álii partici-
...e lícitum est, quàm
...am esse doctrinam
...tram credénti, & la-
...cro propter remissió-
...m peccatórum & re-
...neratiónem ablúto,
... ita ut Christus trádi-
...it, vivénti. Non enim
...ut commúnem panem,
...neque commúnem po-
...tum ista súmimus; sed
...quemádmodum per ver-
bum Dei caro factus Je-
sus Christus Servátor
noster, & carnem & sán-
guinem salútis nostræ
causâ hábuit, ad eúm-
dem modum étiam eam,
in qua per preces verbi
ejus ab ipso profécti grá-
tiæ sunt actæ, alimó-
niam, unde sanguis &
caro nostra per mutatió-
nem alúntur, incarnáti
illius Jesu carnem & sán-
guinem esse edócti su-
mus. Nam Apóstoli in
commentáriis à se scri-
ptis, quæ Evangélia
vocántur, ita tradidé-
runt præcepísse sibi Je-
sum: eum enim pane ac-
cépto, cùm grátias egís-
set, dixísse: Hoc fácite
in mei recordatiónem;
Hoc est corpus meum:
& póculo simíliter accé-
pto, & grátiis actis, di-
xisse: Hic est sanguis
meus.

℟. Cœnántibus illis ac-
cépit Jesus panem, &
benedixit ac fregit, de-
ditque discípulis suis, &
ait: * Accípite, & co-
médite, hoc est corpus
meum. ℣. Panem de cœ-
lo præstitísti illis, omne
delectaméntum in se ha-
béntem. * Accípite.

Leçon vj.

Ex Tractátu sancti Ire-
næi Lugdunénsis Epís-
copi advérsùs hǽreses.

CHristus eum, qui
ex creatúra panis
est, accépit, & grátias
egit, dicens: Hoc est
corpus meum. Et cáli-
cem simíliter, qui est
ex ea creatúra, quæ est
secúndùm nos, sángui-
nem suum conféssus est,
& novi testaménti no-
vam dócuit oblatiónem,
quam Ecclésia ab Após-
tolis accípiens, in uni-
vérso mundo offert Deo,
& ei qui aliménta nobis
præstat. Quómodò au-
tem constábit eis, eum
panem in quo grátiæ actæ
sint, corpus esse Dómi-
ni sui, & cálicem sángui-
nis ejus, si non ipsum
fabricatóris mundi Fi-
lium dicant, id est,
Verbum ejus? Quómo-
dò autem rursùs dicunt
carnem in corruptiónem
devenire, & non perci-

téntiam noſtram. Quemádmodùm enim qui eſt à terra panis, percipiens invocatiónem Dei, jam non commúnis panis eſt, ſed Euchariſtia, ex duábus rebus conſtans, terrénâ & cœléſti: ſic & córpora noſtra percipiéntia Euchariſtiam, jam non ſunt corruptibília, ſpem reſurrectiónis habéntia.

℟. Accépit Jeſus cálicem poſtquàm cœnávit, dicens: Hic eſt calix novum Teſtaméntum in meo ſánguine; * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memóriâ memor ero, & tabeſcet in me ánima mea. *Hoc. ℣. Glória. *Hoc.

ta, 131.

℣. Poſu
pacem, al
ádipe frum
allelúia.

Leçon

De Epiſtol
Pauli Apo
rinthios.

CONven
bis in
non eſt Do
nam mand
quiſque eni
nam præſú
ducándum.
dem éſurit
ébrius eſt.
mos non hal
ducándum
aut
tém.
eos

Veníte, comédite panem meum, * & bíbite vinum quod míscui vobis.

Per me enim multiplicabúntur dies tui, * & addéntur tibi anni vitæ.

Ant. Sapiéntia ædificávit sibi domum, míscuit vinum, & propósuit mensam suam, allel.

5. *Ant.* 5. a. Vincénti dabo manna abscónditum, & nomen novum, allelúia.

Capitule. I. *Cor.* II.

DOminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens fregit, & dixit: Accípite, & manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem.

Hymne.

VErbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram;
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

In mortem à discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Priùs in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.

Quibus sub bina spécie,
Carnem dedit & sánguinem;
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium;
Se regnans dat in præmium.

O salutáris hóstia,
Quæ cœli pandis óstium:
Bella premunt hostília;
Da robur, fer auxílium.

Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória,
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.
Amen.

℣. Pane cœli saturávit eos, allelúia. ℟. Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ, allelúia.

A Benedictus, *Antienne.* I. F. Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso manducáverit, non moriátur, allelúia.

Aux Heures, les Antiennes de Laudes, & les Pseaumes du Dimanche.

A la fin des Hymnes, on dit, Qui natus es de Vírgine.

A PRIME.

An ℟. *bref.* Qui natus es de María Vírgine: * Allelúia, allelúia.

gémur. De naturáli enim in nobis Christi unitáte quæ dícimus, nisi ab eo discimus, stultè atque impiè dícimus. Ipse enim ait : Caro mea verè est esca, & sanguis meus verè est potus ; qui edit carnem me... sánguin... me m... De v... sánguin... ambigéndi... enim, & ... professión... trâ, verè caro est, & verè sanguis. Et hæc accépta atque hausta id effíciunt ; ut & nos in Christo, & Christus in nobis sit. Anne hoc véritas non est ? Contingat planè his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum negant. Est ergo in nobis ipse per carnem, & sumus in eo, dum hoc quod nos sumus, in Deo est.

℟. Unus panis, & unum corpus multi sumus, * Omnes qui de uno pane, & de uno cálice participámus. ℣. Parásti in dulcédine tua páuperi, Deus, qui habitáre facis unánimes in domo. * Omnes. ℣. Glória Patri. * Omnes.

Te Deum.

A LAUD...

℣. Sacerd. Si... & pinguédine re... ánima mea, ... ℟. Et lábiis exu... laudábit os meum, ... lúia.

Les Ps. du Dim...

1. *Ant.* 8. c. SUbstántia tua ... mine, dulcé... tuam, quam in fi... bes, osténdit, all...

2. *Ant.* 2. d. Ange... rum esca nutrivísti po... lum tuum, & panem de cœlo præstitísti ... allelúia.

3. *Ant.* 3. g. Pinguis ... nis ejus, & præbébit ... lícias régibus, allelú...

4. *Ant.* 1. d. Sapi... tia.

Au lieu du Cantique Benedícite, *on dit le ... vant.*

Cantique. Prov. 9.

SApiéntia ædificávit sibi domum, * excídit colúmnas septem.

Immolávit víctimas suas, * míscuit vinum, & propósuit mensam suam.

Misit ancíllas suas ut vocárent ad arcem, * & ad mœnia civitátis:

Si quis est párvulus, véniat ad me, * & insipiéntibus locúta est :

Venite

Veníte, comédite panem meum, * & bíbite vinum quod míſcui vobis.

Per me enim multiplicabúntur dies tui, * & addéntur tibi anni vitæ.

Ant. Sapiéntia ædificávit ſibi domum, míſcuit vinum, & propóſuit menſam ſuam, allel.

5. *Ant.* 5. a. Vincénti dabo manna abſcónditum, & nomen novum, allelúia.

Capitule. 1. *Cor.* 11.

DOminus Jeſus in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens fregit, & dixit: Accípite, & manducáte: hoc eſt corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem.

Hymne.

VERBUM ſupérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram;
Ad opus ſuum éxiens,
Venit ad vitæ véſperam.

IN mortem à diſcípulo
Suis tradéndus æmulis,
Priùs in vitæ férculo
Se trádidit diſcípulis.

QUIBUS ſub bina ſpécie,
Carnem dedit & ſánguinem;
Ut dúplicis ſubſtántiæ
Totum cibáret hóminem.

SE naſcens dedit ſócium,
Convéſcens in edúlium,
Se móriens in prétium;
Se regnans dat in prǽmium.

O ſalutáris hóſtia,
Quæ cœli pandis óſtium:
Bella premunt hoſtília;
Da robur, fer auxílium.

UNI trinóque Dómino
Sit ſempitérna glória,
Qui vitam ſine término
Nobis donet in pátria.
Amen.

℣. Pane cœli ſaturávit eos, allelúia. ℟. Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ, allelúia.

A Benedictus, *Antienne.* 1. F. Hic eſt panis de cœlo deſcéndens, ut ſi quis ex ipſo manducáverit, non moriátur, allelúia.

Aux Heures, les Antiennes de Laudes, & les Pſeaumes du Dimanche.

A la fin des Hymnes, on dit, Qui natus es de Vírgine.

A PRIME.

An ℟. *bref.* Qui natus es de María Vírgine: * Allelúia, allelúia.

CANON.
Ex Concílio Tridentíno.

SI quis díxerit, in sancto Eucharístiæ Sacraménto Christum unigénitum Dei Filium non esse cultu latríæ, étiam extérno adorándum; atque ideò nec festívâ peculiári celebritáte venerándum, neque in processiónibus, secúndùm laudábilem & universálem Ecclésiæ sanctæ ritum & consuetúdinem, solémniter circungestándum, vel non públicè, ut adorétur, pópulo proponéndum, & ejus adoratóres esse idololátras; anáthema sit.

A TIERCE.

Capitule. I. *Cor.* II.

PRobet seípsum homo, & sic de Pane illo edat, & de Cálice bibat. Qui enim mandúcat, & bibit indignè, judícium sibi mandúcat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini.

℟. *bref.* Edúcas panem de terra, * Allelúia, allelúia. Edúcas. ℣. Et vinum lætíficet cor hóminis, * Allelúia, allelúia. ℣. Glória Patri. Edúcas.

℣. Edent páuperes & saturabúntur, allelúia. ℟. Et laudábunt Dóminum qui requírunt eum, allelúia.

A LA PROCESSION.

Le Chantre, ou le Célébrant, selon l'usage des lieux chante d'abord les Versets, O salutáris, *&* Uni trinóque, *que le Chœur poursuit. Ensuite, au départ de la Procession, on chante le Répons suivant, & les autres choses marquées ci-après.*

℟. Homo quidam, 212.

Ensuite, trois des premiers chantent le ℣. Tantum ergo, *que le Chœur répete; après quoi les trois susdits chantent l'Hymne*, Pange lingua, 223. *& à chaque* ℣. *le Chœur répete*, Tantum ergo, *&c.*

Les autres Hymnes ci-après se chantent de même.

℟. Immolábit, 210.

Le Verset, Panis angélicus, *& l'Hymne*, Sacris solemniis, 209.

℟. Comedétis, 211.

Le Verset, O salutáris hóstia, *& l'Hymne* Verbum supérnum, 217.

℟. Verbum caro factum est, * Et habitávit in nobis; & † Vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti à Patre plenum grátiæ & veri

tátis. ℣. In terris visus est, & cum homínibus conversátus est. * Et. ℣. Glória. † Vídimus.

La Prose, Lauda Sion. ℟. Unus panis, 216.

L'Hymne, Te Deum, *le Chœur répetant après chaque Verset*, Te Deum.

A l'Entrée de l'Eglise, *Ant.* 5. a. Ego sum panis, 224.

A la Station, ℟. Qui mandúcat, 215.

Après ce Répons, le Célébrant encensant le Saint Sacrement à genoux, commence les Versets suivans, que le Chœur poursuit.

℣. Ave verum Corpus natum de María Vírgine. ℣. Verè passum, immolátum in cruce pro hómine. ℣. Cujus latus perforátum undâ fluxit cum sánguine. ℣. Esto nobis prægustátum mortis in exámine. ℣. O Jesu dulcis. ℣. O Jesu pie. ℣. O Jesu Fili Maríæ.

Alors tous se levant, le Chantre commence l'Antienne, O quàm suávis est, 208. *pour l'Entrée du Chœur, ou l'Introïte de la Messe s'il y a Orgue.*

A LA MESSE,

Introïte.

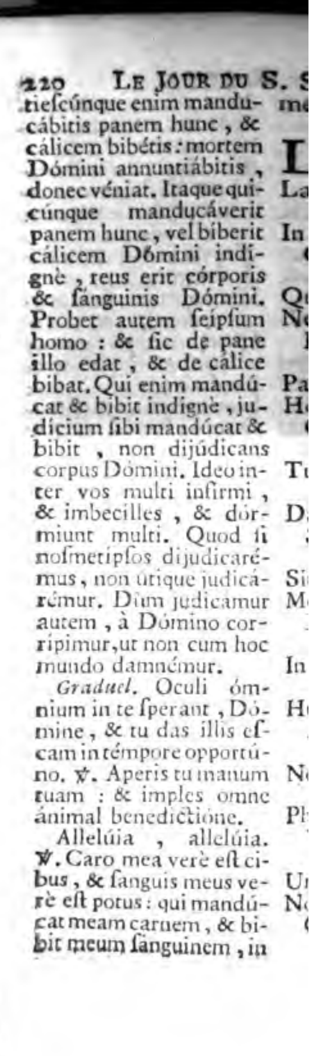
Cibávit eos ex ádipe fruménti, allelúia; & de petra, melle saturávit eos, allelúia, allelúia, allelúia. *Ps.* Exultáte Deo adjutóri nostro; * jubiláte Deo Jacob. ℣. Glória. Cibávit.

Oraison.

Deus, qui nobis sub sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quǽsumus, ita nos córporis & sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus; Qui vivis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. *Cor.* 11. 23.

Fratres; Ego accépi à Dómino, quod & trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens, fregit, & dixit: Accípite, & manducáte; Hoc est corpus meum; quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter & cálicem, postquàm cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine; hoc fácite, quotiescúmque bibétis in meam commemoratiónem. Quo-

tieſcúnque enim mandu-cábitis panem hunc, & cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat. Itaque quicúnque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígnè, reus erit córporis & ſánguinis Dómini. Probet autem ſeipſum homo: & ſic de pane illo edat, & de cálice bibat. Qui enim mandúcat & bibit indignè, judícium ſibi mandúcat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infirmi, & imbecilles, & dórmiunt multi. Quod ſi noſmetipſos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dùm judicámur autem, à Dómino corripimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

Graduel. Oculi ómnium in te ſperant, Dómine, & tu das illis eſcam in témpore opportúno. ℣. Aperis tu manum tuam: & imples omne ánimal benedictióne.

Allelúia, allelúia. ℣. Caro mea verè eſt cibus, & ſanguis meus verè eſt potus: qui mandúcat meam carnem, & bibit meum ſánguinem, in

Faciéndum hoc expréssit
In sui memóriam.
DOCTI sacris institútis,
Panem, vinum, in salútis
Consecrámus hóstiam.
DOGMA datur Christiánis,
Quòd in carnem transit panis,
Et vinum in sánguinem.
QUOD non capis, quod non vides,
Animósa firmat fides,
Præter rerum órdinem.
SUB divérsis speciébus,
Signis tantùm & non rebus,
Latent res exímiæ.
CARO cibus, sánguis potus,
Manet tamen Christus totus
Sub utráque spécie.
A suménte non concísus,
Non confráctus, non divísus,
Integer accípitur.
SUMIT unus, sumunt mille,
Quantùm isti, tantùm ille,
Nec sumptus consúmitur.
SUMUNT boni, sumunt mali;
Sorte tamen inæquáli
Vitæ vel intéritûs.
MORS est malis, vita bonis;
Vide paris sumptiónis
Quàm sit dispar éxitus.
FRACTO demum Sacraménto,
Ne vacilles; sed meménto,
Tantùm esse sub fragménto,
Quantùm toto tégitur.
NULLA rei fit scissúra,
Signi tantùm fit fractura,
Quâ nec status, nec statúra
Signáti minúitur.
ECCE panis Angelórum,
Factus cibus viatórum,
Verè panis filiórum,
Non mitténdus cánibus.
IN figúris præsignátur,
Cum Isaac immolátur,
Agnus Paschæ deputátur,
Datur manna Pátribus.
BONE Pastor, Panis vere,
Jesu, nostri miserére:
Tu nos pasce, nos tuére,
Tu nos bona fac vidére
In terra vivéntium.
TU qui cuncta scis & vales,
Qui nos pascis hìc mortáles,
Tuos ibi commensáles

Coherédes , & sodáles ,
Fac Sanctórum cívium.
Amen. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem. *Chap. 6. 56.*

IN illo témpore ; Dixit Jesus turbis Judæórum : Car[illegible]a [illegible] est cibus , &[illegible] us verè est pot[illegible] n- dúcat meam [illegible] m , & bibit meum [illegible]nguinem in me manet , & ego in illo. Sicut misit me vivens Pater , & ego vivo propter Patrem : & qui mandúcat me , & ipse vivet propter me. Hic est panis , qui de cœlo descéndit. Non sicut manducavérunt patres vestri manna , & mórtui sunt : qui mandúcat hunc panem vivet in ætérnum.

Offertoire. Sacerdótes Dómini incénsum & panes ófferunt Deo ; & ídeò sancti erunt Deo suo , & non pólluent nomen ejus , allelúia.

Secrete.

ECclésiæ tuæ , quǽsumus , Dómine , unitátis & pacis propítius dona concéde , quæ sub oblátis munéribus mýsticè designántur. Per Dóminum.

Préface de la Nativité.

Communion. [illegible]cúnque mandu[illegible] nem hunc , & bibétis , morte[illegible] ni annuntiábiti[illegible] véniat , allelúi[illegible]

Postcommu[illegible]

FAc nos , q[illegible] Dómine , [illegible] tis tuæ sempit[illegible] tióne repléri , [illegible] tiósi córporis [illegible] nis tui tempor[illegible] prio præfigúra[illegible] vis & regnas.

A SEX[illegible]

Capitule. I. [illegible]

QUotiescú[illegible] ducábitis hunc & cálice[illegible] mortem Dóm[illegible] tiábitis donec [illegible]

℟. *bref.* P[illegible] dedit eis , * allelúia. Par[illegible]

℣. Panem A[illegible] manducávit h[illegible] lelúia , allelúi[illegible] ria Patri. Pan[illegible]

℣. Manduc[illegible] adoravérunt o[illegible] gues terræ , [illegible]

℟. In conspé[illegible] ni , allelúia.

A NO[illegible]

Capitule. E[illegible]

QUi edunt huc esúri[illegible] bibunt me, ad[illegible] Qui audit me [illegible]

fundétur : & qui operántur in me, non peccábunt.

℟. br. Dóminus regit me, & nihil mihi déerit, * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. In loco páscuæ, ibi me collocávit, * Allelúia, allelúia. ℣. Glória Patri. Dóminus.

℣. Super aquam refectiónis educávit me, allelúia. ℟. Animam meam convértit ; allelúia.

AUX II. VESPRES.

1. *Ant.* 1. a. Sacérdos in ætérnum Christus Dóminus secúndùm órdinem Melchísedech panem & vinum óbtulit. *Pseaume*, Dixit Dóminus, Dómino meo, 32.

2. *Ant.* 2. d. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors & miserátor Dóminus, escam dedit timéntibus se. *Pseaume*, Confitébor tibi, Dómine, 33.

3. *Ant.* 3. a. Cálicem salutáris accípiam, & sacrificábo hóstiam laudis. *Pseaume*, Crédidi propter quod, 69.

4. *Ant.* 4. e. Sicut novéllæ olivárum, filii tui in circúitu mensæ tuæ. *Pseaume*, Beáti omnes qui timent, 116.

5. *Ant.* 5. a. Qui pacem pósuit fines tuos, ádipe fruménti sátiat te. *Pseaume*, Lauda Jerúsalem Dóminum, 130.

Capitule 1. *Cor.* 10.

CAlix benedictiónis, cui benedícimus, nonne communicátio sánguinis Christi est ? Et panis quem frángimus, nonne participátio córporis Dómini est ? ℟. Accépit, 214.

Hymne.

PANGE lingua gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit Géntium.

NOBIS datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso vérbi sémine,
Sui moras incolátûs
Miro clausit órdine.

IN suprémæ noctæ cœnæ
Recúmbens cum frátribus,
Observátâ lege plenè
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

VERBUM caro, panem verum
Verbo carnem éfficit :
Fitque sanguis Christi

merum,
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.
TANTUM ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui:
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui;
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.
GENITÓRI, Genitóque
Laus & jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit & benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio.
Amen.

℣. Dóminus in circúitu pópuli sui, allelúia. ℟. Ex hoc nunc & usque in séculum, allelúia.

A Magníficat, *Antienne.* 5. a. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum: & panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita, allelúia.

A COMPLIES.

Les Pseaumes de la Férie.

Ant. 2. D. Hæc est

Lex holocáusti: cr
bitur in altári totâ n
usque manè.

Capitule. Exode 2

OFferes ad véspe
juxta ea quæ
mus, in odórem s
tátis: Sacrificium
Dómino, oblatióne
pétuâ in generati
vestras.

Hymne.

JESU, sub ara v
mam,
Verum Deum quem
dimus;
Qui carne nos p
die,
In nocte nostra sis q
SIS méntium p
cibus,
Et dulce robur córd
Sint templa sancti
ritûs
Quæ consecrásti,
pora.
DUM nos quiéte
creas,
Supplex precáris
tia;
Locus quiétis inti
Nostris sit ara córd
LAUS nocte ju
die,
Sit Trinitáti glória
Quam Fílius non d
Laudáre, factus v
ma. Amen.

A Nunc dimi
Ant. 6. irreg. Benec

llelúia, ine-
ab ómnibus
llelúia, alle-

ison.
qui sacérdos
ia semper vi-
altáribus ad
lum pro no-
rpora nostra
tem requiéf-
da tui amóris
ènsa, tecum
n désinant.

RS DANS
: A V E.
mineur.
dit comme au
ète excépté ce

: I N E S.
em vitæ Dó-
Veníte ado-

Pseaumes du
: Fete. Trois
ns une An-
jue Nocturne,
'endredy & le
Ant. de cha-
; le Samedy
'y la 3. Ant.
cturne, & le
micre Ant. de
rne. Les Ver-
pons se disent
rie occurren-
ts comme cy-

LE VENDREDI.

Leçon j.

De libro primo Regum.
Chap. 4. v. 1.

FActum est in diébus illis, convenérunt Philisthiim in pugnam: & egréssus est Israël óbviam Philisthiim in prælium, & castrametatus est juxta lápidem Adjutórii. Porro Philisthiim venérunt in Aphec, & instruxérunt áciem contra Israël. Inito autem certámine, terga vertit Israël Philisthæis: & cæsa sunt in illo certámine passim per agros, quasi quatuor míllia virórum. Et revérsus est pópulus ad castra; dixerúntque majóres natu de Israël: Quare percússit nos Dóminus hódie coram Philisthiim? Afferámus ad nos de Silo Arcam fœderis Dómini, & véniat in médium nostri, ut salvet nos de manu inimicórum nostrórum. Misit ergo pópulus in Silo, & tulérunt inde Arcam fœderis Dómini exercítuum sedéntis super Chérubim: erántque duo filii Heli cum Arca fœderis Dei, Ophni & Phínees.

Leçon ij. v. 5.

CUmque venisset Arca fœderis Dómini

in castra, vociferátus est omnis Israël clamóre grandi, & persónuit terra. Et audiérunt Philísthiim vocem clamóris, dixeruntque: Quænam est hæc vox clamóris magni in castris Hebræórum? Et cognovérunt quòd Arca Dómini venísset in castra. Timuerúntque Philísthiim, dicéntes: Venit Deus in castra. Et ingemuérunt, dicéntes: Væ nobis: non enim fuit tanta exultátio heri & nudiustértius: væ nobis: quis nos salvábit de manu Deórum sublímium istórum? hi sunt Dii, qui percussérunt Ægyptum omni plagâ, in desérto. Confortámini, & estóte viri, Philísthiim: ne serviátis Hebræis, sicut & illi serviérunt vobis: confortámini, & belláte.

Leçon iij.

Ex Epístola sancti Dionysii Alexandríni ad Fábium Antiochénum.

ERat quidam Serápion apud nos fidélis senex; qui licèt magnam vitæ partem íntegrè & incorruptè transegisset, témpore tamen persecutiónis præ imbecillitáte ánimi lapsus est. Hic sæpenúmero in Ecclésia dénuò récipi supplex postulábat: sed nemo, quia idólis sacrificásset, ejus postulatiónem aliquándo auscultávit. Qui in gravem morbum delábens, tríduo deinceps mutus, & absque sensu vixit. Quarto autem die páululùm relevátus, nepótem ad se accérsit, sicque alóquitur: Quoúsque, fili, me detinétis? properáte óbsecro, & me óciùs dimíttite: Aliquem ex Presbýteris ádvoca ad me. Quæ cùm dixisset, iterum fuit mutus. Percúrrit ad Presbýterum; nox jam erat. Ille fortè morbo vexátus accédere ad eum non póterat: sed tamen quoniam à me quidem mandátum dabátur, ut qui jam essent vita emigratúri, sanctórum mysteriórum (dúmmodò péterent, & vel maximè si ántea dùm íntegrâ valetúdine erant, súpplices petivissent) partícipes fierent; sicque cum pace dimíssi, & bonâ spe confirmáti ex hac luce decéderent; púero exíguam quandam Eucharístiæ partem dedit, præcípiens ut eam ma-

lefáctam in os ſenis infúnderet. Quam puer ſecum ➊áfferens rédiit. Cui jam appropinquánti, priúſquam cum eo quod geſtábat intráret ædes, Serápion dénuò voce recuperátâ dixit: Veníſti fili? Tamétſi Présbyter non poteſt veníre, tu tamen præſta quod tibi in mandátis dedit, & dimítte me abíre. Partículam ígitur puer, quam apportábat, madefáctam in os ſenis infúdit. Atque ille ſimul atque eam pedeténtim per fauces dimíſerat, íllico extrémum ſpíritum édidit. An non ígitur ſatis conſtat eum fuiſſe reſervátum, & uſque eò in vita manſiſſe, quoad eſſet pénitus culpæ vínculis ſolútus; & ita labe, quâ erat idólis immolándo aſpérſus, omnínò delétá, poſſet pro multis bonis quæ geſsiſſet in vita, in númerum Confeſſórum reférri?

A Benedíctus, *Ant.* 6. f. Erant perſeverántes in doctrína Apóſtolórum, & communicatióne fractiónis panis, al.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

SI quis negáverit, totum & íntegrum Chriſtum ómnium gratiárum fontem & auctorem, ſub una panis ſpécie ſumi; quia, ut quidam falsò áſſerunt, non ſecúndùm ipsíus Chriſti inſtitutiónem ſub utráque ſpécie ſumátur; anáthema ſit.

La Meſſe ſe dit comme au jour de la Fête, excépte l'Epître & l'Evangile, au lieu deſquelles on dit les ſuivantes.

Léctio libri Géneſis.

Chap. 14. 17.

IN diébus illis; Egréſſus eſt rex Sodomórum in occúrſum Abram, poſtquàm revérſus eſt à cæde Chodorláhomor, & regum, qui cum eo erant in valle Save, quæ eſt vallis regis. At verò Melchíſedech rex Salem, próferens panem & vinum, erat enim ſacérdos Dei altiſſimi, benedíxit ei, & ait: Benedíctus Abram Deo excelſo, qui creávit cœlum & terram: & benedíctus Deus excélſus, quo protegénte, hoſtes in mánibus tuis ſunt. Et dedit ei décimas ex omnibus.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum. *c.* 26. 26.

IN illo témpore. Cœnántibus duódecim

nes. Hic eſt enim ſanguis meus novi teſtaménti qui pro multis effundétur in remiſſiónem peccatórum. Dico autem vobis : Non bibam ámodò de hoc genímine vitis uſque in diem illum, cùm illud bibam vobíſcum novum in regno Patris mei.

A Magníficat, *Ant.* 7. c. Epulémur non in ferménto véteri, ſed in ázymis ſinceritátis & veritátis, al.

LE SAMEDI.

Leçon j.

De libro primo Regum. *Chap.* 4. 10.

PUgnavérunt ergo Philíſthiim, & cæſus eſt Iſraël, & fugit unuſ-

Dei. Vir a
quam ingr
tiavit urbi
omnis civit
Heli ſónit
dixítque :
ſónitus tur
At ille feſt
nit, & n
Heli autem
ginta & oc
& óculi e
rant, & vi
rat. Et d
Ego ſum q
hodiè. Cui
actum eſt,
póndens a
nuntiábat
quit, Iſraë
líſthiim, &
facta eſt in
ſuper & duo

[redacted]

ndævus : & ipse judi-
-it Israël quadraginta
nis.

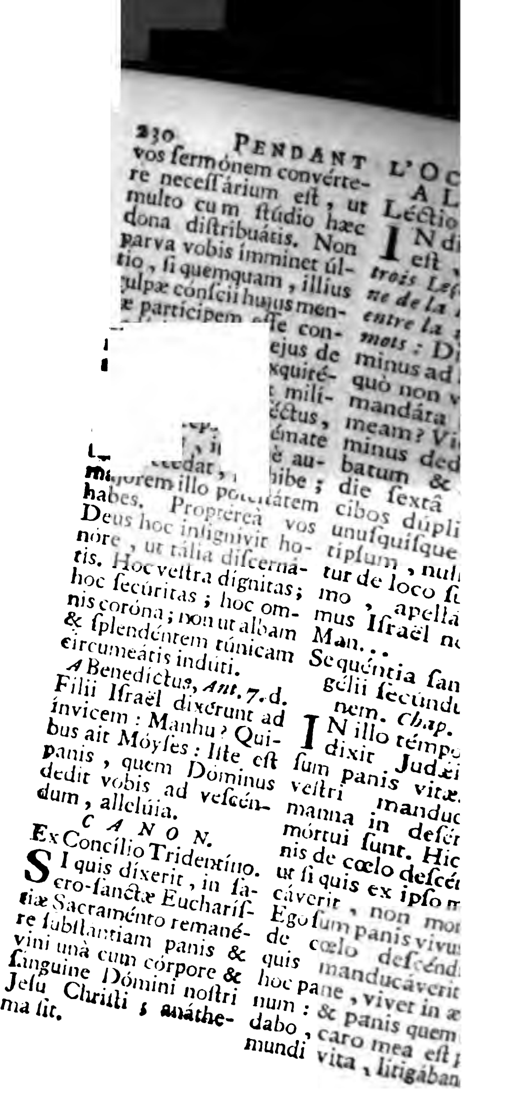
Leçon ij. v. 19.

NUrus autem ejus, uxor Phinees, prægnans erat, vicináque partui : & audíto núntio, quòd capta esset Arca Dei, & mórtuus esset socer ejus, & vir suus, incurvávit se & péperit : irrúerant enim in eam dolóres súbiti. In ipso autem moménto mortis ejus, dixérunt ei quæ stabant circa eam : Ne tímeas, quia fílium peperísti. Quæ non respóndit eis, neque ánimadvértit : Et vocávit púerum Ichabod, dicens : Transláta est glória de Israël, quia capta est Arca Dei, & pro sócero suo, & pro viro suo.

Leçon iij.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

UNicuíque fidélium Christus semetípsum per mystéria commíscet, & quos génuit, per semetípsum enútrit, nec álteri tradit : per hoc tibi rursum persuádens, quòd carnem tuam assúmpsit. Ne torpeámus igitur tantâ digni charitáte & honóre putáti. Nonne vidétis quantâ promptitúdine párvuli papillas cápiunt, & quanto ímpetu lábia ubéribus infigunt ? Accedámus cum tanta nos quoque alacritáte ad hanc mensam, & ad úbera póculi spirituális : quinimmo cum longè majóri trahámus, tanquam infántes, lacténtes Spíritûs grátiam ; & unus sit nobis dolor hac escâ privári. Non sunt humánæ virtútis ópera, hæc quæ proponúntur : qui tunc ipsa fecit in illa cœna, idem ea nunc quoque facit. Nos ministrórum tenémus locum : qui vero sanctíficat ea & immútat, ipse est. Nullus ítaque Judas assistat, nullus avárus : nam tales mensa non súscipit. Si quis est discípulus, adsit : ait enim : [Cum discípulis meis fácio Pascha.] Hæc est illa mensa, & minus nihil habet. Non enim illam quidem Christus, hanc autem homo pérficit, verùm & hanc ipse quoque. Inhumánus accédat nemo, nemo crudélis & immiséricors ; nemo prorsùs immúndus. Hæc ad communicántes dico, & ad vos ministrántes. Nam & a

vos sermónem convérte-
re necessárium est, ut
multo cum stúdio hæc
dona distribuátis. Non
parva vobis ímminet úl-
tio, si quemquam, illius
culpæ cónscii hujus men-
æ partícipem esse con-
[illegible] ejus de
[illegible] xquiré-
[illegible] t milí-
[illegible] éctus,
[illegible] émate
[illegible] è au-
[illegible] cedat, [illegible] hibe;
majorem illo potestátem
habes. Proptéreà vos
Deus hoc insignívit ho-
nóre, ut tália discerná-
tis. Hoc vestra dígnitas;
hoc secúritas; hoc om-
nis coróna; non ut albam
& splendéntem túnicam
circumeátis indúti.

A Benedictus, *Ant.* 7. d.
Filii Israël dixérunt ad
ínvicem: Manhu? Qui-
bus ait Móyses: Iste est
panis, quem Dóminus
dedit vobis ad vescén-
dum, allelúia.

CANON.
Ex Concílio Tridentíno.

SI quis díxerit, in sa-
cro-sanctæ Eucharís-
tiæ Sacraménto remané-
re substántiam panis &
vini unà cum córpore &
sánguine Dómini nostri
Jesu Christi; anáthe-
ma sit.

A L
Léctio
IN di
est,
trois Leç
ne de la
entre la
mots: Di
minus ad
quò non v
mandára
meam? Vi
minus ded
batum &
die sextâ
cibos dúpli
unusquísque
tipsum, null
tur de loco su
mo, apella
mus Israël n
Man...
Sequéntia san
gélii secúndu
nem. *Chap.*
IN illo témpo
dixit Judæi
sum panis vitæ
vestri manduc
manna in desér
mórtui sunt. Hic
nis de cœlo descén
ut si quis ex ipso m
cáverit, non mo
Ego sum panis vivu
de cœlo descéndi
quis manducáverit
hoc pane, vivet in æ
num: & panis quem
dabo, caro mea est p
mundi vita, litigában

ǽi ad ínvicem, : Quómodò po- nobis carnem e ad manducán- ixit ergò eis Je- en, amen dico iìi manducavé- em Filii hómi- ibéritis ejus ſán- , non habébitis vobis. Qui man- eam carnem, & um ſánguinem, am ætérnam : & ſcitábo eum in) die.

SPRES.

tiennes des j. Vê- Fete.

e. 1. Jean. 3.

te mirári ſi odit mundus. Nos quóniam tranſ- is de morte ad quóniam dilígi- es.

. Pange lingua,

ávit illos Dó- allelúia. ℞. Ex ménti, allelúia. ıgníficat, *Ant.* iti, qui ad cœ- tiárum Agni vo- , allelúia.

re de l'Octave.

IMANCHE L'OCTAVE.

. Panem vitæ Dóminum, * Veníte, adorémus.

Tout se dit comme au jour de la Fete, excepté ce qui suit.

AU I. NOCTURNE.

Leçon j.

De libro primo Regum.

Chap. 5. 1.

PHiliſtiim autem tulérunt Arcam Dei, & aſportavérunt eam à lápide Adjutórii in Azótum. Tulerúntque Philiſthiim Arcam Dei, & intulérunt eam in templum Dagon, & ſtatuérunt eam juxta Dagon. Cúmque ſurrexíſſent dilúculò Azótii álterà die, ecce Dagon jacébat pronus in terra ante Arcam Dómini : & tulérunt Dagon, & reſtituérunt eum in locum ſuum. Rursúmque manè die álterà conſurgéntes, invenérunt Dagon jacéntem ſuper fáciem ſuam in terra coram Arca Dómini : caput autem Dagon & duæ palmæ mánuum ejus abſciſſæ erant ſuper limen: porro Dagon ſolus truncus remánſerat in loco ſuo. Propter hanc cauſam non calcant ſacerdótes Dagon, & omnes qui ingrediúntur templum ejus, ſuper limen

Dagon in Azóto, usque in hodiérnum diem.

Leçon ij. *v.* 6.

AGgraváta est autem manus Dómini super Azótios, & demolítus est eos: & percússit in secretióri parte nátium Azótum, & fines ejus. Et ebulliérunt villæ & agri in médio regiónis illíus, & nati sunt mures, & facta est confúsio mortis magnæ in civitáte. Vidéntes autem viri Azótii hujuscémodi plagam, dixérunt: Non máneat Arca Dei Israël apud nos: quóniam dura est manus ejus super nos, & super Dagon deum nostrum. Et mitténtes congregavérunt omnes sátrapas Philisthinórum ad se, & dixérunt: Quid faciémus de Arca Dei Israël? Responderúntque Gethæi: circumducátur Arca Dei Israël & circunduxérunt Arcam Dei Israël. Illis autem circunducéntibus eam, fiébat manus Dómini per síngulas civitátes interfectiónis magnæ nimis: & percutiébat viros uniuscujúsque urbis, à parvo usque ad majórem, & computrescébant prominéntes extáles eórum. Inierúntque Gethæi consílium, & fecérunt sibi sedes pellíceas.

Leçon iij. *v.* 10.

MIsérunt ergo Arcam Dei in Accaron. Cúmque venísset Arca Dei in Accaron, exclamavérunt Accaronítæ, dicéntes: Adduxérunt ad nos Arcam Dei Israël, ut interfíciat nos & pópulum nostrum. Misérunt ítaque & congregavérunt omnes sátrapas Philisthinórum, qui dixérunt: Dimíttite Arcam Dei Israël, & revertátur in locum suum, & non interfíciat nos cum pópulo nostro. Fiébat enim pavor mortis in síngulis úrbibus, & gravíssima valde manus Dei. Viri quoque, qui mórtui non fúerant, percutiebántur: & ascendébat ululátus uniuscujúsque civitátis in cœlum.

AU II. NOCTURNE.

Leçon iv.

De libro Sapiéntiæ. *c.* 16.

FIlios tuos (Dómine) nec dracónum venenatórum vicérunt dentes: misericórdia enim tua advéniens sanábat illos. In memória enim sermónum tuórum examinabántur, & velóciter salvabántur, ne in altam incidéntes obliviónem, non possent tuo uti adjutório. Etenim neque her-

ba, neque malágma sanávit eos, sed tuus, Dómine, sermo, qui sanat ómnia. Tu es enim, qui vitæ & mortis habes potestátem, & dedúcis ad portas mortis, & redúcis. Homo autem occídit quidem per malítiam, & cùm exíerit spíritus, non revertétur, nec revocábit ánimam quæ recépta est.

Leçon v. v. 20.

ANgelórum escâ nutrivísti pópulum tuum, Dómine, & parátum panem de cœlo præstitísti illis sine labóre, omne delectaméntum in se habéntem, & omnis sapóris suavitátem: Substántia enim tua dulcédinem tuam, quam in fílios habes, ostendébat: & desérviens uniuscujúsque voluntáti, ad quod quisque volébat, convertebátur. Nix autem & glácies sustinébant vim ignis, & non tabescébant: ut scirent quóniam fructus inimicórum exterminábat ignis ardens in grándine & plúvia coruscans. Hic autem íterum, ut nutriréntur justi, étiam suæ virtútis oblítus est. Creatúra enim tibi Factóri desérviens, exardéscit in torméntum advérsùs injústos: & lénior fit ad benefaciéndum pro his, qui in te confídunt.

Leçon vj. v. 25.

PRopter hoc & tunc in ómnia transfigurátâ, ómnium nutríci grátiæ tuæ deserviébat, ad voluntátem eórum, qui à te desiderábant, ut scírent fílii tui, quos dilexísti, Dómine, quóniam non nativitátis fructus pascunt hómines, sed sermo tuus hos, qui in te credíderint, consérvat. Quod enim ab igne non póterat extermінári, statim ab exíguo rádio solis calefáctum tabescébat: ut notum ómnibus esset, quóniam opórtet prævenire solem ad benedictiónem tuam, & ad ortum lucis te adoráre. Ingráti enim spes tanquam hybernális glácies tabéscet, & dispériet tanquam aqua supervácua.

AU III. NOCTURNE.

Leçon vij.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios. *Chap.* 10. 1.

NOlo vos ignoráre, fratres, quóniam Patres nostri omnes sub

de spirituáli, consequénte eos, petrâ : petra autem erat Christus.)

Leçon viij. v. 14.

PRopter quod, charíssimi mihi, fúgite ab idolórum cultúra : Ut prudéntibus loquor, vos ipsi judicáte quod dico. Calix benedictiónis, cui benedícimus, nonne communicátio sánguinis Christi est? & panis, quem frángimus, nonne participátio córporis Dómini est? Quóniam unus panis, unum corpus multi sumus omnes, qui de uno pane participámus. Vidéte Israël secúndùm carnem: nonne qui edunt hóstias, partícipes sunt altáris ?

dis solet : (
ráles delici
habéntur,
desidérium
cùm verò h
tur, comec
nùs in fasti
tietátem ve
trà, spirit
cùm non h
fastídio sun
habéntur, i
tantóque à
ámpliùs e
quantò ab e
pliùs comec
lis appetitus
periéntia d
istis appetit
& experiént
cet. In illis
turitátem,
tídium géne

tur quòd avidiùs amétur: & idcirco non hábitæ amári non possunt, quia eárum sapor ignorátur. Quis enim amáre valeat quod ignórat? Proínde Psalmísta nos ádmonet, dicens: Gustáte & vidéte, quóniam suávis est Dóminus.

A LAUDES.

Capitule. I. *Joan* 3. 16.

IN hoc cognóvimus charitátem Dei quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: & nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

℣. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, allelúia. ℟. Quia ánimam esuriéntem satiávit bonis, allelúia.

A Benedíctus, *Antienne*. I. a. Exi citò in platéas & vicos civitátis: & páuperes, ac débiles, cæcos & claudos compélle intráre, ut impleátur domus mea, allelúia.

Mémoire de l'Octave.

A PRIME.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

SI quis negáverit, mirábilem illam, & singulárem conversiónem totíus substántiæ panis in corpus, & totíus substántiæ vini in sánguinem, manéntibus duntáxat speciébus panis & vini, quam quidem conversiónem Cathólica Ecclésia aptíssimè Transsubstantiatiónem appéllat: anáthema sit.

A TIERCE.

Capitule. I. *Jean*. 3. 17.

QUi habúerit substántiam hujus mundi, & víderit fratrem suum necessitátem habére, & cláuserit víscera sua ab eo: quómodò cháritas Dei manet in eo?

A LA PROCESSION.

℟. Homo quidam, 212.

2. ℟. Verbum caro, 218.

A la Station. ℟. Immolábit, 210.

℣. Memor sit Dóminus, allelúia. ℟. Omnis sacrifícii tui, allelúia.

Oraison.

DEus, cujus Unigénitus semel immolátus in Cruce cum effusióne sánguinis; jam impassíbilis factus, in nostris júgiter litátur altáribus: da nos cruénto sacrifício redémptos, incruénti virtúte consequi salutárem redemptiónis efféctum. Per.

A l'Entrée du Chœur, *Ant*. Ego sum, 224.

mea : * Dóminus firmaméntum meum , & refúgium meum , & liberátor meus. ℣. Glória Patri. Factus.

Oraison.

SAncti nóminis tui , Dómine , timórem páriter & amórem fac nos habére perpétuum ; quia nunquam tuâ gubernatióne destituis , quos in soliditáte tuæ dilectiónis instituis. Per.

Mémoire de l'Octave.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios.

1. *Cor. Chap.* 10. 14.

CHaríssimi mihi , fúgite ab idolórum cultúra : Ut prudéntibus loquor , vos ipsi ju-

lum fit
immola
mónii
non D
vos sóci
rum : n
cem Dó
cálicem
non pot
mini pa
mensæ
Grad
fecit mi
misérico
Dómin
timénti
erit in sé
ri sui : v
suórum
pulo suo
Allelú
℣. Justi
exúltent

in domo príncipis Pharisæórum: Homo quidam fecit cœnam magnam, & vocávit multos. Et misit servum suum horâ cœnæ dícere invitátis ut venírent, quia jam paráta sunt ómnia. Et cœpérunt simul omnes excusáre. Primus dixit ei: Villam emi, & necésse hábeo exíre, & vidére illam: rogo te, habe me excusátum. Et alter dixit: Juga boum emi quinque, & eo probáre illa: rogo te, habe me excusátum. Et álius dixit: Uxórem duxi: & ideò non possum veníre. Et revérsus servus nuntiávit hæc dómino suo. Tunc irátus pater famílias, dixit servo suo: Exi citò in platéas, & vicos civitátis: & páuperes, ac débiles, & cæcos, & claudos intróduc huc. Et ait servus: Dómine, factum est ut imperásti, & adhuc locus est. Et ait Dóminus servo: Exi in vias, & sepes: & compélle intráre, ut impleátur domus mea. Dico autem vobis, quòd nemo virórum illórum, qui vocáti sunt, gustábit cœnam meam.

Offertoire. *In omni loco* sacrificátur & offértur nómini meo oblátio munda: quia magnum est nomen meum in Géntibus, allelúia.

Secrete.

OBlátio nos, Dómine, tuo nómini dicánda purificet, & de die in diem ad cœléstis vitæ tránsferat actiónem. Per Dóminum.

Mémoire de l'Octave.

Communion. Beáti qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti sunt.

Postcommunion.

SUmptis munéribus sacris, quæsumus, Dómine, ut cum frequentatióne mystérii, crescat nostræ salútis efféctus. Per Dóminum nostrum.

Mémoire de l'Octave.

A SEXTE.

Capitule. 1. *Jean.* 3.

FIlíoli, non diligámus verbo, neque linguâ, sed ópere & veritáte.

A NONE.

Capitule. 1. *Jean.* 3.

CHaríssimi, qui servat mandáta Dei, in illo manet, & ipse in eo: & in hoc scimus quóniam manet in nobis de Spíritu, quem dedit nobis.

eam, allelúia. ℟. Multiplicásti locupletáre eam, allelúia.

A Magníficat, *Antienne.* 7. d. Beáti, qui lavant ſtolas ſuas in ſánguine Agni : foris canes, & omnis qui amat, & facit mendácium, allel.

Mémoire de l'Octave.

LE LUNDI.

A MATINES,

Leçon j.

De libro primo Regum. *Chap.* 6. 1.

FUit ergo Arca Dómini in regióne Philiſtinórum ſeptem ménſibus. Et vocavérunt Philíſthiim ſacerdótes & divínos, dicéntes : Quid faciémus de Arca Dómi-

áureos fa
que mure
plaga un
vobis, &
Facietíſqu
anórum v
militúdin
demolíti
dabitis D
riam: ſi fo
num ſuam
diis veſtri
veſtra.

Leçon

QUare
da ve
gravávit
Phárao co
poſtquam
tunc dimi
runt? Nun
& fácite
vum unum

licto, ponétis in capsél-lam ad latus ejus : & dimíttite eam ut vadat. Et aspiciétis : & siquidem per viam finium suórum ascénderit contra Béthsames, ipse fecit nobis hoc malum grande : sin autem minimè : sciémus quia nequáquam manus ejus tétigit nos, sed casu áccidit. Fecérunt ergo illi hoc modo : & tolléntes duas vaccas, quæ lactábant vitulos, junxérunt ad plaustrum, vitulósque eárum conclusérunt domi. Et posuérunt Arcam Dei super plaustrum, & capséllam, quæ habébat mures áureos, & similitúdines anórum. Ibant autem in diréctum vaccæ, per viam quæ dúcit Béthsames, & itinere uno gradiebántur, pergéntes & mugiéntes : & non declinábant neque ad dextram, neque ad sinistram : Sed & sátrapæ Philísthiim sequebántur usque ad términos Béthsames.

Leçon. iij.

Sermo sancti Cyrilli Jerosolymitáni.

CUm Christus de pane pronuntiáverit, ac dixerit : Hoc est corpus meum : quis audébit deinceps ambígere ? Et cùm idem ipse tam asseveránter dixerit : Hic est sanguis meus : quis unquam dubitáverit, ut dicat non esse ejus sánguinem ? Aquam olim in vinum convértit in Cana Galilææ, quod habet quamdam cum sánguine propinquitátem ; & eum parum dignum existimábimus, cui credámus quòd vinum in sánguinem transmutárit ? Ad eas núptias, quibus córpora copulántur, vocátus, præter opiniónem ómnium hoc fecit miráculum : & non multò magis sic eum corpus & sánguinem suum fruénda nobis donásse persuásum firmiter habébimus, ut ea cum omni certitúdine tanquam corpus ipsius & sánguinem sumámus ? Nam in spécie panis dat nobis corpus, & in spécie vini dat nobis sánguinem : ut cùm súmpseris, gustes corpus & sánguinem Christi, factus ejúsdem córporis & sánguinis párticeps. Sic enim efficimur Christíferi, hoc est, Christum in corpóribus nostris feréntes, cùm corpus ejus & sánguinem in membra nostra recípimus : sic secúndùm beátum Petrum,

divinæ natúræ conſórtes réddimur.

A Benedictus, *Ant.* 6. F. Participes Chriſti effécti ſumus : vidéte ne forte ſit in áliquo veſtrûm cor malum, allelúia.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi.

PAſtóres omni ſtúdio ac diligéntiâ commíſſum ſibi Chriſtiánum pópulum exhortári debent, cùm ad ſingulárem erga ómnia ſacraménta religiónem & reveréntiam adhibéndam, tùm ad frequéntem auguſtiſſimi Euchariſtiæ ſacraménti & confeſſiónis uſum.

A LA MESSE,

Léctio Malachiæ Prophétæ. *Chap.* 1. 6.

DIcit Dóminus, Fílius honórat patrem, & ſervus dóminum ſuum : ſi ergò Pater ego ſum, ubi eſt honor meus? & ſi Dóminus ego ſum, ubi eſt timor meus? dicit Dóminus exercítuum. Ad vos, ô ſacerdótes, qui deſpícitis nomen meum, & dixíſtis : In quo deſpéximus nomen tuum? Offértis ſuper altáre meum panem pollútum & dícitis : In quo pollúimus te? In eo

quòd dicitis
Dómini deſpéc
offerátis cæcur
molándum, n
lum eſt? & ſi
claudum, & lá
nonne malum
illud duci tuo
cúerit ei, a
céperit fácien
dicit Dóminu
tuum. Et nunc
mini vultum D
ſereátur veſtri
enim veſtra
hoc) ſi quóm
piat fácies ve
cit Dóminus
tuum. Quis eſt
qui claudat óſt
céndat altáre r
túitò? non eſt
lúntas in vobis
minus exercít
munus non ſuſ
manu veſtra.
enim ſolis uſqu
ſum, magnum
meum in Gén
in omni loco ſa
& offértur nó
oblátio munda
gnum eſt nom
in Géntibus, di
nus exercítuum
Sequéntia San
gélii ſecúndù
cum. *Chap.* 1

IN illo témpo
ducántibus

...épit Jesus panem : &
...edícens fregit, & de,
... eis, & ait : Súmite.
...oc est corpus meum
... accépto cálice, grá-
...s agens dedit eis : &
...bérunt ex illo om-
...s. Et ait illis : Hic est
...anguis meus novi tes-
...améntì, qui pro multis
...ffundétur. Amen dico
...obis, quia jam non bi-
...am de hoc genímine vi-
...is, usque in diem illum,
...ùm illud bibam novum
...in regno Dei.

A Magnificat, *Antienne*. 8. g. Quanta pu-
tátis meréri supplícia,
qui Filium Dei concul-
cáverit, & sánguinem
testaménti pollútum dú-
xerit, allelúia.

LE MARDI.
A MATINES,
Leçon j.

De libro primo Regum.
Chap. 6. 13.

PORro Bethsamítæ me-tébant tríticum in valle: & elevántes óculos suos, vidérunt Arcam, & gavísi sunt cùm vidíssent. Et plaustrum venit in agrum Jósue Bethsamítæ, & stetit ibi. Erat autem ibi lapis magnus, & concidérunt ligna plaustri, vaccásque imposuérunt super ea holocáustum Dómino. Levitæ autem depofuérunt Arcam Dei, & capséllam quæ erat juxta eam, in qua erant vasa áurea, & posuérunt super lápidem grandem. Viri autem Bethsamítæ obtulérunt holocáusta, & immolavérunt víctimas in die illa Dómino. Et quinque sátrapæ Philisthinórum vidérunt, & revérsi sunt in Accaron in die illa. Hi sunt autem ani áurei, quos reddidérunt Philisthiim pro delícto, Dómino : Azotus unum, Gaza unum, Ascalon unum, Geth unum, Accaron unum : & mures áureos secúndum númerum úrbium Philisthiim, quinque provinciárum, ab urbe muráta usque ad villam quæ erat absque muro, & usque ad Abel magnum, super quem posuérunt Arcam Dómini, quæ erat usque in illum diem in agro Josue Bethsamitis.

Leçon ij. v. 19.

PErcússit autem de viris Bethsamítibus, eò quòd vidíssent Arcam Dómini : & percússit de pópulo septuaginta viros, & quinquaginta míllia

plebis. Luxítque pópulus, eò quòd Dóminus percussísset plebem plagâ magnâ. Et dixérunt viri Bethsamítæ: Quis póterit stare in conspéctu Dómini Dei sancti hujus? & ad quem ascéndet à nobis? misérúntque núntios ad habitatóres Cariathíarim, dicéntes: Reduxérunt Philisthiim Arcam Dómini, descéndite, & redúcite eam ad vos.

Leçon iij.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi.

AUtor Sacramentórum quis est, nisi Dóminus Jesus? De cœlo ista sacraménta venérunt. Consílium enim omne de cœlo est. Verè autem magnum est & divínum miráculum, quòd pópulo pluit Deus manna de cœlo: & non laborábat pópulus, & manducábat. Tu fortè dicis: Meus panis est usitátus. Sed panis iste, panis est ante verba sacramentórum: ubi accésserit consecrátio, de pane fit caro Christi. Hoc ígitur adstruámus. ...odo potest, qui ...st, corpus esse ... Consecratióne. ...átio ígitur quibus ... & cujus sermónibus? Dómini Jesu. Nam réliqua ómnia quæ dicúntur, laudem Deo déferunt: orátio præmíttitur pro pópulo, pro régibus, pro céteris: ubi venítur, ut conficiátur venerábile Sacraméntum, jam non suis sermónibus Sacérdos, sed útitur sermónibus Christi. Ergo sermo Christi hoc cónficit Sacraméntum. Quis sermo Christi? Nempe is quo facta sunt ómnia. Jussit Dóminus, & factum est cœlum: jussit Dóminus & facta est terra: jussit Dóminus, & facta sunt mária: jussit Dóminus, & omnis creatúra generáta est. Vides ergo quam operatórius sit sermo Christi. Si ergo tanta vis est in sermóne Dómini Jesu, ut incíperent esse quæ non erant, quantò magis operatórius est, ut sint quæ erant, & in áliud commutentur? Cœlum non erat, mare non erat, terra non erat. Sed audi dicéntem: Ipse dixit, & facta sunt; ipse mandávit, & creáta sunt. Ergo tibi ut respóndeam, non erat corpus Christi ante consecratiónem; sed post consecratiónem, dico tibi quòd

jam corpus est Christi. Ipse dixit, & factum est, ipse mandávit, & creátum est. Jam redi mecum ad propositiónem meam. Magnum quidem & venerábile quod manna Judǽis pluit è cœlo: sed intéllige quid est ampliùs, manna de cœlo, an corpus Christi? Corpus Christi útique, qui autor est cœli. Deinde, manna qui manducávit, mórtuus est: qui manducáverit hoc Corpus, fiet ei remíssio peccatórum, & non moriétur in ætérnum. Ergo non otiósè, cùm áccipis, tu dicis, Amen: jam in Spíritu cónfitens quòd accípias Corpus Christi. Dicit tibi Sacérdos, Corpus Christi: & tu dicis, Amen, hoc est, Verum. Quod confitétur lingua, téneat afféctus.

A Benedíctus, *Ant.* 4.d. Habémus altáre de quo édere non habent potestátem, qui tabernáculo desérviunt, allelúia.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

SI quis díxerit, perácta consecratióne, in admirábili Eucharístiæ Sacraménto non esse corpus & sánguinem Dómini nostri Jesu Christi, sed tantùm in usu dùm súmitur, non autem ante vel post; & in hóstiis seu partículis consecrátis, quæ post communiónem reservántur, vel supérsunt, non remanére verum corpus Dómini; anáthema sit.

A LA MESSE,

Léctio Isaíæ Prophétæ.

Chap. 25. 1.

DOmine, Deus meus es tu; exaltábo te, & confitébor nómini tuo: quóniam fecísti mirabília, cogitatiónes antíquas fidéles, amen. Quia factus es fortitúdo páuperi, fortitúdo egéno in tribulatióne sua: spes à túrbine, umbráculum ab æstu. Spíritus enim robustórum quasi turbo impéllens pariétem. Sicut æstus in siti, tumúltum alienórum humiliábis: & quasi calóre sub nube torrénte, propáginem fórtium marcéscere fáciet. Et fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in monte hoc convívium pínguium, convívium vindémiæ, pínguium medullatórum, vindémiæ defecátæ. Et præcipitábit in monte isto fáciem vínculi colli-

gári super omnes pópulos, & telam quam orditus est super omnes natiónes. Præcipitábit mortem in sempitérnum : & áuferet Dóminus Deus lácrymam ab omni fácie, & oppróbrium pópuli sui áu[illegible] de univérsa [illegible] Dóminus lo[illegible] dicet in die [illegible] Deus noster [illegible] vimus eum, [illegible] s : iste Dóminus [illegible] imus eum, exultá[illegible], & lætábimur in salutári ejus. Quia requiéscet manus Dómini in monte isto.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem. *Chap.* 6. 41.

In illo témpore. Murmurábant Judæi de Jesu, quia dixisset : Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi, & dicébant : Nonne hic est Jesus Fílius Joseph, cujus nos nóvimus patrem & matrem ? Quómodo ergò dicit hic : Quia de cœlo descéndi ? Respóndit ergò Jesus, & dixit eis : Nolíte murmuráre in ínvicem : nemo potest venire ad me, nisi Pater, qui misit me, tráxerit eum : & ego resuscitábo eum in novíssimo die.

L[illegible]
V[illegible]
re[illegible]
mi[illegible]
in [illegible]
Gá[illegible]
tem[illegible]
cav[illegible]
Arc[illegible]
tum [illegible]
sit A[illegible]
riath[illegible]
sunt [illegible]
jam a[illegible]
requié[illegible]
Israël
Ait au[illegible]
univér[illegible]
raël, d[illegible]
corde v[illegible]
ad Dón[illegible]
deos al[illegible]
vestri, [illegible]
roth : &
da vestra
servíte ei
vos de m[illegible]
Abstulérun[illegible]
Israël Baa[illegible]
roth, & s[illegible]

mino soli. Dixit autem Sámuël: Congregáte univérsum Israël in Masphath, ut orem pro vobis Dóminum. Et convenérunt in Masphath: hauseruntque aquam, & effudérunt in conspéctu Dómini, & jejunavérunt in die illa, atque dixérunt: Peccávimus Dómino. Judicavítque Sámuël filios Israël in Masphath. Et audiérunt Philisthiim quòd congregáti essent filii Israël in Masphath & ascendérunt Sátrapæ Philisthinórum in Israël. Quod cùm audissent filii Israël, timuérunt à fácie Philisthinórum. Dixerúntque ad Samuélem: Ne cesses pro nobis clamáre ad Dóminum Deum nostrum, ut salvet nos de manu Philisthinórum. Tulit autem Sámuël agnum lacténtem unum, & óbtulit illum holocáustum íntegrum Dómino: & clamávit Sámuël ad Dóminum pro Israël, & exaudívit eum Dóminus. Factum est autem, cùm Sámuël offérret holocáustum, Philísthiim iniére prælium contra Israël: intónuit autem Dóminus fragóre magno in die illa super Philisthiim, & extérruit eos, & cæsi sunt à fácie Israël. Egressíque viri Israël de Masphath, persecúti sunt Philistæos, & percussérunt eos, usque ad locum, qui erat subter Bethchar.

Leçon ij. ℣. 12.

Tulit autem Sámuël lápidem unum, & pósuit eum inter Masphath & inter Sen: & vocávit nomen loci illíus, Lapis adjutórii. Dixítque: Hucúsque auxiliátus est nobis Dóminus. Et humiliáti sunt Philísthiim, nec apposuérunt ultrà ut venírent in términos Israël. Facta est ítaque manus Dómini super Philisthæos, cunctis diébus Samuélis. Et rédditæ sunt urbes, quas túlerant Philísthiim ab Israël, Israéli, ab Accaron usque Geth, & términos suos: liberavítque Israël de manu Philisthinórum, erátque pax inter Israël & Amorrhæum. Judicábat quoque Sámuël Israélem cunctis diébus vitæ suæ: & ibat per síngulos annos circúiens Bethel & Gálgala & Masphath, & judicábat Israélem in supradíctis locis. Revertebátur-

que in Rámatha : ibi enim erat domus ejus, & ibi judicábat Israélem : ædificávit étiam ibi altáre Dómino.

Leçon iij.

Sermo sancti Cleméntis Papæ & Mártyris.

IN divínæ cognitiónis profúnda introspiciéntes, cuncta órdine debémus fácere, quæ nos Dóminus jussit perágere. Statútis tempóribus oblatiónes & offícia perfici, neque témerè, neque inordinátè fieri præcépit, sed præfinitis tempóribus & horis : ubi étiam, & à quibus celebrári vult, ipse excelsíssimâ suâ voluntáte definívit ; ut purè & sanctè ómnia facta in beneplácito, accépta essent voluntáti ejus. Qui ergo assignátis tempóribus oblatiónes suas fáciunt, accépti & beáti sunt ; & Sacerdótibus locus próprius assignátus est ; & Levítis sua ministéria incúmbunt; homo láïcus præcéptis láïcis constríngitur. Unusquísque vestrum, fratres, in suo statu grátias Deo hábeat, in bona consciéntia degens, non transgrédiens præscríptam múneris sui régulam ; in ho[...] Non ubique, fra[...] offerúntur sacrifíci[...] gia, vel votiva, vel [...] peccáto & delícto; [...] Hierosólymis tan[...] atque illic non in o[...] loco fit oblátio, sed [...] templum ad altáre, [...] facta à summo Sacer[...] te & prædictis mini[...] obláti inspectióne ac[...] batióne. Qui ergo pr[...] id, quod voluntáti [...] consentáneum est, [...] quid fáciunt, morte [...] ctántur. Vidétis, fra[...] quò majóri cogniti[...] digni sumus hábiti, [...] perículo magis sumus [...] nóxii.

℟ Benedíctus, [...] *tienne*. 2. d. Ego [...] panis vitæ : qui veni[t] [ad] me, non esúriet, & [...] credit in me, non s[...] unquam, allelúia.

CANON.

Ex Concílio Burd[i]galénsi.

QUemádmodum [...] póribus, sic & [...] mis sua sunt alim[...] tribuénda, ne si m[...] témpore jejúni pern[...] ferint, in laboriósa [...] humánæ peregrinati[...] defíciant. Ideóque p[...] vitæ, nimírum sa[...] sáncto Christi córpo[...]

quod in Eucharístia verè continétur, Párochi pópulos sibi commíssos páscere sátagant, & assíduis cohortatiónibus ad hunc cœléstem cibum invítent.

A LA MESSE,

Léctio libri Proverbiórum. *Chap.* 9. 1.

SApiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, & propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas ut vocárent ad arcem, & ad mœnia civitátis: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, & bíbite vinum quod míscui vobis. Relínquite infántiam, & vívite, & ambuláte per vias prudéntiæ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Lucam. *Chap.* 22. 27.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Quis major est, qui recúmbit, an qui minístrat? Nonne qui recúmbit? Ego autem in médio vestrûm sum, sicut qui minístrat. Vos autem estis, qui permansístis mecum in tentatiónibus meis: Et ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus regnum, ut edátis & bibátis super mensam meam in regno meo: & sedeátis super thronos judicántes duódecim tribus Israël.

※※※※※※※※※※※※※※:※※※:※※※※※※※※※※

LA FESTE DU SACERDOCE DE JESUS-CHRIST, ET L'OCTAVE DU S. SACREMENT.

DOUBLE MAJEUR.

AUX I. VESPRES.

Les Antiennes des j. Vêpres du S. Sacrement.

Capitule. Malach. 1.

NOn est mihi volúntas in vobis, dicit Dóminus exercítuum: & munus non suscípiam de manu vestra. Ab Ortu enim Solis ad Occásum, magnum est nomen meum in Géntibus: & in

omni loco sacrificátur, & offértur nómini meo oblátio munda.

℟. Erunt Dómino offeréntes sacrifícia in justítia. * Et placébit Dómino sacrifícium Juda & Jerúsalem, sicut anni antiqui. ℣. T... Sacerdótio ... & legis tra... Et placébit ... a- tri. * Et pla...

Hym...

CESSA... træ: non lit... res
Impar Sacérdos ampliùs hóstias;
Jam Póntifex fit Numen ipsum:
Seque sibi Deus agnus offert.

VITAM cruéntus qui semel óbtulit,
Se non cruéntum júgiter immolat,
Mactátus aris, & renáscens
Perpétuo, moriéndo vivit.

AD grande munus nos Deus érigit,
Quos ungit intùs sacríficos sibi;
Pondus cadúci sustinémus
Angélicis húmeris treméndum.

O quàm stupéndæ, quas ágimus, vices!

Quem prona ... súspicit;
Sacras ad ar... tes
Nos dócilis ... sentit.

CHRISTUM ... dos, cœli...
Per te creátur... ómnia;
Immótus orb... bérnat, ...
Se tibi dat f... véri.

NON imp... minis ár...
Verbo resól... víncula:
Quas fers ma... Numen
Ecce sibi put... ges.

LAUS sum... súmmaqu...
Sit sancte co... tibi Spiri...
Quo Christu... minístros
Hóstia stat si... cérdos.

℣. Tu es S... ætérnum, alle... cúndùm órdi... chísedech, al...

Ant. Magnífi... *tienne.* 1. a. ...
Dómine Deu... quiem tuam, ... fortitúdinis tu... dótes tui indu...

[redacted]

…, & ſancti tui lætén- … in bonis, allelúia.

… MATINES.

Invitatoire. Pontíficem …gnum Jeſum Fílium …ei, * Veníte, adoré-…us.

L'Hymne, les Antien-…, & les Pſeaumes du …int Sacrement.

℣. Non accípiam de …omo tua vítulos, alle-…ia. ℟. Neque de gré-…ibus tuis hircos, alle-…úia.

Leçon j.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræ̈os. *Chap.* 10. 1.

Umbram habens lex futurórum bonórum, non ipſam imáginem rerum, per ſíngulos annos eiſdem ipſis hóſtiis, quas ófferunt indeſinénter, nunquam poteſt accedéntes perféctos fácere : impoſsíbile enim eſt ſánguine taurórum & hircórum auférri peccáta. Ideò Chriſtus ingrédiens mundum, dicit : Hóſtiam, & oblatiónem noluíſti : corpus autem aptáſti mihi : holocautómata pro peccáto non tibi placuérunt. Tunc dixi : Ecce vénio: in cápite libri ſcriptum eſt de me : Ut fáciam, Deus, voluntátem tuam. In qua voluntáte ſanctificáti ſumus per oblatiónem córporis Jeſu Chriſti ſemel. Hic autem unam pro peccátis ófferens hóſtiam, in ſempitérnum ſedet in déxtera Dei. Unâ enim oblatióne, conſummávit in ſempitérnum ſanctificátos.

℟. Melchíſedech rex Salem, próferens panem & vinum, erat enim Sacérdos Dei altíſſimi, benedíxit Abráham, * Et ait : Benedíctus Abraham Deo excélſo, & dedit ei décimas. ℣. Intuémini quantus ſit hic, cui & décimas dedit de præcípuis Abraham Patriárcha, & hunc, qui habébat repromiſſiónes, benedíxit. * Et ait.

Leçon ij.

Ex Epíſtola ſancti Cypriáni Epíſcopi & Mártyris ad Cecílium.

In ſacerdóte Melchíſedech, ſacrifícii Domínici ſacraméntum præfigurátum vidémus, ſecúndùm quod divína Scriptúra teſtátur, & dicit : Et Melchíſedech, rex Salem, prótulit panem & vinum. Fuit autem Sacérdos Dei ſummi, & benedíxit Abra-

que hic est, de sacrificio illo véniens, & inde descéndens, quòd Melchísedech sacérdos Dei summi, quòd panem & vinum óbtulit, quòd Abraham benedíxit. Nam quis magis sacérdos Dei summi, quàm Dóminus noster Jesus Christus; qui sacrificium Deo Patri óbtulit, & óbtulit hoc idem quod Melchísedech obtúlerat, id est, panem & vinum, suum scilicet corpus & sánguinem? Ut ergo in Génesi per Melchísedech sacerdótem benedíctio circa Abraham posset ritè celebrári, præcédit antè imágo sacrificii Christi, in pane & vino

Lectio
secú
Ch
IN il
fact
cúbuit
cim Ap
ait illis
derávi
ducáre
quàm p
Homil

IPse
ticè
es Sac
secúndi
chísede
secúndi
ron, cu
per pro
tempora
& cùm

) non poteſt enar-
Dénique cùm hujus
Sacerdótii ſacra-
m étiam ad humá-
:venit functiónes,
per generatiónum
em cúrritur, ſed
:tóres Ecclésia ác-
quos Spíritus ſan-
ræparávit : ut in
adoptiónis Dei,
univérſitas ſacer-
atque regális eſt,
ærogativa terrénæ
s obtíneat unctió-
ſed dignátio cœ-
:rátiæ gignat An-
1. Quamvis ergo,
llimi, nos ad ex-
m noſtri offícii
tem & infírmi in-
ıur & ſegnes : ha-
tamen inceſſábi-
›pitiatiónem om-
ıtis & perpétui Sa-
s, dignè & piè de
onſtitutióne gau-
: quóniam etſi
Paſtóribus curam
óvium delegávit,
nen dilécti gregis
am non relíquit.
leliòris teſtamén-
icr factus Jeſus,
l máneat in ætér-
.empitérnum ha-
:rdótium, * Sem-
ens ad interpel-
pro nobis. ℣. Ec-
riens nomen ejus,

& dominábitur, & erit Sacérdos ſuper ſólio ſuo. * Semper. ℣. Glória Patri. * Semper.

A LAUDES.

℣. *Sacerdotal.* Holocáuſtum & pro peccáto non poſtuláſti, allelúia. ℟. Tunc dixi : Ecce vénio, allelúia.

Les Pſeaumes du Dimanche, & le Cantique Sapientia, 216.

1. *Ant.* 7. D.

CHriſtus Jeſus factus eſt ómnibus obtemperántibus ſibi, cauſa ſalútis ætérnæ, appellátus à Deo Póntifex juxta órdinem Melchíſedech.

2. *Ant.* 4. *irreg.* d. Alii ſine jurejurándo Sacerdótes facti ſunt ; Jeſus autem cum jurejurándo.

3. *Ant.* 5. a Mélius ſortítus eſt miniſtérium, quantò & melióris teſtaménti mediátor eſt.

4. *Ant.* 2. d. Habéntes ergo Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jeſum Fílium Dei : teneámus confeſſiónem.

5. *Ant.* 3. A. Per ipſum offerámus Hóſtiam laudis ſemper Deo, fructum labiórum confiténtium nómini ejus.

Capitule Ephes. 5.

CHriſtus diléxit nos, & trádidit ſemetipſum pro nobis oblatiónem & hóſtiam Deo in odórem ſuavitátis.

Hymne. Verbum ſupérnum, 217.

℣. Sacrifícium & oblatiónem noluiſti, allelúia. ℟. Aures autem perfeciſti mihi, allelúia.

A Benedíctus, *Antienne.* 6. f. Talis decébat ut nobis eſſet Póntifex, ſanctus, innocens, impollútus, ſegregátus à peccatóribus, & excélſior cœlis factus, allelúia.

Aux Heures, les Pſeaumes du Dimanche.

A PRIME.

CANON.

Ex Concilio Tridentino.

CHriſtus in cœna noviſſima Sacerdótem ſecúndùm órdinem Melchiſedech ſe in ætérnum conſtitútum declárans, corpus & ſánguinem ſuum ſub ſpeciébus panis & vini Deo Patri óbtulit; ac ſub earúmdem rerum ſýmbolis, Apóſtolis, quos tunc novi Teſtaménti Sacerdótes conſtituébat, ut ſúmerent, trádidit; & eiſ-

dem, cor
cerdótio
ut offérre
per hæc v
cite in me
ratiónem.

A T

Capitule

CHriſt
Filius
ex iis qu
obediénti
ſummátus
ómnibus
bus ſibi
ætérnæ,
Deo Pón
dinem M

℟. *bref.*
mino red
lúia, al
℣. Coram
ejus. * All
ria Patri.

℣. Cálic
cipiam, a
nomen D
bo, allel

A LA PR

℟. Melc
Salem, 2

Hymne
ræ, 248.

Enſuite
que choſe d
du Jour, ſe
la Proceſſi

A LA

In
Cibávit

Oraison.

DEus cujus Unigénitus factus pro nobis sacérdos in ætérnum, visibili ministrórum officio víctimam semper viventem seipsum tibi offérre non désinit: da, ut plebs tua immortáli suo Pontífici mente & corde adunáta, per ipsum & cum ipso majestáti tuæ fiat hóstia sancta & acceptábilis. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum.

Lectio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos. *Chap.* 7. 11.

FRatres: Si consummátio per sacerdótium Levíticum erat (pópulus enim sub ipso legem accépit) quid adhuc necessárium fuit, secúndum órdinem Melchísedech álium súrgere sacerdótem, & non secúndum órdinem Aaron dici? Translato enim sacerdótio, necésse est ut & legis translátio fiat. In quo enim hæc dicúntur, de ália tribu est, de qua nullus altári præstò fuit. Manifestum est enim quod ex Juda ortus sit Dóminus noster: in qua tribu nihil de sacerdótibus Móyses locútus est. Et ámplius adhuc manifestum est; si secúndum similitúdinem Melchísedech exúrgat álius sacérdos, qui non secúndum legem mandáti carnális factus est, sed secúndum virtútem vitæ insolubilis. Contestátur enim: Quóniam tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. Reprobátio quidem fit præcedéntis mandáti propter infirmitátem ejus, & inutilitátem: nihil enim ad perféctum addúxit lex: introdúctio vero melióris spei, per quam proximámus ad Deum. Et quantùm est non sine jurejurándo (álii quidem sine jurejurándo sacerdótes facti sunt; hic autem cum jurejurando per eum, qui dixit ad illum: Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: tu es sacérdos in ætérnum:) in tantùm melioris testaménti sponsor factus est Jesus. Et álii quidem plures facti sunt sacerdotes, idcirco quod morte prohiberéntur permanére: hic autem eo quod máneat in ætérnum, sempitérnum habet sacerdó-

peccatóribus, & excél-
ſior cœlis factus : qui non habet neceſſitátem quotidiè, quemádmodum ſacerdótes, priùs pro ſuis delíctis hóſtias offérre, deínde pro pópuli : hoc enim fecit ſemel, ſeípſum offerendo. Lex enim hómines conſtituit ſacerdótes infirmitátem habéntes : ſermo autem jurisjurándi, qui poſt legem eſt, Fílium in ætérnum perféctum.

*Le Graduel, l'*Allelúia, *& la Proſe, comme au jour du ſaint Sacrement*, 220.

Sequéntia ſancti Evangelii ſecúndùm Lucam. c. 22. 14.

IN illo témpore : Cùm facta eſſet hora, diſ-

& fregit
dicens :
meum,
datur :
meam
nem. Si
cem, poſ
dicens :
vum teſta
guine me
bis funde
Offerto
tum acce
vivum ;
lápides
cámini,
lis, ſace
tum, offe
hóſtias ac
per Jeſum

DEus
tum

áneat in ætérnum,
-rnum habet ſa-
ium : unde & ſal-
, perpétuum poteſt
ntes per ſemetip-
l Deum : ſemper
ad interpellán-
ro nobis.
ſtcommunion.
mine Jeſu Chriſ-
: , futurórum bo-
Póntifex, tribue
quæſumus, & my-
um tuórum parti-
ne ſanctificári, &
ſtræ confeſſiónem
nábilem tenére.
vis & regnas.

S E X T E.

ule. Hebr. 4.
béntes Pontíficem
agnum, qui pene-
cœlos Jeſum Chri-
ílium Dei, teneá-
onfeſſiónem : non
abémus Pontífi-
ui non poſſit cóm-
infirmitátibus no-

ref. Unxit te Deus
títiæ, * Allelúia,
. Unxit. ℣. Præ
ibus tuis. * Alle-
℣. Glória Patri.

Impinguáſti in
put meum, alle-
. Et calix meus
ns, quàm præclá-
, allelúia.

A N O N E.

Capitule. Hebr. 9.

SI ſanguis hircórum & taurórum, & cinis vítulæ aſpérſus, inquinátos ſanctíficat ad emundatiónem carnis ; quantò magis ſanguis Chriſti, qui per Spíritum ſanctum ſemetípſum óbtulit immaculátum Deo, emundábit conſciéntiam noſtram ab opéribus mórtuis.

℞. *bref.* Memor ſit Dóminus ſacrifícii tui : * Allelúia, allelúia. Memor. ℣. Et holocáuſtum tuum pingue fiat. * Allelúia. ℣. Glória. Memor.

℣. Sacrificáte ſacrifícium juſtítiæ, allelúia. ℞. Et ſperáte in Dómino, allelúia.

A V E S P R E S.

Les Antiennes, & les Pſeaumes, comme aux ij. Vepres du S. Sacrement.

Capitule. Hebr. 6.

PRopóſitam ſpem ſicut ánchoram habémus ánimæ tutam ac firmam, & incedéntem uſque ad interióra velámínis : ubi præcúrſor introívit Jeſus ſecúndùm órdinem Melchiſedech Póntifex factus in ætérnum.

nne, Cessant figú- tuit Sacerdóti
18. tátem habénti
Memor sit Dómi- autem jurisju
nus, alleluia. ℟. Sacri- lium in ætérnu
ficii sui, allelúia. cum, allelúia.
A. Magnificat *Ant. 7.* *Complies*,
C. Ex hómines consti- *jour de la Fête*

****

S A L U T S
POUR TOUS LES J
L'OCTAVE
DU S. SACREMENT

Le Mercredi avant la Fête

Ave verum, 219.

℟. Verbum caro, 218.

l'Hymne. Pange lingua, 223.

Ant. Salve Regina, 191.

℣. Dómine, salvum fac Regem. *du 2. D. qui se répete trois fois, & à la fin*, Glória Patri.

℣. Cibávit illos Dóminus, allelúia. ℟. Ex ádipe fruménti, allelúia.

℣. Elégit eam Dóminus, allelúia. ℟. In habitatiónem sibi, allelúia.

℣. Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, allelúia. ℟. Et super fílium hóminis quem con-

firmásti tibi

℣. Dómi

Ora

DEus, q Sacrar bili passioni riam reliqu quæsumus it ris & Sangui mystéria ve demptiónis in nobis jú mus.

Ora

DEus, Virgin castíssi nœ re gnánte, c intercedent per ...

ḥias, & tu sis hostra
s, & tutum præsi-
n.

Oraison.

Uæsumus omni-
potens Deus, ut fa-
us tuus N. Rex nos-
, qui tuâ miseratióne
épit regni gubernà-
, virtútum étiam
nium percípiat incre-
ita, quibus decénter
átus, & vitiórum
stra devitáre, hostes
ráre; hæréses extir-
; & ad te, qui via,
tas, & vita es, gra-
is váleat pervenîre.
vi vis & regnas, &c.

s Versets, & Oraisons
lisent pendant toute
ave s'il n'est marqué
ement. Ensuite, le
vant encensé le S. Sa-
ent, entonne les Ver-
, Bone Pastor, &,
qui cuncta. *Lesquels*
finis, il donne la
diction, après laquel-
chante le Pseaume,
date Dominum om-
entes, *ou quelqu'au-*
à la volonté, & de
e les autres jours.

UR LA FESTE
S. SACREMENT.

. O salutáris, 217.
Homo quidam, 212.
mne, Sacris solém-
, 209.

Ant. Tota pulchra es,
à la Procession de l'Assomption au mois d'Août.

℣. Dómine, salvum fac Regem. *du 6. irreg.*

Avant la Bénédiction,
℣. Tantum ergo, &c.

LE VENDREDI.

℣. Panis Angélicus, 209.
℟. Immolábit hœdum, 210.
Hymne, Verbum supérnum, 217.
Ant. Sancta María succúrre, 271.
℣. Dómine, salvum fac Regem. *du* 5. f.

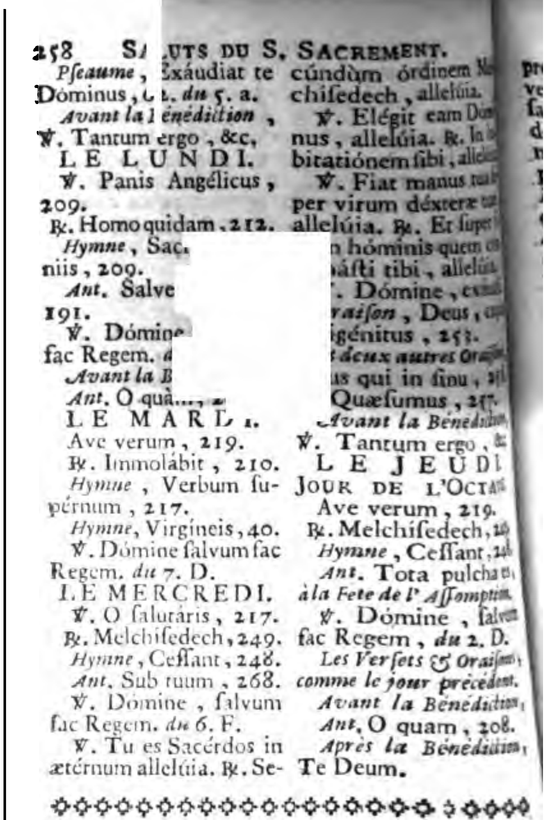
Avant la Bénédiction,
Ant. O quam suávis est, 208.

LE SAMEDI.

Ave verum, 219.
℟. Verbum caro, 218.
Hymne, Jesu, sub ara, 224.
Prose, Inviolàta, íntegra, *ci-après, à la fin du livre.*
℣. Dómine, salvum fac Regem. *du* 6. F.

LE DIMANCHE
DANS L'OCTAVE.

℣. O salutáris hóstia, 217.
Prose, Lauda, Sion, 220.
Ant. Ego sum, 224.
Hymne, Ave maris stella, cxviij.

Pseaume, Exáudiat te Dóminus, ... *du* 5. a.

Avant la Bénédiction,

℣. Tantum ergo, &c.

LE LUNDI.

℣. Panis Angélicus, 209.

℟. Homo quidam, 212.

Hymne, Sac... niis, 209.

Ant. Salve ... 191.

℣. Dómin... fac Regem. ...

Avant la B...

Ant. O quà..., ...

LE MARDI.

Ave verum, 219.

℟. Immolábit, 210.

Hymne, Verbum supérnum, 217.

Hymne, Virgíneis, 40.

℣. Dómine salvum fac Regem. *du* 7. D.

LE MERCREDI.

℣. O salutáris, 217.

℟. Melchisedech, 249.

Hymne, Cessant, 248.

Ant. Sub tuum, 268.

℣. Dómine, salvum fac Regem. *du* 6. F.

℣. Tu es Sacérdos in ætérnum allelúia. ℟. Secúndùm órdinem Melchisedech, allelúia.

℣. Elégit eam Dóminus, allelúia. ℟. In habitatiónem sibi, allelúia.

℣. Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, allelúia. ℟. Et super ...n hóminis quem con... ...ásti tibi, allelúia.

...℣. Dómine, ...

...*raison*, Deus, ...

...igénitus, 253.

...*deux autres Orai*...

...us qui in sinu, ...

Quæsumus, 257.

Avant la Bénédiction,

℣. Tantum ergo, &c.

LE JEUDI

JOUR DE L'OCTA...

Ave verum, 219.

℟. Melchisedech, 24..

Hymne, Cessant, 24..

Ant. Tota pulchra es, *à la Fete de l'Assomption.*

℣. Dómine, salvum fac Regem, *du* 2. D.

Les Versets & Oraisons, comme le jour précédent.

Avant la Bénédiction,

Ant. O quam, 208.

Après la Bénédiction,

Te Deum.

Pour les Dimanches d'après la Pentecôte.

L'Eglise n'honore en ces jours aucun mistére particulier : elle semble comme ravie en extase pour tant de merveilles que Dieu vient d'opérer successivement dans les grandes solemnités qui ont

[redacted]

précédé ; elle s'arrête pour les considérer de nouveau, s'en nourrir, & en marquer sa reconnoissance à son Bienfaicteur. On conseille aux Fidéles de réfléchir souvent sur la vie admirable des premiers Chrétiens, qui furent convertis & batisés par les Apôtres. Voici ce que l'Ecriture en dit : *La multitude des croïans n'avoit qu'un cœur & qu'une ame..... Ils persévéroient dans la priere & dans la fraction du pain*, (c'est-à-dire, dans la participation de la sainte Eucharistie, dont ils faisoient leur pain de chaque jour) loüant Dieu avec joïe & une simplicité de cœur qui *les rendoit agréables à tout le monde*. Tels étoient les fruits du saint-Esprit en eux ; examinons sur ce modéle si nous l'avons reçû nous-mêmes au jour de la Pentecôte.

LE III. SAMEDI
APRE'S LA PENTECOSTE.

Aujourd'hui & les jours suivans l'Office se dit comme au Pseautier.

A Magnificat, *Antienne*. 8. c. Diléctus à Dómino Deo suo Sámuël Prophéta Dómini, renovávit impérium, & unxit príncipes in gente sua.

LE III. DIMANCHE
après la Pentecôte.

A Benedíctus, *Antienne* 6. f. Quæ mulier habens drachmas decem, si perdíderit drachmam unam, nonne accéndit lucérnam, & evérrit domum, & quærit diligénter donec invéniat.

A LA PROCESSION.

℞. Confiteántur tibi pópuli, Deus ; confiteántur tibi pópuli omnes : * Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus. ℣. Benedíctio, & cláritas, & gratiárum áctio, & virtus Deo nostro. * Benedícat. ℣. Glória Patri. * Benedícat.

2. ℞. Confidénter dicámus : Dóminus mihi adjútor, * Non timébo quid fáciat mihi homo. ℣. Dicant nunc qui timent Dóminum : Dóminus mihi adjútor. * Non timébo.

A la Station, ℟. Radix Jeſſe qui ſtat in ſignum populórum ; * Ipſum Gentes deprecabúntur, & erit ſepúlchrum ejus glorióſum. ℣. Peccáta noſtra ipſe pértulit in córpore ſuo ſuper lignum. * Ipſum.

℣. Adjútor m[illegible] tu ; ne dereli[illegible]
℟. Neque d[illegible] Deus, ſalut[illegible]

Orai[illegible]

DEus, q[illegible] gnum p[illegible] tra pertuliſti ; [illegible] nos, qui ſtamus ante ſignum redemptiónis noſtræ, ita tibi offérre noſtras deprecatiónes, ut véniam conſequámur. Qui vivis & regnas.

A l'Entrée du Chœur, *Ant.* Benedíctus Dóminus qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum.

A LA MESSE,

Introïte.

REſpice in me, & miſerére mei, Dómine ; quóniam únicus & pauper ſum ego : vide humilitátem meam & labórem meum, & dimítte ómnia peccáta mea, Deus meus. *Pſ.* Ad te, Dómine, levávi ánimam meam ; * Deus meus, [illegible] non erub[illegible] ria. R[illegible]

Or[illegible]

PRotéct[illegible] rántiu[illegible] ne quo nihil [illegible] nihil ſanctum [illegible] ca ſuper [illegible] diam tuam [illegible] re, te duce, [illegible] nus per bon[illegible] ia, ut non [illegible] ætérna. Per D[illegible]

Seconde Or[illegible]

ACunctis n[illegible] ſumus, Dóm[illegible] mentis & córpo[illegible] ſénde perículis [illegible] tercedénte beát[illegible] rióſâ ſemper V[illegible] Dei genitrice M[illegible] cum beátis Apóſt[illegible] Petro & Paulo, beáto N. & ór[illegible] ſanctis, ſalútem tribue benígnus [illegible] cem ; ut deſtrúct[illegible] verſitátibus & er[illegible] univérſis, Eccle[illegible] ſecúrâ tibi ſérviat[illegible] táte. Per eúndem

Léctio Epiſtolæ Petri Apóſto[illegible]

1. *Ep.* 5. 6.

CHariſſimi : [illegible] liámini ſub [illegible] manu Dei, ut vo[illegible] tet in témpore vi[illegible] nis ; omnem ſoli[illegible]

ftram projicién-
im, quóniam ipfi
t de vobis. Só-
ite, & vigiláte:
dverfárius vefter
s tanquam leo
circuit, quærens
vóret: cui resif-
és in fide; fcién-
dem paffiónem
in mundo eft,
fraternitáti fieri.
utem omnis grá-
vocávit nos in
fuam glóriam
ifto Jefu, módi-
los ipfe perfi-
nfirmábit, foli-
e. Ipfi glória, &
m in fécula fecu-
Amen.

el. Quantas of-
mihi tribulatió-
tas & malas, Dó-
convérfus vivifi-
& de abýffis ter-
m reduxísti me.
iplicáfti magnifi-
tuam, & convér-
olatus es me.
tria. . . alleluia.
bam te, Dómi-
us mea; Dómi-
améntum meum,
fum meum, & li-
meus. Allelúia.
ia fancti Evan-
ecúndum Lu-
Chap. 15. 1.
llo témpore;
t appropinquán-

tes Jefu publicáni & peccatóres, ut audírent illum. Et murmurábant Pharifæi & Scribæ, dicéntes: Quia hic peccatóres récipit, & mandúcat cum illis. Et ait ad illos parábolam iftam, dicens: Quis ex vobis homo, qui habet centum oves, & fi perdíderit unam ex illis, nonne dimíttit nonagínta novem in deférto, & vadit ad illam quæ períerat, donec invéniat eam? Et cùm invénerit eam, impónit in húmeros fuos gaudens: & véniens domum, cónvocat amicos & vicinos, dicens illis: Congratulámini mihi, quia invéni ovem meam, quæ períerat. Dico vobis, quòd ita gáudium erit in cœlo fuper uno peccatóre pœniténtiam agénte, quàm fuper nonagínta novem juftis, qui non índigent pœniténtiâ. Aut quæ múlier habens drachmas decem; fi perdíderit drachmam unam, nonne accéndit lucérnam, & evérrit domum, & quærit diligénter, donec invéniat? & cùm invénerit, cónvocat amícas & vicinas, dicens: Congratulámini mihi, quia invéni drach-

mam, quam perdideram. Ita dico vobis ; gáudium erit coram Angelis Dei super uno peccatóre pœniténtiam agénte.

Offertoire. Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplébis me lætitiâ cum vultu tuo, Dómine.

Secrete.

RESpice, Dómine, múnera supplicántis Ecclésiæ, & salútis credéntium perpétuâ sanctificatióne suménda concéde. Per Dóminum.

Seconde Secrete.

OBlatiónem nostram, quæsumus, Dómine, ómnium Sanctórum tuórum comméndet orátio ; & quorum memóriam in sacris Mystériis ágimus, eórum apud te patrocíniis adjuvémur.

Communion. Dóminus non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Postcommunion.

SAncta tua nos, Dómine, sumpta vivíficent, & misericórdiæ sempitérnæ præparent expiátos. Per.

Seconde Postcommunion.

MUndet & múniat nos, quæsumus, Dómine, divíni Sacraménti munus o[...] & intercedént[...] Vírgine Dei [...] Maríâ, cum bea[...] tolis Petro & P[...] que beáto N. & [...] sanctis à cunctis [...] dat & perver[...] expiátos, & adv[...] bus expedítos. P[...] dem.

A Magnifica[...] *tienne.* 8. g. [...] erit coram An[...] super uno pecca[...] niténtiam agén[...]

LE IV. SA[...]
après la Per[...]

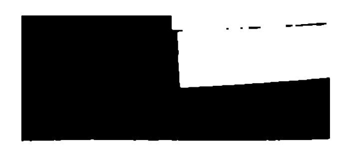
A Magnific[...] *tienne.* 7. a. David Dómin[...] poténtem, & déxtera ejus te[...] minem fortem & exaltáre co[...] suæ.

LE IV. DIM[...]
après la Pe[...]

A Benedíc[...] *tienne.* 7. C. I[...] Jesus loqui, d[...] mónem : Du[...] & laxáte rétia captúram ; & runt píscium nem copiósam

A LA PROC[...]

℞. Séraphi[...] bant alter ad[...] * Sanctus,

ominus Deus
; plena est
glóriâ ejus.
t, qui testi-
nt in cœlo,
um, & Spi-
s; & hi tres
* Sanctus.
Sanctus.
icupívit áni-
deráre justi-
as * In omni
Si vis ad vi-
, serva man-

m, ℟. Chi-
decréti,
contrárium
t de médio
ffigens illud
Expólians
& potestátes,
fidénter, pa-
hans illos in
. Confitémi-
, qui erípuit
nicis nostris.
s.
ine adjútor
Et Redém-

son.
Dómine,
votis fidé-
quos virtúte
ab inimícis
tui fácias
tícipes. Qui

r du Chœur,

Ant. Beatam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus.

A LA MESSE,

Introïte.

DOminus illuminátio mea & salus mea, quem timébo? Dóminus defénsor vitæ meæ, à quo trepidábo? Qui tribulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt & cecidérunt. *Ps.* Si consístant advérsùm me castra, * non timébit cor meum. ℣. Glória. Dóminus.

Oraison.

DA nobis, quæsumus, Dómine, ut & mundi cursus pacíficè nobis tuo órdine dirigátur, & Ecclésia tua tranquillâ devotióne lætétur. Per.

A cunctis, 260.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romános. *Chap.* 8. 18.

FRatres: Existimo, quòd non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei expéctat. Vanitáti enim creatúra subjécta est non volens,

ſed propter eum,qui ſubjécit eam in ſpe : quia & ipſa creatúra liberábitur à ſervitúte corruptiónis, in libertátem glóriæ filiórum Dei. Scimus enim quòd omnis creatúra ingemiſcit, & párturit uſque ad[illegible]m autem [illegible]os ipſi pri[illegible]a-béntes [illegible]os gémimu[illegible]m filiórum [illegible]n-tes, re[illegible]r-poris n[illegible]

Graduale. Filii hóminum úſquequo gravi corde ? ut quid diligitis vanitátem & quæritis mendácium. ℣. Beátus vir, cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus, & non reſpéxit, in vanitátes, & inſánias falſas.

Allelúia, allelúia. ℣. In te, Dómine, ſperávi, non confúndar in ætérnum : in juſtitia tua líbera me, & éripe me : inclina ad me aurem tuam ; accélera ut éruas me. Allelúia.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam. *Chap.* 5. 1.

IN illo témpore; Cùm turbæ irrúerent in Jeſum, ut audírent verbum Dei : & ipſe ſtabat ſecus ſtagnum G[illegible]reth. Et vidit dua[illegible] ſtantes ſecus ſtag[illegible] piſcatóres autem [illegible]derant, & lavába[illegible]tia. Aſcéndens au[illegible] unam navim, qu[illegible] Simónis, rogavit [illegible] terra redúcere pu[illegible] Et ſedens docéba[illegible]vícula turbas. U[illegible]vit autem loqui, [illegible] Simónem : Duc i[illegible] & laxáte rétia v[illegible] captúram. Et reſp[illegible] Simon, dixit illi [illegible]céptor, per totam [illegible] laborántes, nihil [illegible]mus; in verbo au[illegible] laxábo rete. Et c[illegible] feciſſent, concl[illegible] piſcium multit[illegible] copióſam, rump[illegible] autem rete eóru[illegible] annuérunt ſóciis [illegible] erant in ália navi [illegible]nirent & adjuváre[illegible] Et venérunt, & i[illegible]vérunt ambas nav[illegible] ita ut penè merge[illegible] Quod cùm vidér[illegible]mon Petrus, próc[illegible] génua Jeſu, dicen[illegible] à me, quia homo [illegible]tor ſum, Dómine[illegible]por enim circund[illegible] eum, & omne[illegible] cum illo erant in ca[illegible] piſcium quam cépe[illegible] ſimiliter autem Jac[illegible]

Joánnem, filios Zebe-
, qui erant sócii Si-
nis. Et ait ad Simó-
n Jesus: Noli timére;
hoc jam hómines eris
piens. Et subdúctis ad
rram návibus, relíctis
mnibus secúti sunt eum.

Offertoire. Non apparé-
is ante conspéctum Dó-
nini vácuus: Deo di-
nas oblatiónes offer.

Secrete.

OBlatiónibus nostris, quǽsumus, Dómine, placáre suscéptis: & ad te nostras étiam rebélles compélle propítius voluntátes. Per.

Oblatiónem, 262.

Communion. Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi, & psallam nómini Dómini Altíssimi.

Postcommunion.

MYstéria nos, Dómine, quǽsumus, sumpta puríficent, & suo múnere tueántur. Per Dóminum nostrum.

Mundet, 262.

A Magníficat, *Antienne.* 1. d. Ait ad Simónem Jesus: Noli timére, ex hoc jam hómines eris cápiens.

LE V. SAMEDI après la Pentecôte.

A Magníficat, *Antienne.* 6. f. David in sua misericórdia consecútus est sedem regni in sǽcula.

LE V. DIMANCHE après la Pentecôte.

A Benedíctus, *Antienne.* 8. g. Qui díxerit fratri suo, Raca, reus erit concílio. Qui autem díxerit, Fátue, reus erit gehénnæ ignis.

A LA PROCESSION.

℟. Ex ipso, & per ipsum, & in ipso sunt ómnia: * Ipsi glória in sǽcula. ℣. Ipse est Dóminus Deus noster, & nos pópulus páscuæ ejus. * Ipsi. ℣. Glória. * Ipsi.

2. ℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, & * Psallam nómini Dómini altíssimi. ℣. In médio Ecclésiæ laudábo te. * Psallam.

A la Station, ℟. Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus, * Peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum, ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus. ℣. Disciplína pacis nostræ super eum, & livóre ejus sanáti sumus. * Peccáta.

℣. Remisísti iniquitátem plebis tuæ. ℟. Operuísti ómnia peccáta eórum.

Oraison.

OMnipotens Deus, qui hóminem læsum peccáto per lignum Crucis Filii tui sanáre dignátus es: concéde, quǽsumus, ut qui in templo tuo pignus salútis nostræ recólimus, peccátis mórtui, vivámus justítiæ. Per eúndem.

A l'Entrée du Chœur,

Ant. Quàm pulchra es, amíca mea! quàm pulchra es! óculi tui columbárum absque eo quod intrinsecùs latet.

A LA MESSE,

Introïte.

EXáudi, Dómine, vocem meam, quâ clamávi ad te: adjútor meus esto, ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus. *Ps.* Dóminus illuminátio mea, & salus mea, * quem timébo? ℣. Glória. Exáudi.

Oraison.

DEus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti: infúnde córdibus nostris tui amóris afféctum; ut, te in ómnibus & super ómnia diligéntes, promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant, consequámur: Per.

A cunctis, 260.

Léctio Epist
Petri Apó
Ep. 3
CHarissimi
unánime
tiéntes, f
amatóres, mi
modésti, hú
reddéntes n
malo, nec n
pro maledíct
trário bene
quia in hoc v
ut benedícti
ditáte possid
enim vult vita
& dies vidé
coérceat ling
malo, & lábi
quántur dolu
à malo, & fá
inquírat pac
quátur eam:
Dómini super
aures ejus in
rum: vultus
mini super fa
la. Et quis e
nóceat, si b
tóres fuéritis
quid patími
justítiam, be
rem autem e
muéritis, &
bémini. Dóm
tem Christum
te in córdibu
paráti semper
factiónem om
vos ratiónem
in vobis est,

éſtia & timóre
.am habéntes
ut in eo, quod
: vobis, con-
', qui calum-
'eſtram bonam
o converſatió-
élius eſt enim
ntes (ſi volún-
velit) pati,
leſaciéntes.
!. Si réddidi re-
ous mihi mala,
méritò ab ini-
s inánis. ℣. Jú-
Dómine, ſe-
ıſtitiam meam,
dùm innocén-
n ſuper me.
ia, allelúia.
me de inimicis
eus meus: &
éntibus in me
. Allelúia.
. ſancti Evan-
úndùm Mat-
ı. *Ch.* 5. 20.
témpore; Di-
ſus diſcípulis
o vobis, quia
dáverit juſtitia
ıſquàm ſcribá-
Phariſæórum,
›itis in regnum
Audiſtis quia
: antíquis: Non
qui autem oc-
reus erit judi-
ıutem dico vo-
a omnis, qui

iráſcitur fratri ſuo, reus erit judício. Qui autem díxerit fratri ſuo, raca; reus erit concílio Qui autem díxerit, fátue: reus erit gehénnæ ignis. Si ergò offers munus tuum ad altáre, & ibi recordatus fúeris quia frater tuus habet áliquid advérsùm te: relinque ibi munus tuum ante altáre, & vade prius reconciliári fratri tuo? & tunc véniens offeres munus tuum.

Offertoire. Manè aſtábo tibi, & vidébo quóniam non Deus volens iniquitátem tu es: ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ introibo in domum tuam, in holocáuſtis reddam tibi vota mea.

Secrete.

Propitiáre, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris; & has oblatiónes famulórum, famularúmque tuárum benígnus aſſúme: ut, quod ſinguli obtulérunt ad honórem nóminis tui, cunctis profíciat ad ſalútem; Per Dóminum.

Oblatiónem, 262.

Communion. Si ſic Deus diléxit nos, & nos debémus altérutrum dilígere.

si diligámus invicem, Deus in nobis manet.

Postcommunion.

QUos cœlésti, Dómine, dono satiásti, præsta quæsumus, ut à nostris mundémur occúltis, & ab hóstium liberémur insidiis: Per.

Mundet, 262.

A Magníficat, *Ant.* 1. d. Si offers munus tuum ad altáre, & ibi recordátus fúeris, quia frater tuus habet áliquid advérsùm te; relinque ibi munus tuum ante altáre, & vade priùs reconciliári fratri tuo, & tunc véniens offeres munus tuum.

LE VI. SAMEDI après la Pentecôte.

A Magníficat, *Antienne.* 2. d. Planxit David super Saül, & super Jónatham filium ejus & ait: Considera, Israël, quómodò cecidérunt fortes.

LE VI. DIMANCHE après la Pentecôte.

A Benedíctus, *Antienne.* 7. c. Præcépit Jesus turbæ discúmbere, & accípiens septem panes, grátias agens, fregit; & manducavérunt, & saturáti sunt.

A LA PROCESSION.

℞. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus, * Et sapiéntiæ ejus non est númerus. ℣. Major est Deus corde nostro, & novit ómnia. * Et. ℣. Glória. * Et.

2. ℞. Ipse dixit, & facta sunt: * Ipse mandávit, & creáta sunt. ℣. Dóminus Deus noster omnípotens. * Ipse.

A la Station, ℞. Mihi absit gloriári nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi, * Per quem mihi mundus crucifíxus est, & ego mundo. ℣. Mihi adhærére Deo bonum est, pónere in Dómino Deo spem meam. * Per.

℣. Lætábor, & exultábo in te: ℞. Psallam nómini tuo, Altíssime.

Oraison.

TE, Dómine, supplices exorámus, ut tibi uni adhæréntes, in tua Cruce tantùm gloriémur. Qui vivis.

A l'Entrée du Chœur, *Ant.* Sub tuum præsídium confúgimus, sancta Dei génitrix, nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus: sed à perículis cunctis líbera nos semper, virgo gloriósa & benedícta.

A LA MESSE.

Introïte.

DOminus fortitúdo plebis suæ, & pro-

quòd máneat in ætérnum, sempitérnum habet sacerdótium : unde & salváre in perpétuum potest accedéntes per semetípsum ad Deum : semper vivens ad interpellándum pro nobis.

Postcommunion.

DOmine Jesu Christe, futurórum bonórum Póntifex, tribue nobis, quæsumus, & mysteriórum tuórum participatióne sanctificári, & spei nostræ confessiónem indeclinábilem tenére. Qui vivis & regnas.

A SEXTE.

Capitule. Hebr. 4.

HAbéntes Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos Jesum Christum Fílium Dei, teneámus confessiónem ; non enim habémus Pontíficem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris.

℟. *bref.* Unxit te Deus óleo lætítiæ, * Allelúia, allelúia. Unxit. ℣. Præ consórtibus tuis. * Allelúia. ℣. Glória Patri. Unxit.

℣. Impinguásti in óleo caput meum, allelúia. ℟. Et calix meus inébrians, quàm præclárus est, allelúia.

A NONE.

Capitule. Hebr. 9.

SI sanguis hircórum & taurórum, & cinis vítulæ aspérsus, inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis ; quantò magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis.

℟. *bref.* Memor sit Dóminus sacrifícii tui : * Allelúia, allelúia. Memor. ℣. Et holocáustum tuum pingue fiat. * Allelúia. ℣. Glória. Memor.

℣. Sacrificáte sacrifícium justítiæ, allelúia. ℟. Et speráte in Dómino, allelúia.

A VESPRES.

Les Antiennes, & les Pseaumes, comme aux ij. Vêpres du S. Sacrement.

Capitule. Hebr. 6.

PRopósitam spem sicut ánchoram habémus ánimæ tutam ac firmam, & incedéntem usque ad interióra veláminis : ubi præcúrsor introívit Jesus secúndùm órdinem Melchísedech Póntifex factus in ætérnum.

Hymne, Cessant figúræ, 248.

℣. Memor sit Dóminus, allelúia. ℟. Sacrifícii tui, allelúia.

A Magnificat Ant. 7. C. Lex hómines constituit Sacerdótes infirmitátem habéntes: sermo autem jurisjurándi Fílium in ætérnum perféctum, allelúia.

Complies, comme le jour de la Fête.

****

SALUTS
POUR TOUS LES JOURS DE L'OCTAVE DU S. SACREMENT.

Le Mercredi avant la Fête.

Ave verum, 219.

℟. Verbum caro, 218.

l'Hymne. Pange lingua, 223.

Ant. Salve Regína, 191.

℣. Dómine, salvum fac Regem. *du* 2. *D. qui se répete trois fois, & à la fin*, Glória Patri.

℣. Cibávit illos Dóminus, allelúia. ℟. Ex ádipe fruménti, allelúia.

℣. Elégit eam Dóminus, allelúia. ℟. In habitatiónem sibi, allelúia.

℣. Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, allelúia. ℟. Et super fílium hóminis quem confirmásti tibi, allelúia.

℣. Dómine, exaudi.

Oraison.

DEus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quǽsumus ita nos córporis & sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus.

Oraison.

DEus, qui in sinu Vírginis Matris tuæ castíssimo requiéscere dignátus es, da nobis, ipsâ intercedénte, ut inimíci per noctem devitémus

insidias, & tu sis nostra quies, & tutum præsidium.

Oraison.

QUæsumus, omnipotens Deus, ut famulus tuus N. Rex noster, qui tuâ miseratióne suscépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat increménta; quibus decénter ornátus, & vitiórum monstra devitáre, hostes superáre; hæreses extirpáre; & ad te, qui via, véritas, & vita es, gratiósus váleat perveníre. Qui vivis & regnas, &c.

Les Versets, & Oraisons se disent pendant toute l'Octave s'il n'est marqué autrement. Ensuite, le Célébrant encense le S. Sacrement, entonne les Versets, Bone Pastor, *&*, Tu qui cuncta. *Lesquels étant finis, il donne la Benédiction, après laquelle on chante le Pseaume*. Laudáte Dóminum omnes gentes, *ou quelqu'autre à la volonté, & de même les autres jours.*

POUR LA FESTE DU S. SACREMENT.

℣. O salutáris, 217.

℟. Homo quidam, 212.

Hymne, Sacris solémniis, 209.

Ant. Tota pulchra es, *à la Procession de l'Assomption au mois d'Août.*

℣. Dómine, salvum fac Regem. *du 6. irreg.*

Avant la Benédiction, ℣. Tantum ergo, &c.

LE VENDREDI.

℣. Panis Angélicus, 209.

℟. Immolábit hœdum, 210.

Hymne, Verbum supérnum, 217.

Ant. Sancta María succúrre, 271.

℣. Dómine, salvum fac Regem. *du* 5. f.

Avant la Benédiction, *Ant.* O quam suávis est, 208.

LE SAMEDI.

Ave verum, 219.

℟. Verbum caro, 218.

Hymne, Jesu, sub ara, 224.

Prose, Inviolata, íntegra, *ci-après, à la fin du livre.*

℣. Dómine, salvum fac Regem. *du* 6. F.

LE DIMANCHE DANS L'OCTAVE.

℣. O salutáris hóstia, 217.

Prose, Lauda, Sion, 220.

Ant. Ego sum, 224.

Hymne, Ave maris stella, cxviij.

nunc exhibéte membra vestra servíre justítiæ in sanctificatiónem. Cùm enim servi essétis peccáti, liberi fuístis justitiæ. Quem ergò fructum habuístis tunc in illis, in quibus nunc erubéscitis? nam finis illórum mors est. Nunc verò liberáti à peccáto, servi autem facti Deo, habétis fructum vestrum in sanctificatiónem, finem verò vitam ætérnam. Stipéndia enim peccáti, mors: grátia autem Dei, vita ætérna, in Christo Jesu Dómino nostro.

Grad. Dóminus pars hereditátis meæ & cálicis mei; tu es qui restítues hereditátem meam mihi. ℣. Tu es spes mea, Dómine, pórtio mea in terra vivéntium.

Allelúia, allelúia. ℣. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine, in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Matthæum. *Chap.* 7. 15.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Atténdite à falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrin-
tem sunt lupi
à frúctibus e
gnoscétis eos.
cólligunt de sp
aut de tríbulis
omnis arbor bo
bonos facit: m
arbor malos fru
Non potest a
malos fructus f
que arbor m
fructus fàcere.
bor, quæ non
tum bonum,
& in ignem mi
tur ex frúctib
cognoscétis eos
nis qui dicit
mine, Dómin
in regnum cœl
qui facit volun
tris mei, qui i
ipse intrábit i
cœlórum. Mu
mihi in illa di
ne, Dómine,
nómine tuo p
mus & in nómi
mónia ejécim
nómine tuo vir
tas fécimus? Et
fitébor illis: Q
quam novi vos
te à me, qui
iniquitátem.

Offertoire. Si
locáustis arietu
rórum; & sicut
bus agnórum p

précédé ; elle s'arrête pour les considérer de nouveau, s'en nourrir, & en marquer sa reconnoissance à son Bienfaicteur. On conseille aux Fidéles de réfléchir souvent sur la vie admirable des premiers Chrétiens, qui furent convertis & bâtisés par les Apôtres. Voici ce que l'Ecriture en dit : *La multitude des croïans n'avoit qu'un cœur & qu'une ame..... Ils persévéroient dans la priere & dans la fraction du pain*, (c'est-à-dire, dans la participation de la sainte Eucharistie, dont ils faisoient leur pain de chaque jour) loüant Dieu avec joïe & une simplicité de cœur qui *les rendoit agréables à tout le monde*, Tels étoient les fruits du saint-Esprit en eux ; examinons sur ce modéle si nous l'avons reçû nous-mêmes au jour de la Pentecôte.

LE III. SAMEDI
APRE'S LA PENTECOSTE.

Aujourd'hui & les jours suivans l'Office se dit comme au Pseautier.

A Magníficat, *Antienne*. 8. c. Diléctus à Dómino Deo suo Sámuël Prophéta Dómini, renovávit impérium, & unxit príncipes in gente sua.

LE III. DIMANCHE
après la Pentecôte.

A Benedíctus, *Antienne* 6. f. Quæ mulier habens drachmas decem, si perdíderit drachmam unam, nonne accéndit lucérnam, & evérrit domum, & quærit diligénter donec invéniat.

A LA PROCESSION.

℟. Confiteántur tibi pópuli, Deus ; confiteántur tibi pópuli omnes : * Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus. ℣. Benedíctio, & cláritas, & gratiárum áctio, & virtus Deo nostro. * Benedícat. ℣. Glória Patri. * Benedícat.

2. ℟. Confidénter dicámus : Dóminus mihi adjútor, * Non timébo quid fáciat mihi homo. ℣. Dicant nunc qui timent Dóminum : Dóminus mihi adjútor. * Non timébo.

hereditátem meam mihi. ℣. Benedíctus Deus, qui regenerávit nos in hereditátem incorruptibilem. * Tu es.

℣. Novit Dóminus dies immaculatórum ; ℟. Et heréditas eórum in ætérnum erit.

Oraison.

DEus qui per mortem Filii tui nos regeneráre dignátus es ; da sanctæ Crucis virtúte, ut amíssa per peccátum, ætérna nobis restituátur heréditas. Per eúndem Dóminum nostrum.

A l'Entrée du Chœur, *Ant.* Beáta Dei génitrix María, virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritûs sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo ; Ora pro pópulo, intérveni pro Clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

A LA MESSE,

Introïte.

MIsericórdia Dómini ab ætérno, & usque in ætérnum super timéntes eum. *Ps.* Bénedic ánima mea Dómino ; * & ómnia quæ intra me sunt nómini sancto ejus. ℣. Glória Patri. Misericórdia.

Oraison.

LArgire nobis, [...] sumus, Dó[...] semper Spíritum [...] tándi quæ recta [...] propítius & agéndi [...] qui sine te esse no[...] sumus, secúndum [...] vere valeámus. P[...]

A cunctis, 26[...]

Léctio Epístolæ [...] Pauli Apóstoli ad [...] mános. *Ch.* 8.

FRatres ; De[...] sumus non car[...] secúndùm carnem [...] mus. Si enim secú[...] carnem vixéritis [...] riémini : si autem [...] tu facta carnis mo[...] véritis, vivétis. Q[...] que enim Spíritu [...] agúntur, ii sun[...] Dei. Non accepís[...] ritum servitútis i[...] in timóre : sed acc[...] Spíritum adoptió[...] liórum, in quo c[...] mus, Abba (Pate[...] se enim Spíritus [...] mónium reddit s[...] nostro, quòd sum[...] Dei. Si autem fil[...] herédes ; heréde[...] dem Dei, coh[...] autem Christi : si [...] compátimur, ut & [...] glorificémur.

Graduel. Diligit[...] minum omnes [...]

nem vestram projiciéntes in eum, quóniam ipsi cura est de vobis. Sóbrii estóte, & vigiláte: quia adversárius vester diábolus tanquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide; sciéntes eámdem passiónem ei, quæ in mundo est, vestræ fraternitáti fieri. Deus autem omnis grátiæ, qui vocávit nos in ætérnam suam glóriam in Christo Jesu, módicum passos ipse perfíciet, confirmábit, solidabítque. Ipsi glória, & impérium in sécula seculórum. Amen.

Graduel. Quantas osténdisti mihi tribulatiónes multas & malas, Dómine, & convérsus vivificásti me, & de abýssis terræ íterum reduxísti me. ℣. Multiplicásti magnificéntiam tuam, & convérsus consolátus es me.

Allelúia, allelúia. ℣. Díligam te, Dómine, virtus mea; Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberátor meus. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Lucam. *Chap.* 15. 1.

IN illo témpore; Erant *appropinquántes* Jesu publicáni & peccatóres, ut audírent illum. Et murmurábant Pharisæi & Scribæ, dicéntes: Quia hic peccatóres récipit, & mandúcat cum illis. Et ait ad illos parábolam istam, dicens: Quis ex vobis homo, qui habet centum oves, & si perdíderit unam ex illis, nonne dimíttit nonagínta novem in desérto, & vadit ad illam quæ períerat, donec invéniat eam? Et cùm invénerit eam, impónit in húmeros suos gaudens; & véniens domum, cónvocat amícos & vicínos, dicens illis: Congratulámini mihi, quia invéni ovem meam, quæ períerat. Dico vobis, quòd ita gáudium erit in cœlo super uno peccatóre pœniténtiam agénte, quàm super nonagínta novem justis, qui non índigent pœniténtiâ. Aut quæ múlier habens drachmas decem; si perdíderit drachmam unam, nonne accéndit lucérnam, & evérrit domum, & quærit diligénter, donec invéniat? & cùm invénerit, cónvocat amícas & vicínas, dicens: Congratulámini mihi, quia invéni drach-

& vidéte quóniam suávis est Dóminus : beátus vir qui sperat in eo.

Postcommunion.

SIt nobis, Dómine, reparátio mentis & córporis cœléste mystérium ; ut simus ejus in glória coherédes, cui, mortem ipsius annuntiándo, compátimur ; Per.

Mundet, 262.

A Magníficat, *Ant.* 3. a. Fácite vobis amícos de mammóna iniquitátis, ut cùm defecéritis, recípiant vos in ætérna tabernácula.

LE IX. SAMEDI après la Pentecôte.

A Magníficat, *Ant.* 2. d. Ait rex : Dimíttite eum ut maledícat : Dóminus enim præcépit ei : & quis est qui aúdeat dícere, quare sic fécerit ?

LE IX. DIMANCHE après la Pentecôte.

A Benedíctus, *Ant.* 1. a. Jerúsalem, vénient dies in te, & circúndabunt te inimíci tui úndique, & non relínquent in te lápidem super lápidem : eò quòd non cognóveris tempus visitatiónis tuæ.

La Procession, comme au III. Dimanche, 259.

A LA M

Intro

ECce De
me, &
suscéptor
meæ : avért
mícis meis,
te tua disp
protéctor me

Pseaume. D
mine tuo salv
* & in virtút
me. ℣. Gló

Orai

PAteant
ricórdiæ
mine, préc
cántium ; &
bus desiderá
fac eos, qu
plácita, posc

A cunctis

Léctio Epi
Pauli Apóst
rinthios. 1.

FRatres
sunt patr
desérto. Hæ
figúra facta
ut non simu
céntes malóru
illi concupiér
idololátræ e
sicut quidam
quemádmodu
est : Sedit po
ducáre & bib
rexérunt lúd
fornicémur, si
ex ipsis fornic

unâ die vi-
illia. Neque
ristum, sicut
um tentavé-
serpéntibus
Neque mur-
, sicut qui-
murmuravé-
iérunt ab ex-
. Hæc autem
gúra contin-
: scripta sunt
orreptiónem
quos fines se-
venérunt. Ita-
istimat stare,
adat. Tentá-
appreheńdat
. Fidélis au-
st, qui non
tentári supra
stis : sed fa-
um tentatió-
m, ut posśitis

Dómine Dó-
r, quàm ad-
nomen tuum
erra! ℣. Quó-
a est magni-
super cœlos.
, allelúia.
Deus salútis
: clamávi, &
te. Allelúia.
ancti Evan-
ndùm Lu-
p. 19. 41.
mpore ; Ut
quávit Jesus
bité.

Jerúsalem, videns civitátem flevit super illam, dicens : Quia si cognovisses & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi : nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. Quia vénient dies in te : & circúndabunt te inimíci tui vallo, & circundabunt te úndique ; & ad terram prostérnent te, & filios tuos, qui in te sunt; & non relínquent in te lápidem super lápidem : eò quòd non cognóveris tempus visitatiónis tuæ. Et ingréssus in templum, cœpit ejícere vendéntes in illo, & eméntes, dicens illis : Scriptum est : Quia domus mea domus oratiónis est. Vos autem fecístis illam spelúncam latrónum. Et erat docens quotidiè in templo.

Offertoire. In loco quem elégerit Dóminus Deus tuus, ófferes oblatiónes tuas super altáre Dómini Dei tui, ut benè sit tibi in sempitérnum.

Secrete.

Concéde nobis, quǽsumus, Dómine, hæc dignè frequentáre mystéria : quia quóties hujus hóstiæ commemorátio celebrátur, opus

Postcommunion.

TUi nobis, Dómine, commúnio sacraménti, & purificatiónem cónferat, & tríbuat unitátem ; Per.

Mundet, 262.

℟ Magníficat, *Ant.* 8. g. Scriptum est quia domus mea, domus oratiónis est.

LE X. SAMEDI après la Pentecôte.

℟ Magníficat, *Ant.* 4. e. Videns David quòd exaudísset eum Dóminus, immolávit víctimas.

LE X. DIMANCHE après la Pentecôte.

℟ Benedíctus, *Ant.* 1. d. Publicánus à longè stans, percutiébat pectus suum dicens : Deus

...ô Deus, qui operátur ...nia in ómnibus. Uni...ique autem datur ma...festátio Spíritûs ad uti...átem. Alii quidem per ...Spíritum datur sermo sa...piéntiæ: álii autem ser...mo sciéntiæ secúndùm ...eúmdem Spíritum: álte...ri fides in eódem Spíritu; ...álii grátia sanitátum in ...uno Spíritu: álii operá...tio virtútum, álii pro...phétia, álii discrétio spi...rituum, álii génera lin...guárum, álii interpretá...tio sermónum. Hæc au...tem ómnia operátur unus ...atque idem Spíritus, dí...videns síngulis proùt vult.

Graduel. Si revérsus ...fueris ad Omnipotén...tem, rogábis eum, & ...exáudiet te, & vota tua ...reddes. ℣. Qui enim hu...miliátus fúerit, erit in ...glória, & qui inclináve...rit óculos, ipse salvábitur.

Allelúia, allelúia. ℣. Deus supérbis resís...tit, humílibus autem dat ...grátiam. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Lucam. Ch. 18. 9.

IN illo témpore: Dixit Jesus ad quosdam, qui in se confidébant tanquam justi, & aspernabántur céteros parábolam istam: Duo hómines ascendérunt in templum ut orárent: unus Pharisǽus, & alter Publicánus. Pharisǽus stans, hæc apud se orábat: Deus grátias ago tibi quia non sum sicut céteri hóminum; raptóres, injústi, adúlteri: velut étiam hic Publicánus. Jejúno bis in sábbato: décimas do ómnium, quæ possídeo. Et Publicánus à longè stans, nolébat nec óculos ad cœlum leváre: sed percutiébat pectus suum, dicens: Deus, propítius esto mihi peccatóri. Dico vobis, descéndit hic justificátus in domum suam ab illo: quia omnis, qui se exáltat, humiliábitur: & qui se humíliat, exaltábitur.

Offertoire. Cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies, tunc acceptábis sacrifícium justítiæ oblatiónes, & holocáusta super altáre tuum, Dómine.

Secrete.

TIbi, Dómine, sacrifícia dicáta reddántur, quæ sic ad honórem nóminis tui deferénda tribuísti, ut éadem remédia fieri nostra præstáres; Per Dóminum.

finis sacraméntis : tuis non destituas benígnus auxíliis ; Per Dóminum nostrum.

Mundet, 262.

A Magníficat, *Ant.* 3. g. Omnis qui se exáltat, humiliábitur : & qui se humíliat, exaltábitur, allelúia.

LE XI. SAMEDI
après la Pentecôte.

A Magníficat, *Ant.* 8. g. Nonne tu, Dómine mi rex, jurásti mihi ancillæ tuæ dicens : Sálomon fílius tuus regnábit post me.

LE XI. DIMANCHE
après la Pentecôte.

A Benedíctus, *Ant.* 2. d. Suspíciens Jesus in cœlum, ingémuit, & ait surdo : Ephphéta :

mici ejus :
qui odérun
ejus. ℣. G
Or

O Mnip
térne
abundánti
& mérita
cédis & v
super nos
tuam, ut
consciénti
adjícias qu
præsúmit ;
A cuncti
Léctio E
Pauli Apó
rínthios.

N Otum
fratres
lium, quo
vobis, quo
tis, in quo
quod & sal
ratióne

rédtor ſalvatiónum chriſti ſui eſt : ſalvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hereditati tuæ ; & rege eos uſque in ſǽculum. Pſ. Ad te, Dómine, clamábo, Deus meus ; ne síleas à me : * nequando táceas à me, & aſſimilábor deſcendéntibus in lacum. Glória. Dóminus.

Oraiſon.

DEus virtútum, cujus eſt totum quod eſt óptimum, ínſere pectóribus noſtris amórem tui nóminis, & præſta in nobis religiónis augméntum ; ut quæ ſunt bona nútrias, ac pietátis ſtúdio quæ ſunt nutríta cuſtódias ; Per.

A cunctis, 260.

Léctio Epíſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Coloſſénſes. *Chap.* 3. 5.

FRatres : Mortificáte membra veſtra, quæ ſunt ſuper terram, fornicatiónem, immundítiam, libídinem, concupiſcéntiam malam, & avarítiam, quæ eſt ſimulacrórum ſérvitus : propter quæ venit ira Dei ſuper fílios incredulitátis : in quibus & vos ambuláſtis aliquándo, cùm viverétis *in illis. Nunc* autem depónite & vos ómnia ; iram, indignatiónem, malítiam, blaſphémiam, turpem ſermónem de ore veſtro. Nolíte mentíri ínvicem, expoliántes vos véterem hóminem cum áctibus ſuis, & induéntes novum, eum qui renovátur in agnitiónem, ſecúndùm imáginem ejus, qui creávit illum. Ubi non eſt Gentílis, & Judæus, circumcíſio, & præpútium, Bárbarus, & Scytha, ſervus, & liber : ſed ómnia, & in ómnibus Chriſtus.

Graduel. Mihi adhærére Deo bonum eſt, pónere in Dómino Deo ſpem meam. ℣. Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine ; Dómine, ſpes mea à juventúte mea.

Allelúia, allelúia. ℣. Te decet hymnus, Deus, in Sion ; & tibi reddétur votum in Jerúſalem. Allelúia.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm Marcum. *Chap.* 8. 1.

IN illo témpore ; Cùm turba multa eſſet cum Jeſu, nec habérent, quod manducárent, convocátis diſcípulis ; ait illis Jeſus : Miſéreor

Secrete.

RESpice, Dómine, quǽsumus, nostram propítius servitútem: ut quod offérimus, sit tibi munus accéptum, sit nostræ fragilitáti subsídium; Per Dóminum.

Oblatiónem, 262.

Communion. Benedícite Deum cœli, & coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit nobíscum misericórdiam suam.

Postcommunion.

SEntiámus, Dómine, quǽsumus, tui percéptióne sacraménti, subsídium mentis & córporis; ut in utróque salváti, cœléstis remédii plenitúdine gloriémur; Per Dóminum.

Mundet, 262.

℟ Magníficat, *Ant.* 5. a. Admirabántur dicéntes: Benè ómnia fecit, & surdos fecit audíre, & mutos loqui.

LE XII. SAMEDI après la Pentecôte.

℟ Magníficat, *Ant.* 8. c. Intulit Sálomon ómnia quæ vóverat David pater suus, argéntum, & aurum, & univérsa vasa pósuit in thesáuris domûs Dei.

LE XII. DIMAN[CHE]
après la Pente[côte].

℟ Benedíctus, [Ant.]
g. Homo quidam [des-]
cendébat ab Jer[úsalem]
in Jéricho, & inci[dit in]
latrónes, qui étiam [des-]
poliavérunt eum: & [pla-]
gis impósitis, abi[érunt]
semivivo relícto.

La Procession com[me au]
vj. Dimanche, 2[..]

A LA MESS[E.]

Introïte.

COmpláceat tibi, [Dó-]
mine, ut erípia[s me:]
Dómine, ad adj[uván-]
dum me réspice; [adju-]
tor & protéctor m[eus es]
tu, Deus meus, [ne tar-]
dáveris. *Ps.* Exp[éctans]
expectávi Dómi[num:]
* Et inténdit [mihi.]
℣. Glória. Comp[láceat.]

Oraison.

OMnípotens & [mise-]
ricors Deus, [de cu-]
jus múnere veni[t, ut ti-]
bi à fidélibus tui[s digne]
& laudabíliter ser[viátur:]
tribue, quǽsumu[s, no-]
bis, ut ad prom[issiónes]
tuas sine offénsió[ne cur-]
rámus; Per.

A cunctis, 26[..]

Léctio Epístola [beáti]
Pauli Apóstoli a[d Co-]
rínthios. 2. *Cor.* [3.]

FRatres; Fi[dúciam]
talem habén[tes]

l Deum : non
iéntes simus
quid à nobis,
bis, sed suf-
ostra ex Deo
: idóneos nos
ros novi tes-
non litterâ,
littera enim
iritûs autem
Quòd si mini-
tis, litteris de-
i lapídibus,
a; ita ut non
téndere filii
ciem Moysi,
óriam vultûs
evacuátur :
on magis mi-
íritûs erit in
Nam si minis-
natiónis gló-
multò magis
nistérium ju-
lória. Nam
cátum est,
t in hac par-
excelléntem
i enim quod
per glóriam
magis quod
glória est.

Benedícam
in omni tém-
per laus ejus
. ℣. In Dó-
ábitur ánima
unt mansuéti,
.
, allelúia.

℣. Quóniam Deus magnus Dóminus, & rex magnus super omnes deos. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Lucam. *Chap.* 10. 23.

IN illo témpore; Convérsus Jesus ad discípulos suos, dixit : Beáti óculi, qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis, quod multi Prophétæ & reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, & non vidérunt : & audíre quæ audítis, & non audiérunt. Et ecce quidam legisperítus surréxit tentans illum & dicens : Magister, quid faciéndo vitam ætérnam possidébo? At ille dixit ad eum : In lege quid scriptum est? Quómodò legis? Ille respóndens dixit : Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex ómnibus víribus tuis, & ex omni mente tua; & próximum tuum sicut teípsum. Dixítque illi : Rectè respondísti : hoc fac, & vives. Ille autem volens justificáre seípsum, dixit ad Jesum : Et quis est meus próximus? Suscípiens autem Jesus, dixit : Homo quidam des-

cendébat ab Jerúsalem in Jéricho, & incidit in latrónes, qui étiam despoliavérunt eum : & plagis impósitis abiérunt, semivívo relícto. Accidit autem ut sacérdos quidam descénderet eâdem viâ : & viso illo præterívit. Similiter & Levíta, cùm esset secùs locum, & vidéret eum, pertrânsiit. Samaritánus autem quidam iter fáciens, venit secùs eum : & videns eum, misericórdiâ motus est. Et appropians, alligávit vúlnera ejus, infúndens óleum & vinum : & impónens illum in juméntum suum, duxit in stábulum, & curam ejus egit. Et álterâ die prótulit duos denários, & dedit stabulário, & ait: Curam illíus habe ; & quodcúnque supererogáveris, ego cùm rediero, reddam tibi. Quis horum trium vidétur tibi próximus fuisse illi, qui incidit in latrónes ? At ille dixit : Qui fecit misericórdiam in illum. Et ait illi Jesus : Vade, & tu fac similiter.

Offertoire. Immola Deo sacrificium laudis, & redde Altíssimo vota tua ; & invoca me in die tribulatiónis, éruam te & [...]norificábis me.

Secrete.

Deus, ex quo [...] nis sufficié[...] tra, idóneos fac [...] nistros novi testa[...] non litterâ sed spiri[...] novam ac spirituále[...] bi hóstiam offerént[...] dúciam & accéssum [...] beámus ad te ; Per.

Oblatiónem, 261.

Communion. De f[...] óperum tuórum, D[...] ne, satiábitur terra [...] edúcas panem de te[...] & vinum lætíficet co[...] minis : ut exhilare[...] ciem in óleo, & [...] cor hóminis confirm[...]

Postcommunion.

Purificet nos, qu[...] mus, Dómine, [...] jus participátio sa[...] mystérii ; & páriter [...] bis expiatiónem t[...] & munimen, Per.

Mundet, 262.

℣ Magnificat, 7. g. Quis vidétu[...] próximus fuisse illi [...] incidit in latrónes [...] ille dixit : Qui fec[...] misericórdiam in illu[...] ait illi Jesus : Vad[...] tu fac similiter.

LE XIII. DIMANCHE après la Pentec[...]

℣ Magnificat,

D. Non erat cor
in perféctum cum
aino Deo suo, sicut
David patris ejus;
propter David dedit
óminus Deus suus
nam in Jerúsalem.
XIII. DIMANCHE
près la Pentecôte.
Benedíctus, *Ant.*
D. Leprósos ut vidit
s, dixit: Ite osténvos
sacerdótibus. Et
am est, dum irent,
ndáti sunt.
a Procession comme au
Dimanche, 271.

LA MESSE,

Introïte.

Espice, Dómine,
in testaméntum
n, & ánimas páupe-
tuórum ne derelin-
s in finem: exúrge,
us, júdica causam
n, & ne oblivíscáris
es inimicórum tuó-
. *Ps.* Ut quid Deus
ilísti in finem? * irá-
est furor tuus super
s páscuæ tuæ. ℣. Gló.
Réspice.

Oraison.

Mnípotens sempi-
térne Deus, da no-
fidei, spei, & cha-
tis augméntum: &
mereámur ássequi
d promíttis, fac nos
áre quod præcipis;
Dóminum.

A cunctis, 260.

Léctio Epístolæ beáti
Pauli Apóstoli ad Gá-
latas. *Chap.* 3. 11.

FRatres; Quóniam in
lege nemo justificá-
tur apud Deum, mani-
féstum est; Quia justus
ex fide vivit. Lex autem
non est ex fide: sed, qui
fécerit ea, vivet in illis.
Christus nos redémit de
maledícto legis, factus
pro nobis maledíctum:
quia scriptum est; Male-
díctus omnis, qui pen
det in ligno: ut in Gén-
tibus benedíctio Abrahæ
fieret in Christo Jesu,
ut pollicitatiónem Spíri-
tûs accipiámus per fi-
dem. Fratres (secúndùm
hóminem dico) tamen
hóminis confirmátum te-
staméntum nemo spernit,
aut superórdinat. Abra-
hæ díctæ sunt promissió-
nes, & sémini ejus. Non
dicit: Et seminibus,
quasi in multis: sed qua-
si in uno: Et sémini tuo,
qui est Christus. Hoc au-
tem dico: testaméntum
confirmátum à Deo, quæ
post quadringéntos & tri-
gínta annos facta est Lex,
non írritum facit ad eva-
cuándam promissiónem.
Nam si ex lege herédi-
tas, jam non ex promis-
sióne. Abrahæ autem

per repromissiónem donávit Deus. Quid igitur lex? Propter transgressiónes pósita est; donec veníret semen, cui promíserat, ordináta per Angelos in manu Mediatóris. Mediátor autem uníus non est: Deus autem unus est. Lex ergò advérsùs promíssa Dei? Absit. Si enim data esset lex, quæ posset vivificáre, verè ex lege esset justítia. Sed conclúsit Scriptúra ómnia sub peccáto: ut promíssio ex fide Jesu Christi darétur credéntibus.

Graduel. Meménto, Dómine, congregatiónis tuæ; quam possedísti ab inítio. ℣. Redemísti virgam hereditátis tuæ: mons Sion in quo habitásti in eo.

Allelúia, allelúia. ℣. Deus rex noster ante sécula operátus est salútem in médio terræ. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Lucam. *Chap.* 17. 11.

IN illo témpore: Factum est, dùm iret Jesus in Jerúsalem, transibat per médiam Samaríam & Galilæam. Et cùm ingrederétur quoddam castéllum, ... rérunt ei decem ... próŝi qui stetérunt ... gè; & levavérunt ... dicéntes: Jesu ... tor, miserére ... Quos ut vidit, dixit ... osténdite vos ... bus. Et factum est ... irent, mundáti ... Unus autem ex ... vidit quia mundátus ... regréssus est, cum ... gna voce magni... Deum: & cécidit ... ciem ante pedes ... grátias agens: & hic ... Samaritánus. Re... dens autem Jesus, d... Nonne decem mu... sunt? & novem ubi ... Non est invéntus q... diret, & daret gl... Deo, nisi hic alieni... Et ait illi: Surge, ... quia fides tua te s... fecit.

Offertoire. Offe... hóstiam laudis ... Deo, id est fructu... biórum confiténtiu... mini ejus.

Secrete.

PRopitiáre, ... ne, pópulo ... propitiáre múné... ut, hac oblatióne ... tus, & indulgéntia ... bis tríbuas, & po... concédas; Per.

is secúndùm Scriptúras; & quia visus est Cephæ, & post hoc Undecim. Deíndè visus est plusquàm quingéntis frátribus simul : ex quibus multi manent usque adhuc, quidam autem dormiérunt. Deíndè visus est Jacóbo, deíndè Apóstolis ómnibus. Novissimè autem ómnium tanquam abortívo visus est & mihi. Ego enim sum mínimus Apostolórum, qui non sum dignus vocári Apóstolus : quóniam persecútus sum Ecclésiam Dei. Grátiâ autem Dei sum id quod sum, & grátia ejus in me vácua non fuit ; sed abundántiùs laborávi : non ego autem, sed grátia Dei mecum : sive enim ego, sive illi : sic prædicámus, & sic credidístis.

Graduel. In Deo sperávit cor meum, & adjútus sum : & reflóruit caro mea, & ex voluntáte mea, confitébor illi. ℣. Ad te, Dómine, clamábo ; Deus meus ne síleas ; ne discédas à me.

Allelúia, allelúia. ℣. Veníte, exultémus Dómino : jubilémus Deo salutári nostro. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secundùm Marcum. *Chap.* 7. 31.

IN illo témpore ; Exiens Jesus de fínibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilǽæ inter médios fines Decapóleos. Et addúcunt ei surdum & mutum, & deprecabántur eum, ut impónat illi manum. Et apprehéndens eum de turba seórsùm, misit dígitos suos in aurículas ejus : & éxpuens, tétigit linguam ejus. Et suspíciens in cœlum, ingémuit, & ait illi : Ephphéta, quod est, Adaperíre. Et statim apértæ sunt aures ejus, & solútum est vínculum linguæ ejus, & loquebátur rectè. Et præcépit illis ne cui dícerent. Quantò autem eis præcipiébat, tantò magis plus prædicábant : & eò ampliùs admirabántur, dicéntes : Benè ómnia fecit, & surdos fecit audíre, & mutos loqui.

Offertoire. Honóra Dóminum de tua substántia, & de primítiis frugum tuárum da ei : & implebúntur hórrea tua saturitáte, & vino torculária tua redundábunt.

ditis : vidéte ne ab ínvicem consumámini. Dico autem : Spíritu ambuláte, & desidéria carnis non perficiétis. Caro enim concupíscit advérsùs spíritum : spíritus autem advérsùs carnem. Hæc enim sibi ínvicem adversántur : ut non quæcúnque vultis, illa faciátis. Quòd si spíritu ducímini, non estis sub lege. Manifésta sunt autem ópera carnis : quæ sunt fornicátio, immundítia ; impudicítia, luxúria ; idolórum sérvitus, venefícia ; inimicítiæ, contentiónes, æmulatiónes ; iræ, rixæ, dissensiónes, sectæ, invídiæ ; homicídia, ebrietátes, comessatiónes, & his simília ; quæ prædíco vobis, sicùt prædixi, quóniam qui táli a agunt, regnum Dei non consequéntur. Fructus autem Spíritûs est cháritas, gáudium, pax, patiéntia, benígnitas, bónitas, longanímitas, mansuetúdo, fides, modéstia, continéntia, cástitas. Advérsùs hujúsmodi non est lex. Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixérunt cum vítiis & concupiscéntiis.

Graduel. Pórtio mea, Dómine, dixi, custodíre legem tuam ; deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo. ℣. Cogitávi vias meas & convérti pedes meos in testimónia tua.

Allelúia, allelúia. ℣. Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus : annuntiáte inter Gentes ópera ejus. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Matthæum. *Ch. 6. 24.*

IN illo témpore ; Dixit Jesus discípulis suis : Nemo potest duóbus dóminis servire : aut enim unum ódio habébit, & álterum díliget : aut unum sustinébit, & álterum contémnet. Non potéstis Deo servíre, & mammónæ. Ideò dico vobis, ne sollíciti sitis ánimæ vestræ quid manducétis, neque córpori vestro quid induámini. Nonne ánima plus est quàm esca : & corpus plus quàm vestiméntum ? Respícite volatília cœli, quóniam non serunt, neque metunt, neque cóngregant in hórrea & Pater vester cœléstis pascit illa. Nonne vos magis pluris estis illis ? Quis

rem vestrûm cógitans
rest adjícere ad statú-
m suam cúbitum unum?
de vestiménto quid
liciti estis? Considerá-
lilia agri quómodo
scunt : non labórant,
que nent. Dico autem
bis, quóniam nec Sá-
non in omni glória sua
opértus est sicut unum
istis. Si autem fœnum
i, quod hódiè est, &
s in clíbanum mitti-
, Deus sic vestit: quan-
magis vos módicæ
i ? Nolíte ergò sollí-
esse, dicéntes: Quid
nducábimus; aut quid
émus, aut quo ope-
mur ? Hæc enim ómn-
Gentes inquírunt.
it enim Pater vester,
a his ómnibus indi-
tis. Quærite ergo pri-
um regnum Dei, &
titiam ejus : & hæc
mnia adjiciéntur vobis.
Nolíte ergò sollíciti esse
in crástinum. Crastinus
nim dies sollícitus erit
ibi ipsi. Súfficit diéi
malítia sua.

Offertoire. Eritis mihi
sancti, quia sanctus sum
ego Dóminus : omnis
qui habúerit máculam,
non accédet offérre hós-
tias Dómino, nec panes
Deo suo.

Secrete.

OFférimus tibi, Dómine, hóstiam placatiónis & laudis, humíliter implorántes ; ut & eam placábili pietáte respícias, & offeréntium preces cleménti largitáte exáudias ; Per.

Oblatiónem, 262.

Communion. Ego sum panis vitæ ; qui venit ad me non esúriet, & qui credit in me non sítiet unquam.

Postcommunion.

PUríficent semper & múniant tua sacraménta nos, Deus ; & ad perpétuæ ducant salvatiónis efféctum ; Per.

Mundet, 262.

A Magníficat, *Ant.* 1. a. Quærite primùm regnum Dei, & justítiam ejus : & hæc ómnia adjiciéntur vobis.

LE XV. SAMEDI
après la Pentecôte.

A Magníficat, *Ant.* 7. c. Vidéte quóniam non cécidit de sermónibus Dómini in terram, quos locútus est Dóminus super domum Achab.

LE XV. DIMANCHE
après la Pentecôte.

A Benedíctus, *Ant.* 6. f. Accéssit Jesus, &

tétigit lóculum ; & resédit qui erat mórtuus , & cœpit loqui , & dedit illum matri suæ.

La Procession comme au iij. Dimanche , 259.

A LA MESSE ,

Introïte.

INclína , Dómine , aurem tuam, & exáudi me : salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te : miserére mei , Dómine , quóniam ad te clamávi totâ die. *Pseaume.* Lætífica ánimam servi tui : * quóniam ad te , Dómine , ánimam meam levávi. ℣. Glória. Inclína.

Oraison.

ECcléſiam tuam , Dómine , miserátio continuáta mundet & múniat : & quia sine te non poteſt salva consiſtere, tuo semper múnere gubernétur : Per.

A cunctis , 260.

Léctio Epiſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Gálatas. *Chap.* 5. 25.

FRatres ; Si spíritu vívimus, spíritu & ambulémus. Non efficiámur inánis glóriæ cúpidi , ínvicem provocántes , ínvicem invidéntes. Fratres , & si præoccupátus fúerit homo in áli-

quo delict
rituáles est
instrúite
tátis , con
sum , ne
Alter altér
táte , & si
legem Ch
quis exiſti
esse , cùm
se sedúcit
suum prob
& sic in se
tùm glória
non in álte
que enim c
tábit. Cor
tem is , qu
verbo , ei
chizat , in
nis. Nolíte
non irridét
semináveri
& metet.
séminat in
de carne
ruptiónem
séminat in
spíritu mete
nam. Bonu
ciéntes , no
témpore en
mus non de
gò dùm tem
operémur b
nes , máxin
doméſticos

Graduel.

milis tui in
ne , & non

ópera tua. ℣. Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília; Tu es Deus solus.

Allelúia, allelúia. ℣. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: cantábo, & psallam in glória mea. Allel.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Chap. 7. 11.

IN illo témpore; ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naïm: & ibant cum eo discípuli ejus, & turba copiósa. Cùm autem appropinquáret portæ civitátis, ecce defúnctus efferebátur filius únicus matris suæ: & hæc vidua erat: & turba civitátis multa cum illa. Quam cùm vidisset Dóminus, misericórdiâ motus super eam, dixit illi: Noli flere. Et accéssit, & tétigit lóculum. (Hi autem qui portábant, stetérunt.) Et ait: Adoléscens, tibi dico, surge. Et resédit qui erat mórtuus, & cœpit loqui: & dedit illum matri suæ. Accépit autem omnes timor: & magnificábant Deum, dicéntes: quia Prophéta magnus surréxit in nobis; & quia Deus visitávit plebem suam. Et éxiit hic sermo in univérsam Judæam de eo, & in omnem circà regiónem.

Offertoire. Expéctans expectávi Dóminum, & respéxit me: & exaudívit deprecatiónem meam; & immísit in os meum cánticum novum, hymnum Deo nostro.

Secrete.

TUa nos, Dómine, sacraménta custódiant, & contra diabólicos semper tueántur incúrsus; Per Dóminum.

Oblatiónem, 262.

Communion. Panis Dei est, qui de cœlo descéndit, & dat vitam mundo: Dómine, semper da nobis panem hunc.

Postcommunion.

MEntes nostras & córpora possídeat, quæsumus, Dómine, doni cœléstis operátio; ut non noster sensus in nobis, sed júgiter ejus prævéniat efféctus; Per.

Mundet, 262.

A Magníficat, *Ant.* 1. a. Accépit autem omnes timor, & magnificábant Deum dicéntes: Quia Prophéta magnus surréxit in nobis, & quia Deus visitávit plebem suam.

LE XVI. SAMEDI après la Pentecôte.

A Magníficat, Ant. 4. a. Dómine Deus Israël, qui sedes super Chérubim, tu es Deus solus regum ómnium terræ.

LE XVI. DIMANCHE après la Pentecôte.

A Benedíctus, Ant. 1. D. Cùm intráret Jesus in domum cujúsdam príncipis Pharisæórum, hydrópicus erat ante illum; & dixit ad Legisperítos & Pharisæos: Si licet sábbato curáre?

La Procession comme au iv. Dimanche, 262.

A LA MESSE,

Introïte.

MIserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die; quia te, Dómine, suávis ac mitis es, & copiósus in misericórdia ómnibus invocántibus te. *Ps.* Inclína, Dómine, aurem tuam, & exáudi me: * quóniam inops & pauper sum ego. ℣. Glória. Miserére.

Oraison.

TUa nos, quæsumus, Dómine grátia semper & prævéniat & sequátur, ac bonis opéribus júgiter præstet esse inténtos; Per.

A cunctis, 260.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios. *Ch.* 3. 13.

FRatres; Peto ne defíciátis in tribulatiónibus meis pro vobis: quæ est glória vestra. Hujus rei grátiâ flecto génua mea ad Patrem Dómini nostri Jesu Christi; ex quo omnis patérnitas in cœlis & in terra nominátur, ut det vobis secúndùm divítias glóriæ suæ, virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem; Christum habitáre per fidem in córdibus vestris, in charitáte radicáti & fundáti, ut possítis comprehéndere cum ómnibus sanctis, quæ sit latitúdo, & longitúdo, & sublímitas, & profúndum: scire étiam supereminéntem sciéntiæ charitátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei. Ei autem qui potens est ómnia fácere superabundánter quàm pétimus, aut intellígimus, secúndùm virtútem, quæ operátur in nobis: ipsi glória in Ecclésia, & in Christo Jesu, in omnes generatiónes séculi seculórum: Amen.

Timébunt
ien tuum ,
omnes reges
am tuam.
ı ædificávit
on, & vidé-
a ſua.
allelúia.
tiónem mi-
pópulo ſuo.

nćti Evan-
ıdùm Lu-
'. 14. 1.
npore; Fac-
ım intráret
ıum cujúſ-
s Phariſæó-
manducá-
: ipſi obſer-
Et ecce ho-
hydrópicus
ım. Et reſ-
ıs dixit ad
& Phari-
s : Si licet
re? At illi
ſe vero ap-
ınávit eum,
reſpóndens
xit : Cujus
ıus aut bos
det, & non
rahet illum
& non pó-
:c reſpondé-
ıat autem &
parábolam,
ómodò pri-
ıs eligerent,

dicens ad illos : Cùm invitátus fúeris ad núptias, non diſcúmbas in primo loco, ne fortè honorátior te ſit invitátus ab illo; & véniens is, qui te & illum vocávit, dicat tibi : Da huic locum ; & tunc incípias cum rubóre noviſſimum locum tenére. Sed cùm vocátus fúeris, vade, recúmbe in noviſſimo loco, ut, cùm vénerit qui te invitávit, dicat tibi : Amice, aſcénde ſupériùs. Tunc erit tibi glória coram ſimul diſcumbéntibus : quia omnis qui ſe exáltat, humiliábitur ; & qui ſe humíliat, exaltábitur.

Offertoire. Vovéte, & réddite Dómino Deo veſtro omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera, terríbili, & ei qui aufert ſpíritum príncipum, terríbili apud Reges terræ.

Secrete.

MUnda nos, quæſumus, Dómine, ſacrifícii præſéntis effécttu : & pérfice miſerátus in nobis, ut ejus mereámur eſſe partícipes ; Per.

Oblatiónem. 262.

Communion. Cónfluent ad bona Dómini, & ultrà non eſúrient, &

pópulus meus bonis meis adimplébitur, ait Dómus.

Postcommunion.

PUrifica, quæsumus, Dómine, mentes nostras benígnus, & rénova cœléstibus sacraméntis; ut consequénter & córporum præsénti... riter & futúrum cap... mus auxílium; Per D... minum nostrum.

Mundet, 262.

℟ Magníficat, ... 3. a. Apprehénsum ... vit hydrópicum Jes... ac dimísit.

LE PROPRE DES SAINTS.

INSTRUCTION.

Les Païens qui ne connoissoient point d'autre vie que celle dont on joüit sur la terre, célébroient avec de grandes marques de joïe le jour de leur naissance. l'Eglise au contraire persuadée que ce jour est le commencement de tous nos maux, ne se réjoüit qu'à la mort de ses enfans, qu'elle regarde comme leur naissance à une vie véritablement heureuse, & qui doit durer autant que Dieu même. C'est pour cette raison que dès les premiers tems du Christianisme les fidéles s'assembloient tous les ans au jour de la mort des Martirs, dans les Eglises ou Chapelles que l'on bâptissoit ordinairement à l'endroit où ils avoient été enterrez. L'Autel étoit élevé sur leur tombeau; & on y offroit le Sacrifice, non aux Martirs, mais à Dieu, à qui seul il doit être offert, pour lui rendre graces de la force qu'il avoit donnée à ses serviteurs, & du bonheur éternel auquel il avoit bien voulu les admettre.

Voila l'origine des fêtes des Saints, que nous devons *solemniser dans* le même esprit qu'elles ont

été établies : c'eſt-à-dire, que le culte que nous rendons aux Saints, doit avoir Dieu même pour objet. C'eſt à Dieu que ſe raportent nos adorations, nos reſpects ; & nous ne regardons les Saints, que comme des amis puiſſans, dont le crédit & les prieres peuvent nous faire obtenir les ſecours & les graces, dont nos péchez nous rendent indignes.

LE XI. JUIN.

SAINT BARNABÉ APOSTRE.

DOUBLE MAJEUR.

Tout du Commun des Apôtres, excépté ce qui ſuit.

AUX I. VESPRES.

Capitule. Iſaïe. 42.

EGo Dóminus vocávi te in juſtítia, & apprehéndi manum tuam, & ſervávi te ; & dedi te in fœdus pópuli, in lucem Géntium.

℟. Relinquent Gentes idóla ſua : * Vénient in Jerúſalem, & inhabitábunt in ea, & † Gaudébunt in ea omnes reges terræ, adorántes regem Iſraël. ℣. Paulus & Bárnabas dixérunt : Quóniam repéllitis Verbum Dei, ecce convértimur ad Gentes. * Vénient ℣. Glória. † Gaudébunt.

Hymne.

CŒLO datur quiéſcere,
Terris relíctis, Bar...
Solémnis hæc aff...
Finem dies labór...
QUEM propter...
véndito,
Opes cadúcas dé...
Magno rependens ſ...
En fundus ipſe fit...
TU ſacra per jeju...
Intérque ſolémnes p...
Jubénte ſancto Sp...
Chriſti creáris nún...
UNI ſit & trino...
Supréma laus, ſum...
decus,
De nocte qui nos a...
Lumen vocávit gl...
Amen.

A LAUDE...

Capitule. Act. 1...

PRoconſul S... Paulus, acc... Bárnabâ & Paulo...

audíre verbum
c cùm vidíſſet
:rédidit admi-
· doctrína Dó-

'ymne.
[labórum pár-
ıs,
: in perículis,
ımbo Spíritus,
nxit cháritas.
: veſtra gens
:i fidem
'llis réppulit,
ìntes, ésteris
lam Géntibus.
hriſte, noſtris
n
:n offert mén-

: noctis ſuæ
ınum réſpuant.
: & trino Deo
aus, ſummum
,
ıui nos ad ſuæ
ıcávit glóriæ.
.
ıtiavérunt ópe-
. Et facta ejus
ınt.
díctus, *Ant.*
veníſſent An-
Bárnabas &
& congregáſ-
:ſiam, retulé-
a fecíſſet Deus
& quia ape-
ntibus oſtium

A TIERCE.

Capitule. Act. 13.

SEcúti ſunt multi Judæórum & coléntium advenárum, Paulum & Bárnabam, qui loquéntes ſuadébant eis, ut permanérent in grátia Dei.

A LA MESSE,

Introïte.

SEgregáte mihi Saulum & Bárnabam, in opus ad quod aſſúmpſi eos. *Pſ.* Dómine, probáſti me & cognovíſti me; * tu cognovíſti ſeſſiónem meam & reſurrectiónem meam. ℣. Glória. Segregáte.

Oraiſon.

DEus, qui beátum Bárnabam plenum fide, & Spíritu ſancto, ad opus vocatiónis & converſiónis Géntium aſſúmere dignátus es; concéde ut mémores óperis & charitátis ejus, dignè Evangélio Chriſti, quod prædicávit, converſári mereámur. Per eúndem.... in unitáte ejúſdem........

Léctio Actuum Apoſtolórum. *Chap.* 11. 19.

IN diébus illis; Qui diſpérſi fúerant à tribulatióne, quæ facta fúerat ſub Stéphano, perambulavérunt uſque

ad Græcos, annuntiantes Dóminum Jesum. Et erat manus Dómini cum eis, multúsque númerus credéntium convérsus est ad Dóminum. Pervénit autem sermo ad aures Ecclésiæ, quæ erat Jerosólymis, super istis: & misérunt Bárnabam usque ad Antiochíam. Qui cùm pervenísset & vidísset grátiam Dei, gavísus est: & hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino; quia erat vir bonus, & plenus Spíritu sancto & fide. Et appósita est multa turba Dómino. Proféctus est autem Bárnabas Tarsum, ut quæreret Saulum; quem cùm invenísset, perdúxit Antiochíam. Et annum totum convérsati

Allel
Sequ
gél
c
IN
fi
álios
& mi
suam
tem
ipse v
illis:
ta, o
Roga
messi
rios i
ecce
agno
portá
peran
ta: &
salut
cúnq
ritis

t:dignus est enim
..s mercéde suâ.
:ransire de domo
um. Et in quam-
civitátem intra-
, & suscéperint
anducáte quæ ap-
ur vobis : & curá-
mos, qui in illa
dícite illis ; Ap-
quávit in vos re-
Dei.
rtoire. Fidúciam
us per Christum
um, qui & idóneos
cit minístros novi
énti.

Secrete.

:Spice, Dómine,
.essem tuam mul-
& mitte operários
.n hujus virtúte sa-
i, cui ministránti-
liscípulis Spíritus
is præcépit segregá-
'nabam in opus ad
assúmpserat eum ;
Dóminum... in uni-
úsdem.
munion. Bárnabas &
s tradidérunt áni-
suas pro nómine
ini nostri Jesu Chri-

Postcommunion.

A nobis, Dómine,
vidére Ecclésiam
, sicut erat in dié-
ntíquis; quando per-
ántes in doctrina

Apostolórum & in fractióne panis, Bárnabas & álii discípuli cor unum erant & ánima una. Per.

A SEXTE.

Capitule. *Act.* 13.

Constánter Paulus & Bárnabas dixérunt : Vobis oportébat, primùm loqui verbum Dei : sed quóniam repéllitis illud & indígnos vos judicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes : sic enim præcépit nobis Dóminus.

A NONE.

Capitule. *Act.* 11.

Proféctus est Bárnabas Tarsum, ut quæreret Saulum : quem cùm invenísset, perdúxit Antiochíam. Et annum totum conversáti sunt in Ecclésia, & docuérunt turbam multam.

A VESPRES.

Capitule. *Act.* 13.

Judæi concitavérunt mulíeres religiósas & honéstas in Paulum & Barnabam, & ejecérunt eos de fínibus suis : at illi, excússo púlvere pedum in eos, venérunt Icónium. Discípuli quoque replebántur gáudio & Spíritu sancto.

Hymne, Cœlo datur, 296.

LE XXIV. JUIN.

LA NATIVITE' DE S^T. JEAN-BATISTE.

TRIPLE DE II. CLASSE.

AU lieu qu'on ne fait la Fête des autres Saints que le jour de leur mort;on célébre le jour de la naissance de celui-ci, qui a été le Précurseur de J.C. & qui a eu l'honneur de le baptiser dans les eaux du Jourdain:parce qu'aïant été sanctifié dans le sein de sa mere, il a comme annoncé J. C. en naissant.

Les merveilles de sa Naissance, la sainteté & la conduite de ses parens, la reconnoissance & le Cantique d'action de graces de Zacharie son pere, nous occuperont salutairement en ce jour.

Il sera bon d'y joindre quelques réfléxions sur la vie de ce Saint, que J. C. a apellé le plus grand des enfans des hommes;sur sa longue & perpetuelle retraite,l'austérité de sa pénitence,le zéle,la sagesse, la douceur,la fermeté avec laquelle il a annoncé la verité;& sur l'amour ardent,humble & desintéressé qu'il a porté à N. S. J. C. La lecture de ses Prédications,faite avec un vrai desir de nous les apliquer à nous-mêmes, servira aussi à entretenir en nous la joïe sainte que sa Naissance apporte.

Les jeunes gens pouront faire encore une attention particuliere à ce qui fut la cause de la mort d'un si grand homme. La vanité d'une fille sans pudeur, une malheureuse danse eut pour fruit la tête du Pré-
r du Messie. Telle fut la récompense des
dissolus d'une éffrontée. Quand les danses
ient point contraires d'ailleurs à la Religion,
ristianisme & à la raison même, cette seule
istance n'est-elle pas capable de les rendre
inables à tout Chrétien?

AUX

AUX I. VESPRES.

Antienne. 8. g.
Jm Zacharias sa-
:erdótio fungeré-
appáruit illi Ange-
'ómini, stans à dex-
ltáris incénsi.
Ant. 4. e. Ait ad il-
Angelus: Ne tímeas,
.aría, quóniam exau-
est deprecátio tua:
xor tua Elízabeth
:t tibi fílium.
Ant. 1. a. Vocábis
:n ejus Joánnem: &
gáudium tibi & exul-
, & multi in nativi-
:jus gaudébunt.
Ant. 5. f. Erit ma-
coram Dómino:
n & síceram non bi-
& Spíritu sancto
bitur adhuc ex úte-
atris suæ.
Ant. 7. d. Multos
um Israël convértet
)óminum Deum ip-
n.
apitule. *Isaïe* 49.
Údite, ínsulæ, & at-
téndite, pópuli de
: Dóminus ab úte-
)cávit me, de ventre
is meæ recordátus
.óminis mei.
ventre matris* Con-
itus est prophéta,

evértere, & erúere, & pérdere, & íterum ædificáre, & renováre. ℣. Dóminus Deus spírituum Prophetárum misit Angelum suum.* Consecrátus. ℣. Glória.* Consecrátus.

Hymne.

UT queant laxis resonáre fibris
Mira gestórum fámuli tuórum,
Solve pollúti lábii reátum,
Sancte Joánnes.

NUNTIUS celso véniens olýmpo,
Te patri magnum fore nascitúrum,
Nomen, & vitæ sériem gerendæ
Ordine promit.

ILLE promíssi dúbius supérni,
Pérdidit promptæ módulos loquélæ;
Sed reformásti génitus perémptæ
Organa vocis.

VENTRIS abstrúso récubans cubíli,
Sénseras Regem thálamo manéntem:
Hinc parens nati méritis utérque
Abdita pandit.

LAUDIBUS cives célebrant supérni,
Te, Deus simplex, paritérque trine;
Súpplices & nos véniam precámur,
Parce redémptis. Amen.

℣. In te confirmátus sum ex útero, allelúia.
℟. De ventre matris meæ tu es protéctor meus, allelúia.

A Magníficat, *Ant.* 3. c. Ipse præcédet ante Dóminum in spíritu & virtúte Eliæ: ut convértat corda patrum in fílios, & incrédulos ad prudéntiam justórum, paráre Dómino plebem perféctam, allelúia.

A MATINES.

Invit. Dóminum, Angelum suum mitténtem, * Venite, adorémus.

Hymne.

ANTRA desérti téneris sub annis,
Cívium turmas fúgiens, petísti,
Ne levi saltem maculáre vitam
Támine posses.

PRÆBUIT hirtum tégimen camélus
Artubus sacris, stróphium bidéntes;
[illegible] latex haustum, sociáta pastum
[illegible]la locústis.

CÆTERI tantùm cecinére vatum
Corde præságo jubar affutúrum:
Tu quidem mundi scelus auferéntem
Indice prodis.

NON fuit vasti spátium per Orbis
Sánctior quisquam génitus Joánne;
Qui nefas secli méruit lavántem
Tíngere lymphis.

LAUDIBUS cives célebrant supérni,
Te, Deus simplex, paritérque trine;
Súpplices & nos véniam precámur,
Parce redémptis. Amen.

1. *Ant.* 1. a. Zacharías & uxor illíus Elízabeth erant justi ante Deum, incedéntes in ómnibus mandátis Dómini.

2. *Ant.* 2. d. Concépit Elízabeth, & occultábat se ménsibus quinque.

3. *Ant.* 3. c. Elízabeth implétum est tempus pariéndi & péperit fílium.

4. *Ant.* 5. a. Audiérunt vicíni & cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, & congratulabántur ei.

5. *Ant* 4. *irreg.* c. In die octávo venérunt cir-

circumcídere púerum, & vocábant eum nómine patris sui Zacharíam.

6. *Ant.* 6. f. Respóndens mater ejus, dixit; Nequáquam; sed vocábitur Joánnes.

7. *Ant.* 7. b. Dixérunt ad illam: Quia nemo est in cognatióne tua, qui vocétur hoc nómine.

8. *Ant.* 8. c. Factus est timor super omnes vicínos eórum: & super ómnia montána Judææ divulgabántur ómnia verba hæc.

9. *Ant.* 5. f. Posuérunt omnes qui audíerant in corde suo, dicéntes: Quis putas, puer iste erit?

℣. Tu formásti me, Dómine, allelúia. ℟. Et posuísti super me manum tuam, allelúia.

La j. Leçon de l'Ecriture.

I. ℟. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum: & póstulans pugillárem scripsit, dicens: * Joánnes est nomen ejus. ℣. Nominábitur tibi nomen tuum à Deo in sempitérnum. * Joánnes.

Leçon ij.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

AUdíte, fratres, quid Dóminus de Joánne loquátur, *cujus solémnis* hodiè natívitas celebrátur. Ille, inquit, erat lucérna ardens & lucens. Magnum testimónium: magnus enim est, cui perhibétur, sed major est ipse qui pérhibet. Ille, inquit, erat lucérna ardens, & lucens. Est enim tantùm lucére, vanum; tantùm ardére, parum; ardére & lucére, perféctum. Céterum singuláriter Apóstolis, & apostólicis viris dícitur: Lúceat lux vestra coram homínibus; nimírùm tanquàm accénsis, & veheménter accénsis, & quibus non timeátur à flatu quólibet, aut impulsióne ventórum. Dictum est Joánni; sed illi in aure áudiunt, Joánnes in spíritu tanquàm Angelus erudítur. Nimírùm tantò propínquior Deo, quantò vox verbo vicína, cui nullâ voce áliâ médiâ, quod forìs sonet, opórteat intimári. Neque enim Joánnem prædicátio sed inspirátio dócuit, quem replévit Spíritus in útero matris suæ. Ille erat, inquit, lucérna ardens & lucens. Non ait, lucens & ardens; quia Joánnis ex fervóre splendor, non fervor pródiit ex splen-

re. Sunt enim qui non eò lucent, quia fervent; sed magis fervent, ut lúceant: at isti planè non fervent charitátis spíritu, sed stúdio vanitátis. Vultis nosse quemádmodum arsit Joánnes & luxit? Ego utrúmque in eo tríplicem posse árbitror inveníri, & ardórem scilicet, & splendórem. Ardens enim erat in seipso, veheménti austeritáte conversatiónis; erga Christum, íntimo quodam & pleno fervóre devotiónis; erga peccántes próximos, constántiâ líberæ increpatiónis. Luxit nihilóminùs, ut paucis díxerim, exémplo, dígito, verbo: & seipsum osténdens ad imitatiónem; & lumináre majus quod latébat, ad peccatórum remissiónem; & ipsas quoque ténebras nostras illúminans, sicut scriptum est: Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine; Deus meus, illúmina ténebras meas; útique ad correctiónem.

℟. Tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus: * Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, in remissiónem pecca[…] eórum. ℣. Ipse el[…] ctus divinitùs in p[…] téntiam Gentis. * [A]d dandam

Leçon iii.

Léctio sancti […] secúndu[m …]

Chap. […]

Elísabeth […] est tempus pa[…] & péperit fílium. Et […] diérunt vicíni & co[…] ejus, quia magn[…] Dóminus misericórdi[am] suam cum illa, & co[…] gratulabántur ei. Et […] liqua.

Homilía sancti Amb[ro]sii Epíscopi.

Habet Sanctór[um …] editio lætitiam […] rimórum, quia comm[…] est bonum: Justítia c[…] commúnis est virtus: ídeò in ortu justi, f[…] vitæ insígne præn[…] & grátia secutúræ [vir]tis exultatióne vicín[…] præfiguránte sign[…] Pulchrè autem te[mpus] quo fuit in útero Pr[…] ta descríbitur, ne M[…] præséntia taceátur […] tempus silétur infá[…] eò quòd præséntiâ […] mini, matris in úte[ro …] borátur, qui infántia[e im]pediménta nescívit ídeò in Evangélio […]

o légimus, nisi or-
is & oráculum,
iónem in útero,
in desérto. Neque
liam infántiæ sen-
em, qui supra na-
, supra ætátem in
ttis m.tris, à meri-
... cœpit ætá-
túdinis Christi.
inctus Evangelís-
mitténdum putá-
iod plúrimi infán-
atris nómine Za-
appellándum pu-
it; ut advértas ma-
i nomen alicújus
isse degéneris;
ei sancto infúsum
, quod ab Ange-
Zacharíæ fúerat
ciátum. Et qui-
e mutus intimáre
lum filii nequívit
sed per prophe-
dicit Elísabeth,
on didícerat à ma-
oánnes est, inquit,
ejus.) Hoc est,
s ei nomen impó-
qui jam à Deo no-
cépit; habet vocá-
uum quod agnóvi-
on quod elégimus.
uer crescébat, &
abátur Spíritu:
rat in desértis us-
diem ostensiónis
Israël. ℣. Bonum
, cum portáverit
jugum ab adolescéntia sua. * Erat. ℣. Glória Patri. * Erat.

Te Deum.

A LAUDES.

℣. Dómine, spes mea à juventúte mea, allelúia. ℟. In te confirmátus sum ex útero, allelúia.

1. *Ant.* 1. a.

VEnit Joánnes Baptísta prædicans in desérto Judææ.

2. *Ant.* 2. d. Hic est, qui dictus est per Isaíam Prophétam: Vox clamántis in desérto.

3. *Ant.* 3. g. Hic venit, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum.

4. *Ant.* 4. *irreg.* d. Ille.

Cantique. Isaïe 40. 3.

VOx clamántis in desérto: * Paráte viam Dómini;

Rectas fácite in solitúdine * sémitas Dei nostri.

Omnis vallis exaltábitur, * & omnis mons & collis humiliábitur;

Et erunt prava in diré cta, * & áspera in vias planas;

Et revelábitur glória Dómini: * & vidébit omnis caro páriter quod os Dómini locútum est.

Super montem excel-

re. Sunt enim qui non eò lucent, quia fervent; sed magis fervent, ut lúceant: at isti planè non fervent charitátis spíritu, sed stúdio vanitátis. Vultis nosse quemádmodum arsit Joánnes & luxit? Ego utrúmque in eo tríplicem posse árbitror inveníri, & ardórem scílicet, & splendórem. Ardens enim erat in seípso, veheménti austeritáte conversatiónis; erga Christum, íntimo quodam & pleno fervóre devotiónis; erga peccántes próximos, constántiâ líberæ increpatiónis. Luxit nihilóminùs, ut paucis díxerim, exémplo, dígito, verbo: & seípsum osténdens ad imitatiónem; & lumináre majus quod latébat, ad peccatórum remissiónem; & ipsas quoque ténebras nostras illúminans, sicut Scriptur... Quóniam tu ill... lucérnam mean... ne; De... meus ... téne... mea... ad c... cti...

missiónem pecca... eórum. ℣. Ipse est ...ctus divínitùs in ... téntiam Gentis. ... dandam

Leçon iij.

Léctio sanct... secúndù...

Chap. ...

ELísabeth ... est tempus pa... & péperit filium. Et diérunt vicíni & cog... ejus, quia magnificá... Dóminus misericórdi... suam cum illa, & co... gratulabántur ei. Et r... liqua.

Homilía sancti Ambro... sii Epíscopi.

HAbet Sanctórum editio lætitiam plurimórum, quia commúne est bonum: Justítia enim comm... t virtus: & ide... sti, futúræ v... remíttitur, ... úræ virtú... vicinórum signátur. ... tempus ... phó... ia ... lec... tiæ ... Dó... ero ro... tiæ im... vit. E... lio nih...

[illegible]
appellantur [illegible]
[illegible]
, quod ab [illegible]
Zachariæ [illegible]
natum, [illegible]
[illegible]
V [illegible]
[illegible] voca- [illegible]
Spiri- [illegible]
[illegible]

eſt iníquitas illíus : ſuſc
pit de manu Dómini d
plícia pro ómnibus pe
cátis ſuis. Vox clamá
tis in deſérto : Pará
viam Dómini, rectas f
cite in ſolitúdine ſémit
Dei noſtri. Omnis vall
exaltábitur ; & omn
mons & collis humiliáb
tur ; & erunt prava in d
récta, & áſpera in vi
planas. Et revelábit
glória Dómini:& vid
bit omnis caro párit
quòd os Dómini loc
tum eſt.

Graduel. Vocábitur t
bi nomen novum qu
os Dómini nomináv
℣. Mater ejus dixit : V
cábitur Joánnes.

Allelúia , allelúi
℣. Puer creſcébat ,
confortabátur ſpíritu ,
erat in deſértis uſque
in diem oſtenſiónis ſu
ad Iſraël. Allelúia.

Sequéntia ſancti Eva
gélii ſecúndùm Lu-
cam. *Chap.* 1. 57.

ELízabeth implétu
eſt tempus pariénd
& péperit fílium. Et a
diérunt vicini & cogná
ejus , quia magnificáv
Dóminus miſericórdia
ſuam cum illa : & co
gratulabántur ei. E
actum eſt, in die octá-

:iem Dómini paráre
ls ejus.

Secrete.

Ua, Dómine, munéribus altária cuulámus; illius nativitem honóre débito cebrántes, qui Salvató-:m mundi & cécinit ad-·túrum, & adésse monstrávit Dóminum nosum Jesum Christum.

Communion. Vidit Joánes Jesum venientem ad :, & ait: Ecce Agnus)ei, ecce qui tollit peccátum mundi.

Postcommunion.

Retióso córpore ac sánguine Filii tui reêtos, da, quǽsumus, nnípotens Deus, eo s Spíritu ab iniquitáte ıstra justificári, quo :átum Joánnem intra scera matérna sanctifisti; Per eúndem.

A SEXTE.

Capitule Malach. 4.

Cce ego mittam vobis Elíam Prophéım, ántequàm véniat ies Dómini magnus, & orríbilis: & convértet ɔr patrum ad filios, & ɔr filiórum ad patres ɔrum.

℞. *br.* Príncipes per:cúti sunt me gratìs, ·Allelúia, allelúia. Príncipes. ℣. Lætábor ego super elóquia tua. * Allelúia. ℣. Glória. Príncipes.

℣. Tanquàm prodígium factus sum multis, allelúia. ℞. Et tu adjútor fortis, allelúia.

A NONE.

Capitule. Act. 19.

JOánnes baptizávit baptísmo pœniténtiæ pópulum, dicens: In eum, qui ventúrus esset post ipsum, ut créderent, hoc est, in Jesum.

℞. *br.* Loquébar de testimóniis tuis, in conspéctu regum, * Allelúia, allelúia. Loquébar. ℣. Et non confundébar. * Allelúia. ℣. Glória. Loquébar.

℣. Docébo iníquos vias tuas, allelúia, ℞. Et ímpii ad te converténtur, allelúia.

A VESPRES.

Les Antiennes de Laudes,

Capitule Isaïe. 51.

POsui verba mea in ore tuo, & in umbra manûs meæ protéxi te, ut plantes cœlos, & fundes terram; & dicas ad Sion: Pópulus meus es tu.

℞. Tu puer, 304.

Hymne, UT queant laxis, *comme aux 1. Vepres.*

℣. Parávi lucérnam Christo meo, allelúia.
℟. Inimícos ejus índuam confusióne, allelúia.
A Magníficat, *Ant.* 3. e. Inter natos mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta, allelúia.
Mémoire de S. Prosper Docteur de l'Eglise.
Oraison, Excita, xlvi.

LE XXIX. JUIN.

LA FESTE DES APOSTRES SAINT PIERRE ET SAINT PAUL.

TRIPLE DE II. CLASSE.

SAint Pierre Chef des Apôtres & de toute l'Eglise, & Saint Paul Apôtre des Gentils, sont très-connus de tous les fidéles. Il faut se servir de leur fête, pour s'affermir dans la foi qu'ils ont prêchée ; dans la docilité, soumission & respect à la sainte Eglise Romaine, qu'ils ont fondée & scellée de leur sang ; dans la pratique des vertus, dont ils nous ont donné de si beaux exemples.

On se proposera pour modéle la foi, l'humilité, la penitence de S. Pierre ; son amour, son zéle ardent pour J. C. sa tranquillité & sa constance dans les prisons & au milieu des tourmens.

On admirera dans S. Paul ce cœur, qui suivant l'expression d'un S. Docteur, n'étoit pas tant le cœur de Paul que celui de J. C. cœur plein de tendresse pour son Dieu, de zéle pour le salut des ames, de force dans les dangers, dans les travaux, dans la faim, la soif, la nudité, la pauvreté ; cœur étendu, qui renfermoit tout l'univers ; cœur compatissant, qui se faisoit tout à tous pour les gagner tous à Jesus-Christ ; cœur généreux que rien n'abatoit ; cœur pur & desinter-

, qui ne cherchoit point ses intérêts, mais
des autres, & sur tout ceux de Jesus-Christ;
enfin que ny la vie, ny la mort, ny aucune
ure n'ont pû séparer de la charité de J. C.

AUX I. VESPRES.

·s *Antiennes du Com-*
des Apôtres.
pitule. Isaïe 33.
Culi tui vidébunt
Jerúsalem, habi-
tiem opuléntam, ta-
áculum quod ne-
uam transférri pó-
: nec auferéntur cla-
as in sempitérnum,
mnes funículi ejus
·umpéntur.
Vocábitur tibi no-
novum, quod os
ini nominábit, * Et
oróna glóriæ in ma-
Dómini. ℣. Tu es
on filius Jona: tu vo-
·is Cephas, quod
pretátur Petrus. * Et
℟. Glória. * Et eris.
Hymne.
TRE, qui primi
caput es Senátûs,
gregis custos, oviúm-
que Pastor,
ra, cùm terris tua
lux recúrrit,
ipe vota.
o sacræ lumen fidei
vocátus,
eris navim, tua,
teque subdis:

Páuperem pauper Dó-
minum secútus
Díligis unum.
DUM latet summi
Déitas Magístri,
Véritas demptâ tibi nu-
be fulget,
Et Deum vivo génitum
fatéris
Númine Christum.
FIS lapis firmus, su-
per hunc fidélis
Stat domus nullo qua-
tiénda motu:
Quam fide Christus,
prece speciáli,
Fulcit & ornat.
ROMA, ditáris mo-
riénte Petro,
Fis potestátis potióris
heres:
Et majus bello tibi
Christiána
Pax decus addit.
JUGITER sit laus
Tríadi suprémæ,
Quâ die cultu cele-
brántur uno
Petrus & Paulus: pó-
pulo fidéli,
Christe, favéto. Amen.
℣. Magnificéntiam
glóriæ sanctitátis tuæ lo-

fcis quia amo te. Dicit ei: Pafce agnos meos. Dicit ei iterum : Simon Joánnis, díligis me ? Ait illi : Etiam, Dómine, tu fcis quia amo te. Dicit ei : Pafce agnos meos. Dicit ei tértiò : Simon Joánnis, amas me? Contriftátus eft Petrus, quia dixit ei tértiò, amas me ? & dixit ei : Dómine, tu ómnia nofti ; tu fcis quia amo te. Dixit ei : Pafce oves meas. Amen, amen dico tibi : cùm effes júnior, cingébas te, & ambulábas ubi volébas : cùm autem fenúeris, exténdes manus tuas, & álius te cinget, & ducet quò tu non vis. Hoc autem dixit, fignificans qua morte clarificatúrus effet Deum.

Offertoire. Ego rogávi pro te, Petre, ut non defíciat fides tua. Qui dixit ei : Dómine, tecum parátus fum & in cárcerem, & in mortem ire.

Secrete.

HOftias, Dómine, quas nómini tuo facrandas offérimus, Apoftólica profequátur orátio, per quam nos expiári tríbuas & defendi ; Per.

Communion. Simon Joánnis, díligis me plus

his ? Dómine
nofti, tu fcis q
Dixit ei : Pafce

Poftcomm

FAmiliam
mine, pr
tuére, & Apo
fénde præsidi
& fuper beátu
fólide fundáfl
beátum Paul
ficè decoráfti.

A SE

Capitule. 2.

NOn doc
fecúti,
cimus vobis I
ftri Jefu Chrif
& præféntian
culatóres fact
gnitúdinis.

℟. *bref.* P
verba fignórui
* Allelúia, al
fuit. ℣. Et pr
in terra. *
℣. Glória. Pá
℣. Conturbá
nes qui vidébá
lelúia. ℟. Et
nis homo, all

A NO

Capitule. I

DEus nos
novíffimo
tanquam morti
tos : quia fpe
facti fumus mur
gelis & homíni
℟. *bref.* An

justítiam ejus.
ia, allelúia.
vérunt. ℣. Et
omnes pópuli
jus. * Allelúia.
a. Annuntiavé-

n sunt loquélæ
rmónes, alle-
. Quorum non
: voces eórum.

: SPRES.
nnes de Laudes.
. 2. Pierre 3.
e immaculáti,
ioláti Dómino
n pace. Et Dó-
ri longanimitá-
tem arbitrémi-
it & charíssi-
:r noster Pau-
ndùm datam
éntiam scripsit

mnem, iij.
, PETRE, qui
311.
Annuntiavérunt
Dei, allelúia.
Sta ejus intelle-
llelúia.
gníficat, *Ant.*
æcúnque alliga-
super terram,
áta & in cœlo;
inque solvéritis
:rram, erunt
in cœlo, alle-

LE XXX. JUIN.

La Commémoration
DE SAINT PAUL
APÔTRE.
Double majeur.

A MATINES.

Invit. Apóstolum, iv.
Hymne.

SAT, Paule, sat terris datum:
Post multa te certámina,
Cursu peráĉto, débita
Coróna jam cœlo manet.

QUOT tu mari perículis,
Terráque jaĉtátus malis!
Quot saxa, virgæ, cómpedes,
Quot damna, curæ, fúnera!

NUNC ille confixum suæ
Qui te cruci dudum tenet,
Te Christus ad vitam vocat;
Tibíque jam lucrum mori.

SED charitátis víscera
Striĉtis coárĉtant néxibus,
Christóque quos tu párturis
Patrem repóscunt filii.

VERUM, parátus jam tibi
Finis labóris árdui,
Mercésque: bissénos thronus
Te poscit inter júdices.

UNI sit & trino Deo

revertén{que Jerosólymam, à Petro, Jacóbo, & Joánne Géntium Apóstolus ordinátur. Hic décimo quarto Nerónis anno, eódem die, quo Petrus, Romæ pro Christo cápite truncátus, sepultúsque est in via Ostiénsi, anno post passiónem Dómini tricésimo séptimo.

℟. Dixit Jesus Petro: Tu es Petrus, & super hanc Petram ædificábo Ecclésiam meam, * Et portæ ínferi non prævalébunt adversùs eam. ℣. Urbs fortitúdinis nostræ Sion, Salvátor ponétur in ea murus & antemurále. * Et portæ.

Leçon iij.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Chap. 21.

IN illo témpore; Dixit Jesus Simóni Petro: Simon Joánnis, díligis me plus his? Dicit ei: Etiam, Dómine, tu scis, quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Et réliqua.

Homilía sancti Euchérii Epíscopi.

INtérrogat Dóminus Petrum, an se díligat, quem semper & ubique majórem amóris affectiónem erga se osténdere vidébat. Sin quit, Joánnis, c plus his? Dicit Dómine, amo scis quia amo te. Pasce agnos m vult Dóminus s álii commíttere qui eum díligit, se tantùm diléxi eis mori dignai ídeò priùs Eccl tórem interróga díligat, & sic pó céndos ei comm cit ei íterum: Joánnis, díligis illi: Etiam, Dó scis quià amo t ei; Pasce agnc Dicit ei tértiò Joánnis, amas m Petrus contristá timens se habéri no suspéctum, q ei tértiò. Amas póndens dicit: I tu ómnia nosti quia amo te. D Pasce oves me agnos, deínde o mísit ei; quia n pastórem, sed p pastórem eum tuit. Pascit ígitu agnos, pascit pascit fílios, p matres: regit & & Prælátos. Omi tur Pastor est, q

ter agnos & oves, in Ecclésia nihil.

℟. Simon Joánnis, amas me? Dómine, tu ómnia nosti: tu scis quia amo te. Dixit ei Jesus: * Pasce oves meas ℣. Pasce pópulum tuum in virga tua, gregem hereditátis tuæ. Pasce. ℣. Glória Patri. * Pasce.

Te Deum.

A LAUDES.

℣. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, allelúia. ℟. Et laudem eórum núntiet ecclésia, allelúia.

1. *Ant.* 2. D.

Cum introísset Pétrus Cæsaréam, óbvius venit ei Cornélius; & prócidens ad pedes ejus, adorávit.

2. *Ant.* 7. d. Petrus elevávit eum, dicens: Surge, & ego ipse homo sum.

3. *Ant.* 8. g. Apériens Petrus os suum dixit: In veritáte cómperi, quia non est personárum accéptor Deus.

4. *Ant.* 1. d. Adhuc loquénte Petro, cécidit Spíritus sanctus super omnes qui audiébant verbum.

5. *Ant.* 3. a. Cùm ascendísset Petrus Jerosólymam, exponébat illis órdinem: & glorificavérunt Deum, dicéntes: Ergo & Géntibus pœniténtiam dedit Deus ad vitam.

Capitule. Act. 15.

Cum magna conquisítio fieret, surgens Petrus dixit ad eos: Viri, fratres, vos scitis quóniam ab antíquis diébus Deus in nobis elégit per os meum audíre Gentes verbum Evangélii, & crédere. Et qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit, dans illis Spíritum sanctum, sicut & nobis.

Hymne.

O QUAM profúndæ sunt viæ, Deus, tuæ!
Qui permanéntem præparans Ecclésiam,
Non præpoténtes éligis, non príncipes,
Gerant in illa qui tuas per te vices.
PISCES trahéndi cujus ars priùs fuit,
Petrus vocátur qui viros déinceps trahat;
Sic stulta mundi quæ vidéntur, ádvocas,
Qui dignitátis non es accéptor Deus.
PATRI suprémo supréma glória,

sapiéntiæ verbis, sed in osténsióne Spiritûs & virtútis.

Les Répons brefs du Commun des Apôtres.

A LA PROCESSION.

℟. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: in réliquo repósita est mihi coróna justítiæ, quam * Reddet mihi † Dóminus justus Judex. ℣. Retribuet mihi Dóminus secúndùm justítiam meam: & secúndùm puritátem mánuum meárum. * Reddet. ℣. Glória. † Dóminus.

2. ℟. Pósitus sum ego prædicátor, & Apóstolus, & magíster Géntium, * Ob quam causam pátior, sed non confúndor. Scio enim cui crédidi. ℣. Ipse Deus meus, & Salvátor meus; in Deo glória mea & spes mea. * Ob quam.

La Station comme au Propre du Tems.

A l'Entrée du Chœur, Ant. Mihi vívere, 321.

2. *Ant.* Paulus, 325.

A LA MESSE,

Introïte.

Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi; in réliquo repósita est mihi coróna justítiæ, [...] redder mihi Dó[...] in illa die justus [...] *Ps.* Dómine, prob[...] & cognovísti me: * [...] gnovísti sessiónem [...] & resurrectiónem [...] ℣. Glória Patri. B[...]

Oraison.

Deus, qui mult[...] nem Géntium [...] Pauli Apóstoli præd[...] tióne docuísti; da [...] sumus, ut cujus na[...] cólimus, ejus apud [...] trocinia sentiámus. [...]

Mémoire de S. Pierre.

Deus, qui beato P[...] Apóstolo tuo [...] tis clávibus regni [...] tis, ánimas ligándi [...] solvéndi pontifíci[...] didísti; concéde, [...] tercessiónis ejus aux[...] à peccatórum nostró[...] néxibus liberémur.

Mémoire de S. Jean.

Deus, qui præsén[...] 307.

Léctio Epístolæ b[...] Pauli Apóstoli ad G[...] latas. *Chap.* 1. 11

Notum vobis fa[...] fratres, Ev[...] lium, quod evang[...] tum est à me, quia [...] est secúndùm hómi[...] neque enim ego ab [...] ne accépi illud, [...] dídici, sed per rev[...]

'esu Christi. Audís-
im conversatiónem
a aliquándo in Ju-
mo : quóniam supra
m persequébar Ec-
m Dei, & expugná-
illam, & proficié-
in Judaísmo supra
os coætáneos meos
tere meo, abundán-
æmulátor exístens
nárum meárum tra-
num. Cùm autem
it ei, qui me ségre-
ex útero matris
, & vocávit per grá-
suam, ut reveláret
m suum in me, ut
gelizárem illum in
ibus : contínuò non
évi carni & sángui-
eque veni Jerosóly-
ad antecessóres
Apóstolos : sed ábii
rábiam ; & iterùm
sus sum Damáscum.
de post annos tres
Jerosólymam vidé-
trum, & mansi apud
diébus quindecim :
autem Apostoló-
vidi néminem, nisi
num fratrem Dómi-
uæ autem scribo vo-
ecce coram Deo,
ion méntior.
idual. Qui operátus
tro in Apostolátum
ncisiónis, operátus
mihi inter Gentes; & cognovérunt grátiam quæ data est mihi. ℣. Grátiâ Dei sum id quod sum; & grátia ejus in me vácua non fuit.

Allelúia, allelúia. ℣. Deo grátias qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Matthæum. *Ch.* 10. 16.

IN illo témpore ; Dixit Jesus discípulis suis : Ecce ego mitto vos, sicut oves in médio lupórum. Estóte ergò prudéntes sicut serpéntes, & símplices sicut colúmbæ. Cavéte autem ab homínibus. Tradent enim vos in concíliis, & in synagógis suis flagellábunt vos : & ad præsides & ad reges ducémini propter me, in testimónium illis, & Géntibus. Cùm autem tradent vos, nolíte cogitáre quómodò, aut quid loquámini : dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Tradet autem frater fratrem in mortem, & pater filium; & insúrgent filii in paréntes, & morte eos affi-

cient. Et éritis ódio ómnibus propter nomen meum. Qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit.

Offertoire. Grátia data est mihi à Deo, ut sim miníster Christi Jesu in Géntibus, sanctíficans Evangélium Dei; ut fiat oblátio Géntium accépta, & sanctificáta in Spíritu sancto.

Secrete.

MUnera Ecclésiæ tuæ tibi, quǽsumus, Dómine, sint grata; & séntiat Géntium multitúdo apud te intercessórem, quem in fide hábuit doctórem & magistrum. Per Dóminum.

Mémoire de S. Pierre.

ECclésiæ tuæ, quǽsumus, Dómine, preces & hóstias beáti Petri Apóstoli tui comméndet orátio; ut quod pro ipsíus glória celebrámus, nobis profit ad véniam.

Mémoire de saint Jean, Tua, Dómine, 309.

Communion. Christo confixus sum cruci; vivo autem jam non ego, vivit verò in me Christus.

Postcommunion.

ECclésiam tuam beáti Pauli Apóstoli præ-

dicatióne edóct[...] sinas, Dómine, [...] violári; & ad p[...] dum quæ dócu[...] virtúte sacramén[...] libus tuis efficáci[...] bue. Per Dómin[...]

Mémoire de S. P[...]

LÆtíficet nos [...] mine, mun[...] tum; ut sicut in A[...] tuo Petro te m[...] prædicámus, sic [...] lum tuæ sumímus [...] géntiæ largitáte[...]

Mémoire de S. [...] Pretióso, 309.

A SEXT[...]

Capitule. Ph[...]

SCio & hum[...] & abundá[...] & in ómnibus [...] sum) & satiári, [...] re, & abundáre, [...] núriam pati. Om[...] sum in eo, qui [...] fórtat.

A NON[...]

Capitule. Ad[...]

VOs scitis, [...] die quâ i[...] sum, quáliter v[...] per omne tem[...] rim, sérviens [...] cum omni humil[...] lácrymis, & te[...] bus, quæ mihi [...] runt ex insídiis [...] rum: quómodo [...] tráxerim utíliun[...]

ınuntiárem vobis,
:érem vos públicè.
/ ESPRES.
ıtiennes de Laudes.
ıtule. *Act.* 28.
ılus suscipiébat om-
:s qui ingrediebán-
eum, prædicans
m Dei, & docens
ınt de Dómino Je-
rilto cum omni fi-
.

Hymne.

ÓRE sat tuo fides
ucísque crevit gló-
ria,
que per te fénore
:a Christi pállio.
. sacra sese jam tuæ
ssa carni ltigma-
,
e totum spíritu,
Magilter éxprimit.
Paule non vivis;
quens
se Christus in tuo
ıue vivit péctore :
go, sat terris da-
m.
DITA quondam
:tio
a cœlo, nunc tibi
la se pleno palàm
ınte produnt lú-
ınis.
C lacte verbi nos
.
ıc faxis créscere;
ımque tritos, quà
ces
rt. d'Eté.

Præíque, per calles sequi.
UNI sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocavit glóriæ.
Amen.

℣. Fortitúdinem meam ad te custódiam. ℟. Quia Deus suscéptor meus es.

A Magnificat, Ant. 7. C. Paulus dixit : Quid fácitis flentes, & affligéntes cor meum? Ego enim non solùm alligári, sed & mori parátus sum propter nomen Dómini Jesu.

Mémoire de la Décollation de S. Jean.

Ant. 4. g. Pósuit os meum quasi gládium acútum : in umbra manûs suæ protéxit me, & pósuit me sicut sagíttam eléctam.

℣. Loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum, ℟. Et non confundébar.

Oraison.

SAncti Joánnis Baptístæ Præcursóris & Mártyris tui, quǽsumus, Dómine, veneránda festívitas salutáris auxílii nobis præstet efféctum. Qui vivis.

Mémoire des Apôtres.

cient. Et éritis ódio ómnibus propter nomen meum. Qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit.

Offertoire. Grátia data est mihi à Deo, ut sim miníster Christi Jesu in Géntibus, sanctíficans Evangélium Dei; ut fiat oblátio Géntium accépta, & sanctificáta in Spíritu sancto.

Secrete.

MUnera Ecclésiæ tuæ tibi, quæsumus, Dómine, sint grata; & séntiat Géntium multitúdo apud te intercessórem, quem in fide hábuit doctórem & magístrum. Per Dóminum.

Mémoire de S. Pierre.

ECclésiæ tuæ, quæsumus, Dómine, preces & hóstias beáti Petri Apóstoli tui comméndet orátio; ut quod pro ipsíus glória celebrámus, nobis prosit ad véniam.

Mémoire de saint Jean, ...a, Dómine, 309.

Communion. Christo ...xus sum cruci; vivo ...m non ego, vivit ...me Christus.

...*communion.*

...ésiam tuam beá-
...li Apóstoli præ-

dicatióne edó...
sinas, Dómi...
violári; & ...
dum quæ dó...
virtúte sacra...
libus tuis effi...
bue. Per Dó...

Mémoire de...

LÆtíficet...
mine, ...
tum; ut sicut...
tuo Petro te...
prædicámus...
lum tuæ sum...
géntiæ largi...

Mémoire ...

Pretióso, 3...

A SE...

Capitule.

SCio & hu...
& abund...
& in ómnib...
sum) & satiá...
re, & abund...
núriam pati. ...
sum in eo, ...
fórtat.

A N...

Capitule.

VOs sciti...
die qu...
sum, quálit...
per omne ...
rim, férvie...
cum omni h...
lácrymis, & ...
bus, quæ n...
runt ex insí...
rum: quómc...
tráxerim utí...

nus annuntiárem vobis, & docérem vos públicè.

A VESPRES.

Les Antiennes de Laudes.

Capitule. Act. 28.

PAulus suscipiébat omnes qui ingrediebántur ad eum, prædicans régnum Dei, & docens quæ sunt de Dómino Jesu Christo cum omni fidúcia.

Hymne.

SUdóre sat tuo fides
Crucísque crevit glória,
Multóque per te fénore
Impléta Christi pássio.

Per sacra sese jam tuæ
Impréssa carni stígmata,
Suóque totum spíritu,
In te Magíster éxprimit.

Sic Paule non vivis; loquens
Sed ipse Christus in tuo
Agénsque vivit péctore:
Sat ergo, sat terris datum.

Audíta quondam tértio
Arcána cœlo, nunc tibi
Fruénda, se pleno palàm
De fonte produnt lúminis.

Hinc lacte verbi nos tui
Cibóque faxis créscere;
Christúmque tritos, quà doces
Præísque, per calles sequi.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocavit glóriæ.
Amen.

℣. Fortitúdinem meam ad te custódiam. ℟. Quia Deus suscéptor meus es.

A Magníficat, Ant. 7. C. Paulus dixit: Quid fácitis flentes, & affligéntes cor meum? Ego enim non solùm alligári, sed & mori parátus sum propter nomen Dómini Jesu.

Mémoire de la Décollation de S. Jean.

Ant. 4. g. Pósuit os meum quasi gládium acútum: in umbra manûs suæ protéxit me, & pósuit me sicut sagíttam eléctam.

℣. Loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum, ℟. Et non confundébar.

Oraison.

SAncti Joánnis Baptístæ Præcursóris & Mártyris tui, quǽsumus, Dómine, veneránda festívitas salutáris auxílii nobis præstet efféctum. Qui vivis.

Mémoire des Apôtr

II. JUILLET.

LA VISITATION de la SAINTE VIERGE.

Double majeur.

AUX I. VESPRES.

1. *Ant.* 2. D. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias.

2. *Ant.* 2. d. Ecce tu pulchra es, amíca mea; óculi tui columbárum.

3. *Ant.* 5. f. Fons hortórum, puteus aquárum viventium, quæ fluunt ímpetu de Líbano.

4. *Ant.* 1. F. Pulchritúdinem candóris ejus admirábitur óculus.

5. *Ant.* 6. F. Quàm pulchra es, & quàm decóra, charíssima in delíciis!

Capitule. *Isaïe* 45.

TAntùm in te est Deus, & non est absque te Deus. Verè tu es Deus abscónditus, Deus Israël Salvátor.

℟. Habitávit arca in domo Obédedom tribus ménsibus, * Et benedíxit Dóminus omnem domum ejus propter arcam Dei. ℣. Mansit María cum Elízabeth quasi ménsibus tribus. * Et. ℣. Glória. * Et.

Hymne.

Ò sanctus ardor te rapit,
O Virgo, princeps vírginum:
Quo tendis, & cito gradu
Conscéndis alta móntium?

URGET sacer te Spíritus
Toto replétam Númine:
Te vis amóris éxcitat,
Tibíque vires súppetit.

TIBI propinquam sánguine
Matrem puélla vísitas;
Concéssa quæ divínitus
Gratáris alvi múnera.

O quanta matrum gáudia!
Luctánte natúrâ gravem
Anum stupes, dum Vírginem
Plenam Deo te prædicat.

ABSCÓNDITUM sub íntimo,
Ceu nube, portábas sinu
Solem, suo qui prótinus
Lustrábit Orbem lúmine.

MUNDI redémptor qui venis,
Jesu, tibi laus máxima,
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempitérna sécula.
Amen.

℣. Visitásti terram, Dómine, ℟. Et inebriásti eam.

A Magníficat, *Ant.* 7. C. Elízabeth cognáta tua, & ipsa concépit fílium in senectúte sua: & hic mensis sextus est illi.

℣. Benedixísti, Dó-
mine, terram tuam,
Avertísti captivitá-
tem Jacob.

A Benedíctus, *Ant.*
D. Per viscéra mise-
ricórdiæ Dei nostri visi-
tavit nos Oriens ex alto.
*Mémoire des saints Apô-
tres.*

A TIERCE.

Capitule. Eccli. 24.

IN omnibus réquiem
quæsívi, & in heredi-
tate Dómini morábor.
Tunc præcépit mihi
Creátor ómnium: & qui
creávit me, requiévit in
tabernáculo meo.

℟. *br.* Deus in médio
ejus, cxiij.

LA PROCESSION.

℟. Benedícta, cj.
2. ℟. Beátam, cij.
A la Station, ℟. Lau-
dáte, civ.
℣. Homo natus est in
ea. ℟. Et ipse fundávit
eam Altíssimus.

Oraison.

DEus, qui per Cru-
cem tuam fecísti po-
téntiam in bráchio tuo;
concéde, ut eam recolén-
tes in festivitáte beátæ
Mariæ semper vírginis;
quam promisísti dómui
Israël, misericórdiam
consequámur. Qui vivis.

A l'Entrée du Chœur,
Ant. 5. a. Quàm pul-
chra, 327.

A LA MESSE,

Introïte.

POnam visitatiónem
tuam pacem; & oc-
cupábit salus muros tuos,
& portas tuas laudátio;
& erit Deus tuus in gló-
riam tuam *Ps.* Dómine,
Dóminus noster, * quàm
admirábile est nomen
tuum in univérsa terra!
℣. Glória. Ponam.

Oraison.

ADésto Ecclésiæ tuæ,
miséricors Deus, &
fílios adoptiónis júgiter
in ejus sinu purífica; qui,
Mariæ clausus útero,
Joánnem in sinu Elísa-
beth sanctificásti; Qui
vivis.

*Mémoire des saints Apô-
tres*, Deus, qui, 317.

Léctio Cántici Canticó-
rum. *Chap.* 2. 8.

VOx dilécti mei, ec-
ce iste venit saliens
in móntibus, transíliens
colles. Símilis est diléc-
tus meus cápreæ, hinnu-
lóque cérvorum. En ipse
stat post paríetem nos-
trum, respíciens per fe-
néstras, prospíciens per
cancéllos. En diléctus
meus lóquitur mihi: Sur-
ge, própera, amíca mea,
colúmba mea, formósa

bano, & quasi cipréssus in monte Sion.

8. *Ant.* 8. g. In Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta requiévi.

9. *Ant.* 4. *irreg.* d. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi; & ordinávit in me charitátem

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ,

℟. Et veritátis suæ dómui Israël.

Te Deum.

A LAUDES.

℣. Habitáre facit Dóminus stérilem in domo,

℟. Matrem filiórum lætántem.

1. *Ant.* 1. g.

EXúrgens María ábiit in montána cum festinatióne, in civitátem Juda.

2. *Ant.* 2. d. Intrávit in domum Zacharíæ, & salutávit Elísabeth.

3. *Ant.* 3. a. Ut audívit salutatiónem Maríæ Elísabeth, exultávit infans in útero ejus: & repléta est Spíritu sancto.

4. *Ant.* 8. g. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui.

5. *Ant.* 4. *irreg.* d. Ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit in gáudio infans in útero meo.

Capitule. *Job.* 10.

VItam & misericórdiam tribuísti mihi, & visitátio tua custodívit spíritum meum.

Hymne.

MONTES supérbum vérticem,
Quà Virgo transit, súbdite,
Cui se libénter stérnerent
Vel ipsa cœli sídera.

OCCÚLTA quæ latet domi,
Audet foras se pródere;
Semper sibi timens pudor
Se charitáte prótegit.

IT illa, non nectit moras:
Fugit vidéri, nec minus
Fugit vidére, ne suo
Quidquam pudóri détrahat.

BEATA quam pressit pede
Tellus! beáta sémita!
Colles beáti, qui simul
Cum matre sensístis Deum!

BEATIÓRES hóspites,
Vos ô quibus cœléstia,
Loquénte matre Vírgine,
Audíre verba cóntigit!

MUNDI redémptor qui venis,
Jesu, tibi laus máxima,
Cùm Patre, cumque Spíritu
In sempitérna sécula.
Amen.

℣. Benedixísti, Dómine, terram tuam,
℟. Avertísti captivitátem Jacob.

A Benedíctus, *Ant.* 1. D. Per viscéra misericórdiæ Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto.

Mémoire des saints Apôtres.

A TIERCE.

Capitule. Eccli. 24.

IN omnibus réquiem quæsívi, & in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit mihi Creátor ómnium: & qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

℟. *br.* Deus in médio ejus, cxiij.

A LA PROCESSION.

℟. Benedícta, cj.

2. ℟. Beátam, cij.

A la Station, ℟. Laudáte, civ.

℣. Homo natus est in ea. ℟. Et ipse fundávit eam Altíssimus.

Oraison.

DEus, qui per Crucem tuam fecísti poténtiam in bráchio tuo; concéde, ut eam recoléntes in festivitáte beátæ Maríæ semper vírginis; quam promisísti dómui Israël, misericórdiam consequámur. Qui vivis.

A l'Entrée du Chœur, *Ant.* 5. a. Quàm pulchra, 327.

A LA MESSE,

Introïte.

POnam visitatiónem tuam pacem; & occupábit salus muros tuos, & portas tuas laudátio; & erit Deus tuus in glóriam tuam *Ps.* Dómine, Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra! ℣. Glória. Ponam.

Oraison.

ADésto Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus, & filios adoptiónis júgiter in ejus sinu purífica; qui, Maríæ clausus útero, Joánnem in sinu Elísabeth sanctificásti; Qui vivis.

Mémoire des saints Apôtres, Deus, qui, 317.

Léctio Cántici Canticórum. *Chap.* 2. 8.

VOx dilécti mei, ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles. Símilis est diléctus meus cápreæ, hinnulóque cérvorum. En ipse stat post paríetem nostrum, respíciens per fenéstras, prospíciens per cancéllos. En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera, amíca mea, colúmba mea, formósa

A LA MESSE.

L'Introïte, le Graduel, & l'Offertoire, comme à la Fête de S. Barthelemi le 24. Août.

Oraison.

DOmine Deus, qui beáto Jacóbo Apóstolo cálicem tuum bíbere, & baptísmo quo ipse baptizátus es, baptizári tribuísti; fac, quǽsumus, ut cum ipso mortificatiónem tuam semper in córpore nostro circunferéntes, cum ipso étiam glóriæ consórtes éffici mereámur; Qui.

Mém. de S. Christophe.

Oraison.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui beáti Christóphori Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus, in tui nóminis amóre roborémur. Per.

Léctio Epístolæ beáti Petri Apóstoli.

1. *Ep.* 1. 16.

CHaríssimi; Non doctas fábulas secúti, notam fécimus vobis Dómini nostri Jesu Christi virtútem & præséntiam: sed speculatóres facti illius magnitúdinis. Accípiens enim à Deo Patre honórem & glóriam, voce delápsâ ad eum hujuscé[...] magnífica glória[...] est Filius meus di[...] in quo mihi com[...] ipsum audíte. E[...] vocem nos au[...] de cœlo allátam[...] essémus cum [...] monte sancto.

Allelúia, [...]

℣. Assúmpsit J[...] trum & Jacó[...] Joánnem, & [...] rátus est cor[...] Allelúia.

Sequéntia sanct[...] gélii secúndum[...] thæum. *Ch.* 2[...]

IN illo témp[...] céssit ad J[...] ter filiórum [...] cum fíliis suis, & petens áliqu[...] Qui dixit ei: [...] Ait illi? Dic u[...] hi duo fílii me[...] déxteram tuam[...] ad sinístram, in[...] Respóndens a[...] sus, dixit: Ne[...] petátis. Potést[...] cálicem, quem[...] bitúrus sum? [...] Póssumus. Ait[...] licem quidem [...] bétis: sedére[...] déxteram mea[...] nístram, non [...] dare vobis; [...] parátum est à [...]

Secrete.
Blatiónes pópuli tui, quæsumus, nine, beáti Jacóbi toli tui pássio sacra iliet: & quæ nostris aptæ sunt méritis, tibi plácitæ ejus deatióne. Per.

m. de S. Christophe.
Bláta múnera, quæsumus, Dómine, tuâ dictióne sanctífica; , te donánte, nos illâ mâ tuæ dilectiónis ndat per quam sanc-Christóphorus tora sui córporis unidevícit. Per.

mmunion. Frangénrca domos panem, pant cibum cùm atióne & simplicicordis.

Postcommunion.
Uæsumus, Dómine Deus noster, ut cœléstis & cálicis artícipes effécti, indénte beáto Jacóbo tolo tuo, & humiem passiónis tuæ in rita sectémur, & in a sedéntem te ad eram Patris tui in lis vidére mereá-; Qui vivis.

m. de S. Christophe.
Eáti Mártyris tui Christóphori cœléstem victóriam divíno convívio celebrántes, te, Dómine, depóscimus, ut panem vitæ hìc edéntibus des víncere, & vincéntibus des édere de ligno vitæ in paradíso. Per Dóminum.

LE XXVI. JUILLET.
SAINTE ANNE
Mere de la Ste. Vierge.
Double mineur.

Lorsque cette Fete tombe au Dimanche, on la remet au Lundi : & le Dimanche, on dit les Vêpres entieres de sainte Anne, avec mémoire du Dimanche.

Les Antiennes, le Capitule, & le Répons du Commun d'une Ste. Femme.

Hymne.

CLARÆ diéi gáudiis,
Gestit parens Ecclésia;
Annámque Judææ decus,
Matrem Maríæ cóncinit.

REGUM piórum sánguini
Jungens sacerdótes avos
Illústris Anna, spléndidis
Vincit genus virtútibus.

CŒLO favénte, cóntrahit
Thori fidélis vínculum,

Sinúque caſto cóncipit
Perénne ſidus vírginum.
Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre cumque Spíritu
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. Jurávi David ſervo meo; ℟. Uſque in ætérnum præparábo ſemen tuum.

Ant. 6. f. Pars bona múlier bona, in parte timéntium Deum: dábitur viro ſuo pro factis bonis.

Oraiſon.

DEus, qui beátæ Annæ tantam grátiam conférre dignátus es, ut Genítricis Fílii tui Unigéniti mater éffici mererétur; concéde propítius, ut cujus natalítia celebrámus, ejus apud te patrocíniis adjuvémur; Per eúndem.

LE VI. AOÛT.

La TRANSFIGURATION de Nôtre-Seigneur.

Double majeur.

AUX I. VESPRES.

1. *Ant.* 6. *irreg.* Confundétur ſol, cùm regnáverit Dóminus in monte, & in conſpéctu

ſenum ſuó[...]
rificátus.

2. *Ant.*
Jerúſalem
Deus en
ſplendóren

3. *Ant.*
ſior eſt Sa
& ſuper on
tiónem ſte
comparáta
prior.

4. *Ant.*
cœlos glóri
dis ejus ple
Splendor e

5. *Ant.* 1
vértere, J
per viam a
ejus.

Capitule.

VIcínæ
bunt, &
ſalútem ve
quæ ſuper
cum honó
ſplendóre a

℟. Ineb
ubertáte dc
torrénte v
potábis eos
apud te e

℣. Ait Petı
Bonum eſt
* Quónian
* Quónian

Hym

HOC ju
rúm
Feſto die ſi

[redacted]

dum jam decet
os myſtéria.
s ſub alto vér-

ıcátis téſtibus,
:, viſus hác-

no, pates Deus.
ıtens lucis jubar
. artus éffluit,
ɔ te númine,
totus rédderis.
tonánte, pró-

mmi vox Patris
ruptâ Filium,
iátur, áſſerit.
: magíſter óm-
,
ɔnus Orbis áu-

ıortáles: Deus
docet, ſatur
.
be ruptâ te pa-

vocávit, laus
;
ſato, nec minor
íſque Flámini.
ı.
ibor, Dómine,
arúerit glória
Adimplébis me
m vultu tuo.
ificat *Ant.* 1. d.
dinem candóris
ábitur óculus;
tiábitur videns
jus?

Mém. de S. Sixte Martyr.

A MATINES.

Invit. Jeſum glóriæ Patris ſplendórem; * Veníte, adorémus.

Hymne.

FONS lucis ætérnæ Deus,
Qui nube noſtri córporis
Das temperáti núminis
Blandâ frui præſéntiâ.

CESSANTE jam miráculo,
Quo te premébas háctenus,
Mortále quidquid ſúmpſeras
Splendóre circunfúnditur.

REI gerándæ cónſcius
Fidos ſodáles éligis:
Ut qui tuæ teſtes necis,
Teſtes tuæ ſint glóriæ.

AD aſtra curru flámmeo
Qui raptus olim tránſiit,
Sub mole lucis óbrutus
Vix te tuéndo ſúſtinet.

E fronte qui lucem vibrat;
Cedit tuis fulgóribus:
Vetúſta lex jam ſe pavet
Legi novæ compónere.

QUI nube ruptâ te palam
Natum vocávit, laus Patri,
Tibique Nato, nec minor
Laus utriúſque Flámini.
Amen.

1. *Ant.* 2. d. Assúmit Jesus Petrum & Jacóbum & Joánnem; & ducit illos in montem excélsum seórsùm solos.

2. *Ant.* 3. a. Transfigurátus est ante eos: & resplénduit fácies ejus sicut sol.

3. *Ant.* 7. c. Móïses & Elías loquebántur cum illo, & dicébant excéssum ejus, quem completúrus erat in Jerúsalem.

4. *Ant.* 1. *irreg.* Petrus & qui cùm illo erant, graváti erant somno.

5. *Ant.* 8. c. Evigilántes vidérunt majestátem ejus, & duos viros qui stabant cum illo.

6. *Ant.* 4. e. Factum est cùm discéderent ab illo, ait Petrus ad Jesum: Præcéptor, bonum est nos hìc esse.

7. *Ant.* 6. f. Circunspiciéntes, néminem ámpliùs vidérunt, nisi Jesum tantùm secum.

8. *Ant.* 7. g. Descendéntibus illis de monte, præcépit illis, ne cuíquam, quæ vidíssent, narrárent.

9. *Ant.* 5. a. Verbum continuérunt apud se, conquiréntes quid esset: Cum à mórtuis resurréxerit.

℣. Dóminus
decórem indú
℟. Indútus est
fortitúdinem &
xit se.

Te Deum.

A LAU

℣. Thabor &
in nómine tu
bunt : ℟. T
chium cum po

1. *Ant.*
Communica
sti passióni
déte, ut & in
ne glóriæ ejus
exultántes.

2. *Ant.* 5. f. C
tus apparúerit
stra; tunc & v
bitis cum ipso i

3. *Ant.* 8.
quóniam cùm
rit, símiles e
quóniam vidét
sicuti est.

4. *Ant.* 4. *ir*
nuntiámus vo
ætérnam, quæ
Patrem, &
nobis.

5. *Ant.* 1. a.
návit nos Deu
mes fieri imá
sui, ut sit ipse p
tus in multis fr

Capitule. *Ph*

Salvatórem
mus Dómin
trum Jesum C

ui reformábit corpus humilitátis nostræ configurátum córpori claritátis suæ.

Hymne.

QUAM nos poténter állicis !
Te, Christe, quando détegis,
Te quando celas, próvidus
Nostræ salúti cónsulis.
HIC nos adóptat filios
Qui te vocávit Filium :
Sponsor futúræ glóriæ
Dat certa nobis pígnora.
UT jussa Patris ímpleas,
Mactánda mundo víctima,
Formæ prióri rédditus
Mortális appáres Deus.
FAC, Christe, qui nobis lates,
Obscúra dum regit fides,
Facto solútos córpore,
Nos te vidére, te frui.
QUI nube ruptâ te palam
Charum vocávit, laus Patri,
Ibíque Nato, nec minor
Laus utriúsque Flámini.
Amen.

℣. Speciósus formâ præ fíliis hóminum,
℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

A Benedíctus, Ant. D. Deus, qui dixit e ténebris lucem splendéscere, ipse illúxit in córdibus nostris, ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu.

Mémoire de saint Xyste Pape & Martyr.

A TIERCE.

Capitule. 2. *Corinth.* 3.

NOs omnes reveláta fácie glóriam Dómini speculántes, in eándem imáginem transformámur à claritáte in claritátem, tanquam à Dómini Spíritu.

℟. *br.* Accédite ad eum, * Et illuminámini. Accédite. ℣. Et fácies vestræ non confundéntur. * Et illuminámini. ℣. Glória. Accédite.

℣. Illúminet vultum suum super nos, ℟. Et misereátur nostri.

A LA PROCESSION.

℟. Adhuc Petro loquénte, ecce nubes lúcida obumbrávit eos : & ecce vox * De nube dicens : † Hic est Fílius meus diléctus. ℣. Intónuit de cœlo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam. * De nube. ℣. Glória. † Hic est.

2. ℟. Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter : * Confessiónem & decórem in-

duisti ; amíctus lúmine sicut vestiménto. ℣. Vestiménta ejus facta sunt splendéntia, & cándida nimis. * Confessiónem.

A la Station, ℟. Vocávit nos Deus vocatióne suâ sanctâ * Secúndùm grátiam, quæ manifestáta est nunc per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi. ℣. Benedíximus vobis de domo Dómini, Deus Dóminus & illúxit nobis. * Secúndùm.

℣. Speciósus formâ præ filiis hóminum, ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Oraison.

DEus, qui transfigurátus in mónte, dicébas cum Móyse & Elía excéssum quem completúrus eras in Jerúsalem; fac, ut, qui dolórum tuórum cónscii, Crucem tuam recólimus, grátiam consequámur, quæ per illuminatiónem tuam manifestáta est. Qui vivis.

A l'Entrée du Chœur, *Ant.* Accépit, 341.

A LA MESSE,

Introïte.

COnfessiónem & decórem induísti, Dómine : amíctus lúmine sicut vestiménto. *Ps.* Bé-

nedic, ánim
mino : * D
meus, mag
veheménter.
Confessióner

Orai

DEus, q
cramén
géniti tui glo
figuratióne,
timónio ro
adoptiónem
perféctam,
in nube lúci
liter præfig
céde propiti
Regis glóri
rédes effici
dem glóriæ
consórtes.

Mémoire d

Orai

OMnipot
térne D
ómnium san
rum es virtú
da nobis beá
stivitátem in
lebráre : qu
Martyr & P
dem quam p
testimónio c
& confirmáv
Per eúndem.
Léctio Epi
Petri A
2. *Ep.* 1
CHaríssimi
tas fábul
notam fécimus

ſtri Jeſu Chriſti
& præſéntiam;
ilatores facti il-
ıitúdinis. Accí-
im à Deo Patre
& glóriam, vo-
ià ad eum hujuſ-
ı magníſica gló-
eſt Fílius meus
, in quo mihi
ıi, ipſum audí-
anc vocem nos
ıs de cœlo allá-
ın eſſémus cum
onte ſancto. Et
firmiórem pro-
ı ſermónem :
ſácitis attendén-
. lucérnæ lucénti
ıóſo loco, donec
éſcat, & lúci-
tur in córdibus
hoc primùm in-
:s, quod omnis
a Scriptúræ pró-
rpretatióne non
enim voluntáte
alláta eſt ali-
prophetía; ſed
ancto inſpiráti,
ıt ſancti Dei hó-

℣. Speciósus for-
iliis hóminum;
ſt grátia in lá-
℣. Nos revelá-
glóriam Dómi-
ántes in eán-
ginem transfor-

Allelúia. , allelúia.
℣. Candor eſt lucis
ætérnæ , & ſpéculum
ſine mácula Dei majeſ-
tátis, & imágo bonitátis
illíus. Allelúia.

Sequéntia ſancti Evan-
gélii ſecúndùm Mat-
thǽum *Ch* 17. 1.

IN illo témpore; Aſ-
ſúmit Jeſus Petrum,
& Jacóbum & Joánnem
fratrem ejus, & ducit
illos in montem excél-
ſum ſeórſum; & tranſ-
figurátus eſt ante eos.
Et reſpléndu it fácies ejus
ſicut ſol: veſtiménta au-
tem ejus facta ſunt alba
ſicut nix. Et ecce appa-
ruérunt illis Móyſes &
Elías cum eo loquéntes.
Reſpóndens autem Pe-
trus, dixit ad Jeſum:
Dómine, bonum eſt nos
hìc eſſe: ſi vis, faciá-
mus hìc tria tabernácula;
tibi unum, Móyſi unum,
& Elíæ unum. Adhuc eo
loquénte, ecce nubes lú-
cida obumbrávit eos. Et
ecce vox de nube, dicens:
Hic eſt Fílius meus di-
léctus, in quo mihi benè
complácui, ipſum audí-
te. Et audiéntes diſcípuli
cecidérunt in fáciem
ſuam, & timuérunt val-
dè. Et accéſſit Jeſus, &
tétigit eos, dixítque eis:

Súrgite & nolíte timére. Levántes autem óculos néminem vidérunt, nisi solum Jesum. Et descendéntibus illis de monte præcépit eis Jesus, dicens: Némini dixéritis visiónem, donec Filius hóminis à mórtuis resúrgat.

Offertoire. Inebriabúntur ab ubertáte domûs tuæ, & torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Secrete.

DEus, qui Unigéniti tui mirabíliter transformáti glóriam Apóstolis reveláſti : da nobis annuntiántibus mortem Domínicam, ut ad ætérnam glóriæ fruitiónem pervenire mereámur. Per eúndem.

Mémoire de saint Xiste. Sicut beátus, xv.

Communion. Vocávit nos Deus vocatióne suâ sanctâ, secúndùm grátiam suam, quæ manifestáta est nunc per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi.

Postcommunion.

[illegible]Œléstia, quæsumus, Dómine, aliménta [illegible]mpsimus in ejus nos [illegible]rment imáginem, [illegible]aritátem gloriósâ [illegible]uratióne mani[illegible]oluisti; Qui.

Mémoire de sa[illegible] Da nos, xv.

A SEXT[illegible]

Capitule. 2. Pi[illegible]

NOn docta[illegible] secúti, no[illegible] mus vobis Dómi[illegible] Jesu Christi vir[illegible] præséntiam, sed tóres facti illius[illegible] túdinis.

℟. *br.* Signátu[illegible] per nos * Lume[illegible] tui, Dómine. S[illegible] est. ℣. Dedísti [illegible] in corde meo. * ℣. Glória. Signá[illegible]

℣. Apud te [illegible] vitæ, ℟. Et in [illegible] tuo vidébimus lu[illegible]

A NON[illegible]

Capitule. 2. Pie[illegible]

HAnc vocem [illegible] dívimus de[illegible] látam, cùm effér[illegible] ipso in monte [illegible] & habémus fir[illegible] prophéticum ser[illegible] cui benefácitis at[illegible] tes.

℟. *br.* Magna [illegible] ria ejus * In salu[illegible] Magna. ℣. Gló[illegible] magnum decóren[illegible] nes super eum. * tári. ℣. Glória.

℣. Exaltáre, [illegible] ne, in virtút[illegible] ℟. Cantábimus [illegible] lémus virtútes tu[illegible]

A VESPRES.

Les Antiennes de Laudes.

Capitule. I. *Cor.* 15.

PRimus homo de terra terrénus ; secúndus homo de cœlo, cœléstis. Qualis terrénus, tales & terréni ; & qualis cœléstis, tales & cœléstes. Igitur sicut portávimus imáginem terréni, portémus & imáginem cœléstis.

Hymne, HOC jussa quondam, 334.

℣. Adoráte Dóminum in monte sancto ejus, ℟. Quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

A Magníficat, *Ant.* 6. f. Accépit à Deo Patre honórem & glóriam, voce delápsâ ad eum hujuscémodi à magnífica glória, cùm essémus cum ipso in monte sancto.

Mémoire de S. Victrice Archevêque de Roüen.

LE X. AOÛT.

SAINT LAURENT Diacre & Martyr.

Double majeur.

Du Comm. d'un Martyr.

AUX I. VESPRES.

℣. Beátus qui intélligit super egénum & páuperem, ℟. In die mala liberábit eum Dóminus.

A MATINES.

℣. Probásti cor meum & igne me examinásti, ℟. Et non est invénta in me iníquitas.

A LAUDES.

℣. Dispérsit dedit paupéribus, ℟. Justítia ejus manet in séculum séculi.

Capitule Job. 23.

PRobávit me Dóminus quasi aurum, quod per ignem transit, vestígia ejus secúta est pes meus, viam ejus custodívi, & non declinávi ex ea.

A LA MESSE.

Introïte.

PRobásti, Dómine, cor meum, & visitásti nocte ; igne me examinásti, & non est invénta in me iníquitas. *Ps.* Exáudi, Dómine, justítiam meam ; * inténde deprecatiónem meam. ℣. Glória. Probásti.

Oraison.

DA nobis, quæsumus, omnípotens Deus, vitiórum nostrórum flammas extínguere ; qui beáto Lauréntio tribuísti torméntórum suórum incéndia superáre. Per.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. 2. *Cor.* 9. 6.

FRatres ; Qui parcè séminat, parcè &

Potens est autem Deus omnem grátiam abundáre fácere in vobis; ut in ómnibus semper ómnem sufficiéntiam habéntes, abundétis in omne opus bonum, sicut scriptum est: Dispérsit, dedit paupéribus, justitia ejus manet in séculum séculi. Qui autem administrat semen seminánti; & panem ad manducándum præstábit, & multiplicábit semen vestrum, & augébit increménta frugum justitiæ vestræ.

Graduel. Probávit me Dóminus quasi aurum, quod per ignem transit. ℣. Vestigia ejus secútus est pes meus, viam ejus custodivi, & non declinávi ex ea.

ram mó
ipsum fo
autem m
multum f
Qui ama
perder ea
ánimam
mundo,
nam cus
quis mihi
sequátur
ego, ill
meus eri
ministráv
cábit eun
Offerto
ma holo
super alt
ignis &
mini,
cium no
péctu tuo

S Uscip

ei fervóre venerémur.
r Dóminum.

ominun. Induit eum
ominus stolam glóriæ,
coronávit eum in va-
virtútis; sacrificia ip-
s consummáta sunt
e.

Postcommunion.

Idéles tui, Dómine
córpore & sánguine
muniti, advérsa óm-
nia despiciant; sicut beá-
tus Levíta Lauréntius
illâ escâ saginátus, illo
cálice ébrius, torménta
non sensit; Qui vivis.

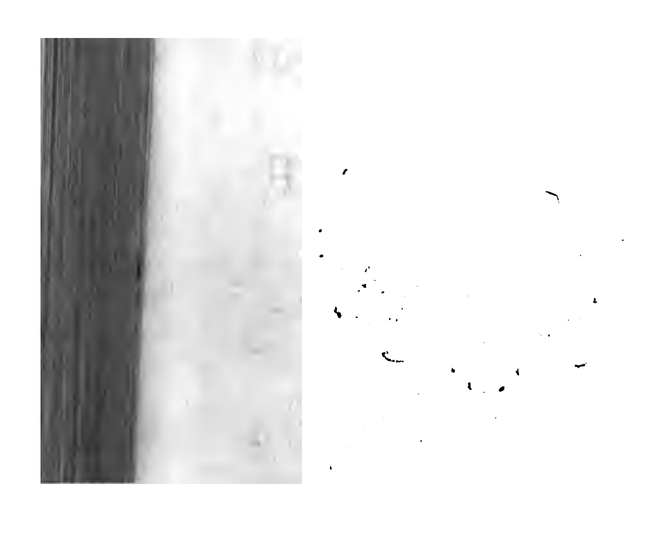
AUX II. VESPRES.

Le Capitule de Laudes, Probávit.

Mémoire de S. Taurin Evêque.

Oraison, Misericórdiam, xxxviij.

Tremolier pinx. a Paris chez Duchan
J'irai et je verrai m

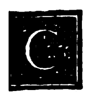

LE XV. AOUST.

L'ASSOMPTION DE LA SAINTE VIERGE MARIE,

Patrone de l'Eglise Metropolitaine, & de tout le Diocese.

SOLEMNEL.

CE jour est l'accomplissement des graces, des grandeurs, & du bonheur de Marie. Elle meurt ; & l'Eglise dit que c'est la charité & l'ardeur de son amour qui détie son ame, & qui la sépare de son corps : elle ajoûte que la mort ne peut retenir dans ses liens celle qui a mis au monde l'Auteur de la vie. Cette haute elévation de Marie convient à l'eminente dignité de Mere de Dieu, & est le fruit de son humilité, de sa charité, de ses souffrances. Admirons, & imitons. Il y a dans Marie des prérogatives & des priviléges particuliers, qui ne conviennent qu'à elle : il nous suffit de nous en ré-

jouïr & d'en remercier Dieu qui les lui a accordés. Mais elle nous a donné, pendant qu'elle a vécu sur la terre, des exemples de vertus, qu'il ne tient qu'à nous d'imiter. Son triomphe, aussi bien que celui de son Fils, nous aprend que quiconque s'abaisse par une humilité sincére sera élevé, & qu'il faut nécessairement souffrir, pour entrer dans la gloire à laquelle nous aspirons.

Il se fait aujourd'hui après Vêpres dans toutes les Eglises de France une Procession solemnelle, pour le Vœu que fit en 1638. le Roi Loüis XIII. apellé le Juste, en mettant son Roïaume sous la protéction de la Sainte Vierge. Assistons à cette cérémonie avec religion, & excités par la piété de nos Princes, mettons aussi sous la protection de Marie nos biens, nos personnes, & tout ce qui nous apartient.

AUX I. VESPRES.

1. *Ant.* 4. e.

VEni de Líbano, Sponsa mea, veni de Líbano, veni, coronáberis.

2. *Ant.* 2. d. Surge, amíca mea, speciósa mea, & veni.

3. *Ant.* 5. a. In charitáte perpétua diléxi te: ídeo attráxi te míserans.

Ant. 7. a. Anima liquefácta est, ut dilectus locútus est.

Ant. 3. A. Totus desiderábilis est diléctus meus, & ipse est amícus

Capitule. *Cant.* 5.

ADjúro vos, fíliæ Jerúsalem, si invenéritis diléctum meum, ut nuntiétis ei quia amóre lángueo.

℟. En diléctus meus lóquitur mihi: * Surge, própera amíca mea, colúmba mea, formósa mea, & veni. ℣. Spíritus & sponsa dicunt: Veni; & qui audit, dicat: Veni. * Surge. ℣. Glória. * Surge.

Hymne, O vos, *commun aux ij. Vêpres.*

℣. Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ allelúia, ℟. Volábo &

ı, allelúia.
ıificat, *Ant.*
ſı ſtella matu-
lio nébulæ, &
plena in dié-
et, allelúia.
MPLIES.
umes de la Fê-
ſte comme ci-
).
TINES.
níte, adoré-
m regum, à
is áſtitit Re-
ítu deauráto.
mne.
o nova nunc
ur hoſpes,
li régia pan-
go parens lí-
nclis,
róperat réd-
lato.
UM delítuit
e tecto,
léribus fulget
:
uibus Mater
,
us amat rúm-
bes.
quæ fúerat
naríto,
úbio crédita
cólitur nota
em;
títulis, ínte-
go.

ANCILLÆ tríbuit quæ ſibi nomen,
Hanc Matrem Dómini ſúſcipit Orbis:
Quæ tot paſſa neces prolis amóre,
Jam ſecúra, fruens prole, triúmphat.

NOSTRAS, tu nova lux, díſcute noctes;
Tu, Regína, graves ſolve caténas;
Cæcos, ſtella maris, dírige curſus;
Da, quo tu frúeris, cérnere Natum.

DIVINÆ ſóboli, qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri;
Cujus Virgo parens, glória Nato,
Quo fecúnda, tibi glória, Flamen.
Amen.

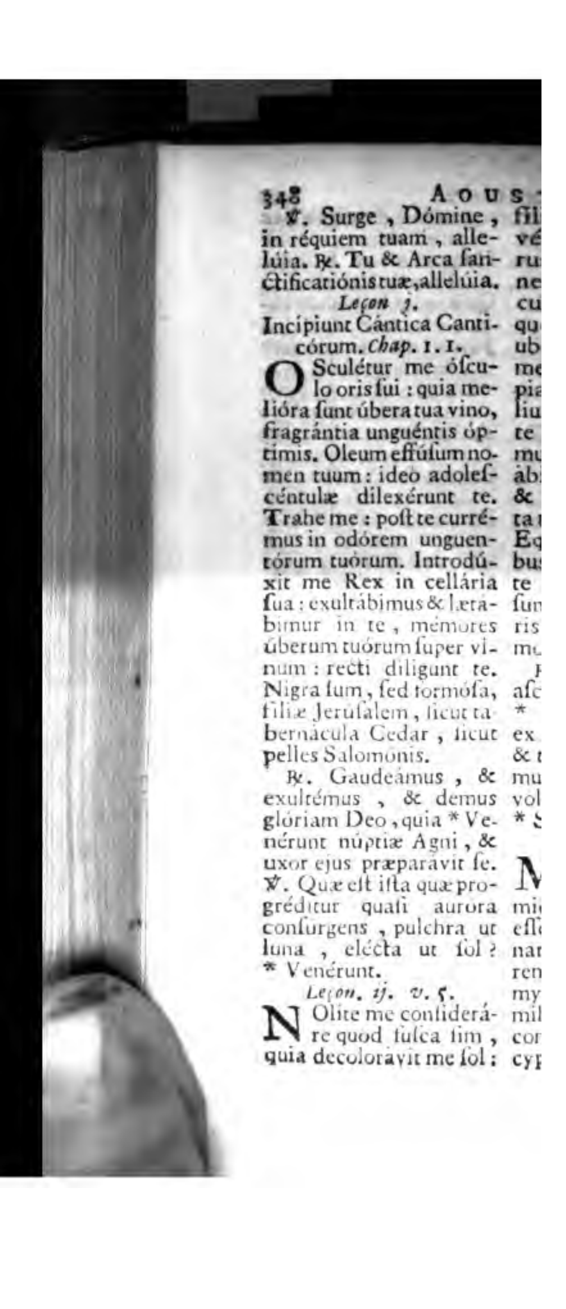
Les Pſeaumes du petit Office de la ſainte Vierge.

AU I. NOCTURNE.

1. *Ant.* 1. F. Deducébant Arcam fœderis Dómini in júbilo & ſónitu búccinæ.

2. *Ant.* 2. d. Intulérunt Sacerdótes Arcam fœderis Dómini in locum ſuum in Sancta ſanctórum ſub alas Chérubim.

3. *Ant.* 3. c. Ecce Arca fœderis Dómini omnis terræ.

℣. Surge, Dómine, in réquiem tuam, allelúia. ℟. Tu & Arca sanctificatiónis tuæ, allelúia.

Leçon j.

Incipiunt Cántica Canticórum. *Chap.* 1. 1.

OSculétur me ósculo oris sui: quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum: ideo adolescéntulæ dilexérunt te. Trahe me: post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me Rex in cellária sua: exultábimus & lætábimur in te, mémores úberum tuórum super vinum: recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis.

℟. Gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam Deo, quia * Venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit se. ℣. Quæ est ista quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol? * Venérunt.

Leçon. ij. v. 5.

NOlite me consideráre quod fusca sim, quia decolorávit me sol:

hi, in víneis Engáddi. Ecce tu pulchra es, amíca mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es, dilécte mi, & decórus. Léctulus noster flóridus, tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

℟. Quæ est ista quæ * Ascéndit de desérto delíciis áffluens, innixa super diléctum suum ? ℣. Maria de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus. * Ascéndit. ℣. Glória. * Ascéndit.

AU II. NOCTURNE.

1. *Ant.* 4. d. Regina ingressa multo cum comitátu & divítiis venit ad Regem.

2. *Ant.* 6. f. Circúndata est glóriâ suâ, cum régio fulgéret hábitu.

3. *Ant.* 5. f. Plácuit Regi, & invénit grátiam in conspéctu illius.

℣. Dedúxit me Dóminus super sémitas justítiæ, allelúia. ℟. Propter nomen suum, allelúia.

Leçon iv.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

VIrgo hódiè gloriósa cœlos ascéndens, supernórum gáudia cívium copiósis sine dúbio cumulávit augménti... Hæc est enim, cujus sa lutatiónis vox & ipso exultáre facit in gáudio quos matérna adhuc ví cera claudunt. Quòd párvuli necdum nati án ma liquefácta est ut Ma ría locúta est; quid pu támus quænam illa fúe rit cœléstium exultátio cum & vocem audír & vidére fáciem, & beátâ ejus frui præsén tiâ meruérunt ? Nobi verò, charíssimi, qua in ejus Assumptióne so lemnitátis occásio, qua causa lætitiæ, quæ ma téria gaudiórum ? Ma ríæ præséntiâ totus illu strátur Orbis, ádeò ut & ipsa jam cœléstis pátri clárius rútilet virgíneæ lámpadis irradiáta ful góre.

℟. Surréxit Rex in oc cúrsum matris, & sedi super thronum suum * Positúsque est thronu matri Regis, quæ sedi ad déxteram ejus. ℣. Pe perit filium másculur qui rectúrus erat omne Gentes. * Positúsque.

Leçon v.

MErito proinde re sonat in excélsi gratiárum áctio, & vo laudis. Sed plangéndu

nobis quàm plaudéndum magis esse vidétur : quantùm enim de ejus præséntia cœlum exúltat, nunquid non cónsequens est, ut tantùm lúgeat hic noster inférior mundus ejus abséntiam ? Cesset tamen queréla
quia nec nob
manens civita
inquírimus ,
hódiè María
pervénit: in quan
crípti cives sumus,
céssit nos Regína no
præcéssit, & tam glorióse suscépta est, ut fiduciáliter sequámur Dóminum sérvuli clamántes : Trahe nos, post te in odórem unguentórum tuórum currémus.

℟. Rex præcépit, ut introdúcerent Regínam coram Rege,* Pósito super caput ejus diadémate. ℣. Angelus locútus est mecum, dicens : Veni & osténdam tibi sponsam uxórem Agni. * Pósito.

Leçon vj.

ADvocátam præmísit peregrinátio nostra, quæ tanquam Júdicis mater, & mater misericórdiæ, suppliciter & efficáciter salútis nostræ negótia pertractá-

bit. Pretiósum
munus terra nos
réxit in cœlum ;
do & accipiénd
amicitiárum fœd
pulentur humá
vínis , terréna
bus , íma summ
enim ascéndit
terræ sublímis, u
ta óptima , & do
fécta descéndunt.
dens ergo in altum
beáta dabit ipsa
dona homínibus.
daret ? Siquidem
cúltas ei deésse
nec volúntas.
cœlórum est, mi
est. Dénique M
unigéniti Fílii D
hil enim sic pote
tátis ejus seu piet
gnitúdinem com
re ; nisi fortè aut
ditur Dei Filius
re matrem ; aut
quis potest omni
féctum charitátis
se Maríæ víscera
bus ipsa quæ ex
cháritas , nover
bus corporáliter
vit. Et hæc quid
pter nos dixerim
sciens difficile e
tanta inópia ,
illa perfécta , n
rens quæ sua sunt
inveníri. Ut tam

n sileam beneficia , æ pro illius glorifica- ne conséquimur ; si m diligimus , gaudé- tis útique , quia vadit ! Filium. Planè , in- am , congratulábimur nisi fortè, quod absit in- ntrici grátiæ omnímo- s inveniámur ingráti.

℟. Decóra , cvij.

U III. NOCTURNE.

1. *Ant.* 7. C. Cùm vi- det Rex Regínam stan- n, plácuit óculis ejus.

2. *Ant.* 8. g. Dóminus nc in illam pulchritú- nem ampliávit, ut in- mparábili decóre óm- um óculis apparéret.

3. *Ant.* 2. D. Erat for- sa váldè , & incredí- i pulchritúdine óm- um óculis gratiósa & ábilis videbátur.

℣. Posuísti, Dómine, cápite ejus corónam, lelúia. ℟. De lápide etióso, allelúia.

Leçon vij.

e libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóst- toli. *Chap.* 11. 17.

Rátias ágimus ti- bi, Dómine Deus nnipotens , qui eras , qui es , & qui ventú- s es, quia accepísti vir- tem tuam magnam, regnásti. Et irátæ sunt Gentes , & advénit ira tua , & tempus mortuórum judicári & réddere mercédem servis tuis Prophétis , & Sanctis , & timéntibus nomen tuum pusillis & magnis, & exterminándi eos qui corrupérunt terram. Et apértum est templum Dei in cælo : & visa est Arca testaménti ejus in templo ejus.

℟. Adamávit eam Rex plusquàm omnes mulíeres , habuítque grátiam & misericórdiam coram eo , * Et pósuit diadéma regni in cápite ejus , fecítque eam regnáre. ℣. Respéxit humilitátem ancíllæ suæ. * Et pósuit.

Leçon viij. Chap. 12. 1.

Signum magnum appáruit in cœlo : múlier amícta sole , & luna sub pédibus ejus , & in cápite ejus coróna stellárum duódecim. Et visum est áliud signum in cœlo : & ecce draco magnus rufus habens cápita septem & córnua decem: & in capítibus ejus diadémata septem; & cauda ejus trahébat tértiam partem stellárum cœli , & misit eas in terram , & draco stetit ante mulíerem , quæ erat paritúra; ut cùm

…eríſſet, filium ejus de-
vo[illegible]ret. Et péperit fi-
liu[illegible] máſculum, qui rec-
túru[illegible] erat omnes Gentes
in [illegible]ga férrea. & raptus
eſt [illegible]lius ejus ad Deum,
& ad thronum ejus. Et
múlier fugit in [illegible]
nem [illegible]
pará[illegible]
℟. [illegible]
ſtábilis c[illegible]
* Uſque in [illegible]
℣. Benedícta [illegible]
mulíeres & be[illegible]
fructus ventris tu[illegible]
que.

Leçon ix.

Léctio ſancti Evangé-
lii ſecúndùm Lu-
cam. *Chap.* 1.

IN illo témpore: Ait Maria: Magníficat ánima mea Dóminum: & exultávit ſpíritus meus in Deo ſalutári meo. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

TAnto, inquit María, me Dóminus tamque inaudíto múnere ſublimávit, quod non ullo linguæ officio explicári, ſed ipſo vix íntimi péctoris affectu váleat comprehéndi; & ideo totas ánimæ vires in agéndis gratiárum láudibus offero, totum in contemplán-

da magnitúdine ej[illegible]
non eſt finis, qu[illegible]
vivo, ſéntio, diſc[illegible]
gratulánter impén[illegible]
quia & ejúſdem Jeſ[illegible]
eſt Salutáris, ſpi[illegible]
meus ætérna divin[illegible]
lætátur, cujus carn[illegible]
temporáli concep[illegible]
fœtátur. [Quia reſp[illegible]
humilitátem ancíllæ ſu[illegible]
Ecce enim ex hoc be[illegible]
tam me dicent omn[illegible]
generatiónes.] Cuj[illegible]
humílitas reſpicitur,
rectè beáta ab ómnib[illegible]
cognominánda gratu[illegible]
tur. [Quia fecit mi[illegible]
magna qui potens eſt.]
Solet ánima illa cui D[illegible]
minus magna fácere d[illegible]
gnátur, dignis eum pr[illegible]
cóniis magnificáre, &
ad conſórtes ejúſdem
voti ac propóſiti pari[illegible]
cohortándo dícere: Ma-
gnificáte Dóminum me-
cum, & exaltémus no-
men ejus invicem.

℟. Benedíctus Dóminus qui creávit cœlum & terram, * Quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus Deus Iſraël. * Quia. ℣. Glória. * Quia.

Te Deum.

AUDES.
lrum tuum de-
tur, allelúia.
es dívites ple-
lúia.
eaumes du Di-

Ant. 3. a.
ávit Rex ca-
jus, & pósuit
ejus super
regum.
7. c. Magnifi-
nima mea hó-
ómnibus dié-
.
t. 1. F. Dixit
: Pete mater
que enim fas est
m fáciem tuam.
6. f. Rex dedit.
e 2. *Paral.* 6.
ine Deus Is-
l, * non est sí-
Deus in cœlo
ra;
ustódis pactum
icórdiam tuam
ris tuis, * qui
: coram te in
le suo.
udies de cœlo,
ni scílicet ha-
tuo; * & pro-

dde unicuíque
n vias suas, *
ti eum habére
suo.
im solus nosti *

corda filiórum hómi-
num.
Ut tímeant te, &
ámbulent in viis tuis *
cunctis diébus, quibus vi-
vunt super fáciem terræ.
Nunc ígitur consúr-
ge, Dómine Deus, in
réquiem tuam, * tu &
arca fortitúdinis tuæ:
Sacerdótes tui induán-
tur salútem; * & Sancti
tui læténtur in bonis.
Ant. Rex dedit Regí-
næ ómnia quæ vóluit,
& petívit ab eo.
℣. *Ant.* 5. f. Invoca
Dóminum, & lóquere
Regi pro nobis, & li-
bera nos.

Capitule. Apoc. 12.

SIgnum magnum ap-
páruit in cœlo, mú-
lier amícta sole, & luna
sub pédibus ejus, & in
cápite ejus coróna stel-
lárum duódecim.

Hymne.

NUNC auróra polo
surgit apérto,
Tristes luce suâ díssipat
umbras:
O quàm lucídior nocte
sepúltis
Portans nempe diem
Virgo refúlget!
UT gaudes húmiles
línquere terras,
Te propter, pátrium
linquit olýmpum,

t servíre tuo dum petis astra,
Certat Cœlítuum turba triúmpho.
O QUÆ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas inde tuæ spícula lucis:
Te si terra d[illegible] nus olýmpo,
Quæ non ille d[illegible] nú-nera terris!
INTER perpétu[illegible] lú-minis haustus
Sis divína licèt, [illegible] pe propínquum
Ne dedísce genus; nostra fuísti,
Summi summa parens Virgo Tonántis.
DIVÍNÆ sóboli, qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri;
Cujus Virgo parens, glória Nato;
Quo fœcúnda, tibi glória, Flamen. Amen.

℣. Dómine, in cœlo misericórdia tua, allelúia. ℟. Et véritas tua usque ad nubes, allel.

A Benedíctus, Ant. 7. g. Apértum est templum Dei in cœlo, & visa est Arca testaménti ejus in templo ejus, allel.

Aux Heures les Pseaumes du Dimanche.

C A N[illegible]
Ex Concilio[illegible]
SI quis h[illegible] mel justi[illegible] xerit posse i[illegible] peccáta omn[illegible] veniália vitár[illegible] speciáli Dei [illegible] quemádmodu[illegible] Vírgine tenet[illegible] anáthema sit.

A T I E[illegible]

Capitule. [illegible]

BEnedícta [illegible] in omni tab[illegible] Jacob, quóniam[illegible] ni gente quæ au[illegible] men tuum, mag[illegible] tur super te Deu[illegible]

℟. *bref.* Lætá[illegible] cor meum, & mea, * Allelúia, a[illegible] Lætátum est. ℣. [illegible] & caro mea requ[illegible] in spe. * Allelúia. ℣[illegible] ria. Lætátum est.

℣. Cor meum & mea, allelúia. ℟. E[illegible] tavérunt in Deum[illegible] vum, allelúia.

A LA PROCESSI[illegible]

℟. Gaudeámus, 3[illegible]
2. ℟. En diléctus, 3[illegible]

A la Station, ℟. S[illegible] cúndùm multitúdine[illegible] dolórum meórum in c[illegible] de meo * Consolatióne[illegible] tuæ, Dómine, lætifica[illegible] vérunt ánimam meam[illegible]

℣. Simeon dixit ad Ma-

matrem Jesu: Tuam ... ánimam pertran- ... gládius. * Consola- ...es.

...Tu Dómine, adju- ... me, allelúia. ℟. Et ...solátus es me, allel.

Oraison.

Deus, qui in hac die abundánti consola- ...ône lætíficas ánimam ...ctíssimæ Genitrícis ..., quam in hora paf- ...nis tuæ dolóris gládius ...transívit: concéde ...opítius, ut qui Crucis ... sacram recólimus ...mémóriam, in ætérna ...titúdine cum María ...semper vírgine tibi per- ...fruò gratulémur. Qui ...vivis & regnas.

A l'Entrée du Chœur, ... Introïte de la Messe, ou ... Ant. Tota pulchra es, ... amíca mea, & mácula ... non est in te: favus dis- ... stillans lábia tua; mel & ... lac sub lingua tua: odor ... unguentórum tuórum su- ... per ómnia arómata. Jam ... enim hiems tránsiit, im- ... ber ábiit & recéssit: flo- ... res apparuérunt: víneæ ... floréntes odórem dedé- ... runt: & vox túrturis au- ... díta est in terra nostra. Surge, própera, amíca mea: veni de Líbano, veni, coronáberis, allel.

A LA MESSE,

Introïte.

Astitit regína à dextris tuis, Deus, in vestítu deauráto, circúndata varietáte: adducéntur tibi vírgines post eam, afferéntur in lætítia & exultatióne. *Ps.* Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi. ℣. Glória. Astitit.

Oraison.

Veneránda nobis, Dómine, hujus diéi festívitas opem cónferat salutárem; in qua sancta Dei Génitrix mortem súbiit temporálem; nec tamen mortis néxibus déprimi pótuit, quæ Fílium tuum Dóminum nostrum Jesum Christum de se génuit incarnátum; Qui tecum vivit & regnat.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli. *Ch.* 11. & 12.

In diébus illis; Apértum est templum Dómini in cœlo; & visa est arca testaménti ejus in templo ejus: & facta sunt fúlgura, & voces, & terræ motus, & grando magna. Et signum magnum appáruit in cœlo: múlier amícta sole, & luna sub pédibus ejus,

& in capite ejus coróna stellárum duódecim.

Graduel. Surréxit rex in occúrsum matris, & sedit super thronum suum: positúsque est thronus matri regis, quæ sedit ad déxteram ejus. ℣. … & m… eo, … ma… All… ℣. … nus, … & ter… nomen … magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum.

Prose.

PLAUDAMUS cum Súperis,
Arca novi fœderis
Templo sedet glóriæ.
ALTO regnat sólio,
Juncta Mater Filio,
Particeps victóriæ.
QUOS est passa péctore,
Quanto Natus fœnore
Dolóres remúnerat!
CIRCUNFUSA lúmine,
Solo minor Númine,
Quot bonis exúberat!
IPSA fit fons grátiæ,
Quæ fontem justitiæ
Sinu suo prótulit.
QUIS per Matrem Fílium
Rogávit auxílium,
Et dona non rétulit.
VIRGO cœlo ce…
Angelísque pr…
Nobis sis propitia…
REGNET in pectori…
Regnet in opéribus…
Quà dives es, …
TE tota Gens óbsecr…
Tibi se Rex conse…
Et suum impérium.
SERVA Regem Galli…
Ama dici patriæ
Tutum patrocinium.
Amen. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam. *Ch.* 1. 46.

IN illo témpore; di… María: Magníficat ánima mea Dóminum: & exultávit spíritus meus in Deo salutári meo. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Fecit poténtiam in bráchio suo: dispérsit supérbos mente cordis sui. Depósuit poténtes de sede, & exaltávit húmiles. Esuriéntes implévit bonis, & dívites dimísit inánes. Suscépit Israël púerum suum, re-

...látus misericórdiæ ... Sicut locútus est ...atres nostros, Abra-... & sémini ejus in ...la.

...ffertoire. Invoca Dó-...um, & lóquere Re-...ro nobis, & líbera ...de morte.

Pour le jour de l'Oc-...e. *Offertoire.* Rex ...ait cum univérsa mul-...údine, ubi erat taber-...culum fœderis Dei; ...cendítque ad altáre co-...m tabernáculo fœderis Dómini, & óbtulit hó-...ias.]

Secrete.

S Ubvéniat, Dómine, plebi tuæ Genitrícis ...rátio; quam etsi pro ...onditióne carnis mi-...ásse cognóscimus, in ...cœlésti glória apud te ...pro nobis intercédere ...entiámus. Per eúndem.

Communion. Sub úm-...bra illíus quem deside-...ráveram, sedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo.

Postcommunion.

D Eus, qui Unigéniti tui Matrem vírginem super Angelos extulísti; da pane Angelórum in hac triumphali solemnitáte nutrítis, ut Dei Genitrícis intercessióne, in beáta resurrectióne Angelis esse mereámur æquales. Per eúndem.

A SEXTE.

Capitule. Cantique 2. 3.

S Ub umbra illíus quem desideráveram, sedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo.

℟. *bref.* In velaménto alárum tuárum exultábo, * Allelúia, allelúia. In velaménto. ℣. Me suscépit déxtera tua. * Allelúia. ℣. Glória. In velaménto.

℣. Quàm bonus Israël Deus, allelúia, ℟. His qui recto sunt corde, allelúia.

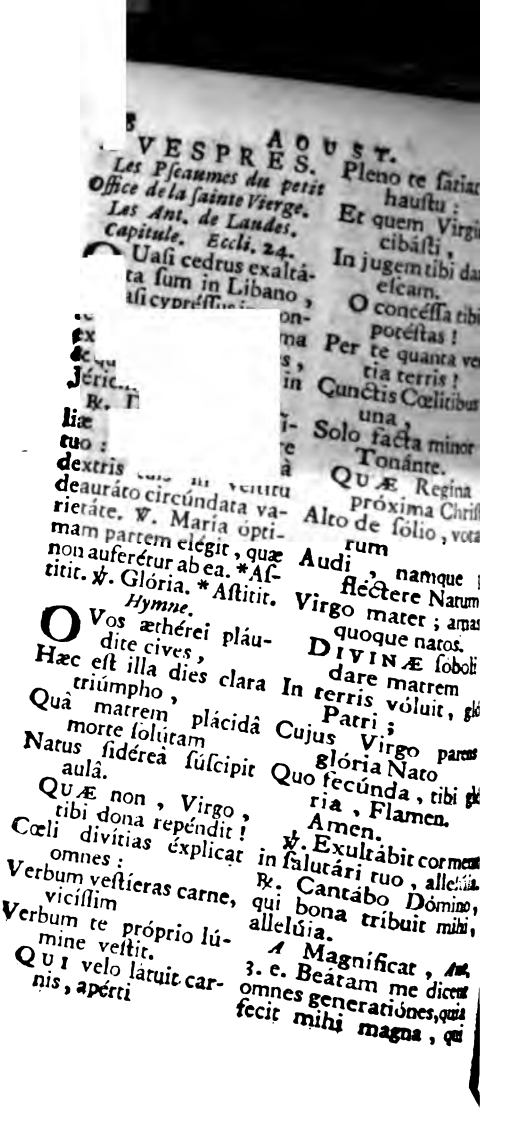
A NONE.

Capitule. 3. *Reg.* 8.

C Ongregáti sunt omnes duces familiárum Israël ad regem, ut deférrent Arcam fœderis Dómini.

℟. *bref.* Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Allelúia, allelúia. Quàm magna. ℣. Quam abscondísti timéntibus te. * Allelúia ℣. Glória. Quàm magna.

℣. Inebriabúntur ab ubertáte domûs tuæ, allelúia. ℟. Et torrénte voluptátis tuæ potábis eos, allelúia.

VESPRES.

Les Pseaumes du petit Office de la sainte Vierge.

Les Ant. de Laudes.

Capitule. Eccli. 24.

QUasi cedrus exaltáta sum in Libano, [illegible] quasi cypréssus in [illegible] on- [illegible] ex [illegible] ma [illegible] & qu [illegible] s, Jéric [illegible] in [illegible] ℟. [illegible] liæ [illegible] i- tuo : [illegible] e dextris [illegible] à deauráto circúndata varietáte. ℣. María óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea. * Astitit. ℣. Glória. * Astitit.

Hymne.

O Vos æthérei pláudite cives,
Hæc est illa dies clara triúmpho,
Quà matrem plácidâ morte solútam
Natus sidéreâ súscipit aulâ.

QUÆ non, Virgo, tibi dona repéndit!
Cœli divítias éxplicat omnes:
Verbum vestíeras carne, vicíssim
Verbum te próprio lúmine vestit.

QUI velo látuit carnis, apérti
Pleno te satiat haustu:
Et quem Virgo cibásti,
In jugem tibi dat escam.

O concéssa tibi potéstas!
Per te quanta venit terris!
Cunctis Cœlitibus una,
Solo facta minor Tonánte.

QUÆ Regina próxima Christi
Alto de sólio, vota rum
Audi, namque flectere Natum
Virgo mater; amas quoque natos.

DIVINÆ soboli dare matrem
In terris vóluit, glo Patri;
Cujus Virgo parens glória Nato
Quo fecúnda, tibi glo ria, Flamen.
Amen.

℣. Exultábit cor meum in salutári tuo, allelúia.
℟. Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi, allelúia.

A Magníficat, Ant. 3. e. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna, qui

:, & sanctum
is, allelúia.
MPLIES.
. *irreg.* Totus
lis talis est di-
us, & ipse est
eus, filiæ Je-

umes du Dim.
. *Baruch* 5.
osténdet splen-
m suum in te
sub cœlo est;
r enim tibi no-
à Deo in sem-
Pax justítiæ &
tátis.
Virgíneis, 40.
di me, 39.
ıc dimíttis,
f. Ego diléćto
:lúia: & ad me
ejus, allelúia.
, Deus qui in
x.
omplies par Vœu
XIII. on fait
s les Eglises du
e Procession So-
à laquelle on
bord les Litanies
e Vierge, ensui-
st besoin le Ré-
udeámus, &c.
ur de la Proces-
fait Station de-
rucifix, à la-
chante la Prose
e.
:ábit cor meum

in salutári tuo, allelúia, ℟. Cantábo Dómino, qui bona tribuit mihi, allelúia.

Oraison, Dignáre, *ci-apres.*

A l'Entrée du Chœur, on chante l'Antienne du Patron : ensuite le Pseaume, Exáudiat te Dóminus, *du* 5. f. 62.

Avant la Bénédiction du S. Sacrement, ℣. Tantum ergo.

LE XXII. AOUST.
L'OCTAVE DE L'ASSOMPTION
de la sainte Vierge, Mémoire du Vœu de Loüis XIII. & la Dédicace de sainte Marie majeure.

Double majeur.

L'Office se prend du jour de la Fete, excepté les Oraisons de la Messe.

A LA MESSE,

Oraison.

DIgnáre, Dómine, in die quâ Filii tui Genitrícem super choros Angelórum exaltátam recólimus, óculis misericórdiæ Francórum respícere impérium, quod tutélæ ejúsdem Genitrícis rex piíssimus vóto perpétuo commendávit. Per eúndem.

Secrete.

DEus, cui in honórem Vírginis Deíparæ, quæ est arca tui fœderis novi, Francórum rex se & suum regnum consecrávit, virtúte hóstiæ, quam tibi immolámus, & poténti ejúsdem beátæ Vírginis intercessióne, continuis regem & regnum defénde subsidiis. Per.

Postcommunion.

DEus, qui non désinis tuis nos refícere sacraméntis, fac, ut cum beáta María semper Vírgine ætérni gáudii nos símus partícipes, qui eam Gentis nostræ Patrónam sincérâ pietáte venerámur. Per Dóminum.

LE XXIV. AOUST.

S. BARTHELEMI APÔTRE.

Double majeur.

Du Commun des Apôtres.

A LA MESSE,

Introïte.

NOn sunt loquélæ neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. In omnem terram exivit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. *Ps.* Cœli enárrant glóriam Dei : * & ópera ma-

nuum ejus ann
maméntum.
Patri. Non s

Oraiso

OMnipote
térne De
jus diéi venerá
ctámque lætíti
ti Apóstoli tui
mæi festivitat
da Ecclésiæ
sumus, & a
crédidit, &
quod dócuit.
num nostrum
Léctio Actuu
lorum. *Ch.*

IN diébus
gens princ
dotum, &
cum illo eran
hæresis Sadd
repleti sunt ze
jecérunt manu
tolos, & posi
in custódia pu
gelus autem I
noctem apéri
cárceris, & ed
dixit : Ite, &
químini in te
ómnia verba
Qui cùm audi
vérunt dilúcu
plum & docé
véniens autem
sacerdótum,
eo erant, con
concilium, &
nióres filiórum

misérunt ad cárcerem, ut adduceréntur. Cùm autem venissent minístri, & apérto cárcere non invenissent illos, revérsi nuntiavérunt, dicéntes : Cárcerem quidem invénimus clausum cum omni diligéntia, & custódes stantes ante jánuas : aperiéntes autem néminem intùs invénimus. Ut autem audiérunt hos sermónes magistrátus templi, & príncipes sacerdótum, ambigébant de illis quidnam fieret. Advéniens autem quidam nuntiávit eis : Quia ecce viri, quos posuístis in cárcerem, sunt in templo stantes, & docéntes pópulum. Tunc ábiit magistrátus, cum minístris, & addúxit illos sine vi : timébant enim pópulum ne lapidaréntur. Et cùm adduxíssent illos, statuérunt in concílio : & interrogávit eos princeps sacerdótum dicens : Præcipiéndo præcépimus vobis ne docerétis in nómine isto : & ecce replévistis Jerúsalem doctrínâ vestrâ : & vultis indúcere super nos sánguinem hóminis istíus. Respóndens autem Petrus, & Apóstoli, dixérunt : Obedíre opórtet Deo magis, quàm homínibus.

Gradual. Vocávit Dóminus discípulos suos, & elégit duódecim ex ipsis, quos & Apóstolos nominávit. ℣. Misit illos prædicáre regnum Dei, & sanáre infírmos.

Allelúia, allelúia. ℣. Illi profécti prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte, & sermónem confirmánte, sequéntibus signis. Allel.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Lucam. *Ch.* 6. 12.

In illo témpore: Exiit Jesus in montem oráre : & erat pernóctans in oratióne Dei. Et cùm dies factus esset vocávit discípulos suos : & elégit duódecim ex ipsis (quos & Apóstolos nominávit) Simónem, quem cognominávit Petrum, & Andréam fratrem ejus, Jacóbum, & Joánnem, Philíppum, & Bartholomæum, Matthæum, & Thomam, Jacóbum Alphæi, & Simónem, qui vocátur Zelótes, & Judam Jacóbi, & Judam Iscariótem, qui fuit próditor. Et descéndens cum illis, stetit in loco campéstri ; & turba

discipulórum ejus, & multitúdo copiósa plebis ab omni Judǽa, & Jerúsalem, & marítima, & Tyri, & Sidónis, qui vénerant ut audírent eum, & sanaréntur à languóribus suis. Et qui vexabántur à spirítibus immúndis, curabántur. Et omnis turba quærébat eum tángere: quia virtus de illo exíbat, & sanábat omnes.

Offertoire. Discúbuit Jesus, & duódecim Apóstoli cum eo, & ait illis: Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobíscum.

Secrete.

HOstias, quǽsumus, Dómine, súscipe placátus oblátas, quæ méritis Apóstoli tui Bartholomæi, te sanctificánte, nobis efficiántur salutáres. Per Dóminum.

Communion. Frangéntes circa domos panem, sumébant cibum cum exultatióne, & simplicitáte cordis, collaudántes Deum, & habéntes gratiam ad omnem plebem.

Postcommunion.

COrpore & sánguine Fílii tui reféctos, Dómine, beáti Apóstoli tui Bartholomæi intercessióne nos ádjuva, pro cujus solemnitáte percépimus tua sancta lætántes. Per eúndem.

Aux ij. Vêpres, mémoire de S. Louis, Ant. 7. g. Quæsívit Dóminus sibi virum juxta cor suum: & præcépit ei Dóminus, ut esset dux super pópulum suum.

℣. Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus: ℟. Et non respéxit in vanitátes & insánias falsas.

Oraison, Deus, 364.

LE XXV. AOUST.

SAINT LOUIS Roi de France.

Double majeur.

Du Commun d'un Laïque.

A MATINES.

Invit. Regem regum & Dóminum dominántium, * Veníte, adorémus.

Hymne.

REx summe regum qui poténti númine
Quo sunt creáta regna, nutu dívidis,
Dum thure fumant templa, voce pérsonant.
Audi profúsas regis in laudem preces.

NASCENS in ipsa Ludovícus púrpura,

Sceptris avítis parvus ádmovet manus,
Piǽque ductu matris, ignárus mali
Servíre Christo discit antéquàm regat.
JUSTI sevérus cultor, urbes légibus,
Amóre cives cóntinens, hostes metu,
Pietáte cœlum flectit, aras éxcitat
Deóque templa, tecta nudis érigit.
MOX Christiáni ferus ultor sánguinis,
Eménsus æquor, inque littus bárbarum
Vexílla pandens, urget armis ímpios,
Unóque vitam pro Deo pacíscitur.
SIT Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnans ómnia,
Per cuncta regnat seculórum sǽcula. Amen.

A LAUDES.

℣. Dómine, in virtúte tua lætábitur Rex.
℟. Et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Capitule. Job 29.

JUstitiâ indútus sum & *vestívi me sicut vestiménto & diadémate judício meo.* Oculus fui cæco, & pes claudo: Pater eram páuperum, & causam quam nesciébam, diligentíssimè investigábam.

Hymne.

TE sancte rursus Ludovíce, prǽlia,
Divína poscunt: tu Crucis clavum tenens,
Speíque sacras ánchorâ fundans rates,
Moves tyrannis bella, Christo mílitas.
VINCIS cadéndo; mors tibi victóriam
Aufert & addit: corpus hìc palmæ tegunt
Nondum sepúltum, sed triúmpho nóbili
Cœlum parátur, & corónis sídera.
TUUS patérnæ rédditus terræ cinis
Regnum tuétur, dum thróno præsens Dei,
Ætérna regnans pascis inter lília,
Favénsque blando nostra cernis lúmine.
SIT Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio;
In unitáte quæ gubérnans ómnia,
Per cuncta regnat seculórum sǽcula.
Amen.

Introïte.

IN virtúte tua, Dómine, lætábitur rex, & super salutáre tuum exultábit vehementer: desidérium cordis ejus tribuísti ei, & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. *Ps.* Prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Glória. In virtúte.

Oraison.

DEus, qui beátum Ludovicum Confessórem tuum, de terréno regno ad cœléstis regni glóriam transtulísti: ejus quæsumus méritis & intercessióne, Regis regum Jesu Christi Filii tui fácias nos esse consórtes.

bábant p
eos succé
& repúlsi
ejus præ ti
omnes op
tis conturb
récta est
ejus. Et ex
ges multos
bat Jacob
suis, & in
mória ejus
ne. Et pe
vitátes Jud
ímpios ex
iram ab Is
nátus est u
símum terr
Graduel.
esset, in c
situs viam
deséruit. ℣
omnes, qu
tivitáte, &

Sequéntia sancti Evangélii secundùm Lucam. *Ch.* 19. 12.

IN illo témpore ; Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum, & revérti. Vocátis autem decem servis suis, dedit eis decem mnas, & ait ad illos : Negotiámini dum vénio. Cives autem ejus óderant eum : & misérunt legatiónem post illum, dicéntes : Nólumus hunc regnáre super nos. Et factum est, ut redíret accépto regno : & jussit vocári servos, quibus dedit pecúniam ut sciret quantùm quisque negotiátus esset. Venit autem primus, dicens: Dómine, mna tua decem mnas acquisívit. Et ait illi : Euge serve bone, quia in módico fuísti fidélis, eris potestátem habens super decem civitátes. Et alter venit, dicens: Dómine, mna tua fecit quinque mnas. Et ait illi: Et tu esto super quinque civitátes. Et alter venit, dicens : Dómine, ecce mna tua, quam hábui repósitam in sudário : tímui enim te, quia homo austérus es : tollis quod non posuísti, & metis quod non seminásti. Dicit ei : De ore tuo te júdico, serve nequam ; sciébas quòd ego homo austérus sum tollens quod non pósui, & metens quod non seminávi ; & quare non dedísti pecúniam meam ad mensam, ut ego véniens, cum usúris útique exegíssem illam ? Et astántibus dixit : Auférte ab illo mnam, & date illi, qui decem mnas habet. Dico autem vobis, quia omni habénti dábitur, & abundábit : ab eo autem, qui non habet, & quod habet, auferétur ab eo.

Offertoire. Memor sit Dóminus sacrifícii tui & holocáustum tuum pingue fiat.

Secrete.

DA nobis, quæsumus, Dómine, per hæc múnera, quæ tibi offérimus, eam ánimi constántiam, quam beáto Ludovíco tribuísti, ut nec prósperis efferámur, nec dejiciámur advérsis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Communion. Pingunis ejus, & præbebcias régibus.

Postcommunion.

DEus, qui beáto Ludovico Confessóri tuo inter falláces temporális regni delícias veram ætérni felicitátem toto corde concupíscere tribuísti; fac nos, quǽsumus, Dómine, ejúsdem felicitátis amatóres, cujus in hoc sacraménto pignus accépimus. Per Dóminum nostrum.

A VESPRES.

Capitule, Justitiâ, 363.

Hymne, Rex summe, 362.

℣. Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, ℟. Nec est in spíritu ejus dolus.

A Magníficat, *Ant.* 6. f. In Dómino Deo sperávit: ítaque post eum non fuit símilis ei de cunctis régibus; sed neque in his qui ante eum fuérunt: & adhǽsit Dómino, fecítque mandáta ejus.

Mémoire de saint Ouën Archevêque de Roüen.

ORAISONS

Qui se disent à la Messe, suivant les différents besoins.

Pour L'Eglise, Oraison.

OMnípotens sempitérne Deus, qui glóriam tuam ómnibus in Christo Géntibus reveláſti; custódi ópera misericórdiæ tuæ ut Ecclésia toto orbe diffúsa, stábili fide in conféssióne tui nóminis persevéret. Per eúndem.

Secrete.

DEus, qui eódem sacrifício Ecclésiam tuam júgiter sanctíficas, quo eam mundásti; da, ut, quæ cápiti suo Christo unita, cum eo tota tibi offértur, nullíus unquam membri defectióne aut pravitáte maculétur. Per eúndem.

Postcommunion.

PAter sancte, serva nos in nómine tuo; & Unigéniti tui pretióso córpore ac sánguine júgiter emundátam ac nutrítam Ecclésiam tuam fac militáre pro te strénuè, ardénter ad te gémere, & in te citiùs consummátam triumpháre. Per eúndem Dóminum.

Pour les différens Ordres des fidéles, Oraison.

OMnipotens, sempitérne Deus, cujus Spíritu totum corpus Ecclésiæ sanctificátur & régitur; exáudi nos pro univérsis Ordínibus supplicántes; ut grátiæ tuæ múnere, ab ómnibus tibi grádibus fidéliter serviátur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

Secrete.

FAc, quæsumus, omnípotens Deus, ut quæ múnera cuncti Ecclésiæ Ordines ad honórem nóminis tui ófferunt, cunctis profíciant ad salútem. Per Dóminum.

Postcommunion.

DEus, qui mirábile hoc sacraméntum multifórmis grátiæ fontem esse voluísti: præsta, quæsumus, ut de ejus plenitúdine in síngulos Ecclésiæ Ordines divérsa, quibus índigent, auxília deriventur. Per.

Pour les Persécuteurs de l'Eglise. Oraison.

QUi teipsum in Ecclésia tua persequúntur, Dómine Jesu Christe, lux eos de cœlo circumfúlgeat; ut humíliter prostráti, & vocem tuam áudiant, & suávibus grátiæ stímulis felíci victóriâ subdántur; Qui vivis.

Secrete.

DOmine Deus, quam Unigénitus tuus in ara crucis óbtulit salútis hóstiam, offérimus, pro persequéntibus nos orántes, ut & ipsis misericórditer indúlgeas, & nobis charitátem ómnia sustinéntem propítius infúndas. Per eúndem.

Postcommunion.

ECclésia tua, Dómine Deus, háuriat à suscépta mysteriórum participatióne sufferéntiam; & te persecutórum perícula propulsánte, tranquílla semper exúltet. Per Dóminum.

Pour le Pape.

Oraison. Deus ómnium fidélium pastor, cxxxvj.

Secrete.

OBlátis, quæsumus, Dómine, placáre munéribus; & fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ dedísti, assíduâ protectióne gubérna. Per Dóminum.

Postcommunion.

HÆc nos, quæsumus, Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat: & fámulum tuum N. summum Pontíficem

unà cum commisso sibi grege, salvet semper & múniat. Per Dóminum.

Pour Monseigneur l'Archevêque. Oraison.

Omnipotens sempitérne Deus, cxxxvj.

Secrete.

HÆc oblátio sit tibi, Dómine, pro fámulo tuo Pontífice nostro N. munus accéptum; ut peccáta aliéna corrigéndo, própria corrigere non négligat, & ómnium virtútum donis exornátus ad vitam pervéniat ætérnam. Per.

Postcommunion.

HUjus, Dómine, virtúte mystérii, in fámulo, tùo N. Pontífice nostro grátiæ tuæ dona multíplica: ut & tibi dignè persólvat sacerdotále ministérium, & fidélis dispensatiónis ætérna præmia consequátur. Per.

Pour tout le Clergé. Oraison.

DEus, qui ad excoléndum agrum tuum homínibus plantatóribus & rigatóribus ita úteris, ut des solus increméntum; da grátiam tuam adjutóribus tuis: ut proféctu eórum manifésto, seípsos salvos fáciant, & eos, nostrum.

qui ipsos áudiu

Secrete

MInístros a crificii fa Deus, totos c & devovéri, u partem vénimu tii Unigéniti I ejúsdem étiam & sacrificii par reámur. Per eú

Postcommu

QUos elegi suísti, Dó pascéndum Uni carne & sangui lum tuum, fac tuos omnes eún Fílio tuo cibun ut fáciant vo tuam, & ímpig cérè opus tuu ciant. Per eúnd

---

Pour le

Oraison, Qu omnípotens, cx

Secrete.

MUnera, quæsumu sanctífica; ut Unigéniti tui sanguis fiant; tuo N. Regi nos tinéndam ánim rísque salútem agéndum injún cium, te largi quequáque p Per eúndem I

union.
nine,oblá-
áris fámu-
Regem nos-
bus tueátur
enis & Ec-
is obtíneat
n , & post
s decúrsum
rvéniat he-
r.

lle Royale.
on.
quo omnis
ordináta
o tuo Regi
nivérsæ fa-
: dócile; ut
am maje-
mulam fa-
gnum illud
tíneant, in
ent habére
r.
te.
, Dómine,
uis N. Re-
Príncipibus
crifícium,
offérimus ;
ro peccátis
n humilitá-
is tibi Deo
oláre nun-
nt. Per.
union.
& sperán-
mine tuo ,
s noster,fac

nos in salutári Regis nostri N. & cunctæ famíliæ ejus lætári: &,dùm vivífico mystério reples in bonis desidérium nostrum, mitte eis auxílium de sancto, & imple omnes petitiónes eórum. Per.

Pour les Familles Chrétiennes. Oraison.

DEfénde, quǽsumus, Dómine, beáta María semper vírgine intercedénte, istam ab omni adversitáte famíliam: & toto corde tibi prostrátam, ab hóstium propítius tuére cleménter insídiis. Per Dóminum.

Secrete.

SUscipe, quǽsumus, omnípotens Deus, oblatiónem nostræ devotiónis; & per virtútem hujus Sacraménti, fámulos tuos à cunctis adversitátibus prótege. Per Dóminum.

Postcommunion.

SUmptis redemptiónis nostræ munéribus, præsta, quǽsumus, misericors Deus, eórum nobis celebratióne tuæ protectiónis contra omnes adversitátes subsídium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Pour les Fruits de la terre.

Oraison, Effúnde, quǽsumus, *à la fin du Livre.*

Secrete.

VOta pópuli tui, Dómine, propitius réspice, ut per hæc dona quæ tibi ex frúctibus terræ offérimus, frúctuum nobis ubertátem salúbriter largiáris. Per.

Postcommunion.

LArgíre fidélibus tuis, omnipotens Deus, cóngruam terræ frúctuum ubertátem: quibus temporáliter enutríti, ad ætérna bona capesséndum, spirituálibus increméntis profíciant. Per Dóminum.

Pour obtenir de la Pluïe.

Oraison, Deus, in quo vívimus, *à la fin du Livre.*

Secrete.

DElícta fragilitátis nostræ, Dómine, per hæc múnera miserátus absólve; & qui cœlum clausísti contumácibus & ingrátis, humílibus & contrítis résera propítius. Per Dóminum.

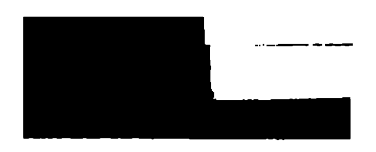
Postcommunion.

EMitte, Dómine, in áridam terræ fáciem fœcundántes plúvias; ut temporálibus sublevén-

tur aliménti
rituálibus d
ficere myst

Pour obten
Te
Oraison,
Dómine, *à la*
Sec
OMnipo
térne
múnere ele
recreántur
miseratión
cóngruam
riem nobis
pitius, qu
bis & alim
tur. Per D
Postcom
OMnip
térne
& castigán
ignoscénd
præsta sup
ut optátâ à
lætémur,
donis ad
tram ser
Per Dómi

Pour tou
besoins.
DEus,
plácu
mansuetór
tio; exáuc
cors depre
tua miseric
méntes. Pe

crete.
› nobis, quæ-
ı, Dómine,&
tras benignus
, quod fidúcia
ıneritórum,
ɔtineat hoſtiá-
Dóminum.
mmunion.
nus, Dómine,
ɔna myſtérii,
deprecántes;
n tui comme-
:m nos fácere
,in noſtræ pro-
ırmitátis auxí-
Dóminum.

---

niverſaire de
me. Oraiſon.
ɔenedíćte, qui
ıdùm miſeri-
:uam magnam
ti nos in ſpem
:reditátis incor-
: da nobis ſem-
: modo génitos
ationábile ſine
ɔncupiſcere, ut
:ámus in ſalú-
Dóminum.
ecrete.
, cujus inæſti-
li charitáte fi-
ıinámur & ſu-
ıobis hujus vir-
:icii, ut qui in
ſpíritum adop-
.órum accépi-
:diĉtiónem he-
reditáte poſſideámus. Per Dóminum.

Poſtcommunion.

QUam dédimus tibi, Dómine, in baptíſmo fidem, eam ad altáre tuum rursùm jurántibus, da nobis, quæſumus, Dómine; ut, qui vitæ immortális pignus accépimus, vitæ immaculátæ increménta perpétuò capiámus. Per.

Pour ſes Ennemis.
Oraiſon.

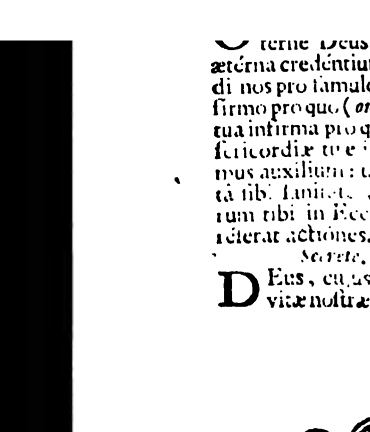
DEus, qui nobis præcepíſti pro inimicis oráre, dimítte, quæſumus, peccántibus in nos peccáta ſua; ut tibi reconciliáti, vera pace & charitáte hìc & in ætérnum pérfrui mereámur. Per Dóminum.

Secrete.

PAcem cum ómnibus habére cupiéntes, Dómine, pro iis qui nobis ſunt infénſi, ſacrificium tibi offérimus, & Filii tui mortem commemorámus, per quam cùm inimíci eſſémus, tibi ſumus reconciliáti. Per eúndem Dóminum.

Poſtcommunion.

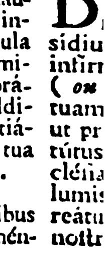
PEr hæc pacis noſtræ myſtéria da nos, Deus, cum his qui odé-

Oterne Deus, salus ætérna credéntium: exáudi nos pro fámulo tuo infirmo pro quo (*vel* fámula tua infirma pro qua) misericórdiæ tuæ implorámus auxílium: ut réddita sibi sanitáte, gratiárum tibi in Ecclésia tua réferat actiónes. Per.

Secreta.

DEus, cujus nútibus vitæ nostræ momén-

D
sídiu
intirr
(*vel*
tuam
ut pr
túrus
cléña
lumis
reátu
nostr

COMMUN DES SAINTS.

INSTRUCTION.

Rien de plus fort pour nous convaincre qu'on peut se sauver dans toutes les conditions de la vie, que cette multitude prodigieuse de Saints de tout âge & de toutes sortes d'états, que l'Eglise honore pendant le cours de l'année. Un des principaux devoirs des fidéles, est de s'apliquer à célébrer leurs fêtes comme il faut, mais sur tout à s'instruire de leurs vertus pour les imiter. Outre les vertus génerales & communes à tous les Saints, telles que sont la haine du péché, l'amour de Dieu, le détachement du monde, le mépris des biens de la terre, l'esprit de pénitence, l'humilité, la chasteté, la patience, la persévérance dans le bien, & autres semblables, chaque Saint a eû les vertus particulieres & propres de son état. Nous devons tâcher de les distinguer avec beaucoup d'attention, afin d'entrer avec l'Eglise dans le véritable esprit de chaque fête.

[illegible]UN DES APOSTRES.

[illegible] ignifie envoïé. J. C. aïant envoïé les [illegible]s pour prêcher l'Evangile à tous les [illegible] ous devons les regarder comme nos [illegible] que c'est par eux que nous avons reçû le [illegible]eux de la foi, & que nous sommes devenus [illegible]as : mais ils seront aussi nos juges, selon la promesse que J. C. leur en a faite. Honorons-les comme les Min[illegible]ils de Dieu, dont ils nous tiennent la pla[illegible]rons inviolablement attachés à ce qu'ils n[illegible] enseigné ; & faisons-nous un devoir de su[illegible]s exemples, en imitant leurs vertus, afi[illegible]r jugement nous soit favorable. Ils ne cess[illegible]re de nous instruire dans les écrits qu'ils nous [illegible]aissez: ceux qui les lisent avec une humble do[illegible]y trouvent la science du salut: mais comme il y [illegible]*ques endroits difficiles à entendre, que des espri*[illegible]*rans & legers détournent comme les autres écritures en un mauvais sens à leur propre ruïne*, lisons-les avec la soumission dûë à l'autorité de l'Eglise, à qui il apartient de les interpreter: *depeur que nous laissant emporter à l'erreur des insensés, nous ne perdions la foi.* 2. S. Pierre. *Chap.* 3.

Dans l'Office des Saints, on dit toûjours les Pseaumes de la Ferie, quand il n'y en a point de propres, & l'Oraison de la Messe excepté à Prime & à Complies.

Aux Fetes Triples & Solemnelles, on ajoûte Alleluia *à la fin des Versets, & des Antiennes de* Benedictus, & Magnificat, & *aux Répons brefs on ajoûte* * Alleluia, alleluia. *La même chose s'observe au jour de l'Octave des Fetes Triples de premiere Classe & Solemnelles.*

[redacted]

X PREMIERES VESPRES.

Ant. 1. a.
Sacerdótes Dó-
ni vocabímini
. Dei nostri, for-
m Géntium co-
.
t. 2. D. Voca-
fortes justítiæ,
Dómini ad glo-
um.
t. 3. a. Ædificá-
érta à século, &
ntíquas érigent.
t. 4. e. Omnes
int eos, cognós-
s, quia isti sunt
cui benedíxit
s.
5. a. In terra sua
possidébunt, læ-
pitérna erit eis.
le. Isaïæ. 61.
opus eórum in
itáte, & fœdus
m feriam eis. Et
Géntibus semen
k germen eórum
populórum.
omnem terram
onus eórum :
ines orbis terræ
rum. ℣. illi pro-
dicavérunt ubí-
ino cooperánte.
℣. *Gloria Pa-*
tri.

Hymne.

TARTARI diræ páveant cohortes;
Bella divínum meditátur agmen,
In suis unctis, Deus ipse miles
Prælia tentat.

PRÓDEUNT tecti gáleâ salútis:
Cum Crucis signo gladióque verbi
Intonant Christum, ruit ecce præceps
Hostis in umbras.

PAX tuos ergo manet alta fines,
Christe, jam liber tibi servit Orbis,
Jam tuis latè tua sponsa regnat
Tuta minístris.

SÚSTINENT curas gregis, & quiéscit:
Léniunt flendo lácrymas geméntum:
Quam fidem verbis docuére, fuso
Sánguine firmant.

QUÆ fide, mundi ténebras repéllis,
Laus tibi jugis Déitas supréma;
Fac ad ætérnæ dóciles regámur
Páscua vitæ. Amen.

℣. Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur, ℟. Et mirabília tua narrábunt.

A Magnificat, *Antienne*. 6. f. Quàm pulchri super montes pedes annuntiántis & prædicántis pacem, annuntiántis bonum, prædicántis salútem, dicéntis Sion: Regnábit Dóminus Deus tuus!

A MATINES.

Invitatoire. Apóstolum confessiónis nostræ Jesum, * Veníte, adorémus.

Pseaume, Veníte, 2.

Hymne.

SUPREME quales árbiter
Tibi minístros éligis,
Tuas opes qui vílibus
Vasis amas committere!

TOTUM per orbem núntii,
Nubes velut, citi volant:
Verbo graves, Verbo Deo,
Tonant, corúscant, pérpluunt.

CHRISTUM sonant, versæ ruunt
Arces supérbæ dæmonum:
Circùm tubis clangéntibus
Sic versa quondam mœnia.

FAC, Christe, cœléstes tubæ

Sommo graves
citent,
Accénsa de te lu
Pellant ténebra
tium.

UNI sit & T
Supréma laus,
decus,
De nocte qui n
Lumen vocávit
Amen.

AU I. NOC

Ant. 5. a.
essent duódeci
lo, & ut mi
prædicáre.

Ant. 7. c.
potestátem c
firmitátes &
dæmónia.

Ant. 2. d.
mundi elégit
ea quæ non
quæ sunt dest

℣. Annun
Gentes glóri
ni, ℟. In ó
pulis mirabíl

1. ℟. Vo
discípulos su
git duódecin
* Quos & Ap
minávit. ℣.
viros glorióso
tes nostros in
ne sua. * Qu

2. ℟. Subl
lis in cœlum,
Pro eis sanc
ipsum, * U
sanctificát

Sanctificábunt sanc-
l Jacob & Deum
l ... prædicábunt.* Ut.
- ℟. Ascéndens Je-
locútus est úndecim
... ipulis, dicens: Eún-
-docéte omnes Gen-
- Et ecce ego vobís-
... sum ómnibus dié-
s, * Usque ad consum-
atiónem séculi. ℣. Fi-
eórum propter illos,
que in ætérnum ma-
... nt, * Usque. ℣. Glória
atri. * Usque.

u II. NOCTURNE.

Ant. 8. c. Exeúntes
ædicábant ut pœni-
ntiam ágerent.

Ant. 3. g. Loquebán-
verbum Dei cum fi-
icia & virtúte magna.

Ant. 6. f. Beáti estis
m maledíxerint vobis,
persecúti vos fúerint.

℣. Eúntes ibant & fle-
nt, ℟. Mitténtes sémi-
sua.

4. ℟. Per manus Apos-
órum * Fiébant signa
prodígia multa in ple-
. ℣. Pósuit in eis verba
nórum suórum & pro-
giórum. * Fiébant.

5. ℟. Magnificábat
s pópulus: * Magis au-
m augebátur credén-
um in Dómino multi-
... ℣. *Addúcens om-*
de cunctis Géntibus

donum Dómino. * Magis.

6. ℟. Cùm tradent
vos, nolíte cogitáre quó-
modo aut quid loquá-
mini: * Non vos estis
qui loquímini, sed Spí-
ritus Patris vestri, † Qui
lóquitur in vobis. ℣. Lo-
químini ad viros Juda,
& ad habitatóres Jerú-
salem. * Non vos. ℣. Gló-
ria Patri. † Qui lóquitur.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 1. D. Injecérunt in
Apóstolos manus, & po-
suérunt eos in custódiam.

Ant. 4. e. Cæsis de-
nuntiavérunt ne omníno
loqueréntur in nómine
Jesu.

Ant. 8. g. Tradidé-
runt ánimas suas pro nó-
mine Dómini nostri Jesu
Christi.

℣. Confitébimur tibi,
Deus, & invocábimus
nomen tuum; ℟. Nar-
rábimus mirabília tua.

7. ℟. Cum pertran-
sírent civitátes, tradé-
bant eis * Custodíre
dógmata. ℣. Super mu-
ros tuos, Jerúsalem,
constítui custódes. * Cus-
todíre.

8. ℟. Ibant gaudén-
tes à conspéctu concílii,
quóniam digni hábiti
sunt * Pro nómine Jesu
contuméliam pati. ℣. Da-

bo vos ... nomen & in
laude ... mnibus pópulis
terræ ... o nómine.
9. ... díbria & vér-
ber... ti sunt, insu-
per ... ula & cárce-
res ... iti sunt, secti
sunt ... ti sunt, in oc-
cisi... ádii mórtui
sun... ruiérunt egén-
tes ... iáti, afflicti:
quib... non erat
mu... us ...
vit ... & invénit i...
di... Circuiér...
℣. ... Circuiér...
... n, 11.

A ... U D E S.

℣. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli. ℟. Et laudem eórum núntiet ecclésia.

1. *Antienne.* 1. F.

EXúlta cœlum, & sancti Apóstoli, quóniam judicávit Deus judícium vestrum.

2. *Ant.* 8. c. Judícium datum est illis, & vixérunt, & regnavérunt cum Christo.

3. *Ant.* 5 f. In generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, & in diébus suis habéntur in láudibus.

4. *Ant.* 7. d. Gaudéte quod nómina vestra scripta sunt in cœlis.

5. *Ant.* 2. d. In fundaméntis Jerúsalem, nómina duódecim Apostolórum Agni.

Capitule Ephes. 2.

FRatres, jam non estis hóspites & ádvenæ, sed estis cives Sanctórum, & doméstici Dei; superædificáti super fundaméntum Apostolórum & Prophetárum, ipso summo anguiári lápide Christo Jesu.

Hymne.

...AM non bella furunt:
post data prælia
longa plácidi pace
quiéscitis;
Etérnis toleráta
...ors pensátur honóribus.
...ENAS quanta breves
glória víndicat!
Vos cœléstis habet cúria príncipes:
Bissénis duodéni
Regnátis modò sédibus.
GENS per vos Súperûm
cœtibus áddita
Cœlo vos géminis pláusibus éxcipit,
Certat prompta corónas
Vestris néctere fróntibus.
PER vos assíduis culta labóribus,
Tellus nos ségetes pínguior áttulit:
Vestram ferte supérni
Messem patris in hórrea.

[redacted]

acem vénerim mit-
a terram : non veni
a míttere, sed glá-
Veni enim separá-
óminem advérsùs
n suum, & fíliam
sùs matrem suam,
rum advérsùs so-
suam : & inimíci
ais doméstici ejus.
nat patrem aut ma-
plusquam me, non
e dignus. Et qui
Fílium, aut fíliam
me, non est me di-
Et qui non áccipit
n suam, & séqui-
te, non est me di-
Qui invénit áni-
suam, perdet il-
& qui perdíderit
am suam propter
invéniet eam. Qui
it vos, me récipit :
i me récipit, réci-
um, qui me misit.
récipit prophétam
ómine prophétæ,
édem prophétæ ac-
t : & qui récipit ju-
in nómine justi,
édem justi accípiet.
uicúnque potum dé-
t uni ex mínimis istis
cem aquæ frígidæ
ùm in nómine discí-
: Amen dico vobis,
perdet mercédem
n.
Tertoire. Cùm angus-

tiarétur in me ánima mea, Dómini recordátus sum. Ego in voce laudis immolábo tibi ; quæcúnque vovi, reddam pro salúte Dómino.

Secrete.

OBláta, múnera, quæsumus, Dómine tuâ benedictióne sanctífica ; quæ te donánte, nos illo tuæ dilectiónis accéndat ardóre, per quem sanctus N. Martyr tuus torménta sui córporis univérsa devícit ; Per Dóminum nostrum Jesum.

Autre Secrete.

FIat tibi, quæsumus, Dómine, hóstia placábilis pretiósi celebritáte martýrii ; ut emundáti à peccátis nostris in sánguine Christi, usque ad sánguinem, exémplo beáti Mártyris. N. resistámus peccáto ; Per.

Communion. Parásti, Dómine, in conspéctu meo mensam advérsùs eos qui tríbulant me.

Postcommunion.

BEáti Mártyris tui N. victóriam divíno convívio celebrántes, te, Dómine, depóscimus, ut panem vitæ hic edéntibus des vince-

re, & vincéntibus des édere de ligno vitæ in paradiso ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum ; qui tecum vivit & regnat.

Autre Postcommunion.

DA fidélibus tuis, quæsumus, Dómine, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, in tua fide constántiam ; ut in charitáte divína fundáti, nullis tentatiónibus ab ejus integritáte avellántur ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum ; qui tecum vivit & regnat.

A SEXTE.

Capitule. Apoc. 3.

QUóniam servásti verbum patiéntiæ meæ, & ego servábo te ab hora tentatiónis, quæ ventúra est in orbem univérsum tentáre habitántes in terra.

℟. *br.* Dóminus * Protéctor vitæ meæ. Dóminus. ℣. A quo trepidábo? * Protéctor. ℣. Glória. Dóminus.

℣. Dóminus firmaméntum meum, ℟. Et refúgium meum & liberátor meus.

A NO

Capitule. A

QUi vicer
illum co
templo Dei m
ras non egre
pliùs : & scri
eum nomen I

℟. *bref.* Ma
ria ejus * In s
Magna est. ℣
& magnum d
pónes super
salutári. ℣. G
Magna est.

℣. Dabis
nedictiónem
culum séculi.

AUX II. V

Capitule 2

QUod in
momen
ve tribulati
supra modu
táte ætérnum
dus operátu

℟. *Aux* I
Post tempe

Hymne,
tuâ, viij.

℣. Conve
tum meum,
gáudium mi
cundedísti m

A Magnifi
c. Factus es,
fortitúdo egé
latióne sua,
ne, umbráculo

COMMUN DE PLUSIEURS MARTYRS.

ON regarde pour l'ordinaire les Ss. Martyrs dans un trop grand éloignement ; & parce qu'on ne trouve pas l'occasion de souffrir le martyre, on ne pense pas que tout Chretien est obligé de se proposer pour modéles les Saints qui ont versé leur sang pour le nom de J. C. Les peines de la vie & celles où nôtre état nous expose, sont le martyre que Dieu demande de nous. La sainte Societé de ceux qui sont morts ensemble pour la foy, nous apprend à nous animer mutuellement, & à nous donner l'un à l'autre (lorsqu'il s'agit des interets de Dieu) le conseil, l'exemple & les autres secours capables de nous fortifier & de nous faire demeurer fermes dans le parti de la justice. Adorons & benissons la sagesse de Dieu, qui a établi son Eglise par les persécutions: & qui l'a multipliée d'une maniere admirable, en faisant du sang des Martyrs comme une semence fertile, qui fructifioit au centuple, & produisoit un grand nombre de Chretiens à la place de ceux que l'on faisoit mourir.

AUX I. VESPRES.

1. *Ant.* 3. A.

JUstítia rectórum liberábit eos : & in insídiis suis capiéntur iníqui.

2. *Ant.* 5. a. Oculi Dómini præbent fortitúdinem his, qui corde perfécto credunt in eum.

3. *Ant.* 8. c. Eligéntur, & dealbabúntur, & quasi ignis probabúntur multi.

4. *Ant.* 1. d. Ibant prompti de cœlo habéntes adjutórem, & miseréntem super eos Dóminum.

5. *Ant.* 4. e. In paucis vexáti, in multis benè disponéntur.

Capitule. Isaïe. 51.

NOlíte timére oppróbrium hóminum, & blasphémias eórum

℣. In Deo ſperávi, ℟. Non timébo quid fáciat mihi homo.

A Magníficat, Antienne. 5. f. Pro certo habet omnis qui te colit, Dómine, quòd vita ejus, ſi in probatióne fúerit, coronábitur.

A MATINES.

Invitatoire. Chriſtum, qui dat vincénti manna abſcónditum, * Venite adorémus.

Hymne.

EX quo, ſalus mortálium,
Fluxit ſacer Dei cruor;
Homo redémptus æmulum
Deo litávit ſánguinem.

NON jam crucis Chriſti pudet:
Deum fatéri mórtuum,
Pro mórtuo mori Deo
Eſt grande votum Mártyris.

PLENUS ſupérno Spiritu
Ridet minas, ridet cruces,
Tuâque fretus déxterâ,
Tibi, Redémptor, militat.

PARATA ſpectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat;
Sic pugnat ut ſperet mori,
Et morte mortem víncere.

UNUS tot armátas manus
Stupénte laſſat júdice;
Et tortus ipſe qui cadit,
Torquéntibus fit fórtior.

DA, Chriſte, tanti militis
Æquáre facta fórtia:
Da ſuſtinére pro tuo
Quodcúnque durum nómine

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri
Et par utríque, Spiritus,
Tibi, Deus ſit glória.
Amen.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 1. D. Qui certat in agóne, non coronátur niſi legitimè certáverit.

Ant. 2. d. Qui vícerit, non lædétur à morte ſecúnda.

Ant. 3. c. Hæc eſt grátia, ſi propter Dei conſciéntiam ſúſtinet quis triſtítias, pátiens injúſtè.

℣. Diligam te, Dómine, ℟. Fortitúdo mea.

1. ℟. Patiénter ſúſtinens, * Deſtinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. ℣. Conféſſus bonam confeſſiónem coram multis téſtibus. * Deſtinávit.

2. ℟. Certámen forte dedit illi Dóminus * Ut vinceret, & ſciret quó-

ros omnes

id défuit ;
læso Patri
tus hóstia.
or insánus

effúndit

os pródi-

em cónfe-

te , robur
i ,
: víncere ;
rans , tua
is præmia.
. Verbi Pa-

par Patri ,
:, Spíritus ,
sit glória.

:TURNE.
Per multas
opórtet nos
.um Dei.
Vasa figuli
t , & hó-
entátio tri-

. Injícient
suas , &
, trahéntes
æsides.
ibulatiónes
. Et de óm-
erábit eos

1. ℟. Vobis donátum est pro Christo, non solum ut in eum credátis, sed * Ut étiam pro illo patiámini. ℣. Dóminus Deus vester pro vobis ipse pugnábit. * Ut étiam.

2. ℟. Beáti qui persecutiónem patiúntur propter justítiam : * Quóniam ipsórum est regnum cœlórum. ℣. Constántes effécti sunt, & pro légibus mori paráti. * Quóniam.

3. ℟. Tradent vos in tribulatiónem, & occídent vos, & éritis ódio ómnibus Géntibus, * Propter nomen meum. ℣. Confortámini & viríliter ágite in lege. * Propter. ℣. Glória. * Propter.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 1. a. Fidélis Deus est qui confirmábit vos & custódiet à malo.

Ant. 6. f. Non injústus Deus, ut obliviscátur óperis vestri & dilectiónis quam ostendístis in nómine ipsius.

Ant. 6. F. Exultábitis lætítiâ inenarrábili, & glorificátâ ; reportántes finem fídei vestræ, salútem animárum.

℣. Deus noster refúgium & virtus ; ℟. Adjútor in tribulatiónibus.

4. ℟. Tanquàm aurum in fornáce probávit illos Dóminus, * Et quasi holocáusti hóstiam accépit illos. ℣. Disténti sunt, non suscipiéntes redemptiónem, ut meliórem invenírent resurrectiónem. * Et quasi.

5. ℟. Tradidérunt córpora sua, * Ne servírent, & ne adorárent omnem deum, excépto Deo suo. ℣. Tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. * Ne servírent.

6. ℟. Decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, * Et victrícem manum tuam laudavérunt páriter. ℣. In multo experiménto tribulatiónis, abundántia gáudii ipsorum fuit. * Et victrícem. ℣. Glória. * Et victrícem.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 5. a. Rex mundi defúnctos pro suis légibus in ætérnæ vitæ resurrectióne suscitábit.

Ant. 1. d. Ecce beatificámus eos, qui sustinuérunt, quóniam misléricors Dóminus est.

Ant. 4. f. Justi in perpétuum vivent, & apud Dóminum est merces eórum.

℣. In hum
tra memor
℟. Et redé
inimícis nost

7. ℟. Abst
omnem lácr
óculis eórum
ultrà non erit,
tus, neque cl
que dolor e
* Quia prim
℣. Accipient
córis, & dia
ciéi de man
* Quia prima

8. ℟. Mem
minum susti
ricórdiam eju
dite illi : * I
cuábitur mer
℣. Si benè fa
tiénter sustin
est grátia ap
* Et non.

9. ℟. Ip
propter sángu
& non dilexé
suas usque a
* Proptérea
cœli, & q
in eis. ℣. I
lóre susten
testaménto
effécti sunt.
℣. Glória P
prpréreà.

A LAU

℣. Vox ex
salútis, ℟.
culis justó

[redacted]

. *Antienne*. 6. f.
...áti, qui lavant sto-
...as suas in sánguine
.
Ant. 1. a. Agnus re-
...os, & dedúcet eos
...æ fontes aquárum.
Ant. 7. c. Si coram
...ibus torménta pas-
..., spes illórum im-
...litáte plena est.
Ant. 3. c. Qui spon-
...ulístis ánimas ves-
...d periculum, be-
...ite Dómino.
Ant. 5. f. Gaudéte
...ultáte, quóniam
...s vestra copiósa est
...lis.
Capitule. *Sag*. 3.
...tórum ánimæ in
...nu Dei sunt, &
...nget illos tormén-
...mortis: visi sunt
...s insipiéntium mo-
... autem sunt in pace.
Hymne.
JAM, Christe,
signásti viam
...us, profúso sán-
...uine,
...anc tui te fortiter
...em sequúntur míli-
...es.
...INES in ostro splén-
...idi
...n tribúnal ámbiunt:
...pta monstrant vúl-
...era,
...er tot ora súppli-
...ant.

AUDIRE si nos rés-
puis,
Quos críminum moles
gravat,
Audi tuos, qui sángui-
nem
Fudére pro te, Márty-
res.
FAC, si tyránnus dé-
ficit,
Ne blandiéndo mólliùs
Frangat volúptas péc-
tora,
Ipsis tyránnis sævior.
ÆTERNE tu Verbi
Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíri-
tus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.
℣. In te, Dómine,
speravérunt, ℞. Et libe-
rásti eos.
A Benedíctus, *Ant*.
2. D. Hi sunt qui vené-
runt de tribulatióne ma-
gna, & lavérunt stolas
suas, & dealbavérunt
eas in sánguine Agni.

A TIERCE.

Capitule. *Apoc*. 7.
SUnt ante thronum
Dei, & sérviunt ei
die ac nocte in templo
ejus, & qui sedet in
throno habitábit super
illos.
℞. *bref*. Lætámini in
Dómino, * Et exultáte
justi. Lætámini. ℣. Et

2. ℟ Metuéntes, xxij.

La Station comme dans le Propre du Tems.

A l'Entrée du Chœur, les Antiennes, Hi ſunt, & Vidébunt fáciem.

A LA MESSE.

Introïte.

ECce óculi Dómini ſuper metuéntes eum, & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus, ut éruat à morte ánimas eórum, & alat eos in fame. *Pſ.* Exultáte, juſti, in Dómino; * rectos decet collaudátio. ℣. Glória. Ecce.

Oraiſon.

DEus, qui nos ánnuâ Sanctórum Mártyrum tuórum N. & N. feſtivitáte lætíficas; concéde propítius, ut,

[redacted]

ıs spectácu-
ŗ. Non injúſ-
ut oblivisca-
'estri, & di-
am ostendíſ-
ıe ipsíus.
, allelúia.
i perſecutió-
ntur propter
uóniam ipsó-
:gnum cœló-
ıia.
ancti Evan-
ndùm Lu-
ım.
6. 17.
npore; Deſ-
Jeſus de mon-
loco campéſ-
ɔa diſcipuló-
& multitúdo
bis ab omni
erúſalem, &
k Tyri,& Si-
vénerant ut
m, & ſana-
ruóribus ſuis.
bántur à ſpi-
úndis, cura-
omnis turba
ım tángere:
le illo exíbat,
omnes. Et
óculis in diſ-
s, dicébat;
res; quia veſ-
ɛgnum Dei.
unc eſurítis;
ímini. Beáti
is; quia ridé-
ś.

bitis. Beáti éritis cùm vos óderint hómines, & cùm ſeparáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen veſtrum tanquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte in illa die, & exultáte; ecce enim merces veſtra multa eſt in cœlo.

Offertoire. Exhibuérunt córpora ſua hóſtiam vivéntem, ſanctam, Deo placéntem.

Secrete.

LArgíre, Dómine, fidélibus pópulis hóſtiam tibi ſalutárem offeréntibus, fidei donum: quæ ſanctis Martýribus N. & N. ætérnæ glóriæ fructum proméruit; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Autre Secrete.

VOtiva tibi, Dómine, múnera in Mártyris tui N. & ſociórum paſſióne deferéntes, te ſúpplices exorámus, ut per quæ tuam magnificéntiam venerámur, per ea nobis tuæ pietátis auxílium impetrémus; Per.

Communion. Memóriam abundántiæ ſuavitátis tuæ eructábunt, Dómine, & juſtítiâ tuâ exultábunt.

Postcommunion.

NUtritos carne Christi, da nos, Deus, ab ejus charitáte nunquam separári; & Sanctórum Mártyrum tuórum N. & N. exémplo virtútes cólere & vitia superáre propter eum, qui diléxit nos, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum.

Autre Postcommunion.

DE uno pane & de uno cálice participántibus da, Dómine, cor unum & ánimam unam; qui beátum N. ac sócios ejus Mártyres, eádem charitáte in unum consummatos esse voluísti; Per Dóminum.

AUTRE MESSE.

Introïte.

DEus tentávit eos, & invénit illos dignos se. Tanquam aurum in fornáce probávit illos, & quasi holocáusta accépit illos. *Ps.* Confitébimur tibi, Deus: * confitébimur & invocábimus nomen tuum. ℣. Glória Patri. Deus.

S'ils sont Pontifes, Oraison.

BEatórum Mártyrum paritérque Pontíficum. N. & N. nos, quǽsumus, Dómine, festa tueántur, & eórum com-

méndet orátio
da; Per Dómi
S'ils ne sont pas
Oraison

MArtyrum
Dómine
palmas annuâ
tióne venerán
ces te rogámus
cœlésti glóriâ
nobis pérpeti
concédas subv

Lectio Epist
Pauli Apó
Corinth
2. *Cor.* 4

FRátres;
eúndem sp
dei, sicut scri
Crédidi, prop
cútus sum, &
mus, propter
quimur: sciént
qui suscitávit
nos cum Jesu
& constituet
Omnia enim p
ut grátia abún
multos in grat
tióne, abúnd
riam Dei. Pr
non defícimus
is, qui foris est
mo corrumpát
is, qui intùs e
tur de die in
enim, quod i
est momentán
ve tribulatió
supra modu

gloriæ pon-
in nobis,
lántibus no-
:ntur , ſed
:ntur. Quæ
ır , tempo-
quæ autem
r , ætérna
enim quó-
ſtris domus
ıabitatiónis
quod ædifi-
Deo habé-
ı non manu-
am in cœlis.
`radidérunt
ne ſervi-
rent omnem
to Deo ſuo.
ıtes effécti
:gibus mori

, allelúia.
ı homínibus
ſi ſunt, ſpes
ımortalitáte
llelúia.
nćti Evan-
ıùm Mat-
ım.
5. 25.
ıpore ; Di-
diſcípulis
díderit áni-
ropter me ,
.Quid enim
ini, ſi mun-
ım lucrétur,
ſuæ detri-
:átur ? Aut

quam dabit homo commutatiónem pro ánima ſua ? Fílius enim hóminis ventúrus eſt in glória Patris ſui cum Angelis ſuis : & tunc reddet unicuíque ſecúndùm ópera ejus.

Offertoire. Qui ſponte obtuliſtis ánimas veſtras ad perículum , benedícite Dómino.

Secrete.

ADéſto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, quas in Sanctórum commemoratióne deférimus ; ut , qui noſtræ juſtítiæ fidúciam non habémus, eórum qui tibi placuérunt méritis adjuvémur ; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

Autre Secrete.

COncéde nobis, omnípotens Deus , ut his munéribus, quæ pro Sanctórum Mártyrum N. & N. honóre deférimus, & tibi placeámus exhíbitis, & vivificémur accéptis ; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

Communion. Qui lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni, non eſúrient, neque sítient ámplius , neque cadet ſuper illos

ſol, neque ullus æſtus.

Poſtcommunion.

QUæſumus, Dómine, ſalutáribus repléti myſtériis, ut, quorum ſolémnia celebrámus, eórum oratiónibus adjuvémur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Autre Poſtcommunion.

EXáudi, Dómine, preces noſtras; & intercedéntibus ſanctis Martýribus N. & N. ſumpta redemptiónis noſtræ pígnora nobis præmia ſempitérna concílient; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat.

A SEXTE.

Capitule. Sag. 10.

REddidit juſtis Deus mercédem labórum ſuórum, & dedúxit illos in via mirábili, tránſtulit illos per Mare rubrum, & tranſvéxit illos per aquam nímiam.

℟. *bref.* Transívimus * Per ignem & aquam. Transívimus. ℣. Et eduxiſti nos in refrigérium. * Per ignem. ℣. Glória. Transívimus.

℣. Anima noſtra ſicut paſſer erépta eſt: ℟. De láqueo venántium.

A NONE.

Capitule. Dan. [illegible]

LAudáte & [illegible] exaltáte D[illegible] in ſécula, quia [illegible] nos de inférno, & [illegible] vos fecit de manu [illegible]

℟. *bref.* Bened[illegible] Dóminus, qui no[illegible] dit nos * In capt[illegible] Benedíctus. ℣. De[illegible] eorum. * In capt[illegible] ℣. Glória. Benedi[illegible]

℣. Salváſti n[illegible] affligéntibus nos, ℟. [illegible] in nómine tuo con[illegible] bimur in ſéculum.

AUX II. VESPRE[S]

Capitule Sag. 5.

STabunt juſti in m[illegible] gna conſtántia [illegible] vérsùs eos qui ſe a[illegible] tiavérunt, & qui [illegible] lérunt labóres eórum.

Aux Fêtes Tripl[es] ℟. Ipſi vicérunt, [illegible]

Hymne, Quam[illegible] te ſacrâ, xx.

℣. Lætitia ſempitérna ſuper cápita eórum, ℟. Gáudium & lætitiam tenébunt.

A Magníficat, *An-tienne.* 8. g. Vidébunt ſ[illegible] ciem Agni, & non eg[illegible] bunt lúmine ſolis, quoniam Dóminus Deus [illu]minábit illos, & regnabunt in ſécula ſeculórum.

[redacted]

✻✻✻✻✻✻✻✻:✻✻✻✻:✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻

)MMUN D'UN PONTIFE, OU EVESQUE.

ıémoire des Saints Evêques doit être pré-
ſe aux yeux des fidéles, qui feront aten-
c'eſt à leurs ſoins & à leurs travaux qu'ils
evables de la connoiſſance qu'ils ont des
e la religion. Il faut demander à Dieu des
ſelon ſon cœur; le remercier des graces
ıites à ſon Egliſe par le miniſtére de celui
célebre la Féte; enviſager & adorer en
nne le ſouverain Paſteur & l'Evéque de
s N. S. J. C. Le prier de donner à ceux
gouvernent l'eſprit de ſageſſe, de charité,
ıtude, de fermeté, d'humilité, dont il a
: ſaint Evéque qu'on honore; & auſſi de
›irer la docilité, la ſoumiſſion, le reſpect
nt attachement plein de confiance à ceux
:ablis pour nous conduire à lui.

AUX I. VESPRES.

ıtienne. 1. D.
rit eis in paſtó-
, & princeps in
órum.

t. 7. d. Quæsívit
s ſibi virum jux-
ıum: & præcé-
eſſet dux ſuper
ı ſuum.

3. a. Quemcún-
;erit Dóminus,
ſanctus.

t. 4. e. Geſtábit
ı filiórum Iſraël
›re ſuo, in con-
Dómini ſemper.

5. *Ant.* 8. c. Rogánte pro eis Sacerdóte, propítius erit eis Dóminus.

Capitule. 1. reg. 2.

SUſcitábo mihi Sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet: & ædificábo ei domum fidélem, & ambulábit coram Chriſto meo cunctis diébus.

Aux Fétes doubles.

℟. Factum eſt illi in teſtaméntum ætérnum, * Fungi Sacerdótio,

sol, neque ullus æstus.

Postcommunion.

QUǽsumus, Dómine, salutáribus repléti mystériis, ut, quorum solémnia celebrámus, eórum oratiónibus adjuvémur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Autre Postcommunion.

EXáudi, Dómine, preces nostras; & intercedéntibus sanctis Martyribus N. & N. sumpta redemptiónis nostræ pígnora nobis prǽmia sempitérna concílient; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat.

A SEXTE.

Capitule. Sag. 10.

REddidit justis Deus mercédem labórum suórum, & dedúxit illos in via mirábili, tránstulit illos per Mare rubrum, & transvéxit illos per aquam nímiam.

℟. *bref.* Transívimus * Per ignem & aquam. Transívimus. ℣. Et eduxísti nos in refrigérium. ignem. ℣. Glória. ívimus.

nima nostra sicut épta est: ℟. De intium.

A NONE.

Capitule. Dan. 3.

LAudáte & superexaltáte Dómin in sécula, quia é nos de inférno, & l vos fecit de manu mor

℟. *bref.* Benedíc Dóminus, qui non dit nos * In captióne Benedíctus. ℣. Déntib eorum. * In captióne ℣. Glória. Benedíct

℣. Salvásti nos affigéntibus nos, ℟. I in nómine tuo confit bimur in séculum.

AUX II. VESPRES

Capitule Sag. 5.

STabunt justi in ma gna constántia ad vérsùs eos qui se angu tiavérunt, & qui abstu lérunt labóres eórum.

Aux Fêtes Triples

℟. Ipsi vicérunt, xxiij.

Hymne, Quanto morte sacrâ, xx.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum

℟. Gáudium & lætítiam tenébunt.

A Magníficat, *Antienne*. 8. g. Vidébunt faciem Agni, & non egébunt lúmine solis, quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, & regnábunt in sécula sæculórum.

[redacted]

plici defert prece
vim Tonánti :
Deum jugis grege
pro tuéndo
ima placat.
DCTA dat præſul do-
cuménta Clero,
bus ſacris pópulum
coércet,
ium curâ Pater,
omnibúſque
ia factus.
UÆ tuis formas pó-
pulis miniſtros,
tibi jugis, Déitas
ſupréma,
ut in clero ſua pri-
ma virtus,
ſte, reſúrgat. Amen.
I. NOCTURNE.
. 1. a. Quæsivit
genti ſuæ : & plá-
illis potéſtas ejus,
lória ejus ómnibus
is.
. 2. d. Sancta glo-
vit, & multiplicá-
aſa Sanctórum.
. 3. a. In aſcénſu
is ſancti, glóriam
t ſanctitátis amíc-

. Conſtitútus ſum ab
. Super Sion mon-
ſanctum ejus.
℟. Lex veritátis fuit
e ejus, iníquitas non
vénta in lábiis ejus,
multos avértit ab ini-
e. ℣. *Suſcipiébat*

omnes, prædicans re-
gnum Dei. * Et multos.

2. ℟. Invocávit Dó-
minum omnipoténtem,
* In oblatióne Agni in-
violáti. ℣. Póntifex de-
bet pro pópulo & pro ſe-
metipſo offerre pro pec-
cátis. * In oblatióne.

3. ℟. In lege Dómini
congregatiónem judicá-
vit, * Et in fide ſua
probátus eſt prophéta.
℣. Quæritur inter diſ-
penſatóres, ut fidélis
quis inveniátur. * Et in
fide. ℣. Glória. * Et.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 4. f. Bonus Paſ-
tor ánimam ſuam dat pro
óvibus ſuis.

Ant. 2. D. Proprias
oves vocat nominátim,
& edúcit eas.

Ant. 7. a. Ante eas va-
dit, & oves eum ſequún-
tur, quia ſciunt vocem
ejus.

℣. Non abſcóndi mi-
ſericórdiam tuam, Dó-
mine, ℟. Et veritátem
tuam à concílio multo.

4. ℟. Hortabátur
omnes in propóſito cor-
dis permanére in Dómi-
no, * Quia erat vir bo-
nus & plenus Spíritu
ſancto. ℣. In diébus pec-
catórum corroborávit
pietátem. * Quia erat.

5. ℟. Tribuit in simplicitáte, * Præest in solicitúdine, miserétur in hilaritáte. ℣. In omni ore quasi mel indulcábitur ejus memória. * Præest.

6. ℟. Exhibuit seípsum sicut Dei minístrum, *In multa patiéntia, in castitate, in sciéntia, † In charitáte non [illegible] ℣. Zelándo zelum [illegible] accépit testaméntum Sacerdótii ætérni. * In multa. ℣. Glória Patri. † In charitáte.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 8. g. In omni ópere dedit confessiónem Sancto, & Excélso in verbo glóriæ.

Ant. 6. f. Dedit illi Dóminus in præcéptis suis potestátem docére Jacob testimónia, & in lege sua lucem dare Israël.

Ant. 5. a. Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem.

℣. Pavit eos in innocéntia cordis sui. ℟. Et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

7. ℟. In diébus ipsius emanavérunt putei aquárum, * Qui curávit gentem suam, & liberávit eam à perditióne. ℣. Seípsum præbuit exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte. * Qui curávit.

8. ℟. Circuncínxit eum Dóminus zonâ glóriæ, & * Coronávit eum in vasis virtútis. ℣. Supra ómnia, quæ póssidet, [illegible]onstítuet illum. * Coro[illegible]ávit.

9. ℟. In bonitáte & [illegible]lacritáte ánimæ suæ [illegible] Plácuit Deo pro Israël. [illegible]deò státuit illi testamén[illegible]um pacis, ut sit illi Sa[illegible]erdotii dignitas, † In [illegible]térnum. ℣. Exémplum [illegible]délium, in verbo in conversatióne, in charitáte, in fide. * Plácuit Deo. ℣. Glória. † In ætérnum.

A LAUDES.

℣. Stabit in loco sancto ejus, ℟. Innocens mánibus & mundo corde.

1. *Ant.* 4. d.

SAcérdos magnus in vita sua suffúlsit domum, & in diébus suis corroborávit templum.

2. *Ant.* 7. c. Invéntus est perféctus, justus, & in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

3. *Ant.* 3. c. Fidélis servus, & prudens, que

constítuit Dóminus super famíliam suam.

4. *Ant.* 8. g. Beátus ille servus, quem cùm vénerit Dóminus ejus, & pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

5. *Ant.* 5. f. Sacerdótes Dómini laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Capitule Hebr. 5.

OMnis Póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona, & sacrifícia pro peccátis.

Hymne.

JEsu Sacerdótum decus,
In hac die, quâ glóriâ
Sanctum corónas præsulem,
Votis adésto súpplicum.

Sui probátus præmium
Amóris & pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páscere.

Hos novit & præit, vocans
In tua quemque pascua,
Victúmque præbet: áudiunt,
Sequúntur, & vivunt oves.

Quam sentit errántem jugis,
Hanc nocte quærit ac die
Et gaudet invéntam, suo
Portans ovili réddere.

Arcet freméntes béstias,
Lupi retúndit ímpetus,
Dolósque fallit, vel mori
Charo parátus pro grege.

Offert frequéntem víctimam
Cum plebe pastor ínnocens,
Secúmque devótum gregem
Pius Sacerdos ímmolat.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Véritas mea, & misericórdia mea cum ipso, ℟. Et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

A Benedíctus, Antienne. 1. d. Dedit illi Dóminus legem vitæ, & disciplínæ, docére Jacob testaméntum suum, & judícia sua Israël.

A TIERCE.

Capitule. Eccli. 35.

QUi consérvat legem, multíplicat oblatiónem; sacrifícium salutáre est atténdere mandátis.

℟. *bref.* Justitiam

tuam * Non abscóndi in corde meo. Justítiam. ℣. Veritátem tuam, & salutáre tuum dixi. * Non abscondi. ℣. Glória Patri. Justítiam.

℣. Deus meus, vólui, ℟. Et legem tuam in médio cordis mei.

A LA PROCESSION.

℟. Exhíbuit, xxxij.

2. ℟. Tribuit, xxxij.

La Station comme au Propre du Tems.

A l'entrée du Chœur, Antienne, Dedit illi.

2. *Antienne.* Státuit ei.

POUR UN PONTIFE DE ROUEN.

A LA MESSE.

Introïte.

DEdit illi Dóminus sacerdótium gentis; índuit eum stolam glóriæ & coronávit eum. *Pseaume.* Quàm bonus Israël Deus * his qui recto sunt corde ! ℣. Gloria Patri. Dedit.

Oraison.

OMnípotens Deus, qui beátum N. tifícem pópulo tuo esse, & quibus præt, verbo & exémplo voluísti; eó- edénte, pastó- siæ tuæ cum ibi commíssis viam salútis

ætérnæ; ut omn donánte, tibi plác piant, & totâ perfíciant; Per num nostrum Christum.

Léctio Epístolæ Pauli Apóstoli a lossénses.

Chap. 1. 2

FRatres; Fac ego miníster siæ secúndùm di tiónem Dei, q est mihi in vos, pleam verbum D stérium, quod ab tum fuit à sæculis neratiónibus, tem manifestátum ctis ejus, quibu Deus notas fáce tias glóriæ sac hujus in Géntibu est Christus, in v glóriæ, quem no tiámus, corripié nem hóminem céntes omnem h in omni sapiénti hibeámus omne nem perféctum sto Jesu. In quo ro, certándo se operatiónem eju operátur in me i te.

Graduel. In suffúlsit domum ptus est glóriam

Ant. 8. g. In corde illius requiéscit Sapiéntia, & indóctos quosque erúdiet.

Ant. 1. a. Parávit cor suum, ut investigáret in Israël præcéptum & judícium.

℣. Deus docuísti me à juventúte mea, ℟. Et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

1. ℟. Dóminus dat sapiéntiam sapiéntibus, * Ipse revélat profúnda, & abscóndita, & lux cum eo est. ℣. Si quis índiget sapiéntiâ, póstulet à Deo, qui dat ómnibus affluénter. * Ipse.

2. ℟. Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * Et de lege tua docúeris eum. ℣. Beátus qui legit, & audit verba prophetíæ. * Et.

3. ℟. Ipse palàm fáciet disciplinam doctrínæ suæ, * Et in lege testaménti Dómini gloriábitur. ℣. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum. * Et in lege. ℣. Glória Patri. * Et in lege.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 6. f. Beátus homo, qui invénit sapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ.

Ant. 8. g. In corde illius requiéſcit Sapiéntia, & indóctos quoſque erúdiet.

Ant. 1. a. Parávit cor ſuum, ut inveſtigáret in Iſraël præcéptum & judícium.

℣. Deus docuíſti me à juventúte mea, ℟. Et uſque nunc pronuntiábo mirabília tua.

1. ℟. Dóminus dat ſapiéntiam ſapiéntibus, * Ipſe revélat profúnda, & abſcóndita, & lux cum eo eſt. ℣. Si quis índiget ſapiéntiâ, póſtulet à Deo, qui dat ómnibus affluénter. * Ipſe.

2. ℟. Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * Et de lege tua docúeris eum. ℣. Beátus qui legit, & audit verba prophetíæ. * Et.

3. ℟. Ipſe palàm fáciet diſciplínam doctrínæ ſuæ, * Et in lege teſtaménti Dómini gloriábitur. ℣. Bonus homo de bono theſauro cordis ſui profert bonum. * Et in lege. ℣. Glória Patri. * Et in lege.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 6. f. Beátus homo, qui invénit ſapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ.

licitúdinem ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum ; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spiritûs sancti Deus.

Autre Postcommunion.

DEus, qui humánæ salúti ita cónsulis, ut pastóres Ecclésiæ júbeas pro óvibus suis ánimam pónere ; ne permíttas nos animárum nostrárum detriméntum fácere, pro quibus ánimam suam pósuit princeps pastórum Dóminus noster Jesus Christus ; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spiritûs sancti Deus.

AUTRE MESSE.

Introïte.

EXaltávi eléctum de plebe mea, óleo sancto meo unxi eum, manus mea auxiliábitur ei. *Ps.* Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo. ℣. Glória Patri. Exaltávi.

Oraison.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti N. Pontíficis veneránda festívitas, & devotiónem nobis áugeat & salútem ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum ; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spiritûs sancti Deus.

Autre Oraison.

MIsericórdiam tuam nobis, quæsumus, Dómine, sancti N. Pontíficis intercéssio beáta concíliet ; ut, qui incessábili culpâ offéndimus, ejúsdem assíduis précibus ab omni reátu liberémur ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum ; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spiritûs sancti Deus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum. 1. *Tim.* 3.

FIdélis sermo : Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Episcopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum ; pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum : non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui benè præpósitum, filios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit ? Non neóphytum : ne in

:tas furit,
válido péctore
ores :
mille dolos dé-
hæresis,
tibi súscitas.
bo sparsa lues
que críminum,
is vitium pró-
ámputant :
plúrima nox
ibus íncubat,
um révehunt
.
NT instábiles,
bios regunt;
t tuta procul lit-
náufragis :
ui véhimur cæ-
r æquora,
erpétuæ faces.
dixére tuis cón-
sénsibus,
la, Deus, cór-
s imprimas;
tris cólimus,
équimur duces,
nóribus ássequi.
ipréma tibi gló-
Véritas,
scripta Patrum
do foris sonas
cis egens corda
s sono,
atibus ínseris.
n.

NOCTURNE.
. d. Os prudén-
tur in Ecclésia,
llíus cogitábunt
is suis.

Ant. 8. g. In corde il-
líus requiéscit Sapiéntia,
& indóctos quosque erú-
diet.

Ant. 1. a. Parávit cor
suum, ut investigáret in
Israël præcéptum & judí-
cium.

℣. Deus docuísti me à
juventúte mea, ℟. Et
usque nunc pronuntiábo
mirabília tua.

1. ℟. Dóminus dat sa-
piéntiam sapiéntibus,
* Ipse revélat profúnda,
& abscóndita, & lux
cum eo est. ℣. Si quis ín-
diget sapiéntiâ, póstulet
à Deo, qui dat ómnibus
affluénter. * Ipse.

2. ℟. Beátus homo,
quem tu erudíeris, Dó-
mine, * Et de lege tua
docúeris eum. ℣. Beátus
qui legit, & audit verba
prophetíæ. * Et.

3. ℟. Ipse palàm fá-
ciet disciplinam doctri-
næ suæ, * Et in lege tes-
taménti Dómini gloriá-
bitur. ℣. Bonus homo de
bono thesauro cordis sui
profert bonum. * Et in
lege. ℣. Glória Patri.
* Et in lege.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 6. f. Beátus ho-
mo, qui invénit sapién-
tiam, & qui áffluit pru-
déntiâ.

Capitule Eccli. 39.

COllaudábunt multi sapiéntiam ejus, & usque in séculum non delébitur, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem.

Aux Fêtes doubles.

℟. In médio Ecclésiæ apériet os ejus, * Et adimplébit illum Dóminus Spíritu sapiéntiæ & intelléctûs. ℣. Alii datur sermo sapiéntiæ; álii sermo sciéntiæ, álteri fides in eódem Spíritu. * Et adimplébit. ℣. Glória Patri, * Et adimplébit.

Hymne.

O, Qui perpétuus nos mónitor doces,
Vox ætérna Patris Christe, vicários
Doctóres, pátrias cùm rémeas domos,
Nobis quàm benè súppetis!
Hi semper vígilant, ne quid adúlterum
Corrúmpat fídei virgíneum decus:
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His custódibus íntegra.
Infames ábolent relliquias Deûm;
Errórcs ábigunt crímina dédocent;
Christo restítuunt quos malè crédulos,
Mendax lúserat h
Patrum can
tot venerábil
Rugas objiciunt
nitet fides:
Quæ sunt prisca
cent, quæ no
runt;
Servant depósitum
Sit supréma ti
ria, Véritas
Quæ per scripta I
quando foris
Nullo vocis egens
doces sono,
Et te méntibus in
Amen.

℣. Os justi me
tur sapiéntiam,
lingua ejus loqué
dícium.

A Magníficat
tienne. 3. g. Ips
quàm imbres mitt
quia sapiéntiæ su
in oratióne confit
Dómino.

A MATIN

Invit. Fontem sa
tiæ Dóminum, *
te, adorémus.

Hymne.

JAm nunc, qua
meras tot tib
dices,
Effer sidéreum,
gio, caput:
Quot sunt mota tib
lia, nóbiles
Tot nectis tibi láu
Cum per mille

[redacted]

Totâ die salutáre
tan.

R. *Antienne.* 3. A.
D Ositus est prædicá-
tor, doctor in fide &
aritáte.

2. *Ant.* 4. *irreg.* c. Bo-
us fuit minífter, & bo-
æ doctrínæ.

3. *Ant.* 7. c. Auxílio
djútus Dei, nihil ex-
'à dicens quàm ea, quæ
rophétæ locúti sunt.

4. *Ant.* 6. f. Prædicá-
it regnum Dei, docens
uæ sunt de Dómino Jesu
um fidúcia.

5. *Ant.* 2. d. Sapién-
am ejus enuntiábit Ec-
léfia.

Capitule. Jeremie 15.

INvénti sunt sermónes
tui, & comédi eos, &
actum est mihi verbum
uum in gáudium & in læ-
itiam cordis mei.

Hymne.

VOs succénsa Deo
spléndida lúmina:
Vos sal, nos hómines quo
sápimus Deum;
Ævum, puri ánimo,
Móribus íntegri,
Quo condímur in álte-
rum.

PER vos Rellígio, tú-
taque véritas
Per vos virgíneis fulget
honóribus:
Per vos Christus amat
pándere dívites
Thesáuros sapiéntiæ.

VESTRIS unda fluit
pura canálibus:
Christi floret ager; mun-
da nitet seges:
Lac aptum púeris, &
sólidum viris,
Cauti, sufficitis cibum.

HI sunt, summe
Deus, qui tibi mí-
litant:
Hi sunt, qui stábiles
ædíficant domos;
Uná docta cohors arma
tenet manu,
Muros cónstruit álterâ.

VICÍSTIS stygias vos
quibus hæreses,
Hæc nos accípimus tela
supérstites:
His pugnámus adhuc,
nec dúbio éxitu
His armis quoque vínci-
mus.

SIT supréma tibi gló-
ria Véritas,
Quæ per scripta Patrum
quando foris sonas,
Nullo vocis egens corda
doces sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

℣. Pronuntiávi ómnia
judícia oris tui: ℟. In
via testimoniórum tuó-
rum delectátus sum.

A Benedíctus, *An-
tienne.* 7. g. Qui fécerit,
& docúerit, hic ma-

Ant. 4. d. Moderátur sermónes suos, doctus & prudens est, & pretiósi spíritûs vir eruditus.

Ant. 4. *irreg.* d. Viæ ejus viæ pulchræ, & omnes sémitæ illíus pacíficæ.

℣. Fac, Dómine, erudítos corde, ℟. In sapiéntia.

4. ℟. Hic fuit gratus Deo, & erudítus est omni sapiéntiâ, * Et erat potens in verbis, & in opéribus suis. ℣. Cúmque esset sapientíssimus, dócuit pópulum. * Et.

5. ℟. Vir éloquens, potens in Scriptúris, * Docébat diligénter ea, quæ sunt Jesu. ℣. Audítor sermónum Dei, novit doctrínam Altíssimi. * Docébat.

6. ℟. Osténdit ex bona conversatióne operatiónem suam, * In mansuetúdine sapiéntiæ. ℣. Qui appropínquant pédibus ejus, accípient de doctrína illíus. * In mansuetúdine. ℣. Glória Patri. * In mansuetúdine.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 7. a. Doctrína viri per patiéntiam nóscitur: & glória ejus est iníqua prætérgredi.

Ant. 8. a. Vir perítus multos erudívit, & ánimæ suæ suávis est.

Ant. 4. e. Sápiens apériet os suum in oratióne, & Dóminus Spíritu intelligéntiæ replébit illum.

℣. Os meum loquétur sapiéntiam; ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam.

7. ℟. Quæsívit verba utília, * Conscrípsit sermónes rectíssimos ac veritáte plenos. ℣. Potens exhortári in doctrína sana, & eos, qui contradícunt argúere. * Conscrípsit.

8. ℟. Scriba doctus in regno cœlórum, símilis est hómini patrifamílias, * Qui profert de thesáuro suo nova & vétera. ℣. Perféctio tua, Dómine, & doctrína tua viro sancto tuo. * Qui profert.

9. ℟. Fílii Sion exultáte, & lætámini in Dómino Deo vestro, * Quia dedit vobis doctórem justítiæ. ℣. Deo autem grátias, qui odórem notítiæ suæ maniféstat. * Quia. ℣. Glória Patri. * Quia.

A LAUDES.

℣. Os meum annuntiábit justítiam tuam.

[redacted]

..tes áuribus : & à veri-
quidem audítum
..tent, ad fábulas au-
. convertént ur. Tu ve-
..ígila, in ómnibus la-
.., opus fac Evange-
.., minitérium tuum
..le. Sóbrius esto. Ego
..n jam delíbor & tem-
..resolutiónis meæ inf-
Bonum certámen cer-
.., cursum consummá-
fidem servávi. In ré-
..o repósita est mihi co-
.. justítiæ, quam red-
mihi Dóminus in illa
justus judex : non so-
.. autem mihi, sed &
qui díligunt advéntum
..s.

..raduel. Parávit cor
..m ut investigáret le-
..n Dómini, & fáce-
& docéret in Israël
..ecéptum & judícium.
Cùm esset sapientíssi-
..s dócuit pópulum &
..esívit verba utília.

..llelúia, allelúia.
Sapiéntiam ejus enar-
..unt Gentes, & lau-
..n ejus enuntiábit ec-
..sia. Allelúia.

..quéntia sancti Evan-
..élii secúndùm Mat-
thæum.

Chap. 5. 13.

IN illo témpore ; Di-
xit Jesus *discípulis*
..: *Vos estis sal* terræ.
Quod si sal evanúerit,
in quo saliétur ? Ad ní-
hilum valet ultrà, nisi ut
mittátur foràs, & con-
culcétur ab homínibus.
Vos estis lux mundi. Non
potest cívitas abscóndi
supra montem pósita.
Neque accéndunt lucér-
nam, & ponunt eam sub
módio, sed super can-
delábrum, ut lúceat óm-
nibus qui in domo sunt.
Sic lúceat lux vestra co-
ram homínibus, ut ví-
deant ópera vestra bona,
& gloríficent Patrem ves-
trum qui in cœlis est. No-
líte putáre, quóniam ve-
ni sólvere legem, aut
Prophétas : non veni sol-
vere, sed adimplére.
Amen quippe dico vobis,
donec tránseat cœlum &
terra, ïota unum, aut
unus apex non præteri-
bit à lege, donec ómnia
fiant. Qui ergo sólverit
unum de mandátis istis
mínimis, & docúerit sic
hómines, mínimus voca-
bitur in regno cœlórum :
qui autem fécerit, & do-
cúerit, hic magnus vocá-
bitur in regno cœló-
rum.

Offertoire. Magníficè
sapiéntiam tractábat, &
ut sapiéntiam habens,
óbtulit sacrifícium.

gnus vocábitur in regno cœlórum.

A TIERCE.

Capitule. Sag. 7.

OPtávi, & datus est mihi sensus : & invocávi, & venit in me Spíritus sapiéntiæ : & præpósui illam regnis & sédibus, & divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus.

℟. *bref.* Quàm dúlcia fáucibus meis * Elóquia tua, Dómine ! Quàm. ℣. Super mel ori meo. * Elóquia. ℣. Glória. Quàm.

℣. Ignítum elóquium tuum veheménter, ℟. Et servus tuus diléxit illud.

A LA PROCESSION.

℟. Filii Sion, xliv.

2. ℟. Quæsívit, xliv.

La Station comme au Propre du Tems.

A l'Entrée du Chœur, Antienne, Qui fécerit.

2. *Ant.* Qui docti.

A LA MESSE.

Introïte.

IN médio Ecclésiæ apériet os ejus, & adimplébit eum Dóminus Spíritu sapiéntiæ & intelléctûs : stolâ glóriæ [illegible]stiet illum. *Ps.* Bonum [illegible]nfitéri Dómino : * [illegible]ere nómini tuo, [illegible]e. ℣. Glória. In.

Oraison.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti ; præsta, quæsumus, ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Autre Oraison.

EXcita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo beátus N. servivit ; ut, eódem nos repléente, studeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod dócuit ; Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritûs.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

2. *Timot.* 4. 1.

CHaríssime ; Testíficor coram Deo, & Jesu Christo, qui judicatúrus est vivos & mórtuos, per advéntum ipsíus, & regnum ejus : prǽdica verbum, insta opportúnè, importúnè ; árgue, óbsecra, íncrepa in omni patiéntia & doctrína. Erit enim tempus, cùm sanam doctrínam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magístros, [illegible]

[redacted]

:ditátio mea est.
:táre. ℣. Glória.
pivi.
ivet ánima mea,
laudábit te.

II. VESPRES.

ule. Ephesiens. 4.
rres, ipse dedit
>sdam quidem
los, quosdam au-
>phétas, álios ve-
angelistas, álios
pastóres, & doc-
ad consumma-
Sanctórum, in
.nistérii ad ædifi-
catiónem córporis Christi.

Aux Fêtes Triples, ℟. Filii Sion, xliv.

Hymne. O, qui, xlij.

℣. Annuntiávi justitiam tuam. ℟. In Ecclésia magna.

A Magnificat, *Antienne 6. irreg.* Qui docti fúerint fulgébunt quasi splendor firmaménti: & qui ad justitiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes.

MMUN D'UN PRESTRE, OU LEVITE.

:u s'est formé des Saints dans tous les états &
ans toutes les professions; mais il faut avoüer
rdre hierarchique de l'Église en a fourni le
nd nombre. La sainteté d'un Prêtre consiste
rand zéle pour sa propre perfection, & une
infatigable pour le salut des autres. C'est à
sont apliqués sans relâche ceux dont nous
as la mémoire dans le cours de l'année,
ns-nous sur-tout d'imiter en eux l'esprit de
:, suivant lequel unis à la victime sainte
nmoloient tous les jours, ils se sacrifioient
<-mêmes conjointement avec J. C. Remer-
ieu de l'eminente dignité à laquelle il dai-
rer de foibles créatures, des vertus & de la
on dont il les rend capables, & des grands
l'il répand sur les fidéles par leur moïen.
.e qu'il continue de fournir de dignes Prê-
n Eglise, dont les leçons salutaires & les
mples édifient les peuples, & les penetrent.

d'une sainte fraïeur dans la célébratio
mistéres.

AUX I. VESPRE

1. *Antienne*. 6. f.

LAbia Sacerdótis custódient sciéntiam, & legem requirent ex ore ejus.

2. *Ant*. 4. e. Sacerdótes qui accédunt ad Dóminum sanctificéntur.

3. *Ant*. 3. A. Incénsum & panes Dei sui ófferunt, & ideo sancti erunt.

4. *Ant*. 5. a. Qui habúerit máculam, non ófferet panes Deo suo, nec accédet ad ministérium ejus.

5. *Ant*. 7. g. Separábis eos de médio filiórum Israël, ut sint mei.

Capitule. Ezéchiel. 44.

POssessiónem non dábitis eis in Israël, ego enim posséssio eórum. Víctimam & pro peccáto & pro delícto ipsi cómedent, & omne votum in Israël ipsórum erit.

Aux Fêtes doubles.

℟. Panes propositiónis erunt Aaron & filiórum ejus, ut cómedant eos in loco sancto: * Quia Sanctum sanctórum est de sacrifíciis Dómini jure perpétuo. ℣. Intrávit Da-

vid in dom
panes propo
médit, quos
édere, nisi
dótibus. * Q
ria. * Quia.

Hy

JAM satis
hostiár
Prístinæ c
cáusta l
Christe, q
melióra
Sacra mini
PINGUE li
vus & l
Orbe jam t
molátu
Se manu n
cruént
Fúnere Ch
CHRISTI
tua sac
Corde trac
nibúsq
Cháritas a
tremén
Applicet a
LUMIN
Patris
Christe, te
rétur C
Qui sacerd
ris al
Flamen
℣. S

æ, ℟. Et
Dómino.
ficat, *An-*
Oblátio justi
ltáre, & odor
t in conspéc-
, sacrifícium
um est.
TINES.
e. Sacerdó-
ium, * Ve-
nus.
m satis, lv.
CTURNE.
Ego sum Dó-
ncti éritis,
ctus sum.
Vos qui estis
niliárum Le-
anctificámi-
ibus vestris.
. Erit hoc
num sempi-
oréris pro fi-
t pro cunctis
um.
i est assúm-
℟. Et sancti
ostri.
iistráte Dó-
stro, & pó-
sanctificáti
* Fratres
os ut possint
quæ locútus
us fácere,
℣. Dignè
Christi con-
, *collabo-*
Evangélii.

2. ℟. Audíte Levítæ: Sanctificámini, mundáte domum Dómini Dei, & * Auférte omnem immundítiam de sanctuário. ℣. Auférte ista hinc, & nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis. * Auférte.

3. ℟. Ineámus fœdus cum Dómino Deo Israël: Nolíte neglígere: * Vos elégit Dóminus ut stetis coram eo, & ministrétis ei. ℣. Superædificámini domus spirituális, sacerdótium sanctum, offérre spirituáles hóstias, acceptábiles Deo. * Vos. ℣. Glória. * Vos elégit.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 8. c. Hæc dicit Dóminus exercítuum: Intérroga sacerdótes legem.

Ant. 4. *irreg.* d. Cùm fúerit controvérsia, stabunt in judíciis meis & judicábunt.

Ant. 5. a. Vidéte quid faciátis: non enim hóminis exercétis judícium, sed Dómini.

℣. De vultu tuo judícium meum pródeat, ℟. Oculi tui vídeant æquitátes.

4. ℟. Agétis in timóre Dómini fidéliter & corde perfécto, ubicúmque quæstio est de lege a

cerdotes atque Levitæ benedicéntes pópulo, & * Exaudita est vox eórum, perveníτque orátio in habitáculum sanctum cœli. ℣. Per probatiónem ministérii hujus glorificántes Deum. * Exaudita.

6. ℟. Exténdens Jesus manum, tétigit leprósum, & conféstim mundáta est lepra ejus, & ait illi Jesus: Vide, némini dixeris; sed * Vade, osténde te Sacerdóti. ℣. Hic est ritus leprósi quando mundandus est: Adducétur ad Sacerdótem. * Vade. ℣. Glória. * Vade.

[redacted]

cite Dómino. ℟. Do-
Levi benedícite Dó-
...

. Antienne. 7. c.
Ide ministérium
quod accepisti in
...ino, ut illud ím-
...

Ant. 6. f. Qui benè
...ráverint, gradum
... sibi acquírent, &
... fidúciam in fide.

...nt. 2. D. Confor-
... grátia, quæ est
...isto Jesu: nemo
... Deo ímplicat
...tiis seculáribus.

...nt. 6. irreg. Minis-
... n fide vestra vir-
..., in virtúte autem
... am.

...nt. 1. a. Grátias
..., qui me confor-
... Christo Jesu, quia
... me existimávit,
... in ministério.

...tule. 1. Pierre 1.
...úndùm eum, qui
...cávit vos, Sanc-
... ipsi in omni con-
... ióne sancti sitis,
... am scriptum est:
...i éritis: quóniam
... anctus sum.

Hymne.

Sacerdótum vene-
ránda jura!
reum solvunt,
Deus ipse solvit;
Ligant sontem,

Deus ipse sontis
Víncula nectit.

VERBA dum pro-
munt, pópulus fidélis
Excipit vocem, cúpidus
docéri,
Atque divínæ sacra ver-
ba legis
Mente recóndit.

DUM Sacerdótes tua
sacra tractant,
Christe, fac sacris qui-
bus applicásti
Cónsonent mores, po-
pulíque fiat
Forma sacérdos.

LUMINIS splendor
Patris una proles,
Christe, te pronus ve-
nerátur Orbis,
Qui Sacerdótes per amó-
ris almi
Flamen inúngis. Amen.

℣. Immola Deo sacri-
fícium laudis, ℟. Et
redde Altíssimo vota tua.

A Benedíctus, *Antienne.* 6. f. Fidúciam
habémus per Christum
ad Deum, qui & idó-
neos nos fecit minístros
novi Testaménti, non
litterâ sed spíritu.

A TIERCE.

Capitule. Exode 28.

CUnctórum conse-
crábis manus, sanc-
tificabísque illos: ut sa-
cerdótio fungántur mihi.

℟. bref. Voluntariè

* Sacrificábo tibi. Voluntáriè. ℣. Et confitébor nómini tuo, Dómine. * Sacrificábo. ℣. Glória. Voluntáriè.

℣. Circúndabo altáre tuum, Dómine. ℟. Ut áudiam vocem laudis.

A LA PROCESSION.

℟. Agétis, lj.

2. ℟. Audite, lj.

La Station comme au Propre du Tems.

A l'entrée du Chœur, Ant. Fidúciam.

2. *Ant.* Consummatióne.

A LA MESSE.

Introïte.

CIrcuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis, cantábo & psalmum dicam Dómino. *Ps.* Dóminus illuminátio mea, & salus mea; * quem timébo. ℣. Glória Patri. Circuívi.

Oraison.

DOmine, Deus omnípotens, qui fámulum tuum N. ut sacerdótio tibi fungerétur à pópulo segregásti; præsta quæsumus, ut ejus exémpla sectántes, genus eléctum, regále sacerdótium, gens sancta, pópulus acquisitiónis effici mereámur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

1. *Timoth.* 4. 7.

CHaríssime; Inéptas & aníles fábulas devíta: exérce autem teipsum ad pietátem. Nam corporális exercitátio ad módicum útilis est: píetas autem ad ómnia útilis est, promissiónem habens vitæ, quæ nunc est, & futúræ. Fidélis sermo, & omni acceptióne dignus. In hoc enim laborámus, & maledícimur, quia sperámus in Deum vivum, qui est salvator ómnium hóminum máximè fidélium. Præcipe hæc, & doce. Nemo adolescéntiam tuam contémnat: sed exémplum esto fidélium in verbo, in conversatióne, in charitáte, in fide, in castitáte. Dùm vénio, atténde lectióni, exhortatióni, & doctrinæ. Noli negligere grátiam, quæ in te est, quæ data est tibi per prophetíam cum impositióne mánuum presbytérii. Hæc meditáre

[redacted]

is esto : ut proféctus
manifestus sit ómni-
Atténde tibi , &
...trínæ : insta in illis.
... enim fáciens , &
...um salvum fácies ,
...os qui te áudiunt.
...aduel. Qui benè
...unt Presbyteri , dú-
honóre digni ha-
...tur , máxime in ver-
... doctrína. ℣. Christi
...s sum miníster se-
...dùm donum grátiæ
... quæ data est mihi.
Allelúia , allelúia.
Ego in innocéntia
ingréssus sum , in
...tuis benedícam te ,
...mine.

...ntia sancti Evan-
... secúndùm Joán-
...nem. *Chap.* 10. 1.

Illo témpore : Di-
... Jesus Pharisǽis ;
... , amen dico vo-
Qui non intrat per
... in ovíle óvium ,
...céndit aliúnde , ille
... & latro. Qui au-
...trat per óstium ,
... est óvium. Huic
...us áperit , & oves
... ejus áudiunt , &
...as oves vocat no-
...m & edúcit eas.
...am próprias oves
...rit , ante eas vadit :
...s *illum sequúntur* ,
...*ciunt vocem ejus.* Aliénum autem non se-
quúntur , sed fúgiunt ab
eo : quia non novérunt
vocem alienórum.

Offertoire. Cógnitus est
in verbis suis fidélis ,
& invocávit Dóminum
omnipoténtem in obla-
tióne Agni inviolàti.

Secrete.

Propitiáre , quǽsu-
mus , Dómine sup-
plicatiónibus nostris ; &
interveniénte pro nobis
sancto N. Presbytero ,
his sacraméntis cœlés-
tibus serviéntes , ab om-
ni culpa líberos esse con-
céde , ut , purificánte nos
grátiâ tuâ , iisdem quibus
famulámur , mystériis
emundémur ; Per Dó-
minum nostrum Jesum
Christum Fílium tuum ;
qui tecum vivit & regnat
in unitáte Spíritûs san-
cti Deus.

Communion. Quàm ma-
gna multitúdo dulcédi-
nis tuæ , Dómine , quam
abscondísti timéntibus te!

Postcommunion.

Deus, qui sacerdótes
tuos ut minístros
Christi , & dispensatóres
mysteriórum Dei ab ho-
mínibus existimári jubes;
fac , intercedénte sancto
N. ut in suo quisque mi-
nistério fidélis inveniá-

tur ; Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum ; qui tecum vivit.

A SEXTE.

Capitule. 2. Paralip. 31.

O Perátus est bonum, & rectum, & verum, coram Dómino Deo suo in univérsa cultúra ministérii domûs Dómini, juxta legem & ceremónias, volens requírere Deum suum in toto corde suo : fecitque & prosperátus est.

℟. *bref.* Dómine, diléxi * Decórem domûs tuæ, Dómine. ℣. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. * Decórem. ℣. Glória, Dómine.

℣. Tabéscere me fecit zelus meus ; ℟. Quia obliti sunt verba tua inimici mei.

A NONE.

Capitule 1. Timothée 6.

O Homo Dei, sectáre justitiam, pietátem, fidem, charitátem, patiéntiam, mansuetúdinem.

℟. *bref.* Ego sicut oliva fructifera * In domo Dei. Ego. ℣. Sperávi in misericórdia Dei in ætérnum. * In. ℣. Glória Patri. Ego.

℣. Cantábo & psalmum dicam Dómino. ℟. Exáudi, Dómine, vocem meam.

AUX II. VESPRES.

Capitule. Eccli. 7.

IN tota ánima tua time Dóminum, & sacerdótes illius sanctífica : in omni virtúte dilige eum, qui te fecit, & minístros ejus ne derelínquas : honóra Deum ex tota ánima tua, & honorífica sacerdótes.

Aux Fêtes Triples, Ant. Qui benè præsunt, &c.

Hymne, Jam sanis, &c.

℣. Elégit eum Dóminus, ℟. Páscere hereditátem suam.

A Magnificat, Antienne. 5. f. Consummatióne fungens in ara, amplificáre oblatiónem excélsi regis ; porréxit manum suam in libatióne, & libávit de sanguine uvæ.

COMMUN D'UN ABBE' OU MOINE.

LE monde regarde avec une espéce de compassion, & peut-être avec dérision, ceux qui renoncent à tous leurs biens & à toutes leurs

[redacted]

:s d'ici-bas, pour imiter plus parfaitement la
:eté de J.C. Gardons-nous bien d'entrer dans
entimens si pernicieux & si deraisonnables;
derons au contraire que ces genereux Disci-
l'un Dieu crucifié, se raprochent de la per-
m d'où nous sommes déchûs, & qui se faisoit
rer dans tous les chrétiens aux premiers tems
Eglise. Si la Providence nous a destinés à un
: de vie moins austére, gémissons de la neces-
ù nous nous trouvons de vivre dans le monde;
:hons-nous-en de cœur & d'affection; & à la
les grandes précautions dont ces Saints ont usé
conserver leur innocence, animons-nous à
:r davantage sur nous-mêmes, afin de nous
rir de la contagion du siécle. Prions aussi
les ordres Religieux, afin que l'esprit de
saints fondateurs se réveille parmi eux;
ornent l'Eglise par une vie pure, humble &
fiée; qu'ils l'édifient par la bonne odeur de
vertus, & qu'ils la soutiennent par leurs
:s & leur pénitence.

AUX I. VESPRES.

1. *Ant.* 8. g.
:ultábit solitúdo, &
lorébit quasi lilium,
ábit lætabúnda &
ns.

Ant. 3. c. Bonum
ro, cùm portáverit
n ab adolescéntia
sedébit solitárius,
:ébit.

Ant. 4. e. Erit quasi
n quod transplantá-
iper aquas, quod
umórem mittit ra-
suas.

4. *Ant.* 7. d. Erúmpet radix ejus ut Libani, & erit quasi oliva glória ejus.

5. *Ant.* 2. D. Erit fólium ejus víride, nec aliquándo désinet fácere fructum.

Capitule. Jeremie 51.

FUgite de médio Babylónis, & salvet unusquísque ánimam suam: nolíte tacére super iniquitátem ejus: quóniam tempus ultiónis

est à Dómino.

Aux Fetes Doubles.

℟. Erit vir sicut qui abscónditur à vento, * Et celat se à tempestáte. ℣. Fide obedivit in locum exíre; & éxiit nésciens quò iret. * Et. ℣. Glória Patri. * Et.

Hymne.

JAM mundi líceat, pángere tránsfugas:
Certo consílio quos Deus ábdidit,
Ne contágio secli
Mores lǽderet íntegros.

UT te possídeant, quem sítiunt, Deum,
Urbes, regna, suos, se quoque déserunt:
Totus viluit Orbis
Dum cœléstia cógitant.

ILLIS summa fuit gloria, déspici;
Illis divítiæ, paupériem pati,
Illis summa volúptas
Longo supplício mori;

FAC nos, summe Deus, quæ pátimur mala
In pœnam scélerum ferre libéntius,
Et, tellúre relictâ,
Immortália quǽrere.

ÆTERNUS sit honos [illegible]génito Patri;
[P]ar unigenæ glória [F]ílio;
[Qu]i nexus amóris,
[E]t compar tibi, Spíritus. Amen.

℣. Quia dabit mihi pennas sicut colúmbæ. ℟. Et volábo & requiéscam.

A Magníficat, Antienne. 6. irreg. Assimilásit eum Dóminus [illegible] portávit in húmeros [illegible] Dóminus solus dux [illegible] fuit.

A MATINES.

Invitatoire. Jesum [illegible] ductus est in desértum: * Veníte, adorémus.

Hymne.

TUâ beándos glória, Miris, Deus, [illegible] bas modis, [illegible]
Qui, dum latens [illegible] tior,
Votis amántum [illegible]

PROCUL remóti, supplices
Tendunt manus, & pátriam
Per vota, per suspíria
Cœlum salútant éxules.

TE sola mors cùm det frui,
Sese necant labóribus;
Sese necant jejúniis,
Et, quà licet, vellent mori.

QUAM, morte promptâ, férvidam
Emére palmam Mártyres,
Hic doctus in dies mori
Longo repórtat fúnere.

ÆTERNE [illegible] Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,

, Spíritus,
iit glória.

'URNE.
Quid pro-
mundum
ítur, áni-
letrimén-

uicúnque
i esse sé-
nícus Dei

uæ parti-
cum ini-
æ socie-
bras ?
igávi fú-
manú in

s divítias
ro Ægy-
opérium
: relíquit
Dixit pa-
uæ ; Né-
frátribus
. * Fide.
is habi-
rédibus
iúsdem,
idamén-
vitátem
cónditor
Terat in
ibíque
agébat.

i castifi-
ia cha-

ritátis * In fraternitátis amóre. ℣. Mens justi meditátur obediéntiam. * In fraternitátis amóre. ℣. Glória Patri. * In fraternitátis amóre.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 3. A Circumdúxit eum Dóminus, & dócuit, & custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Ant. 6. f. Non hábuit ánimi sui tristítiam, & non éxcidit à spe sua.

Ant. 5. a. Pauper gloriátur per disciplínam & timórem suum.

℣. Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, ℟. Magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.

4. ℟. Multitúdinis credéntium erat cor unum, & ánima una ; * Nec quisquam áliquid suum esse dicébat, sed erant illis ómnia commúnia. ℣. Reliquérunt quæcúmque habébant. * Nec.

5. ℟. Opéruit cilício carnem suam, * Jejunávit & dormívit in sacco, & ambulávit demísso cápite. ℣. In vigíliis multis, in fame & siti, in frígore & nuditáte. * Jejunávit.

6. ℟. Iste pauper clamávit, * Et Dóminus

exaudívit eum. ℣. Multùm valet deprecátio justi assídua. * Et Dóminus. ℣. Glória Patri. * Et Dóminus.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 7. a. Omnes obédiunt uni, & non est invídia, neque zelus inter eos.

Ant. 4. d. Dixit illi Dóminus : Séquere me ; & relíctis ómnibus secútus est eum.

Ant. 8. c. Manducávit panem cum luctu & tremóre.

℣. Cogitávi dies antíquos, ℟. Et annos ætérnos in mente hábui.

7. ℟. Hic multis tempóribus continéntiæ propósitum ténuit, * Corpúsque & ánimam trádere conténtus pro perseverántia. ℣. Secedébat in desértum, & orábat. * Corpusque.

8. ℟. Fecit quod plácuit Deo, * Et spíritu magno vidit última. ℣. Grátias agens Deo, accépit fidúciam. * Et.

9. ℟. In fide & lenitáte ipsius * Dóminus sanctum fecit illum. ℣. Gloriétur frater húmilis in exaltatióne sua. * Dóminus. ℣. Glória. * Dóminus.

A LAUD
℣. Benedicit
& húmiles cord
no, ℟. Laudá
perexaltáte eu
cula.

1. *Ant.* 5.
ISte custodi
mam suam
mor fuit Dómi
corde suo.

2. *Ant.* 2. D
vestiméntum su
& indútus est
sedit in cínere.

3. *Ant.* 7. C.
re mánuum su
tum quem cón
terat, deferéba

4. *Ant.* 8. c.
ante lucem e
tur ad oratión
deprecabátur
num.

5. *Ant.* 4. e.
dine portávit
nus, ut solet
táre párvulum

Capitule, 1. C
FRatres ; (
in agóne
ab ómnibus se
& illi quidem u
bilem corón
piant : nos aut
rúptam.

Hymn

QUID tu r
bibus,
Mortálium co

quid tu
ógitas?
l libero,
as do-
tálibus,
ommér-
ris cœ-
o,
mini,
vacas.
qui te
gáudia!
ábditos
sinu.
Verbi
Patri;
píritus,
glória.
ne Dó-
náculo
alórum
, *Ant.*
ítus est
issiónis
a.
E.
. 3.
embra
æ sunt
ornica-
itiam,
oiscén-

tiam malam & avarítiam quæ est simulacrórum sérvitus.

℟. *bref.* Pósui * Vestiméntum meum cilícium. Pósui. ℣. Et opérui in jejúnio ánimam meam. * Vestiméntum. ℣. Glória Patri. Pósui.

℣. Cínerem tanquàm panem manducábam, ℟. Et potum meum cum fletu miscébam.

A LA PROCESSION.

℟. Erit vir, lviij.

2. ℟. Hic multis, lx.

La Station comme au Propre du Tems.

A l'Entrée du Chœur, *Antienne*. Fide.

2. *Antienne*. Omnis.

POUR UN SAINT ABBÉ.

A LA MESSE,

Introïte.

NArrábo nomen tuum, Dómine, frátribus meis; in médio ecclésiæ laudábo te. *Ps.* Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob glorificáte eum. ℣. Glória. Narrabo.

Oraison.

INtercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. Abbátis comméndet; ut quod nostris méritis non valé-

mus, ejus patrocinio assequámur; Per Dóminum.

Autre Oraison.

DEus, cujus múnere beátus N. Abbas, ut Christum Filium tuum alácriùs sequerétur, ómnia relíquit; da cunctis sémitam mandatórum tuórum ingréssis, ut nec retrò respíciant, nec in via hæreant; sed ad te sine offensióne curréntes, vitam ætérnam ad quam vocáti sunt, apprehéndant; Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritùs sancti Deus.

Léctio Epístolæ beáti Joánnis Apóstoli.

1. Jean 2. 15.

FIlioli, Nolíte dilígere mundum, neque ea quæ in mundo sunt. Si quis díligit mundum, non est cháritas Patris in eo: quóniam omne quod est in mundo, concupiscéntia carnis est, & concupiscéntia oculórum, & supérbia vitæ: quæ non est ex Patre, sed ex mundo est. Et mundus transit, & concupiscéntia ejus. Qui autem facit voluntátem Dei, manet in ætérnum.

Graduel. Hic est qui fuit in ecclésia in solitúdine, & qui accépit verba vitæ dare eis. ℣. Animas castificávit in obediéntia charitátis, in fraternitátis amóre.

Allelúia, allelúia. ℣. Erat vir religiósus ac timens Deum cum omni domo sua, deprecans Deum semper. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Chap. 19. 27.

IN illo témpore; Respóndens Petrus dixit Jesu: Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quòd vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cùm séderit Filius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam possidébit.

Ipse stans
& circa illum
rum, oblátio
ini in máni-
n.
rete.
obséquium
tis accép-
dat, Dómi-
N. Abbas,
s suis prælá-
tibi suósque
bjécit ; Per
nostrum Je-
tum Filium
tecum vivit
unitáte Spi-
Deus.
Secrete.
, quæsumus,
: , quas tibi
óstias offéri-
oncéde ut,
bbátis imita-
déria carnis
ificántes, tibi
s ; Per Dó-
trum Jesum
ilium tuum ;
vivit.
on. Pavit eos
ia cordis sui
éctibus má-
um dedúxit

mmunión.
omnipotens,
os áliis præ-
tórum patres
on dóminos;

eâ grátiâ ad mensam tuam admíssos instrue, quâ beátum Abbátem N. fratrum suórum sollicitúdine patrem, charitáte sócium, humilitáte servum esse fecísti ; Per.

Autre Postcommunion.

DEus qui beátum N. in solitúdinem duxísti, ut multórum filiórum in Christo pater efféctus, eis verbo & exémplo iter ad cœléstem pátriam præmonstráret ; nobis Eucharísticum manna in hac terra degustántibus da viam tuam agnóscere, & ad réquiem tuam felíciter pervenire ; Per eúndem.

POUR UN S. MOINE.

Introïte.

CIrcuiérunt in melótis, in péllibus caprínis, egéntes, angustiári, afflícti ; quibus dignus non erat mundus ; in solitudínibus errántes, in móntibus, & spelúncis, & in cavérnis terræ. *Ps.* Exáudi, Deus, deprecatiónem meam ; * inténde oratióni meæ. ℣. Glória Patri. Circuiérunt.

Oraison.

OMnípotens sempitérne Deus, terréna pro te calcántium

merces magna nimis; da nobis, exémplo & intercessióne beáti N. cujus solémnia celebrámus, temporália ómnia despícere; & ad ætérna totâ mentis intentióne festináre; Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios. 2. *Cor.* 5.

Scimus enim quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cœlis. Nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cœlo est, superíndui cupiéntes: si tamen vestíti, non nudi inveniámur. Nam & qui sumus in hoc tabernáculo, ingemíscimus graváti: eo quod nólumus expoliári, sed supervestíri, ut absorbeátur quod mortále est, à vita. Qui autem éfficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spíritûs. Audéntes ígitur semper, sciéntes quóniam dùm sumus in córpore, peregrinámur à Dómino: (per fidem enim ambulámus & non per spéciem) audémus autem, & bonam voluntátem habémus magis peregrinári à córpore, & præséntes esse ad Dóminum. Et ídeo conténdimus, sive absséntes, sive præséntes, placére illi.

Graduel. Ponet Dóminus desértum quasi delícias, & solitúdinem quasi hortum Dómini. ℣. Gaudium & lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio, & vox laudis. Allelúia, allelúia. ℣. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea, proptérea expectábo eum. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Lucam. *Chap.* 12. 3.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris, & vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum quando revertátur à núptiis: ut cùm vénerit, & pulsáverit, conféstim apériant ei. Beáti servi illi, quos cùm vénerit Dóminus invénerit vigilántes: Amen dico vobis, quod præcinget se, & fáciet illos discúmbere; & tran-

[redacted]

ministrábit illis.
vénerit in secúnda
a, & si in tértia vi-
vénerit, & ita in-
rit, beáti sunt servi
Hoc autem scitóte,
iam si sciret pater-
ias, quâ horâ fur
et, vigiláret útique,
on sineret pérfodi
im suam. Et vos es-
paráti : quia quâ
non putátis Filius
nis véniet.
rtoire. Obsecro vos
chibeátis córpora
l hóstiam vivén-
sanctam, Deo pla-
n, rationábile ob-
um vestrum, & no-
onformári huic sé-

Secrete.
T tuis, Dómine,
dignè famulémur
ibus, ab omni nos
e séculi purífica;
jus fac imitémur
npla, cujus solém-
celebrámus; Per
ninum nostrum Je-
Christum.
mmunion. Qui edú-
rivos de petra du-
na, cibávit te man-
n solitúdine.
Postcommunion.
Bscónde nos, Deus,
in abscóndito faciéi
córporis tui sacra-
ménto munítos; ut imi-
tatióne sancti N, in lege
tua nocte diéque medi-
tántes, delíciis meréa-
mur pérfrui sempitérnis;
Per eúndem.

A SEXTE.

Capitule. 2. Theff. 3.

CUm essémus apud vos, hoc denuntiabámus vobis, quóniam si quis non vult operári, nec mandúcet.

℞. *bref.* In labóribus * A juventúte mea. In labóribus. ℣. Exaltátus autem humiliátus sum & conturbátus. * A juventúte. ℣. Glória. In.

℣. In factis mánuum tuárum meditábar. ℞. Expándi manus meas ad te.

A NONE.

Capitule. Osée. 2.

DUcam eum in solitúdinem, & loquar ad cor ejus, & canet ibi juxta dies juventútis suæ, & juxta dies ascensiónis suæ de terra Ægypti.

℞. *bref.* Extráneus factus sum * Frátribus meis. Extráneus. ℣. Et peregrínus fíliis matris meæ. * Frátribus. ℣. Glória. Extráneus.

℣. Sépties in die laudem dixi tibi. ℞. Super judícia justítiæ tuæ.

AUX II. VESPRES.

Capitule. Coloss. 3.

MOrtui estis, & vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo: cum Christus apparúerit vita vestra, tunc & vos apparébitis cum ipso in glória.

Aux Fêtes Triples.

℟. In fide, lx.

Hymne, Jam mundi, *comme aux j. Vespres.*

℣. Beáta gens cu... est Dóminus Deus ej...

℟. Pópulus quem ele... in hereditátem sibi.

A Magníficat, A...

1. d. Omnis qui relíq... rit domum vel fratres, aut patrem, aut ... propter nomen me... céntuplum accípiet, ... vitam ætérnam possi... bit.

COMMUN D'UN LAYQUE.

DAns les cinq ou six premiers siécles de l'Eg... on apelloit Confesseurs, ceux qui confess... J. C. devant les Païens, & principalement c... dont la confession avoit été acompagnée de souf... frances: dans la suite on a donné ce nom à ceux qui ont confessé J. C. par la sainteté de leurs actions, en quelque état & en quelque condition qu'ils aïent vécû sur la terre. Les saints Laïcs qui ont passé leur vie dans le monde, s'y sont perfectionnés, en se détachant des biens de la terre; les possédant comme ne les possédant point; méprisant tout ce qui passe, pour ne s'attacher qu'à Dieu qui demeure éternellement; & mortifiant leurs corps par la pénitence, qui leur a tenu lieu d'un martyre moins cruel, mais plus pénible par ... e. Aux jours de leurs Fêtes, admirons & ...ons la providence de Dieu, qui les a san... milieu de l'embaras des affaires, par la ... d'intention avec laquelle ils agissoient, par ...dération dans la prospérité, leur constan... ...s l'adversité, la charité pour les pauvres, ... les vertus chrétiennes: Efforçons-nous ...anctifier aussi nous-mêmes à leur exem...

ple, en nous reglant en tout sur la volonté de Dieu; & en la préférant aux intérêts les plus pressans, aux plaisirs les plus séduisans ; & à tout ce que la passion nous pourroit suggérer au contraire.

AUX I. VESPRES.

1. *Antienne*. 1. a.

TEnébit justus viam suam, & mundis mánibus addet fortitúdinem.

2. *Ant*. 2. d. Timénti Dóminum benè erit, & in diébus consummatiónis illíus benedicétur.

3. *Ant*. 3. a. Timor Dómini delectábit cor, & dabit lætítiam, & gáudium, & longitúdinem diérum.

4. *Ant*. 4. d. Fortitúdo símplicis via Dómini ; justus in ætérnum non commovébitur.

5. *Ant*. 5. a. Quasi virens fólium germinábit, fructus justi lignum vitæ.

Capitule. *Eccli*. 39.

COr suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, & in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

Aux Fêtes doubles.

℟. Benedíctio Dei in mercédem justi, * Et in hora velóci procéssus illíus fructíficat. ℣. Qui récipit justum in nomine justi, mercédem justi accípiet. * Et in hora. ℣. Glória Patri. * Et in hora.

Hymne.

SUMMI pusillus grex Patris,
Timóre mentem sólvite,
Sui patérnus vos amor
Vult esse regni cómpotes.

GAUDETE, regnat inclytus
Hic qui fugáci sæculo
Ignótus, exósus sibi,
Qui pauper, & sciens pati.

ANGÚSTA pœniténtiæ
Ingréssus, & viam Crucis,
Per dura Christum prælia,
Per damna, non timet sequi.

CARNEM terit jejúniis,
Linguam domat siléntio,
In páuperum, parcus sibi,
Abscondit & spargit sinu.

SAPORE verbi páscitur,
Totoque Legem péctore

Scrutátus, orat pérvigil,
Mens cessa versátur polo.
Hac surgit ad cœlum viâ:
Et nos eâdem da, Pater,
Da, Nate; da cum Spiritu,
Ad te venire sémitâ.
Amen.

℣. Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: ℟. Et non respéxit in vanitátes & insánias falsas.

A Magnificat, *Antienne*. 1. d. Assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

A MATINES.

Invit. Diligéntem justos Dóminum, * Veníte, adorémus.

Hymne.

Non parta solo sánguine
Ornat Beátos púrpura:
Sunt incruénta, quæ suos
Habent triúmphos, prælia.
Non iste flammas, non cruces
Non sensit uncos péctines:
Crudélis & durus sibi
Se morte lentâ cónficit.
Si lictor illi déficit,
Si vincla, fustes, úngulæ
Paráta pro Christo mori,
Hoc supplet omne cháritas.

Corpus [illegible]
titas;
Et liberam n[illegible]
des,
Amor supérn[illegible]
Totam litávit [illegible]
Venis apé[illegible]
bus,
Qui vellet u[illegible]
pere,
Fraudátus op[illegible]
It fusus in flet[illegible]
Da, Chri[illegible]
vivere,
Discámus u[illegible]
mori:
Da post brevis[illegible]
Vitæ perénnis[illegible]
Æterne [illegible]
Pater,
Ætérne Fili [illegible]
Et par utrique [illegible]
Tibi, Deus, [illegible]
Amen.

Au I. Noc[illegible]

Ant. 8. g. [illegible] tissima nomen [illegible] ad ipsum cur[illegible] & exaltábitur.

Ant. 4. e. [illegible] splendens, p[illegible] crescit usque [illegible] féctum diem.

Ant. 1. f. C[illegible] cépta suscipit [illegible] simpliciter, an[illegible] fidénter.

℣. Beatus v[illegible] met Dóminu[illegible] mandátis e[illegible] nis.

[redacted]

℟. In lege Dómini ... atas ejus, * In lege meditábitur die ... octe. ℣. Quóniam ... et semper oráre & ... deficere. * In lege.

℟. Stabilita sunt illius in Dómi- ... * Eleemósinas illius ... ábit omnis Ecclésia ... ctórum. ℣. Qui sé- ... in benedictióni- ... de benedictiónibus ... et.* Eleemósynas.

℟. Hic solus fugié- ... consórtia ómnium, ... gébat in Jerusálem ... mplum Dómini, & ... dorábat Dóminum ... n Israël. ℣. Fúgiens ... quæ in mundo est ... upiscéntiæ corru- ... em. * Pergébat. ... lória. * Pergébat.

II. NOCTURNE.

... t. 5. a. Píetas ad ... a útilis est, promis- ... m habens vitæ, quæ ... est, & futúræ.

... nt. 2. d. Ecce verè ... lita, in quo dolus ... est.

... nt. 6. f. Qui dicit se ... hristo manére, de- ... sicut ille ambulávit, ... se ambuláre.

... Lex Dei ejus in cor- ... psius, ℟ Et non ... lantabúntur gressus ...

4. ℟. Qui se exáltat, humiliábitur, * Et qui se humíliat, exaltábitur. ℣. Eréxit eum Deus ab humilitáte ipsíus, & exaltávit caput ejus.* Et qui se.

5. ℟. Manifesténtur ópera ejus, * Quia in Deo sunt facta. ℣. Lætificábat Jacob in opéribus suis. * Quia.

6. ℟. Qui servat verbum Christi, * Verè in hoc cháritas Dei perfécta est. ℣. In séculum memória ejus in benedictióne. * Verè. ℣. Glória Patri. * Verè.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 1. *irreg.* Gáudium justo est fácere judícium.

Ant. 7. d. Pecúnias non accépit, & non accusávit illum homo.

Ant. 3. c. Fecit quod rectum erat in conspéctu Dómini.

℣. Servávi mandáta tua, & testimónia tua ; ℟. Quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

7. ℟. Qui ámbulat in justítiis, & lóquitur veritátem, * Iste in excélsis habitábit. ℣. Qui justus est, justificétur adhuc : & sanctus, sanctificétur adhuc. * Iste.

* Regem.

9. ℟. Ambulávit servus tuus in conspéctu tuo in veritáte, & justítia, & recto corde tecum, * Custodísti ei, Dómine, misericórdiam tuam grandem. ℣. Habet vitam ætérnam, & in judícium non venit, sed tránsiit à morte in vitam. * Custodísti. ℣. Glória Patri. * Custodísti.

A LAUDES.

℣. Lux orta est justo. ℟. Et rectis corde lætítia.

1. *Ant.* 3. a.

OCulus Dei respéxit illum in bono, miráti sunt in illo multi, & honoravérunt Deum.

qui post a
nec sperá
& thesau
& laudáb
cit enim
vita sua.

QUI
ín
Amans r
Non ille
Suspírat
QUID
cter
Tristes
bus
Terris r
Cives pol
HINC
amo
In vota
Ad astra

vi mándata
ne , ℟. Et
ıa.
ctus , *An-*
Qui probá-
féctus est ,
a ætérna.
E R C E.
Jacque I.
munda , &
ıláta apud
est visitáre
ʼiduas in tri-
ırum ; & im-
se custódire
lo.
Justítia ejus
. séculum sé-
a. ℣. Cornu
ıitur in gló-
lum. ℣. Gló-
.
ı pone mihi ,
iam justífica-
um. ℟. Et ex-
ı semper.
CESSION.
it , lxx.
díctio, lxvij.
'n comme au
ems.
ı du Chœur ,
obátus.
ıstum , lxxiij.
M E S S E.
roite.
meditábitur
tiam , & lin-
oquétur judi-
Dei ejus in

corde ipsíus. *Ps.* Noli æmulári in malignánti-bus , * neque zeláveris faciéntes iniquitátem. ℣. Glória. Os justi,

Oraison.

ADésto, Dómine, supplicatiónibus nostris , quas in beáti. N. festivitáte deférimus ; ut , qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus , ejus qui tibi plácuit précibus adjuvémur ; Per.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses.

Chap. 3. 7.

FRatres ; Quæ mihi fuérunt lucra , hæc arbitrátus sum propter Christum detriménta. Verúntamen exístimo ómnia detriméntum esse , propter eminéntem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei : propter quem ómnia detriméntum feci , & árbitror ut stércora , ut Christum lucrifáciam , & invéniar in illo, non habens meam justítiam , quæ ex lege est , sed illam , quæ ex fide est Christi Jesu ; quæ ex Deo est justítia in fide , ad cognoscéndum illum , & virtútem resurrectiónis ejus , & societátem passiónum illius ;

Christo Jesu. Fratres, ego me non árbitror comprehendisse. Unum autem, quæ quidem retro sunt obliviscens, ad ea verò, quæ sunt prióra, exténdens meipsum, ad destinátum pérsequor, ad bravium supérnæ vocatiónis Dei in Christo Jesu.

Graduel. Novit Dóminus dies immaculatórum, & heréditas eórum in ætérnum erit. ℣. Adjuvábit illos Dóminus, quia speravérunt in eo.

Allelúia, allelúia. ℣. Expécta Dóminum & custódi viam ejus, & exaltábit te ut hereditáte

i tecum vi-
in unitáte
ti Deus.
. Accepístis
um Dómi-
ambuláte ;
superædifi-
c confirmá-
ındántes in
ırum actió-

ınion.
sancti N.
ncéde, Dó-
ille Christi
; quia qui se
to manére,
hristus am-
ıse ambulá-
ndem Dó-
rum Jesum
.ium tuum ;
ivit & re-
ıte.
X T E.
Eccl. 33.
ın odit man-
ıstítias, cre-
, & Lex illi

udícia Dó-
Justificáta in
udícia. ℣. In
s illis retri-
. * Justificá-
ia. Judícia.
ívi vias Dó-
Nec impiè
meo.

A N O N E.

Capitule. Job. 23.

Viam Dei custodívi, & non declinávi ex ea, à mandátis labiórum ejus non recéssi, & in sinu meo abscóndi verba oris ejus.

℟. *bref.* Confitébor tibi * In directióne cordis. Confitébor. ℣. In eo quòd dídici judícia justítiæ tuæ. * In. ℣. Glória Patri. Confitébor.

℣. Ambulábam in latitúdine, ℟. Quia mandáta tua exquisívi.

AUX II. VESPRES.

Capitule. I. *Pierre* 3.

Qui vult vitam dilígere, & dies vidére bonos, declínet à malo, & fáciat bonum : inquírat pacem ; & sequatur eam.

Aux Fetes Triples.

℟. Ambulávit, lxx.

Hymne. Summi pusillus, lxvij.

℣. Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum : ℟. Nec est in spíritu ejus dolus.

A Magníficat, *Ant.* 7. g. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas ; & osténdit illi regnum Dei, & dedit illi sciéntiam sanctórum.

COMMUN D'UNE VI

TOus n'ont point le don de la Vi tous doivent respecter & honor celles à qui il a été accordé. Que les gagées dans le mariage s'humilient & n'avoir pas été jugées dignes d'un ét & qu'elles tâchent d'en aprocher au peuvent par la modestie, & la chaste & d'y suppléer en quelque sorte par plus exacte des autres vertus. Une joi plit l'Eglise à la solemnité de celle q de Dieu a ainsi elevée au-dessus des la nature. Mais notre admiration doi lorsque la Sainte dont nous célébro réüni en sa personne l'honneur de la v couronne du Martyre. C'est Dieu qui fragile a sçû lui donner un généreux plaisirs de la vie, & une constance contre les horreurs de la mort. Son b en capable de nous engager à ne nous séduire aux attraits du plaisir, ni a crainte des souffrances. Quiconque du plaisir & de la douleur, est au-d tentation.

AUX I. VESPR

1. *Ant.* 1. a. NOn vocáberis ultrà derelícta, quia complácuit Dómino in te.

2. *Ant.* 2. d. Eris coróna glóriæ in manu Dómini, & diadéma regni in manu Dei tui.

3. *Ant.* 6. f. Induit eam Dóminus quasi

sponsam o nilibus suis

4. *Ant.* 4 bitur illi eléctum, & plo Dei ac

5. *Ant.* bébit fruct ctióne ani tarum.

)fée. 2.
e mihi in
am , &
iihi in juf-
io , & in
, & in mi-

)oubles.
piscet rex
m ; quó-
eft Dómi-
s. ℣. Mé-
nor factus
ıfus venit.
'. Glória.

Vierge , &

e.
ginei cum
chori ,
, pars gre-
i
ineo pro-
nu
udibus.
a dies,cœ-
ra
ilans ób-
de
Deo pró-
init
virgini.
ES thála-
poris ím-

eo cónju-
t
tuo fœde-
r ;

Sponsæ se Deus óbligat.
ÆGRO vix sua sunt pábula córpori,
Nil cernunt óculi, nil sonat áuribus;
Morti, quod ráperet próvida præripit,
Unus fit Deus ómnia.
FAC, ô Christe, tuæ Vírginis æmulos
Nos instáre sacrâ, quâ gráditur viâ;
Qui gens sancta sumus, móribus íntegris
Uni fac tibi vívere.
DA te, summe Pater, tóllere láudibus;
Da te, Christe, sequi láurea vírginum,
Fac incénsa tuis, Spíritus, árdeant
Flammis frígida péctora. Amen.

Si c'est une Martyre.

Hymne.

FESTIS læta sonent æthera cántibus:
Nunc aptáte tubas, súmite Tympana,
Cœtus Angélici, dícite Vírginem,
Christi dícite Mártyrem.
VESTRIS illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula
Ut vos exprímeret, dedídicit genus
Virgo córporis ímmemor.

SED quid cogis amor? fórtiter ámbiit
Sponso virgineum fúndere sánguinem;
Oblíti méminit tunc benè córporis,
Præclárae sítiens necis.
SIC quâ parte minor, vos superéminet
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna sui córporis, íntegram
Testári Dómino fidem.
PATRI máxima laus, máxima Fílio;
Amborúmque sacro máxima Flámini,
A quo magnánimæ prælia sústinent,
Spreto fúnere Vírgines. Amen.

℣. Mihi adhærére Deo bonum est: ℟. Pónere in Dómino Deo spem meam.

A Magnificat, Antienne. 6. f. Felix est stérilis, & incoinquináta, quæ nescivit thorum in delícto.

A MATINES.

Invit. Agnum quem sequúntur Vírgines, * Veníte, adorémus.

Si c'est une Vierge, & non Martyre.

Hymne.

CÆléstis aula pánditur;
En sponsus, omnes obviæ
Exíte Sponso Vírgini,
Exíte, sponsæ Vírgines.
HÆC nuptiális est dies,
Quæ, longa post suspíria,
Dat ómnibus, dat síngulis
Jam plénius frui Deo.
QUÆ casta vobis gáudia,
Quos afflet ignes, dícite:
Ab ore cujus púrior
Torrens volúptas éffluit.
HUNC propter unum víluit
Supérba regum púrpura:
Dotáta quæ sponso Deo,
Quid virgo terris ámbiat?
O virginales núptiæ
Per quas caro fit spíritus!
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!
SIT laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus
Divína qui perénnibus
Firmas sigíllis fœdera. Amen.

Si c'est une Martyre.

Hymne.

VIRGINUM robur, Deus, atque custos:
Sexus imbéllis, médios per enses,

[redacted]

...lum faves; quas non
súperat virili
Péctore mortes?
O tuis armis animósa
Virgo
...olle dat pœnis laceráre corpus;
...on suos sentit, memor ô tuórum,
Christe, dolórum!
...ON graves plagæ, válidi nec ictus
...tegram possunt violáre mentem:
...uin sacri crescit magis obstinátus
Ardor amóris.
...PONSA diléćto placitúra Sponso,
...éspicit ruptum laniáta corpus:
...st suus truncis honor, & venústas
Est sua membris.
...UMMA laus Patri, genitóque Verbo,
...t tibi compar, utriúsque Nexus;
...ac tibi semper placeámus uni
Móribus æquis.
Amen.

...U I. NOCTURNE.

Ant. 7. a. Omnis ponerátio non est digna ...ntinéntis ánimæ.

Ant. 1. d. Benedícat ...i Dóminus pulchritú... *justítiæ mons sanctus.*

Ant. 6. f. Qui adhǽret Dómino, unus spíritus est.

℣. Defécit caro mea & cor meum: ℟. Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.

1. ℟. Tu honorificéntia pópuli nostri, quia * Fecísti viríliter, eò quod castitátem amáveris. ℣. Non omnes cápiunt verbum istud, sed quibus datum est. * Fecísti.

2. ℟. Múlier innúpta & virgo * Cógitat quæ Dómini sunt; ut sit sancta córpore & spíritu. ℣. Quasi rosa plantata super rivos aquárum. * Cógitat.

3. ℟. Lauda, fília Sion, * Júbila, Israël; † Lætáre & exúlta in omni corde fília Jerúsalem. ℣. Veni & osténdam tibi sponsam uxórem Agni. * Júbil. ℣. Glória. † Lætáre.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 2. d. Omnium óculis gratiósa & amábilis videbátur.

Ant. 6. f. Flétibus & lúctui apta induménta suscépit.

Ant. 3. g. Pro unguéntis variis, cínere implévit caput suum, & cor-

pus suum humiliávit jejúniis.

℣. Retríbuet mihi Dóminus secúndùm justitiam meam. ℟. Et secúndùm puritátem mánuum meárum.

4. ℟. Erat hæc in ómnibus famosíssima; * Quóniam timébat Dóminum valdè, nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. ℣. Lumen ejus símile lápidi pretióso, tanquam lápidi jáspidis. * Quóniam.

5. ℟. Immortális est memória illius: * Quóniam apud Deum nota est, & apud hómines. ℣. Cláritas Dei illuminávit eam, & lucérna ejus est Agnus. * Quóniam.

6. ℟. In perpétuum coronáta * Triúmphat incoinquinatórum certáminum præmium vincens. ℣. Fructus Spíritùs est cháritas, modéstia, continéntia, cástitas. * Triúmphat. ℣. Glória. * Triúmphat.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 5. a. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Ant. 2. D. Plenam mercédem recípias à Dómino ad quem venísti, & sub cujus confugísti alas.

Ant. 4. f. Dóminus tuus ignis consúmens est, Deus æmulátor.

℣. Deus qui præcinxit me virtúte: ℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

7. ℟. Córpora vestra membra sunt Christi, * Membra vestra templum sunt Spíritûs sancti. ℣. Audi fília, & vide, & inclina aurem tuam. * Membra.

8. ℟. Vírgines accipiéntes lámpades suas, * Exiérunt óbviàm sponso. ℣. Delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo. * Exiérunt.

9. ℟. Venit sponsus, * Et quæ parátæ erant, † Intravérunt cum eo ad núptias, & clausa est jánua. ℣. Perdidísti, Dómine, omnes, qui fornicántur abs te. * Et quæ. ℣. Glória. † Intravérunt.

A LAUDES.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini, ℟. Quia exaltátum est nomen ejus solíus.

1. *Ant.* 7. a.

PRudéntes vírgines accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus.

1. F. Surrexé-
:s virgines illæ
:unt lámpades

2. d. In resur-
neque nubent,
ibéntur , sed
: Angeli Dei in

5. a. Ex ho-
rimítiæ Deo,
: sine mácula
thronum Dei.
6. f. Hæc est
quæréntium
a, quæréntium
ei Jacob.
1. *Corinth.* 7.
irgínibus præ-
m Dómini non
nsílium autem
iàm misericór-
secútus à Dó-
: sim fidélis.
une Vierge non

Hymne.
coróna Vírgi-
,
ater alma cón-
,
virgo párturit,
a clemens ácci-

UNQUE pergis,
ines
ır, atque láudi-

:anéntes cúrsi-
,

Hymnósque dulces pér-
sonant.
Te deprecámur súp-
plices
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
ÆTERNE Sponse Vír-
ginum
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre cumque Spí-
ritu
In sempitérna sǽcula.
Amen.

Si c'est une Martyre.

Hymne.

QUID sacram, Vir-
go, generósa Mar-
tyr
Ambiunt frontem dúpli-
ces corónæ?
Nempe non unum gémi-
no repórtas
Hoste triúmphum.
MÓLLIOR fregit neque
te volúptas
Impotens flexit neque
te tyránnus;
Tu graves pœnas, pari-
térque blandos
Vincis amóres.
LÍLIIS Sponsus récu-
bat, rosísque:
Tu, tuo semper benè fi-
da Sponso,
Et rosas Martyr, simul
& dedísti
Lília Virgo.
SUMMA laus Patri,
genitóque Verbo

Et tibi compar utriúſque Nexus,
Fac tibi ſemper placeámus uni,
Móribus æquis.
Amen.

℣. Pſallam & intélligam in via immaculáta. ℟. Quando vénies ad me!

A Benedictus, Antienne. 4. d. Tu ſcis Dómine, quia mundam ſervávi ánimam meam ab omni concupiſcéntiâ.

A TIERCE.

Capitule. Sap. 6.

CUſtodítio legum, conſummátio incorruptiónis eſt. Incorrúptio autem facit eſſe próximum Deo.

℟. *br.* Fiat cor meum immaculátum * In juſtificatiónibus tuis. Fiat. ℣. Ut non confúndar * In juſtificatiónibus. ℣. Glória Patri. Fiat.

℣. Sitívit in te ánima mea. ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea!

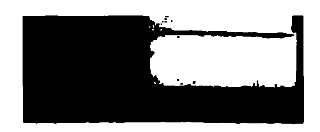
A LA PROCESSION.

℟. Concupiſcet, lxxv.
2. ℟. Lauda, lxxvij.

La Station comme au Propre du Tems.

A l'Entrée du Chœur, Ant. Tu ſcis Dómine.
2. *Ant.* Venérunt.

POU
Vi
M
perde
nia tu
léxi ;
tiónis
mand
Pſ. B
via ;
lege D
Me e
D
mirác
frágili
rii c
propi
tæ N.
tyris
mus,
pla gr
minui
O
múne
ginitá
confeſ
ta, vi
týrii
da no
menti
váre,
carnis
acerb
Per

turs. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Chap. 25. 1.

IN illo témpore ; Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus ; quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviàm sponso & sponsæ. Quinque autem ex eis erant fátuæ, & quinque prudentes : sed quinque fátuæ accéptis lampádibus, non sumpsérunt óleum secum. Prudéntes verò accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus. Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes & dormiérunt. Médiâ autem nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei. Tunc surrexérunt ómnes vírgines illæ & ornavérunt lámpades suas. Fátuæ autem sapiéntibus dixérunt : Date nobis de óleo vestro, quia lámpades nostræ extinguúntur. Respondérunt prudéntes, dicéntes : Ne fortè non sufficiat nobis & vobis, ite pótiùs ad vendéntes, & émite vobis. Dum autem irent émere,

venit ſponſus ; & quæ paratæ erant intravérunt cum eo ad núptias, & clauſa eſt jánua. Noviſſimè verò véniunt & réliquæ vírgines, dicéntes : Dómine, Dómine, áperi nobis. At ille reſpondens, ait : Amen dico vobis, neſcio vos. Vigilate itaque quia neſcitis diem, neque horam.

Offertoire. In me ſunt, Deus, vota tua, quæ reddam laudatiónes tibi ; quóniam eripuiſti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapſu.

Secrete.

DEus qui beátæ N. tribuiſti, ut eſſet ſancta córpore & ſpíritu, vitámque ſuam daret pro dilectióne tua ; per immaculátam, quam offérimus, hóſtiam nobis concéde, ut, ejus exémplo, tibi uni ſive per vitam, ſive per mortem placére valeámus ; Per.

Autre Secrete.

D[illegible] apud quem [illegible]lis eſt virgi[illegible] [illegible]tyres facit ; [illegible]c oblatióne [illegible] ut, qui de [illegible] Vírginis ac [illegible]pho gau[illegible] [illegible]culáti in [illegible]ſſe poſſi[illegible] [illegible]num.

Si elles ſont pluſieurs.

Secrete.

INcruéntum Agni ſacrificium majeſtáti tuæ offeréntes, te, Dómine, ſúpplices exorámus, ut ad cœléſtes ejus núptias cum ſanctis Virgínibus, quæ ſponſo ſanguinem ſuum fudérunt, intráre mereámur ; Per.

Communion. Liberáſti me de perditióne, proptéreà confitébor & laudem dicam tibi, & benedícam nómini tuo, Dómine.

Poſtcommunion.

PRetióſo cibo nutríti, Dómine, vivámus jam non ipſi ; vivat verò in nobis Chriſtus, qui in ſponſa ſua N. & vixit ut Agnus immaculátus, & ut leo victor occúbuit ; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum ; qui tecum vivit.

Autre Poſtcommunion.

DEus, qui beátæ N. Vírgini & Mártyri tuæ dediſti, & verbum cápere quod non omnes cápiunt, & quâ nemo majórem habet, dilectiónem habére ; nobis in ejus feſtivitáte pane vitæ reféctis, da aures audiéndi te in ómnibus, & vires te ſuper ómnia diligéndi ; Per.

Si elles sont plusieurs.

Postcommunion.

DEus, qui Virgínibus castè vivéntibus, & Martýribus fórtiter moriéndo Agnum qui tribuísti; intercedéntibus beátis N. & N. nobis tribue ejúsdem Agni carnem & sánguinem tam dignè súmere in terris, ut ejus aspéctu perpétuo satiémur in cœlis; Per Dóminum.

POUR UNE SAINTE Vierge non Martyre.

Introïte.

GAudens gaudébo in Dómino, quia índuit me vestiméntis salútis, & induménto justítiæ circúndedit me, quasi sponsam ornátam monílibus suis. *Ps.* Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi. ℣. Glória Patri. Gaudens.

Oraison.

DEus, qui nos beátæ N. Vírginis tuæ ánnuâ festivitáte lætíficas; concéde propítius, ut ejus adjuvémur méritis, cujus castitátis instrúimur exémplis; Per.

Autre Oraison.

DEus, qui habitáculum tuum in corde pudíco constituísti; concéde, ut, qui fidélis sponsæ tuæ N. puritátem húmili venerámur obséquio, piæ devotiónis sequámur exémplo; Per.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios.

1. *Cor.* 7. 25.

FRatres; De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tanquam misericórdiam consecútus à Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est, ut qui habent uxóres, tanquam non habéntes sint: & qui flent, tanquam non flentes; & qui gaudent, tanquam non gaudéntes; & qui emunt, tanquam non possidéntes; & qui utúntur hoc

placeat Deo. Qui autem cum uxóre eſt ſollícitus eſt quæ ſunt mundi, quómodo pláceat uxóri, & divíſus eſt. Et múlier innúpta, & virgo cógitat quæ Dómini ſunt, ut ſit ſancta córpore & ſpíritu.

Graduel. Sponſábo te mihi in ſempitérnum in juſtitia & judício, & in miſeratiónibus. ℣. Et ſponſábo te mihi in fide; & ſcies quia ego Dóminus.

Allelúia, allelúia. ℣. Audi fília, & vide & inclína aurem tuam, quia concupívit rex ſpéciem tuam. Allelúia.

L'Evangile de la Meſſe précédente.

Offertoire. Adducéntur Regi vírgines, afferén-

[redacted]

SEXTE.

...itule. 1. Isaïe. 61.

... Mulor vos Dei ... æmulatióne ; des... ...i enim vos uni viro ...nem castam exhi... Christo.

... br. Adducéntur re... ...rgines * Post eam : ...ucéntur. ℣. Próxi... ...jus afferéntur tibi. ...it eam : ℣. Glória. ...ucéntur.

... Afferéntur in lætitia ...ultatióne, ℟. Addu...tur in templum re...

NONE.

...pitule. Zacharie. 9.

Uid bonum Dómini est, & quid pul...... ejus, nisi frumén... electórum, & vi... gérminans vírgines? ... br. Retríbuet mihi ...minus * Secúndùm ...tiam meam. Retrí... ℣. Et secúndùm puritátem mánuum me...rum. * Secúndùm. ℣. Glória. Retríbuet.

℣. Deus meus, impollúta via ejus ; ℟. Protéctor est ómnium sperántium in se.

AUX II. VESPRES.

Capitule. 1. Cor. 7.

Unusquísque próprium donum habet ex Deo ; dico non nuptis, bonum est illis, si sic permáneant.

Aux Fêtes Triples.

℟. Venit, lxxviij.

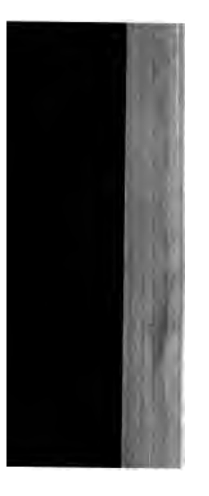
Hymne, Vos ô vírginei, *ou* Festis læta sonent, lxxv.

℣. Deus, quid mihi est in cœlo ? ℟. Et à te quid vólui super terram.

A Magníficat, Antienne. 5. f. Venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit se : beáti qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti sunt.

...MMUN D'UNE SAINTE FEMME OU VEUVE.

...'Est-là la Femme forte que Salomon avoit tant de peine à trouver & qu'il disoit être si ... Elle s'est sanctifiée par la soumission à son ...ri, par l'éducation de ses enfans, par le soin ...es domestiques, par la pratique des devoirs plus ordinaires, & par un attachement sincère ... Commandemens de Dieu, qui sont particuliè...

Aux Fêtes des S…

Celles qui le sont peuve… devoirs & les vertus de l… déles se souviendront qu'… Dieu & dont J. C. est l'E… péce de viduité continuel… sur la terre ; & doit par c… plaisirs, s'éloigner du mon… chercher la retraite, prat… la Pénitence.

Aux Fêtes des Sain…

Considérons que ces Sai… S. Paul, que J. C. leur … de faire éclater son ext… veut pas que personne pé… soïons tous sauvés ; & qu… par une sincére conversion… nitence proportionnée. … cette pensée pour nous fa… ment au péché ? au regre… tard à aimer Dieu, joig…

[redacted]

..s mundo in altíssi-
Dei ; sic mulieris
... spécies in orna-
..um domûs ejus.
Ant. 5. a. Fáciat
..minus hanc mulíe-
, sicut Rachel &
.. quæ ædificavérunt
..um Israël.
Ant. 1. *irr.* Sit exém-
.. virtútis, & hábeat
..re nomen.
Ant. 7. C. Funda-
..a ætérna supra pe-
.. sólidam, & man-
.. Dei in corde mu-
.. sanctæ.
..pitule Prov. 31.
Ulíerem fortem
quis invéniet ?
..ul & de últimis fi-
..s prétium ejus ; con-
.. in ea cor viri sui, &
..iis non indigébit.
..ux Fêtes Doubles.
.. Fortitúdo & decor
..améntum ejus, * Ri-
..it † In die novíssimo.
Múlier colens Deum,
..as Dóminus apéruit
.. * Ridébit. ℣. Gló-
.. † In die novíssimo.
Hymne.
DESTE, sanctæ
Cónjuges,
illa fortis fémina,
náta quæ virtútibus,
iúmphat inter cælites.
NON *illa luxu vés-*
tium,

Non crine torto splén-
duit ;
Cultu nitens sed símplice,
Puris placébat móribus.
SE sub serénis vúltibus
Austéra virtus ócculit ;
Timet vidéri, ne suum,
Dum prodit, amíttat
decus.
PASCENDA cœlésti
cibo,
Sacris studébat Lítteris,
Templo frequens, sed
sédula
Redíbat ad curam do-
mûs.
ÆTERNE tu Verbi
Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.
℣. Anima mea exul-
tábit in Dómino. ℟. Et
delectábitur super salu-
tári suo.
A Magníficat, *An-*
tienne. 6. f. Pars bona,
múlier bona, in parte ti-
méntium Deum, dábitur
viro suo pro factis bonis.
A MATINES.
Invit. Deum in quo
sanctæ mulieres spera-
vérunt, * Veníte, ado-
rémus.
Hymne.
ARDET Deo quæ
Fémina,
Latére frustra cógitat ;

Quot indigéntes súblevat,
Tot próditur præcónibus,
PRODESSE quærit ómnibus;
Curis honéstis ánxia;
Patróna, custos vírginum
Secúnda mater órphanis.
PANNIS laténtem vílibus
Christum fovébat hóspitem;
Quas dura subtráxit sibi,
Opes refúndit pródiga.
PACEM domi, pacem foris,
Alto colit siléntio;
Lites amat compónere
Ut una mens sit ómnibus.
ÆTERNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória. Amen.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 3. c. Grátia super grátiam, múlier sancta & pudoráta.

Ant. 5. a. Mulíeris bonæ beátus vir; númerus enim annórum illíus duplex.

Ant. 8. c. Múlier sensáta & tácita, non est immutátio erudítæ ánimæ.

℣. Me
mei in
semper.
adjútor m
ptor meus.

1. ℞.
apéruit in
mas suas
páuperem
plena opé
eleëmósyn
bat. * Et

2. ℞. L
in lingua
derávit s
suæ, &
non com
decet mu
téntes pie
ra bona. *

3. ℞. Ir
tórium su
térnens se
mábat a
℣. Jejúni
tiónibus
ac die. *
℣. Glóri
nens se.

AU II. N

Ant. 6
lanam &
operáta e
nuum suá

Ant. 4.
est quasi n
de longè
suum.

Ant. 2.
surréxit,

[redacted]

icis suis.
nbulábam in
cordis mei.
domûs meæ.
c confitebá-
, & * Lo-
: illo ómni-
expectábant
em Israël.
sapientiâ, &
itatióni maf-
imum ínse-
iebátur.
nsiderans in
m conversa-
Non fuit ex-
apillatúra,
dátio auri.
t fortitúdine
s, & robo-
hium suum.

opéribus bo-
ium habens,
vit; * Omne
n subsecúta
dent eam in
ejus * Om-
loria Patri.

OCTURNE.
a. Conside-
n, & emit
fructu má-
um plantávit

. Gustávit &
ona est nego-

F. Manum

suam misit ad fórtia, & digiti ejus apprehendérunt fusum.

℣. Uxor tua sicut vitis abúndans, ℟. In latéribus domûs tuæ.

7. ℟. Surrexérunt fílii ejus, & beatíssimam prædicavérunt, * Vir ejus & laudávit eam. ℣. Múlier glória viri est: non enim vir ex muliere, sed múlier ex viro. * Vir.

8. ℟. Benedícta es à Dómino filia; * Scit enim omnis pópulus mulierem te esse virtútis. ℣. O múlier magna est fides tua! * Scit enim.

9. ℟. Nunc ergo ora pro nobis; * Quóniam múlier sancta es, & timens Deum. ℣. Fides tua te salvam fecit. * Quóniam. ℣. Glória Patri. * Quóniam.

A LAUDES.

℣. Glorificábo nomen tuum in ætérnum, ℟. Quia misericórdia tua magna est super me.

1. *Ant.* 8. g.

Fallax grátia & vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

2. *Ant.* 1. a. Surget in judício cum generatióne ista, & condemnábit eam.

3. *Ant.* 2. d. Pudíca est, pacífica, modésta, plena misericórdiâ & frúctibus bonis.

4. *Ant.* 4. e. Nunquam lætáta est ancílla tua, nisi in te, Dómine Deus.

5. *Ant.* 3. A. Sperávit in Deo, & perréxit in præcéptis illius.

Capitule. 1. *Thimoth.* 2.

MUlieres in hábitu ornáto, cum verecúndia & sobrietáte ornántes se, & non in tortis crínibus, aut auro aut margarítis vel veste pretiósâ.

Hymne.

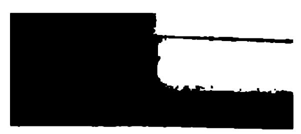
O JAM beáta, quæ suo
Tandem solúta córpore,
Vinclis perenniόribus
Uni Deo conjúngitur.

PER quos gradus cœlum petit,
Hâc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo
Et vos solútæ cónjuges.

INSÍGNIS & nos Féminæ
Sequi decet vestígia,
Magnum vel ipsis quæ fuit
Virtútis exémplum viris.

QUEIS arsit illa, fac, Deus,
Flagrémus & nos ígnibus:
Eóque, quo te vis coli

Amóre
col
ÆTI
Pa
Ætérne
Et par
Tibi, I
Am
℣. D
℟. Et o
A B
tienne.
minum
& mun
taberna
A T
Capi
SUpe
in di
dam de
prophet
prodigi
in terra
℟. *br*
tua * A
est. Mis
complác
tua. *
℣. Glóri
℣. Ad
post te,
suscépit
A LA
℟. H
2. ℟. B
La S
Propre
A l'E
Ant.
2. *An*

S S E,
'.
am in in-
rdis mei,
ıs meæ ?
ım ante
m injúſ-
córdiam
cantábo
℣. Gló-
ıam.
,
da fidé-
ıs miſe-
& beátæ
méritis,
a deſpí-
œléſtia ;
noſtrum.
artyre.

s grátiâ
irmitáte
re nobis;
átæ N.
imphum
ıt quæ à
ceret, à
ndi grá-
tíneat ;
oſtrum.
verbió-
t. 10.
fortem
iet ! pro-
s finibus
nfidit in
t ſpóliis
Reddet
on ma-

lum, ómnibus diébus vitæ ſuæ. Quæsívit lanam & linum, & operáta eſt consílio mánuum ſuárum. Facta eſt quaſi navis inſtitóris, de longè portans panem ſuum. Et de nocte ſurréxit, deditque prædam doméſticis ſuis, & cibária ancíllis ſuis. Conſiderávit agrum, & emit eum : de fructu mánuum ſuárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos ſuos, & roborávit bráchium ſuum. Guſtávit, & vidit quia bona eſt negotiátio ejus : non extinguétur in nocte lucérna ejus. Manum ſuam miſit ad fórtia, & dígiti ejus apprehendérunt fuſum. Manum ſuam apéruit ínopi, & palmas ſuas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui ſuæ à frigóribus nivis : omnes enim doméſtici ejus veſtíti ſunt duplícibus. Stragulátam veſtem fecit ſibi : byſſus & púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando ſedébit cum ſenatóribus terræ. Síndonem fecit, & véndidit, & cíngulum trádidit Chananæo. Fortitúdo & decor induméntum ejus.

& ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domûs suæ, & panem otiósa non comédit. Surrexérunt filii ejus, & beatíssimam prædicavérunt: vir ejus, & laudávit eam. Multæ filiæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum; & laudent eam in portis ópera ejus.

Graduel. Quàm dúlcia faucibus meis elóquia tua super mel ori meo! ℣. A mandátis tuis intelléxi, proptéreà odívi omnem viam iniquitátis.

Allelúia, allelúia. ℣. Tu scis, Dómine, quia non est lætáta an-
ua, nisi in te, Deus
am. Allelúia.
ntia sancti Evan-
secúndùm Mat-
thæum.

Chap. 13. 44.

illo tempore; Dixit Je iscípulis
is par hanc:

Símile est regn
lórum thesauro
dito in agro, q
invénit homo,
dit, & præ gáu
vadit, & vendit
sa quæ habet,
agrum illum. It
mile est regnur
rum hómini neg
quærénti bonas
tas: invéntâ au
pretiósâ margar
& véndidit óm
hábuit, & em
Iterum símile es
cœlórum sagén
in mare, & ex
nere píscium co
ti: quam, cùm
esset, educénte
cùs littus sedén
gérunt bonos in
malos autem fo
runt. Sic erit in
matióne séculi.
Angeli, & se
malos de méd
rum, & mitte
camínum ignis
fletus & stridor
Intellexístis hæ
Dicunt ei: E
illis: Ideò om
doctus in reg
rum, símilis e
patri-famílias
fert de thesáur
& vétera.

Offertoire. H

:édébat de tem-
ɔniis & obsécra-
sérviens nocte

Secrete.

s, qui timóris
amóris tui pon-
nandáta tua in
ulíeris sanctæN.
daménta ætérna
etram sólidam
; præsta quæsu-
ad hoc sacrifi-
:lebrándum, &
ávidi, & ad cus-
a mandáta tua
semper accedá-
Per Dóminum.
une Martyre.

Secrete.

nínicam passió-
m hoc sancto sa-
recoléntibus da
Deus, beátæ
s N. virtútem
, quæ vivéndi
:átem, metúm-
riéndi charitáte
, spe certâ, fide
tâ contémpsit;
idem.

union. Gustávit
quia bona est ne-
ejus, non extin-
n nocte lucérna

tcommunion.

s, qui non otió-
in foro, sed la-
s in vinea remú-
neras; da nos cœléstí
pane nutrítos bonis opé-
ribus abundáre; ut cum
beáta N. quæ panem
otiósa non comédit, pro-
míssam operáriis mercé-
dem in fine recipiámus;
Per Dóminum nostrum.

Si c'est une Martyre.

Postcommunion.

DEus, qui dedísti
victóriam in ma-
nu féminæ; da infirmi-
táti nostræ cœléstis cibi
virtúte robur; ut préci-
bus & exémplo beátæ
Mártyris N. carni, mun-
do, diábolo fortes in fide
resistámus; Per.

A SEXTE.

Capitule. Tobie. 10.

MOnébant fíliam
suam honoráre so-
ceros, dilígere marítum,
régere famíliam, guber-
náre domum, & seípsam
irreprehensíbilem exhi-
bére.

℟. *bref.* Custódiam
vias meas, * Ut non de-
línquam in lingua mea.
Custódiam. ℣. Notum
fac mihi, Dómine, fi-
nem meum. * Ut non
delínquam. ℣. Glória.
Custódiam.

℣. Ad ómnia mandá-
ta tua dirigébar, ℟. Om-
nem viam iníquam ódio
hábui.

A NONE.

Capitule. Ecli. 40.

FIlii & ædificátio civitátis confirmábit nomen & super hæc múlier immaculáta computábitur.

℟. *bref.* Exultábo, Dómine, * In misericórdia tua. Exultábo. ℣. Quóniam respexísti humilitatem meam. * In misericórdia tua. ℣. Glória. Exultábo.

℣. Ego in Dómino sperávi, ℟. Exultábo & lætábor.

AUX II. VESPRES.

Capitule. I. Pierre. 3.

MUlieres súbditæ sint viris suis, ut

& si
verbo
conver
bo luc
Ant
℟. N
Hymn
me aux
℣. An
no viv
meum
A N
tienne.
mini c
ideò e
ætérnu
L'Office
l'Egl
le Pr
tobre

※※※※※※※※※※:※※※※※※※※

COMM

D'UN OU DE PLUSIEU

SOLEMN

LA principale Fête du premi
que Paroisse est d'obligati
Fidéles qui sont dans l'étendue
auront donc soin de s'assemble
avec beaucoup de piété ; ils y a
Divin, & ils s'appliqueront aux
vres par lesquelles on sanctifie
reront avec grand soin les abu
naires en ces sortes de jours,
souvent le tumulte & les imm

s ; comme les jeux, les danses, la crapule
e dissolution; desordres criants, contre les-
on s'est toûjours elevé, & qu'on doit s'efforcer
ir par tout où ils sont en usage. il sembleroit
isiveté, la vanité, les divertissemens les plus
eux, l'yvrognerie & les amusemens les plus
ts seroient essentiels, & feroient partie
célébration des plus grandes Fêtes. Quelle
nce donc entre les Fêtes des Païens & celles
glise de Jesus-Christ ? Il est aussi de la pieté
déles de faire une fête particuliere du Saint
s portent le Nom ; ils en étudieront la vie &
mples, pour s'y conformer ; & renouvelle-
n ce jour les promesses de leur baptême.

---

se prend du Commun, selon la qualité du
, excepté la Messe qui se dit comme ci-après,
il n'y en a point de propre : & quand il y a
*sse propre, on prend seulement l'*Allelúia, *le*
, & la Prose ci-après.

A LA MESSE,

Intreïte.
i adjutóres sumus; Dei agricultúra es- Dei ædificátio estis lùm gratiam. *Ps.* ite, justi, in Dó-, * rectos decet dátio. ℣. Glória Dei.

Oraison.
téctor noster ás-e, Deus, & in-énte beáto * N. quem apud te Patrónum nostrum instituísti, omnipoténtem & liberálem déxteram super nos dignéris semper exténdere. Per Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses. *Chap.* I.

FRatres : Non cessámus pro vobis orántes, & postulántes ut impleámini agnitióne vo-

c'est une Sainte, on dit : Beátâ N. quam....
iam nostram.
sont plusieurs, on dit : Intercedéntibus Beá-
N. quos... Patronos nostros.

luntátis Dei, in omni sapiéntia & intelléctu spiritáli: ut ambulétis dignè Deo per ómnia placéntes, in omni ópere bono fructificántes, & crescéntes in sciéntia Dei: in omni virtúte confortáti secúndùm poténtiam claritátis ejus, in omni patiéntia & longanimitáte cum gáudio, grátias agéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine; qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, & tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum.

Graduel. Non cesso grátias ágere pro vobis, memóriam vestri fáciens in oratiónibus meis. ℣. Ut sciátis quæ sit spes vocatiónis Dei, & quæ divítiæ glóriæ hereditátis ejus in sanctis.

Allelúia, allelúia. ℣. Adjutóres sumus gáudii vestri; nam fide statis.

DEo
Qu
Patrónos
TANT
Quorum
Quid fid
IN on
Christiá
Offerunt
HOS
min
Patrónis
Qui serv
IN cœl
Via rect
Et incéd
Nos a
can
Et à ma
Cùm er
NON
Decet r
Virtúte
Quid
rita
Quidqu
Amáre
* O f
lim
Quem
Ad firm
** D
In supé
Idem f
An

* *Si c'est une Sainte, on dit :* C
S'ils sont plusieurs, on dit : (
** Date vos.

ntia sancti Evan- secúndùm Lu- im. *Chap.* 11.
illo témpore : Ait us ad discípulos Quis vestrûm ha- amícum, & ibit um médiâ nocte, et illi : Amíce, oda mihi tres pa- quóniam amícus venit de via ad t non habeo quod ı ante illum ; & intùs respóndens, ; Noli mihi mo- esse, jam óstium m est ; & púeri ıecum sunt in cu- non possum súr- t dare tibi. Et si rseveráverit púl- dico vobis, etsi abit illi surgens, d amícus ejus sit, r improbitátem ta- jus surget, & da- bit illi quotquot habet necessários.

Offertoire. Sacríficent sacrifícium laudis, & annúntient ópera ejus in exultatióne : vidébunt recti & lætabúntur.

Secrete.

OFferéntes tibi, Dómine, hóstiam salutárem in honórem beáti * N. quem plebi tuæ patrónum concédere dignátus es, contínuis nos résove subsídiis. Per.

Communion. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, quam abscondísti timéntibus te !

Postcommunion.

INtercedénte ** beáto N. quem patrónum recólimus, misericórdiam tuam, Deus, multíplica super nos, quos córpore & sánguine Christi refícere dignátus es. Per.

c'est une Sainte, Beatæ N. quam... Patronam.
lusieurs, Beatorum N. N. quos... Patronos.
Si c'est une Sainte, on dit : Beatâ N. quam nam.
sont plusieurs, intercedéntibus Beatis N. N. 'atronos.

LE PETIT OFF
DE LA SAINTE V

A MATINES.

℣. Ave María, grátiâ plena; Dóminus tecum.
℞. Benedícta tu in muliéribus & benedíctus fructus ventris tui.

On dit ce ℣. avant toutes les Heures.

℣. Dómine, lábia.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus.

Hymne.

O Quam glorificâ
luce corúscas,
Stirpis Davídicæ régia
proles,
Sublímis résidens virgo
María,
Suprà Cœlígenas æthe-
ris omnes.
Tu cum virgíneo ma-
ter honóre,
Cœlórum Dómino péc-
toris aulam
Sacris viscéribus casta
dedísti:
Humános Deus hinc
índuit artus.
Quem cunctus véne-
rans Orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléc-
titur omne,
A quo, te précibus sub-
veniénte,
Ætérni pétimus gáudia
regni.

Divin
dare
In terris
Patri
Cujus Vir
ria N
Quo fecú
ria F
A

Le Lun
on dit le j
Mardi &
on dit le
di & le S
le troisiém

AU I. N

Ant. 5.
chra es.

Psea

CŒli
riam
ópera má
núntiat fu
Dies di
bum, *
índicat sc
Non si
neque ser
rum non
ces eórun
In omne
sonus eór
orbis ter
rum.
In sole
culum su

iam sponsus procé-
de thálamo suo.
ultávit ut gigas ad
ndam viam ; * à
10 cœlo egréssio ejus.
occúrsus ejus usque
immum ejus ; * nec
ii se abscóndat à ca-
ejus.
x Dómini immacu-
, convértens áni-
: * testimónium
ini fidéle , sapién-
præstans párvulis.
stítiæ Dómini rec-
ætificántes corda ; *
éptum Dómini lú-
m , illúminans ócu-

imor Dómini sanc-
pérmanens in sécu-
séculi : * judícia
nini vera , justificá-
semetípsa.
esiderabília super
m & lápidem pre-
im multùm , * &
ióra super mel &
m.
enim servus tuus
idit ea ; * in cústo-
dis illis retribútio
a.
lícta quis int…git ?
ccúltis meis munda
* & ab aliénis par-
rvo tuo.
mei non fúerint do-
iti , tunc immaculá-
ro , * & emundá-
bor à delícto máximo.
Et erunt ut complá-
ceant elóquia oris mei ; *
& meditatio cordis mei
in conspéctu tuo semper.
Dómine , adjútor
meus , * & redémptor
meus.

Pseaume 44.

ERuctávit cor meum
verbum bonum : *
dico ego ópera mea
Regi.
Lingua mea cálamus
scribæ * velóciter scri-
béntis.
Speciósus formâ præ
filiis hóminum , diffúsa
est grátia in lábiis tuis : *
proptéreà benedíxit te
Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo
super femur tuum , *
potentíssime.
Spécie tuâ , & pul-
chritúdine tuâ , * intén‑
de , prósperè procéde ,
Et regna propter veri-
tátem , & mansuetúdi-
nem , & justitiam : * &
dedúcet te mirabíliter
déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ ,
pópuli sub te cadent , *
in corda inimicórum
Regis.
Sedes tua , Deus , in
séculum séculi : * virga
directiónis , virga regni
tui.

Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem : * proptéreà unxit te Deus Deus tuus óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestitu deauráto, * circúndata varietáte.

Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam : * & obliviscere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupiscet Rex decórem tuum : * quoniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intùs, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætitia & exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribu[s] sunt tibi filii : tues eos princ[ipes] omnem terran[...]

Mémores [...] minis tui : * generatióne, [...] tiónem.

Proptéreà p[...] fitebúntur tib[i] [...] num, * & i[...] séculi.

Pseaum[e]

Deus no[ster] [refu]gium, [...] adjútor in tr[...] bus, quæ [...] nos nimis.

Proptéreà [...] bimus dum [...] terra : * & tr[...] montes in co[...]

Sonuérunt [...] tæ sunt aqu[...] conturbáti s[...] in fortitúdin[e] [...]

Flúminis [...] tíficat civitá[...] sanctificávit [...] lum suum A[...]

Deus in [...] non commo[...] adjuvábit [...] ma[...] dilúcu[lo]

Conturbá[...] tes, & in[...] regna : * d[...] suam, mota [...]

Dóminus [...] nobíscum ; [...] noster Deus [...]

, & vidéte
'ómini , quæ
rodigia super
' áuferens bella
finem terræ.
cónteret , &
t arma : * &
ıbúret igni.
, & vidéte quó-
ı sum Deus : *
in Géntibus ,
oor in terra.
us virtútum
; * suscéptor
eus Jacob.
Quàm pulchra
ı mea , quàm
s! óculi tui co-
n , absque eo
ínsecùs latet.
ltum tuum de-
tur, ℟. Omnes
cbis.
ıoster.
nédictions com-
le Pseautier.
, *Eccli.* 24.
ıítio , & ante
la creáta sum ,
ad futúrum sé-
on desinam , &
.tióne sancta co-
ı ministrávi. Et
on firmáta sum ,
táte sanctificáta
requiévi , & in
n potéstas mea.
:ávi in pópulo
:áto , & in parte
heréditas illius,
& in plenitúdine sanctórum
deténtio mea.

℟. Benedicta es tu filia,
à Dómino Deo excélso. * Præ ómnibus
muliéribus super terram.
℣. Benedícta tu in muliéribus,
invenísti enim grátiam apud Deum.
* Præ ómnibus.

Leçon ij. Isaïe 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz , dicens :
Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in
profúndum inférni , sive in excélsum suprà.
Et dixit Achaz : Non petam , & non tentábo
Dóminum. Et dixit : Audíte ergo domus David :
Nunquid parum vobis est , moléstos esse
homínibus , quia molésti estis & Deo meo ?
Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum :
Ecce virgo concípiet , & páriet filium , &
vocábitur nomen ejus Emmánuël.

℟. Natiónes ad te vénient : nomen magnum
invocábunt in te ; maledícti erunt qui
contémpserint te , & * Condemnáti erunt
omnes qui blasphemáverint te. ℣. Beáta quæ
credidísti , quóniam perficiéntur ea, quæ

dicta sunt tibi à Dómino. * Condemnáti.

Leçon iij. Ezechiel. 44.

CONvértit me Angelus ad viam portæ sanctuárii exterióris, quæ respiciébat ad Oriéntem : & erat clausa. Et dixit Dóminus ad me : Porta hæc clausa erit, non aperiétur, & vir non transibit per eam : quóniam Dóminus Deus Isráël ingréssus est per eam, eritque clausa príncipi. Princeps ipse sedébit in ea, ut cómedat panem coram Dómino.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes ; * Quia fecit mihi magna qui potens est ; & sanctum nomen ejus. ℣. Magnificáte Dóminum mecum, & exaltémus nomen ejus in idípsum.*Quia. ℣. Glória. * Quia.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 6. f. Invéni.

Pseaume 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis : * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquiló-

nis, civitas R
gni.

Deus in dóm
cognoscétur, *
scipiet eam.

Quóniam ec
terræ congregá
convenérunt in

Ipsi vidéntes
miráti sunt, c
sunt, commót
tremor apprehé
ibi dolóres ut p
tis,

In spíritu veh
cónteres naves

Sicut audivi
vídimus in civ
mini virtútum
táte Dei nostri
fundávit eam
num.

Suscépimus
sericórdiam t
médio templi

Secúndùm
tuum Deus,
tua in fines te
titiâ plena e
tua.

Lætétur m
& exúltent fili
propter judíci
mine.

Circúndate
compleɛtímin
narráte in túr

Pónite cor
virtúte ejus
búite dom

n progénie

hic eſt
is noſter in
e in ſéculum
ſe reget nos

ne 84.
iſti, Dómi-
am tuam, *
captivitátem

iniquitátem
, * operuíſti
áta eorum.
omnem
, * avertíſti
iatiónis tuæ.
eos, Deus
ſter, * &
tuam à no-

in ætérnum
bis * aut ex
tuam à ge-
1 generatió-

u convérſus
nos, * &
tábitur in te.
iobis, Dó-
iſericórdiam
alutáre tuum

uid loquátur
nus Deus, *
uétur pacem
iam.
nctos ſuos, *

& in eos qui convertúntur ad cor.

Verúntamen prope timéntes eum ſalutáre ipsius; * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi; * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt; * & juſtítia de cœlo proſpéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem, * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambulábit, * & ponet in via greſſus ſuos.

Pſeaume 86.

FUndaménta ejus in móntibus ſanctis: * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Nunquid Sion dicet: Homo, & homo natus eſt in ea: * & ipſe fundávit eam Altiſſimus?

eum, nec dimittam.

℣. Jurávit Dóminus David veritátem: ℟. De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam.

Leçon j. Luc 1.

Miſſus eſt Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem deſponſátam viro, cui nomen erat Joſeph, de domo David, & nomen Vírginis, María. Et ingréſſus Angelus ad eam dixit: Ave grátiâ plena: Dóminus tecum: Benedicta tu in muliéribus.

℟. Laudáte Dóminum, qui in me ancilla

Et ecce Elí-
náta tua, &
pit filium in
ua : quia non
ssíbile apud
ıne verbum.
n María : Ec-
Dómini, fiat
dùm verbum

ícta tu à Deo
i tabernáculo
Quóniam in
quæ audíerit
m, magnifi-
per te Deus
Et ait Ange-
ímeas María.
ı. ℣. Glória.
n.

OCTURNE.
C. Quasi ce-

me 95.

Dómino cán-
novum, *
mino, omnis

Dómino, &
ıómini ejus,*
de die in
.re ejus.
te inter Gen-
ı ejus, * in
ópulis mira-

ı magnus Dó-
audábilis ni-
·íbilis est su-
leos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus, * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem, * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus, * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur ; * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus ; * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit ; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * &

pópulos in veritáte sua.

Pseaume 96.

DOminus regnávit, exúltet terra : * lætentur ínsulæ multæ.

Nubes & caligo in circúitu ejus, * justitia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ, * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à facie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justitiam ejus, * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant scuptília, * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audivit, & lætáta est Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram, * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dómi-

num, odite
custódit Dó
mas sanctón
de manu pe
berábit eos.
Lux orta
& rectis cor
Lætámini
mino, * &
memóriæ [
nis ejus.

Pseaum

CAntáte
ticum r
mirabília f
Salvávit
ejus : *
sanctum ej
Notum te
salutáre suu
spéctu Gér
vit justitiar
Recordá
ricórdiæ su
tis suæ dón
Vidérunt
mini terræ
Dei nostri.
Jubiláte
terra : *
exultáte, &
Psállite
cíthara, *
voce psalm
In tubis
voce tubæ
biláte in c
gis Dómin
Moveátu
plenitúdo

[redacted]

...um, & qui hábi-
... eo.
...mina plaudent ma-
... mul montes exul-
... à conspéctu Dó-
... * quoniam venit
...re terram.
...cábit orbem ter-
... in justitia, * &
...os in æquitáte.
... Quasi cedrus
...ta sum in Líbano;
...asi cypréssus in
... Sion.
Homo natus est in
... Et ipse fundávit
Altíssimus.
...on j. *Apoc. 12.*
...num magnum ap-
...ruit in cœlo : Mú-
...amícta Sole, &
... sub pédibus ejus,
... cápite ejus coróna
...rum duódecim : &
...ero habens, cla-
...at partúriens, &
...abátur ut páriat.
...raco stetit ante mu-
...m, quæ erat pari-
... ut cùm peperísset,
...m ejus devoráret.
...péperit filium mas-
...m, qui rectúrus
omnes Gentes : &
...us est filius ejus ad
...m, & ad thronum
, & múlier fugit in
...údinem ubi habébat
...m parátum à Deo.
... *In Deo honorábi-*
tur, & in plenitúdine
sancta admirábitur, * Et
in multitúdine electó-
rum habébit laudem.
℣. In útero habébit, &
páriet Fílium, & vocá-
bunt nomen ejus Em-
mánuël : quod est inter-
pretátum, Nobíscum
Deus. * Et.

Leçon ij. v. 9.

PRojéctus est draco
ille magnus, ser-
pens antíquus in terram,
& ángeli ejus cum illo
missi sunt. Et postquàm
vidit draco quòd projéc-
tus esset in terram, per-
secútus est muliérem,
quæ péperit másculum :
& datæ sunt muliéri alæ
duæ áquilæ magnæ, ut
voláret in desértum in
locum suum, ubi álitur
per tempus & témpora.
℞. Decóra facta es
nimis, & profecísti in
regnum : & * Egréssum
est nomen tuum in
Gentes propter spéciem
tuam, quia perfécta eras
in decóre meo. ℣. Ave
grátiâ plena, Dóminus
tecum. * Egréssum est.

Leçon iij. v. 15.

MIsit serpens ex ore
suo post mulierem
aquam tanquam flumen,
ut eam fáceret trahi à
flúmine. Et adjúvit ter-

ra mulierem, & apéruit terra os suum, & absórbuit flumen, quod misit draco de ore suo. Et irátus est draco in mulierem: & abiit facere prælium cum réliquis de sémine ejus, qui custódiunt mandáta Dei, & habent testimónium Jesu Christi.

℟. Benedíctus Dóminus, qui creávit cœlum & terram; * Quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus Deus Israël. * Quia. ℣. Glória. * Quia.

A LAUDES.

℣. *Sacerdotal.* Confitébor tibi in pópulis, Dómine; ℟. Quia magna est super cœlos misericórdia tua.

Deus in adjutórium.

Ant. 1. a Diléctus.

Pseaume 62.

DEus; Deus meus; * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea: * quàm multipliciter tibi caro mea!

In terra desérta, & ínvia, & inaquósa, sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam
misericórdi
vitas: * lab
dábunt te.

Sic bene
vita mea,
ne tuo le
meas.

Sicut ádi
dine repl
mea, * &
tiónis laud

Si mem
per stratu
in matutí
in te,

Quia f
meus, * &
to alárum
tábo.

Adhæsit
post te;
déxtera tu

Ipsi verò
siérunt áni
introíbunt
terræ, tra
nus gládii
pium erun

Rex ve
Deo, lau
nes qui ju
quia obst
loquéntiu

Psea

DOmi
decó
est; * ir
minus fo
præcinx

ıim firmávit or-
erræ , * qui non
ovébitur.
ita sedes tua ex
* à século tu es.
ravérunt flúmina ,
ne , * elevavérunt
ıa vocem suam.
vavérunt flúmina
s suos , * à vóci-
juárum multárum.
biles elatiónes ma-
* mirábilis in altis
inus.
timónia tua credi-
facta sunt nimis : *
m tuam decet san-
do , Dómine , in
túdinem diérum.

Pseaume 99.

bilate Deo omnis
ra : * servíte Dó-
in lætitia.
roite in conspéctu
* in exultatióne.
itóte quóniam Dó-
s ipse est Deus : ip-
cit nos , & non ipsi
* pópulus ejus &
páscuæ ejus.
troíte portas ejus in
essióne , átria ejus in
nis,*confitémini illi.
audáte nomen ejus ;
niam suávis est Dó-
us , * in ætérnum
ericórdia ejus , &
ue in generatiónem
generatiónem véritas
s.

Cantique. Judith 13.

APeríte portas, quóniam nobíscum est Deus, * qui fecit virtútem in Israel.

Laudáte Dóminum Deum nostrum,*qui non deséruit sperántes in se :

Et in me ancílla sua adimplévit misericórdiam suam, * quam promísit dómui Israel :

Et interfécit in manu mea * hostem pópuli sui.

Confitémini illi omnes, quóniam bonus , * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Pseaume 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus ; * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério , & cíthara.

Laudáte eum in tympano , & choro : * laudáte eum in chordis , & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus ; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Diléctus meus mihi & ego illi, qui páscitur inter lília.

Capitule. Prov. 8.

DOminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret à princípio. Ab ætérno ordináta sum, & ex antíquis ántequàm terra fíeret.

Hymne.

O GLORIOSA Vírginum
Regína, cœlo célsior,
Quanto, María, fœnore,
Reddis quod Heva pérdidit.

CUNCTIS Deum, Virgo, paris
Desiderátum Géntibus:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ pláudite.

MARIA mater grátiæ
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege
Et horâ mortis súscipe.

QUI natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre cumque Spíritu
In sempitérna sécula. Amen.

℣. Elégit e[...]
nus, ℟. In[...]
nem sibi.

A Benedíct[...]
tienne. 6. f. [...]
Dóminus qui[...]
in vúlnera cà[...]
cipis inimicó[...]
trórum.

L'Oraison [...]
la Messe Votive
te Vierge, cxx[...]

A PRI[...]

Hymn[...]

MEMEN[...]
Deo [...]
Quòd matre [...]
gine
Nostri misére[...]
diti
Mundi redémp[...]
ris.

ET nos, [...]
parens,
Vultu benig[...]
ce;
Placábilem tu[...]
Fac esse nobis[...]

QUI natus [...]
gine,
Jesu, tibi si[...]
Cum Patre cu[...]
ritu
In sempitérna[...]
Amen.

Ant. 7. C[...]
céntur.

Pseaume

DEus judi[...]
regi da,

ı filio regis.
e pópulum
ustítia, * &
uos in judício.
unt montes pa-
o, * & colles

it páuperes pó-
lvos fáciet fi-
um : * & hu-
lumniatórem.
nanébit cum
nte lunam, *
ióne & gene-

et sicut plú-
us : * & sicut
tillántia super

ı *Pseaume 71.*
r in diébus
justítia, &
ı pacis : *
rátur luna.
nábitur à ma-
mare, * & à
que ad términ-
rrárum.
lo prócident
* & inimíci
lingent.
arsis, & in-
a ófferent ; *
um, & Saba
cent :
bunt eum om-
erræ : * om-
sérvient ei :
rábit páupe-
nte, * & páu-

perem, cui non erat ad-
jútor.

I I. *Division du Ps. 71.*

PArcet páuperi & ino-
pi : * & ánimas páu-
perum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte
rédimet ánimas eórum : *
& honorábile nomen eó-
rum coram illo.

Et vivet, & dábitur
ei de auro Arábiæ, &
adorábunt de ipso sem-
per : * totâ die benedí-
cent ei.

Et erit firmaméntum
in terra in summis mon-
tium, superextollétur
super Líbanum fructus
ejus : * & florébunt de
civitáte sicut fœnum
terræ.

Sit nomen ejus bene-
díctum in sǽcula : *
ante solem pérmanet no-
men ejus.

Et benedicéntur in
ipso omnes tribus terræ : *
omnes Gentes magnifi-
cábunt eum.

Benedíctus Dóminus
Deus Israël, * qui facit
mirabília solus.

Et benedíctum nomen
majestátis ejus in ætér-
num : * & replébitur
majestáte ejus omnis ter-
ra : Fiat, fiat.

Ant. Benedicéntur in
te, & in sémine tuo.

omnes tribus terræ.

Capitule. Galates 4.

UBi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant redimeret.

℞. *bref.* Thronus ejus sicut sol * In conspéctu meo. Thronus. ℣. Et sicut luna perfécta in ætérnum. * In conspéctu meo. ℣. Gloria Patri. Thronus.

℣. In nómine meo. ℞. Exaltábitur cornu ejus.

Oraison.

GRátiam tuam, quæsumus, Dómine, méntibus nostris infúnde, ut, qui Angelo nuntiánte Christi filii tui incarnatiónem cognóvimus, per passiónem ejus & crucem ad resurrectiónis glóriam perducámur; Per eúndem Dóminum.

A TIERCE.

Hymne. Memento, cx.

Ant. 6. f. Multæ filiæ.

Pseaume 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * omnis homo mendax.

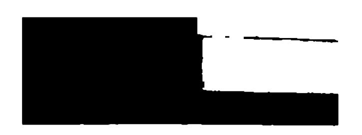
Quid retr
mino, * p
quæ retríbu
Cálicem
cípiam, * &
mini invocá
Vota me
reddam cora
pulo ejus: *
conspéctu D
sanctórum e
O Dómine
servus tuus,
tuus, & fi
tuæ.
Dirupisti
mea, * tibi
hóstiam laud
men Dómini
Vota me
reddam in co
nis pópuli
átriis domû
in médio tui

Pseaum

LAudáte
omnes
laudáte eum
puli:
Quóniam
est super no
dia ejus:
Dómini ma
num.

Pseaum

AD Dó
tribulá
vi, * & ex
Dómine,
mam mea

& à lingua
:tur tibi, aut
ıátur tibi * ad
ɔlósam ?
poténtis acú-
n carbónibus
s.
ıi, quia inco-
ı prolongátus
ivi cum habi-
:edar, * mul-
a fuit ánima

s qui odérunt
:m pacíficus,*
ɔar illis, impu-
ıe gratis.
ıltæ fíliæ con-
ıt divítias, tu
ı es univérſas.
Eccli. 24.
ibus réquiem
, & in heredi-
ini morábor.
épit, & dixit
:or ómnium :
vit me requié-
rnáculo meo.
)eus in médio
ıı commové-
ıs. ℣. Adju-
Deus manè
Non. ℣. Glo-

:ur in diébus
ia, ℟. Et
pacis.
ıiſon.
s noſtris,
ıus, Dómi-

ne, grátiam tuam benígnus infúnde, & intercedénte ſanctiſſimâ Dei genitrice Maríâ, córpora noſtra caſtitáte, & mentes noſtras humilitáte & charitáte ſanctífica. Per eúndem.

A SEXTE.

Hymne. Meménto, cx.
Ant. 3. a. Benedíxit.
Pſeaume 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormitet, qui cuſtódit te.

Ecce non dormitábit, neque dormíet, * qui cuſtódit Iſraël.

Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua * ſuper manum dénteram tuam.

Per diem ſol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus cuſtódit te ab omni malo, * cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus cuſtódiat introïtum tuum, & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

LE PETIT OFFI
DE LA SAINTE VIE

A MATINES.

℣. Ave María, grátiâ plena; Dóminus tecum.
℟. Benedícta tu in muliéribus & benedíctus fructus ventris tui.

On dit ce ℣. avant toutes les Heures.

℣. Dómine, lábia.

Invit. Jesum de María natum, * Venite, adorémus.

Hymne.

O Quam glorificâ luce coruscas,
Stirpis Davídicæ régia proles,
Sublímis résidens virgo María,
Suprà Cœlígenas ætheris omnes.

Tu cum virgíneo mater honóre,
Cœlórum Dómino péctoris aulam
acris viscéribus casta dedísti:
mános Deus hinc induit artus.

cunctus vénere
Orbis adórat,
c ritè genu fléc
omne,
te précibus sub
énte,
tímus gáudia

Divínæ Só
dare matre
In terris vóluit
Patri;
Cujus Virgo pa
ria Nato,
Quo fecúnda,
ria Flame
Amen.

Le Lundi & on dit le j. No Mardi & le V on dit le ij. L di & le Samedi le troisiéme.

AU I. NOC

Ant. ℣. a. Q chra es.

Pseaume 1

Cœli enárr riam Dei ópera mánuum núntiat firmam

Dies diéi erú bum, * & n indicat sciéntia

Non sunt l neque sermóne rum non audi ces eórum.

In omnem terr sonus eórum, * orbis terræ v rum.

In sole pósui culum suum;

cias contempl'é-
mménsam pietá-
m humíliter ex-
is, ut ipsâ inter-
·, mereámur &
igénito tuo Dó-
ostro Jesu Chris-
:rére; Qui tecum.
NONE.
e. Memento, cx.
5. a. Vidérunt.
aume 124.
confidunt in Dó-
no, sicut mons
* non commové-
ı ætérnum, qui
in Jerúsalem.
:es in circúitu
& Dóminus in
ı pópuli sui, ex
nc & usque in sé-

. non relínquet
.us virgam pec-
n super sortem
m; * ut non ex-
t justi ad iniqui-
nanus suas.
efac, Dómine,
* & rectis corde.
.inántes autem in
iónes, addúcet
ıus cum operánti-
iquitátem: * pax
Israel.
seaume 125.
:onverténdo Dó-
us, captivitátem
* facti sumus si-
nsoláti.

Tunc replétum est
gáudio os nostrum; * &
lingua nostra exultatió-
ne.

Tunc dicent inter
Gentes: * Magnificávit
Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dómi-
nus fácere nobíscum; *
facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine,
captivitátem nostram, *
sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lá-
crymis, * in exultatió-
ne metent.

Eúntes ibant & fle-
bant, * mitténtes sémi-
na sua.

Veniéntes autem vé-
nient cum exultatió-
ne, * portántes maní-
pulos suos.

Pseaume 127.

BEáti omnes qui ti-
ment Dóminum, *
qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuá-
rum quia manducábis, *
beátus es, & benè tibi
erit.

Uxor tua sicut vitis
abúndans, * in latéri-
bus domûs tuæ.

Filii tui sicut novéllæ
olivárum, * in circúitu
mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur
homo, * qui timet Dó-
minum.

Ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, * donec miſereátur noſtri.

Miſerére noſtri, Dómine, miſerére noſtri, * quia multùm repléti ſumus deſpectióne :

Quia multùm repléta eſt ánima noſtra, * oppróbrium abundántibus, & deſpéctio ſupérbis.

Pſeaume 123.

NIſi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Iſraël : * niſi quia Dóminus erat in nobis:

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutiſſent nos.

Cùm iraſcerétur furor eórum in nos, * fórſitan

enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in séculum séculi : * ipse reget nos in sécula.

Pseaume 84.

Benedixísti, Dómine, terram tuam, * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ, * operuísti ómnia peccáta eorum.

Mitigásti omnem iram tuam, * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte eos, Deus salutáris noster, * & avérte iram tuam à nobis.

Nunquid in ætérnum irascéris nobis * aut exténdes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus, * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertúntur ad cor.

Verúntamen prope timéntes eum salutáre ipsíus; * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi; * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est; * & justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem, * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit, * & ponet in via gressus suos.

Pseaume 86.

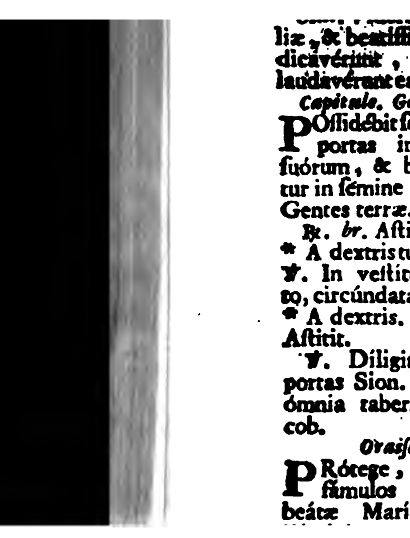
Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Nunquid Sion dicet : Homo, & homo natus est in ea : * & ipse fundávit eam Altíssimus?

liæ, & beatissimam prædicavérunt, & reginæ laudavérunt eam.

Capítulo. Genesi 22.

POssidébit semen tuum portas inimicórum suórum, & benedicéntur in sémine tuo omnes Gentes terræ.

℟. *br.* Astitit regína, * A dextris tuis. Astitit.
℣. In vestitu deauráto, circúndata varietáte.
* A dextris. ℣. Glória. Astitit.

℣. Díligit Dóminus portas Sion. ℟. Super ómnia tabernácula Jacob.

Oraison.

PRótege, Dómine, fámulos tuos, & beátæ Maríæ semper

usque ad
dábile no-

per omnes
nus, * &
ória ejus.
Dóminus
qui in altis
k humília
œlo & in

terra íno-
le stércore
rem :
: eum cum
cum prin-
sui.
e facit sté-
io, * ma-
lætántem.
121.
im in his,
i sunt mi-
im Dómi-

ant pedes
triis tuis,

quæ ædifi-
s; * cujus
us in idip-

ascendé-
ribus Dó-
ónium Is-
nfiténdum
ni.
dérunt se-
, * sedes
David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem ; * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Pseaume 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere, * súrgite postquàm sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cùm déderit diléctis suis somnum; * ecce heréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis; * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis; * non confundétur cùm loquétur inimícis suis in porta.

Pseaume 147.

LAuda ; Jerusalem, Dóminum ; * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum ; * benedixit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem ; * & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emittit elóquium suum terræ ; * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam ; * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccéllas ; * ante fáciem frigoris ejus quis sustinébit ?

Emittet verbum suum, & liquefáciet ea ; * flabit spiritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justitias & judicia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * & judicia sua non manifestávit eis.

Ant. Quàm pulchra es, & quàm decóra ; charissima in deliciis !

Capitule. Eccli. 24.

EGo mater pulchræ dilectiónis, & timóris, & agnitiónis ; & sanctæ spei.

Hymne.

AVe maris stell,
Dei mater alm,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

SUMENS illud av
Gabriélis ore,
Funda nos in pac,
Mutans nomen Hev

SOLVE vincla re
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce,

MONSTRA te
matrem,
Sumat per te prec,
Qui pro nobis na
Tulit esse tuus.

VIRGO singulári
Inter omnes mitis :
Nos culpis solútos,
Mites fac & castos.

VITAM præsta pur
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

SIT laus Deo Patri,
Summo Christo dec
Spiritui sancto
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Diffúsa est gr in lábiis tuis, ℟. Pr ptéreà benedixit te D in ætérnum.

A Magnificat, A 8. g. Ave grátia ple Dóminus tecum, be dicta tu in muliérib

L'Oraison de la Mess

& qui hábi-

plaudent ma-
nontes exul-
nſpéctu Dó-
ioniam venit
rram.
orbem ter-
uſtitia, * &
æquitáte.
uali cedrus
n in Líbano;
cypréſſus in
ı.
) natus eſt in
ipſe fundávit
nus.
Apoc. 12.
magnum ap-
n cœlo: Mú-
a Sole, &
édibus ejus,
e ejus coróna
luódecim: &
abens, cla-
túriens, &
: ut páriat.
etit ante mu-
iæ erat pari-
m peperiſſet,
s devoráret.
filium máſ-
qui rectúrus
Gentes: &
filius ejus ad
: ad thronum
úlier fugit in
r ubi habébat
tum à Deo.
o honorábi-

tur, & in plenitúdine ſancta admirábitur, * Et in multitúdine electórum habébit laudem. ℣. In útero habébit, & páriet Fílium, & vocábunt nomen ejus Emmánuël: quod eſt intepretátum, Nobíſcum Deus. * Et.

Leçon ij. v. 9.

PRojéctus eſt draco ille magnus, ſerpens antíquus in terram, & ángeli ejus cum illo miſſi ſunt. Et poſtquàm vidit draco quòd projéctus eſſet in terram, perſecútus eſt muliérem, quæ péperit máſculum: & datæ ſunt muliéri alæ duæ áquilæ magnæ, ut voláret in deſértum in locum ſuum, ubi álitur per tempus & témpora.

℟. Decóra facta es nimis, & profecíſti in regnum: & * Egréſſum eſt nomen tuum in Gentes propter ſpéciem tuam, quia perfécta eras in decóre meo. ℣. Ave grátiâ plena, Dóminus tecum. * Egréſſum eſt.

Leçon iij. v. 15.

MIſit ſerpens ex ore ſuo poſt mulíerem aquam tanquam flumen, ut eam fáceret trahi à flúmine. Et adjúvit ter-

ra mulíerem, & apéruit terra os suum, & absórbuit flumen, quod misit draco de ore suo. Et irátus est draco in mulierem; & abiit fácere prælium cum réliquis de sémine ejus, qui custódiunt mandáta Dei, & habent testimónium Jesu Christi.

℟. Benedíctus Dóminus, qui creávit cœlum & terram; * Quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus Deus Israël. * Quia. ℣. Glória, * Quia.

A LAUDES.

℣. *Sacerdotal.* Confitébor tibi in pópulis, Dómine; ℟. Quia magna est super cœlos misericórdia tua.

Deus in adjutórium.

Ant. I. a Diléctus.

Pseaume 62.

DEus; Deus meus;* ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea: * quàm multiplíciter tibi caro mea!

In terra desérta, & ínvia, & inaquósa, sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, * in matutínis meditábor in te,

Quia fuísti adjútor meus, * & in velaménto alárum tuárum exultábo.

Adhǽsit ánima mea post te; * me suscépit déxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam; * introíbunt in inferióra terræ, tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo; * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Pseaume 92.

DOminus regnávit decórem indútus est; * indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcínxit se.

...ex muliere, factum ...ege : ut eos, qui sub ...erant, redímeret : ...loptiónem filiórum ...erémus. Quóniam ...n estis filii, misit ...s Spíritum Fílii sui ...rda vestra clamán- Abba, Pater.

...duel. Fecit mihi ...a qui potens est, & ...um nomen ejus, ...t misericórdia ejus ...énie in progénies, ...ribus eum. ...elúia, allelúia, ...enedícta tu in mu- ...us & benedíctus ...us ventris tui. Allel.

...éntia sancti Evan- ...ii secúndùm Lucam.

...hap. 11. 27.

...illo témpore : Lo- ...énte Jesu ad turbas, ...lens vocem quæ- múlier de turba, illi : Beátus venter ... portávit, & úbera ...uxisti. At ille dixit : ...ímò beáti, qui áu- ... verbum Dei, & ...diunt illud.

...ertoire. Fíliæ Tyri ...unéribus : vultum deprecabúntur om- ...ívites plebis.

Secrete.

...Uâ, Dómine, pro- ...pitiatióne, & beá- tæ Maríæ semper Vírginis intercessióne ad perpétuam atque præséntem hæc oblátio nobis profíciat prosperitátem & pacem. Per Dóminum.

Communion. Qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

Postcommunion.

SUmptis, Dómine, salútis nostræ subsídiis, da quæsumus, beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis nos ubíque prótegi, in cujus veneratióne, hæc tuæ obtúlimus majestáti. Per.

MESSE POUR LES EPOUSAILLES.

Introïte.

DEus Abraham, Deus Isaac & Deus Jacob vobíscum sit; & ipse conjúngat vos, impleatque benedictiónem suam in vobis. *Ps.* Beati omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus. ℣. Glória Patri. Deus.

Oraison.

EXáudi nos, omnípotens & miséricors Deus, ut quod nostro ministrátur officio, tuâ benedictióne impleátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Ant. Diléctus meus mihi & ego illi, qui páscitur inter lilia.

Capitule. Prov. 8.

DOminus possédit me in initio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret à princípio. Ab ætérno ordináta sum, & ex antíquis ántequàm terra fíeret.

Hymne.

O GLORIOSA Vírginum
Regina, cœlo célsior,
Quanto, María, fœnore,
Reddis quod Heva pérdidit.
CUNCTIS Deum, Virgo, paris
Desiderátum Géntibus:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ pláudite.
MARIA mater grátiæ
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege
Et horâ mortis súscipe.
[illegible] natus es de Vír-[illegible]
[illegible] sit glória,
[illegible]que Spí-[illegible]
[illegible] sécula.

℣. Elégit eam [illegible] Dóminus, ℟. In [illegible] habitatiónem sibi.

A Benedíctus, *Antienne. 6. f.* Benedíctus Dóminus qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrórum.

L'Oraison se prend de la Messe Votive de la sainte Vierge, cxx.

A PRIME.

Hymne.

MEMENTO, de Deo Deus,
Quòd matre natus Vírgine
Nostri misértus, pérdiri
Mundi redémptor véneris.
ET nos, Dei Virgo parens,
Vultu benígno réspice;
Placábilem tuâ prece
Fac esse nobis Fílium.
QUI natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre cumque Spíritu
In sempitérna sécula.
Amen.

Ant. 7. C. Benedicéntur.

Pseaume 71.

DEus judícium tuum regi da, * & justí-

sunt duo, sed una ca-
Quod ergo Deus con-
it, homo non séparet.
ffertoire. Benedixé-
Dóminum Ráguel
ina, & dixérunt:
ti, Dómine, no-
m misericórdiam
; misértus es duó-
inicis. Fac eos plé-
benedícere te, &
ficium tibi laudis
& suæ sanitátis of-
s ut cognóscat uni-
as géntium quia tu
eus solus in uni-
terra.

Secrette.

scipe, quǽsumus,
ómine, pro sacra
ubii lege munus
um; & cujus lar-
es óperis, esto dis-
or. Per Dóminum.

NEDICTION
ES MARIÉS.

près le Pater noster,
*être se tourne vers les
és, & dit sur eux
raisons suivantes*,

Oraison.

Ropitiáre, Dómi-
ne, supplicatióni-
nostris; & institútis
quibus propagatió-
humáni géneris or-
sti, benígnus assíste:
uod te autóre júngi-
te auxiliánte, ser-
r. *Per Christum*.

Oraison.

DEus, qui potestá-
te virtútis tuæ de
níhilo cuncta fecisti;
qui dispósitis universitá-
tis exórdiis, hómini ad
imáginem Dei facto,
ideo inseparábile mulie-
ris adjutórium condidi-
sti, ut femíneo córpori
dares de viríli carne prin-
cípium; docens quod ex
uno placuisset institui,
nunquam licére disjún-
gi; Deus, qui tam ex-
cellénti mystério conju-
gálem cópulam consecrá-
sti, ut Christi & Ecclésiæ
sacraméntum præsignáres
in fœdere nuptiárum:
Deus, per quem múlier
júngitur viro, & sócietas
principáliter ordináta eâ
benedictióne donátur,
quæ sola nec per origi-
nális peccáti pœnam,
nec per dilúvii est ablá-
ta senténtiam: Réspice
propítius super hanc fá-
mulam tuam, quæ ma-
ritáli jungénda consór-
tio, tuâ se éxpetit pro-
tectióne muníri. Sit in
ea jugum dilectiónis &
pacis; fidélis & casta nu-
bat in Christo, imitatrix-
que sanctárum permá-
neat feminárum. Sit amá-
bilis viro ut Rachel, sá-
piens ut Rebécca, lon-

omnes tribus terræ.

Capitule. Galates 4.

UBi venit plenitúdo témporis, misit Deus Filium suum, factum ex muliere, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant redímeret.

℟. *bref.* Thronus ejus sicut sol * In conspéctu meo. Thronus. ℣. Et sicut luna perfécta in ætérnum. * In conspéctu meo. ℣. Gloria Patri. Thronus.

℣. In nómine meo.
℟. Exaltábitur cornu ejus.

Oraison.

GRátiam tuam, quæsumus, Dómine, méntibus nostris infúnde, ut, qui Angelo nuntiánte Christi filii tui incarnatiónem cognóvimus, per passiónem ejus & crucem ad resurrectiónis glóriam perducámur; Per eúndem Dóminum.

A TIERCE.

Hymne. Memento, cx.
Ant. 6. f. Multæ filiæ.

Pseaume 115.

Rédidi, propter
od locútus sum: *
em humiliátus
iis.
dixi in excéssu
omnis homo

Quid retríbu
mino, * pro
quæ retríbuit m
Cálicem salu
cípiam, * & nor
mini invocábo.
Vota mea
reddam coram
pulo ejus: * pr
conspéctu Dóm
sanctórum ejus.
O Dómine,
servus tuus, * e
tuus, & filius
tuæ.
Dirupísti
mea, * tibi sa
hóstiam laudis
men Dómini i
Vota mea
reddam in consp
nis pópuli ejus
átriis domûs D
in médio tui Je

Pseaume 1

LAudáte D
omnes Ge
laudáte eum on
puli:
Quóniam co
est super nos m
dia ejus: * &
Dómini manet
num.

Pseaume 1

AD Dómin
tribulárer
vi, * & exaud
Dómine, líb
mam meam

ES SEPT PSEAUMES
LA PENITENCE.
INSTRUCTION.

s Pſeaumes ſont ainſi apellés, parce qu'ils
it tout-à-fait propres à exciter en nous des
ens de pénitence & de componction, à la
s péchés dont nous nous ſommes rendus cou-
envers la divine Majeſté. David y exprime
nt la douleur qu'il a de s'être oublié de ſes
:, & de s'être revolté contre Dieu, après en
:é comblé de tant de faveurs : il ſe reproche
eur, ſa foibleſſe, ſa malice, ſon ingratitu-
conjure la divine bonté de lui pardonner.
ous avons ſuivi ce Prince dans ſes égare-
imitons-le dans ſa pénitence. Recitons cet-
·e dans le même eſprit, pleins de confu-
e haine & de défiance de nous-mêmes,
n grand deſir de ſatisfaire à la juſtice de
Joignons-y les Litanies des Saints : indi-
'être exaucés par nous-mêmes, prions les
e Dieu de menager nôtre réconciliation &
.citer nôtre grace.

---

enne. Dómine.
Pſeaume 6.
›mine, ne in fu-
ɔre tuo árguas
neque in ira tua
as me.
rére mei, Dómi-
uóniam infirmus
* ſana me, Dó-
*quóniam contur-
nt oſſa mea.*

Et ánima mea turbáta
eſt valdè : * ſed tu, Dó-
mine, úſquequò ?
Convértere, Dómi-
ne, & éripe ánimam
meam : * ſalvum me
fac propter miſericór-
diam tuam.
Quóniam non eſt in
morte qui memor ſit
tui ; * in inférno autem

quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, * lavábo per síngulas noctes lectum meum, lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus, * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me omnes, qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vócem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam; * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, & conturbéntur vehementer omnes inimíci mei : * convertántur, & erubéscant valdè velóciter.

Pseaume 31.

BEáti quorum remíssæ sunt iniquitátes, * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dùm clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte gravata est super me manus tua : * convérsus sum in ærumna mea, dùm configitur spina.

Delictum
gnitum tibi f
injustitiam n
abscóndi.
Dixi : Conf
vérsùm me
meam Dómin
remisisti i
peccáti mei.
Pro hac or
omnis sancti
témpore oppo
Verùntamen
vio aquárum
ad eum non
bunt.
Tu es refúg
à tribulatión
cúndedit me
tio mea, éru
cundántibus
Intelléctur
& instruam
hac, quâ gr
firmábo sup
meos.
Nolíte fier
& mulus, *
est intelléctu
In camo &
xillas eórum
ge, * qui n
mant ad te.
Multa fla
tóris : * sp
tem in Dóm
córdia circú
Lætámini
no, & exú
& gloriám
cti cordi

Pseaume 37.

Omine, ne in furóre tuo árguas
, * neque in ira tua
ipias me:
uóniam ságittæ tuæ
æ sunt mihi, * &
rmásti super me
um tuam.
on est sánitas in car-
ea à fácie iræ tuæ;*
est pax óssibus meis
ie peccatórum meó-
:
uóniam iniquitátes
supergréssæ sunt
t meum, * & sicut
grave graváræ sunt
me.
truérunt & cor-
e sunt cicatríces
, * à fácie insipién-
tiæ.
ser factus sum, &
tus sum usque in fi-
; * totâ die contris-
ingrediébar:
óniam lumbi mei
eti sunt illusióni-
* & non est sánitas
ne mea,
líctus sum & humi-
t sum nimis, * ru-
um à gémitu cordis

ómine, ante te om-
esidérium meum, *
mitus meus à te non
ibscónditus.
r meum conturbá-

tum est, derelíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Amíci mei, & próximi mei * advérsùm me appropinquavérunt & stetérunt:

Et qui juxta me erant, de longè stetérunt, * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam:

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * & dolos totâ die meditabántur.

Ego autem tanquàm surdus non audiébam, * & sicut mutus non apériens os suum:

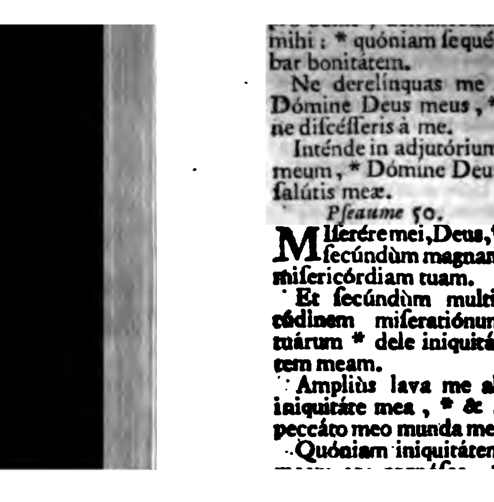
Et factus sum sicut homo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi, * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * & dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * & dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo, *

mihi : * quóniam ſequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus, * ne diſcéſſeris à me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus ſalútis meæ.

Pſeaume 50.

Miſerére mei, Deus, * ſecúndùm magnam miſericórdiam tuam.

Et ſecúndùm multitúdinem miſeratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem

* holocáuſtis
táberis.
ium Deo ſpí-
ribulátus , *
ítum & hu-
, Deus , non

: fac , Dómi-
ona voluntáte
, * ut ædifi-
ıri Jerúſalem.
ceptábis ſacri-
titiæ , oblatió-
olocáuſta : *
ment ſuper al-
vítulos.
ıms 101.
ıe, exáudi ora-
m meam , *
meus ad te

vértas fáciem
ıe , * in qua-
lie tríbulor ,
d me aurem

únque die in-
te , * velóci-
i me.
:fecérunt ſicut
s mei , * & oſſa
crémium arué-

us ſum ut
& áruit cor
* quia oblítus
ıédere panem

gémitûs mei : *
s meum carni

Símilis factus ſum pellicáno ſolitúdinis , * factus ſum ſicut nícticorax in domicílio.

Vigilávi , * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei ; * & qui laudábant me , adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam , * & potum meum cum fletu miſcébam.

A fácie iræ , & indignatiónis tuæ ; * quia élevans alliſiſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt , * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem , Dómine , in ætérnum pérmanes , * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exúrgens miſeréberis Sion ; * quia tempus miſeréndi ejus , quia venit tempus.

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus , * & terræ ejus miſerebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum , Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam ;

Quia ædificávit Dóminus Sion : * & vidébitur in glória ſua.

Ant. Currémus in odórem unguentórum tuórum, & lætábimur in te.

Capitule. Eccli. 24.

Sicut cinnamómum & bálsamum aromatizans odórem dedi : quasi myrrha eléćta dedi suavitátem odóris.

Hymne. Virgíneis, 40.

℣. Confiteántur tibi, Dómine, pópuli omnes,

℟. Terra dedit fructum suum.

Ad Nunc dimíttis, *Ant. 4. irreg.* d. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi Dóminus.

Oraison.

Deus, qui in sinu Vírginis matris tuæ castíssimæ requiéscere dignátus es ; da nobis, ipsâ intercedénte, ut, inimíci per noctem devitémus insídias, & in his nostra quies & tutum præsídium, qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs.

MESSE VOTIVE DE LA SAINTE VIERGE.

INTROITE.

Respéxit Dóminus humilitátem ancíllæ suæ ; ecce enim ex hoc beátam me dicent [illegible]es generatiónes. [illegible] Cantáte Dó[illegible]o cánticum novum,* [illegible]uia mirabília fecit. Glória Patri. Respéxit [illegible]óminus.

Oraison.

[illegible]oncéde nos fámulos tuos, quæsumus, [illegible] Deus, perpé[illegible]entis & córporis [illegible] gaudére, & gloriósâ beátæ Marí[illegible] per Vírginis interc[illegible]ne, à præsénti li[illegible] tristítia, & ætérn[illegible] frui lætitiâ. Per D[illegible]num nostrum.

Léćtio Epístolæ Pauli Apóstoli [illegible] Gálatas.

Chap. 4. 3.

Fratres : cùm ess[illegible] párvuli, sub ele[illegible]tis mundi erámus [illegible]viéntes. At ubi veni[illegible] nitúdo témporis, [illegible] Deus Fílium suum

t non intres in judí-
1 cum servo tuo, *
. non justificábitur
onspéctu tuo omnis
ns,
ia persecútus est ini-
us ánimam meam, *
iliávit in terra vitam
m.
ollocávit me in ob-
is sicut mórtuos sé-
, * & anxiátus est
r me spíritus meus,
ie turbátum est cor
m.
emor fui diérum an-
lerum, meditátus
in ómnibus opéri-
uis, * in factis má-
n tuárum meditábar.
pándi manus meas
e: * ánima mea
terra sine aqua tibi.
lóciter exáudi me,
line, * defécit spíri-
ieus.
on avértas fáciem
1 à me, * & símilis
descendéntibus in
n.
idítam fac mihi
è misericórdiam
1: * quia in te
ivi.
otam fac mihi viam
ia ámbulem: * quia
te levávi ánimam
m.
ipe me de inimícis
, *Dómine*, *ad te*
igi: * *doce me fá-*

cere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus de-dúcet me in terram re-ctam: * propter nomen tuum, Dómine, vivi-ficábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, * & in misericórdia tua dis-pérdes inimícos meos:

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Dómine, me-mor esto mei, & ne vindíctam sumas de peccátis meis, neque re-miniscáris delícta mea, vel paréntum meórum.

LES LITANIES.

Kyrie eléïson.
Christe eléïson.
Kyrie eléison.
Christe audi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de cœlis Deus,
Miserére nobis.
Fili Redémptor mundi
Deus, Miserére nobis.
Spíritus sancte Deus,
Miserére nobis.
Sancta Trínitas unus
Deus, Miserére nobis.
Sancta María, Ora pro
nobis.
Sancta Dei génitrix, ora.
Sancta Virgo Vírginum,
ora pro nobis.

Lectio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios. *Chap.* 5. 22.

FRatres, mulieres viris suis súbditæ sint, sicut Domino; quóniam vir caput est mulieris, sicut Christus caput est Ecclésiæ, ipse Salvátor córporis ejus. Sed sicut Ecclésia subjécta est Christo, ita & mulieres viris suis in ómnibus. Viri, dilígite uxóres vestras, sicut & Christus diléxit Ecclésiam, & seípsum trádidit pro ea, ut illam sanctificáret mundans lavácro aquæ in verbo vitæ; ut exhibéret ipse sibi gloriósam ecclésiam, non habéntem máculam, aut rugam, aut áliquid hujúsmodi, sed ut sit sancta & immaculáta: Ita & viri debent dilígere uxóres suas ut córpora sua. Qui suam uxórem díligit, seípsum díligit: Nemo enim unquam carnem suam ódio hábuit; sed nutrit & fovet eam, sicu[illegible] & Christus Ecclé- [illegible] Quia membra su- [illegible] poris ejus de car- [illegible] & de óssibus ejus. [illegible] hoc relínquet [illegible] atrem & matrem [illegible] & adhærébit

uxóri suæ; & er
in carne una. Sac
tum hoc magn
ego autem dico, i
sto & in Eccléſi
rúntamen & v
guli unusquísque
suam sicut seípſ
gat; uxor autem
virum suum.

Gradual. Filii
rum sumus; no
mus ita conjún
Gentes quæ i
Deum. ℣. Ho
connúbium, &
immaculátus.

Allelúia,
℣. Sacramén
magnum est, i
& in Ecclésia.

Sequéntia sanct
gélii secúndù
thæum. 19

IN illo témp
cessérunt a
Pharisæi tentá
& dicéntes: Si
mini dimíttere
suam quâcúnqu
sa? Qui respó
eis: Non legi
qui fecit hom
inítio, máscul
minam fecit e
xit: Propter h
tet homo patr
trem, & adhæ
ri suæ; & eru
carne una. I

[redacted]

lugo, ora.
'aurine, ora.
.aude, ora.
ievére, ora.
Sinéri, ora.
Jrsine, ora.
:xúperi, ora.
.aruine, ora.
.aurénti, ora.
Iildevéite, ora.
ancti Pontífices
fessóres, oráte.
incti Doctóres,
iro nobis.
.ntóni, ora.
lenedícte, ora.
lernárde, ora.
Vandregisíle, o.
'hilibérte, ora.
ermelánde, ora.
Jerémare, ora.
ialtéri, ora.
Gauchéri, ora.
:lodoálde, ora.
'vo, ora.
)omínice, ora.
'rancisce, ora.
ancti Sacerdó-
Levítæ, oráte.
ancti Abbátes,
igiósi, oráte.
ancti Mónachi,
mitæ, oráte.
.udovíce, ora.
vaninge, ora.
sancti Laïci,
iro nobis.
inna, ora.
laría Magdalé-
ora.

Sancta Agatha, ora.
Sancta Lucia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcilia, ora.
Sancta Catharina, ora.
Sancta Honorina, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Sancta Austrebérta, ora.
Sancta Clara, ora.
Sancta María Ægyptíaca, ora pro nobis.
Sancta Clotíldis, ora.
Sancta Bathíldis, ora.
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.
Propítius esto, Parce nobis, Dómine.
Propítius esto, Exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea & improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera nos, Dómine.
Ab ira, & ódio, & omni mala voluntáte, líbera nos, Dómine.
A spíritu fornicatiónis, líbera nos, Dómine.
A fúlgure & tempestáte, líbera nos, Dómine.
A morte perpétua, li-

bera nos, Dómine.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, lib.
Per Nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.
Per baptísmum, & sanctum jejúnium tuum, líbera nos, Dómine.
Per crucem & passiónem tuam, líbera.
Per mortem & sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritûs sancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere & conserváre dignéris, Te rogámus, audi nos.
Ut domnum Apostólicum, & omnes gradus Ecclésiæ in sancta religióne conserváre dignéris, Te rogámus.
Ut Antístitem nostrum, & omnes congregatiónes illi commissas in tuo sancto obséquio conserváre dignéris, Te rogámus.
Ut Regem nostrum custodíre dignéris, Te rogámus audi nos.
Ut nobis indúlgeas, Te

rogámus, [...]
Ut ad veram [...]
tiam nos [...]
dignéris, [...]
mus, audi [...]
Ut inimícos [...]
clésiæ hum[...]
ris, T[...]
Ut Régibus [...]
bus Christi[...]
& veram [...]
donáre di[...]
rogámus au[...]
Ut cuncto p[...]
tiáno pace[...]
tem largír[...]
Te rogámu[...]
Ut nosmetip[...]
sancto serv[...]
táre & co[...]
gnéris, Te [...]
Ut mentes [...]
cœléstia d[...]
gas, T[...]
Ut ómnibus [...]
ribus nostr[...]
na bona re[...]
rogámus, [...]
Ut ánimas n[...]
trum, pro[...]
& benefac[...]
trórum ab [...]
natióne er[...]
rogámus, [...]
Ut fructus t[...]
& conserv[...]
Te rogámu[...]
Ut ómnibus [...]
fidélibus [...]
nam dona[...]

ius, audi nos.
.udire digné-
Te rogámus.
Te rogámus.
, qui tollis
iundi, Parce
Dómine.
, qui tollis
iundi, Exáu-
Dómine.
, qui tollis
iundi, Mi-
nis.
i nos.
udi nos.
ïson.
ſon.
on.
:er, *tout bas*,
rſet, Et ne
in tentatió-
:d libera nos

ne, ne me-
uitátum noſ-
tiquárum,
ticipent nos
e tuæ, quia
:ti ſumus ni-

a nos, Deus
ter, & pro-
nóminis tui.
libera nos,
ius eſto pec-
propter no-

s pro Paſtó-
. ℟. *Dómi-*
t eum, &

℣. Dómine, ſalvum fac Regem; ℟. Et exaudi nos in die quâ invocavérimus te.

℣. Orémus pro benefactóribus noſtris; ℟. Exáudi de cœlo, Dómine, & dimitte peccáta ſervis tuis.

℣. Pro frátribus noſtris abſéntibus; ℟. Salvos fac ſervos tuos, Deus meus, ſperántes in te.

℣. Pro infirmis, afflíctis & captívis, ℟. Líbera eos, Deus Iſraël, ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & videant juſtítiam ejus.

℣. Memor eſto congregatiónis tuæ, ℟. Quam poſſediſti ab initio.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oraiſons.

Deus, cui próprium eſt miſeréri ſemper, & párcere, ſúſcipe deprecatiónem noſtram; ut nos, & omnes fámulos tuos quos delictórum caténa conſtringit, miſe-

pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde; ut simul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpas delinquéntium distríctè feriéndo pércutis, fletus quoque lugéntium non recúses; ut qui pondus tuæ animadversiónis cognóvimus, pietátis tuæ grátiam sentiámus.

DEus ómnium fidélium pastor & rector, fámulum tuum N. quem Pastórem Ecclé-

[redacted]

ncipiat, & per te
a finiátur.
Idélium Deus óm-
nium cónditor &
mptor, animábus
ilórum famulá.um
tuárum remissiónem
tórum tribue pecca-
m; ut indulgéntiam
a semper optavé-
, piis supplicatióni-
onsequántur.
Mnipotens sempi-
térne Deus, qui vi-
n dominaris simul
ortuórum, omniúm-
niseréris, quos tuos
e ópere futúros esse
ciscis te súpplices
amus, ut pro quibus
dere preces decré-
s, quosque vel præ-
séculum adhuc in
: rétinet, vel futú-
jam exútos córpore
pit, intercedéntibus
bus Sanctis tuis,
tis tuæ cleméntiâ,
um delictórum suó-
véniam consequán-
Per Dóminum.
*u lieu de l'Oraison
dente, on peut dire
ivante.*
etáte tuâ, quæsu-
nus, Dómine, nos-
m solve víncula de-
rum; & intercedén-
atâ & *gloriósâ sem-
irgine Dei genitri-*
ce Mariâ cum ómnibus
Sanctis nos fámulos tuos,
& omnem populum
Christiánum in omni
sanctitate & religióne
custódi; omnésque con-
sanguinitáte ac familiari-
táte, aut piâ áliquâ ratió-
ne nobis conjúnctos à ví-
tiis ómnibus purga, vir-
tútibus illústra; pacem
& salútem nobis tríbue;
hostes visíbiles & invisí-
biles rémove; pestem,
cladem, & carnália desi-
déria repélle; áërem sa-
lúbrem, & fertilitátem
indúlge; amícis & ini-
mícis nostris veram cha-
ritátem largíre & ómni-
bus fidélibus vivis ac de-
fúnctis in terra vivén-
tium vitam & réquiem
ætérnam concéde; Per.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Fidélium ánimæ
per misericórdiam Dei
requiéscant in pace.
℟. Amen.

MESSE D'ACTION DE GRACES.

Intróïte.

BEnedic, ánima mea,
Dómino; & noli
oblivísci omnes retribu-
tiónes ejus; qui corónat
te in misericórdiâ & mi-
serationibus; qui replet in

Respe[illegible]t in oratiónem humilium[illegible],* & non sprevit prec[illegible] eórum.

Scrib[illegible]tur hæc in generatióne áltera : * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspéxit,

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum,

Ut annúntient in Sion nomen Dómini,* & laudem ejus in Jerúsalem :

In conveniéndo pópulos in unum & reges,* ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi :

Ne révoces me in dimídio diérum meórum:* in generatiónem & generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti, * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt : tu autem pérmanes : * & omnes sicut vestiméntum [illegible]ráscent :

[illegible]t sicut opertórium [illegible]ábis eos, & mutatur : * tu autem idem ipse es, & anni tui [illegible] defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * & semen eórum in séculum dirigétur.

Pseaume 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine,* Dómine, exáudi vocem meam.

[illegible]ant aures tuæ intendentes * in vocem de[illegible]atiónis meæ.

[illegible] iniquitátes obser[illegible]ris, Dómine : * [illegible]nine, quis sustinébit?

[illegible]uia apud te propi[illegible]o est : * & propter [illegible]m tuam sustínui te, [illegible]nine.

[illegible]stínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israël in Dómino;

Quia apud Dóminum misericórdia,* & copiósa apud eum redémptio;

Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Pseaume 142.

DOmine, exáudi oratiónem meam : áuribus pércipe obse[illegible]tiónem meam in verit[illegible] tua, * exáudi me in tua justítia :

ræcéptor, miseré-
ri. Quos ut vidit,
lte, osténdite vos
ɔtibus. Et factum
ım irent, mundá-
Unus autem ex
t vidit quia mun-
st, regréssus est
ıgnâ voce magni-
Deum; & cécidit
em ante pedes
ɾátias agens; &
ar Samaritánus.
dens autem Je-
it: Nonne decem
:i sunt? Et novem
:? Non est invén-
redíret & daret
ı Deo, nisi hic
ena. Et ait illi:
vade; quia fides
álvum fecit.
Offertoire. Quid re-
ı Dómino pro
ıs quæ retríbuit
Cálicem salutáris
m, & nomen
i invocábo: vo-
ı Dómino red-
ram omni pópulo

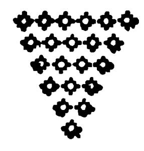
Secrete.

PRo collátis donis sacrifícium tibi, Dómine, laudis offérimus; suppliciter deprecántes, ut quod immériris contulisti, ad laudem grátiæ tuæ & nóminis tui glóriam referámus. Per Dóminum.

Communion. Miseratiónum Dómini recordábor: laudem Dómini super ómnibus quæ réddidit nobis; & super multitúdinem bonórum quæ largitus est secúndum indulgéntiam suam, & secúndum multitúdinem misericordiárum suárum.

Postcommunion.

DEus, qui cónspicis quia nihil ex nobis habémus, quod pro tuis benefíciis réddere valeámus; concéde, quæsumus, ut ipse qui se pro nobis sacrifícium óbtulit, dignas tibi réferat gratiárum actiónes Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus; Qui.

L'ORDRE

E LA RECOMMANDATION DE L'AM

DES AGONISANS.

On dit d'abord les Litanies suivantes.

Si c'est pour une femme, on dit ce qui est entre ux parenthéses, au lieu du mot précédent.

Yrie eléïson.
Christe eléïson.
rie eléïson.
ncta María, Ora pro eo (*ou* ea.)
nnes sancti Angeli & Archángeli, Oráte.
ncte Abel, ora.
nnis chorus justórum, ora pro eo. (*ou* ea.)
ncte Abraham, ora.
ncte Joánnes Baptista, ora pro eo. (*ou* ea.)
nnes sancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte.
ncte Petre, ora.
ncte Paule, ora.
ncte Andréa, ora.
ncte Joánnes, ora.
nnes sancti Apóstoli & Evangelistæ, oráte.
nnes sancti Discipuli Dómini, oráte.
nnes sancti Innocéntes, oráte.
ncte Stéphane, ora.
ncte Laurénti, ora.
mnes sancti Mártyres, oráte pro eo. (*ou* ea.)

Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustine, ora.
Sancte Románe, ora.
Omnes sancti Pontífices & Confessóres, oráte.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Francisce, ora.
Omnes sancti Monachi & Eremitæ, oráte.
Sancta Maria Magdalena, ora pro eo. (*ou* ea.)
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro eo. (*ou* ea.)
Propítius esto, Parce ei, Dómine.
Propítius esto, Libera eum (*ou* eam,) Dómine.
Propitius esto, libera.
Ab ira tua, libera.
A periculo mortis, libera.
A mala morte, libera.
A pœnis inférni, libera.
Ab omni malo

oteſtáte diábəli, era eum, (*ou* eam.) ómine.
natívitátem tuam, era eum, (*ou* eam.) omine.
crucem & paſſió-n tuam, líbera.
nortem & ſepulcú-n tuam, libera.
loriósam reſurrec-nem tuam, líbera.
dmirábilem aſcen-nem tuam, líbera.
grátiam Spíritûs cti Paracléti, líb.
e judícii, líbera.
atóres, Te rogámus li nos.
parcas, Te rogá-s, audi nos.
eléïſon.
te eléïſon.
eléiſon.

ite, le malade étant mie, on dit:

oficiſcere, ánima riſtiána, de hoc, in nómine Dei Omnipoténtis, qui avit; in nómine hriſti Filii Dei vi-i pro te paſſus eſt; nine Spíritûs ſan-ì in te effúſus eſt; ne Angelórum & ngelorum; in nó-hronórum & Do-*inum; in nómine áruum & Poteſtá*tum; in nómine Chérubim & Séraphim; in nómine Patriarchárum & Prophetárum; in nómine ſanctorum Apoſtolórum & Evangeliſtárum; in nómine Sanctórum Mártyrum & Pontíficum; in nómine ſanctórum Sacerdótum & Monachórum; in nómine ſanctárum Vírginum, & ómnium Sanctórum & Sanctárum Dei. Hodie ſit in pace locus tuus, & habitátio tua in ſancta Sion; Per eúmdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Oraiſon.

DEus miſéricors, Deus clémens, Deus, qui ſecúndùm multitúdinem miſeratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, & præteritórum críminum culpas véniâ remiſſiónis evácuas; réſpice propítius ſuper hunc fámulum tuum (*ou* hanc fámulam tuam) N. & remiſſiónem omnium peccatórum ſuórum totâ cordis confeſſióne poſcéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, (*ou* ea,) piiſſime Pater, quidquid terrénâ fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólicâ

INeffabilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde; ut simul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpas delinquéntium districtè feriéndo pércutis, fletus quoque lugéntium non recúses; ut qui pondus tuæ animadversiónis cognóvimus, pietátis tuæ grátiam sentiámus.

DEus ómnium fidélium pastor & rector, fámulum tuum N. quem Pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice: da ei, ... sumus, verbo & ... plo, quibus præest, ...

suscept...
la, vir...
nium
ménta
ornátu...
stra de...
peráre
véritas
tiósus ...

DE...
de...
consíli...
ópera; ...
lam, qu...
non po...
corda ...
tuis déc...
sublátâ
pora sin...
tranquil...

URe...
rití...
& cor n...

ıórum te for-
. Redemptó-
:ie ad fáciem
ræfens fem-
, manifeftif-
s óculis afpi-
em. Confti-
conftituta)
igmina Bea-
templatiónis
édine potiá-
ı feculórum.

, Dómine ,
uum (*ou* an-
) in locum
ıi falvatiónis
lia tua.

Dómine ,
ı ejus ex óm-
ılis inférni ,
; pœnárum ,
ıs tribulatió-
℟. Amen.
'ómine, áni-
ıcut liberáfti
iam de com-
te mundi.

ómine, áni-
norte, ficut
ë de dilúvio.

ómine, áni-
ıcut liberáfti
e Ur Chal-
℟. Amen.
)ómine, áni-
icut liberáfti

Job de paſſiónibus fuis. ℟. Amen.

Libera, Dómine, ánimam ejus, ficut liberáfti Ifaac de hóftia, & de manu patris fui Abrahæ. ℟. Amen.

Libera, Dómine, ánimam ejus, ficut liberáfti Lot de Sódomis & de flamma ignis. ℟. Amen.

Libera, Dómine, ánimam ejus, ficut liberáfti Moyfem de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Libera, Dómine, ánimam ejus, ficut liberáfti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

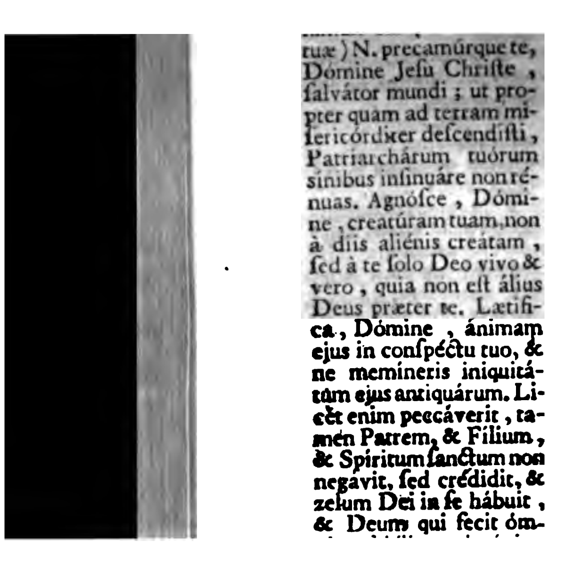
Libera, Dómine, ánimam ejus, ficut liberáfti tres púeros de camino ignis ardéntis & de manu regis iniqui. ℟. Amen.

Libera, Dómine, ánimam ejus, ficut liberáfti Suſánnam de falfo crímine. ℟. Amen.

Libera, Dómine, ánimam ejus, ficut liberáfti David de manu regis Saül, & de manu Góliath. ℟. Amen.

Libera, Dómine, ánimam ejus, ficut liberáfti Petrum & Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et ficut beátam Theclam vírginem & marty-

tuæ) N. precamúrque te, Dómine Jesu Christe, salvátor mundi; ut propter quam ad terram misericórditer descendisti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, sed à te solo Deo vivo & vero, quia non est álius Deus præter te. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo, & ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum. Licèt enim peccáverit, tamen Patrem, & Fílium, & Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit, & zelum Dei in se hábuit, & Deum qui fecit óm-

'ade est encore
, on dit les
vivans.
uini Dómino,

Pseaume 118.
naculáti, *aux*
'es du Diman-
; suivantes.
'tant sortie du
'it le ℟. Justus
ıe ; & omnes
sericórdia, &
& judícium :
'ómine , me-
ıei, & ne vin-
nas de peccá-
Nunc, Dómi-
pe in pace ré-
ım meum. ℣. In
as comméndo
ıeum. * Nunc,
nemor. ℣. Dó-
, súscipe spíri-
n. † Nunc ,
præcipe.
léison, Christe
.yrie eléison.
oster, &c. ℣. Et
dúcas in tenta-

tiónem : ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine , líbera me. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam , ℟. Dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

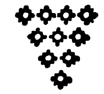
℣. In te Dómine sperávi, ℟. Non confúndar in ætérnum.

℣. Dómine , exáudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum; ℟. Et cum spíritu tuo.

Oraison.

Tibi Dómine, commendámus ánimam fámuli tui (*ou* fámulæ tuæ) N. ut defúnctus (*ou* defúncta) século , tibi vivat ; & quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu véniâ misericordíssimæ pietátis abstérge ; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

rem tuam liberásti, sic liberáre dignéris ánimam ejus, & tecum fácias in cœléstibus bonis gaudére. ℟. Amen.

COmmendámus tibi Dómine ánimam fámuli tui (*ou* fámulæ tuæ) N. precamúrque te, Dómine Jesu Christe, salvátor mundi; ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, sed à te solo Deo vivo & vero, quia non est álius Deus præter te. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo, & ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum. Licèt enim peccáverit, tamen Patrem, & Fílium, & Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit, & zelum Dei in se hábuit, & Deum qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oraison.

DElícta juventútis, & ignorántias ejus, ...mus, ne memíne- ...mine, sed secún- ...gnam misericór- ...am memor esto ... glória claritátis

tuæ. Aperiántur ei
collætentur illi A
In regnum tuum, D
ne, creatúram tua
scipe. Suscípiat ea
ctus Michael Arch
lus Dei, qui militi
léstis méruit princi
Véniant illi obvian
cti Angeli Dei, &
dúcant eam in civi
cœléstem Jerúsalem
scipiat eam beátus
Apóstolus, cui à
claves regni cœlést
ditæ sunt. Adjuve
sanctus Paulus Ap
lus, qui dignus fu
vas electiónis. In
dat pro ea sanctus
nes eléctus Dei Ap
lus, cui reveláta s
créta cœléstia. Ore
ea omnes sancti A
li, quibus à Dómin
ta est potéstas ligán
que solvéndi. In
dant pro ea omnes
& elécti Dei, qu
Christi nómine tor
ta in hoc século sust
runt; ut vínculis
exúta pervenire m
tur ad glóriam regn
léstis, præstánte D
no nostro Jesu Chr
qui cum Patre & S
sancto vivit & reg
sécula seculórum. ℟. Amen.

Le Pseaume,
9.
d. Heu mihi,
itus meus pro-
l! *Le Pseaume*,
ium, cum tri-
70.
a. Dóminus
:, Dóminus
ua. *Le Pseau-*
:vávi óculos
.
. g. Apud te
eft : & pro-
ı tuam fustí-
Dómine. *Le*
De profún-

d. Opera má-
um, Dómine,
is. *Le Pseaume*,
tibi.... quó-
'ti, 139.
ıíficat, *An-*
l. Audivi vo-
:lo, dicéntem
cribe : Beati
ui in Dómino
.
ter:*&c. comme*
Laudes, cliij.
TINES.
ire. Deum cui
unt, * Venı́-
nus.
ıme Venite,
uquel on dit :
etérnam, do-
ómine : & lux
iceat eis.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 7. a. Dirige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. *Pseaume*. Verba mea, 56.

Ant 8. g. Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam : salvum me fac propter misericórdiam tuam. *Pseaume*. Dómine, ne in furóre, 7?.

Ant. 4. *irreg*. D. Justum adjutórium meum à Dómino, qui salvos facit rectos corde. *Ps*. Dómine Deus meus, *avec sa division*, Deus judex, 73.

℣. In memória ætérna erit justus. ℟. Ab auditióne mala non timébit.

On dit tout bas, Pater noster.

Les Leçons se disent sans Absolution, *&* *sans Bénediction*, *&* *on ne dit point à la fin*. Tu autem.

Leçon j.

De Libro Job. *Chap*. 13.

Respende mihi : quantas hábeo iniquitátes, & peccáta, scélera mea & delicta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, & arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam

L'(FICE DES MORTS

INSTRUCTION.

C'I n article de foi que les ames des justes, qu rtant de ce monde ont encore quelques restes .. péchés à expier, n'entrent dans le Ciel, qu'après un certain tems de souffrances, dont elles ne peuvent se soulager elles-mêmes; mais dont elles peuvent être soulagées par les prieres, les aumônes & autre vres des Fidéles qui vivent sur la terre, alement par le saint Sacrifice de la Messe ere pour les morts est apuïée sur la pratiq te de l'Eglise depuis les premiers siécle t recommandée dans l'ancien Testament Nous lisons dans le second livre des Mac *ch.* 12. que *c'est une pensée sainte & salut ier pour les morts, afin qu'ils soient délivrés péchés.* Mais quand même, dit S. Augustin, nous ne trouverions rien dans l'Ecriture sur ce sujet, l'autorité de l'Eglise universelle suffit pour prouver ce saint usage. Chaque fidéle doit donc avoir soin de rendre ce bon office tous les jours à ses freres; c'est un devoir de charité, de justice & de religion. Une des plus grandes instructions que nous puissions retirer à l'occasion de la priere pour les morts, est d'aprendre à mériter par une bonne vie, ou de n'avoir point besoin de prieres après la mort, ou que celles que l'on fera pour nous, ne nous soient point inutiles.

A la fin de tous les Pseaumes, & Cantiques, on dit:

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; * Et perpétua lúceat eis.

A VESPRES.

On commence par l'Antienne. 3. c. O Dómine, libera ánimam meam! misséricors Dóminus, & justus, & Deus noster

) manûs tuæ, tui in témpo- a tu es Dómi- oster. ℣. Oc- Dómine, & os Deo in sán- * Meménto. em ætérnam Dómine, & ua lúceat eis. o.

OCTURNE.

A. In médio ortis non timé- quóniam tu *Pseaume.* Dó- it me, 134. Delicta juven- & ignorántias ieminéris Dó- *ume.* Ad te Dó- vi, *avec sa di-* s est homo, 57. e. Credo vi- Dómini in ter- um. *Pseaume*, illuminátio *ec sa division* Dómine, 65. locet eos Dó- n princípibus, rincípibus pó- Pater noster.

çon iv.

ıla sancti Cy- Epíscopi ad ıniánum.

est ad véniam, áliud ad gló- venire. Aliud missum in cárcerem non exíre inde, donec solvat novíssimum quadrántem, áliud statim virtútis & fidei ardóre mercédem accípere. Aliud pro peccátis longo dolóre cruciátuum emundári, purgári diu igne: áliud peccáta ómnia passióne purgasse. Aliud dénique pendére in diem judícii ad senténtiam Dómini, áliud statim à Dómino coronári.

℟. Ego ad Dóminum aspíciam, expectábo Deum Salvatórem meum: consúrgam, cùm sédero in ténebris. Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei: * Edúcet me in lucem, vidébo justítiam ejus: ℣. Qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum. * Edúcet me.

Leçon v.

Ex Oratióne sancti Ambrósii Epíscopi, de óbitu Theodósii Imperatóris.

TU solus, Dómine, invocándus es, tu rogándus. Da réquiem perféctam servo tuo, réquiem illam, quam præparásti servis tuis. Illò convertátur ánima ejus, unde descéndit, ubi

tuai.., .c ... ſtipulam ſiccam perſequeris. Scribis enim contra me amaritúdines, & conſúmere me vis peccátis adoleſcéntiæ meæ. Poſuiſti in nervo pedem meum, & obſervaſti omnes ſémitas meas, & veſtígia pedum meórum conſideráſti. Qui quaſi putrédo conſuméndus ſum, & quaſi veſtiméntum, ... coméditur à tinea.

℟. Scio quòd Rec... ptor meus vivit, &... noviſſimo die de t... ſurrectúrus ſum: * in carne mea v... bo Deum Salvató... meum. ℣. Opórtet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem: & mortále hoc indúere immortalitátem. * Et in carne.

Leçon ij. Job. 14.

HOmo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis miſériis. Qui quaſi flos egréditur, & contéritur, & fugit velut umbra, & nunquam in eódem ſtatu pérmanet. Et dignum ducis ſuper hujuſcémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis poteſt fácere mundum de immúndo concéptum ſé...ine? nonne tu qui ſolus es? Breves dies hóminis ſunt, númerus ménſium ejus apud te eſt, conſtituiſti términos ejus qui præteríri non póterunt. Recéde páululùm ab eo, ut quiéſcat? donec optáta véniat, ſicut mercenárii dies ejus.

℟. Dómine omnípotens, ánima in angúſtiis, & ſpíritus ánxius clamat ...te: * Audi, Dómine, & ...iſerére, quia peccávi...us tibi. ℣. Clamántes, dicéntes: Dómine, mi... rére noſtri, Fili Da...v d. * Audi, Dómine.

Leçon iij. Job. 14.

QUis mihi hoc tribuat, ut in inférno prótegas me, & abſcóndas me, donec pertránſeat furor tuus, & conſtituas mihi tempus in quo recordéris mei? Putáſne mórtuus homo rurſùm vivat? cunctis diébus, quibus nunc mílito, expécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, & ego reſpondébo tibi: óperi manuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem greſſus meos dinumeráſti, ſed parce peccátis meis.

℟. Audi nunc oratiónem mortuórum Iſraël & filiórum ipſórum, qui peccavérunt ante te

[redacted]

ẏ. a. Sana, Dó-
ánimam meam,
:cávi tibi. *Pseau-*
:átus qui intélli-
7.
8. g. Sitívit áni-
a ad Deum for-
um: quando vé-
& apparébo ante
Dei. *Pseaume*,
dmodum desí-
avec sa division,
neípsum ánima
133.
le avértas fáciem
me, ℟. Ne de-
n ira à servo tuo.
r noster.

Leçon vij.

istóla prima beáti
Apóstoli ad Co-
hios. *Chap.* 15.
itum vobis, fácio,
atres, Evangé-
quod prædicávi
, quod & accépi-
i quo & statis, per
& salvámini: quâ
e prædicáverim
, si tenétis, nisi
credidístis. Trá-
nim vobis imprí-
quod & accépi:
m Christus mór-
st pro peccátis nos-
:cúndum Scriptú-
c quia sepúltus est,
a resurréxit tértiâ
:cúndum Scriptú-
& quia visus est

Cephæ, & post hoc Undecim. Deinde visus est plus quàm quingéntis frátribus simul: ex quibus multi manent usque adhuc, quidam autem dormiérunt.

℟. Tu, Dómine, in sánguine testaménti tui * Emítte vinctos tuos de lacu, in quo non est aqua. ℣. Quóniam miséricors Dóminus es, & miserátor. * Emítte.

Leçon viij.

Nunc autem Christus resurréxit à mórtuis primítiæ dormiéntium: quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminem resurréctio mortuórum: & sicut in Adam omnes moriúntur, ita & in Christo omnes vivificabúntur. Unusquísque autem in suo órdine: primítiæ Christus: deinde ii, qui sunt Christi, qui in advéntu ejus credidérunt. Deinde finis; cùm tradíderit regnum Deo & Patri, cùm evacuáverit omnem principátum, & potestátem, & virtútem. Opórtet autem illum regnáre, donec ponat omnes inimícos sub pédibus ejus. Novíssima autem inimíca destruétur mors:

mortis acúleum sentire non possit, ubi cognóscat mortem hanc non natúræ finem, sed culpæ. Diléxi, & ideo prósequor eum usque ad regiónem vivórum, nec déseram, donec fletu & précibus indúcam virum, quò sua mérita vocant, in montem Dómini sanctum, ubi perénnis vita.

℟. Miseréris ómnium Dómine, quia ómnia potes, & dissímulas peccáta hóminum propter pœniténtiam. Nihil odísti eórum, quæ fecísti; * Parcis ómnibus; quóniam tua sunt, Dómine, qui amas ánimas. ℣. Quia tu es Christus Filius Dei vivi, qui in hunc mundum venísti, * Parcis ómnibus.

Leçon vj.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi, de Verbis Apóstoli.

ORatiónibus sanctæ Ecclésiæ, & sacrifício salutári, & eleemósynis, quæ pro eórum spirítibus erogántur, non est dubitándum, mórtuos adjuvári: ut cùm eis misericórdiùs agátur a Dómino, quàm eórum peccáta meruérunt. Hoc enim a pátribus tráditum univérsa obsérvat Ecclésia, ut pro eis qui in córporis & sánguinis Christi communióne defúncti sunt, cùm ad ipsum sacrifícium loco suo commemorántur, orétur; ac pro illis quoque id offérri commemorétur. Cùm eórum commendandórum causâ, ópera misericórdiæ celebrántur; quis dúbitet suffragári, pro quibus oratiónes Deo non inániter allegántur. Non omníno ambigéndum est ista prodésse defúnctis sed tálibus, qui ita vixerint ante mortem, ut possint hæc utília eis esse post mortem.

℟. Clamávi ad te, Dómine, dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium. * Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo. ℣. Deus propítius esto mihi peccatóri. * Educ de custódia. ℣. Réquiem ætérnam. * Educ.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 1. d. Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: Dómine, ad adjuvándum me réspice. *Pseaume*, Expéctans expectávi, *avec sa division*, Annuntiávi, 156.

Ensuite, Ré-
m répete : Lí-

UDES.
t. 3. A.
m multitúdi-
niseratiónum
e iniquitátem
sume, Mise-
Deus secún-

. g. Exáudi,
ónem meam :
caro véniet.
e decet Hym-

. d. Propter
n, Dómine,
ne ; edúces
óne ánimam
sume, Dómi-
, *avec sa di-*
pe me, 179.
C. Miserére.
Baruch. 3.
omnípotens,
sraël, * áni-
tiis, & spíri-
lamat ad te :
Dómine, &
uia Deus es
& miserére
uia peccávi-
.
edes in sem-
& nos peri-
um ?
omnípotens,
, * audi nunc
mortuórum

Et filiórum ipsórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei sui, * & agglutináta sunt nobis mala.

Noli meminísse iniquitátum patrum nostrórum, * sed meménto manûs tuæ, & nóminis tui in témpore isto :

Quia tu es Dóminus Deus noster, * & laudábimus te, Dómine.

Ant. Miserére nostri, Dómine, quia peccávimus ante te.

Ant 7. a. Omnis spíritus laudet Dóminum *Pseaume*, Laudáte Dóminum in sanctis, 85.

A Benedíctus, *Ant.* 2. d. Ego sum resurréctio, & vita : qui credit in me, etiámsi mórtuus fúerit, vivet, & omnis, qui vivit & credit in me, non moriétur in ætérnum.

Pater noster, *tout bas jusqu'au Verset*, Et ne nos indúcas in tentatiónem ℟. Sed líbera nos à malo. *Le Pseaume*, De profúndis, 117. *au lieu duquel à Vêpres, on dit le Pseaume*, Lauda ánima mea, 153. *à la fin*, Réquiem ætérnam, &c.

℣. Clamávi ad te Dómine : dixi : Tu es spes

mea, ℟. Pórtio mea in terra vivéntium.

℣. Educ de custódia ánimam meam, ad confiténdum nómini tuo.

℟. Me expéctant justi, donec retríbuas mihi.

℣. Custódi ánimam meam, & érue me:

℟. Non erubéscam quóniam sperávi in te.

℣. Dómine, exáudi, &c.

Pour un Evêque, Oraison.

DEus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum N. Pontificáli fecisti dignitáte vigére: præsta, quæsumus, ut eórum perpétuo aggregétur consórtio: Per Dóminum.

Pour un Prêtre, Oraison.

PRæsta, quæsumus, Dómine, ut ánima fámuli tui N. Sacerdótis quem in hoc sǽculo commorántem sacris munéribus decorásti, in cœlésti sede gloriósa semper exúltet; Per Dóminum.

Pour un défunt qui n'est point Prêtre, Oraison.

INclina, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur, ut ánimam fámuli tui N. quam de hoc sǽculo migráre jussísti, in pacis ac lucis re-

gióne co
ctórum
esse consó
minum.

Pour u
Or

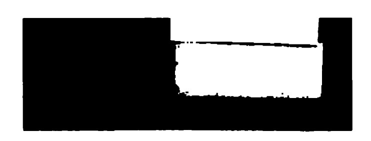
QUæsu
ne, p
miserére a
tuæ N. &
mortalitátis
ætérnæ salva
tem restitue;
num.

Aux Anni
Oraiso

DEus indul
Dómine,
fámuli tui (o
tuæ) N. cujus a
rium depositiói
commemorámus
gérii sedem, quie
titúdinem, & l
claritátem; Per
num.

Pour plusieurs Dé
Oraison.

DEus, cui próp
est miseréri sem
& párcere: propit
animábus famulórum
singularúmque tuárum
ómnia eórum pecc
dimitte; ut mortali
vínculis absolútæ, tra
sire mereántur ad vit
Per Dóminum nostr
Jesum Christum Fili
tuum; qui tecum.

? & *sa Mere*
on.
nos patrem
em honorá-
: miserére
imábus pa-
atris meæ,
ccáta dimit-
s in ætérnæ
idio fac vi-
Dóminum
m Christum
; qui tecum.
-faicteurs.
iæ largítor,
ánæ salútis
esumus cle-
n,ut nostræ
is fratres,
& benefac-
: hoc século
eátâ Maríâ
ne interce-
nibus San-
d perpétuæ
consórtium
ncédas;Per.
Fidéles dé-
ts.
Deus óm-
ditor & re-
mábus óm-
n defunctó-
nem cunctó-
eccatórum;
iam quam
érunt, piis
ous confe-
ui vivis &
eo Patre,

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen

Quand on ne dit qu'un Nocturne de l'Office des Morts, au lieu des Leçons ci-dessus, on dit les suivantes.

LE LUNDI ET LE JEUDI.

Leçon j.

De Zacharía Prophéta.

Chap. 13.

ERunt in omni terra, dicit Dóminus; partes duæ in ea dispergéntur, & defícient, & tértia pars relinquétur in ea. Et ducam tertiam partem per ignem, & uram eos sicut úritur argéntum, & probábo eos sicut probátur aurum. Ipse vocábit nomen meum, & ego exáudiam eum. Dicam: Pópulus meus es, & ipse dicet: Dóminus Deus meus.

℟. Scio quòd, cxlviij.

Leçon ij.

Ex libro quarto Dialogórum sancti Gregorii Magni. *Chap.* 39.

DE quibúsdam lévibus culpis esse ante judícium purgatórius ignis credéndus est, pro eo quod Véritas dicit: Si quis in Spíritum sanctum blasphémiam dixe-

intelléctus patet, quia de quibúsdam concéditur. Sed tamen hoc de parvis minimísque peccátis fieri posse credéndum est. Quæ cuncta étiam post mortem gravant, si adhuc in hac vita pósitis mínimè fúerint relaxáta.

℟. Dómine omnípotens, cxlviij.

Leçon iij.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános. *Chap.* 8.

NOn sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ, revelatiónem filiórum Dei expéctat. Vanitáti enim creatúra subjécta est non volens,

salvi ...
autem
est spes
quis, q
tem qu
sperám
tiam e
℟. L
L E
ET L
On d
& les L
De lib
QU
xí
nam co
ne ócu
Fuissen
de úter
túmulu
páucita
finiétur
ergo me

horror inhábitat.
Ego ad Dóminum,

Leçon ij.

bro Enchiridii sanc-
Augustini Episcopi.
Chap. 169.

Eque negándum est
defunctórum áni-
pietáte suórum vi-
um relevári, cùm
illis sacrificium Me-
oris offértur, vel
nósynæ in Ecclésia
Sed eis hæc pro-
, qui cùm víverent,
c sibi pósteà prodéf-
ssent, meruérunt.
enim quidam vivén-
odus, nec tam bo-
ut non requírat ista
mortem, nec tam
s, ut non ei prosint
post mortem. Est
talis in bono, ut
non requírat, & est
is talis in malo, ut
váleat, cùm ex hac
transíerit, adjuvá-
Quocírca hic omne
ātum comparátur,
possit post hanc vi-
relevári quíspiam,
gravári. Nemo se au-
speret, quod id ne-
erit, cùm obíerit,
d Deum promeré-

℟. *Miseréris ómnium,*

Leçon iij.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Chap. 9.

NOn in manufácta Sancta Jesus introívit, exemplária veró-rum : sed in ipsum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis. Neque ut sæpè ófferat semetipsum, quemádmodùm Póntifex intrat in Sancta per síngulos annos in sánguine alièno, alióquin oportébat eum frequénter pati ab orígine mundi : nunc autem semel in consummatióne seculórum, ad destitutiónem peccáti, per hóstiam suam appáruit. Et quemádmodùm statútum est homínibus semel mori, post hoc autem judícium; sic & Christus semel oblátus est ad multórum exhauriénda peccáta; secúndò sine peccáto apparébit expectántibus se, in salútem.

℟. Libera me, Dómine, clij.

LE MERCREDI
ET LE SAMEDI.

On dit le iij. Nocturne, & les Leçons suivantes.

Leçon j.

De libro Ecclesiástæ.
Chap. 12.

M[illegible]to Creatóris [illegible] diébus juventút[illegible], ántequam véniat tempus afflictiónis, & appropinquent anni, de quibus dicas: Non mihi placent: ántequàm tenebréscat sol, & lumen, & luna, & stellæ, & revertántur nubes post plúviam: quando commoveb[illegible]tur custódes domûs [illegible] nutábunt viri fortissimi, quóniam ibit homo in domum æternitátis suæ, & circuíbunt in platéa plangéntes. Antequàm revertátur pulvis in terram suam unde erat, & spíritus rédeat ad Deum, qui dedit illum.

℟. Tu, Dómine, clj.

Leçon ij.

Ex libro Confessiónum sancti Augustini Episcopi. *Liv.* 9. *Ch.* 13.

MOnnica imminénte die resolutiónis suæ, non cogitávit suum corpus sumptuósè cóntegi, aut condiri aromátibus, aut monuméntum eléctum concupívit, aut curávit sepúlchrum pátrium. Non ista mandávit nobis, sed tantúmmodò memóriam sui ad altáre tuum, Dómine, fieri desiderávit, cui nullius diéi prætermissióne servíerat, unde sciret dispensári víctimam sanctam, quâ delétum est chirógraphum quod erat contrarium nobis, quâ triumphátus est hostis cómputans delícta nostra, & quærens quid objíciet, & nihil invéniens in illo, in quo vincimus. In[illegible]pira, Dómine meus, [illegible]us meus, inspira servis tuis frátribus meis, fi[illegible]li[illegible] tuis dóminis meis, [illegible]ibus & voce, & corde, & litteris sérvio, ut [illegible]otquot hæc légerint, m[illegible]eminerint ad altáre [illegible]m Monnicæ tuæ, cum [illegible]tricio quondam ejus conjuge, per quorum carnem introduxisti me in hanc vitam.

℟. Dómine, ne, clij.

Leçon iij.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános. *Chap.* 8.

QUòd si Spíritus ejus qui suscitávit Jesum à mórtuis, hábitat in vobis: qui suscitávit Jesum Christum à mórtuis, vivificábit & mortália córpora vestra, propter inhabitántem Spíritum ejus in vobis. Ergo, fratres, debitóres sumus non carni, ut secúndùm carnem

nus. Si enim secún- carnem vixéritis, émini : si autem u facta carnis mor- véritis, vivétis. Quicúnque enim Spíritu Dei agúntur, ii sunt filii Dei.

℟. Líbera me, Dómine, clij.

ERES POUR LES MORTS,
PELÉES RECOMMANDATIONS;
Qui se disent après Prime le jour des Morts.

peut les dire aussi la mort de quel- , aux Anniversaires utres jours, selon la me des lieux.

uand on les dit pour urs, ce qui suit se au plurier)

Dómine Deus, audi orationem mortuó- Israël, qui peccavé- ante te. Noli memi- iniquitátum patrum rórum, sed * Me- to manûs tuæ, & nó- s tui. ℣. Occísus es, nine, & redemísti Deo in sánguine tuo. leménto manûs tuæ óminis tui.

Oraison.

Ibi, Dómine, commendámus ánimam uli tui N. ut defún- (*ou* fámulæ tuæ N. lefúncta) sǽculo tibi it : & quæ per fragili- m humánæ conver- onis peccáta commi- tu véniâ misericor- díssimæ pietátis abstérge; Per Christum. ℟. Amen.

Autre Oraison.

Misericórdiam tuam Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, pietátis afféctu rogáre pro áliis cógimur, qui pro nostris rogáre peccátis nequáquam sufficimus; tamen de tua confísi gratúita pietáte & bonitáte, cleméntiam tuam depóscimus, ut ánimam fámuli tui (*ou* fámulæ tuæ) ad te reverténtem, cum benignitáte suscípias : adsit ei Angelus testaménti tui Michaël, & per manus sanctórum Angelórum tuórum inter Sanctos & eléctos tuos, in sinu Abrahæ, Isaac, & Jacob Patriarchárum tuórum eam collocáre dignéris, quátenus liberáta de princípibus tenebrárum & de locis pœnárum, nullis jam primævæ nativitá-

Sanctos & eléctos tuos resuscitátus, (*ou* resuscitáta) glóriâ manifésta contemplatiónis tuæ perpétuò satiétur ; Per Christum Dóminum.

℟. Amen.

Ant. 4. irreg. D. Qui timent.

Pseaume, In éxitu, 34. *à la fin duquel, & des autres suivans, on dit*, Réquiem ætérnam, &c.

Ant. Qui timent Dóminum speravérunt in Dómino, adjútor eorum & protéctor eorum est.

Oraison.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui humáno córpori ánimam ad similitúdinem tuam inspiráre dignátus es :

le quod tu
pe, Dón
ram tuan
aliénis cre
solo Deo
quia non
præter te
non est s
tua. Lætif
sime Pate
ejus, & cl
multitúdir
diæ tuæ. N
quæsumus
ejus antiq
suscitávit
sidérii : li
cáverit,
negávit ; s
insignita,
& eam int
sti, fidéli
Qui vivis.

res du Dimanche 19.

Ant. Circundedérunt me dolóres mortis, & perícula inférni invenérunt me. O Dómine, líbera ánimam meam.

Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Pater noster *tout bas jusqu'au* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Clamávi ad te, Dómine; dixi: Tu es spes mea. ℟. Pórtio mea in terra vivéntium.

℣. Educ de custódia ánimam meam, ad confiténdum nómini tuo; ℟. Me expéctant justi, donec retríbuas mihi.

℣. Custódi ánimam meam, & érue me: ℟. Non erubéscam, quóniam sperávi in te.

℣. Dómine, exáudi, &c.

Oraison.

DIri vúlneris novitáte percúlsi, & quodámmodò córdibus sauciáti, misericórdiam tuam, mundi Rédemptor, flebílibus vócibus implorámus; ut chari nostri (*ou* charæ nostræ) N. ánimam, ad tuam cleméntiam, qui fons pietátis es, reverténtem, blandè leniterque suscípias; & quas ex carnáli contagióne contraxit máculas, tu Deus sólitâ bonitáte cleménter déleas, piè indúlgeas, oblivióni in perpétuum tradas: atque hanc laudem tibi cum céteris redditúram, & ad corpus próprium quandóque reversúram, Sanctórum cœtibus aggregári præcípias.

PArtem beátæ resurrectiónis obtíneat, quæsumus, Dómine, ánima fámuli tui (*ou* fámulæ tuæ) N. vitámque ætérnam habére mereátur in cœlis; per te, Jesu Christe Salvátor mundi, qui cum Patre, & Spíritu sancto vivis.

DEus, cui soli cómpetit medicínam præstáre post mortem, præsta, quæsumus, ut ánima fámuli (*ou* fámulæ tuæ) terrénis exúta contágiis, in tuæ redemptiónis parte numerétur; Per Christum Dóminum nostrum.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

LES PSEAUMES GRADU

On dit les cinq premiers sans Glória Patri, *mais à la fin du dernier on dit*, Réquiem ætérnam.

On commence sans Antienne les Pseaumes, Ad Dóminum cùm tribulárer, 70. Levávi óculos, 70. Lætátus sum, *Ibid.* Ad te levávi, 95. Nisi quia Dóminus, 95.

Ensuite on dit à genoux, Kyrie eléïson. Christe eleïson. Kyrie eléïson.

Pater noster, *tout bas jusqu'au* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo; ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Dómine, exáudi, &c.

Oraison.

ABsólve, quæsumus, Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, & omnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum; ut in resurrectiónis glória, inter Sanctos & eléctos tuos resuscitáti respírent; Per Christum. ℟. Amen.

Après l'Oraison, on dit

les cinq Pseau
vans, & à la
cun Glória Pa
Pseaume, Q
dunt, 96. I
téndo, *Ibid.*
minus, *Ibid.*
nes, 116. Sa
gnavérunt, *Ib*
Ensuite on
noux, Kyrie
Christe eléïso
eléïson.

Pater noster
j'usqu'au ℣. Et
dúcas in tentat
Sed líbera no
℣. Memor es
gationis tuæ;
possedisti ab i
℣. Domin
di, &c.

Orais

DEus, cu
est miser
& párcere,
precatiónem
ut nos & om
los tuos, que
rum caténa
miserátio pi
cleménter abs
Christum ℟.
On dit aussi
Oraison les cin
suivans, & G
à la fin de cha

'aume, De profún-
x 117. Dómine, non
:altátum, *Ibid.* Me-
o, Dómine, *avec*
vision, 138. Ecce
a bonum, 117. Ecce
benedícite, 38.
uite on dit à genoux,
e eléïson. Christe
on. Kyrie eléïson.
ter noster, *tout bas*
l'an ℣. Et ne nos in-
s in tentatiónem;
sed líbera nos à ma-

. Deus ómnium, mi-

serére plebi tuæ, ℟. Super quam invocátum est nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi, &c.

Oraison.

PRæténde, quæsumus, Dómine, fámulis & famulábus tuis déxteram cœléstis auxílii; ut te toto corde perquírant, & quæ digne póstulant, cónsequi mereántur; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Intróït.

SCiétis quia ego Dóminus, cùm aperúero sepúlchra vestra, & edúxero vos de túmulis vestris & dédero Spíritum meum in vobis, & vixéritis. *Pseaume* Deus deórum Dóminus locútus est, * & vocávit terram à solis ortu usque ad occásum. ℣. Glória Patri & Fílio. Sciétis quia.

Oraison.

DEus, cujus Spíritu vivificánte, ossa nostra étiam árida vivent; fac nos quǽsumus, dùm peregrinámur in córpore, ita justítiæ opéribus abundáre, ut terréstri domo nostrâ dissolútâ,

[redacted]

:ciem :) audémus
, & bonam volun-
ıabémus magis pe-
ári à córpore, &
ıtes esse ad Dómi-
Et ídeo contendi-
sive abséntes, sive
ıtes placére illi.
s enim nos manife-
pórtet ante tribú-
ıristi, ut réferat
ıisque própria cór-
prout gessit, sive
ı, sive malum.
duel. Spíritus Dei
ne, & spiráculum
ıoténtis vivificávit
'. Ecce hæc ómnia
:ur Deus per sin-
; ut révocet ánimas
ı à corruptióne, &
net luce vivéntium.
:lúia, allelúia.
ui suscitávit Jesum
tum à mórtuis, vi-
bit & mortália cór-
reſtra, propter in-
íntem Spíritum ejus
ɔis. Allelúia.
íntia sancti Evan-
ı secúndùm Joán-
n. *Chap.* 14. 15.
illo témpore; Dixit
suis discípulis suis.
.igitis me, mandáta
serváte. Et ego ro-
Patrem, & álium
:létum dabit vobis,
:áneat vobíscum in
ıum, Spíritum ve-
ritátis, quem mundus
non potest accípere, quia
non videt eum, nec scit
eum : vos autem cognos-
cétis eum, quia apud vos
manébit, & in vobis erit.

Offertoire. Cùm audis-
sétis verbum veritátis,
(Evangélium salútis ves-
træ,) in Christo cre-
déntes signáti estis Spíri-
tu promissiónis sancto,
qui est pignus hereditátis
nostræ.

Secrete.

DIgnum majestáti tuæ templum in hoc sacrificio perfíciat nos, Dómine, Spíritus tuus; ut qui eo renovánte, regeneráti sumus in spem vivam, ipso vivificánte, secúndùm spem resurgámus herédes ætérnæ vitæ. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

Seconde Secrete pour un Défunt ou une Défunte.

La troisiéme de la Vierge, Puram in, clxvij.

Préface du Saint-Esprit.

Communion. Templum Dei estis, & Spíritus Dei hábitat in vobis.

Postcommunion.

DA nobis, quǽsumus, Dómine, sanctum non contristáre Spíritum, in quo signáti sumus; ut Christo concorporáles

efféćti, mereámur promissiónis illius esse compárticipes, & glóriæ coherédes. Per eúndem Dóminum nostrum . . . in unitáte ejúsdem.

Seconde Postcommunion pour le Défunt ou la Défunte.

La troisiéme, Mentes nostras, clxvij.

MESSE DE LA VIERGE.

Introïte.

PEtitiónem unam precor à te, ut dicas Regi: (neque enim negáre tibi quidquam potest.) Ne confúndas fáciem meam. *Ps.* Exáudi, Deus, oratiónem meam cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam. ℣. Glória. Petitiónem.

Si en ce jour on fait l'Office de la Vierge, on dit, Glória in excélsis.

Oraison.

PLebi tuæ, Deus, beátæ Maríæ Vírginis intercéssio gloriósa subvéniat, eúmque nobis placábilem in treméndo exámine júdicem esse fáciat, quem mundo pépérit redemptórem Dóminum nostrum.

Seconde Oraison, pour le Défunt ou la Défunte.

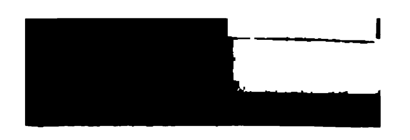
La troisiéme, de l'Office du jour, ou du Pa[...]

PRæsta, quæsum[us] omnípotens Deus, [ut] qui júgiter sancti N. [vel] sanctæ N. defensióne mu[nimur], nec succumb[amus] vitiis, nec deficiam[us ad]vérsis. Per Dómin[um].

Léćtio libri Judith [...]

BEnedíćta es, [fi]lia, à Dómino De[o] excélso, præ ómnibus muliéribus super terram. Benedíćtus Dóminus, qui creávit cœlum & terram, qui te diréxit [in] vúlnera cápitis princ[ipis] inimicórum nostrórum: quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum, pro quibus non pepercísti ánimæ tuæ, propter angústias & tribulatiónem géneris tui, sed subvenísti ruínæ ante conspéćtum Dei nostri.

Graduel. Invoca Dóminum, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de morte. ℣. Quóniam iniquitátes nostræ multiplicátæ sunt super caput nostrum; & nunc quasi parum faćta est deprecátio nostra apud Deum nostrum.

lúia , allelúia.
invéni grátiam in
tuis, ô Rex , do-
li• pópulum meum
o óblecro. Allel.
ntia ſanĉti Evan-
ſecúndùm Lu-
m. *Chap. 2. 33.*
llo témpore : Erat
er Jeſu & Mater
tes ſuper his , quæ
ntur de illo. Et be-
t illis Simeon , &
d Mariam matrem
Ecce póſitus eſt
ruinam & in reſur-
nem multórum in
; & in ſignum cui
dicétur : & tuam
ánimam pertransí-
dius, ut reveléntur
ltis córdibus cogi-
es.

-rtoire. Adorántes
num , dixérunt :
lixit te Dóminus in
e ſua , quia per te
hilum redégit ini-
: noſtros. Confité-
illi omnes.

Secrete.

ram in pectóribus
ſtris Unigénito tuo
ret habitatiónem
ificátor múnerum
tus tuus , Dómine ;
obumbratióne fœ-
a Virgo María ,
ſuſcépit viſcéribus
inum noſtrum Je-
ſum ... in unitáte ejúſ-
dem.

Seconde Secrete pour le Défunt ou la Défunte.

La troiſiéme de l'Office du jour , ou du Patron.

ADéſto , Dómine , précibus; adéſto munéribus fidélium tuórum ſanĉti N. *ou* ſanĉtæ N. patrocínio ſupplicántium ; ut quod própria fidúcia non præſúmit , ejus ſuffragántibus méritis conſequámur. Per Dóminum noſtrum.

Communion. Subveníſti ruínæ géneris tui ante conſpéĉtum Dei noſtri : Benedíĉtus , Dóminus , qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum.

Poſtcommunion.

MEntes noſtras & córpora ſanĉtíficet, Dómine , Redemptóris noſtri caro vivífica, quam de María Vírgine profitémur aſſúmptam , ut te , quem in carne noſtra reſurgéntes certò ſcimus nos eſſe viſúros , ipſâ intercedénte , fácie ad fáciem perénniter intuéri mereámur. Per eúndem Dóminum.

Seconde Poſtcommunion, pour le Défunt ou la Défunte.

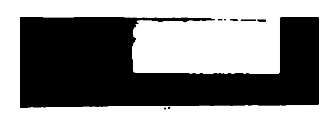
patióne purificas ; ut iísdem bonis quibus nunc fovémur , perfruámur in ætérnum. Per Dóminum.

Messe pour le jour de la Mort ou de l'Inhumation d'un Evêque & d'un Prêtre.

Introïte.

RÉquiem tibi dabit Dóminus semper , & implébit splendóribus ánimam tuam , & ossa tua liberábit. *Pseaume.* Quàm dilécta tabernácula tua Dómine virtútum! * Concupíscit, & déficit ánima mea in átria Dómini ℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine , * & lux perpétua lúceat eis. Réquiem.

Pour un Evêque. Orai-

iávi de tri-
ı ad Dómi-
:ntre ínferi
Dixi : Ab-
conſpéctu
ırum : ve-
sùs vidébo
ctum tuum.
tes conclu-
ſublevabis
ıne vitam
nine Deus
niat ad te
d templum
ı.
ace.
dies illa ,
ſeclum in

l cum Sy-

tremor eſt

:x eſt ven-

è diſcuſſú-

um ſpargens

ra regió-

ante thro-

ébit, & na-

: creatúra ,
onſúra.
ptus profe-

continétur,
ıte.

Unde mundus judicétur.
JUDEX ergo cùm ſedébit ,
Quidquid latet, apparébit :
Nil inúltum remanébit.
QUID ſum miſer tunc dictúrus ?
Quem patrónum rogatúrus :
Cùm vix juſtus ſit ſecúrus.
REX treméndæ majeſtátis ,
Qui ſalvándos ſalvas gratis ,
Salva me , fons pietátis.
RECORDARE , Jeſu pie ,
Quòd ſum cauſa tuæ viæ,
Ne me perdas illâ die.
QUÆRENS me ſedíſti laſſus :
Redemíſti , crucem paſſus :
Tantus labor non ſit caſſus.
JUSTE judex ultiónis ,
Donum fac remiſſiónis
Ante diem ratiónis.
INGEMISCO tanquam reus :
Culpâ rubet vultus meus:
Supplicánti parce, Deus.
PECCATRICEM abſolviſti ,
Et latrónem exaudíſti ,
Mihi quoque ſpem dedíſti.

PRECES meæ non sunt dignæ:
Sed tu bonus fac benígnè,
Ne perénni cremer igne.
INTER oves locum præsta,
Et ab hœdis me sequéstra,
Statuens in parte dextra.
CONFUTATIS maledíctis,
Flammis ácribus addíctis,
Voca me cum benedíctis.
ORO supplex & acclínis,
Cor contrítum quasi cinis,
Gere curam mei finis.
LACRYMOSA dies illa,
Quà resúrget ex favílla,
JUDICANDUS homo reus,
Huic ergo parce Deus.
PIE Jesu Dómine,
Dona eis réquiem. Amen.
Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Marcum. *Chap.* 13. 32.
N illo témpore; Dixit Jesus Petro, & Jacó- & Joánni, & Andréæ: : die illo, vel hora :, neque Ange-, neque Fílius, . Vidéte, vigi- :áte: nescitis do tempus sit. , qui péregrè proféctus relíquit domum suam, & dedit servis suis potestátem cujúsque óperis, & janitóri præcépit ut vígilet. Vigiláte ergo, (nescítis enim quando Dóminus domûs véniat: serò, an manè) ne cùm vénerit repéntè, invéniat vos dormiéntes. Quod autem vobis dico, ómnibus dico: Vigiláte.

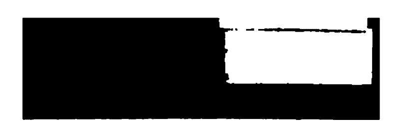
Offertoire. Da suavitátem & memóriam similáginis, & impíngua oblatiónem. In mórtuum produc lácrymas, & cóntege corpus illíus, & non despícias sepultúram illíus.

Pour un Evêque. Secrett.

SUscipe, Dómine, quæsumus pro ánima fámuli tui N. Pontíficis quas offérimus hóstias; ut cui in hoc século Pontificále onus imposuísti, in áltera vita des præmium. Per Dóminum.

Pour un Pretre. Secrett.

QUæsumus, omnípotens & misericors Deus, ut oblatiónem pro ánima fámuli tui N. Sacerdótis placátus accípias; & quem tuis altáribus servíre tribuísti, ad beatórum perveníre júbeas consórtia Sacerdótum. Per Dóminum.

mmunion. Unam pé-
Dómino, hanc re-
m, ut vídeam vo-
tem Dómini, &
m templum ejus.
o vidére bona Dó-
in terra vivéntium.

ur un Evêque.

Postcommunion.

Jæsumus, omnípo-
ens & miséricors
;,ut, qui in terris pro
lto legatióne fungus
hunc consedére fá-
in cœléstibus cum
m Christo Jesu Dó-
nostro; Qui tecum.

our un Pretre.

Postcommunion.

plorámus, Dómi-
, misericórdiam
pro ánima fámuli
. Sacerdótis; ut cui
pars hereditátis in
, sis illi merces ma-
imis in cœlis. Per.

e même Messe se dit
pour un Evêque ou
etre défunt, le jour
nniversaire, & les
jours. Cependant
es Anniversaires on
Oraisons comme ci-
s, clxxiv. *ajoûtant*
le Nom du défunt,
Sacerdótis *ou* Pon-
: *mais dans les se-*
Anniversaires, &
tres on dit l'Epître
vangile comme cy-
dessous selon les différens
jours de la semaine; ce
qui s'observe aussi dans
les Messes quotidiennes.

Messe pour le jour de la
Mort & de l'Inhumation
d'un Défunt, ou d'une
Défunte.

Introïte.

Requiem dabit tibi Deus à labóre tuo? miserébitur enim Dóminus & requiéscere fáciet. *Pseaume.* Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum, * ita desíderat ánima mea ad te, Deus. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: * & lux perpétua lúceat eis. Réquiem dabit.

Pour un Défunt.

Oraison. Inclína, cliv.

Pour une Défunte.

Oraison, Quæsumus, cliv.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses.

Epit. 1. *Chap.* 4. 12.

Nolumus vos ignoráre, fratres, de dormiéntibus, ut non contristémini sicut & céteri qui spem non habent. Si enim crédimus quòd Jesus mórtuus est & resurréxit, ita & Deus eos qui dormiérunt per Je-

ſum, addúcet cum eo. Hoc enim vobis dícimus in verbo Dómini, quia nos qui vívimus, qui reſídui ſumus in advéntum Dómini non præveniémus eos qui dormiérunt. Quóniam ipſe Dóminus in juſſu, & in voce Archángeli, & in tuba Dei deſcéndet de cœlo, & mórtui, qui in Chriſto ſunt reſúrgent primi. Deínde nos qui vívimus, qui relinquimur, ſimul rapiémur cum illis in núbibus óbviam Chriſto in äëra, & ſic ſemper cum Dómino érimus. Itáque conſolámini ínvicem in verbis iſtis.

Graduel Manum tuam, Dómine, longè fac à me, & formído tua non me térreat. ℣. Operi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem greſſus meos dinumeráſti ſed parce peccátis meis.

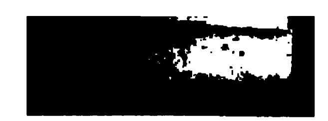
Trait De profúndis clamávi ad te, Dómine; Dómine, exáudi vocem meam. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in vocem deprecatiónis meæ. ℣. Si iniquitátes obſerváveris, Dómine; Dómine, quis ſuſtinébit? Quia apud te propi- [illegible] eſt: & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Proſe. Dies iræ, clxix.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem. *Chap.* 11. 21.

In illo témpore; dixit Martha ad Jeſum: Dómine, ſi fuiſſes hic, frater meus non fuiſſet mortuus: ſed & nunc ſcio, quia quæcúnque popóſceris à Deo, dabit tibi Deus. Dicit illi Jeſus: Reſúrget frater tuus. Dicit ei Martha: Scio quia reſúrget in reſurrectióne, in noviſſimo die. Dicit ei Jeſus: Ego ſum reſurréctio & vita: qui credit in me, etiámſi mórtuus fúerit, vivet; & omnis qui vivit, & credit in me; non moriétur in ætérnum. Credis hoc? Ait illi: Utique, Dómine, ego crédidi, quia tu es Chriſtus Filius Dei vivi, qui in hunc mundum veníſti.

Offertoire. Cùm accéperit Deus ánimam meam, corpus meum ſepeli. Ex ſubſtántia tua fac eleemóſynam; quóniam eleemóſyna non patiétur ánimam ire in ténebras. Panem tuum & vinum tuum ſuper ſepultúram juſti conſtitue;

re béne-

Défunt.
e.
is, quæ-
Dómine,
li tui N.
tio: quam
tíus mun-
axári de-
ninum.
éfunte.
ciis, quæ-
Dómine,
tuæ N. à
us exuá-
us à cul-
r éxiit:
placatió-
erpétuam
consequá-
inum.
In carne
eum: re-
pes in sinu

éfunt.
nion.
æsumus,
, ánimæ
. miseri-
imploráta
ejus in quo
crédidit,
at, te mi-
ium. Per.
éfunte.
uæsumus,
ánima fa-
lucis ætér-

næ consórtium, cujus perpétuæ misericórdiæ consecúta est sacraméntum. Per Dóminum.

Cette Messe se dit aussi le troisiéme, le septiéme, & le trentiéme jour, excepté les Oraisons, au lieu desquelles on dit les suivantes.

Pour un Défunt ou une Défunte,

Oraison.

QUæsumus, Dómine, ut ánimæ fámuli tui, (*ou* fámulæ tuæ) N. cujus depositiónis diem tértium, (*ou* séptimum,) (*ou* trigéssimum) commemorámus, Sanctórum, atque electórum tuórum largíri dignéris consortium, & rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas. Per Dóminum.

Sécrete.

MUnera, quæsumus Dómine, quæ tibi pro ánima fámuli tui; (*ou* fámulæ tuæ) N. offérimus placátus inténde, ut remédiis purgáta cœléstibus, in tua pietáte requiéscat. Per.

Postcommunion.

AGni pro nobis occísi carne nutrítos exáudi, Dómine, pro ánima fámuli tui, (*ou* fámulæ

tuæ,) N. ut, si quæ ei máculæ de terrénis contágiis adhæsérunt, remissiónis tuæ misericórdiâ deleántur. Per Dóminum.

Messe pour le jour des Anniversaires.

Introïte.

REquiem dabit Dóminus Deus Israël pópulo suo & habitatiónem Jerúsalem usque in ætérnum. *Ps.* Te decet hymnus Deus in Sion;* & tibi reddétur votum in Jerúsalem. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: * & lux perpétua lúceat eis. Réquiem.

Oraison, Deus indulgentiárum, cliv.

Au 1. Anniversaire on ne dit que cette Oraison, aux autres on ajoûte les deux suivantes.

Pour les Bienfaicteurs. Deus véniæ, clv.

Pour tous les Défunts. Fidélium, Deus, clv.

LE LUNDI.

Léctio libri Machabæórum. 2. *Mach.* 12. 43.

IN diébus illis; Fortíssimus Judas factâ collatióne, duódecim míllia drachmas argénti misit Jerosólymam offérre pro peccátis mortuórum sacrifícium, benè & religiósè de resurrectióne cógitans. (Nisi enim eos, qui cecíderant, resurrectúros speráret, supérfluum viderétur & vanum oráre pro mórtuis:) Et quia considerábat quòd hi, qui cum pietáte dormitiónem accéperant, óptimam habérent repósitam grátiam. Sancta ergò & salúbris est cogitátio pro defúnctis exoráre, ut à peccátis solvántur.

LE MARDI.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. *Cor.* 3. 11.

FRatres; Fundaméntum áliud nemo potest pónere, præter id quod pósitum est, quod est Christus Jesus. Si quis autem superædíficat super fundaméntum hoc, aurum, argéntum, lápides pretiósos, ligna, fœnum, stípulam, uniuscujúsque opus manifestum erit: Dies enim Dómini declarábit, quia in igne revelábitur; & uniuscujúsque opus quale sit, ignis probábit. Si cujus opus mánserit quod superædificávit, mercédem accípiet. Si cujus opus árserit, detrimén-

ıtiétur : ipſe autem
erit ; ſic tamen
per ignem.

MERCREDI.

Epiſtolæ beati
Apóſtoli ad Co-
ios. 1. *Cor.* 15. 22.
atres ; Sicut in
am omnes mo-
ır, ita & in Chriſto
vivificabúntur.
uiſque autem in
rdine , primítiæ
us : deinde ii , qui
hriſti , qui in ad-
ejus credidérunt.
e finis : cùm tradi-
egnum Deo & Pa-
cùm evacuáverit
n Principátum , &
átem, & virtútem.
et autem illum re-
, donec ponat om-
imicos ſub pédibus
Noviſſima autem
ca deſtruétur mors.

E JEUDI.

o libri Apocalýpſis
i Joánnis Apóſto-
i. *Chap.* 20. 11.
diébus illis ; Vidi
onum magnum cán-
n , & ſedéntem ſu-
um , à cujus con-
u fugit terra , &
m , & locus non eſt
tus eis. Et vidi
uos magnos & pu-
, ſtantes in conſpé-
roni, & libri apér-
ti ſunt : & álius liber apértus eſt, qui eſt vitæ. Et judicáti ſunt mórtui ex his , quæ ſcripta erant in libris , ſecúndùm ópera ipſórum. Et dedit mare mórtuos , qui in eo erant , & mors & inférnus dedérunt mórtuos ſuos , qui in ipſis erant : & judicátum eſt de ſíngulis ſecúndùm ópera ipſórum. Et inférnus & mors miſſi ſunt in ſtagnum ignis. Hæc eſt mors ſecúnda. Et qui non invéntus eſt in libro vitæ ſcriptus, miſſus eſt in ſtagnum ignis.

LE VENDREDI.

Léctio Ezechiélis Prophétæ. *Chap.* 37. 1.

IN diébus illis ; Facta eſt ſuper me manus Dómini , & edúxit me in Spíritu Dómini : & dimíſit me in médio campi , qui erat plenus óſſibus. Et circundúxit me per ea in gyro : erant autem multa valdè ſuper fáciem campi , ſiccáque veheménter. Et dixit ad me : Fili hóminis , putáſne vivent oſſa iſta ? & dixi : Dómine Deus , tu noſti. Et dixit ad me : Vaticináre de óſſibus iſtis : & dices eis : Oſſa árida , audíte verbum

sciéris qui ego Dóminus.
Et prophetávi sicut præcéperat mihi. Factus est autem sónitus, prophetánte me, & ecce commótio: & accessérunt ossa ad ossa, unumquódque ad junctúram suam. Et vidi, & ecce super ea nervi, & carnes ascendérunt: & exténta est in eis cutis désuper; & spíritum non habébant. Et dixit ad me: Vaticináre ad spíritum, vaticináre, fili hóminis; & dices ad spíritum: Hæc dicit Dóminus Deus: A quátuor ventis veni spíritus, & insúffla super interféctos istos, & revivíscant. Et prophetávi sicut præcéperat mihi:

[redacted]

illo témpore; Dixit
us Judǽis: Pater dí-
ílium, & ómnia de-
rat ei ; quæ ipse
& majóra his de-
rábit ei ópera , ut
rémini. Sicut enim
lúscitat mórtuos ,
ificat: sic & Filius,
ult , vivíficat. Ne-
nim Pater júdicat
quam , sed omne
um dedit Filio, ut
honorificent Fi-
sicut honorificant
n. Qui non hono-
Filium , non ho-
at Patrem , qui
llum. Amen, amen
obis , quia qui ver-
meum audit , &
ei qui misit me ,
vitam ætérnam, &
ícium non venit ,
unsit à morte in vi-

MARDI.

ntia sancti Evan-
secúndùm Mar-
. Chap. 12. 24.

illo témpore , Di-
Jesus Sadducǽis :
e ídeò errátis , non
es Scriptúras , ne-
rtútem Dei ? Cùm
à mórtuis resurré-
, neque nubent ,
nubéntur, sed sunt
ngeli in cœlis. De
is autem quod re-
súrgant , non legistis in
libro Móysi , super ru-
bum quómodò dixerit
illi Deus , inquiens : Ego
sum Deus Abraham , &
Deus Isaac , & Deus Ja-
cob ? Non est Deus mor-
tuórum , sed vivórum :
Vos ergo multùm erra-
tis.

LE MERCREDI.

Sequéntia sancti Evan-
gélii secúndùm Mat-
thǽum. Chap. 24. 27.

IN illo témpore, Dixit
Jesus discípulis suis :
Sicut fulgur exit ab
Oriénte , & paret usque
in Occidéntem : ita erit
& advéntus Filii hómi-
nis. Ubicúnque fúerit
corpus , illic congrega-
búntur & áquilæ. Statim
autem post tribulatiónem
diérum illórum , sol ob-
scurábitur , & luna non
dabit lumen suum . &
stellæ cadent de cœlo ,
& virtútes cœlórum com-
movebúntur ; & tunc pa-
rébit signum Filii hómi-
nis in cœlo. Et tunc plan-
gent omnes tribus terræ ;
& vidébunt Filium hó-
minis veniéntem in núbi-
bus cœli cum virtúte
multa , & majestáte. Et
mittet Angelos suos cum
tuba , & voce magna ,
& congregábunt eléctos

ejus ... [?]uatuor ventis, à summis cœlórum usque ad términos eórum.

LE JEUDI.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem. *Chap.* 6. 40.

IN illo témpore, Dixit Jesus turbis: Hæc est volúntas Patris mei, qui misit me; ut omnis, qui videt Fílium, & cr... in eum, hábeat vi... ætérnam, & ego resu-scitábo eum in novíssimo die. Murmurábant er... Judǽi de illo, quia ...xisset: Ego sum panis ...vus, qui de cœlo desc...di; & dicébant: N...ne hic est Jesus fi... Joseph, cujus nos nóvimus patrem, & matrem? quómodò ergò dicit hic, quia de cœlo descéndi? Respóndit ergò Jesus, & dixit eis: Nolíte murmuráre in ínvicem: nemo potest veníre ad me, nisi Pater, qui misit me, tráxerit eum; & ego resuscitábo eum in novíssimo die.

LE VENDREDI.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Matthǽum *Chap* 16. 26.

IN illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Quid prodest hómini, si mundum univérsum lu-crétur, ánimæ vero suæ detriméntum patiátur? Aut quam dabit homo commutatiónem pro ánima sua? Fílius enim hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum Angelis suis: & tunc reddet unicuique secúndùm ópera ejus.

LE SAMEDI.

...quéntia sancti Evangélii secúndùm Márcum. *Chap.* 13. 27.

IN illo témpore, Dixit Jesus Petro, & Jacó..., & Joánni & Andréæ: ...ittet Fílius hóminis ...gelos suos, & congre...bit eléctos suos à quatuor ventis, à summo terræ, usque ad summum cœli. A ficu autem díscite parábolam: Cùm jam ramus ejus tener fúerit, & nata fúerint fólia, cognóscitis quia in próximo sit æstas. Sic & vos cùm vidéritis hæc fíeri, scitóte quòd in próximo sit in óstiis. Amen dico vobis, quóniam non transíbit generátio hæc, donec ómnia ista fiant. Cœlum & terra transíbunt, verba autem mea non transíbunt. De autem illo vel hora ne-mo scit.

toire. In me sunt, , vota tua , quæ n, laudatiónes ti- : pláceam coram in lúmine vivén-

Secrete.

ɔpitiáre, Dómine, pplicatiónibus nos- pro ánima fámuli fámulæ tuæ N. cu- nua dies ágitur , ıa tibi offérimus cium laudis : ut ianctórum tuórum :tio sociáre digné- :r Dóminum.

les Bien-faiteurs.

Ꞩus, cujus miséri- órdiæ non est nú- , súscipe propítius humilitátis nos- & animábus fra- propinquórum, & ıctórum nostrórum : tui nóminis dedis- eſſiónem, per hæc nénta salútis nos- unctórum remis- n tribue peccató-

tous les Défunts.

Ɔstias, quæsumus, Dómine, quas ti- ɔ animábus famu- ı famularúmque n offérimus, pro- ıs inténde : ut qui- lei Christiánæ mé- contulísti, dones & præmium. Per Dóminum.

Communion. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, quia Dóminus benefécit tibi ; placébo Dómino in regióne vivórum.

Postcommunion.

PRæsta, quæsumus, Dómine, ut anima fámuli tui *ou* fámulæ tuæ N. cujus anniversárium depositiónis diem ágimus, his purgáta sacrifíciis, indulgéntiam páriter & réquiem cápiat sempitérnam. Per Dóminum.

Pour les Bien-faiteurs.

PRæsta, quæsumus, omnípotens & miséricors Deus ; ut ánimæ fratrum, propinquórum, & benefactórum nostrórum, pro quibus hoc sacrifícium laudis tuæ obtúlimus majestáti, per hujus virtútem sacrifícii, a peccátis ómnibus expiátæ ; lucis perpétuæ, te miseránte, recípiant beatitúdinem.

Pour tous les Défunts.

ANimábus, quæsumus, Dómine, famulórum famularúmque tuárum, orátio profíciat supplicántium : ut eas, & à peccátis ómnibus éxuas,

& tuæ redemptiónis fácias esse partícipes; Qui.

Aux Messes quotidiennes pour les Morts.

Introïte.

REquiem det vobis invenire Dóminus, & fáciat vobíscum misericórdiam, sicut fecístis cum mórtuis. *Pseaume.* Ut quid, Deus, repulísti in finem? * Irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ? ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, * & lux perpétua lúceat eis. Réquiem det.

Pour un Défunt, ou une Défunte, l'Oraison comme au jour de l'Enterrement: il en est de même de la Secrete, & de la Postcommunion.

Pour plusieurs Défunts, Oraison. Deus, cui, clxiv.

Après une de ces Oraisons, on ajoûte les deux suivantes.

Pour les Parens, & Bien-faiteurs, Deus, véniæ, clxv.

Pour tous les Fidéles Défunts. Fidélium, clxv.

LE LUNDI.

Léctio libri Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli. *Chap.* 14. 13.

IN diébus illis: Audivi vocem de cœlo dicéntem mihi: Scribe: Beati mórtui qui in Dómino moriúntur. Amodo jam dicit Spíritus, ut requiéscant à labóribus suis; ópera enim illórum sequúntur illos.

LE MARDI.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios. 1. *Cor.* 15. 12.

FRatres; Si Christus prædicátur quòd resurréxit à mórtuis, quómodo quidam dicunt in vobis, quóniam resurréctio mortuórum non est? Si autem resurréctio mortuórum non est: neque Christus resurréxit. Si autem Christus non resurréxit, inánis est ergo prædicátio nostra, inánis est & fides vestra: invenímur autem & falsi testes Dei: quóniam testimónium díximus advérsùs Deum, quòd suscitáverit Christum, quem non suscitávit, si mórtui non resúrgunt. Nam si mórtui non resúrgunt, neque Christus resurréxit. Quòd si Christus non resurréxit, vana est fides vestra, adhuc enim estis in peccátis vestris. Ergò & qui dormiérunt in

, periérunt. Si
ita tantùm in
erántes sumus,
óres sumus óm-
ninibus. Nunc
ristus resurré-
rtuis primitiæ
um, quóniam
per hóminem
per hóminem
) mortuórum.
: RCREDI.
iri Ecclesiásti-
ap. 7. 37.
a dati in con-
:u omnis vivén-
ortuo non pro-
itiam. Non de-
tibus in conso-
& cum lugén-
ula. Non te pi-
ire infirmum:
.m in dilectió-
eris. In ómni-
bus tuis memo-
issima tua, &
um non peccá-

J E U D I.
Malachiæ Pro-
. *Chap.* 4. 1.
dicit Dómi-
: Ecce dies vé-
énsa quasi ca-
& erunt omnes
, & omnes fa-
mpietátem, sti-
nflammábit eos
ens, dicit Dó-
:ercítuum, quæ
ort, d'Eté,

non derelinquet eis radícem & germen. Et oriétur vobis timéntibus nomen meum Sol justitiæ, & sánitas in pennis ejus: & egrediémini, & saliétis sicut vituli de arménto. Et calcábitis ímpios, cùm fúerint cinis sub planta pedum vestrórum in die, qua ego fácio, dicit Dóminus exercítuum. Mementóte legis Móysi servi mei, quam mandávi ei in Horeb ad omnem Israël, præcépta & judícia. Ecce ego mittam vobis Elíam Prophétam, ántequàm véniat dies Dómini magnus, & horríbilis: & convértet cor patrum ad filios, & cor filiórum ad patres eórum: ne forte véniam, & percútiam terram anáthemate.

LE VENDREDI.

Léctio Epístolæ beáti Petri Apóstoli.

2. *Pet.* 3. 10.

FRatres, Advéniet dies Dómini ut fur: in quo cœli magno ímpetu tránsient, eleménta vero calóre solvéntur, terra autem & quæ in ipsa sunt ópera, exuréntur. Cùm ígitur hæc ómnia dissolvé[illegible] sint,

quales oportet vos esse in sanctis conversationibus, & pietatibus, expectantes, & properantes in adventum diéi Dómini, per quem cœli ardentes solventur, & elementa ignis ardore tabescent? Novos vero cœlos, & novam terram secundum promissa ipsius expectamus, in quibus justitia hábitat. Propter quod, charissimi, hæc expectantes, satagite immaculati, & inviolati ei inveniri in pace. Et Dómini nostri longanimitatem, salutem arbitrámini.

LE SAMEDI

Lectio Joëlis Prophétæ.

Chap. 3. 12.

HÆc dicit Dóminus: Consurgant & ascendant Gentes in vallem Jósaphat; quia ibi sedebo, ut júdicem omnes Gentes in circúitu. Mittite falces, quóniam maturavit messis. Venite, & descéndite; quia plenum est torcular, exúberant torculária: quia multiplicata est malítia eórum. Pópuli, pópuli in valle concisiónis: quia juxtà est dies Dómini in valle concisiónis. Sol & luna obtenebráti sunt, & stellæ retraxérunt splendórem suum. Et Dóminus de Sion rúgiet, & de Jerúsalem dabit vocem suam: & movebúntur cœli & terra.

Graduel. Si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: quóniam tu mecum es, Dómine. ℣. Virga tua & báculus tuus, ipsa me consoláta sunt.

Trait. De profúndis, clxxv.

LE LUNDI

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem. *Chap.* 6. 37.

IN illo témpore: Dixit Jesus Judǽis: Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet: & eum, qui venit ad me, non ejíciam foras: quia descendi de cœlo non ut fáciam voluntátem meam, sed voluntátem ejus, qui misit me. Hæc est autem volúntas ejus, qui misit me, Patris: ut omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resúscitem illud in novíssimo die. Hæc est autem volúntas Patris mei, qui misit me, ut omnis qui videt Fílium & credit in eum, hábeat vitam ætérnam; & ego resus-

noviſſimo

R D I.
ᶜti Evan-
m Joán-
ſ. 24.
ore; Dixit
:is : Qui
audit, &
miſit me,
ætérnam :
non ve-
it à mor-
nen,amen
uia venit
eſt,quan-
lient vo-
; & qui
nt.
R E D I.
ᶜti Evan-
n Joán-
ſ. 44.
re; Dixit
s : Nemo
l me, niſi
t me,trá-
go reſu-
noviſſimo
n in Pro-
nt omnes
Omnis ,
atre , &
ad me.
em vidit
is , qui
vidit Pa-
nen dico
it in me,
ernam.

LE JEUDI.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem. *Chap.* 6. 54.

IN illo témpore : Dixit Jeſus Judæis : Amen, amen dico vobis : Niſi manducavéritis carnem Fílii hóminis, & bibéritis ejus ſanguinem, non habébitis vitam in vobis. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum ſánguinem, habet vitam ætérnam : & ego reſuſcitábo eum in noviſſimo die.

LE VENDREDI.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum. *Ch.* 19. 24. 35.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis : Cœlum & terra tranſibunt, verba autem mea non præteríbunt. De die autem illa & hora nemo ſcit; neque Angeli cœlórum, niſi ſolus Pater. Sicut autem in diébus Noë, ita erit & advéntus Fílii hóminis. Sicut enim erant in diébus ante dilúvium comedéntes & bibéntes, nubéntes & núptui tradéntes, uſque ad eum diem, quo intrávit Noë in arcam, & non cognovérunt, donec venit dilúvium, & tulit

omnes: ita erit & advéntus Fílii hóminis. Tunc duo erunt in agro: unus assumétur, & unus relinquétur: duæ moléntes in mola; una assumétur, & una relinquétur. Vigiláte ergò, quià nescitis quâ horâ Dóminus vester ventúrus sit.

LE SAMEDI.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Marcum. *Chap.* 13. 24.

IN illo témpore: Dixit Jesus Petro, & Jacóbo, & Joánni, & Andréæ: Sol contenebrábitur, & luna non dabit splendórem suum: & stellæ cœli erunt decidéntes, & virtútes, quæ in cœlis sunt, movebúntur. Et tunc vidébunt Fílium hóminis veniéntem in núbibus cum virtúte multa, & glória. Et tunc mittet Angelos suos, & congregábit eléctos suos à quátuor ventis, à ... terræ, usque ad ... m cœli.

... *toire.* Sacrificium ...icatiónis ófferes ...: & páuperi pór...num tuam, ut ...r propitiátio & ...o tua. Et mór...rohibeas grá-

Pour un Défunt ou une Défunte, une des deux Secretes ci-dessus, clxxj.

Pour plusieurs Défunts.

EXaudi, quæsumus, Dómine, preces quas tibi fúndimus, offeréntes sacrifícium prétii nostri pro fidélium animábus defunctórum; & concéde, ut & mórtuis prosit ad véniam, quod cunctis vivéntibus præparáre dignátus es ad medélam. Qui vivis.

Pour les Parens & Bien-faiteurs.

DEus, cujus misericórdiæ non est númerus, súscipe propítius preces humilitátis nostræ; & animábus fratrum, propinquórum, & benefactórum nostrórum, quibus tui nóminis dedísti confessiónem, per hæc sacraménta salútis nostræ cunctórum remissiónem tríbue peccatórum.

Pour tous les Fidéles Défunts.

HOstias, quæsumus, Dómine, quas tibi pro animábus famulórum famularúmque tuárum offérimus, propitiátus inténde: ut quibus fídei Christiánæ méritum contulísti, dones & præ-

Dóminum.
℣. Tu es,
pes mea;
in terra vi-
luc de cus-
am meam;
it justi, do-
mihi.
éfunt ou une
ne des deux
ons ci-dessus,

rs Défunts,
us, Dómi-
s noster, ut
exúltent in
ánimæ fa-
amularúm-
quæ memó-
i desidéra-
táre tuum;
ice pólitæ,
ítæ sunt sa-
Per Dómi-
l.
arens &
lleurs.
quæsumus,
ns & mi-
; ut ánimæ
pinquórum,
um nostró-
bus hoc sa-
dis tuæ ob-
státi per hu-
sacrifícii à
ibus expiá-
rpétuæ, te
recípiant

Pour tous les Fidéles Defunts. Animábus, clxxix.

Messe pour les Morts selon le Missel Romain.

Introïte.

REquiem ætérnam dona eis, Dómine, & lux perpétua lúceat eis. *Pseaume.* Te decet hymnus Deus in Sion, & tibi reddétur votum in Jerúsalem: * exáudi oratiónem meam, ad te omnis caro véniet. Réquiem.

Les Oraisons, comme à la Messe précédente, clxxx.

L'Epître & l'Evangile, comme au jour de l'Enterrement.

Graduel. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, & lux perpétua lúceat eis. ℣. In memória ætérna erit justus, ab auditióne mala non timébit.

Trait. Absólve, Dómine, ánimas ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum. ℣. Et grátiâ tuâ illis succurrénte, mereántur evádere judícium ultiónis. ℣. Et lucis ætérnæ beatitúdine pérfrui.

Ou le Trait. De profúndis, clxxij.

Offertoire. Dómine Jesu Christe Rex glóriæ, líbera ánimas ómnium fidélium defunctórum de pœnis inférni, & de profúndo lacu; líbera eas de ore leónis, ne absórbeat eas tártarus; ne cadant in obscúrum: sed signifer sanctus Michaël repræséntet eas in lucem sanctam, * Quam olim Abrahæ promisisti, & sémini ejus. ℣. Hóstias & preces tibi, Dómine, laudis offérimus: cipe pro animab quarum hodie riam fácimus: Dómine, de m sire ad vitam.

Communion. na lúceat eis, * Cum Sanct ætérnum, qui ℣. Réquiem dona eis, D lux perpétua * Cum Sanc ætérnum, qui

L'ORDR

DE LA SEPULTURE DES D

Le Clergé étant arrivé à la maison, le Célébrant proche le corps, récite à voix médiocre le Ps. De profúndis, *alternativement avec le Chœur, à la fin duquel il dit:*

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum Spíritu tuo.

Oraison.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N. tus (*ou* fámul defúncta) sé vat: & quæ tátem mundá satiónis pecc sit, tu véniá dissimæ piet ge; Per Chr minum nostr

Ensuite il j benite sur le c sant: Requié

℟. Amen.

On porte le glise en chant pans, Antienn mes suivans nécessaire jusq y soit arrivé.

℟. Libera

[redacted]

rsets, clij.

première Antienne
remier Pseaume du
rne de l'Office des
s qui convient à ce
.
. Audi nunc, cxlviij.
fin duquel on dit le
Réquiem.

a ij. Antienne & le ij.
aume du Nocturne du
.
. Clamávi, cl.

iij. Antienne & le iij.
aume du Nocturne du
.

l'Entrée de l'Eglise le
brant jette de l'eau be-
sur le corps en di-
; Suscípiat te Chri-
qui vocávit te; & in
n Abrahæ Angeli
icant te. ℟. Amen.

orps étant posé au mi-
de l'Eglise ou du
ur, on dit la Messe ou
Laudes des Défunts si
avant midi: s'il est
s midi, on dit les Vê-
.

Si c'est un Prêtre, le
s étant posé au lieu or-
aire, le Célébrant en-
e le corps pendant que
Chœur chante ce qui suit.
. Scio quòd, cxlviij.
Kyrie eléison. Chri-
léison. Kyrie eléison.
Célébrant Pater noster.
℣. Et ne nos indúcas
in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, exáudi.

Oraison.

DEus, cui ómnia vivunt, & cui non péreunt moriéndo córpora nostra, sed mutántur in mélius: te súpplices deprecámur, ut suscipi júbeas ánimam fámuli tui N. Sacerdótis per manus sanctórum Angelórum deducéndam in sinum amíci tui Abrahæ Patriárchæ; suscitandámque in novíssimo magni judícii die, & quidquid vitiórum, diábolo falléntе, contráxit, tu pius & miséricors ábluas indulgéndo. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Le Célébrant encense de nouveau le corps, pendant que le Chœur chante.

℟. Ego ad Dóminum, cxlix.

Kyrie eléison.

Le Célébrant, Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

Oraison.

FAc, quæsumus, Dómine, hanc cum fámulo tuo Sacerdóte defúncto misericórdiam,

Oraison.

DEus, in cujus miseratióne ánimæ fidélium requiéscunt, fámulis & famulábus tuis ómnibus, hic & ubíque in Christo quiescéntibus, da propítius véniam peccatórum : ut à cunctis reátibus absolúti, tecum sine fine læténtur. Per eúndem Christum.

℟. Amen.

Oraison. Fidélium, clv.

℣. Réquiem ætérnam, &c.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

LA SEPULTURE DES ENFANS.

Le Prêtre étant arrivé à la maison, jette de l'eau-benite sur le corps : ne priant pas pour le repos de l'enfant, mais le benissant par les larmes de joie de l'Eglise sa mere pour l'heureuse assurance de son salut. Ensuite il recite alternativement avec le Clergé le Pseaume Laudáte púeri Dóminum, 34. *le* ℣. Dómine exáudi, &c.

Oraison.

DEus, qui párvulis post baptísmi grátiam ex hoc século migrántibus innocéntiæ præmia largíris ætérna : concéde propítius, ut quæ illis gáudia contulísti, eádem, nos quasi modò géniti infántes consequi mereámur in cœlis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ensuite on porte le corps à l'Eglise en chantant le ℟. Scio quod redémptor, cxlviij. *qu'on repete plusieurs fois s'il est necessaire; on peut chanter aussi les Pseaumes* Dómine, Dóminus noster, 76. Dómini est terra, 99. Nisi Dóminus ædificáverit, 96. *du* 5. a.

Lorsqu'on est arrivé à l'Eglise, le Célébrant éleve l'Ant. 7. c. Júvenes & Vírgines, *& pendant que le Chœur chante le Pseaume* Laudáte Dóminum de cœlis, 14. *Le Célébrant précédé du Clergé, va au tombeau, & jette par trois fois de la terre sur le corps du défunt, en disant à chaque fois :* De terra plasmásti me, & carnem induísti me, Redémptor meus, Dómine, resúscita me in novíssimo die. In nómine Patris, † & Fílii, & Spíritûs sancti. Amen.

Ensuite il jette de l'Eau benite sur le corps, & re-

tourne en sa place.

Le Pseaume Laudáte, *étant fini, le Chœur chante l'Ant. 7. c.* Júvenes & Vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini *laquelle finie, on chante ce qui suit.*

Ant. 6. f. Sínite párvulos veníre ad me : tálium enim est regnum cœlórum. *Cantique*, Benedícite, 13.

Le Celebrant. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Me autem propter innocéntiam suscepísti. ℟. Et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

℣. Dómine, exáudi, oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Oraison.

Omnípotens sempitérne Deus, sanctæ puritátis amátor, qui ánimam hujus párvuli (párvulæ) misericórditer ad regnum cœlórum vocáre dignátus es te súpplices deprecámur, ut nos in eódem regno cum sanctis & eléctis tuis fácias congaudére. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Animæ ómnium fidélium defunctórum per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

SALUTS
DU SAINT SACREMENT PENDANT L'ANNÉE.

Depuis la Fête de la sainte Trinité, jusqu'à la fin de Juin.

Pendant qu'on tire le saint Sacrement du Tabernacle, le Chantre éleve le Verset suivant que le Chœur poursuit.

℣. Panis Angélicus, 209.

Ensuite on chante le ℟. Homo, 212.

Hymne, Jesu sub ara, 224.

Ant. Salve Regina, 191.

Oraison.

DEus, in cujus miseratióne ánimæ fidélium requiéscunt, fámulis & famulábus tuis ómnibus, hic & ubíque in Christo quiescéntibus, da propítius véniam peccatórum : ut à cunctis

reátibus absolúti, ti... sine fine læténtur, ... eúndem Christum...

℟. Amen.

Oraison. Fidélium...

℣. Réquiem æte...

&c.

℣. Requiéscant ... ce. ℟. Amen.

LA SEPULTURE DES ENF...

Le Prêtre étant arrivé à la maison, jette de l'eau-benite sur le corps : ne priant pas pour le repos de l'enfant, mais le benissant par les larmes de joïe de l'Eglise sa mere pour l'heureuse assurance de son salut. Ensuite il recite alternativement avec le Clergé le Pseaume Laudáte púeri Dóminum, 34. *le* ℣. Dómine exáudi, &c.

Oraison.

DEus, qui párvulis post baptísmi grátiam ex hoc século migrántibus innocéntiæ prǽmia largíris ætérna : concéde propítius, ut quæ illis gáudia contulísti, éadem, nos quasi modò géniti infántes consequi mereámur in cœlis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ensuite on porte le corps à l'Eglise en chantant le ℟. Scio quod redémp-

tor, cxlviij. *qu'o... plusieurs fois s'il ... faire; on peut chan... les Pseaumes* Do... Dóminus noster, 7... mini est terra, 9... Dóminus ædific... 96. *du* 5. a.

Lorsqu'on est a... l'Eglise, le Célébra... l'Ant. 7. c. Júv... Vírgines, *& pend... le Chœur chante le ...* Laudáte Dómin... cœlis, 14. *Le C... précédé du Clergé ... tombeau, & jette ... fois de la terre su... du défunt, en d... chaque fois :* D... plasmásti me, &... induísti me, Re... meus, Dómine, ... cita me in novíss... In nómine Patri... Fílii, & Spíritu... Amen.

Ensuite il jette ... benite sur le corp...

place.
Laudáte,
Chœur chan-
. Júvenes &
nes cum ju-
lent nomen
elle finie, on
suit.
Sinite pár-
ad me: tá-
est regnum
ntique, Be-
3.
ant. Pater

nos indúcas
m. ℟. Sed
malo.
tem propter
suscepísti.
másti me in
in ætérnum

℣. Dómine, exáudi, oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Oraison.

Omnípotens sempitérne Deus, sanctæ puritátis amátor, qui ánimam hujus párvuli (párvulæ) misericórditer ad regnum cœlórum vocáre dignátus es: te súpplices deprecámur, ut nos in eódem regno cum sanctis & eléctis tuis fácias congaudére. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Animæ ómnium fidélium defunctórum per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

ALUTS
AINT SACREMENT
NDANT L'ANNÉE.

Fête de la sainte Trinité, jusqu'à la fin de Juin.

u'on tire le
nt du Taber-
ntre éleve le
t que le Chœur
gélicus, 209.

Ensuite on chante le ℟. Homo, 212.
Hymne, Jesu sub ara, 224.
Ant. Salve Regina, 191.

[*Au lieu de l'Hymne*, Jesu sub ara, *le jour de S. Jean, on chante*, UT queant laxis, 301. *après l'Ant.* Salve Regina. *Et le jour de S. Pierre l'Hymne*, Petre qui primi, 311.]

Pour la Paix, Ant. Convértat, 56.

℣. Cibávit illos Dóminus. ℟. Ex ádipe fruménti.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem sibi.

Le Verset du Saint, dont on celébre la Fete.

℣. Fiat pax in virtúte tua, ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Dómine, exáudi, &c.

Oraison.

DEus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti : tribue quæsumus, ita nos córporis & sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus.

Oraison.

OMnipotens se térne Deus, qu riósæ Vírginis matri riæ corpus & anim ut dignum Fílii tui l táculum éffici merer Spíritu sancto coop te, præparásti : da cujus commemora lætámur, ejus piâ i cessióne ab instán malis, & à morte p tua liberémur.

L'Oraison du Sai

Pour la Paix, Or

DEus, à quo s desidéria, consília & justa ópera ; da servis tu lam, quam mundus non potest, pacem ; corda nostra man tuis dédita & hó sublátâ formídine, pora sint tuâ protec tranquílla. Per Chri

Encensant le saint S ment. ℣. Tantum

Apres la Benedic Pseaume, De profú 117. *ou* Laudáte D num, 177.

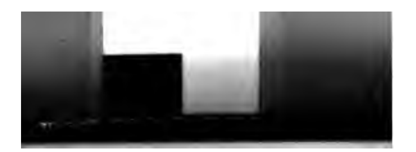
Pendant le mois de Juillet.

O salutáris Hóstia.

Hymne, Pange lingua, 223.

Ant. Ego sum, 1

Hymne, Ave stella, cxxviij.

L'Antienne du Saint.

Pour le Roi, Dómine salvum fac Regem, &c. *les* 2. D.

℣. Cibavit illos Dóminus, ℟. Ex ádipe fruménti.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem sibi.

℣. Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, ℟. Et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

℣. Dómine, exáudi, &c.

Oraison.

DEus, qui sacérdos & hóstia semper vivis in nostris altáribus ad interpellándum pro nobis, da córpora nostra ita per noctem requiéscere, ut corda tui amóris ígnibus accénsa tecum vigiláre non désinant.

Oraison.

DEus, qui in sinu Vírginis matris tuæ castíssimæ requiéscere dignátus es : da nobis, ipsâ intercedénte, ut inimíci per noctem devitémus insídias, & tu sis nostra quies, & tutum præsídium.

L'Oraison du Saint.

Pour le Roi, Oraison.

QUæsumus, omnipotens Deus, ut fámulus tuus N. Rex noster, qui tuâ miseratióne suscépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat increménta, quibus decénter ornátus, & vitiórum monstra devitáre, hostes superáre, hæreses extirpáre ; & ad te, qui via, véritas, & vita es, gratiósus váleat pervenire. Qui vivis.

℣. Bone pastor.

Pendant le mois d'Août.

Panis Angélicus.

℟. Immolábit, 210.

Ant. Ego sum, 224.

[*Le jour de la Transfiguration*, *Ant.* Accépit, 341.]

Hymne, Virgíneis títulis, 40. [*au lieu de laquelle le jour de l'Assomption*, & *pendant l'Octave*, *on dit la Prose*, Plaudámus cum superis, 356.]

L'Antienne du Saint.

Pour la Paix, *Ant.* Convértat, 56.

Le reste comme au mois de Juin.

LITANIES DE LA STE V

Kyrie eleïson.
Christe eleïson.
Kyrie eleïson.
Christe audi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de cœlis Deus, Miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.
Mater Christi, ora.
Mater divinæ grátiæ, ora pro nobis.
Mater puríssima, ora.
Mater castíssima, ora.
Mater invioláta, ora.
Mater intemeráta, ora.
Mater amábilis, ora.
Mater admirábilis, ora.
Mater Creatóris, ora.
Mater Salvatóris, ora.
Virgo prudentíssima, ora pro nobis.
...go veneránda, ora.
...go prædicánda, ora.
...o potens, ora.
... clemens, ora.
...idélis, ora.

Spéculum ju...
Sedes sapién...
Causa nostræ...
ora pro no...
Vas spirituále...
Vas honorábi...
Vas insígne ...
ora pro no...
Rosa mýstica...
Turris Davídi...
Turris ebúrne...
Domus áurea...
Fœderis arca...
Jánua cœli, ...
Stella matutí...
Salus infirmó...
Refúgium pe...
ora pro no...
Consolátrix a...
ora pro no...
Auxílium ...
rum, ora ...
Regína An...
ora pro no...
Regína Patri...
ora pro no...
Regína Prop...
ora pro no...
Regína Apo...
ora pro no...
Regína Márty...
Regína Con...
ora pro no...
Regína Vírgi...
Regína Sanct...
nium, ora ...

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.
Christe audi nos.
Christe exáudi nos.

Oraison.

DEus ineffábilis misericórdiæ, qui non solùm homo, sed étiam Filius hóminis fieri dignátus es; & mulíerem Matrem in terris habére voluísti, qui Deum Patrem habébas in cœlis: da nobis quæsumus, ejus memóriam devótè celebráre, ejus maternitátem summè venerári, ac ejus superexcellentíssimæ dignitáti humíllimè subésse, quæ te de Spíritu sancto concépit, te virgo péperit, & te in terris sibi súbditum hábuit Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium Dei unigénitum, qui cum eódem Patre & Spíritu sancto, vivis & regnas. ℟. Amen.

PRIERES

Qui se disent dans les Processions pour les nécessités publiques.

Pour toutes sortes de nécessités.

℟. Deus noster, osténde fáciem tuam super sanctuárium tuum. Inclina, Deus meus, aurem tuam, & audi; * Aperi óculos tuos & vide desolatiónem nostram. ℣. Non misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. * Aperi. ℣. Glória. * Aperi.

Pseaume Miserére mei, 189.

Trait. Dómine, non secúndùm peccáta nostra fácias nobis; neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. ℣. Dómine, ne memíneris iniquitátum nos-

trárum antiquárum citò anticipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

℣. Adjuva nos, Deus, salutáris noster; & propter glóriam nóminis tui Dómine, líbera nos: & propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

℣. Propitius esto, Dómine, peccátis nostris, ℟. Propter nomen tuum.

Oraison.

NE despícias, omnípotens Deus, pópulum tuum in afflictióne clamántem: sed propter glóriam nóminis tui, tribulátis succúrre placátus. Per.

Pour demander du beau tems.

Le ℟. Deus noster, *ci-dessus.*

Le Pseaume Miserére, 189. *ou les Litanies des Saints*, cxxxij.

L'Antienne, Non nos demérgat, Dómine, tempéstas aquæ, neque absórbeat nos profúndum, neque úrgeat super nos púteus os suum. Mitte manum tuam de alto, & líbera nos de aquis multis.

℣. Exáudi oratiónem meam, Dómine, ℟. Áuribus pércipe lácrymas meas.

Oraison.

AD te nos, Dómine, clamántes exáudi, & aëris serenitátem nobis tribue supplicántibus: ut, qui justè pro peccátis nostris afflígimur, misericórdiâ tuâ præveniénte, cleméntiam sentiámus. Per.

Pour demander de la pluïe.

℟. Avertátur ira tua à nobis, * Exáudi preces nostras, & oratiónes nostras, & educ nos propter ... ℣. Potens Deus omnem grátiam abundáre ...ere. * Exáudi.

Autre ℟. Deus noster, *ci-devant, ou le Pseaume*, Miserére, 189.

Ant. Dómine, rigans montes de superióribus tuis, de fructu óperum tuórum satiábitur terra.

Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! omnia in sapiéntia fecísti.

℣. Miserére mei, Deus, miserére mei, ℟. Quóniam in te confídit ánima mea.

Oraison.

DEus, in quo vívimus, movémur, & sumus; plúviam nobis tribue congruéntem; ut præséntibus subsídiis sufficiénter adjúti, sempitérna fiduciáliter appetámus. Per Christum

---

Pour les Fruits de la terre.

℟. Adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne, sperent in te, qui novérunt nomen tuum: * Quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine. ℣. Habéntes talem spem, multâ fidúciâ útimur. * Quóniam.

Le Ps. Miserére, 189. *lequel étant fini, on chante trois fois*, Ut fructus terræ dare & conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

Oraison.

EFfúnde, quǽsumus, Dómine Deus noster, benedictiónem tuam super pópulum tuum, & super omnes fructus terræ ut collécti, ad laudem & honórem tui nóminis dispenséntur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pour le tems de la mortalité & des maladies.

℟. Recordáre, Dómine, testaménti tui, & dic Angelo percutiénti: Cesset jam manus tua; * Ut non desolétur terra, & ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Quiéscat, Dómine, ira tua à pópulo tuo, & à civitáte sancta tua. * Ut.

Le Ps. Miserére, 189. *Ensuite on chante par trois fois*, Ut à pestiléntiæ flagéllo nos liberáre digné-

ris, te rogámus, audi nos.

℣. Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam, ℟. Salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Oraison.

DEus, qui non mortem, sed pœniténtiam desíderas peccatórum; pópulum tuum ad te reverténtem propitiátus réspice; ut dum tibi devótus exsístit, iracúndiæ tuæ flagélla ab eo cleménter amóveas. Per Christum.

℟. Amen.

Dans les tems de famine.

℟. Deus noster, cxcvij.

Ps. Miserére, 189.

Trait. Dómine, non secúndùm, ccj.

℣. Adjútor meus, & liberátor meus es tu, ℟. Dómine, ne moréris.

Oraison.

DA nobis, quǽsumus, Dómine, piæ supplicatiónis efféctum & famem propitiátus avérte; ut mortálium corda cognóscant, & te indignánte tália flagélla prodíre, & te miseránte cessáre. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Pendant la Guerre.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, & gloriántur in virtúte sua: cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, & dispérge illos; * Ut cognóscant quia non est álius, qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, & déstrue eos, protéctor noster Dómine. * Ut.

...6. F. Exaudiat, 62.

Trait. Dómine, non secúndùm, ccj.

℣. Auxílium meum à Dómino, ℟. Qui fecit cœlum & terram.

Oraison.

OMnípotens & miséricors Deus, nos à bellórum túrbine fac quiétos: quia bona nobis cuncta præstábis, si pacem déderis mentis & córporis. Per Christum.

Pour la Paix.

℟. Ipse Dóminus pacis det nobis pacem sempitérnam in omni loco, * Dóminus sit cum ómnibus nobis. ℣. Ipso concedénte pacem, quis est qui condémnet ? * Dóminus.

Ps. Miserére, 189.

L'Ant. Convértat, 56. *ou l'Ant.* Deus ómnium, 72.

Dómine, salvum fac regem, *du 2. D. qu'on chante trois fois.*

℣. Fiat pax in virtúte tua, ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Oraison.

Deus, à quo sancta desidéria, recta consília, & justa sunt ópera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem ; ut & corda nostra mandátis tuis dédita, & hóstium sublátâ formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquílla. Per Christum.

Pour le Jubilé.

℟. Deus noster, *& le reste comme ci-dessus*, cxcvij.

Pour les actions de graces.

℟. Confitéantur, 259.

Autre ℟. Séraphim, 262.

Pseaume, Laudáte Dóminum omnes gentes, 177. *du 7. D.*

Hymne, Te Deum, 11.

℣. Benedíctus Dóminus Deus Israël, ℟. Qui facit mirabília solus.

Oraison.

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus, & bonitátis infínitus est thesáurus : piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, túam semper cleméntiam exorántes, ut, qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens ad præmia futúra dispónas. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

PROSE DE LA SAINTE VIERGE

INviolàta, integra, & casta es Maria,
Quæ es effécta fúlgida cœli porta.
O Mater alma, Christi charissima!
Súscipe laudum pia precámina.
Quæ nunc devóta flágitant vox & corda.

Nostra ut pura pé
sint & córpora
Tu da per precáta
císsona
Nobis perpétuâ frui
O benigna!
O benigna!
O benigna! quæ
inviolàta perm
sisti.

FIN.

Les Oraisons qui se disent à la Messe pour les d
rents besoins sont à la fin du Propre des Saints, p.

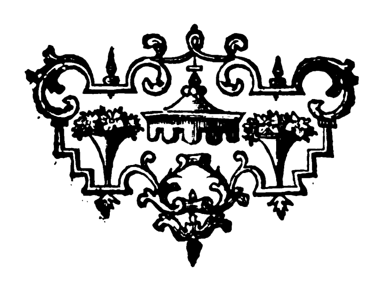

TABLE DES PSEAUMES.

FIN.

AVIS

SUR LA TABLE SUIVANTE

1. *L'Intonation dans les Pseaumes n'est d'usage qu pour le premier Verset; les autres se commencent su la dominante: dans les Cantiques* Benedictus, Magnificat & Nunc dimittis, *tous les Versets se commen cent comme le premier.*

2. *La médiation du premier Verset est un peu diffe rente de celle des autres, excepté dans le premier to dans le second chant du second, & dans les deux der niers du sixiéme. La terminaison est toûjours la mê me dans tous les Versets.*

3. *Les Finales se designent par les lettres qui leu répondent en cette maniere.*

a	b	c	d	e	f	g
la	si	ut	re	mi	fa	sol

4. *Le Neume aux Fetes triples de premiere classe & solemnelles se fait à la fin de toutes les Antiennes. Au Fetes triples de seconde classe & celles qui sont au dessous, on le fait seulement à la fin de la dernier Antienne de Vepres, de Matines, & de Laudes, à la fin de l'Antienne de Prime, Tierce, Sexte, No & Complies. On le fait aussi à la fin de l'Hymn* Te Deum.

5. *On ne fait jamais de Neume à la fin de l'An tienne de* Nunc dimittis, *ni à la fin des Antienne des Mémoires, ni dans les Octaves de Paques & d la Pentecôte. On n'en fait point non plus dans les trei jours avant Paques, ni dans l'Office des Morts.*

ELEVATION
DES PSEAUMES
ET CANTIQUES,

selon les huit tons, avec leurs Mediantes, Finales & Neumes.

PREMIER TON.

f iij

Di-xit Domi-nus Do-
E u o u a e.
Elévation des Canti-ques.
Magni-ficat.
Do-minus De-us Iſ-ra-
re- xit cor-nu ſa- lu-tis

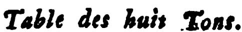

Table des huit Tons.

to to corde me- o. Magna ope-ra Do-

mi-ni, *Dans les Monosyllabes ou Hebreux.* Me-mento,

Do-mi- ne, David. In-dutus eſt.

E u o u a e. d.

Elevation des Canti-ques. Ma-gni- ficat a- nima.

Be-ne-di- ctus Dominus De- us Iſ- ra-

ël. Et e-re-xit cornu ſa- lu- tis no-bis.

Autre chant du ſecond Ton.

Con fi-tebor ti-bi, Domine, in to-to

corde me-o. Decorem in-dutus eſt.

Table des huit Tons.
Do-mine David E u o u a e. D.
Elevation des Canti-ques.
Magni- fi-cat. Nunc di-mit-
tis ſervum tuum, Domine. Quia vi-
de-runt o- cu-li me- i.
Neume du ſecond Ton.
TROISIE'ME TON.
B E- a- tus vir, qui ti-met Dominum.
Po-tens in terra e- rit ſemen e-jus.
Cre di di propter quod locutus ſum.
E u o u a e. c. E u o u a e. a.

Table des huit Tons.

ı u a e. A. E u o u a e g.

u a e. e.

Ma-gni- fi-cat. Et e- xulta-

i- ri- tus me- us. Be- ne- di-

o- mi- nus De- us I-fraël.

Neume du troisiéme Ton.

A TRIE'ME TON.

ıuda- te pu- e ri Do- mi-num.

·men Domi-ni be- ne- di-ctum.

ſ iv

Table des huit Tons.
Si-on. Indu-tus eſt. E u o u a e. e.
E u o u a e. f. E u o u a e. d.
E u o u a e. a.
Elevation des Canti-ques.
Ma-gni-fi-cat. Et e xul-ta-vit
ſpi- ri tus me-us. Be-ne-dictus Dominus
De-us I-ſra-ël.
Neume du Quatriéme Ton.
Quatriéme Ton irrégulier.
De pro fun-dis clamavi ad te, Domine.
Si-on. Indutus eſt. E u o u a e. a.

Table des huit Tons.

o u a e. c. E u o u a e. d.

o u a e. D.

Le même Neume que ci-dessus.

:INQUIEME TON.

I-xit Dominus Domino me-o. Do-

po-nam i-ni-mi-cos tu-os. Læ- ta-

r Rex. I-ſra-ël. E u o u a e. a.

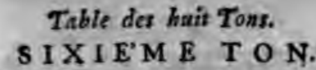
ı o u a e. f.

ion
ni-

Magni-fi- cat. Et e-xul-ta-

pi-ritus me-us. De-us I-ſra-ël.

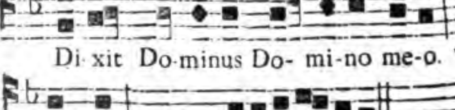
Neume du Cinquiéme Ton.

SIXIE'ME TON.

Autre Chant du ſixiéme Ton.

Do- nec. &c. E u o u a e. F.

Elevation des Canti-ques. Magni- fi-cat a-nima me-a

Table des huit Tons.

Do-minum. Bene-dictus Dominus De-

us I-fraël. Et e-re-xit cornu fa-lu-

tis no-bis. Magna qui po-tens eft.

Sixiéme Ton irrégulier.

Di-xit Do-mi- nus Do-mi-no me- o.

Memento, Domine, Da-vid. Læ-tabi-

tur Rex. E u o u a e.

Elevation des Cantiques.

Ma-gni- fi-cat Be-nedi-ctus

Dominus De-us I- fraël. Nunc dimit-

tis fervum tu-um, Do- mi- ne.

